

Holy Bible

Aionian Edition®

മലയാളം രേഖപ്പിൽ 1910

Malayalam Bible 1910

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

മലയാളം ക്രൈസ്തവിക്ക് 1910

Malayalam Bible 1910

New Testament

Language: Malayalam

India (Kerala, Tamil Nadu, Puducherry, Lakshadweep, Karnataka)

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 1/9/2023

Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0

The British and Foreign Bible Society, 1910

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

അയോഡ്യാലം

മലയാളം at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition ®* is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

മലയാളം at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

ഉള്ളടക്കങ്ങൾ

പുതിയ നിയമം

മത്തായി	1
മർക്കോസ്	49
ലുക്കോസ്	79
യോഹന്നാൻ	131
അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ	172
രോമർ	223
1 കൊരിന്ത്യർ	244
2 കൊരിന്ത്യർ	265
ഗലാത്യർ	279
എഹേസ്യർ	286
ഫിലിപ്പർ	293
കൊലബാസ്യർ	298
1 തെസ്ലോനിക്യർ	303
2 തെസ്ലോനിക്യർ	308
1 തിമോമെത്യാസ്	311
2 തിമോമെത്യാസ്	317
തീത്താസ്	321
ഫിലോമോൻ	324
എബ്രായർ	326
യാക്കോബ്	341
1 പത്രാസ്	347
2 പത്രാസ്	353
1 യോഹന്നാൻ	357
2 യോഹന്നാൻ	363
3 യോഹന്നാൻ	364
യുദാ	365
വെളിപാട്	367

അവസാന കുറിപ്പുകൾ

റീഡർ ശൈലി

ദ്രോസി

ഭൂപടം

വിഡി

ചിത്രങ്ങൾ, Doré

പുതിയ നിയമം

എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്തു എന്നു
അറിയായ്ക്കൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.

അനന്തരം അവർ അവരെ വന്നത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു.

ലൂക്കോസ് 23:34

മത്തായി

- 1** അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവിദിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാശാവലി:
- 2 അബ്രാഹാം തിസ്ഹാകിനെ ജനിപ്പിച്ചു; തിസ്ഹാക് താങ്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; താങ്കോബ് തൈഹൃദയതയ്ക്കു അവൻറെ സഹോദരനാരെയും ജനിപ്പിച്ചു; 3 തൈഹൃദാതാമാർത്തിൽ പാരതസിനെയും സാരഹിനെയും ജനിപ്പിച്ചു; പാരതൻ ഹാഡ്രോനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹാഡ്രോൻ ആരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 4 ആരാം അമ്മിനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അമ്മിനാദാബ് നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു; നഹശോൻ ശല്ലമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 5 ശല്ലമോൻ രാഹാബിൽ ഭോവസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഭോവസ് രൂതതിൽ ഓബേഡിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് തിഫ്രായിരെ ജനിപ്പിച്ചു; 6 തിഫ്രായി ദാവിദ്രാജാവിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ദാവിദ് ഉള്ളതിയാവിന്റെ ഭായ്യത്യായിരുന്നവളിൽ ശലോമോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 7 ശലോമോൻ രഹബ്യാമെ ജനിപ്പിച്ചു; രഹബ്യാം അബീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു ആസയെ ജനിപ്പിച്ചു; 8 ആസാ യോഗാഹാത്തിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോഗാഹാത്ത് യോരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉള്ളിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 9 ഉള്ളിയാവു യോമാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; യോമാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആഹാസ് ഹിസ്കിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 10 ഹിസ്കിയാവു മനരുദ്ധരെ ജനിപ്പിച്ചു; മനരു ആമോസിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആമോസ് യോൾഡിയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 11 യോൾഡിയാവു യൈവാന്യാവെയും അവൻറെ സഹോദരനാരെയും സാഖേവർപ്പവാസകാലത്തു ജനിപ്പിച്ചു. 12 സാഖേവർപ്പവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തൈവാന്യാവു ശരയല്ലതിയേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ശരയല്ലതിയേൽ സെരുബ്ബാബേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 13 സെരുബ്ബാബേൽ അബീഹൃദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; അബീഹൃദ് എല്ലാക്കീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; എല്ലാക്കീം ആശോരിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 14 ആശോർ സാദോകിനെ ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക് ആവീമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; ആവീം എല്ലിഹൃദിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 15 എല്ലിഹൃദ് എല്ലിയാസര ജനിപ്പിച്ചു; എല്ലിയാസർ മത്മാനെ ജനിപ്പിച്ചു; മത്മാൻ യാക്കോബിനെ ജനിപ്പിച്ചു. 16 യാക്കോബ് മരിയയുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു. അവളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു പേരുള്ള യേശു ജനിച്ചു. 17 ഇങ്ങനെ തലമുറകൾ ആകെ അബ്രാഹാം മുതൽ ദാവിദ്‌വരെ പതിനൊല്ലും ദാവിദ്രാമുതൽ സാഖേവർപ്പവാസത്തോളം പതിനൊല്ലും സാഖേവർപ്പവാസംമുതൽ ക്രിസ്തുവിനോളം പതിനൊല്ലും ആകുന്നു. 18 എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഇളവുള്ളം ആയിരുന്നു. അവൻറെ അമ്മയായ മരിയ യോസേഫിനു വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ കൂടിവരുമ്പുണ്ട് പതിശുഭാത്മാവിനാൽ ഗണ്ഠിണിയായി എന്നു കണ്ണു. 19 അവളുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫ് നീതിമാനാകക്കാണ്ഡും അവർക്കു ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവനു മനസ്സില്ലായകകാണ്ഡും അവരെ ശുശ്മായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ദാവിച്ചു. 20 ഇങ്ങനെ നിന്നെഴുവിരിക്കുമ്പോൾ കത്താവിന്റെ ദുതൻ അവനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവിദിന്റെ മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭായ്യത്യായ മരിയയെ ചേത്തുകൊൾവാൻ ശക്കിക്കേണ്ണാ; അവളിൽ ഉള്ളാദിത്തമായതു പരിശുഭാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു. 21 അവർ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുകൊണ്ടു നി അവനു യേശു എന്നു പേര് ഇംഡോം എന്നു പറഞ്ഞു. 22 “കന്യക ശർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ

എന്നത്മുള്ള ഇംഗ്ലീഷിലും “എന്നു പേര് വിളിക്കു” 23 എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇതാക്കേയും സംഭവിച്ചു. 24 യോസേപ്പ് ഉറക്കം ഉണ്ട്. കത്താവിന്റെ ദുതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, ഭാര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. 25 മകനെ പ്രസവിക്കുവാൻ അവൻ അവരെ പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മകനു അവൻ യേശു എന്നു പേര് വിളിച്ചു.

2 ഹൈരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്തു യേശു തയഹൃദയിലെ ബേതൽലേ ഹൈമിൽ ജനിച്ചുണ്ടാണ്, കിഴക്കുനിന്നു വിദ്യാഭ്യാർ തയരുശലേമിൽ എന്തി: 2 തയഹൃദയാരുടെ രാജാവായി പിന്നുവൻ എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവരെ നക്ഷത്രം കിഴക്കു കണ്ണു അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ വനിതിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 ഹൈരോദാരാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു അവനും തയരുശലേം ഒക്കെയും ഭേദിച്ചു, 4 ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി: ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5 അവർ അവനോടു: തയഹൃദയി ബേതൽലേ ഹൈമിൽ തന്നേ: 6 “തയഹൃദയിലെ ബേതൽലേഹാമേ, തയഹൃദയപ്രഭുക്കുന്നാൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല; എന്റെ ജനമായ തിസായേലിനെ മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവരു” എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7 എന്നാരെ ഹൈരോദാവു വിദ്യാഭ്യാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു, നക്ഷത്രം വെളിവായ സമയം അവരോടു സുക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചിരുത്തു. 8 അവരെ ബേതൽലേഹാമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൃഷ്ടക്ഷ്മമായി അനേകിപ്പിപ്പിൻ; കണ്ണത്തിയാൽ ഞാനും ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിനു, വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ണ നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു മീതെ വന്നുനില്ക്കുവോളം അവക്കു മുന്നായി പൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നു. 10 നക്ഷത്രം കണ്ണത്തുകൊണ്ടു അവർ അത്യന്ത സന്തോഷിച്ചു; 11 ആ പീടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ മറയേയാടുംകുട കണ്ണു, വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു; നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവനു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മുരും കാഴ്ചവെച്ചു. 12 ഹൈരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു സ്വപ്നത്തിൽ അരുള്ളടാടായിട്ടു അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തെക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 13 അവർ പോയശേഷം കത്താവിന്റെ ദുതൻ യോസേപ്പിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ എഴുന്നേറു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസയിമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുവരെ അവിടെ പാർക്കു; ഹൈരോദാവു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു മിസയിമിലേക്കു പോയി. 14 ഹൈരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ അവിടെ പാത്തു: “മിസയിമിൽ നിന്നു ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളിച്ചുവരുത്തി” എന്നു കത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 15 വിദ്യാഭ്യാർ തന്നെ കളിയാക്കി എന്നു ഹൈരോദാവു കണ്ണു വളരെ കോപിച്ചു, വിദ്യാഭ്യാരോടു ചോദിച്ചിരുന്നെ കാലത്തിനു ഒത്തവള്ളും രണ്ടു വയസ്സും താഴെയമുള്ള ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേതൽലേ ഹൈമിലും അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും ആളയച്ചു കൊണ്ടിച്ചു. 16 “റാമയിൽ ഒരു ശശ്മം കേട്ട,

കരച്ചില്ലും വലിയ നിലവിലിയും തനേ; റാഹേൽ മക്കെളച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞു; അവർ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ആശ്വാസം കൈകെക്കാൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു” 18 എന്നു തിരെമ്യാപ്രവാചകൾ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചേയ്തതു അനു നിവൃത്തിയായി. 19 എന്നാൽ ഹൈരാദാവു കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കത്താവിഞ്ഞു ദുതൻ മിസ്യയിൽ വെച്ചു യോസേഫിനു സുപ്പന്തതിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: “ഈ ശിശുവിനു പ്രാണപാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയിവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തെക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തു വന്നു. 22 എന്നാൽ തെഹൃദയിൽ അക്കെല്ലാതൊസ്ത്രം തന്റെ അപ്പനായ ഹൈരാദാവിനു പകരം വാഴുന്നു എന്നു കേട്ക്കുകൊണ്ടു അവിടെ പോകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു, സുപ്പന്തതിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഗലിലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി. 23 അവൻ നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു പ്രവാചകനാർമ്മവാന്തരം അരുളിച്ചേയ്തതു നിവൃത്തിയാവാൻ തക്കവെള്ളം നസരെത്ത് എന്ന ശ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാത്തു.

- 3** ആ കാലത്തു യോഹനാന്റംസ്നാപകൾ വന്നു, തെഹൃദയമരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചു:
- 2 സുഗ്രീരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരരപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 3 “മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻ്റെ വാക്കാവിതു: കത്താവിഞ്ഞു വഴി ഒരുക്കി അവൻ്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ” എന്നിങ്ങനെ തെല്ലായും പ്രവാചകൾ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തനേ. 4 യോഹനാനു ഒട്ടകരേമാകൊണ്ടുള്ള ഉടപ്പും അരയിൽ തോൽവാനും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ്റെ ആഹാരമോ വെടുക്കിളിയും കാടുതേനും ആയിരുന്നു. 5 അനു തെരുശലേമ്യരും തെഹൃദയദേശക്കാരെകയും യോദ്ധാൻ്റെ ഇരുക്കരെയുമുള്ള എല്ലാ നാടുകാരും പുറപ്പെട്ടു അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു 6 തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ എറ്റുപരഞ്ഞുകൊണ്ടു യോദ്ധാൻ്റെന്തിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം എറ്റു. 7 തന്റെ സ്നാനത്തിനായി പരിശരില്ലും സദുക്ക്യരില്ലും പലർ വരുന്നതു കണ്ണാറെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സപ്പംസന്തതികളെ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നു ആർ? 8 മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായ്പിൻ. 9 അബോഹാം തങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടു ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളാകൊണ്ടു പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു അബോഹാമിനു മക്കെളുള്ളവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 ഇപ്പോൾ തനേ വ്യക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിനു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം കായ്ക്കാത്ത വ്യക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുകളയുന്നു. 11 തൊൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം ഏല്ലിക്കുന്നതെയുള്ളൂ; എൻ്റെ പിനാലെ വരുന്നവനോ എന്നുകൊൾ ബലവാൻ ആകുന്നു; അവൻ്റെ ചെരിപ്പു ചുമപ്പാൻ തൊൻ മതിയായവന്നു; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുഭ്യാത്മാവില്ലും തീയില്ലും സ്നാനം ഏല്ലിക്കും. 12 വീശുമുറം അവൻ്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതന്പു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത തീയിൽ ഇടു ചട്ടുകളകയും ചെയ്യും. 13 അനന്തരം യേശു യോഹനാനാൽ സ്നാനം ഏല്ലകുവാൻ ഗലിലയിൽ നിന്നു യോദ്ധാൻ്റെ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 14 യോഹനാനോ അവനെ വിലക്കി: നിനാൽ സ്നാനം ഏല്ലകുവാൻ എന്നിക്കു ആവശ്യം; പിനെ നീ എൻ്റെ അടുക്കൽ

വരുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യേശു അവനോടു് ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകലനീതിയും നിവർത്തിക്കുന്നതു നമ്മക്കു ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എന്നാരെ അവൻ അവനെ സമ്മതിച്ചു. 16 യേശു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ ബെള്ളൽത്തിൽനിന്നു കയറി; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു പ്രാബേന്നപോലെ ഇരഞ്ഞി തന്റെ മേൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു; 17 ഈവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

4 അന്നതരം പിശാചിനാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിനെ ആത്മാവു മറുഭൂമിയിലേക്കുനടത്തി. 2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതുരാവും ഉപവസിച്ച ശേഷം അവനു വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ പരിക്ഷകൻ അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഇന്ന കല്ലു അപ്പുമായ്തിരുവാൻ കല്ലിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു അവൻ: “മനുഷ്യൻ അപ്പുംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിനെ പിശാചു അവനെ വിശ്വദ നശരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽക്കു നിറുത്തി അവനോടു: 6 നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴെത്തോടു ചാടക; “നിനെനക്കുംചു അവൻ തന്റെ ദുതനാരോടു കല്ലിക്കും; അവൻ നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തുടാതവല്ലോ നിനെ കഴുതു താങ്ങികൊള്ളും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോടു: “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. 8 പിനെ പിശാചു അവനെ ഏറ്റവും ഉയരേന്നാരു മലമേൽ കുടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളയും അവയുടെ മഹത്യത്തെത്തയും കാണിച്ചു: 9 വിണ്ണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിന്നക്കു തരം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു: സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; “നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി; ദുതനാർ അടുത്തുവന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 12 യോഹന്നാൻ തടവിൽ ആയി എന്നു കേട്ടാരെ അവൻ ഗലീലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി, 13 നസരത്ത് വിട്ടു സെബുലൂഡൻഡയും നഫ്താലിയുടെയും അതിരുകളിൽ കടല്ക്കരയുള്ള കഹർന്നഹുമിൽ ചെന്നു പാത്തു; 14 “സെബുലൂൻ ദേശവും നഫ്താലിദേശവും കടല്ക്കരയിലും യോദ്രാനകരരയുമുള്ള നാടും ജാതികളുടെ ഗലീലയും 15 ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ജനം വലിയോരു ബെളിച്ചും കണ്ടു; മരണത്തിന്റെ ദേശത്തിലും നിശ്ചിലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം ഉണ്ടിച്ചു” 16 എന്നു യൈശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ ഇടവന്നു. 17 അന്നുമുതൽ യേശു: സ്വർത്താജ്യം സമിപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തപ്പെടുവിൻ എന്നു പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ ഗലീലേക്കല്ലുറത്തു നടക്കുണ്ടോൾ പത്രാസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ അവന്റെ സഹോദരനായ അബ്രഹാമാസ്, എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ രണ്ടു സഹോദരനാർ കടലിൽ വല വീശുന്നതു കണ്ടു: 19 എന്റെ പിന്നാലെ വരുവിന്; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഉടനെ അവർ വല വിട്ടുച്ചു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 21 അവിടെ നിന്നു മുണ്ടാടു പോയാറെ സെബുലീയുടെ മകൻ യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാനും

എന്ന വേരെ തണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടക്കിൽ ഇരുന്നു അപ്പുനായ സെബാറിയുമായി വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും വിളിച്ചു. 22 അവരും ഉടനെ പടക്കിനെന്നും അപ്പെന്നും വിട്ടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 23 പിനെന യേശു ഗലീലയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ പഞ്ചികളിൽ ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസാംഗികയും ജനത്തിലുള്ള സകലദിനത്തെയും വ്യാധിയെയും സെഡബ്യൂമാക്കുകയും ചെയ്തു. 24 അവൻറെ ശുതി സുറിയയിൽ ഒക്കെയും പരന്നു. നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും വലഞ്ഞതവർ, ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരാഗികൾ, പക്ഷവാതകകാർ ഇങ്ങനെ സകലവിധ ഭീനകാരെയും അവൻറെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവൻ അവരെ സെഡബ്യൂമാക്കി; ഗലീല, ഒക്കപ്പോലി, തെരുവലേം, തെഹുദ്യ, യോദ്രാനകരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടന്നു.

5 അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണക്കാരെ മലമേൽ കയറി. അവൻ ഇരുന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ തിരുവായ്മൊഴിനെന്നതു അവരോടു ഉപദേശിച്ചതെന്നെന്നാൽ: 3 ആത്മാവിൽ ദർശരായവർ ഭാഗ്യവാനാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവക്കുള്ളതു. 4 ദു:ഖിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവക്കു ആശ്രയാസം ലഭിക്കും. 5 സെഡബ്യൂതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കും. 6 നീതിക്കു വിശന്നു അപിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവക്കു ത്യപ്തിവരും. 7 കരുണയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവക്കു കരുണ ലഭിക്കും. 8 ഹ്രദയശുഖിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ദൈവത്തെ കാണും. 9 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രമാർ എന്നു പിളിക്കപ്പെടും. 10 നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവക്കുള്ളതു. 11 എൻ്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെല്ലക്കാണു എല്ലാ തിന്മയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ. 12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകക്കാണു സന്നോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു മുഖ്യമായുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകമാരെയും അവർ അങ്ങനെന്നതനെ ഉപദ്രവിച്ചുവള്ളു. 13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ അതിനു എന്നൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം? പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാൻ അല്ലാതെ മറ്റാനിനും പിനെന കൊള്ളുന്നതല്ല. 14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചും ആകുന്നു; മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മിഞ്ഞിൽപ്പാൻ പാടില്ല. 15 വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻകീഴെയല്ല തണ്ടിനേലത്രെ വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു വിട്ടില്ലെല്ലാവക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചും അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രകാശിക്കും. 17 താൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനും വന്നു എന്നു നിരുപ്പിക്കരുതു; നീക്കുവാനല്ല നിവത്തിപ്പാനത്രെ താൻ വന്നതു. 18 സത്യമായിട്ടു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഏണ്ടുപോകുവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാക്കുവോളും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു വള്ളി എക്കിലും പുള്ളി എക്കിലും ഒരുന്നാളും ഒഴിന്തുപോകയില്ല. 19 ആകത്താൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഓന്നു അഴിക്കയും മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു പിളിക്കപ്പെടും; അവയെ ആചരിക്കയും

പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു വിജ്ഞിക്കപ്പെട്ടും. 20 നിങ്ങളുടെ നീതി ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പർശിഷ്മാരുടെയും നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 കുല ചെയ്യുതു എന്നും ആരൈക്കില്ലും കുല ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും എന്നും പുംബമാരോടു അരുളിച്ചേയ്യത്തു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 22 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിറ്റാര എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടി വരും; മുഖം എന്നു പറഞ്ഞാലോ അശ്വിനരക്തത്തിനു യോഗ്യനാകും. (Geenna p1067) 23 ആക്കയാൽ നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിക്കൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരനു നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു അവിടെവെച്ചു ഓമ്മവനാൽ 24 നിന്റെ വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു സഹോദരനോടു നിരന്നുകൊൾക്ക; പിനെ വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക. 25 നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ വേഗത്തിൽ അവനോടു ഇണഞ്ഞിക്കൊൾക്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ പ്രതിയോഗി നിന്നെന്ന ന്യായാധിപനും ന്യായാധിപൻ ചേവകനും ഏല്ലിച്ചിട്ടു നീ തടവിൽ ആയ്യപോകും. 26 ഒടുവിലത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തു തിരുവോളം നീ അവിടെന്നിനു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു. 27 വ്യഭിചാരം ചെയ്യുതു എന്നു അരുളിച്ചേയ്യത്തു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിനു അവഭൈ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടുവ്യഭിചാരം ചെയ്തുപോയി. 29 എന്നാൽ വലക്കള്ളുനിന്നും ഇടച്ച് വരുത്തുനും എങ്കിൽ അതിനെ ചുന്നുനടത്തു എറിഞ്ഞുകളുകൾ; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ വിഴുന്നതിനെക്കാൾ നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിന്നും പ്രയോജനമത്രേ. (Geenna p1067) 30 വലരെക്കു നിന്നും ഇടച്ച് വരുത്തുനും എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളുകൾ; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു നിന്നും പ്രയോജനമത്രേ. (Geenna p1067) 31 ആരൈക്കില്ലും ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അവർക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കരു എന്നും അരുളിച്ചേയ്യിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 32 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടുണ്ടാതെ ഭായ്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെന്നും അവഭൈക്കൊണ്ടു വ്യഭിചാരം ചെയ്തിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചുവരുതു ആരൈക്കില്ലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 33 കളഞ്ഞസത്യം ചെയ്യുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു കത്താവിനു നിവത്തിക്കേണം എന്നും പുംബമാരോടു അരുളിച്ചേയ്യതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 34 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശ്വേഷം സത്യം ചെയ്യുതു; സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം; 35 ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു അവൻ്റെ പാദപീഠം; ദയവുശലേമിനെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ നഗരം 36 നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യുതു; ഒരു രോമവും വെള്ളപ്പിപ്പാനോ കുപ്പപ്പിപ്പാനോ നിന്നും കഴിക്കയില്ലെല്ലോ. 37 നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഉള്ളു, ഉള്ളു എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും ആയിരിക്കരു; ഇതിൽ അധികമായതു ദുഷ്കിൽക്കിനു വരുന്നു. 38 കണ്ണിനു പകരം കണ്ണും പല്ലിനു പകരം പല്ലും എന്നു അരുളിച്ചേയ്യതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടെല്ലോ.

39 എന്നെന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: ദുഷ്ടനോടു എതിക്കരുതു; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടതു അടിക്കുന്നവനു മറേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക. 40 നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇള്ളിക്കുന്നവനു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക. 41 ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിസ്ത്രീസിച്ചാൽ രണ്ടു അവനോടുകൂടെ പോക. 42 നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക; വായിപ്പിവാങ്ങുവാൻ ഇള്ളിക്കുന്നവനെ ഉഴിഞ്ഞുകളയരുതു. 43 കുടുകാരനെ സ്നേഹിക എന്നും ശത്രുവിനെ പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടണമ്മോ. 44 എന്നെന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടി പ്രാത്മിപ്പിൻ; 45 സൃംഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു പുത്രമാരായി തീരേണ്ടതിനു തനേ; അവൻ ദുഷ്ടമാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ സുഖം ഉറിപ്പിക്കയും നീതിമാനാരുടെമേലും നീതികെട്ടവരുടെ മേലും മഴപെയ്തിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെല്ലോ. 46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം? ചുക്കക്കാരും അങ്ങനെ തനേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 47 സഹോദരരാജാരെ മാത്രം വന്നും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശ്വാസം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തനേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 48 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സൃംഗിയപിതാവു സർഗ്ഗംഖപുണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സർഗ്ഗംഖപുണ്ണരാകുവിൻ.

6 മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുന്നിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിപ്പിൻ; അല്ലാണ്ടാൽ സൃംഗത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പകൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല. 2 ആകയാൽ ഭിക്ഷക്കാടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ മാനം ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീമികളിലും കപടക്കതിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ മുന്നിൽ കാഹാളം ഉള്ളിക്കരുതു; അവക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു എന്നു സാമ്പായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 നീയോ ഭിക്ഷക്കാടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിനു വലക്കേ, ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ഇടക്കേ അറിയരുതു. 4 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നുക്കു പ്രതിഫലം തരും. 5 നിങ്ങൾ പ്രാത്മിക്കുമ്പോൾ കപടക്കതിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു; അവർ മനുഷ്യക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിനു പള്ളികളിലും തെരുക്കേണ്ടുകളിലും നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാത്മിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു എന്നു സാമ്പായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 നീയോ പ്രാത്മിക്കുമ്പോൾ അറിയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാത്മിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിന്നുകു പ്രതിഫലം തരും. 7 പ്രാത്മികയെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ജാതികളപ്പോലെ ജല്ലനു ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ ഉത്തരം കിട്ടും എന്നെല്ലാ അവക്കു തോന്നുന്നതു. 8 അവരോടു തുല്യരാകരുതു; നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു ഇന്നതെന്നു നിങ്ങൾ യാചിക്കുംമുഖെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നുവെല്ലോ. 9 നിങ്ങൾ ഇവണ്ണം പ്രാത്മിപ്പിൻ: സൃംഗമനായ തൈങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധികരിക്കപ്പേണമേ; 10 നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം സൃംഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ; 11 തൈങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു തരേണമേ; 12 തൈങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു തൈങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ തൈങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ തൈങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; 13 തൈങ്ങളെ പർക്കച്ചയിൽ

കടത്താതെ, ദുഷ്കർമ്മനിനു എങ്ങളെ വിടുവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ. 14 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ പിശകളെ ക്ഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കും. 15 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു പിശകളെ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിശകരെയും ക്ഷമിക്കായില്ല. 16 ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കപടഭക്തിക്കാരപ്പോൾ വാടിയ മുഖം കാണിക്കരുതു; അവർ ഉപവസിക്കുന്നതു മനുഷ്യക്ക് വിളങ്ങേണ്ടതിനു മുഖം വിരുപമാക്കുന്നു; അവക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 17 നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഉപവാസം മനുഷ്യക്കല്ലു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനു വിളങ്ങേണ്ടതിനു തലയിൽ എല്ല തേച്ചു മുഖം കഴുകുക. 18 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കും. 19 പുഴുവും തുരുസ്വം കെടുക്കരുയും കള്ളത്താർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നികേഷപം സ്വരൂപിക്കരുതു. 20 പുഴുവും തുരുസ്വം കെടുക്കാതെയും കള്ളത്താർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർത്തനിൽ നികേഷപം സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 21 നിന്റെ നികേഷപം ഉള്ളേഛത്തു നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും. 22 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണു ആകുന്നു; കണ്ണു ചൊല്ലുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 23 കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുടുകായാൽ ഇരുട്ടു എത്ര വലിയതു? 24 രണ്ടു രജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ആക്കുന്നകഴിയില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തനെ പക്ഷേ മറ്റൊന്ന് സ്വന്നപ്പിക്കും; അഭ്യുക്തിൽ ഒരുത്തനോടു പറിച്ചേൻ്നു മറ്റൊന്ന് നിരസിക്കും; നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മാമോനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 25 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു; എന്നു തിന്നും, എന്നു കൂടിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവനായിക്കൊണ്ടും എന്നു ഉടക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായിക്കൊണ്ടും വിചാരപ്പെടുത്തു; ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലേയോ? 26 ആകാശത്തിലെ പറവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയുന്നില്ല, കള്ളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല എകിലും സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു അവയെ പുലത്തുന്നു; അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റവും വിശേഷതയുള്ളവരല്ലേയോ? 27 വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തോടു ഒരു മുഴം കൂടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആക്കു കഴിയും? 28 ഉടപ്പിനെക്കുറിച്ചു വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്നു? വയലിലെ താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു നിരുപ്പിപ്പിൻ; അവ അഭ്യാസിക്കുന്നില്ല, സുല്പക്കുന്നതുമില്ല. 29 എന്നാൽ ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സ്വീകാര്യത്തിലും ഇവയിൽ ഓനിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 30 ഇന്നുള്ളതും നാശെ ആടപ്പിൽ ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം. 31 ആകയാൽ നാം എന്നു തിന്നും എന്നു കൂടിക്കും എന്നു ഉടക്കും എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടുത്തു. 32 ഈ വക ക്രൈസ്തവിജാതികൾ അന്നേഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കയും നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നവല്ലോ. 33 മുന്നെ അവൻ്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്നേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടും ഇതൊക്കയും

നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. 34 അതുകൊണ്ടു നാളെക്കായി വിചാരപ്പേടുത്തു; നാളെത്തെ ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പേടുമല്ലോ; അതതു ദിവസത്തിനു അനന്നതെത്തെ ഭോഷം മതി.

7 നിങ്ങൾ വിധികപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിധികരുതു. 2 നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെല്ലാം വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളനു കിട്ടും. 3 എന്നാൽ സ്വന്തകള്ളിലെ കോൽ ഓക്കാതെ സഹോദരൻ്റെ കള്ളിലെ കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു? 4 അല്ല, സ്വന്ത കള്ളിൽ കോൽ ഇരിക്കുന്ന നി സഹോദരനോടു; നില്ലു, നിന്റെ കള്ളിൽ നിന്നു കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 5 കപടഭക്തികാരാ, മുഖൈ സ്വന്തകള്ളിൽനിനു കോൽ എടുത്തുകളക; പിനെ സഹോദരൻ്റെ കള്ളിൽനിനു കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും. 6 വിശുദ്ധമായതു നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ മുത്രുകളെ പനികളുടെ മുമ്പിൽ ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽക്കാണ്ടു അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിത്തു നിങ്ങളെ ചീനികളെകയും ചെയ്വാൻ ഇടവരുതു. 7 യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അനേഷ്ഠപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ണത്തും; മട്ടുപിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 8 യാചിക്കുന്ന ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അനേഷ്ഠക്കുന്നവൻ കണ്ണത്തുനു; മട്ടുന്നവനു തുറക്കും. 9 മകൻ അപ്പു ചോദിച്ചാൽ അവനു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? 10 മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവനു പാനിനെ കൊടുക്കുമോ? 11 അങ്ങനെ ഭോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകൾക്കു നല്ല ഭാന്താലെ കൊടുപ്പുണ്ട് അഡിയുനു എക്കിൽ സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു നന്ന എത്ര അധികം കൊടുക്കാം! 12 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണു എന്നു നിങ്ങൾ ഇഷ്ടിക്കുന്നതു ഒക്കയും നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്വിൻ; സ്നായപ്രമാണവും പ്രവാചകമാരും ഇതു തന്നെ. 13 ഇടുക്കുവാതിലുടെ അകത്തു കടപ്പിൻ; നാശത്തിലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടി കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു. 14 ജീവകലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ ഇടുക്കവും വഴി തെരുക്കവെമുള്ളതു; അതു കണ്ണത്തുന്നവർ ചുരുക്കമെന്തേ. 15 കള്ളപ്രവാചകമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ വേഷം പുണ്ഡു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന ചെന്നായ്കൾ ആകുന്നു. 16 അവരുടെ മലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ തിരിച്ചിരിയാം; മുള്ളുകളിൽനിനു മുനിതിപ്പിവും തെരിഞ്ഞിലുകളിൽനിനു അതിപ്പിവും പറിക്കുമാറുന്നോ? 17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കയും നല്ല മലം കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ ആകാത്ത മലം കായ്ക്കുന്നു. 18 നല്ല വൃക്ഷത്തിനു ആകാത്ത മലവും ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിനു നല്ല മലവും കായ്പ്പാൻ കഴിയില്ല. 19 നല്ല മലം കായ്ക്കാത്തവുകൾ ഒക്കയും വെട്ടി തിയിൽ ഇടുന്നു. 20 ആകാത്ത അവരുടെ മലതാൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചിരിയാം. 21 എന്നോടു കൂടാവേ, കൂടാവേ, എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗ്ഗമനായ എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ അന്തേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു. 22 കൂടാവേ, കൂടാവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ തങ്ങൾ പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ നാമത്തിൽ വളരെ വീഘ്നപ്രവൃത്തികൾ പ്രവത്തികയും ചെയ്തിട്ടുയോ എന്നു പലരും ആ നാജിൽ എന്നോടു പറയും. 23 അന്നു ഞാൻ അവരോടു; ഞാൻ ഒരു നാജും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധമം പ്രവത്തിക്കുന്നവരെ,

എന്ന വിദ്യ പോകുവിൻ എന്നു തീരുമായും. 24 ആകയാൽ എൻ്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. 25 വമ്പം ചൊരിഞ്ഞു നഡികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീടിനേൽ അലെച്ചു; അതു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല. 26 എൻ്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേടു ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കയും മണലിനേൽ വീടുപണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു. 27 വമ്പം ചൊരിഞ്ഞു നഡികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീടിനേൽ അലെച്ചു; അതു വീണു; അതിൻ്റെ വീഴ്ച വലിയതായിരുന്നു. 28 ഈ വചനങ്ങളെ യേശു പറഞ്ഞു തിന്റെപ്പോൾ പുരുഷാരം അവൻ്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു; 29 അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരപ്പോലെ അല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടതേ അവൻ അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

8 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവന്നാരെ വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു.

2 അപ്പോൾ ഒരു കൂഷ്ഠരോഗി വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു, കത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടാക്കിൽ എന്ന ശുഭമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ ഒക്കെ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ ശുഭമാക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കൂഷ്ഠം മാറി അവൻ ശുഭമായി. 4 യേശു അവനോടു: നോക്കു, ആരോഗ്യം പറയരുതു; അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി നീ ചെന്നു നിന്നെന്നത്തനേ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, മോസു കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ കഫന്നുമുഖിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ വന്നു അവനോടു: കത്താവേ, എൻ്റെ ബാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു കിടിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വീടിൽ കിടക്കുന്നു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ സൗഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു ശതാധിപൻ: കത്താവേ, നീ എൻ്റെ പുരുക്കക്കെത്തു വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യന്നു; ഒരു വാക്കമുത്രു കല്പിച്ചാൽ എൻ്റെ ബാല്യക്കാരനു സൗഖ്യം വരും. 9 ഞാനും അധികാരത്തിൻ കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. എൻ്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകുന്നു; മറ്റാരുത്തനോടു: വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരുന്നു; എൻ്റെ ഭാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അതിശയിച്ചു, പിൻചെല്ലുന്നവരോടു പറഞ്ഞതു: തിസായേലിൽകുടെ ഇതു വലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും അനേകൾ വന്നു അഭ്രാഹാമിനോടും തിന്റുഹാക്കിനോടും യാക്കാബിനോടും കുടെ സ്വർംജയത്തിൽ പന്തിക്കിത്തിക്കും. 12 രാജ്യത്തിൻ്റെ പുത്രനാരേയോ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു തള്ളികളെയും; അവിടെ കരച്ചല്ലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13 പിനെ യേശു ശതാധിപനോടു: പോക, നീ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു വേിക്കുടെ എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അവൻ്റെ ബാല്യക്കാരനു സൗഖ്യം വന്നു. 14 യേശു പത്രാസിൻ്റെ വീടിൽ വന്നാരെ അവൻ്റെ അമ്മാവിയമു പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 15 അവൻ അവളുടെ ഒക്കതൊട്ടു പനി അവളെ വിട്ടു; അവർ എഴുന്നേറ്റു അവക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. 16 വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്രാമത്തരെയും അവൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ വാക്കുകൊണ്ടു ഭൂരാത്മാക്കലെ പുറത്താക്കി

സകലദിനക്കാക്കും സൗഖ്യം വരുത്തി. 17 അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ ചുമന്നു എന്നു യൈശയുപ്പൊചകൾ പറഞ്ഞതു നിബൃത്തിയാക്കുവാൻ തന്നേ. 18 എന്നാൽ യേശു തന്റെ ചുപ്പം വളരെ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാരെ അക്കരെക്കു പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 19 അനു ഒരു ശാസ്ത്രി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ നിന്നെന അനുഗ്രഹിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യേശു അവനോടു: കുറുന്നറികൾക്കു കൂഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ട്; മനുഷ്യപ്രത്യേകാ തലചായിപ്പാൻ ഇടം ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ശിഷ്യമാർത്തൽ വേരാരുത്തർ അവനോടു: കത്താവേ, ഞാൻ മുന്നുപോയി എന്റെ അപ്പുനെ അടക്കം ചെയ്വാൻ അനുവാദം തരേണും എന്നുപറഞ്ഞു. 22 യേശു അവനോടു: നീ എന്റെ പിന്നാലെ വൽക്ക; മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കം ചെയ്യുടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ഒരു പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യമാർക്കു കൂടെ ചെന്നു. 24 പിന്നെ കടലിൽ വലിയ ഓളം ഉണ്ടായിട്ടു പടകു തിരകളാൽ മുങ്ങുമാരായി; അവനോ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. 25 അവർ അടുത്തുചെന്നു: കത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമേ; തങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണ്ടാക്കി. 26 അവൻ അവരോടു: അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ ഭീരുകൾ ആകുവാൻ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞത്തോളം എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും കടലിനെയും ശാസിച്ചപ്പോൾ വലിയ ശാന്തതയുണ്ടായി. 27 എന്നാരെ ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു: ഇവൻ എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അക്കരെ ഗദരേന്നരുടെ ദേശത്തു എത്തിയാറെ രണ്ടു ഭൂതഗ്രാമത്തർ ശവക്ലൂകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവനു എത്തിരെ വന്നു; അവർ അത്യുഗ്രമാർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ആക്കും ആ വഴി നടന്നുകൂടാതെ. 29 അവർ നിലവിളിച്ചു: ഭേദപുത്രാ, തങ്ങൾക്കും നിന്നുകും തന്മിൽ എന്തു? സമയത്തിനു മുമ്പു തങ്ങളെ ദണിപ്പിപ്പാൻ ഇവിടെ വന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവക്കലെ ഒരു വലിയ പനിക്കുടം മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 31 ഭൂതങ്ങൾ അവനോടു: തങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ പനിക്കുട്ടത്തിലേക്കു അയക്കേണും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു 32 പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു പനികളിലേക്കു ചെന്നു; ആ കുടം എല്ലാം കടുന്നുകത്തുടെ കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു ഭൂതഗ്രാമരുടെ വസ്തുതയും അറിയിച്ചു. 33 മേയ്ക്കുനവർ ഓടി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു സകലവും ഭൂതഗ്രാമരുടെ വസ്തുതയും അറിയിച്ചു. 34 ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം പുറപ്പെട്ടു യേശുവിനു എത്തിരെ ചെന്നു; അവനെ കണ്ടാരെ തങ്ങളുടെ അതിൽ വിട്ടു പോകേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

9 അവൻ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു കടനു സുന്ധപ്പട്ടണത്തിൽ എത്തി. 2 അവിടെ ചിലർ കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷവാതകകാരനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ണു പക്ഷവാതകകാരനോടു: മകനെ, യെയ്യുമായിരിക്കു; നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാർത്തൽ ചിലർ: ഇവൻ ഭേദപുജാശാം പറയുന്നു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 4 യേശുവോ അവരുടെ നിരുപണം ഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ ഹ്യാദയത്തിൽ ദോഷം നിരുപിക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു 5 എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എല്ലപ്പും എന്നു

ජොඩිඡු. ६ අක්කිලුව තුමියිൽ පාපණෙනෑ මොඩිප්‍රාග් මගුජ්‍යපුත්‍රගැනු අයිකාරං ඔහු අගු ගිජේස් අරියෙලක්තිගු-අධ්‍යක්ෂ පක්ෂවාතකාරගෙනාදු: “අද්‍යෙනුදු, කිඳක ඇදුතැතු වීඩිත් පොක” අගු පරිගතු. ७ අධ්‍යක්ෂ අද්‍යෙනුදු වීඩිත් පොයි. ८ පුරුෂාරං අතු කඹු තෙසුදු මගුජ්‍යක්ෂ හුඟාගෙනයුදු අයිකාරං කොඳුත බෙබවතෙත මහතුපුදුති. ९ යෙශු අධ්‍යිකෙනිගැනු පොකුවෙවාස් මතතායි අගු පෙරුදු රු මගුජ්‍යක්ෂ ආක්‍රමණයෙනුදු හුරිකුවෙනුතු කඹු: අගෙන අගුෂ්‍මික අවගෙනාදු පරිගතු; අධ්‍යක්ෂ අද්‍යෙනුදු අවගෙන අගුෂ්‍මිඡු. १० අධ්‍යක්ෂ වීඩිත් කෙශඣතිගැනු හුරිකුවෙවාස් බෙබර ආක්‍රමණ පාපිකලුද බඟු යෙශුවිගෙනාදු අවගෙන් සිජ්‍යාමාරෝගාදු කුද පතිතිත් හුරුගැනු. ११ පත්‍රිගෙනාර අතු කඹු අවගෙන් සිජ්‍යාමාරෝගාදු: ගිජේභූද ගුරු ආක්‍රමණ පාපිකලොදාදු කුද නොක්‍රීකුවෙනුතු අගු අගු ඇතු ඇතු ජොඩිඡු. १२ යෙශු අතු කේදාගෙ: තීගකාක්ස්ථාව තෙසුවයුතුවක්ෂ බෙබුගෙනකාභු අවසුම්පු. १३ තාගතිලුද කරුණයිත් අගෙන තොක් ප්‍රසාදීකුගැනු අගුදු අගු ඇතු ඇතු ජොඩිඡු. १४ යෙශුවාගේ සිජ්‍යාමාර අවගෙන් අභුකතේ බඟු: තෙනුදු පත්‍රිගෙනාර බෙබර ඉපවසිකුගැනු: ගිජේ සිජ්‍යාමාර ඉපවසිකාටතිතු අගු ඇතු ඇතු ජොඩිඡු. १५ යෙශු අවරෝගාදු පරිගතු: මෙවාභු කුදයුදුපුවෙවාස් තොක්මකාක්ෂ ඇඟිප්‍රාග් ක්ෂිකයිලු; මෙවාභු පිරිගෙනුපොකුගැනු ගාස් බරුං; අගු අවර ඉපවසිකුවැනු. १६ කොඩිතිතුඩීකෙඩං අතරු ප්‍රාග බස්තිතියි ලේඛන්තු තුනුමාඩිලු; තුනිලේඛන්තාත් අතුකාභු බස්තා කීරුං; ඩීගත් ඇදුවු බැවු බැවු තුරුතයායි තීරුං. १७ පුතු බීගතු ප්‍රාග තුරුතියිත් පකරුමාරුම්පු; පක්කාත් තුරුති පොඩිගෙනු බීගතු ඇශුකිපුවාකුං; තුරුතියු ගිජිඡුපොකුං. පුතුවීගෙනු ප්‍රාගිය තුරුතියිලේ පක්කා බෙකෘතුයුදු; අභාගෙන රඟු තෙමායිරිකුං. १८ අධ්‍යක්ෂ හුඟාගෙන අවරෝගාදු සංසාරිඡු කාභීඩීකුවෙවාස් රු ප්‍රමාණී බඟු අවගෙන ගමස්කරිඡු: ඇගේ මක් හුපුවාස් තෙනෙ ක්ෂිගෙනුපොයි; අක්කිලු ගී බඟු අවලුදමෙත් කෙක බෙජාත් අවස් ජීවිකු අගු පරිගතු. १९ යෙශු අද්‍යෙනුදු සිජ්‍යාමාරුමායි අවගෙන් කුද ඡොඩු. २० අගු ප්‍රාගෙනු සංවත්සරමායිඹු රක්ත්සවමුදුභාරු ඒත්තී: २१ අධ්‍යක්ෂ බස්තා මාග්‍රා බඟු තොදාත් අගිකු තෙසුවයු බරු ඇතු අභුදු පරිගතු, පිරිකිත් බඟු අවගෙන් බස්තිතියි තොදා. २२ යෙශු තිරිගෙනු අවබැඳ කඹුපුවෙවාස්: මකැඹු, ගෙයස්පුදුක; ගිජේ ඩිශුවාසං ගිගෙ රක්ෂිඡු අගු පරිගතු; අර ගාඩිකමුත්ත ස්ත්‍රීකු තෙසුවයු බඟු. २३ පිගෙ යෙශු ප්‍රමාණියුද ඩීඩිත් කක්කු; කුෂලුතුගැනුවයෙනු අතරවාරකුදුගෙනතයු කඹිජු: २४ මාඩිපුවාකුවිඹු; බාව මරිඡ්‍යිලුප්‍රාදු මුදුගැනු උගැනු පරිගතු; අවරෝ අවගෙන පරිහාසිඡු. २५ අධ්‍යක්ෂ පුරුෂාරගෙත පුරුතාක් අක්තිතු කක්කු බාවයුද කෙකපිඡු, බාව අද්‍යෙනුදු. २६ හු වත්මාගැනු අර වෙශෙනු බෙකෘතු පරිගතු. २७ යෙශු අධ්‍යිකෙනිගැනු පොකුවෙවාස් රඟු කුරුදාරං: බාවිජ පුතා, තෙනුදු කරුණ තොගෙනගමේ අගු ගිල්බිඡුකාභු පිතුදාගැනු. २८ අධ්‍යක්ෂ

വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കുരുടനാർ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ഇതു ചെയ്വാൻ എന്നിക്കു കഴിയും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു യേശു ചോദിച്ചതിനു: ഉള്ള, കത്താവേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസംപോലെ നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു. 30 പിന്നെ യേശു: നോക്കുവിൻ; ആരും അറിയരുതു എന്നു അമച്ചയായി കല്പിച്ചു. 31 അവരെ പുറപ്പെട്ടു തു ദേശത്തിലെബാക്കയും അവൻ്റെ ശുതിയെ പറത്തി. 32 അവർ പോകുന്നോൾ ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായോരു ഉംമനെ അവൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 അവൻ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കിയ ശേഷം ഉംമൻ സംസാരിച്ചു; തിന്നായേലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. 34 പഠിശമാരോ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കാണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോരും സഖരിച്ചു അവരുടെ പഴ്ചികളിൽ ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധിനവും വ്യാധിയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 36 അവൻ പുരുഷാരത്തെ ഇടയന്നില്ലാത്ത അടുക്കളപ്പോലെ കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലിഞ്ഞു, തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: 37 കൊയ്ത്തു പഴരെ ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; 38 ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു കൊയ്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിനു യാചിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം അവൻ തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യമാരയും അടുക്കൽ വിളിച്ചു,

അശുഭാത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവാനും സകലവിധ ദീനവും വ്യാധിയും പൊറിപ്പിപ്പാനും അവക്കു അധികാരം കൊടുത്തു. 2 പന്ത്രണ്ടു അപ്പുസ്തലവന്മാരുടെ പേരാവിതു: ഓനാമൻ പഠ്റാസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവൻ്റെ സഹോദരൻ അന്നന്തയാസ്, സൈബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്, 3 അവൻ്റെ സഹോദരൻ യോഹനാൻ, മിലിപ്പാസ്, ബത്താലോമായി, തോമാസ്, ചുക്കക്കാരൻ മത്തായി, അല്പമായുടെ മകൻ യാക്കോബ്, 4 തദ്ദായി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇന്നസ്കണ്ട്രോത്താ യുദ്ധം. 5 ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും യേശു അയക്കുന്നോൾ അവരോടു ആളണ്ടാപിച്ചതെന്നെന്നനാൽ: ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകാതെയും ശമഞ്ഞരുടെ പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും 6 തിന്നായേൽ ശൃംഗരത്തിലെ കാണാതെ പോയ അടുക്കളുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുവിൻ. 7 നിങ്ങൾ പോകുന്നോൾ: സ്വർത്താജ്യം സമീപിച്ചിക്കുന്നു എന്നു ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. 8 രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവിൻ; മരിച്ചവരെ ഉയിപ്പിപ്പിൻ; കുഷ്ഠരോഗികളെ ശുശ്മമാക്കുവിൻ; ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവിൻ; സൈജന്യമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു സൈജന്യമായി കൊടുപ്പിൻ. 9 മടിഗ്രീലയിൽ പൊന്നും ബെള്ളിയും ചെന്നും 10 വഴിക്കു പൊക്കണബ്യും രണ്ടു ഉടുപ്പും ചെതിപ്പും വടിയും കരുതരുതു; വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിനു യോഗ്യനല്ലോ 11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ കടക്കുന്നോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആൽ എന്നു അനേകിപ്പിൻ; പുരപ്പുടവോളം അവിട്ടതനേ പാപ്പിൻ. 12 ആ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നോൾ അതിനു വന്നും പറവിൻ. 13 വീട്ടിനു യോഗ്യതയുണ്ടാക്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിനേൽ വരടു; യോഗ്യതയില്ല എന്നു വരികിൽ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരടു; 14 ആരക്കില്ലും നിങ്ങളെ കൈകൈക്കാളിള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങളെ

കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
 കാലിലെ പൊടി തട്ടികളുംവിൻ. 15 ന്യായവിധിവസ്തതിൽ ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ
 സൗദോമ്യരുദ്ധയും ഗമോഘ്രുദ്ധയും ദേശത്തിനു സഹിക്കാവതാകും എന്നു
 ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 16 ചെന്നായ്‌കളുടെ നടുവിൽ
 ആടിനെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ പാമിനെപ്പോലെ
 ബുദ്ധിയുള്ളവരും പ്രാവിനെപ്പോലെ കളക്കമില്ലാത്തവരും ആയിരിപ്പിൻ. 17 മനുഷ്യരെ
 സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ ഏല്പിക്കയും
 തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽവെച്ചു ചമട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും 18 എന്റെ നിമിത്തം
 നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്നാക്കും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും; അതു
 അവർഖും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം ആയിരിക്കും. 19 എന്നാൽ നിങ്ങളെ
 ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെന്നേയാ എന്നോ പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പേടേണ്ടോ;
 പരവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 20 പറയുന്നതു
 നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ്റെ ആത്മാവഭ്രതാ. 21
 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പുൾ മകനെയും മരണത്തിനു ഏല്പിക്കും;
 അമ്മയപ്പമാക്കു എതിരായി മകൾ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. 22
 എന്റെ നാമം നിമിത്തം ഏല്ലാവരും നിങ്ങളെ പക്കക്കും; അവസാനത്തോളം
 സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. 23 എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങളെ
 ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റാനിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവിൻ. മനുഷ്യപ്രതിൻ വരുവോളം നിങ്ങൾ
 യിസ്രായേൽ പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
 നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 ശിഷ്യർ ഗൃഹവിജ്ഞിതയെല്ലാ; ദാസന് യജമാനനു മീതയുമല്ല;
 25 ഗൃഹവിനെപ്പോലെയാകുന്നതു ശിഷ്യനു മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു
 ദാസനും മതി. അവർ വീടുകയവനെ ബൈഡയത്തെബുദ്ധി എന്നു വിളിച്ചു എകിൽ
 വീടുകാരെ എത്ര അധികാ? 26 അതുകൊണ്ടു അവരെ ദയപ്പേടേണ്ടോ; മരച്ചുവെച്ചതു
 ഒന്നും വെളിപ്പുടാതെയും ഗൃഹമായതു ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കുന്നു. 27
 ഞാൻ ഇരുട്ടതു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു വെളിച്ചതു പറവിൻ; ചെവിയിൽ
 പറഞ്ഞതുകേൾക്കുന്നതു പുരുകളിൽനിന്നു ഔലാഷിപ്പിൻ. 28 ദേഹിയെ കൊല്ലുവാൻ
 കഴിയാതെ ദേഹത്തെ കൊല്ലുന്നവരെ ദയപ്പേടേണ്ടോ; ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും
 നരകത്തിൽ നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ തന്നെ ദയപ്പെട്ടുവിൻ. (Geenna g1067) 29
 കാഴിനു രണ്ടു കുട്ടിക്കിൽ വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ
 പിതാവു സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല. 30 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
 രോമവും ഏല്ലാം ഏണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ ദയപ്പേടേണ്ടോ; ഏറിയ
 കുട്ടിക്കിലുകളെക്കാളും നിങ്ങൾ വിശ്വഷ്ടതയുള്ളവരല്ലോ. 32 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ
 എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഏവനെയും സ്വർഗ്ഗമനായ എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ
 ഞാനും ഏറ്റുപറയും. 33 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പിയുന്നവനെന്നേയാ
 എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും തള്ളിപ്പിയും. 34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ സമാധാനം
 വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു; സമാധാനം അല്ല, വാൾ അതേ
 വരുത്തുവാൻ ഞാൻ വന്നതു. 35 മനുഷ്യരെ തന്റെ അപ്പനോടും മകളെ അമ്മയോടും
 മരുമകളെ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദപ്പീപ്പിപ്പാനത്തെ ഞാൻ വന്നതു. 36 മനുഷ്യൻ്റെ

വീട്ടുകാർ തനേ അവൻ്റെ ശത്രുകൾ ആകും. 37 എനെനക്കാൾ അധികം അപ്പെന്നേയാം അമ്മയെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല; എനെനക്കാൾ അധികം മക്കന്നേയാം മകളെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 38 തന്റെ കുശു എടുത്തു എനെ അനുഗമിക്കാത്തവനും എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 39 തന്റെ ജീവനെ കണ്ണഭത്തിയവൻ അതിനെ കളയും; എൻ്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞതവൻ അതിനെ കണ്ണഭത്തും. 40 നിങ്ങളെ കൈകൈകാളിയുന്നവൻ എനെ കൈകൈകാളിയുന്നു; എനെ കൈകൈകാളിയുന്നവൻ എനെ അയച്ചവനെ കൈകൈകാളിയുന്നു. 41 പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു പ്രവാചകനെ കൈകൈകാളിയുന്നവനു പ്രവാചകൻ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും; നീതിമാൻ എന്നുവെച്ചു നീതിമാനെ കൈകൈകാളിയുന്നവനു നീതിമാൻ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. 42 ശിഷ്യൻ എന്നു വെച്ചു ഈ ചെറിയവർക്ക് ഒരുത്തനും ഒരു പാനപാത്രം തണ്ടിൽ മാത്രം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നവനു പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ പോകയില്ല എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

11 യേശു തന്റെ പ്രതിബദ്ധ ശിഷ്യമാരോടു കല്പിച്ചു തീന്നശേഷം അതതു പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപോയി. 2 യോഹന്നാൻ കാരാഗ്യഹത്തിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിഞ്ചേ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു തന്റെ ശിഷ്യമാരെ അയച്ചു: 3 വരുവാനുള്ളത്വവൻ നീയോ, തങ്ങൾ മരുഡാരുവനെ കാതിരിക്കയോ എന്നു അവർ മുഖാന്തരം അവനോടു ചോദിച്ചു. 4 യേശു അവരോടു: കുരുട്ട് കാണുന്നു; മുടക്കർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുഭരായിത്തിരുന്നു; ചെകിട്ട് കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു 5 എനിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 6 എന്നാൽ എക്കൽ ഇടവിപ്പോകാത്തവൻ എല്ലാം ഭാഗ്യവാൻ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. 7 അവർ പോയ ശേഷം യേശു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു കാണാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി? കാറിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? 8 അല്ല, എന്തുകാണാൻ പോയി? മാത്രവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാത്രവ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവർ രാജഗ്രാമങ്ങളിലേണ്ടോ. 9 അല്ല, എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെ കാണാനോ? അതെ, പ്രവാചകനില്യം മികെച്ചവനെ തനേ എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 “താൻ എൻ്റെ ആത്മനെ നിന്നുക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുക്കു വഴി വരുക്കും” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ അവൻ തനേ. 11 സത്തീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർത്താജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനില്യം വലിയവൻ എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ നാളുകൾമുതൽ ഇന്നേവരെ സ്വർത്താജ്യത്തെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യുന്നു; ബലാൽക്കാരികൾ അതിനെ പിടിച്ചടക്കുന്നു. 13 സകല പ്രവാചകമാരും ന്യായപ്രമാണവും യോഹന്നാൻ വരെ പ്രവചിച്ചു. 14 നിങ്ങൾക്കു പരിഗാഹിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലിയാവു അവൻ തനേ. 15 കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കരു. 16 എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ എത്തിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ചങ്ങാതികളോടു; 17 തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കുഴലുതി, നിങ്ങൾ നൃത്തംചെയ്തില്ല; തങ്ങൾ വിലാപം

പാടി, നിങ്ങൾ മാറതകിച്ചില്ല; എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്ന കൂട്ടികളോടു അതു തുല്യം. 18 യോഹനാൻ തിനുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനായി വന്നു; അവനു ഭൂതമുണ്ടായും അവർ പറയുന്നു. 19 മനുഷ്യപുത്രൻ തിനു കുടിച്ചുംകാണു വന്നു; തിനിയും കുടിയനുമായ മനുഷ്യൻ; ചുക്കരാവുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ പറയുന്നു; അഞ്ചൊന്മോ തന്റെ പ്രവ്യതികളാൽ നിന്തികരിക്കപ്പറ്റിരിക്കുന്നു. 20 പിനെ അവൻ തന്റെ വിഞ്ഞുപ്രവൃത്തികൾ മിക്കതും നടന്ന പട്ടണങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പടകായ്ക്കരാൽ അവരെ ശാസിച്ചുതുടങ്ങി: 21 കോരസിനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; ബേത്തംസയിനേ, നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന വിഞ്ഞുപ്രവൃത്തികൾ സോഖിലും സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ഡുതനേ രടിലും വെള്ളിനിലും മാനസാന്തരപ്പട്ടുമായിരുന്നു. 22 എന്നാൽ ന്യായവിധിവസ്തതിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ സോഖിനും സീദോനും സഹിക്കാവതാകൂ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 നീയോ കമ്പന്നുമേ, സ്വർത്തേതാളം ഉയന്തിരിക്കുമോ? നീ പാതാളംവരെ താണുപോകും; നിനിൽ നടന്ന വിഞ്ഞുപ്രവൃത്തികൾ സൊദോമിൽ നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഇന്നുവരെ നില്ക്കുമായിരുന്നു. (Hadēs 9:8) 24 എന്നാൽ ന്യായവിധിവസ്തതിൽ നിനെനക്കാൾ സൊദോമ്യതുടെ നാട്ടിനു സഹിക്കാവതാകൂ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 ആ സമയത്തു തന്നെ യേശു പറഞ്ഞത്തു: പിതാവേ, സ്വർത്തനിനും ഭൂമിക്കും കത്താവായുള്ളൊവേ, നീ ഇതു അഞ്ചാറികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മരഞ്ഞു ശിശുകൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിനെ വാഴ്തതുനു. 26 അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്തിയതു. 27 എന്റെ പിതാവു സകലവും എക്കൽ രേമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല. 28 അഥവാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമകുന്നവരും ആയുള്ളാരെ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശുപിഷ്ഠിക്കും. 29 ഞാൻ സെഹമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നോടു പറിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അത്മാകൾക്കു ആശാസം കണ്ടത്തും. 30 എന്റെ നുകം മുദ്രവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു.

12 ആ കാലത്തു യേശു ശമ്പൂത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി; അവൻ ശിഷ്യമാർ വിശനിട്ടു കതിർ പറിച്ചു തിനുതുടങ്ങി 2 പരിശർ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ശമ്പൂത്തിൽ വിംഗിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യമാർ ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു. 3 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞത്തു: ഭാവീട് തനിക്കും കുടൈയുള്ളവക്കും 4 വിശനപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതമാർക്കു മാത്രമല്ലാതെ തനിക്കും കുടൈയുള്ളവക്കും തിനാൻ വിഹിതമല്ലാതെ കാഴ്ചയപ്പും തിനു എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 5 അല്ല, ശമ്പൂത്തിൽ പുരോഹിതമാർ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശമ്പൂത്തിനെ ലംഘിക്കുന്നു എങ്കിലും കുറുമല്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 എന്നാൽ ദൈവാലയത്തക്കാൾ വലിയവൻ ഇവിടെ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 7 ധാരാത്തിലല്ല, കരുണയിൽ അതേ, ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കുറുമല്ലാത്തവരെ കുറം

വിധികതയില്ലായിരുന്നു. 8 മനുഷ്യപുത്രനോ ശമ്പൂതൽനീനു കർത്താവാകുന്നു. 9 അവൻ അവിടം വിട്ടു അവരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, ഒക്കെ വരണ്ട ഒരു മനുഷ്യനെ കണം. 10 അവർ അവനിൽ കൂട്ടു ചുമതേതണ്ടതിനു ശമ്പൂതൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനു ഒരു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കും; അതു ശമ്പൂതലിൽ കൂഴിയിൽ പിണാൽ അവൻ അതിനെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയില്ലയോ? 12 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആട്ടിനെക്കാൾ എത്ര വിശ്വേഷതയുള്ളവൻ. ആകയാൽ ശമ്പൂതലിൽ നന്ദ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പിനെ ആ മനുഷ്യനോടു: ഒക്കെ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അതു മറ്റൊരോലെ സൗഖ്യമായി. 14 പരിശമാരൈ പുറപ്പെട്ടു അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അവനു വിരോധമായി തമിൽ ആലോചിച്ചു. 15 യേശു അതു അഭിഭേദിക്കു അവിടം വിട്ടുപോയി, വളരെ പേര് അവൻ പിനാലെ ചെന്നു; അവൻ അവരെ ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കി, 16 തന്നെ പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു എന്നു അവരോടു ആജഞ്ചാപിച്ചു. 17 “ഇതാ, എന്നാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ഭാസൻ, എന്റെ ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ; എന്നാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവനെന്റെമേൽ വെക്കും; അവൻ ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി അറിയിക്കും. 18 അവൻ കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരുകളിൽ അവൻ ശമ്പും കേൾക്കയുമില്ല. 19 ചതുരം ഓട അവൻ ഏഴുകളും കൂട്ടുകളും; പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളും; അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം നടത്തും. 20 അവൻ നാമത്തിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും” 21 എന്നിങ്ങനെ യെശൂപ്രവാചകനുവാനെ അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 22 അനന്തരം ചിലർ കുരുടനും ഉള്ളമനുമായോരു ഭൂതഗ്രന്ഥതനെ അവൻ അടക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഉള്ള സംസാരിക്കയും കാണിക്കയും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ അവനെ സൗഖ്യമാക്കി. 23 പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്മയിച്ചു: ഇവൻ ഭാവിപ്പുത്തൻ തന്നേയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു പരിശമാർ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ ബൈഡേത്തെബുലിനെക്കാണ്ടല്ലാതെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരുടെ നിരുപണം അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരു രാജ്യം തനിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു എക്കിൽ ശുന്നുമാകും; 26 ഒരു പട്ടണമോ ഗ്രാമമോ തനിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു എക്കിൽ നിലനില്ക്കയില്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തനിൽ തന്നെ ചരിത്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിനെ അവൻ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും? 27 എന്നാൻ ബൈഡേത്തെബുലിനെക്കാണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എക്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മകൻ ആരെക്കാണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു അവൻ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപനാർ ആകും. 28 ദൈവാത്മാവിനാൽ എന്നാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എക്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ വന്നത്തിയിരിക്കുന്നു സ്വപ്നം. 29 ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടിട്ടല്ലാതെ ബലവാൻ വീടിൽ കടന്നു അവൻ കോപ്പു കവന്നുകളിവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? പിടിച്ചുകെട്ടിയാൽ പിനെ അവൻ വീടു കവച്ച് ചെയ്യാം. 30 എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. 31 അതുകൊണ്ടു എന്നാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സകലപാപവും ഭൂഷണവും മനുഷ്യരോടു ക്ഷമിക്കും; ആത്മാവിനു നേരെയുള്ള ഭൂഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല. 32 ആത്മരക്ഷിലും മനുഷ്യപുത്രനു നേരെ ഒരു

വാക്കു പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിനു നേരെ പറഞ്ഞാലോ ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും അവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല. (അംഗ165)

33 ഒന്നുകിൽ വ്യക്ഷം നല്ലതു, ഫലവും നല്ലതു എന്നു വെച്ചിൻ; അല്ലായ്ക്കിൽ വ്യക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു വെച്ചിൻ; ഫലം കൊണ്ടല്ലോ വ്യക്ഷം അറിയുന്നതു.

34 സപ്പസന്തതികളെ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കു നല്ലതു സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? എങ്യും നിന്നെന്നു കവിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നതു.

35 നല്ല മനുഷ്യൻ തന്റെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു പുരപ്പട്ടവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ദുന്തിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു തീയതു പുരപ്പട്ടവിക്കുന്നു. 36 എന്നാൽ മനുഷ്യർ പറയുന്ന ഏതു നില്ലാരവാക്കിനും ന്യായവിധിവിവസ്തതിൽ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളാടു പറയുന്നു. 37 നിരുൾ വാക്കുകളാൽ നീ നീതികർക്കപ്പെടുകയും നിരുൾ വാക്കുകളാൽ കുറ്റാ വിധികപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

38 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരിശരാരിലും ചിലർ അവനോടു: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം ചെയ്തുകാണ്നാൻ തങ്ങൾ ഇല്ലാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 നിരുൾ വാക്കുകളാൽ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 40 ഭോഷ്പവും വഡിച്ചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകരു അടയാളമല്ലാതെ അതിനു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല.

41 യോനാ കടലാനയുടെ വയറ്റിൽ മുന്നു രാവും മുന്നു പകലും ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ മുന്നു രാവും മുന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും. 42 തെക്കെ രാജത്തി ന്യായവിധിയിൽ ഇള തലമുറയോടു ഓനിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റാ വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പട്ടവല്ലോ; ഇതാ, ഇവിടെ യോനയിലും വലിയവൻ. 43 തെക്കെ രാജത്തി ന്യായവിധിയിൽ ഇള തലമുറയോടു ഓനിച്ചു ഉയിരെത്തഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റാ വിധിക്കും; അവർ ശലോമോന്റെ ഔദ്യാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അരുതികളിൽ നിന്നു വന്നുവല്ലോ; ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ. 44 അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുരപ്പട്ടശേഷം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി തന്നുപ്പു അണ്ണേച്ചിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നു; കണ്ണാത്തുനില്ലതാനും. 45 ഞാൻ പുരപ്പട്ടപോന്ന എന്റെ വീടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചേല്ലോ എന്നു അവൻ പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു, അതു ഒഴിഞ്ഞതും അടിച്ചുവാരി അലക്കരിച്ചതുമായി കാണുന്നു. 46 പിനെന അവൻ പുരപ്പട്ടു, തനിലും ദുഷ്ടയെറിയ വേരെ ഏഴു ആത്മാക്കലെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു; അവരും അവിടെ കയറി പാക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യരു പിന്നതെ സ്ഥിതി മുന്നിലത്തെതിലും വല്ലാതെ ആകും; ഈ ദുഷ്ടലമുരുക്കും അങ്ങനെ ഭവിക്കും. 47 ഒരുത്തൻ അവനോടു: നിരുൾ അമ്മയും സഹോദരമാരും അവനോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുരത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 അതു പറഞ്ഞവനോടു അവൻ: എന്റെ അമ്മ ആർ എന്റെ സഹോദരമാർ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു 49 ശ്രിഷ്ട്യാരുടെ നേരെ കൈ നീടി: ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ സഹോദരമാരും. 50 സ്വർഗ്ഗമനായ എന്റെ പിതാവിശ്വേഷി ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

13 അനും യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു കലവരികെ ഇരുന്നു. 2 വളരെ പുരുഷാരം

അവൻ്റെ അടക്കത്തെ വന്നുകൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം എല്ലാം കരയിൽ നിന്നു. 3 അവൻ അവരോടു പലതും ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുനാൽ: വിത്തക്കുനവൻ വിത്തപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4 വിത്തക്കുനോൾ ചിലതു വഴിയരികെ വിശ്വാസി; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നു കളഞ്ഞു. 5 ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു എറെ മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വിശ്വാസി; മണ്ണിന്നു താഴചയില്ലായ്ക്കയാൽ കഷണത്തിൽ മുളച്ചുവന്നു. 6 സുരുൾ ഉദിച്ചാരെ ചുടുതട്ടി, വേർ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ അതു ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വിശ്വാസി; മുള്ളു മുളച്ചു വളർന്നു അതിനെ തെരുവകിക്കളഞ്ഞു. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വിശ്വാസി, നൃഗും അരുപത്തും മുപ്പത്തും മേനിയായി വിളഞ്ഞു. 9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കരെട. 10 പിന്ന ശിഷ്യമാർ അടക്കക്കെ വന്നു: അവരോടു ഉപമകളായി സംസാരിക്കുന്നതു എന്നു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വർഘരാജ്യത്തിന്റെ മമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവക്കൊ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. 12 ഉള്ളവനു കൊടുക്കും; അവനു സമ്പദിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ അവനുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും. 13 അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടു കാണാതെയും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇതികയാൽ ഞാൻ ഉപമകളായി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു. 14 “നിങ്ങൾ ചെവിയാൽ കേൾക്കും ഗ്രഹിക്കയില്ലതാനും; കണ്ണാൽ കാണും ദർക്കയില്ലതാനും; ഈ ജനത്തിന്റെ ഹ്യാതയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ ചെവിക്കൊണ്ടു മനമായി കേൾക്കുന്നു; കണ്ണു അടച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കണ്ണു കാണാതെയും ചെവി കേൾക്കാതെയും ഹ്യാതയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും തിരിക്കുകൊള്ളാതെയും ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കാതെയും ഇതിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ” 15 എന്നു ദയശയ്യാവു പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിന്നു അവരിൽ നിവൃത്തിവരുന്നു. 16 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗമുള്ളവ. 17 എറിയ പ്രവാചകമാരും നീതിമാനരും നിങ്ങൾ കാണുന്നതു കാണമാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 18 എന്നാൽ വിത്തക്കുനവൻ ചെപ്പെട്ടു ഉപമ കേടുകൊൾവിൻ. 19 രൂത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടൻ വന്നു അവൻ്റെ ഹ്യാതയത്തിൽ വിത്തക്കുപ്പെട്ടു എടുത്തുകളയുന്നു; ഇതത്ര വഴിയരികെ വിത്തക്കുപ്പെട്ടു. 20 പാറസ്ഥലത്തു വിത്തക്കുപ്പെട്ടതോ രൂത്തൻ വചനത്തെ കേട്ടിട്ടു ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈകൊള്ളുന്നതു ആകുന്നു എങ്കിലും ഈ ലോകത്തിന്റെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ഞനയും വചനത്തെ തെരുക്കും നിഷ്പമലനായി തീരുന്നതാകുന്നു. (അം g165) 21 നല്ല നിലത്തു വിത്തക്കുപ്പെട്ടതോ രൂത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു നൃഗും അരുപത്തും മുപ്പത്തും മേനി നല്കുന്നു. 24 അവൻ മരും ഉപമ അവക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഘരാജ്യം

എരു മനുഷ്യൻ തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു വിതെച്ചുതിനോടു സദ്യശമാക്കുന്നു. 25 മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവരെന്തെന്നു ശത്രു വന്നു, കോതമ്പിഞ്ചേ ഇടയിൽ കള വിതെച്ചു പൊയ്ക്കളെന്നു. 26 എന്നു വളന്നു കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണായ്വന്നു. 27 അപ്പോൾ വീട്ടുവയവരെന്തെ ഭാസമാർ അവരെന്തെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ, വയലിൽ നല്ലവിത്തല്ലയോ വിതെച്ചതു? പിന്നെ കള എവിടെന്നിനു വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28 ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. തെങ്ങൾ പോയി അതു പരിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ഭാസമാർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 29 അതിനു അവൻ: ഇല്ല, പക്ഷേ കള പരിക്കുമ്പോൾ കോതമ്പിം കൂടെ പിഴുതുപോകും. 30 രണ്ടുകുടുംബക്കായ്ത്തേരോളം വളരെടു; കൊയ്ത്തു കാലത്തു ഞാൻ കൊയ്യുന്നവരോടു മുണ്ണ കള പരിച്ചുകൂട്ടി ചുട്ടുകളയേണ്ടതിനു കൈകുകളായി കൈകുവാനും കോതമ്പിം എന്തേന്തു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 മരുഭൂ ഉപമ അവൻ അവക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദ്യശം; അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ വയലിൽ ഇട്ടു. 32 അതു എല്ലാവിത്തിലും ചെറിയതെങ്കിലും വളന്നു സസ്യങ്ങളിൽ എറുവും വല്ലതായി, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവെള്ളം വ്യക്ഷമായി തീരുന്നു. 33 അവൻ മരുഭൂ ഉപമ അവരോടു പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച മാവിനോടു സദ്യശം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മുന്നുപറ മാവിൽ എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു. 34 ഇതു ഒക്കയും യേശു പുരുഷാരത്തോടു ഉപമകളായി പറഞ്ഞു; ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല 35 “ഞാൻ ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ്ത്തുറക്കും; ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗുഡമായതു ഉച്ചിക്കും” എന്നു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു. 36 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, ശിഷ്യമാർ അവരെന്തെ അടുക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ കളയുടെ ഉപമ തെളിയിച്ചുതരേണും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 37 നല്ല വിത്തു വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ; 38 വയൽ ലോകം; നല്ലവിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രനാർ; 39 കള ദേശവേദ പുത്രമാർ; അതു വിതെച്ച ശത്രു പിശാച്ചു; കൊയ്ത്തു ലോകാവസാനം; കൊയ്യുന്നവർ ദുതനാർ. (അംഗ 165) 40 കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുപോലെ ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും. (അംഗ 165) 41 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദുതനാരെ അയക്കും; അവൻ അവരെന്തെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ഇടച്ചകളെയും അധികം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും കൂടിച്ചേര്ത്തു 42 തീച്ചുള്ളയിൽ ഇടുകളുകയും; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 43 അന്നു നീതിമാനാർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സുസ്ഥിനപ്പോലെ പ്രകാശിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേടു. 44 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച നിധിയോടു സദ്യശം. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ണു മരുച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്നോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ വാങ്ങി. 45 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്തു അണ്ണേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാഹാരിയോടു സദ്യശം. 46 അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ണംത്തിയാരെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു അതു വാങ്ങി. 47 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കുടിവിൽ ഇടുന്നതു എല്ലാവക മീനും പിടിക്കുന്നതുമായോരു വലയോടു സദ്യശം. 48 നീറിത്തപ്പോൾ അവൻ അതു വലിച്ചു കരെക്കു കയറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു നല്ലതു പാതങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീതു എറിഞ്ഞതുകളെന്നു. 49 അങ്ങനെ തന്നെ

ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും; മുതമാർ പുരപ്പെട്ടു നിതിമാനാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടമാരെ വേർത്തിത്തച്ചു തീച്ചുള്ളതിൽ ഇടുകളിയും; (അം 9165) 50 അവിടെ കരച്ചല്ലോ പല്ലുകടക്കിയും ഉണ്ടാകും. 51 ഇതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചുവോ? എന്നതിനു അവർ ഉപ്പു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവൻ അവരോടു: അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു ശിഷ്യനായിത്തിന് ഏതു ശാസ്ത്രിയും തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു പുതിയതും പഴയതും എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു വീടുടയവനോടു സദ്യശനാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ഈ ഉപമകളെ പറഞ്ഞു തീന്തിശേഷം യേശു അവിടെ പിട്ടു തന്റെ പിതൃഗ്രാത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ പള്ളിയിൽ അവക്കു ഉപദേശിച്ചു. 54 അവർ വിസ്മയിച്ചു: ഇവനു ഈ ജ്ഞാനവും വീഞ്ഞപ്രവൃത്തികളും എവിടെ നിന്നു? 55 ഇവൻ തച്ചൻ്തെ മകൻ അല്ലയോ? ഇവൻ അന്ന മരിയ എന്നവള്ളുയോ? ഇവൻ സഹോദരരാർ യാക്കോബ്, യോഹൻ, ശിമോൺ, യുദ്ധ എന്നവർ അല്ലയോ? 56 ഇവൻ സഹോദരികളും എല്ലാം നമ്മാട്ടുകൂടുടയില്ലോ? ഇവനു ഈ ഒക്കയും എവിടെ നിന്നു? 57 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ പിതൃഗ്രാത്തിലും സൂന്തദവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 58 അവരുടെ അവിശ്യാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ വീഞ്ഞപ്രവർത്തികളെ ചെയ്തില്ല.

14 ആ കാലത്തു ഇടപ്പെട്ടവായ ഫൈറോഡാവു യേശുവിന്റെ ശുതി കേട്ടിട്ടു: 2 അവൻ യോഹനാൻ സ്നാപകൻ; അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിൽത്തു; അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതു ഏന്നു തന്റെ ഭൂത്യമാരോടു പറഞ്ഞു. 3 ഫൈറോഡാവു തന്റെ സഹോദരനായ മീലിപ്പൂസിന്റെ ഭായു ഫൈറോഡ നിമിത്തം, അവൻ നിനക്കു ഭായ്യായിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു 4 യോഹനാൻ അവനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നേ, അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. 5 അവനെ കൊല്ലുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു എല്ലാക്കയാൽ അവരെ ദയപ്പെട്ടു. 6 എന്നാൽ ഫൈറോഡാവിന്റെ ജനനഭിവസം ആയപ്പോൾ ഫൈറോഡയുടെ മകൾ സഭാമദ്ദേശ നൃത്തം ചെയ്തു ഫൈറോഡാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. 7 അതുകൊണ്ടു എന്തു ചോദിച്ചാലും അവർക്കു കൊടുക്കും എന്നു അവൻ സത്യംചെയ്തു വാക്കുകൊടുത്തു. 8 അവൻ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം: യോഹനാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു താലത്തിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു ദ്രാഘിച്ചു എങ്കിലും ചെയ്ത സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു; 10 അതുയും തവിൽ യോഹനാനെ ശിരഃചേദം ചെയ്തിച്ചു. 11 അവൻ തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലേക്കു കൊടുത്തു; അവൻ അമ്മക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 12 അവൻ ശിഷ്യമാർ ചെന്നു ഉടൽ എടുത്തു കൂഴിച്ചിട്ടു: പിനെ വന്നു യേശുവിനെ അറിയിച്ചു. 13 അതു കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടംവിട്ടു പടകിൽ കയറി നിജങ്ങമായോരു സ്ഥലത്തെക്കു വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം അതു കേട്ടു പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നു കാൽനടയായി അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു. 14 അവൻ വന്നു വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണു അവൻിൽ മനസ്സുണ്ടായും അവരുടെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കി. 15 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ അവൻ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഈ സ്ഥലം മരുളമിയല്ലോ; നേരവും വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിനു അവരെ

പരിഞ്ഞയക്കേണം എന്നു പരിഞ്ഞു. 16 യേശു അവരോടു്: അവർ പോകുവാൻ
 ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിന് എന്നു പരിഞ്ഞു
 17 അവർ അവനോടു്: അണ്ണു അപ്പുവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ തങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഒന്നും
 ഇല്ല എന്നു പരിഞ്ഞു. 18 അതു ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരുവിന് എന്നു അവൻ പരിഞ്ഞു.
 19 പിനെ പുരുഷാരം പുല്ലിമേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആ അണ്ണു അപ്പുവും രണ്ടു
 മീനും എടുത്തു, സ്വർത്തേതക്കു നോക്കി വാഴ്തതി, അപ്പും നുറുക്കി, ശിഷ്യമാരുടെ
 പകലും ശിഷ്യരാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു. 20 എല്ലാവരും തിന്നു ത്യപ്തരായി;
 ശ്രേഷ്ഠിച്ച കഷണം പത്രങ്ങളു കൊടു നിറച്ചെടുത്തു. 21 തിന്നവരോ സ്ത്രീകളെയും
 പെപതങ്ങളെയും കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം പുരുഷമാർ ആയിരുന്നു. 22
 ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷാരത്തെ പരിഞ്ഞയക്കുന്നതിനിടയിൽ ശിഷ്യരാർ പടകിൽ
 കയറി, തനിക്കുമുന്നായി അക്കരെക്കു പോകുവാൻ അവരെ നിബന്ധിച്ചു. 23
 അവൻ പുരുഷാരത്തെ പരിഞ്ഞയച്ചിട്ടു പ്രാത്മപ്പാൻ തനിയെ മലയിൽ കയറിപ്പോയി;
 വെക്കുന്നേരം ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ ഇരുന്നു. 24 പടകോ കരവിട്ടു പലനാഴിക
 ദുരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികുലമാകക്കാണ്ടു തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. 25 രാത്രിയിലെ
 നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ കടലിമേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു. 26 അവൻ
 കടലിമേൽ നടക്കുന്നതു കണഡിട്ടു ശിഷ്യരാർ മേഖലിച്ചു; അതു രൂപ ഭൂതം എന്നു പരിഞ്ഞു
 പേടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. 27 ഉടനെ യേശു അവരോടു്: ദെയ്യുപ്പേടുവിന്; തൊൻ ആകുന്നു;
 പേടിക്കേണ്ണാ എന്നു പരിഞ്ഞു. 28 അതിന്നു പത്രാസ്: കത്താവേ, നീ ആകുന്നു
 എങ്കിൽ തൊൻ വെള്ളത്തിമേൽ നിന്നേൻ്തു അടുക്കെ വരേണ്ടതിനു കല്പിക്കേണം എന്നു
 പരിഞ്ഞു. 29 വർക്ക എന്നു അവൻ പരിഞ്ഞു. പത്രാസ് പടകിൽ നിന്നു ഇരങ്ങി,
 യേശുവിന്നേൻ്തു അടുക്കൽ ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിമേൽ നടന്നു. 30 എന്നാൽ അവൻ
 കാറ്റു കണ്ടു പേടിച്ചു മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കത്താവേ, എനെ രക്ഷിക്കേണമേ
 എന്നു നിലവിളിച്ചു. 31 യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു: അല്ലവിശ്വാസിയേ,
 നീ എന്തിനു സംഗ്രഹിച്ചു എന്നു പരിഞ്ഞു. 32 അവർ പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു
 അമന്നു. 33 പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ സത്യം എന്നു പരിഞ്ഞു അവനെ
 നമസ്കരിച്ചു. 34 അവർ അക്കരെയെത്തി, ഗ്രനേസരെത്തു ദേശത്തു ചെന്നു. 35
 അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അവൻ ആരെന്നു അറിഞ്ഞു ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം
 ആളയച്ചു തീനക്കാരെ ഒക്കയും അവന്നേൻ്തു അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 36 അവന്നേൻ്തു
 വസ്ത്രത്തിന്നേൻ്തു തൊങ്ങൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. തൊടുവക്കു
 ഒക്കയും സൗഖ്യം വന്നു.

15 അനന്തരം യെരുശലേമിൽനിന്നു പരിശീലനാരും ശാസ്ത്രിമാരും യേശുവിന്നേൻ്തു
 അടുക്കൽ വന്നു: 2 നിന്നേൻ്തു ശിഷ്യരാർ പുംബിമാരുടെ സ്വന്ദര്ഥം ലംഘിക്കുന്നതു
 എന്നു? അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നേൻ്തു കൈ കഴുകുന്നില്ലെല്ലോ എന്നു പരിഞ്ഞു 3 അവൻ
 അവരോടു് ഉത്തരം പരിഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ സ്വന്ദര്ഥംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന
 ലംഘിക്കുന്നതു എന്നു? 4 അപ്പുനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നു
 അപ്പുനെയോ അമ്മയെയോ ദുഷ്കിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചുവെല്ലോ.
 5 നിങ്ങളോ ഒരുതന്നെ അപ്പുനോടു് എങ്കിലും അമ്മയോടു് എങ്കിലും: നിനക്കു
 എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നു പരിഞ്ഞാൽ 6 അവൻ അപ്പുനെ

ബഹുമാനിക്കേണ്ടോ എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെന നിങ്ങളുടെ സന്ദർഭായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ ദുർഘടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7 കപടക്കറിക്കാരേ, നിങ്ങളെല്ലക്കൂറിച്ചു യെശയാവു: 8 “ഈ ജനം അധരംകാണ്ടു എനെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എന്നെ വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 9 മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ അവൻ പറിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ വ്യത്പമായി അജിക്കുന്നു” എന്നിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചതു ഒത്തിരിക്കുന്നു. 10 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കേട്ടു ഗഹിച്ചു കൊൾവിൻ. 11 മനുഷ്യനു അശുഖിവരുത്തുന്നതു വായികകെത്തു ചെല്ലുന്നതു അല്ല, വായിൽ നിന്നു പുരപ്പെടുന്നതത്രേ; അതു മനുഷ്യനെ അശുഖമാക്കുന്നു. 12 അപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ അടുക്കെ വന്നു: പർശ്രമാർ ഈ വാക്കു കേട്ടു ഇടറിപ്പായി എന്നു അനിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അതിനു അവൻ: സ്വർഗ്ഗസമനായ എൻ്റെ പിതാവു നട്ടിപ്പാത്ത തെ ഒക്കയും വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും. 14 അവരെ വിടുവിൻ; അവൻ കുരുടമാരായ വഴികാട്ടികൾ അതേ; കുരുടൻ കുരുടനെ വഴിനടത്തിയാൽ ഇരുവരും കൂഴിയിൽ വീഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 പത്രാസ് അവനോടു: ആ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചുത്തരേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും ഇന്നുവരെ ബോധമില്ലാത്തവരോ? 17 വായികകെത്തു കടക്കുന്നതു എല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറപ്പുരയിൽ പോകുന്നു എന്നു ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ? 18 വായിൽ നിന്നു പുരപ്പെടുന്നതോ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; അതു മനുഷ്യനെ അശുഖമാക്കുന്നു. 19 എങ്ങനെന്നെയെന്നാൽ ദുശ്രിത, കുലപാതകം, വ്യാഴിചാരം, പരസംഗം, മോഷണം, കളിസാക്ഷ്യം, ദുഷണം എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുരപ്പെട്ടുവരുന്നു. 20 മനുഷ്യനെ അശുഖമാക്കുന്നതു ഇത്തരേ; കഴുകാതെ കൈകകാണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ മനുഷ്യനെ അശുഖമാക്കുന്നില്ല. 21 യേശു അവിടം വിട്ടു, സോർ സീഡോൻ എന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 22 ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു കനാന്യസ്തീ വന്നു, അവനോടു: കത്താവേ, ദാവിദ് പുത്രാ, എനോടു കരുണ തോന്നേണമേ; എൻ്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം കരിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവജ്ഞാടു ഒരു വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ അടുക്കെ, വന്നു: അവൻ നമ്മുടെ പിന്നാലെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു; അവരെ പറഞ്ഞയെന്നേമേ എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 24 അതിനു അവൻ: ധിസായേൽ ശ്രദ്ധത്തിലെ കാണാതെപോയ ആട്ടകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എനെ അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ അവൻ വന്നു: കത്താവേ, എനെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 26 അവനോ: മകളുടെ അപ്പം ഏടുത്തു നായ്ക്കല്ലികൾക്കു ഇടുകാടുക്കുന്നതു നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 27 അതിനു അവൻ: അതേ, കത്താവേ, നായ്ക്കല്ലികളും ഉടയവരുടെ മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന നുറുക്കുകൾ തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 യേശു അവജ്ഞാടു: ന്തിനേയെ, നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കേം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു സൗഖ്യം വന്നു. 29 യേശു അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി ഗലിലെടവരികെ ചെന്നു മലയിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. 30 വള്ളരെ പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ, ഉള്ളമർ, കുന്നർ മുതലായ

പലരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; 31 ഉമർ സംസാരിക്കുന്നതും കുനർ സൗഖ്യമാക്കുന്നതും മുടൻറ നടക്കുന്നതും കുരുടൻ കാണുന്നതും പുരുഷാരം കണ്ടിട്ടു ആശ്വാസ്ത്രപ്പേട്ടു; തിസായേലിന്റെ ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 32 എന്നാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാരെ അടുക്കുവിളിച്ചു; ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മുന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാക്കുന്നു; അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്ക്കുകയാണു അവരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു മനസ്സിലിവു തോന്നുന്നു; അവരെ പട്ടിണിയായി വിട്ടയ്പാൻ മനസ്സിലിലും; അവർ വഴിയിൽവെച്ചു തളന്നുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ശിഷ്യമാർ അവനോടു; ഈ വലിയ പുരുഷാരത്തിനു തുപ്പതിവരുത്തുവാൻ മതിയായ അപ്പും ഈ കാട്ടിൽ നമ്മകു എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 നിങ്ങളുടെ പകൽ എത്ര അപ്പും ഉണ്ടു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു; ഏഴു; കുറെ ചെവുമിനുനു ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 35 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, 36 ആ ഏഴു അപ്പവും മീനും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യമാരുടെ പകലും ശിഷ്യമാർ പുരുഷാരത്തിനും കൊടുത്തു. 37 എല്ലാവരും തിനു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ഏഴു വട്ടി നിരോച്ചുത്തു. 38 തിനുവരേ സ്ത്രീകളെയും പെതങ്ങളെയും കുടാതെ നാലായിരം പുരുഷമാർ ആയിരുന്നു. 39 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പടകിൽ കയറി മഗദാദേശത്തു എത്തി.

16 അനന്തരം പരിശമാരും സദുക്കരും അടുക്കെ വന്നു; ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു അടയാളം കാണിച്ചുത്തോണമെന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. 2 അവരോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; സന്യാസമയത്തു ആകാശം ചുവന്നുകണ്ടാൽ നല്ല തെളിവാകും എന്നും 3 രാവിലെ ആകാശം മുടി ചുവന്നുകണ്ടാൽ ഇന്നു മശക്കോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ ഭാവം വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; എന്നാൽ കാല ലക്ഷണങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ? 4 ദോഷവും വ്യഞ്ചിപാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിനു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല; പിനെ അവൻ അവരെ വിട്ടു പോയി. 5 ശിഷ്യമാർ അക്കരെ പോകുന്നോൾ അപ്പും എടുപ്പാൻ മറന്നുപോയി. 6 എന്നാൽ യേശു അവരോടു; നോക്കുവിൻ പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും പുളിച്ച മാവു സുകഷിച്ചു കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അപ്പും കൊണ്ടുപോരായ്ക്കയാൽ ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തന്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 8 അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യേശു പറഞ്ഞതു; അല്ലവിശ്വാസികളേ, അപ്പും കൊണ്ടുവരായ്ക്കയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്നു? 9 ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അയ്യായിരം പേക്കു അണ്ണു അപ്പും കൊടുത്തിട്ടു എത്ര കൊടു എടുത്തു എന്നും 10 നാലായിരം പേക്കു ഏഴു അപ്പും കൊടുത്തിട്ടു എത്ര വട്ടി എടുത്തു എന്നും ഓക്കുനില്ലയോ? 11 പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും പുളിച്ച മാവു സുകഷിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു പറഞ്ഞതു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചുണ്ട് എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതു എന്നു? 12 അങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ച മാവല്ല, പരിശമാരുടെയും സദുക്കരുടെയും ഉപദേശമത്ര സുകഷിച്ചുകൊൾവാൻ അവൻ പറഞ്ഞു എന്നു അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. 13 യേശു ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസംഘ്യയുടെ പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു; ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 14 ചിലർ യോഹനനാൻസനാപകൻ എന്നും മറ്റു ചിലർ ഏലിയാവെന്നും വേരെ ചിലർ

യിരെമ്യാവോ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 15 നിങ്ങളോ എന്ന ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിനു ശിമോൾ പഠനാസ്: 16 നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവനോടു: ബർധ്യാനാശിമോനെ, നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജയരക്തങ്ങൾ അല്ല, സ്വർഗ്ഗധനായ എന്റെ പിതാവരതെ നിന്മക്കു ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിയതു. 18 നീ പഠനാസ് ആകുന്നു; ഈ പാരമേൽ ഞാൻ എന്റെ സദയ പണിയും; പാതാളഗ്രഹപുരങ്ങൾ അതിനെ ജയിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. (Hadēs g86) 19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ ഞാൻ നിന്മക്കു തരുന്നു; നീ ഭൂമിയിൽ കെടുന്നതു ഒക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെടുപ്പെട്ടിക്കും; നീ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 പിനെ താൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു ആരോടും പറയാതിരിപ്പാൻ ശിഷ്യരാരോടു കല്പിച്ചു. 21 അനു മുതൽ യേശു, താൻ തെരുശലേമിൽ ചെന്നിട്ടു, മുപ്പുംാർ, മഹാപുരോഹിതനാർ, ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മുന്നാം നാൾ ഉയിൽത്തണ്ടന്ത്കയും വേണ്ടതു എന്നു ശിഷ്യരാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു തുടങ്ങി. 22 പഠനാസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി: കത്താവേ, അതു അരുതേ; നിന്മക്കു അങ്ങനെ വീക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 23 അവനോ തിരിഞ്ഞു പഠനാസിനോടു; സാത്താനേ, എന്ന വിട്ടു പോ; നീ എന്നിക്കു ഇടപ്പെട്ടാകുന്നു; നീ ദൈവത്തിന്റെത്തല്ല മനുഷ്യരുടെത്തെ കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 പിനെ യേശു ശിഷ്യരാരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ ക്രൈസ്തവത്തു എന്ന അനുഗ്രഹമിക്കെടു. 25 ആരെകില്ലോ തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം ആരെകില്ലോ തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ണടത്തും. 26 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടിട്ടും തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവനു എന്നു പ്രയോജനം? അല്ല, തന്റെ ജീവനെ വിണ്ണുകൊശവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തു മറുവില കൊടുക്കും? 27 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്യത്തിൽ തന്റെ ദുതനാരുമായി വരും; അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തകബവെള്ളും പകരം നല്കും. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസുഖിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നില്ക്കുന്നവർിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

17 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞെഴുപ്പം യേശു പഠനാസിനെന്നയും യാക്കോബിനെന്നയും അവൻ സഹോദരനായ യോഹന്നാനെന്നയും കൂട്ടി തനിച്ചു ഒരു ഉയൻ മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, 2 അവരുടെ മുന്നാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവൻ മുഖം സുഖ്യമായി ശോഭിച്ചു അവൻ വസ്ത്രം വെളിച്ചാംപോലെ വെള്ളിയായി തീർന്നു. 3 മോഹനയും ഏലിയാവും അവനോടു സംബന്ധിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ പഠനാസ് യേശുവിനോടു: കത്താവേ, നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിന്മക്കു സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മുന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കാം; ഒന്നു നിന്മക്കും ഒന്നു മോഹശക്കും ഒന്നു ഏലിയാവിനും എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ പറയുന്നോൾ തന്നെ പ്രകാശമുള്ളാരു മേഖം അവരുടെ മേൽ നിശ്ചിട്ടു; മേഖത്തിൽ നിന്നു: ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവക്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവനു ചെവിക്കൊടുപ്പിന് എന്നു ഒരു ശബ്ദവും

ഉണ്ടായി. 6 ശിഷ്യമാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും ദയപ്പെട്ടു കവിഞ്ഞുവിണ്ടു. 7 യേശു അടുത്തു ചെന്നു അവരെ തൊട്ടു: എഴുന്നേഡിൻ, ദയപ്പെടേണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവർ തലപൊക്കിയാറെ യേശുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9 അവൻ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്നോൾ യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉളിതെത്തിരുന്നേല്ക്കുവരെ ഈ ദർശനം ആരോടും പറയരുതു എന്നു കല്പിച്ചു. 10 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: എന്നാൽ എലിയാവു മുഖ്യ വരെണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 11 അതിനു അവൻ: എലിയാവു വന്നു സകലവും യമാസ്ഥാനത്താക്കും സത്യം. 12 എന്നാൽ എലിയാവു വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എങ്കിലും അവർ അവനെ അഭിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു തോന്തിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രനും അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അവൻ യോഹാനാൻസ്‌സ്കാപകനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യമാർ ശ്രദ്ധിച്ചു. 14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാരെ ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു അവൻറെ മുന്നാകെ മുട്ടുകുത്തി: 15 കത്താവേ, എന്നെ മകനോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വിണ്ടു വല്ലാതെ കഷ്ടത്തിലായ്ക്കോകുന്നു. 16 ഞാൻ അവനെ നിന്നെന്ന് ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സൗഖ്യം വരുത്തുവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിനു യേശു: അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രതേണ്ടം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും? എത്രതേണ്ടം നിങ്ങളെ സഹിക്കും? അവനെ എന്നെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 യേശു ഭൂതത്തെ ശാസ്ത്രിച്ചു, അതു അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലനു ആ നാഴികമുതൽ സൗഖ്യവന്നു. 19 പിന്നെ ശിഷ്യമാർ സ്വകാർമ്മായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: തങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കിക്കുടാത്തതു എന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ അപ്പിശ്വാസം നിമിത്തമാണെന്നു; 21 നിങ്ങൾക്കു കടക്കുമൺഡോളം വിശ്വാസമുണ്ടാക്കിൽ ഇള മലയോടു: ഇവിടെ നിന്നു അങ്ങോടു നീങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു എന്നും അസാധ്യമാകയുമില്ല. (എങ്കിലും പ്രാത്മനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ ഈ ജാതി നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല) എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ ഗലീലയിൽ സഖരിക്കുവേണ്ട യേശു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കര്ത്തിൽ ഏലിക്കപ്പെടുവാരായിരിക്കുന്നു. 23 അവർ അവനെ കൊല്ലുകയും മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉളിതെത്തിരുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും ഭൂഃവിച്ചു. 24 അവർ കഫന്ഹുമിൽ എത്തിയാരെ ദിനേമപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ പത്രാസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങളുടെ ശുരൂ ദിനേമപ്പണം കൊടുക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ഉള്ളു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു അവനോടു: ശിമോനേ, നിനക്കു എന്നു തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർ ചുക്കമോ കരമോ ആരോടു വാങ്ങുന്നു? പുത്രമാരോടോ അന്യരോടോ എന്നു മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിനു: അന്യരോടു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവനോടു: എന്നാൽ പുത്രമാർ ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ. 27 എങ്കിലും നാം അവക്കു ഇടച്ച് വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനു നീ കടലിഡേക്കു ചെന്നു

ചുണ്ടൽ ഇടു ആദ്യം കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്കു; അതിന്റെ വായ് തുറക്കുമ്പോൾ ഒരു ചതുട്ടേമപ്പണം കാണും; അതു എടുത്തു എന്നിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്കു എന്നു പറഞ്ഞു.

18 ആ നാഴികയിൽ ശിഖ്യമാർ യേശുവിന്റെ അടക്കക്കു വന്നു. സൃഷ്ടരാജ്യത്തിൽ എറുവും വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 2 അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടക്കക്കു വിളിച്ചു അവരുടെ നടവിൽ നിന്നുത്തി: 3 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയവരുന്നില്ല എങ്കിൽ സൃഷ്ടരാജ്യത്തിൽ കടക്കയ്ക്കില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സൃഷ്ടരാജ്യത്തിൽ എറുവും വലിയവൻ ആകുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ നാമത്തിൽ കൈകൊള്ളുന്നവൻ എന്ന കൈകൊള്ളുന്നു. 6 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തനു ആരെകില്ലും ഇടച്ച് വരുത്തിയാലോ അവന്റെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലും കെട്ടി അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു അവനു നന്നു. 7 ഇടച്ച് ഹേതുവായി ലോകത്തിനു അയ്യോ കഷ്ണം; ഇടച്ച് വരുന്നതു ആവശ്യം തന്നേ; എക്കിലും ഇടച്ച് വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനു അയ്യോ കഷ്ണം. 8 നിന്റെ കയ്യോ കാലോ നിനക്കു ഇടച്ച് ആയാൽ അതിനെ വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളുകൾ; രണ്ടു കയ്യും രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാശിത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗപരീനന്നായിട്ടോ മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു. (stonos p166) 9 നിന്റെ കയ്യും നിനക്കു ഇടച്ച് ആയാൽ അതിനെ ചുന്നുടുത്തു എറിഞ്ഞുകളുകൾ; രണ്ടു കയ്യുള്ളവനായി അശ്വിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഒരുക്കണ്ണനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു. (Geenna p1067) 10 ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തെന്ന തുച്ഛികരിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 11 സൃഷ്ടത്തിൽ അവരുടെ ദുതനാർ സൃഷ്ടസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു നൃസു ആടു ഉണ്ടു എന്നിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നുതെറി ഉഴന്നുപോയാൽ തൊല്ലുഡ്രാവതിനെയും വിട്ടുചു തെറിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ? 13 അതിനെ കണ്ണഭത്തിയാൽ തെറിപ്പോകാത്ത തൊല്ലുഡ്രാവതിലും അധികം അതിനെക്കുറിച്ചു സന്നോഷിക്കുന്ന എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14 അങ്ങനെതന്നേ ഈ ചെറിയവർിൽ ഒരുത്തൻ സർച്ചുപോകുന്നതു സൃഷ്ടസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു ഇഷ്യമല. 15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിശേഷാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറം അവനും ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കു കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി. 16 കേൾക്കാത്താലോ രണ്ടു മുന്നു സൂക്ഷികളുടെ വായാൽ സകല കായ്വും ഉള്ളാക്കേണ്ടതിനു ഒന്നു രണ്ടു പേരെ കൂട്ടിക്കാണണ്ടു ചെല്ലുക. 17 അവരെ കൂട്ടാക്കാത്താൽ സദയാടു അറിയിക്കു; സദയയും കൂട്ടാക്കാത്താൽ അവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും ചുക്കകാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കുന്നു. 18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കൈകുന്നതെല്ലാം സൃഷ്ടത്തിലും കെടുപ്പുറിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സൃഷ്ടത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 ഭൂമിയിൽവെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേര് യാചിക്കുന്ന ഏതു കായ്ത്തതിലും ഏകമത്യപ്പട്ടാൽ അതു സൃഷ്ടസ്ഥനായ

എന്ത് പിതാവികൾ നിന്നു അവക്കു ലഭിക്കും; 20 രണ്ടോ മൂന്നോ പേര് എൻ്റെ നാമത്തിൽ കൂടിവരുന്നേടത്താകയും താൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ട് എന്നും താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 അപ്പോൾ പത്രാസ് അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; കത്താവേ, സഹോദരൻ എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴച്ചാൽ താൻ കഷമിക്കേണ്ടും? 22 എഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു; എഴുവട്ടമല്ല, എഴു എഴുപതു വട്ടം എന്നു താൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ഭാസമാരുമായി കണക്കു തീപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദ്ധരം. 24 അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടന്നു ഒരുത്തനെ അവൻ അടക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവനു വീടുവാൻ വകയില്ലായ്ക്കയാൽ അവൻ യജമാനൻ അവനെയും ഭാർത്തയെയും മഹാശ്രദ്ധയും അവനുള്ളിട്ടെതാകയും വിറ്റു കടം തീപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 26 അതുകൊണ്ടു ആ ഭാസൻ വിഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു; യജമാനനേ എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; താൻ സകലവും തന്നു തീക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അപ്പോൾ ആ ഭാസൻ യജമാനൻ മനസ്സിലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടുച്ചു കടവും ഇളളച്ചുകൊടുത്തു. 28 ആ ഭാസൻ പോകുന്നേം തനിക്കു നുറു വെള്ളിക്കാശു കടന്നു ഒരു കൂടുംബാസനെ കണ്ടു തോണ്ടക്കു പിടിച്ചു തെക്കി; നിന്റെ കടം തീക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ കൂടുംബാസൻ: എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; താൻ തന്നു തീക്കാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 30 എന്നാൽ അവൻ മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം വീടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആകിച്ചു. 31 ഈ സംഭവിച്ചതു അവൻ കൂടുംബാസമാർ കണിക്കു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു സംഭവിച്ചതു കൈയും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. 32 യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു; ദുഷ്ടാസനേ, നീ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ താൻ ആ കടം കൈയെയും ഇളളച്ചുതന്നുവള്ളു. 33 എനിക്കു നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും കൂടുംബാസനോടു കരുണ തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു 34 അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ കടമൊക്കെയും തീക്കുവോളം അവനെ ദണിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏലിച്ചു 35 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തനീ സഹോദരനോടു ഹ്യത്യപുസ്തം കഷമിക്കാത്താൽ സൃഷ്ടിമന്നായ എൻ്റെ പിതാവു അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

19 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീന്തിട്ടു യേശു ശലീല വിട്ടു, 2 യോദ്ധാനകരെയെപുറുദ്ദേശത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു, വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിൻചെന്നു; അവൻ അവിടെവെച്ചു അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 3 പരിശമാർ അവൻ അടുക്കൽ വന്നു; എതു കാരണം ചൊല്ലിയും ഭാർത്തയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചുചോദിച്ചു. 4 അതിനു അവൻ: സ്വഷ്ടിച്ചവൻ ആദിത്യിൽ അവരെ ആശുപഥം പെണ്ണുമായി സ്വഷ്ടിച്ചു എന്നും 5 അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പെന്നയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാർത്തയോടു പറിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായി തീരും എന്നു അരുളിച്ചുത്തു എന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 അതുകൊണ്ടു അവൻ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ; ആകകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവനോടു: എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു അവരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോഗെ കല്പിച്ചതു എന്തു ചോദിച്ചു. 8 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയകാരിന്യം നിമിത്തമത്ര

ഭാംഗമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോഗെ അനുവദിച്ചതു; അതിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു. 9
 തൊനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാംഗയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
 മരാറായതിനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഖിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ
 വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനു വ്യഖിചാരം ചെയ്യുന്നു. 10 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: സ്ത്രീയെ
 സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യരെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു നന്നല്ല
 എന്നു പറഞ്ഞതു. 11 അവൻ അവരോടു: വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാതെ എല്ലാവരും ഈ
 വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 12 അമ്മയുടെ ശഭ്ദത്തിൽനിന്നു ഷണ്യമാരായി ജനിച്ചവർ ഉണ്ട്;
 മനുഷ്യർ ഷണ്യമാരാക്കിയ ഷണ്യമാരും ഉണ്ട്; സ്വർഗ്ഗരാജ്യംനിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നേ
 ഷണ്യമാരാക്കിയ ഷണ്യമാരും ഉണ്ട്; ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കു
 എന്നു പറഞ്ഞതു. 13 അവൻ കൈവെച്ചു പ്രാത്മിക്കേണ്ടതിനു ചിലർ ശിശുക്കളെ
 അവന്റെ അടക്കത്തെ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യമാർ അവരെ വിലക്കി. 14 യേശുവോ:
 ശിശുക്കളെ എന്റെ അടക്കത്തെ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
 ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെത്തല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 15 അങ്ങനെനെ അവൻ അവരുടെ മേൽ
 കൈവെച്ചു പിനെ അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി. 16 അനന്തരം ഒരുത്തൻ വന്നു
 അവനോടു: ഗുരോ, നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ തൊൻ എന്തു നമ ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചതിനു (αἰσθνίος §166) 17 അവൻ: എന്നോടു നമയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു
 എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളു. ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇച്ചിക്കുന്നു എങ്കിൽ കല്പനകളെ
 പ്രമാണിക്കു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞതു. 18 ഏവ എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിനു
 യേശു: കൊല ചെയ്യരുതു, വ്യഖിചാരം ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടികരുതു, കളിസ്തുകഷ്യം
 പറയരുതു; 19 അപ്പെന്നെങ്യും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു; കൂടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ
 തനേ സ്നേഹിക്കു എന്നിവ തനേ എന്നു പറഞ്ഞതു. 20 യെണവനക്കാരൻ അവനോടു:
 ഇവ ഒക്കയും തൊൻ പ്രമാണിച്ചു പോരുന്നു; ഇനി കുറവുള്ളതു എന്തു എന്നു
 പറഞ്ഞതു. 21 യേശു അവനോടു: സത്ഗുണപുണ്ണിൻ ആകുവാൻ ഇച്ചിക്കുന്നു എങ്കിൽ
 നി ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു വിഡു തിരുക്കു കൊടുക്കു; എന്നാൽ സ്വർത്തിൽ നിനക്കു
 നിക്കേഷപം ഉണ്ടാകും; പിനെ വന്നു എന്നെ അനുഗ്രഹമിക്കു എന്നു പറഞ്ഞതു. 22
 യെണവനക്കാരൻ വളരെ സന്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഇവ വചനം കേട്ടിട്ടു ആഃവിച്ചു
 പോയക്കളെന്നതു. 23 യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
 കടക്കുന്നതു പ്രയാസം തനേ എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
 24 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സുചിക്കുശയുടെ
 കടക്കുന്നതു എഴുപ്പം എന്നും തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 25
 അതുകേട്ടു ശിഷ്യമാർ എറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ആക്കു
 കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞതു. 26 യേശു അവരെ നോക്കി: അതു മനുഷ്യക്കു അസാഖ്യം
 എങ്കിലും ദൈവത്തിനു സകലവും സാഖ്യം എന്നു പറഞ്ഞതു. 27 പത്രാസ് അവനോടു:
 തങ്ങൾ സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗ്രഹമിച്ചുവില്ലോ; തങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും
 എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗ്രഹമിച്ചിക്കുന്ന
 നിങ്ങൾ പുനഃജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
 ഇരിക്കുവോൾ നിങ്ങളും പത്രാസു സിംഹാസനത്തിൽ ഉരുന്നു യിസായേൽ ശോത്രം
 പത്രാസിനും ന്യായം വിധിക്കും എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു

29 എന്തേ നാമംനിമിത്തം വീടുകളെയോ സഹോദരമാരെയോ സഹോദരികളെയോ അപ്പുനെയോ അമ്മയെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വീടു കളഞ്ഞവനു എല്ലാം നുറുമാണു ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും അവകാശമാക്കും. (stonos g166) 30 എക്കിലും മുന്നമാർ പലർ പിന്നമാർ മുന്നമാരും ആകും.

20 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരെ വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിനു

പുലച്ചുക്കു പുറപ്പെട്ട വീടുടയവനോടു സദ്യശം. 2 വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞാത്തിട്ടു, അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു. 3 മുന്നാം മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു; 4 നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. 5 അവൻ ആറാം മണിനേരത്തും ഒന്നതാം മണി നേരത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണിട്ടു; നിങ്ങൾ ഇവിടെ പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 തന്നെ തുടർന്നും കൂവിക്കു വിളിക്കായ്ക്കൊണ്ടതേ എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 8 സന്ധ്യയായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്തേ ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു: വേലക്കാരെ വിളിച്ചു, പിന്നമാർ തുടങ്ങി മുന്നമാർവരെ അവക്കു കുലി കൊടുക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ പതിനൊന്നാം മണിനേരത്തു വന്നവർ ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി. 10 മുന്നമാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു അധികം കിട്ടും എന്നു നിരുപ്പിച്ചു; അവക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി. 11 അതു വാങ്ങിട്ടു അവർ വീടുടയവന്തേ നേരെ പിറുപിറുത്തു: 12 ഈ പിന്നമാർ ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും നീ അവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും സഹിച്ചു തന്നെള്ളാടു സമമാക്കിയപ്പോൾ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവർത്തിൽ ഒരുത്തനോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്നേഹിതാ, തൊൻ നിനോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു ഒരു പണം പറഞ്ഞാത്തില്ലയോ? 14 നിന്നേതു വാങ്ങി പൊയ്ക്കക്കാർക്ക്; നിനക്കു തന്നതുപോലെ ഈ പിന്നമും കൊടുപ്പാർ എനിക്കു മനസ്സു. 15 എനിക്കുള്ളതിനെക്കാണ്ടു മനസ്സുപോലെ ചെയ്വാൻ എനിക്കു ന്യായമില്ലയോ? തൊൻ നല്ലവൻ ആകകൊണ്ടു നിന്നേ കണ്ണു കടിക്കുന്നവോ? 16 ഇങ്ങനെ പിന്നമാർ മുന്നമാരും മുന്നമാർ പിന്നമാരും ആകും. 17 യേശു യൈരുശലേമിലേക്കു താത്തചെയ്യുന്നോൾ പന്തണ്ണു ശിഷ്യമാരെയും വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞു: 18 നാം യൈരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നുവെല്ലോ; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതമാക്കും ശാസ്ത്രിമാക്കും എല്ലിക്കപ്പെടും; 19 അവർ അവനു മരണശിക്ഷ കല്പിച്ചു, പർഹസിപ്പാനും തല്ലിവാനും കുഴിപ്പാനും അവനെ ജാതികൾക്കു എല്ലിക്കും; എന്നാൽ മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉത്തിരേത്തുനേരല്ക്കും. 20 അന്നു സൈബെദിപുത്രമാരുടെ അമ്മ പുത്രമാരുമായി അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ കഴിച്ചു. 21 നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു അവൻ അവജ്ഞാടു ചോദിച്ചു. അവൾ അവനോടു: ഈ എന്തേ പുത്രമാർ ഇരുവരും നിന്നേ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ നിന്നേ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും ഇരിപ്പാർ അരുളിച്ചയേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിനും ഉത്തരമായി യേശു: നിങ്ങൾ

യാചിക്കുന്നതു ഇന്നു നിങ്ങൾ അവിയുനിപ്പി; എന്നാൽ കൂടിപ്പാനിൽക്കുന്ന പാനപാത്രം കൂടിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു: എൻ്റെ പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കൂടിക്കും നിശയം; എകില്ലു എൻ്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരെ നല്കുന്നതു എൻ്റെതല്ല; എൻ്റെ പിതാവു ആക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ശേഷം പത്തുപേര് അതു കേട്ടിട്ടു ആ രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു നീരസപ്പെട്ടു. 25 യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപത്മാർ അവർത്തിൽ കത്തുത്തും ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുകൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുതു: നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇല്ലിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകാരൻ ആകേണം. 27 നിങ്ങളിൽ എന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇച്ചർിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസൻ ആകേണം. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകക്ക് വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവർ യെരീഹോവിൽ നിന്നു പുരാപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയോരു പുരുഷാരം അവരെ അനുഗമിച്ചു. 30 അപ്പോൾ വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടമാർ യേശു കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ടു: കത്താവേ, ദാവിദ് പുത്രാ, തങ്ങളോടു കുരുബന്നതോനേംബന്മേ എന്നു നിലവിളിച്ചു. 31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കത്താവേ, ദാവിദ് പുത്രാ, തങ്ങളോടു കരുണ തോനേംബന്മേ എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. 32 യേശു നിന്നു അവരെ വിളിച്ചു: എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 33 കത്താവേ, തങ്ങൾക്കു കണ്ണു തുറന്നുകിട്ടേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 34 യേശു മനസ്സിലിന്നതു അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: ഉടൻ അവർ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു, അവരെ അനുഗമിച്ചു.

21 അനന്തരം അവർ യെരുശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ലഭിച്ചുമലയരികെ ബേത്തംഗയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, യേശു രണ്ടു ശിഷ്യരാർ അയച്ചു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരു പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും; അവരെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ: കത്താവിന്നു ഇവരെക്കാണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തൽക്കഷണം അവൻ അവരെ അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 “നീയോൻ പുത്രിയോടു: ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു സൗമ്യനായി കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമുഗ്രതിന്റെ കുട്ടിയുടെ പുരത്തും കയറി നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ” 5 എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തിവരുവാൻ ഇതു സംഭവിച്ചു. 6 ശിഷ്യരാർ പുരാപ്പെട്ടു യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, 7 കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു; അവൻ കയറി ഇരുന്നു. 8 പുരുഷാരം മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിതിച്ചു: മറ്റു ചിലർ വ്യക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു കൊന്നു വെച്ചി വഴിയിൽ വിതി. 9 മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവിദ് പുത്രനു ഹോശനാ; കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശനാ എന്നു ആത്മത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ യെരുശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം മുഴുവനും

ഇളക്കി: ഇവൻ ആർ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 ഇവൻ ഗലീലയിലെ നസരത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ യേശു എന്നു പുരുഷാരം പറഞ്ഞു. 12 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ചെന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുറത്താക്കി, പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പീംങ്ങളെയും മറിച്ചു കളഞ്ഞു അവരോടു; 13 എന്റെ ആലയം പ്രാത്മനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളം ഗുഹയാക്കിത്തീക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കുരുട്ടമാരും മുട്ടമാരും ദൈവാലയത്തിൽ അവരെന്തു അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ സെയ്വ്യമാക്കി. 15 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവൻ ചെയ്ത അതഭൂതങ്ങളെയും ദാവീദ് പുത്രനു ഹോശനാ എന്നു ദൈവാലയത്തിൽ ആക്കുന്ന ബാലമാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരസപ്പെട്ടു; 16 ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോടു; ഉമ്മു; ശിശുകളെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ നിന്നു നീ പുകഴ്ച ദരുക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ദരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 17 പിന്നെ അവരെ വിട്ടു ഗരിത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെമാന്നുയിൽ ചെന്നു അവിടെ രാത്രി പാത്തു. 18 രാവിലെ അവൻ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന സമയം വിശനിട്ടു വഴിയിരിക്കുന്ന ഒരു അത്തിവ്യക്ഷം കണ്ണു, 19 അടുക്കെ ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നു കാണായ്ക്കയാൽ: ഇനി നിനിൽ ഒരുന്നാളും ധലം ഉണ്ടാകാതെ പോകരു എന്നു അതിനോടു പറഞ്ഞു; ക്ഷണത്തിൽ അത്തി ഉണ്ണേണ്ണോയി. (ശാഖ 9:165) 20 ശിശ്യരാർ അതു കണ്ണാരു: അത്തി ഇതു ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ണേണ്ണോയതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു. 21 അതിനു യേശു: നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ ഈ അത്തിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും ചെയ്യും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു; നിങ്ങൾ കടലിലേക്കു ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതും സംഭവിക്കും എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാത്മനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പമാരും അവരെന്തു അടുക്കൽ വന്നു: നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: തൊന്നും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു പറഞ്ഞാൽ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു തൊൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു തൊന്നും നിങ്ങളോടു പറയും. 25 യോഹനാൻ സ്നാനം എവിടെ നിന്നു? സ്വർത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ? അവർ തമിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു അവൻ നമ്മോടു ചോദിക്കും; 26 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ, നാം പുരുഷാരത്തെ ദേഹപ്പെട്ടുന്നു; എല്ലാവരും ദേഹനാനെ പ്രവാചകൻ എന്നല്ലോ എല്ലുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു; തങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ തൊൻ ഇതു എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു തൊന്നും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല. 28 എക്കിലും നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടു

പുത്രമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ എനാമത്തവന്റെ അടക്കത്തെ ചെന്നു: മകനെ
 ഇന്നു എന്തേ മുന്തിരിത്തേംതാട്ടത്തിൽ പോയി വേല ചെയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 29
 എനിക്കു മനസ്സിലും എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്തേതതിൽ
 അനുതപിച്ചു അവൻ പോയി. 30 രണ്ടാമത്തെവന്റെ അടക്കത്തെ അവൻ ചെന്നു
 അങ്ങനെ തന്നെ പറഞ്ഞേപ്പോൾ: എന്ന പോകാകാം അപ്പു എന്നു അവൻ ഉത്തരം
 പറഞ്ഞു; പോയില്ലതാനും. 31 ഈ രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പെന്തേ ഇഷ്ടം
 ചെയ്തതു? എനാമത്തവൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു;
 ചുക്കക്കാരും വേശ്യമാരും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നു
 എന്നു സത്യമായിട്ടു എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 32 യോഹന്നാൻ നീതിമാർഖം
 ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടക്കത്തെ വന്നു: നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല;
 എന്നാൽ ചുക്കക്കാരും വേശ്യമാരും അവനെ വിശ്വസിച്ചു; അതു കണക്കിട്ടും നിങ്ങൾ
 അവനെ വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും പിന്തേതതിൽ അനുതപിച്ചില്ല. 33 മറ്റാരു ഉപമ
 കേൾപ്പിൻ. ശൃംഗാരയോരും മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തേംതാടം നട്ടണ്ടാകി, അതിനു
 വേലികെട്ടി, അതിൽ ചക്കു കൂഴിച്ചിട്ടു ഗ്രാപ്പുവരും പണിതു; പിനെ കൂടിയാമാരെ
 പാട്ടത്തിനു ഏല്ലിച്ചിട്ടു പരബ്രഹ്മത്തുപോയി. 34 മലകാലം സമീച്ചിപ്പോൾ തനിക്കുള്ള
 അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിനു അവൻ ഭാസമാരെ കൂടിയാമാരുടെ അടക്കത്തെ അയച്ചു.
 35 കൂടിയാമാരെ അവൻറെ ഭാസമാരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി, ഒരുവനെ കൊന്നു,
 മറ്റാരുവനെ കല്ലറിഞ്ഞു. 36 അവൻ പിനെയും മുന്നിലത്തേതിലും അധികം
 ഭാസമാരെ അയച്ചു; അവരോടും അവർ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. 37 ഒടുവിൽ
 അവൻ: എന്തേ മകനെ അവർ ശക്തിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ
 അടക്കത്തെ അയച്ചു. 38 മകനെ കണക്കിട്ടു കൂടിയാമാർ: ഇവൻ അവകാശി; വരുവിൻ,
 നാം അവനെ കൊന്നു അവൻറെ അവകാശം കൈവശമാക്കുക എന്നു തമിൽ
 പറഞ്ഞു, 39 അവനെ പിടിച്ചു തോട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താകി കൊന്നു കളഞ്ഞു.
 40 ആകയാൽ മുന്തിരിത്തേംതാടിന്റെ ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കൂടിയാമാരോടു
 എന്തു ചെയ്യും? 41 അവൻ ആ വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു തക്കസമയത്തു
 അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന വേരെ കൂടിയാമാക്കും തോട്ടം ഏല്ലിക്കും എന്നു അവർ
 അവനോടു പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോട്: “വീടുപണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളെന്തെ കല്ലു
 മുലക്കല്ലായി തിന്തിരിക്കുന്നു; ഇതു കത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ ദ്യോഷിയിൽ
 ആശവഞ്ചവുമായിരിക്കുന്നു” എന്നു നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഏകലെല്ലാം
 വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 43 അതുകൊണ്ടു ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു എടുത്തു
 അതിന്റെ മലം കൊടുക്കുന്ന ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു എന്ന നിങ്ങളോടു
 പറയുന്നു. 44 ഈ കല്ലിമേൽ വീഴുന്നവൻ തക്കന്നുപോകും; അതു ആരുടെ മേൽ
 എകിലും വീണാൽ അവനെ ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 45 അവൻറെ ഉപമകളെ
 മഹാപുരോഹിതമാരും പരിശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കാണ്ടു പറയുന്നു എന്നു
 അഭിഞ്ഞു, 46 അവനെ പിടിപ്പാൻ അനേകിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരം അവനെ
 പ്രവാചകൻ എന്നു എള്ളുകക്കാണ്ടു അവരെ ദേപ്പുട്ടു.

22 യേശു പിനെയും അവരോടു ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെനാൽ: 2
 സ്വർത്തരാജ്യം തന്റെ പുത്രനു വേണ്ടി കല്യാണസദ്യ കഴിച്ച ഒരു രാജാവിനോടു

സദ്ഗം. 3 അവൻ കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിച്ചവരെ വിളിക്കേണ്ടതിനു ഭാസമാരെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവക്കു വരുവാൻ മനസ്സായില്ല. 4 പിന്നെയും അവൻ മറ്റു ഭാസമാരെ അയച്ചു; എന്തേ മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തിനു, എന്തേ കാളകളെയും തടിപ്പിച്ച മുഗങ്ങളെയും അറുത്തു, എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കല്യാണത്തിനു വരുവിൽ എന്നു ക്ഷണിച്ചുവരോടു പറയിച്ചു. 5 അവർ അതു കുടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ നിലത്തിലേക്കും മറ്റാരുത്തൻ തന്റെ വ്യാപാരത്തിനും പൊയ്ക്കളെന്തു. 6 ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവർ അവരെ ഭാസമാരെ പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളെന്തു. 7 രാജാവു കോപിച്ചു സെസന്യങ്ങളെ അയച്ചു ആ കുലപാതകമാരെ മുടിച്ചു അവരുടെ പട്ടണം ചട്ടുകളെന്തു. 8 പിന്നെ അവൻ ഭാസമാരോടു; കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ തോഗ്രതായില്ല. 9 ആകയാൽ വഴിത്തലെക്കൽ ചെന്നു കാണുന്നവരെ ഒക്കയും കല്യാണത്തിനു വിളിപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ആ ഭാസമാർ പെരുവഴികളിൽ പോയി, കണ്ണ ദുഷ്ടമാരെയും നല്ലവരെയും എല്ലാം കുടിക്കൊണ്ടുവന്നു; കല്യാണശാല വിരുന്നുകാരെക്കാണ്ടു നിരുത്തു. 11 വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു അകത്തു വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിക്കാതെ ഒരു മനുഷ്യനെ അവിടെ കണ്ടു; 12 സ്നേഹിതാ, നീ കല്യാണവസ്ത്രം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു വന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവനു വാക്കു മുടിപ്പേഡി. 13 രാജാവു ശുശ്രൂഷകമാരോടു; ഇവനെ കയ്യും കാലും കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തുള്ളികളെവിൽ; അവിടെ കരച്ചല്ലും പല്ലുകൾിയും ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 വിളികപ്പെട്ടവർ അനേകർ; തിരഞ്ഞെടുകപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം. 15 അനന്തരം പരിശോർ ചെന്നു അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കേണ്ടതിനു ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ടു 16 തങ്ങളുടെ ശിഷ്യമാരെ ചെറോദ്യരോടു കൂടും അവൻ അടുക്കൽ അയച്ചു; ഗുരോ, നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പറിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാത്തവൻ ആകയാൽ ആരെയും ശകയില്ലാത്തവനും ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 17 നിനക്കു എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞുതുരേണു എന്നു പറയിച്ചു. 18 യേശു അവരുടെ ദുഷ്ട അറിഞ്ഞു; കപട ഭേദിക്കാരെ, എന്നെ പരിക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 19 കരത്തിനുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവൻ അടുക്കൽ ഒരു വെള്ളിക്കാശു കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവൻ അവരോടു; ഇല സ്വരൂപവും മേലശുത്തും ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചുതിനു കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ കൈസക്കുള്ളതു കൈസക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൽ എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേടു ആശയമുള്ളു അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളെന്തു. 23 പുനരുത്ഥാനം ഇല എന്നു പറയുന്ന സദുക്ക്യരും അന്നു അവൻ അടുക്കൽ വന്നു; 24 ഗുരോ, ഒരുത്തൻ മകൾ ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അവൻ സഹോദരൻ അവൻ ഭാർത്തെയെ ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു തന്റെ സഹോദരനും സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണാം എന്നു മോൾ കല്പിച്ചുവണ്ണോ. 25 എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർിൽ ഓന്നാമത്തവൻ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു, സന്തതി ഇല്ലായ്ക്കയാൽ തന്റെ ഭാർത്തെയെ സഹോദരനും വിട്ടുച്ചു. 26 രണ്ടാമത്തവനും മുന്നാമത്തവനും ഏഴാമത്തവൻ വരെയും അങ്ങനെ തന്നേ. 27

എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 28 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ എഴുവരിൽ ആക്കു ഭാസ്യാക്കും? എല്ലാവക്കും ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു. 29 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും ദൈവരക്ഷതിനെയും അഭിയാധ്യക്കൊണ്ടു തെറിപ്പോകുന്നു. 30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിബാഹം കഴിക്കുന്നില്ല; വിബാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല; സ്വർത്തിലെ ദുതമാരെപ്പോലെ അന്തേ ആകുന്നു. 31 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 32 തൊൻ അബാഹാമിരെൻ്റെ ദൈവവും തിന്റുഹാക്കിരെൻ്റെ ദൈവവും യാക്കോബിരെൻ്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമല്ല. 33 പുതുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു അവരെൻ്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 34 സദുക്കുരെ അവൻ മിണാതാക്കവിയപ്രകാരം കേട്ടിട്ടു പരിശമാർ ഓനിച്ചു കൂടി, 35 അവർിൽ ഒരു ദൈവത്തിന് അവനെ പരിക്ഷിച്ചു: 36 ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു കല്പന വലിയതു എന്നു ചോദിച്ചു. 37 യേശു അവനോടു: നിരെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നീ പുണ്ണ്യഹ്യദയത്തോടും പുണ്ണ്യാത്മാവോടും പുണ്ണ്യമനസ്സാടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണെ. 38 ഇതാകുന്നു വലിയതും ഔന്നാമത്തെത്തുമായ കല്പന രണ്ടാമത്തെത്തു അതിനോടു സമം: 39 കുടുക്കാരെനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണെ. 40 ഈ രണ്ടു കല്പനകളിൽ സകലന്യായപ്രമാണവും ഹ്രവാചകമാരും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 പരിശമാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നോൾ യേശു അവരോടു: 42 ക്രിസ്തവിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്തുനു? അവൻ ആരുടെ പുത്രൻ എന്നു ചോദിച്ചു; ദാവിദിരെൻ്റെ പുത്രൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 43 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ ദാവിദ് ആത്മാവിൽ അവനെ കത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 44 "തൊൻ നിരെ ശത്രുക്കളെ നിരെ പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിനു എരെൻ്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കു എന്നു കത്താവു എരെൻ്റെ കത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്യതു" എന്നു അവൻ പറയുന്നുവല്ലോ. 45 ദാവിദ് അവനെന്ന കത്താവു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ എരെൻ്റെ ആകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. 46 അവനോടു ഉത്തരം പറവാൻ ആക്കും കഴിഞ്ഞില്ല; അനുമുതൽ ആരും അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

23 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തോടും തന്റെ ശിഖ്യമാരോടും പറഞ്ഞതു: 2
ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും മോശെയുടെ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ഒക്കെയും പ്രമാണിച്ചു ചെയ്യിൻ; അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതു താനും. അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. 4 അവർ ഘനമുള്ള ചുമടുക്കളെ കെട്ടി മനുഷ്യരുടെ തോഴ്ത്തിൽ വെക്കുന്നു; ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോല്ലും അവയെ തൊടുവാൻ അവക്കു മനസ്സില്ല. 5 അവൻ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിനാന്തെ ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു. 6 അതതാഴ്ത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും 7 അങ്ങാടിയിൽ വന്നനവും മനുഷ്യർ റബ്ബി എന്നു വിളിക്കുന്നതും അവക്കു പ്രിയമാകുന്നു. 8 നിങ്ങളോ റബ്ബി എന്നു പേര് എടുക്കരുതു. ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ ശുരു; നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരനാർ. 9 ഭൂമിയിൽ ആരെയും പിതാവു എന്നു വിളിക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ

തന്നെ. 10 നിങ്ങൾ നായകമാർ എന്നും പേര് ഏടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അന്തേ നിങ്ങളുടെ നായകൻ, ക്രിസ്തു തന്നെ. 11 നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ നിങ്ങളുടെ ശുശ്രാഷ്ട്രകാരൻ ആകേണം. 12 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെട്ടു; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെട്ടും. 13 കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യക്കു സ്വർത്താജ്യം അടച്ചുകളയുന്നു; നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. [കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിശുദ്ധയുകയും ഉപായരൂപേണ ദീർഘമായി പ്രാത്മികതയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ഹേതുവായി നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ ശ്രിക്ഷാവിധി വരും.] 14 കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ഒരുത്തനെന മതത്തിൽ ചേക്കുവാൻ കടലും കരയും ചൂറി നടക്കുന്നു; 15 ചേന്നശേഷം അവെനെ നിങ്ങളെക്കാൾ ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ ആക്കുന്നു. (Geenna p1067) 16 ആരെകില്ലും മനിരത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും മനിരത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നും പറയുന്ന കുരുട്ടമാരായ വഴികാട്ടിക്കളേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം. 17 മുഖ്യമാരും കുരുട്ടമാരുമായുജ്ഞാരേ, ഏതു വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ ശുശ്രീകരിക്കുന്ന മനിരമോ? 18 യാഗപീഠത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല; അതിനേലുള്ള വഴിപാടു ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 19 കുരുട്ടമാരായുജ്ഞാരേ, ഏതു വലിയതു? വഴിപാടോ വഴിപാടിനെ ശുശ്രീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠമോ? 20 ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെന്നും അതിനേലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 21 മനിരത്തെച്ചാല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിൽ വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 22 സ്വർണ്ണത്തെച്ചാല്ലി സത്യംചെയ്യുന്നവൻ, ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നു. 23 കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസി, ചതക്കുപ്പ്, ജീരകം ഇവയിൽ പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായം, കരുണ, വിശ്വസ്തത ഇങ്ങനെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഘടനമെറിയവ ത്രജിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. അതു ചെയ്കയും ഇതു ത്രജിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 24 കുരുട്ടമാരായ വഴികാട്ടിക്കളേ, നിങ്ങൾ കൊതുകിനെ അതിചെടുക്കയും ഒട്ടകത്തെ വിശുദ്ധിക്കളുകയും ചെയ്യുന്നു. 25 കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കിണർക്കിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; അകത്തെതാ കവച്ചയും അതിക്രമവും നിറന്തരിക്കുന്നു. 26 കുരുട്ടനായ പരിശമെന, കിണർക്കിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിനു മുമ്പെ അവയുടെ അകം വെടിപ്പാക്കുക. 27 കപടക്കെതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരുമായുജ്ഞാരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; വെള്ളതേച്ച ശവക്ലൂരകളോടു നിങ്ങൾ തെതിരിക്കുന്നു; അവ പുറമെ അഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും അകമെ ചതവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ അശുദ്ധിയും നിറന്തരിക്കുന്നു. 28 അങ്ങനെ തന്നെ പുറമെ നിങ്ങൾ നിതിമാനാർ എന്നു മനുഷ്യക്കു തോന്നുന്നു; അകമെയോ കപടക്കതിയും അധികമായും നിറന്തവരാത്രെ.

29 കപടക്കതിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും പരീഗ്രമാരുമായുള്ളാരെ, നിങ്ങൾക്കു ഹാകളും; നിങ്ങൾ പ്രവാചകമാരുടെ കല്പനകളെ പണിതും നിതിമാമാരുടെ കല്പനകളെ അലക്കരിച്ചുകൊണ്ടു്: 30 എങ്ങൻ പിതാക്കമാരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ പ്രവാചകമാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ കുട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 31 അങ്ങനെന നിങ്ങൾ പ്രവാചകമാരെ കൊന്നവരുടെ മകൾ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നുവെല്ലോ. 32 പിതാക്കമാരുടെ അളവുനിങ്ങൾ പുരിച്ചു കൊൾവിൽ. 33 പാന്യുകളേ, സപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ നരകവിധി എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും? (Geenna p1067) 34 അതുകൊണ്ടു എന്നർ പ്രവാചകമാരെയും ഇംഗ്ലീഷ് എന്നർ പ്രവാചകമാരെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ നിങ്ങൾ കുശിച്ചു കൊല്ലുകയും ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ചഞ്ചിക്കൊണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ നിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 35 നിതിമാനായ ഹാബേലിഞ്ചു രക്തംമുതൽ നിങ്ങൾ മദിരത്തിനും ധാഹപീംത്തിനും നടവിൽവെച്ചു കൊന്നവനായി ബൈരവുവിണ്ടു മകനായ സൈവാർഘ്യവിണ്ടു രക്തംവരെ ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നിതിയുള്ള രക്തം എല്ലാം നിങ്ങളുടെമേൽ വരേണ്ടതാകുന്നു. 36 ഇതൊക്കയും ഈ തലമുറമേൽ വരും എന്നു എന്നർ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 ദയരുശലേമേ, ദയരുശലേമേ, പ്രവാചകമാരെ കൊല്ലുകയും നിഞ്ചു അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിരകിൻ കീഴിൽ ചേക്കുംപോലെ നിഞ്ചു മകക്കെല്ല ചേത്തുകൊഡശ്വാൻ എനിക്കു എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 38 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശുന്മായ്തിരും. 39 കത്താവിഞ്ചു നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്ന കാണുകയില്ല എന്നു എന്നർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

24 യേശു ദൈവാലയം വിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യമാർ അവനു ദൈവാലയത്തിഞ്ചു പണി കാണിക്കേണ്ടതിനു അവൻറെ അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ അവരോടു്: ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്പിമേൽ കല്ലു ഇവിടെ ശ്രേഷ്ഠകയില്ല എന്നു എന്നർ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ ഔദിവ്യമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ശിഷ്യമാർ തനിച്ചു അവൻറെ അടുക്കൽ വന്നു: അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും എന്നും നിഞ്ചു വരവിനും ലോകാവസാനത്തിനു അടയാളം എന്തു എന്നും പറഞ്ഞുത്തരേണാ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. (ശം p165) 4 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു്: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 5 എന്നർ ക്രിസ്തു എന്നും പറഞ്ഞു അനേകർ എന്നർ പേര് എടുത്തു വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും. 6 നിങ്ങൾ യുഖങ്ങളെയും യുഖഗൃതികളെയും കുറിച്ചുകേൾക്കും; ചഞ്ചലപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നെ; 7 എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല; ജാതി ജാതിയോടു് രാജ്യം രാജ്യത്തോടു് എതിക്കും; കഷാമവും ഭൂകമ്പവും അവിടവിട ഉണ്ടാകും. 8 എങ്കിലും ഇതു ഒക്കയും ഇരുപ്പൊവിഞ്ചു ആരംഭമെന്തെ. 9 അനും അവൻ നിങ്ങളെ ഉപദ്വേതത്തിനു ഏല്ലിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും; എന്നു നാമം നിമിത്തം സകലജാതികളും നിങ്ങളെ പകെക്കും. 10 പലരും ഇടറി അന്വേച്ചു

എപ്പിച്ചുകൊടുക്കയും അനേന്നോന്നും പകെക്കയും ചെയ്യും 11 കളിളപ്രവാചകങ്ങാർ പലരും വന്നു അനേകരെ തെറ്റിക്കും. 12 അധമം പെരുകുന്നതുകൊണ്ട് അനേകരുടെ സ്ഥാപനം തണ്ടുതുപോകും. 13 എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു നില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14 രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം സകലജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യമായി ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കയും പ്രസംഗിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ അവസാനം വരും. 15 എന്നാൽ ദാനിയേൽപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചുയ്തതുപോലെ ശുന്നമാക്കുന്ന മേഘത വിശ്വസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ - വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചു കൊള്ളെടു - 16 അന്നു തെഹൃദയിലൂള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ട. 17 വിട്ടിനേൽ ഇളിക്കുന്നവൻ വിട്ടിലൂള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിനു ഇരഞ്ഞാരുതു; 18 വയലിലൂള്ളവൻ വന്നതും എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 19 ആ കാലത്തു ഗംഗികൾക്കും മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! 20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓടിപ്പോകവു ശ്രീതകാലത്തോ ശമ്പൂത്തിലോ സംബവികാതിരിപ്പാൻ പ്രാത്മിപ്പിന്. 21 ലോകാരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെയും സംബവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി മേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ കഷ്ടം അന്നു ഉണ്ടാകും. 22 ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു ജയവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; വ്യത്യാർ നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും. 23 അന്നു ആരാന്നും നിങ്ങളോടും; ഇതാ, കിസ്തു ഇവിടെ, അല്ല അവിടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 24 കളിക്കിസ്തുകളും കളിള പ്രവാചകമാരും എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വ്യത്യാരയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും കാണിക്കും. 25 ഓത്തുകൊശവിന്; എന്നർ മുന്സ്കുട്ടി നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 ആക്കയാൽ നിങ്ങളോടും; അതാ, അവൻ മരുഭൂമിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറപ്പെടുത്തു; ഇതാ, അരക്കളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 27 മിന്നൽ കിഴക്കു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങുന്നപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരുവു ആകും. 28 ശവം ഉള്ളേട്ടതു കഴുകൾ കൂടും. 29 ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സുഖ്യൻ ഇരുണ്ടപോകും; ചട്ടൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും; നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകും. 30 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ അടയാളം ആകാശത്തു വിളങ്ങും; അന്നു ഭൂമിയിലെ സകലഗോത്രങ്ങളും പ്രലാപിച്ചുംകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ ആകാശത്തിലെ മേഖങ്ങളിൽ മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സാടും കൂടെ വരുന്നതു കാണും. 31 അവൻ തന്റെ ദുത്യാര മഹാ കാഹളയുനിയോടുംകൂടെ അയക്കും; അവൻ അവൻ്റെ വ്യത്യാര ആകാശത്തിന്റെ അരുതിമുതൽ അരുതിവരയും നാലു ദിക്കിൽനിന്നും കൂടിച്ചേക്കും. 32 അത്തിനെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പറിപ്പിന്; അതിന്റെ കൊഡു ഇളതായി ഇല തളിക്കുമ്പോൾ വേന്തൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ അനിയുന്നവല്ലോ. 33 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കയും കാണുമ്പോൾ അവൻ അടുക്കു വാതിൽക്കൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അഭിഞ്ഞുകൊശവിന്. 34 ഇതോക്കയും സംബവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ ഷിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു എന്ന് എന്ന് സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 35 ആകാശവും ഭൂമിയും ഷിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ ഷിഞ്ഞുപോകയില്ല. 36 ആ നാളും നാഴികയും സംബവിച്ചോ എന്റെ പിതാവു മാത്രമല്ലാതെ ആരും സ്വർത്തിലെ ദുത്യാരും പുത്രനും കൂടെ

അൻഡ്രൂനില്ല. 37 നോഹയുടെ കാലംപോലെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരവും ആകും 38 ജലപ്രളയത്തിനു മുമ്പുള്ള കാലത്തു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയനാർവ്വരെ അവർ തിനും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു ഏകദൃഢത്തും പോന്നു; 39 ജലപ്രളയം വന്നു എല്ലാവരെയും നീകിക്കേണ്ടതുവോള്ളും അവർ അനിശ്ചയത്തുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരവും അങ്ങനെ തന്നെ ആകും. 40 അന്നു രണ്ടുപേര് വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ കൈകൈകാളിള്ളും, മറ്റൊനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 41 രണ്ടുപേര് ഒരു തിരിക്കല്ലിൽ പോടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ കൈകൈകാളിള്ളും, മറ്റൊളെ ഉപേക്ഷിക്കും. 42 നിങ്ങളുടെ കത്താവു എത്ര ദിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അനിയായ്ക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയിരിപ്പിൽ. 43 കൂളിൾ വരുന്നയാമം ഉന്നതെന്നു വീടുകയവൻ അനിശ്ചയം ചെയ്യും എന്നു അനിയുന്നുവല്ലോ. 44 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിന്നെങ്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൽ. 45 എന്നാൽ യജമാനൻ തന്റെ വീടുകാക്കു തഥമയത്തു കേഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ മേൽ ആക്കിവെച്ച വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനും ആയ ഭാസൻ ആർ? 46 യജമാനൻ വരുന്നോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു കാണുന്ന ഭാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 47 അവൻ അവരെ തനിക്കുള്ള സകലത്തിനേലും യജമാനൻ ആക്കിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 48 എന്നാൽ അവൻ ആശ്വാസനായി: യജമാനൻ വരുവാൻ താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹ്യാദയംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു, 49 കുട്ട ഭാസമാരെ അടിപ്പാനും കുടിയറാരോടുകൂടി തിനുകുടിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ 50 ആ ഭാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും അനിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ വന്നു 51 അവരെ ദണിപ്പിച്ചു അവനു ക്ഷടക്കിക്കാരോടുകൂടുടെ പക്ഷുക്കല്ലിക്കും; അവിടെ കരച്ചല്ലോ പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും

25 സ്വർംജ്യം മണവാളനെ എതിരേല്ലാൻ വിളക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു സദ്യശം ആകും. 2 അവർത്തിൽ അഞ്ചുപേര് ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും അഞ്ചുപേര് ബുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. 3 ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു എടുത്തപോൾ എല്ലാ എടുത്തില്ല. 4 ബുദ്ധിയുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടുടെ പാതയ്ക്കിൽ എല്ലായും എടുത്തു. 5 പിന്ന മണവാളൻ താമസിക്കുന്നോൾ എല്ലാവരും മയക്കാപിടിച്ചു ഉറഞ്ഞി. 6 അഖ്യാതിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു; അവരെ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്നു ആപ്പുവിളി ഉണ്ടായി. 7 അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു വിളക്കു തെളിയിച്ചു. 8 എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു; തങ്ങളുടെ വിളക്കു കെട്ടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ എല്ലായിൽ കുറെ തങ്ങൾക്കു തരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ബുദ്ധിയുള്ളവർ: തങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്നു വരാതിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കാശവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അവർ വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടുടെ കല്യാണസദ്യക്കു ചെന്നു; വാതിൽ അടക്കയും ചെയ്തു. 11 അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം മറ്റൊരു കന്യകമാരും വന്നു; കത്താവേ, കത്താവേ തങ്ങൾക്കു തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അതിനു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ അനിയുനില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അനിയായ്ക്കൊണ്ടു

ഉണ്ട്‌നിൽപ്പിൻ. 14 ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ ഭാസമാരെ വിളിച്ചു തന്റെ സന്പത്തു അവരെ ഏലിച്ചു. 15 ഒരുവനു അഞ്ചു താലന്തു, ഒരുവനു രണ്ടു, ഒരുവനു ഒന്നു ഇങ്ങനെ ഒരോരുത്തനു അഭവനവെന്തെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു ധാത്രപ്പറപ്പെട്ടു. 16 അഞ്ചു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം ചെയ്തു വേരെ അഞ്ചു താലന്തു സന്പാച്ചു. 17 അങ്ങനെ തന്നെ രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വേരെ രണ്ടു നേടി. 18 ഒന്നു ലഭിച്ചവനോ പോയി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു യജമാനവെന്തെ ദ്രവ്യം മരച്ചുവെച്ചു. 19 വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞത്തോഴം ആ ഭാസമാരുടെ യജമാനവെന്തു വന്നു അവരുമായി കണക്കു തീർത്തു. 20 അഞ്ചു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെ വന്നു വേരെ അഞ്ചു കുടെ കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനനേ, അഞ്ചു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏലിച്ചതു; എന്നു അഞ്ചു താലന്തുകുടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അതിനു യജമാനവെന്തു: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; എന്നു നിന്നെ അധികത്തിനു വിചാരകനാകും; നിന്റെ യജമാനവെന്തെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, രണ്ടു താലന്തല്ലോ എന്നെ ഏലിച്ചതു; എന്നു രണ്ടു താലന്തുകുടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അതിനു യജമാനവെന്തു: നന്നു, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ഭാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; എന്നു നിന്നെ അധികത്തിനു വിചാരകനാകും; നിന്റെ യജമാനവെന്തെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 24 ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു: യജമാനനേ, നീ വിതെകകാതേടത്തു നിന്നു കൊയ്ക്കയും വിതരാതേടത്തു നിന്നു ചേക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കറിനമനുഷ്യൻ എന്നു എന്നേന്തു തന്നെ അറിഞ്ഞു. 25 ദയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു നിലത്തു മരച്ചുവെച്ചു; നിന്റെതു ഇതാ, എടുത്തുകൊശക എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അതിനു യജമാനവെന്തു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ദൗഷ്ഠനും മടിയനും ആയ ഭാസനേ, എന്നു വിതെകകാതേടത്തു നിന്നു കൊയ്ക്കയും വിതരാതേടത്തുനിന്നു ചേക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ. 27 നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിക്കൊരെ എല്ലിക്കേണിയിരുന്നു; എന്നാൽ എന്നു വന്നു എന്നേതു പലിഗ്രയോടുകുടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. 28 ആ താലന്തു അവൻ്റെ പകൽനിന്നു എടുത്തു പത്തു താലന്തു ഉള്ളവനു കൊടുപ്പിൻ. 29 അങ്ങനെ ഉള്ളവനു എവനും ലഭിക്കും; അവനു സമ്പ്രദായം ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതു കുടെ എടുത്തുകളിയും. 30 എന്നാൽ കൊള്ളുത്തരുതാത്ത ഭാസനെ ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളികളുവിൻ; അവിടെ കരച്ചല്ലോ പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 31 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സാടെ സകലവിശുദ്ധാദുതനാരുമായി വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. 32 സകല ജാതികളെയും അവൻ്റെ മുന്നിൽ കുട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൻ ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തമ്മിൽ വേർത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ വേർത്തിരിച്ചു, 33 ചെമ്മരിയാടുകളെ തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ ഉടത്തും നിറുത്തും. 34 രാജാവു തന്റെ വലത്തുള്ളവരോടു അരുളിച്ചേയ്ക്കും; എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി രൂക്ഷിതിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. 35 എന്നിക്കു വിശനു, നിങ്ങൾ

കേഷിപ്പാൻ തന്നു; ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ കൂടിപ്പാൻ തന്നു; എഞ്ച് അതിമിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന ചേത്തുകൊണ്ടു; 36 നഗനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന കാശാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 37 അതിനു നീതിമാമാർ അവനോടു: കത്താവേ, എങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശനു കണ്ടിട്ടു കേഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു കൂടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? 38 എങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ അതിമിയായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പികയോ ചെയ്തു? 39 നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു എങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. 40 രാജാവു അവരോടു: എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹാദരാർഡിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേട്ടേതാളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു എഞ്ച് സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അരുളിച്ചേയ്യും. 41 പിന്നെ അവൻ ഇടത്തുള്ളവരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ, എന്ന വിട്ടു പിശാചിനും അവൻസ് ആത്മാക്രം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യാശിയിലേക്കു പോകുവിൻ. (അഭിഃ g166) 42 എനിക്കു വിശനു, നിങ്ങൾ കേഷിപ്പാൻ തനില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ കൂടിപ്പാൻ തനില്ല. 43 അതിമിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന ചേത്തുകൊണ്ടില്ല; നഗനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്ന കാശാൻ വനില്ല എന്നു അരുളിച്ചേയ്യും. 44 അതിനു അവർ: കത്താവേ, എങ്ങൾ നിന്നെ വിശക്കുന്നവനോ ദാഹിക്കുന്നവനോ അതിമിയോ നഗനോ രോഗിയോ തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും. അവൻ അവരോടു: 45 ഈ ഏറ്റവും ചെറിവർത്തിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്യാതേട്ടേതാളെമല്ലാം എനിക്കു ആകുന്നു ചെയ്യാതെത്തു എന്നു എഞ്ച് സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം അരുളും. 46 ഈവർ നിത്യദശ്യനത്തിലേക്കും നീതിമാമാർ നിത്യജീവകലേക്കും പോകും. (അഭിഃ g166)

26 ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കയും പറഞ്ഞു തിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യമാരോടു: 2 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ; അന്നു മനുഷ്യപ്രത്യേന കുശിപ്പാൻ എല്ലിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അന്നു മഹാപുരോഹിതനാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരും കയ്യഫാമഹാപുരോഹിതന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ വന്നു കൂടി, 4 യേശുവിനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ആലോച്ചിച്ചു; 5 എങ്കിലും ജനത്തിൽ കലഹമുണ്ടാകാതിപ്പാൻ പെരുന്നാളിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 യേശു ബോധാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന ശീമാന്തരിക്കിൽ ഇരിക്കുവേം 7 ഒരു സ്ത്രീ വിലയേറിയ പരിമിളതെലം നിറഞ്ഞ ഒരു വെൺകൽഭരണി എടുത്തുകൊണ്ടു അവൻസ് അടുക്കെ വന്നു, അവൻ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുവേം 8 ഒരു സ്ത്രീയും അവൻസ് അടുക്കെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 9 ശിഷ്യമാർ അതു കണ്ടിട്ടു മുഖിഞ്ഞു: ഈ വെറും ചെലവു എന്തിനു? 10 യേശു അതു അറിഞ്ഞു അവരോടു: സ്ത്രീയെ അസഹപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവർ എക്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു. 11 ദാരിദ്ര നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടു; എഞ്ച് നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും ഇല്ലതാനും. 12 അവർ ഈ തെലം എന്റെ ദേഹത്തിനേൽ ഒഴിച്ചതു

എന്തു ശവസംസ്കാരത്തിനായി ചെയ്തതാകുന്നു. 13 ലോകത്തിൽ എങ്ങും, ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തല്ലാം, അവർ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓമ്മക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അനുപരിസ്ഥിതിയും ഒരു തന്നെ യുദ്ധം ഇന്റെ കാണിച്ചുതരം എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവനു മുപ്പുതു വെള്ളിക്കാശു തുക്കിക്കൊടുത്തു. 15 അനുപരി മുതൽ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ തകം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു. 16 പുഴിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ നീം നാളിൽ ശിഷ്യമാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. 17 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ നാരത്തിൽ ഇന്നവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; എന്തു സമയം അടുത്തിൽക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തു ശിഷ്യരുമായി നിന്റെ അടുക്കൽ പെസഹ കഴിക്കും എന്നു ഗുരു പറയുന്നു എന്നു പറവിൻ. 18 ശിഷ്യമാർ യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു പെസഹ ഒരുക്കി. 19 സന്ധ്യാത്യപ്പോൾ അവൻ പത്രണ്ഡു ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നു. 20 അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നോൾ അവൻ തന്നെ ശിഷ്യമാരോടുകൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നു. 21 അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നോൾ അവൻ: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 22 അപ്പോൾ അവർ അത്യന്തരം ദൃഢിച്ചു: ഞാനോ, ഞാനോ, കത്താവേ, എന്നു ഓരോരുത്തൻ പറഞ്ഞതുടുടങ്ങി. 23 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ താലത്തിൽ മുകുന്നവൻ തന്നെ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 24 തന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ ഹാ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു. 25 എന്നാരെ അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യുദ്ധം: ഞാനോ, റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞതിനു: നീ തന്നെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു. 26 അവർ ഭക്ഷിക്കുന്നോൾ യേശു അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യമാർക്ക് കൊടുത്തു: വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ, ഇതു എന്തു ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞതു. 27 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്വന്താത്മ ചൊല്ലി അവക്കു കൊടുത്തു: എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു കൂടിപ്പിൻ. 28 ഇതു അനേകക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനുള്ള എന്തു രക്തം; 29 എന്തു പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ പുതുതായി കൂടിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ മുന്തിരിവെള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു ഇനി കൂടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 30 പിന്നെ അവർ സ്വന്താത്മ പാടിയശേഷം ഓലീവ് മലേക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 31 യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എക്കൽ ഇടരും; ഞാൻ ഇടയനെ ബെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ അടുക്കൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 32 എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിരത്തശുന്നേറശേഷം നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീഡെക്കു പോകും. 33 അതിനു പത്രാസ്: എല്ലാവരും നികത്ത ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരുന്നാളും ഇടുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 34 യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കുകുംമുബൈ നീ മുന്നുവെം എന്നെ തളളിപ്പിയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 35 നിന്നോടു കൂടെ മർക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ നിനെ തളളിപ്പിനുകയില്ല എന്നു പത്രാസ് അവരോടു പറഞ്ഞതു. അതുപോലെ തന്നെ ശിഷ്യമാർ എല്ലാവരും

പരഞ്ഞു. 36 അനന്തരം യേശു അവരുമായി ഗത്തംഗമന എന തോട്ടതിൽ വന്നു ശിഷ്യമാരോട്: ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാതമിച്ചു വരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു, 37 പത്രാസിനെയും സബവദിപുത്രമാർ ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കാണാം ചെന്നു ദുഃഖിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി: 38 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദ്യുമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ ഉണന്റിൽപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ അല്ലെങ്കിൽ മുഖ്യമായും കവിഭ്രാവിണു: പിതാവേ, കഴിയും എക്കിൽ ഇള പാനപാത്രം എക്കൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോക്കണമേ; എക്കില്ലും ഞാൻ ഇപ്പിക്കുംപോലെ അല്ലെങ്കിൽ നീ ഇപ്പിക്കുംപോലെ അതകട്ട എന്നു പ്രാതമിച്ചു. 40 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യമാരുടെ അടക്കൽ വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു, പത്രാസിനോട്: എന്നോടു കൂടെ ഒരു നാഴികപോലും ഉണന്റിൽപ്പാൻ നീങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 41 പരിക്ഷയിൽ അകപ്പോടാതിൽപ്പാൻ ഉണന്റിൽപ്പാൻ പ്രാതമിപ്പിൻ; ആത്മാവു രൂക്ഷമുള്ളതു, ജഡമോ ബലഹിനമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു 42 രണ്ടാമത്തും പോയി: പിതാവേ, ഞാൻ കൂടിക്കാതെ അതു നീങ്ങിക്കൊടാ എക്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ട എന്നു പ്രാതമിച്ചു. 43 അനന്തരം അവൻ വന്നു, അവർ കണ്ണിനു ഭാരം ഏറുകയാൽ പിന്നെയും ഉറങ്ങുന്നതുകണ്ടു. 44 അവരെ വിട്ടു മുന്നാമത്തും പോയി ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി പ്രാതമിച്ചു. 45 പിന്നെ ശിഷ്യമാരുടെ അടക്കൽ വന്നു: ഇനി ഉറങ്ങി ആശസിച്ചു കൊൾവിൻ; നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കര്ത്തിൽ ഏപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; 46 എഴുന്നേപ്പിൻ, നാം പോക; ഇതാ, എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുന്നോൾ തന്നെ പതിരുവരിൽ രൂതതനനായ യുദ്ധയും അവനോടു കൂടെ മഹാപുരോഹിതമാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരും അരയച്ച വലിയോരു പുരുഷാരവും വാളും പടികളുമായി വന്നു. 48 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ; ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു അവക്കു ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. 49 ഉടനെ അവൻ യേശുവിന്റെ അടക്കൽ വന്നു: റബ്ബീ, വരം എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 50 യേശു അവനോടു: സ്നേഹിതാ, നീ വന കാഞ്ഞം എന്തു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു യേശുവിനേൽ കൈ വെച്ചു അവനെ പിടിച്ചു. 51 അപ്പോൾ യേശുവിനോടു കൂടെയുള്ളവരിൽ രൂവാൻ കൈനീട്ടി വാൾ ഉളർ, മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ വെച്ചി അവന്റെ കാതു അറുത്തു. 52 യേശു അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ ഇടുക; വാൾ എടുക്കുന്നവർ കൈയെയും വാളാൽ നശിച്ചുപോകും. 53 എന്റെ പിതാവിനോടു ഇപ്പോൾ തന്നെ പ്രതിബന്ധം ലെഗ്രാനിലും അധികം ദുതമാരെ എന്റെ അതികൈ നിരുത്തേണ്ടിനു എനിക്കു അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ? 54 എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കേണ്ട എന്നുള്ള തിരുവൈഴുത്തുകൾക്കു എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും എന്നു പറഞ്ഞു. 55 ആ നാഴികയിൽ യേശു പുരുഷാരത്തോടു: ഒരു കള്ളം നേരെ എന്നപോലെ നീങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ വാളും വടിയുമായി വനിിക്കുന്നു; ഞാൻ ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നീങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല. 56 എന്നാൽ ഇതു കൈയെയും പ്രവാചകമാരുടെ എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടിനു സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി.

57 യേശുവിനെ പിടിച്ചുവരോ മഹാപുരോഹിതനായ കരുഹായുടെ അടക്കൽ ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പുമാരും ഉന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നേടത്തു അവനെ കൊണ്ടുപോയി. 58 എന്നാൽ പത്രാസ് ദ്വരവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമന്നേയാളും പിൻചെന്നു, അകത്തു കടന്നു അവസാനം കാഞ്ഞാൻ സേവകമാരോടുകൂടി ഇരുന്നു 59 മഹാപുരോഹിതനാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിനു അവൻറെ നേരെ കളഞ്ഞാക്ഷ്യം അനേജിച്ചു; 60 കളഞ്ഞാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും പറിയില്ല. 61 ദൈവിൽ രണ്ടുപേര് വന്നു: ദൈവമദിര പൊളിച്ചു മുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു വിണ്ണും പണിവാൻ എനിക്കു കഴിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 62 മഹാപുരോഹിതൻ എഴുന്നേറ്റു അവനോടു: നീ ഒരു ഉത്തരവും പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിരുൾ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 63 യേശുവോ മിണക്കാതിരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവന്നേയോ? പരക എന്നു ഞാൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തെക്കാണ്ടു നിന്നോടു ആശയിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 64 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ആകുന്നു; ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും ആകാശമേഖങ്ങളെ വാഹനമാക്കി വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 65 ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം കീറി: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു; ഇനി സാക്ഷികളെക്കാണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവദൂഷണം കേടുവല്ലോ; 66 നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്തുനു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 67 അപ്പോൾ അവർ അവൻറെ മുഖത്തു തുപ്പി, അവനെ മുഴുച്ചുരുട്ടി കുത്തി, ചിലർ അവനെ കന്നത്തിച്ചു: 68 ഹോ, ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ തല്ലിയതു ആർ എന്നു തെങ്ങളോടു പ്രവച്ചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 69 എന്നാൽ പത്രാസ് പുറത്തു നടുമുറുത്തു ഇരുന്നു. അവൻറെ അടക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി വന്നു: നീയും ഗലിലീകാരനായ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 70 അതിനു അവൻ: നീ പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പിറഞ്ഞു. 71 പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നോൾ മറ്റാരുത്തി അവനെ കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും നസരായനായ യേശുവിനോടു കൂടെയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 72 ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആശയോടെ തള്ളിപ്പിറഞ്ഞു. 73 അല്ലെന്നെന്ന കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ നിന്നും അടുത്തുവന്നു പത്രാസിനോടു: നീയും അവരുടെ കുടത്തിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം; നിരുൾ ഉച്ചാരണവും നിന്നെ വെളിവാക്കുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 74 അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകൃവാനും ആശയിട്ടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ കോഴി കുക്കി. 75 എന്നാരെ: കോഴി കുകുമ്മുണ്ണെ നീ മുന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പിരയും എന്നു യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസ് ഓത്തു പുറത്തു പോയി അതിദ്ദേശവന്തോടെ കരഞ്ഞു.

27 പുലച്ചുക്കു മഹാപുരോഹിതനാരും ജനത്തിന്റെ മുപ്പുമാരും എല്ലാം യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ കുടിവിച്ചാരിച്ചു, 2 അവനെ ബാധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ പീലിംതെതാസിനെ ഏല്പിച്ചു. 3 അവനെ ശിക്ഷക്കു വിധിച്ചു എന്നു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യുദ്ധം കണ്ടു അനുതപിച്ചു, ആ മുപ്പത്തു വെള്ളിക്കാൾ

മഹാപുരോഹിതമാരുടെയും മുപ്പമാരുടെയും അടക്കക്കൽ മടക്കി കൊണ്ടുവന്നു:
 4 തൊൻ കുറുമില്ലാത്ത രക്തത്തെത്ത കാൺചുക്കൊടുത്തിനാൽ പാപം ചെയ്തു
 എന്നു പറഞ്ഞു. അതു തങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾക്ക എന്നു
 അവർ പറഞ്ഞു. 5 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാൾ മനിതത്തിൽ എറിഞ്ഞു, ചെന്നു
 കെട്ടിഞ്ഞാനു ചത്തുകളഞ്ഞു. 6 മഹാപുരോഹിതമാർ ആ വെള്ളിക്കാൾ എടുത്തു:
 ഇതു രക്തവിലധാകയാൽ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു
 കുടി ആലോചിച്ചു, 7 പരദേഹികളെ കുഴിച്ചിട്ടുവാൻ അതുകൊണ്ടു കുശവണ്ണേ നിലം
 വാങ്ങി. 8 ആകയാൽ ആ നിലത്തിനു ഇന്നുവരെ രക്തനിലം എന്നു പേര് പറയുന്നു.
 9 “യിസ്രായേൽക്കശൾ വിലമതിച്ചുവരുന്നു വിലധായ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു അവർ
 എടുത്തു, 10 കത്താവു എന്നോടു അരുളിച്ചുയ്തതുപോലെ കുശവണ്ണേ നിലത്തിനു
 വേണ്ടി കൊടുത്തു” എന്നു യിരെമ്മാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചുയ്തതിനു
 അനു നിവൃത്തിവന്നു. 11 എന്നാൽ യേശു നാടുവാഴിയുടെ മുഖാകെ നിന്നു;
 നീ യൈഹുദമാരുടെ രജാവോ എന്നു നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; തൊൻ ആകുന്നു
 എന്നു യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു 12 മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പമാരും കുറം
 ചുമത്തുകയിൽ അവൻ ഒന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. 13 പീലാതെതാസ് അവനോടു:
 ഇവർ നിന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ
 എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അവൻ ഒരു വാക്കിനും ഉത്തരം പറയായ്കയാൽ നാടുവാഴി
 അതുനം ആഗ്രഹ്യപ്പെട്ടു. 15 എന്നാൽ ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം ഇല്ലിക്കുന്ന
 ഒരു തടവുകാരനെ നാടുവാഴി വിട്ടുകപെതിവായിരുന്നു. 16 അനു ബന്ധുാസ് എന
 ശുതിപ്പേട്ടാരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 17 അവർ കുടിവന്നപ്പോൾ പീലാതെതാസ്
 അവരോടു: ബന്ധുാസിനെന്തോ, ക്രിസ്തു എന്നു പറയുന്ന യേശുവിനെന്തോ, ആരെ
 നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണു എന്നു ചോദിച്ചു. 18 അവർ അസുയകൊണ്ടാകുന്നു അവനെ
 ഏലിച്ചതു എന്നു അവൻ ഗഹിച്ചിരുന്നു. 19 അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ
 അവന്റെ ഭായ്യ ആളുയച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ കാഞ്ഞത്തിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ നീമിത്തം
 തൊൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ വളരെ കഷ്ണം സഹിച്ചു എന്നു പറയിച്ചു. 20 എന്നാൽ
 ബന്ധുാസിനെ ചോദിപ്പാനും യേശുവിനെ സർപ്പിപ്പാനും മഹാപുരോഹിതമാരും
 മുപ്പമാരും പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. 21 നാടുവാഴി അവരോടു: ഈ ഈരുവതിൽ
 എവനെ വിട്ടുതരേണെമെന്നു നിങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു ബന്ധുാസിനെ
 എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 22 പീലാതെതാസ് അവരോടു: എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന
 യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: അവനെ കുറിക്കേണും എന്നു
 ഏലിവരും പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു.
 അവനെ കുറിക്കേണും എന്നു അവർ ഏറ്റവും നിലവില്ലച്ചു പറഞ്ഞു. 24 ആരവാരം
 അധികമാകുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പീലാതെതാസ് കണ്ടിട്ടു വെള്ളം
 എടുത്തു പുരുഷാരം കാണിക്കു കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ രക്തത്തിൽ എന്നിക്കു
 കുറം ഇല്ല; നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവന്റെ
 രക്തം തങ്ങളുടെമേലും തങ്ങളുടെ മകളുടെ മേലും വരെടു എന്നു ജനം ഒക്കെയും
 ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവൻ ബന്ധുാസിനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു,
 യേശുവിനെ ചമ്മടി കൊണ്ടുപിച്ചു കുറിക്കേണ്ടതിനു ഏലിച്ചു. 27 അനന്തരം

നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യേശുവിനെന്ന ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
 പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവൻ്റെ നേരെ വരുത്തി, 28 അവൻ്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന
 മേലക്കി ധരിപ്പിച്ചു, 29 മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിൽറ്റം മെടഞ്ഞു അവൻ്റെ തലയിൽ വെച്ചു,
 വലകയ്ക്കിൽ ഒരു കോല്പും കൊടുത്തു അവൻ്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി: ദയഹൃദയാരുടെ
 രാജാവേ, ജയജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 30 പിനെന്ന അവൻ്റെമേൽ തുപ്പി, കോൽ
 എടുത്തു അവൻ്റെ തലയിൽ അടക്കിച്ചു. 31 അവനെ പരിഹസിച്ചുതീന്നപ്പോൾ മേലക്കി
 നീക്കി അവൻ്റെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു, കുഴലിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. 32 അവൻ
 പോകുമ്പോൾ ശ്രീമോൻ എന്നു പേരുള്ള കുറേനകാരനെ കണ്ടു, അവൻ്റെ കുർശ്
 ചുമ്പാൻ നിബന്ധിച്ചു. 33 തലയോടിടം എന്നത്മമുള്ള ഗൊല്ലഗോമാ എന സ്ഥലത്തു
 എത്തിരപ്പോൾ അവനു കൈപ്പു കലകിയ വിഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; 34 അതു
 രൂചിനോക്കിയാരെ അവനു കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല. 35 അവനെ കുഴിൽ തരെച്ചുശേഷം
 അവൻ ചീട്ടിട്ടു അവൻ്റെ വസ്ത്രം പകുത്തെടുത്തു, 36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അവനെ
 കാത്തു. 37 ദയഹൃദയാരുടെ രാജാവായ യേശു എന്നു അവൻ്റെ കൂറ്റസംഗതി എഴുതി
 അവൻ്റെ തലൈക്കമുമിതെ വെച്ചു. 38 വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു കള്ളമാരയും
 അവനോടു കൂടെ കുഴിച്ചു. 39 കടന്നുപോകുന്നുവർ തല കല്പകി അവനെ ദുഷിച്ചു:
 40 മനിരം പൊഴിച്ചു മുന്നുനാൾകൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, നിന്നെന്തെനേ രക്ഷിക്കു;
 ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ കുഴിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവാ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അങ്ങങ്ങനെ
 തന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പുമാരും പരിഹസിച്ചു: 42 ഉവൻ
 മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ തിസ്മായേലിന്റെ
 രാജാവു ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കുഴിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവരടു; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
 അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. 43 അവൻ ദൈവത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അവനു ഇവനിൽ
 പ്രസാദമുണ്ടക്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കരടു; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞുവള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങങ്ങനെ തന്നെ അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിരുന്ന
 കള്ളമാരും അവനെ നിന്നിച്ചു. 45 ആറാംമൺ നേരംമുതൽ ഓവതാംമൺ നേരംവരെ
 ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. 46 ഏകദേശം ഓവതാംമൺ നേരത്തു യേശു: ഏലി,
 ഏലി, ലമ്മാ ശബ്ദകതാനി എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു; എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ
 ദൈവമെ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടു എന്തു എന്നത്മം. 47 അവിടെ നിന്നിരുന്നവൻിൽ
 ചിലർ അതു കേട്ടിട്ടു; അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ഉടനെ
 അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോൺസ് എടുത്തു പുളിച്ച വിഞ്ഞു നിരീച്ചു
 ഓട്ടത്തണ്ണിമേൽ ആക്കി അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 49 ശേഷമുള്ളവർ: നില്ക്കു;
 ഏലിയാവു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ വരുമോ എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു
 പിന്നെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. 51 അപ്പോൾ മനിരത്തിലെ തിരസ്തില
 മേൽത്തൊട്ടു അടക്കയോളവും രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി; 52 ഭൂമി കുല്യങ്ങി, പാറകൾ പിളന്തു,
 കല്ലുകൾ തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപ്തിച്ച വിശുദ്ധമാരുടെ ശരീരങ്ങൾ പലതും ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റു
 53 അവൻ്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെശേഷം കല്ലുകളെ വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ
 ചെന്നു പലക്കും പ്രത്യക്ഷമായി. 54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ യേശുവിനെ
 കാത്തുനിന്നുവരും ഭൂകമ്പം മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: അവൻ ദൈവപുത്രൻ
 ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ദയപ്പേട്ടു. 55 ശർബിലയിൽ നിന്നു

യേശുവിനെ ശുശ്രാഷ്ട്രകാണ്ഡു അനുഗമിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും ദുരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ५ അവർത്തൽ മഴലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെയും യോസൈയുടെയും അമമയായ മറിയയും സൈബാദിപുത്രന്മാരുടെ അമമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ६ സന്ധ്യയായപ്പോൾ അരിമധ്യക്കാരനായ യോസേഫ് എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, ७ പിലാതെത്താസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു; പിലാതെത്താസ് അതു ഏല്ലിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ८ യോസേഫ് ശരീരം എടുത്തു നിമ്മലശിലത്തിൽ പൊതിഞ്ഞെ, ഒ താൻ പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ കല്പിയിൽ വെച്ചു കല്പിയുടെ വാതിക്കൽ ഒരു വലിയ കല്പി ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോയി. ९ കല്പിരെക്കു എതിരെ മഴലക്കാരത്തി മറിയയും മരു മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു. १० ഒരുക്കൊള്ളിരുന്ന് പിരു ദിവസം മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരിശമാരും പിലാതെത്താസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നുകൂട്ടി: ११ യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ ജീവനോടിരിക്കുവോൾ: മുന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഉയിതെത്തശുനേല്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഓം വന്നു. १२ അതുകൊണ്ടു അവരെ ശിഷ്യമാർ ചെന്നു അവനെ മോഷിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിതെത്തശുനേരു എന്നു ജനത്തോടു പറകയും ഒടുവിലതെത്ത ചതിവു മുന്നിലതേതില്ലും വിഷമമായിത്തിരുക്കയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു മുന്നാം നാർവരെ കല്പി ഉറപ്പുക്കുവാൻ കല്പിക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു. १३ പിലാതെത്താസ് അവരോടു: കാവൽക്കുട്ടതെത്ത തരം; പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുന്നടത്തേതാളം ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. १४ അവർ ചെന്നു കല്പിനു മുദ്രവെച്ചു കാവൽക്കുട്ടതെത്ത നിന്നുത്തി കല്പി ഉറപ്പുക്കാൻ.

28 ശ്രൂത്ത് കഴിഞ്ഞു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം വെളുക്കുവോൾ

മഴലക്കാരത്തി മറിയയും മരു മറിയയും കല്പി കാണ്ണാൻ ചെന്നു. १ പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂക്കവം ഉണ്ടായി; കത്താവിന്റെ ഭൂതൻ സ്വർത്തനിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞിവന്നു, കല്പി ഉരുട്ടിനിക്കി അതിമേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. २ അവൻ രൂപം മിന്നലിനു ഒരുത്തും അവന്റെ ഉടപ്പു ഹിമാപോലെ വെളുത്തതും ആയിരുന്നു. ३ കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ടു പേടിച്ചു വിരെച്ചു മരിച്ചുവരെപ്പോലെ ആയി. ४ ഭൂതൻ സ്ത്രീകളോടു: ദയപ്പേഡണ്ടാ; ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അനേകിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അരിയുന്നു; ५ അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിതെത്തശുനേരു; അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാണ്ണിൻ ६ അവൻ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിതെത്തശുനേരു എന്നു വേഗം ചെന്നു അവരെ ശിഷ്യമാരോടു പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുഖ്യ ഗലിഡെക്കു പോകുന്നു; അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ കാണും; ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ८ അങ്ങനെ അവർ വേഗത്തിൽ ദയത്തോടു മഹാസന്നേഹത്തോടു കൂടി കല്പി വിട്ടു അവരെ ശിഷ്യമാരോടു അരിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി. എന്നാൽ യേശു അവരെ എതിരേറ്റു: ९ നിങ്ങൾക്കു വന്നനു എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അടുത്തുചെന്നു അവരെ കാൽ പിടിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. १० യേശു അവരോടു: ദയപ്പേഡണ്ടാ; നിങ്ങൾ പോയി എന്നെ സഹോദരമാരോടു ഗലിഡെക്കു പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിടെ അവർ എന്നെ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. ११ അവർ പോകുവോൾ കാവല്ക്കുട്ടത്തിൽ ചിലർ നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവിച്ചതു

എല്ലാം മഹാപുരോഹിതമാരോടു അറിയിച്ചു. 12 അവർ സനിച്ചുകൂടി മുപ്പുമാരുമായി ആലോചനകഴിച്ചിട്ടു പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു; 13 അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ രാത്രിയിൽ വന്നു എങ്ങൻശ് ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവരെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു പറവിൻ. 14 വസ്തുത നാടുവാഴിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി എകിലോ എങ്ങൻശ് അവരെന സമ്മതിപ്പിച്ചു നിങ്ങളെ നിഃയരാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ പണം വാങ്ങി ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ കമ ഇന്നുവരെ യൈഹൃദമാരുടെ ഇടയിൽ പരക്കെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. 16 എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യമാർ ഗലീലയിൽ യേശു അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലക്കു പോയി. 17 അവരെന കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ സംശയിച്ചു. 18 യേശു അടുത്തുചെന്നു: സുർത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പ്രീതിന്റെയും പരിശുഭാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും 20 തൊന്ത് നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കയും പ്രമാണിപ്പാൻ തകവെള്ളം ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു സകലജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊശവിൻ; തൊനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനൊള്ളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു.

(അംഗ 5165)

മർക്കാസ്

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം: 2 “തൊൻ നിന്മകു മുന്പായി എന്റെ ഭൂതനെ അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ വഴി ഒരുക്കും. 3 കത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ അവശേഷം പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ എന്നു മരുദ്വാമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻ്റെ വാക്കു” എന്നിങ്ങനെ ദയശയ്യാപ്രവാചകരണ്ട് പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 4 യോഹനാൻ വന്നു മരുദ്വാമിയിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. 5 അവൻ്റെ അടുക്കൽ ദയപൂദ്യദേശം ഒക്കെയും ദയരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു യോദ്ധാൻ നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 6 യോഹനാനോ ഒട്ടക രോമാകാണ്ഡുള്ള ഉടക്കും അരയിൽ തോൽ വാറും ധരിച്ചും വെട്ടുകിളിയും കാട്ടുതേനും ഉപജീവിച്ചും പോന്നു. 7 എന്നിലും ബലമേറിയവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; അവൻ്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു കുനിഞ്ഞഴിപ്പാൻ തൊൻ യോഗ്യനല്ല. 8 തൊൻ നിങ്ങളെ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുഭ്യാത്മാവിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും എന്നു അവൻ പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 ആ കാലത്തു യേശു ഗലീലയിലെ നസരത്തിൽ നിന്നു വന്നു യോഹനാനാൽ യോദ്ധാനിൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 10 വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം പിളരുന്നതും ആത്മാവു പ്രാവുപോലെ തന്റെ മേൽ വരുന്നതും കണ്ണു: 11 നീ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ തൊൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു ഒണ്ടായി. 12 അനന്തരം ആത്മാവു അവനെ മരുദ്വാമിയിലേക്കു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 13 അവിടെ അവൻ സാത്താനാൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു നാല്പതു ദിവസം മരുദ്വാമിയിൽ കാട്ടുമുഖങ്ങളോടുകൂടു ആയിരുന്നു; ഭൂതനാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു പോന്നു. 14 എന്നാൽ യോഹനാൻ തടവിൽ ആയശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു: 15 കാലം തിക്കണ്ണതു ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ ഗലീലക്കടല്ലൂറിൽ നടക്കുന്നോൾ ശ്രീമോന്നും അവൻ്റെ സഹോദരനായ അഭ്യന്തരാസും കടലിൽ വല വീശുന്നതു കണ്ണു; അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. 17 യേശു അവരോടു: എനെ അനുഗമിപ്പിൻ; തൊൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവർ വല വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 19 അവിടെ നിന്നു അല്ലോ മുന്നോട്ടു ചെന്നപ്പോൾ സെബബദ്ധിയുടെ മകനായ യാക്കോബും അവൻ്റെ സഹോദരനായ യോഹനാനും പടകിൽ ഇരുന്നു വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ണു. 20 ഉടനെ അവരെയും വിളിച്ചു; അവർ അപുന്നായ സെബബദ്ധിയെ കുലിക്കാരോടുകൂടു പടകിൽ വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 21 അവർ കഫന്റെയുമിലേക്കു പോയി; ശബ്ദത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 22 അവൻ്റെ ഉപദേശത്തിക്കൽ അവർ വിസ്മയിച്ചു; അവൻ ശാസ്ത്രിമാരപ്പോലെയല്ല, അധികാരമുള്ളവനായിട്ടേരെ അവരെ ഉപദേശിച്ചതു. 23 അവരുടെ പള്ളിയിൽ അശുഭ്യാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നിലവിളിച്ചു: 24 നസരായനായ യേശുവേ, തെങ്ങൾക്കും നിന്മക്കും തമ്മിൽ എന്തു? തെങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു തൊൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ

പരിശുദ്ധന് തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു: മിണ്ടരുതു; അവനെ വിട്ടുപോ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപോൾ അശുദ്ധാതമാവു അവനെ ഇഴച്ചു, ഉരക്കെ നിലവിളിച്ചു അവനെ വിട്ടു പോയി. 27 എല്ലാവരും ആശ്വർപ്പുകു: ഇതെന്നു? ഒരു പുതിയ ഉപദേശം; അവൻ അധികാരത്തോടെ അശുദ്ധാതമാക്കണ്ടാം കല്പിക്കുന്നു; അവ അവനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുതു തമിൽ വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 28 അവന്റെ ശുദ്ധി വേഗത്തിൽ ഗലീലനാടു എങ്ങും പറന്നു. 29 അനന്തരം അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇരിങ്ങി യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി ശിമോൺയും അന്തയാസിരുത്തും വീടിൽ വന്നു. 30 അവിടെ ശിമോൺ അമ്മാവിയമു പനിപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു; അവർ അവളെക്കുറിച്ചു അവനോടു പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അടുത്തു ചെന്നു അവളെ കൈക്കുപിടിച്ചു എഴുന്നേണ്ടിച്ചു; പഠി അവളെ വിട്ടുമാറി, അവർ അവരെ ശുദ്ധിച്ചു. 32 വൈകുന്നേരം സുന്തർ അസ്തമിച്ചശേഷം അവർ സകലവിധിനക്കാരെയും ഭൂതഗ്രാഹം അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33 പട്ടണം ഒക്കയും വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 34 നാനാവ്യാധികളാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന അനേകരെ അവൻ സൗഖ്യമാകി, അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും പുറത്താകി; ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അഭിക്കൊണ്ടു സംസാർപ്പാൻ അവയെ സമ്മതിച്ചില്ല. 35 അതികാലത്തു ഇരുട്ടോടെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിജ്ജനസ്ഥലത്തു ചെന്നു പ്രാത്മിച്ചു. 36 ശിമോനും കൂടെയുള്ളവരും അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു, 37 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: എല്ലാവരും നിന്നെ അനേകിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു: എന്നൻ അടുത്ത ഉറരുകളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിനു നാം അവിടേക്കു പോക; ഇതിനായിട്ടും എന്ന പുറപ്പെട്ടു വനിഡിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ ഒക്കയും അവരുടെ പള്ളികളിൽ ചെന്നു പ്രസംഗിക്കയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുയും ചെയ്തു. 40 ഒരു കൂഷ്ഠംരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്ന ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 41 യേശു മനസ്സിൽനിന്നു ഒക്കെ നിന്നി ശുഖികരണത്തിനു വേണ്ടി മോശേ കല്പിച്ചതു അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി അപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വിട്ടുച്ചു. 42 മനസ്സുണ്ടു, ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കൂഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവനു ശുഖിവന്നു. 43 യേശു അവനെ അമച്ചയായി ശാസിച്ചു: 44 നോക്കു, ആരോടും ഒന്നു പറയരുതു; എന്നാൽ ചെന്നു പുരോഹിതനു നിന്നെന്തെനെ കാണിച്ചു, നിന്റെ ശുഖികരണത്തിനു വേണ്ടി മോശേ കല്പിച്ചതു അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി അപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ വിട്ടുച്ചു. 45 അവനോ പുറപ്പെട്ടു വളരെ ശേഖാപ്പാനും വന്നതുത പ്രസംഗിപ്പാനും തുടങ്ങി; അതിനാൽ യേശുവിനു പരസ്യമായി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴിയായ്ക്കൊണ്ടു അവൻ പുറത്തു നിജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാത്തു; എല്ലാത്തു നിന്നും ആളുകൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി.

2 ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പിന്നെയും കഫർപ്പുമിൽ ചെന്നു; അവൻ വിട്ടിൽ ഉണ്ടാനു ശുതിയായി. 2 ഉടനെ വാതിൽക്കൽപ്പോലും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം പലരും വന്നു കൂടി, അവൻ അവരോടു തിരുവചനം പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അപോൾ നാലാൾ ഒരു പക്ഷവാതകകാരനെ ചുമന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 4 പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു സമിപിച്ചു കൂടായ്ക്കയാൽ അവൻ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു, പക്ഷവാതകകാരനെ കിടക്കയോടെ ഇരക്കി വെച്ചു. 5 യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതകകാരനോടു: മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ

മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു: ഇവൻ
 ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നതു എന്തു? 7 ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ
 മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആൽ എന്നു ഹ്യത്യയത്തിൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8
 ഇങ്ങനെ അവർ ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ മനസ്സിൽ ശഹിച്ചു അവരോടു:
 നിങ്ങൾ ഹ്യത്യയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 9 പക്ഷവാതകാരനോടു
 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു
 എടുത്തു നടക്കു എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു എജ്ഞപ്പും എന്നു ചോദിച്ചു. 10
 എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു
 നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു — അവൻ പക്ഷവാതകാരനോടു: 11 എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു
 എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 12 ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു കിടക്കു എടുത്തു എജ്ഞാവരും കാണിക്കു പുരോഷ്ട്;
 അതുകൊണ്ടു എജ്ഞാവരും വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരു നാളും കണ്ണിട്ടിലും എന്നു
 പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 13 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെ ചെന്നു;
 പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവന്റെ അടക്കത്തെ വന്നു; അവൻ അവരെ ഉപദേശിച്ചു. 14
 പിന്നെ അവൻ കടന്നു പോകുന്നോൾ അല്പഹായിയുടെ മകനായ ലേവി ചുക്കമലത്തു
 ഇരിക്കുന്നതുകണ്ണു: എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
 അനുഗ്രഹിച്ചു. 15 അവൻ വീട്ടിൽ പതിയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ പല ചുക്കക്കാരും പാപികളും
 യേശുവിന്നോടും അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടും കൂടി പതിയിൽ ഇരുന്നു; അവനെ
 അനുഗ്രഹിച്ചുവന്നവർ അനേകർ ആയിരുന്നു. 16 അവൻ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും
 കൂടെ തിനുകയും കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു പരിശമാരുടെ കുട്ടതിലും ശാസ്ത്രിമാർ
 കണ്ണിട്ടു അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: അവൻ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
 തിനുകുടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 17 യേശു അതു കേടു അവരോടു:
 ദീനക്കാക്ക്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവക്കു വൈദ്യന്നേക്കാണ്ഡു ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ
 നിതിമാനാരെ അല്ലെ, പാപികളെ അത്രെ വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 18
 യോഹനാന്റെ ശിഷ്യമാരും പരിശമാരും ഉപവസിക്കു പതിവായിരുന്നു; അവർ വന്നു
 അവനോടു: യോഹനാന്റെയും പരിശമാരുടെയും ശിഷ്യമാർ ഉപവസിക്കുവണ്ണോ;
 നിന്റെ ശിഷ്യമാർ ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോടു
 പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ കൂടെ ഇള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാക്കു ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമോ?
 മണവാളൻ കൂടെ ഇരിക്കുന്നകാലത്തൊളം അവക്കു ഉപവസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 20
 എന്നാൽ മണവാളൻ അവരെ വിച്ചുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും; അനും, ആ കാലത്തു
 അവർ ഉപവസിക്കും. 21 പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ കോടിത്തുണിക്കണ്ണം ആരും ചേത്തു
 തുന്മാറില്ല; തുന്നിയാൽ ചേത്തെ പുതുക്കണ്ണം പഴയത്തിൽ നിന്നു വലിഞ്ഞിട്ടു
 ചീന്തിൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ആകും. 22 ആരും പുതിയ വിന്തെ പഴയ തുരുത്തിയിൽ
 പകന്നു വെക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ പുതുവിന്തെ തുരുത്തിയെ പോളിക്കും; വിന്തെ
 ഷുക്രപ്പോക്കു; തുരുത്തി നശിച്ചപ്പോക്കും; പുതിയ വിന്തെ പുതിയ തുരുത്തിയിലത്രെ
 പകന്നു വെക്കേണ്ടതു. 23 അവൻ ശബ്ദത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോകുന്നോൾ
 അവന്റെ ശിഷ്യമാർ വഴിനടക്കയിൽ കതിർ പരിച്ചുതുടങ്ങി. 24 പരിശമാർ
 അവനോടു: നോക്കു, ഇവർ ശബ്ദത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു

പരഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരോടു: ദാവീദ്, തനിക്കും കൂടെയുള്ളവക്കും മുട്ടുണ്ടായി വിശനപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? 26 അവൻ അബ്യാസമാർമ്മഹാപുരോഹിതന്റെ കാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു, പുരോഹിതമാർഗ്ഗാത്മക ആക്കും തിനാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പും തിനു കൂടെയുള്ളവക്കും കൊടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയേണ്ട എന്നു ചോദിച്ചു. 27 പിനെ അവൻ അവരോടു: മനുഷ്യൻ ശബ്ദത്തിനിമിത്തമല്ല; ശബ്ദത്ത് മനുഷ്യൻനിമിത്തമണ്ണേ ഉണ്ടായതു; 28 അങ്ങനെ മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ദത്തിനും കത്താവു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അവൻ പിനെയും പള്ളിയിൽ ചെന്നു: അവിടെ വരണ്ട കയ്യുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമതേതണ്ടതിനു ശബ്ദത്തിൽ അവനെ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 3 വരണ്ടകയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു അവൻ: നടവിൽ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 പിനെ അവരോടു: ശബ്ദത്തിൽ നന്ന ചെയ്ക്കയോ, തിനുചെയ്ക്കയോ, ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുകയോ, ഏതു വിഹിതം എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 5 അവരുടെ ഹ്യാദയകാർഡിനും നിമിത്തം അവൻ ദൃഢിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോടു: ഒക്ക നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു: അവൻ നീട്ടി, അവൻറെ ഒക്ക സൗഖ്യമായി. 6 ഉടനെ പരിശമാർ പുറപ്പെട്ടു, അവനെ സശിപ്പിക്കേണ്ടതിനും ഹൈരാദ്യരുമായി ആലോചന കഴിച്ചു. 7 യേശു ശിഷ്യമാരുമായി കടല്ക്കരക്കു വാങ്ങിപ്പോയി; ഗലിലയിൽനിന്നു വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; 8 തെപ്പുദ്യയിൽ നിന്നും തയ്യുഗലേമിൽനിന്നും എദോമിൽ നിന്നും യോർദ്ദാനക്കരെന്നിനും സോരിന്നുത്തും സിദ്ധാന്തത്തും ചുറ്റുപാട്ടിൽനിന്നും വലിയോരു കൂട്ടും അവൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും കേട്ടിട്ടു അവൻറെ അടക്കൽ വന്നു. 9 പുരുഷാരം തനെ തെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനും അവരുടെ നിമിത്തം ഒരു ചെറു പടകു തനിക്കു ഒരുക്കി നിറുത്തുവാൻ അവൻ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുകയാൽ ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കയും അവനെ തൊടേണ്ടതിനും തികിത്തിരക്കി വന്നു. 11 അശുഭാത്മാകളും അവനെ കാണുമ്പോൾ ഒക്കയും അവൻറെ മുന്നിൽ വിണ്ണു: നീ ദൈവപുത്രൻ എന്നു നിലവിഴിച്ചു പറയു. 12 തനെ പ്രസിദ്ധമാക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനും അവൻ അവരെ വളരെ ശാസിച്ചുപോന്നു. 13 പിനെ അവൻ മലയിൽ കയറി തനിക്കു ബോധിച്ചവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു; അവർ അവൻറെ അർക്ക വന്നു. 14 അവൻ തന്നോടുകൂടും ഇരിപ്പാനും ഫസർഡിക്കേണ്ടതിനും അയച്ചാനും 15 ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിനും അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും പന്തിരുവരെ നിയമിച്ചു; 16 ശിമോനും പത്രാസ് എന്നു പേരിട്ടു; 17 സെബാദിത്യുടെ മകനായ യാക്കോബു, യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യോഹനാൻ: ഇവക്കു ഇടിക്കൾ എന്നത്തിലുള്ള ബൊവനേബർഗ്ഗ് എന്നു പേരിട്ടു — 18 അത്രയാസ്, മിലിപ്പാസ്, ബത്താലോമായി, മത്തായി, തോമാസ്, അല്പമായിയുടെ മകനായ യാക്കോബു, തദ്ദായി, കനാന്യനായ ശിമോൻ, 19 തനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഇംഗ്ലീഷ് കാര്യക്രമാർഗ്ഗം വഹിയാതെവണ്ണം പുരുഷാരം പിനെയും തിങ്ങി കൂടി വന്നു. 20 അവൻ വിട്ടിൽ വന്നു; അവക്കു കേഷണം കഴിപ്പാൻപോലും വഹിയാതെവണ്ണം പുരുഷാരം പിനെയും തിങ്ങി കൂടി വന്നു. 21 അവൻറെ ചാഞ്ചകാർ അതു കേട്ടു, അവനും ബുദ്ധിമേം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ പിടിപ്പാൻ

വന്നു. 22 യെരുശലേമിൽ നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിമാരും: അവന്നു ബൈബേയത്തെബുദ്ധി ഉണ്ടു്, ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെകാണ്ടു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അടുക്കെ വിജിച്ചു ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു്: സാത്താനു സാത്താനെ എങ്ങനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയും? 24 ഒരു രാജ്യം തനിൽത്തനേ ചരിത്രിച്ചു എകിൽ ആ രാജ്യത്തിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 25 ഒരു വീടു തനിൽ തനേ ചരിത്രിച്ചു എകിൽ ആ വിട്ടിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 26 സാത്താൻ തനോടുതനേ എതിൽത്തു ചരിത്രിച്ചു എകിൽ അവനു നിലനില്പാൻ കഴിപ്പില്ല; അവൻ അവസാനം വന്നു. 27 ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടില്ലാതെ അവൻ വീടിൽ കടന്നു അവൻ കോപ്പു കവന്നുകളുവാൻ ആക്ഷും കഴികയില്ല; പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിനെ അവൻ വീടു കൂപ്പ് ചെയ്യാം. 28 മനുഷ്യരോടു സകല പാപങ്ങളും അവർ ദുഷ്ടിച്ചു പറയുന്ന സകല ദുഷ്ണങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നു; 29 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ദുഷ്ണം പറയുന്നവനോ ഒരുന്നാളും ക്ഷമ കിട്ടാതെ നിത്യശിക്ഷക്കു യോഗ്യനാകും എന്നു എന്ന സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (അം 9:165, അം 9:166) 30 അവനു ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടു് എന്നു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 31 അനന്തരം അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും വന്നു പുറത്തു നിന്നു അവനെ വിള്ളുവാൻ ആളുയച്ചു. 32 പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ അവനോടു് നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും പുറത്തു നിന്നു നിനെ അന്യോഷ്ഠിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അവരോടു്; 33 എന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ആർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ചുറ്റില്ലും ഇരിക്കുന്നവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്; 34 എന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ഇതാ. 35 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തനേ എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അവൻ പിനെയും കടല്ക്കരിവെച്ചു ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കയും കടലരികെ കരയിൽ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ഉപമകളാൽ അവരെ പലതും ഉപദേശിച്ചു, ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു്; 3 കേൾപ്പിൻ; വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 4 വിതെക്കുന്നവർ ചിലതു വഴിയർകെ വീണു്; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നുകളിഞ്ഞു. 5 മറ്റു ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു എരെ മൺസില്ലാതേതെടത്തു വീണു്; മൺസിനു താഴ്ച ഇല്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ മുള്ളിച്ചുവന്നു. 6 സുത്തുൻ ഉദിച്ചാരെ ചുടു തട്ടി, വേരില്ലായ്കകൊണ്ടു ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വീണു്; മുള്ളു മുള്ളിച്ചു വളന്നു അതിനെ തെരുക്കിക്കളിഞ്ഞു; അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ലമൺസിൽ വീണിട്ടു മുള്ളിച്ചു വളന്നു മലം കൊടുത്തു; മുപ്പതും അറുപതും നൂറും മേരി വിളഞ്ഞു. 9 കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കെടു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അനന്തരം അവൻ തനിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ പന്തിരുവരുമായി ആ ഉപമകളുകുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 11 അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മം്മം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവക്കൊ സകലവും ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു. 12 അവർ മനംതിരിയാതെയും അവരോടു ക്ഷമിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർ കണ്ടിട്ടും അറിയാതിരിപ്പാനും കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും സംഗതിവരും. 13 പിനെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു് ഇ

ഉപമ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? പിനെ മറ്റു ഉപമകൾ ഒക്കയും എങ്ങനെന ഗ്രഹിക്കും?
14 വിതെകക്കുന്നവൻ വചനം വിതെകക്കുന്നു. 15 വചനം വിതച്ചിട്ടു വഴിയർക്കെ വീണാതു, കേട്ട ഉടനെ സാത്താൻ വന്നു ഹ്യത്വങ്ങളിൽ വിതെകപ്പെട്ട് വചനം എടുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. 16 അങ്ങനെന തന്നെ പാറന്മലത്തുവിതെച്ചതു വചനം കേട്ട ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ ഒക്കെക്കാളുന്നവർ; 17 എങ്കിലും അവർ ഉള്ളിൽ വേറില്ലാതെ കഷണികമാർ ആകുന്നു; വചനം നിമിത്തം ഉപദേവമോ പീഡയോ ഉണ്ടായാൽ കഷണത്തിൽ ഇടരിപ്പോകുന്നു. 18 മുള്ളിനിടയിൽ വിതെകപ്പെട്ടതോ വചനം കേട്ടിട്ടു
19 ഇഹലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും മറ്റൊപ്പിഷയ മോഹങ്ങളും അക്കത്തു കടന്നു, വചനത്തെ തെരുക്കി നഷ്ടമലമാക്കി തീക്കുന്നതാകുന്നു. (അംഗ 9165)
20 നല്ലമണ്ണിൽ വിതെകപ്പെട്ടതോ വചനം കേൾക്കയും അംഗീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ; അവർ മുപ്പത്തും അരുപത്തും നൂറും മേരി വിളയുന്നു. 21 പിനെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻ കീഴിലോ കട്ടിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നോ? വിളക്കുതണ്ടിനേലല്ലയോ വെക്കുന്നതു? 22 വെളിപ്പെട്ടവാനുള്ളതല്ലാതെ ഗുശമായതു ഓന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചതുവു വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ മറവായതു ഓന്നും ഇല്ല. 23 കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ട. 24 നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു എന്തു എന്നു സുക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും കിട്ടും. 25 ഉള്ളവനു കൊടുക്കും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുകുടെ എടുത്തുകളയും എന്നും അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു. 26 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്തു എറിഞ്ഞതശേഷം 27 രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കെ അവൻ അറിയാതെ വിത്തു മുള്ളച്ചു വളരുന്നതുപോലെ ആകുന്നു. 28 ഭൂമി സൃജനമായി മുന്നു താരും പിനെ കതിരും പിനെ കതിരിൽ നിറന്തര മണിയും ഇങ്ങനെ വിളയുന്നു. 29 ധാന്യം വിളയുന്നോൾ കൊയ്ത്തായതുകൊണ്ടു അവൻ ഉടനെ അരിവാൾ വെക്കുന്നു. 30 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തെ എങ്ങനെന ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു ഉപമയാൽ അതിനെ വള്ളിക്കേണ്ടു? 31 അതു കടകുമണിയോടു സദ്യം; അതിനെ മണ്ണിൽ വിതെക്കുന്നോൾ ഭൂമിയിലെ എല്ലാവിത്തിലും ചെറിയതു. 32 എങ്കിലും വിതെച്ചശേഷം വള്ളും, സകലസസ്യങ്ങളിലും വലുതായിത്തീർന്നു, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ നിശ്ചിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവള്ളും വലുതായ കൊസ്യുകളെ വിടുന്നു. 33 അവൻ ഇങ്ങനെ പല ഉപമകളാൽ അവക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയുപോലെ അവരോടു പറഞ്ഞു. 34 ഉപമ കൂടാതെ അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല; തനിച്ചിരിക്കുന്നോൾ അവൻ ശിഷ്യരാരോടു സകലവും വ്യാവ്യാനിക്കും. 35 അന്നു സന്യായപ്പോൾ: നാം അക്കരെക്കു പോക എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു. 36 അവർ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, താൻ പടകിൽള്ളരുന്നപാടെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി; മറ്റു ചെറുപടകുകളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; 37 അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറു ഉണ്ടായി: പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയറുകൊണ്ടു അതു മുങ്ങുമാറായി. 38 അവൻ അമരത്തു തലയണ വെച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; അവർ അവനെ ഉണ്ടത്തി: ശുരോ, തങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിന്നു വിചാരം ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 39 അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാഢിനെ ശാസിച്ചു, കടലിനോടു: അനങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക

എന്നു പറഞ്ഞു; കാറ്റു അമൻസു, വലിയ ശാന്തത ഉണ്ടായി. 40 പിനെ അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭിരുക്കശെ ആകുവാൻ എന്തു? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും വിശ്വാസമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ വളരെ ദേഹപ്പെട്ടു; കാറ്റും കടലും കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നവല്ലോ; ഇവൻ ആർ എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു.

5 അവർ കടലിന്റെ അകരെ ഗദരദേശത്തു എത്തി. 2 പടകിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിയ ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ നിന്നു വന്നു അവനെ എതിരേറ്റു. 3 അവൻ പാപ്പു കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആക്കും അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും ബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായെന്നു. 4 പലപ്പോഴും അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങലയുംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല വലിച്ചുപൊടിച്ചും വിലങ്ങും ഉത്തമി ഒടിച്ചും കളഞ്ഞു; ആക്കും അവനെ അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 5 അവൻ രാവും പകലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും ഇടവിടാതെ നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൽ കല്ലുകൊണ്ടു ചതെച്ചും പോന്നു. 6 അവൻ യേശുവിനെ ആരത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ടു ഓടിച്ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 7 അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു; യേശുവേ, മഹാന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും തമിൽ എന്തു? ദൈവത്താണ, എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോക എന്നു യേശു കല്ലിച്ചിരുന്നു. 9 നിന്റെ പേരെന്തു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു; എന്റെ പേര് ലെശ്യാൻ; തങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 10 നാട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളെ അയച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ എറിയോനു അപേക്ഷിച്ചു. 11 അവിടെ മലയരികെ ഒരു വലിയ പനിക്കുടം മേണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 ആ പനികളിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നു തങ്ങളെ അയക്കേണെ എന്നു അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു; അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പനികളിൽ കടന്നിട്ടു കൂട്ടം കടന്തുക്കെത്തുടെ കടലിലേക്കു പാതയു വിപ്പിച്ചുകീ ചതു. അവ ഏകദേശം രണ്ടായിരം ആയിരുന്നു. 14 പനികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടിച്ചെന്നു പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അറിയിച്ചു; സംഭവിച്ചതു കാണ്ണാൻ പലരും പുറപ്പെട്ടു 15 യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ലെശ്യാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രസ്തന്റെ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുഖവോധം പുണ്ഡും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണു ദയപ്പെട്ടു. 16 കണ്ണവർ ഭൂതഗ്രസ്തന്നു സംഭവിച്ചതും പനികളുടെ കാഞ്ഞവും അവരോടു അറിയിച്ചു. 17 അപ്പോൾ അവർ അവനോടു തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ പടകു ഏറ്റുനോൾ ഭൂതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ താനും കൂടെ പോരട്ടു എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 19 യേശു അവനെ അനുവാദിക്കാതെ: നിന്റെ വിട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, കത്താവു നിനക്കു ചെയ്തതു കൈയെയും നിന്നോടു കരുണകാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു ചെയ്തതെതാകൈയും ദൈവപ്പാലിനാട്ടിൽ ലേഡാഷിച്ചു തുടങ്ങി; എല്ലാവരും ആശയഞ്ചുപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 21 യേശു വിണ്ണും പടകിൽ കയറി ഇകരെ കടന്നു കടലരികെ ഇരിക്കുന്നോൾ വലിയ പുരുഷാരം അവൻ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി. 22 പള്ളി പ്രമാണികളിൽ യായീറാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ വന്നു, അവനെ കണ്ണു കാല്പക്കൽ വിണ്ണു; 23 എന്റെ കുഞ്ഞുമകൾ അത്യാസന്നതിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു അവളുടെമേൽ കൈ

വൈക്കേണമേ എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. 24 അവൻ അവനോടുകൂടെ പോയി, വലിയ പുരുഷാരവും പിൻ്തചെന്നു അവനെ തികിൽക്കാണിരുന്നു. 25 പത്രങ്ങളും സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളവളായി 26 പല വൈദ്യമാരാലും ഏറിയോനു സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ ഏറ്റവും പരവശയായി തിന്റിന്തുന 27 ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ വർത്തമാനം കേടു: 28 അവൻ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു പുരുഷാരത്തിൽകൂടി പുറകിൽ വന്നു അവൻ വസ്ത്രം തൊട്ടു: 29 കഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നു; ബാധ മാറി താൻ സ്വന്നയായി എന്നു അവൻ ശരീരത്തിൽ അണിഞ്ഞു. 30 ഉടനെ യേശു തകൽനിന്നു ശക്തി പുരാപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ അണിഞ്ഞിട്ടു പുരുഷാരത്തിൽ തിന്തിന്തു: എന്നേൻ വസ്ത്രം തൊട്ടു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 31 ശിഷ്യമാർ അവനോടു: പുരുഷാരം നിനെ തിരക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടു ആർ എന്നു ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അവനോ അതു ചെയ്തവരെ കാണ്ണാൻ ചുറ്റും നോക്കി. 33 സ്ത്രീ തനിക്കു സംഭവിച്ചതു അണിഞ്ഞിട്ടും ദയപ്പെട്ടും വിരുച്ചുകൊണ്ടു വന്നു അവൻ മുന്നിൽ വിണ്ണു വസ്തുത കൈയെന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ അവളോടു: മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ ഉണ്ടായിരിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ തന്നെ പള്ളി പ്രമാണിയുടെ വീടിൽ നിന്നു ആർ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 യേശു ആ വാക്കു കാഞ്ഞമാക്കാതെ പള്ളിപ്രമാണിയോടു: ദയപ്പെടേണാ, വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പത്രതാസും ധാക്കാബും ധാക്കാബിരുന്നു സഹോദരനായ യോഹനാനും അല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ സന്മതിച്ചില്ല. 38 പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീടിൽ വന്നാറെ ആർവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു വിലപിക്കുന്നവരെയും കണ്ടു; 39 അകത്തു കടന്നു: നിങ്ങളുടെ ആർവാരവും കരച്ചലും എന്തിനു? കൂടി മരിച്ചിട്ടില്ല, ഉറങ്ങുന്നതേ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു: അവരോ അവനെ പരിഹസിച്ചു. 40 അവൻ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കൂട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൂട്ടിയുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു: 41 ബാലേ, എഴുന്നേഡിക്കു എന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന അർത്ഥത്തോടെ തലിമാ കുമി എന്നു അവളോടു പറഞ്ഞു. 42 ബാല ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു നടന്നു; അവർക്കു പത്രങ്ങളും വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യുന്നം വിസ്മയിച്ചു. 43 ഇതു ആരും അറിയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു ഏറിയോനു കല്പിച്ചു. അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുക്കേണം എന്നും പറഞ്ഞു.

6 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുരാപ്പെട്ടു, തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ ചെന്നു: അവൻ ശിഷ്യമാരും അനുഗ്രഹിച്ചു. 2 ശബ്ദത്തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുതുണ്ടി; പലരും കേടു വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഇവ എവിടെനിന്നു? ഇവന്നു കിട്ടിയ ഈ ഔദ്യോഗവും ഇവൻ കയ്യാൽ നടക്കുന്ന വീണ്ടുപര്വതത്തികളും എന്തു? 3 ഇവൻ മരിയെയുടെ മകനും ധാക്കാബി യോസെ, യുദാ, ശിമോൻ എന്നവരുടെ സഹോദരനുമായ തച്ചന്നല്ലയോ? ഇവൻ സഹോദരികളും ഇവിടെ നിന്മോടുകൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു അവക്കൽ ഇടറിപ്പോയി. 4 യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ

തന്റെ പിതൃസഹരത്തിലും ചാച്ചക്കാരുടെ ഇടയിലും സ്വന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഏതാനും ചീല രോഗികളുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തിയതു അല്ലാതെ അവിടെ വീഘ്നപ്രവൃത്തി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 6 അവരുടെ അവിശ്യാസം ഹേതുവായി അവൻ ആശയംപെട്ടു. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള ഉളരുകളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചു പോന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ പതിരുവരെ അടുക്കെ വിജിച്ചു, അവരെ ഇളരണ്ടായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവക്കു അശുഭാത്മാക്ലേഡെ മേൽ അധികാരം കൊടുത്തു. 8 അവർ വഴിക്കു വടി അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുതു; അപ്പുവും പൊക്കണ്ണവും മടിപ്പീലയിൽ കാശും അരുതു; ചെരിപ്പും ഇടുകൊള്ളാം; 9 രണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു എന്നിങ്ങനെ അവരോടു കല്പിച്ചു. 10 നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വീടിൽ ചെന്നാൽ അവിടും വിട്ടു പുറപ്പെടുവോളും അതിൽ തന്നെ പാപ്പിൻ. 11 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ കൈകെക്കാളുംതെയും നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവിടും വിട്ടു പോകുന്നോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി കൂടണ്ടുകളിവിൻ എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 അങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ടു മാനസാന്തരപ്പുടേണു എന്നു പ്രസംഗിച്ചു; 13 വളരെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും അനേകം രോഗികൾക്കു എല്ലാതേച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. 14 ഇങ്ങനെ അവൻ പേര് പ്രസിദ്ധമായി വരികയാൽ ഹരോദാരാജാവു കേട്ടിട്ടു; യോഹന്നാൻസന്നാപകൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിരെത്തിരുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഇം ശക്തികൾ അവൻിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവൻ ഏലിയാവാകുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. വേരു ചിലർ: അവൻ പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനേപ്പാലെ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതു ഹരോദാവു കേട്ടാരോ: എന്നാൻ തലവെട്ടിച്ചു യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ; അവൻ ഉയിരെത്തിരുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഹരോദാ തന്റെ സഫോറദനായ ഫീലിപ്പോസിന്റെ ഭായ്യു ഹരോദയെയെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു അവർഗ്ഗനിമിത്തം ആളുയച്ചു, യോഹന്നാനെ പിടിച്ചു തടവിൽ ആകരിയിരുന്നു. 18 സഫോറരന്റെ ഭായ്യെയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു നിന്നക്കു വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ ഹരോദാവോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. 19 ഹരോദയോ അവൻ നേരെ പകബെച്ചു അവനെ കൊല്ലുവാനും ഇല്ലിച്ചു; സാധിച്ചില്ല താനും. 20 യോഹന്നാൻ നിതിയും വിശുദ്ധിയുമുള്ള പുരുഷൻ എന്നു ഹരോദാവു അഭിഭൂതു അവനെ ദേഹപ്പെടുകയും അവനെ കാത്തുകൊൾക്കയും ചെയ്തു; അവൻ വചനം കേട്ടിട്ടു വളരെ കലങ്ങിയെങ്കിലും സന്തോഷത്തോടെ കേടുപോന്നു. 21 എന്നാൽ ഹരോദാവു തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ തന്റെ മഹത്തുക്കൾക്കും സഹസ്രാധിപമാർക്കും ഗലിലയിലെ പ്രമാണികൾക്കും വിരുന്നുകാരെയും പ്രസാദിപ്പിച്ചു സമയം: മനസ്സുള്ളതു എന്നെങ്കിലും എന്നോടു ചോദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം ആയാലും നിന്നക്കു തരം എന്നു സത്യം ചെയ്തു. 24 അവർ പുറത്തിരുന്നി അമ്മയോടു; എന്നാൻ എന്നു ചോദിച്ചതിനു; യോഹന്നാൻ സന്നാപകന്റെ തല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ

അവർ ബലപ്പെട്ടു രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഇപ്പോൾ തന്ന യോഹനാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു തളികളയിൽ തരേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 26 രാജാവു അതിദ്വാരി വിനായി എകിലും ആശങ്കയും വിരുദ്ധമായും വിചാരിച്ചു അവളോടു നിഷ്യിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്തു. 27 ഉടനെ രാജാവു ഒരു അക്കസിരൈ അയച്ചു, അവൻ്റെ തല കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 28 അവൻ പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃചേരദം ചെയ്തു; അവൻ്റെ തല ഒരു തളികയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ബാലേക്കു കൊടുത്തു; ബാല അമെക്കു കൊടുത്തു. 29 അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ അതു കെട്ടിട്ടു വന്നു അവൻ്റെ ശവം എടുത്തു ഒരു കല്ലിയിൽ വെച്ചു. 30 പിനെ അപ്പാസ്തലമാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി തങ്ങൾ ചെയ്തതും ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. 31 വരുന്നവരും പോകുന്നവരും വളരെ ആയിരുന്നതിനാൽ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ പോലും സമയം ഇല്ലായ്ക്കുകൊണ്ടു അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥലത്തു വേരിട്ടുവന്നു അല്ലോ ആശുപിച്ചുകൊർവ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അങ്ങനെ അവൻ പടകിൽ കയറി ഒരു ഏകാന്ത സ്ഥലത്തു വേരിട്ടുപോയി. 33 അവൻ പോകുന്നതു പലതും കണ്ണു അറിഞ്ഞു, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും കാൽനടയായി അവിടേക്കു ഓടി, അവക്കു മുന്നെ എത്തി. 34 അവൻ പടകിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയാറെ വലിയ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണു, അവൻ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകകൊണ്ടു അവരിൽ മനസ്സിലിഞ്ഞു പലതും ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 35 പിനെ നേരം നേരെ വെവകിട്ടു ശിഷ്യമാർ അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; ഇതു നിജങ്ങപ്പദ്വേശം അണ്ണോ; 36 നേരവും നേരെ വെവകി; ഭക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ അവൻ ചുറ്റുമുള്ള കുടികളിലും ഉഞ്ഞുകളിലും ചെന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ വള്ളതും കൊള്ളേണ്ടതിനു അവരെ പറഞ്ഞതയ്ക്കേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചതിനു; തങ്ങൾ പോയി ഇരുന്നു വെള്ളിക്കാഴിനു അപ്പും കൊണ്ടിട്ടു അവക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കയോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾക്കു എത്ര അപ്പും ഉണ്ടു? ചെന്നു നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നോക്കിട്ടു; അഞ്ചു, രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പിനെ അവൻ അവരോടു; എല്ലാവരെയും പച്ചപ്പേണ്ടിൽ പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 40 അവൻ നുറും അന്തരും വിതം നിരന്തരയായി ഇരുന്നു. 41 അവൻ ആ അഞ്ചു അപ്പും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പും നുറുക്കി, അവക്കു വിളസ്യവാൻ തന്റെ ശിഷ്യമാക്കു കൊടുത്തു; ആ രണ്ടു മീനും എല്ലാവക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. 42 എല്ലാവരും തിനു ത്യപ്തരായി. 43 കഷണങ്ങളും നീൻ നുറുക്കും പന്തണും കൊടു നിറച്ചുടുത്തു. 44 അപ്പും തിനവരേ അയ്യായിരും പുരുഷമാർ ആയിരുന്നു. 45 താൻ പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞതയക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ശിഷ്യമാരെ ഉടനെ പടകു കയറി അക്കരെ ബേത്തംസയിബെക്കു നേരെ മുന്നോടുവാൻ നിംബന്ധിച്ചു. 46 അവരെ പറഞ്ഞതയച്ചു വിട്ടുശേഷം താൻ പ്രാത്മിപ്പാൻ മലയിൽ പോയി. 47 വെവകുനേരം ആയപ്പോൾ പടകു കടലിഞ്ഞേ നട്ടവിലും താൻ ഏകനായി കരയിലും ആയിരുന്നു. 48 കാറു പ്രതിക്കുലം ആകകൊണ്ടു അവൻ തണ്ടുവലിച്ചു വലയുന്നതു അവൻ കണ്ണു ഏകദേശം രാത്രി നാലാം ധാമത്തിൽ കടലിമേൽ നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. 49 അവൻ കടലിമേൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു

ഭൂതം എന്നു അവർ നിരുപ്പിച്ചു നിലവിളിച്ചു. 50 എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു ഫേഡിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോടു സംസാർിച്ചു: ദയപ്പേജേണഡാ എന്നു പറഞ്ഞു. 51 പിനെ അവൻ അവരുടെ അടക്കൽ ചെന്നു പടകിൽ കയറി, കാറ്റു അമന്ത്രം: അവർ ഉള്ളിൽ അത്യന്തം ഫേഡിച്ചാശയ്യപ്പെട്ടു. 52 അവരുടെ ഹ്യോദയം കടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അപൂതതിന്റെ സംഗതി അവർ ഗഹിച്ചില്ല. 53 അവർ അക്കരെ എത്തി ഗെനോസരത്ത് ദേശത്തു അണണ്ണന്തു. 54 അവർ പടകിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ അവനെ അരിഞ്ഞു. 55 ആ നാടിൽ ഒക്കയും ചുറ്റി ഓടി, അവൻ ഉണ്ടു എന്നു കേൾക്കുന്ന ഇടത്തേക്കു തീനക്കാരെ കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു തുടങ്ങി. 56 ഉരുക്കളിലോ പട്ടണങ്ങളിലോ കുടികളിലോ അവൻ ചെന്നടത്താക്കയും അവർ ചന്തകളിൽ റോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു പെച്ചു, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ എങ്കിലും തൊടേണ്ടതിനു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ തൊട്ടവക്കു ഒക്കയും സൗഖ്യം വരികയും ചെയ്തു.

7 യെരുഗലേമിൽ നിന്നു പരിശോരും ചില ശാസ്ത്രിമാരും അവൻറെ അടുക്കൽ വന്നു കൂടി. 2 അവൻറെ ശിഷ്യരാതിൽ ചിലർ ശുഭിയില്ലാത്ത എന്നുവെച്ചാൽ, കഴുകാതെ, ഒക്കകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു അവർ കണ്ടു. 3 പരിശോരും ദയഹൃദയാർ ഒക്കയും പുർണ്ണരൂപേഡ സന്ധാരായം പ്രമാണിച്ചു കൈ നന്നായി കഴുകിട്ടില്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. 4 ചന്തയിൽ നിന്നു വരുമേഖലും കുളിച്ചിട്ടില്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. പാനപാത്രം, ഭരണി, ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക മുതലായി പലതും പ്രമാണിക്കുന്നതു അവക്കു ചട്ടമായിരിക്കുന്നു. 5 അങ്ങനെ പരിശോരും ശാസ്ത്രിമാരും: നിന്റെ ശിഷ്യരാർ പുർണ്ണരൂപേഡ സന്ധാരായം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ ശുഭിയില്ലാതെ ഒക്കകൊണ്ടു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു എന്നതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: കപടഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെല്ലക്കുറിച്ചു തയ്യാറാവു പ്രവചിച്ചതു ശരി: “ഈ ജനം അധികാരിക്കുന്നു. 7 മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെല്ല അവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്ന വ്യത്മാരായി ജീവിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 8 നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുകളഞ്ഞു മനുഷ്യരുടെ സന്ധാരായം പ്രമാണിക്കുന്നു; 9 പിനെ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ സന്ധാരായം പ്രമാണിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന തള്ളിക്കല്ലെന്നതു നന്നായി. 10 നിന്റെ അപ്പുണ്ണയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കു എന്നും അപ്പുണ്ണയോ അമ്മയെയോ പ്രാക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നു മോശെ പറഞ്ഞതുപോലോ. 11 നിങ്ങളോ ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പുണ്ണാടോ അമ്മയോടോ: നിന്നു എന്നാൽ ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നത്മമുള്ള കൊഞ്ചാൻ എന്നു പറഞ്ഞതാൽ മതി എന്നു പറയുന്നു; 12 തന്റെ അപ്പുണ്ണ അമ്മക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്യവാൻ അവനെ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 13 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന സന്ധാരായത്താൽ ദൈവകല്പന ദുർഘടമാക്കുന്നു; ഈ വക പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. 14 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു: എല്ലാവരും കേടു ഗഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 പുരത്തുനിന്നു മനുഷ്യൻറെ അക്കത്തു ചെല്ലുന്ന യാത്രാനിന്നും അവനെ അശ്വാഖമാക്കുവാൻ കഴിക്കയില്ല; അവനിൽ നിന്നു പുരപ്പെടുന്നതഭേദം മനുഷ്യനെ അശുഖമാക്കുന്നതു 16 [കേൾപ്പാൻ

ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കേട്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവൻ പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു വീട്ടിൽ ചെന്നേശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ആ ഉപമയെക്കുറിച്ചു അവന്മൊട്ടു ചോദിച്ചു. 18 അവൻ അവരോടു: ഇങ്ങനെന നിങ്ങളും ബോധമില്ലാത്തവരോ? പുറത്തു നിന്നു മനുഷ്യൻ്റെ അക്കത്തു ചെല്ലുന്ന യാതൊനിന്നും അവനെന അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു തിരിച്ചിറയുന്നില്ലയോ? 19 അതു അവൻ്റെ ഫുദയത്തിൽ അല്ല വയറ്റിലതേ ചെല്ലുന്നതു; പിനെ മരപ്പുരയിലേക്കു പോകുന്നു; ഇങ്ങനെന സകലഭോജ്യങ്ങൾക്കും ശുഖിവരുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുരിപ്പെടുന്നതത്രെ മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നതു; 21 അക്കത്തുനിന്നു, മനുഷ്യരുടെ ഫുദയത്തിൽനിന്നു തനേ, ദുശ്ശിനി, വ്യഥിപാരം, പരസംഗം, 22 കുപലപാതകം, മോഷണം, അത്രാഗ്രഹം, ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കാമം, വിടക്കുകളും, ദുഷണം, അഹികാരം, മുഖത എന്നിവ പുരിപ്പെടുന്നു. 23 ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം അക്കത്തുനിന്നു പുരിപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 24 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുരിപ്പെട്ടു സിദ്ധാന്തന്റെയും സോറിന്തെയും അതിർന്നാട്ടിൽ ചെന്നു ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു; ആരും അറിയയുള്ള എന്നു ഇല്ലിച്ചു എക്കില്ലും മരിഞ്ഞിപ്പാർ സാധിച്ചില്ല. 25 അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച ചെറിയ മകൾ ഉള്ളൊരു സ്ത്രീ അവൻ്റെ വസ്ത്രത്തെ കേട്ടിട്ടു വന്നു അവൻ്റെ കാല്പക്കൽ വീണു. 26 അവൻ സുഖരാഹീന്യിനിക്കു ജാതിയിലുള്ള ഒരു തയന്നസ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽ നിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ അവൻ അവന്മൊട്ടു അപേക്ഷിച്ചു. 27 യേശു അവളോടു; മുന്നെ മകൾക്കു തൃപ്തി വരട്ടു; മകളുടെ അപ്പും എടുത്തു ചെറുനായ്ക്കൾക്കു ഇടുകൊടുക്കുന്നതു നന്ദി എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അവന്മൊട്ടു: അതേ, കർത്താവേ, ചെറുനായ്ക്കളും മേശക്കു കീഴെ കൂട്ടികളുടെ അപ്പനുറുക്കുകളെ തിന്നുന്നുവെല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവളോടു: ഈ വാക്കുനിമിത്തം പൊയ്ക്കാർക്ക്: ഭൂതം നിന്റെ മകളെ വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ വീട്ടിൽ വന്നാരെ, മകൾ കിടക്കമെൽ കിടക്കുന്നതും ഭൂതം വിട്ടുപോയതും കണ്ണു. 31 അവൻ വീണ്ടും സോറിന്റെ അതിർ വിട്ടു സിദ്ധാൻ വഴിയായി ദൈക്ഷപ്പാലിദേശത്തിന്റെ നടപിൽക്കൂടി ഗലിലീക്കടല്ലുറിത്തു വന്നു. 32 അവിടെ അവൻ വിക്കനായോരു ചെകിടക്കെൻ അവൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു, അവൻ്റെ മേൽ കൈ വെക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 33 അവൻ അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവൻ്റെ ചെവിയിൽ വിരൽ ഇട്ടു, തുപ്പി അവൻ്റെ നാവിനെ തൊട്ടു, 34 സുധ്രതേതക്കു നോക്കി നെടുവിപ്പിട്ടു അവന്മൊട്ടു: തുറന്നുവരിക എന്നു അത്ഭമുള്ള എഫമാ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഉടനെ അവൻ്റെ ചെവി തുറന്നു നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിന്തെട്ടു അവൻ ശരിയായി സംസാരിച്ചു. 36 ഈ അരുരോടും പറയരുതു എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു എക്കില്ലും അവൻ എത്ര കല്പിച്ചാവോ അതെയും അവൻ പ്രസിദ്ധമാക്കി: 37 അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്തു; ചെകിടക്കെൻ കേൾക്കുമാറാക്കുന്നു; ഉമരര സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

8 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കെ അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാർ എന്നും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു യേശു ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു അവരോടു: 2 ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ മുന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ പാക്കുന്നു; അവക്കു ഭക്ഷിപ്പാർ എന്നും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു എന്നിക്കു അവരോടു അലിവു തോന്നുന്നു; 3 എതാൻ അവരെ

പട്ടിണിയായി വീട്ടിലേക്കു അയച്ചാൽ അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തള്ളു പോകും; അവൻഒരു ചിലർ ദുരത്തുന്നിനുവന്നവരല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിനു അവൻസ് ശിഷ്യമാർ: ഇവക്ക് ഇവിടെ മരുഭൂമിയിൽ അപ്പും കൊടുത്തു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ പകൽ എത്ര അപ്പും ഉണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു; ഏഴു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 6 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; പിനെ ആ ഏഴുപ്പും എടുത്തു സ്ഥോത്രം ചെയ്തു നുറുക്കി, ശിഷ്യമാരുടെ പകൽ വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ പുരുഷാരത്തിനു വിളമ്പി. 7 ചെറിയ മീനും കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതും അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു, വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു. 8 അവർ തിനു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണങ്ങൾ ഏഴു വട്ടി നിരച്ചുട്ടു. 9 അവർ ഏകദേശം നാലായിരം പേര് ആയിരുന്നു. 10 അവൻ അവരെ പറഞ്ഞയച്ച ഉടനെ ശിഷ്യമാരോടു കൂടെ പടകു കയറി ദിംമനുമ അംഗങ്ങളിൽ എത്തി. 11 അനന്തരം പരിശമാർ വന്നു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു അടയാളം അനേകിച്ചു അവനുമായി തക്കിച്ചു തുടങ്ങി. 12 അവൻ ആത്മാവിൽഞരങ്ങി: ഈ തലമുറ അടയാളം അനേകിക്കുന്നതു എന്തു? ഈ തലമുരേക്കു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു, 13 അവരെ വിട്ടു പിനെയും പടകു കയറി അക്കരെക്കു കടന്നു. 14 അവർ അപ്പും കൊണ്ടുപോരുവാൻ മരിന്നു പോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പകൽ ഒരു അപ്പും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 15 അവൻ അവരോടു: നോക്കുവിൻ, പരിശരൂദ പൂളിച്ചമാവും ഹൈരോഡാവിൻ്റെ പൂളിച്ചമാവും സുകഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 16 നമുക്കു അപ്പും ഇല്ലായ്ക്കയാൽ എന്നു അവർ തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 17 അതു യേശു അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: അപ്പും ഇല്ലായ്ക്കയാൽ നിങ്ങൾ തമിൽ പറയുന്നതു എന്തു? ഇപ്പോഴും തിരിച്ചിരുന്നില്ലയോ? ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയം കടുത്തിരിക്കുന്നവോ? 18 കണ്ണു ഉണ്ടായിട്ടും കണ്ണുനില്ലയോ? ചെവി ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലയോ? ഓക്കുന്നതുമില്ലയോ? 19 അയ്യായിരംപേരും ഞാൻ അഞ്ചു അപ്പും നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര കൊടു നിരച്ചുട്ടു. 20 നാലായിരം പേക്കു ഏഴു നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര വട്ടി നിരച്ചുട്ടു? 21 പിനെ അവൻ അവരോടു: ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ ഗഹിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ ബേത്ത്‌സയിദയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഒരു കുരുടനെ അവൻസ് അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനെ തൊടേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 23 അവൻ കുരുടന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു അവനെ ഉറരിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടു പോയി അവൻസ് കണ്ണിൽ തുപ്പി അവൻസ് മേൽ കൈ വെച്ചു; നീ വല്ലതും കാണുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അവൻ മേല്പോടു നോക്കി: ഞാൻ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു; അവർ നടക്കുന്നതു മരങ്ങൾപോലെയതെ കാണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 പിനെയും അവൻസ് കണ്ണിമേൽ കൈ വെച്ചാരെ അവൻ സെഉവ്യം പ്രാപിച്ചു ലിശിച്ചുനോക്കി എല്ലാം സ്വപ്നമായി കണ്ടു. 26 നീ ഉറരിൽ കടക്കപോലും അരുതു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു അവനെ വീട്ടിലേക്കു അയച്ചു. 27 അനന്തരം യേശു ശിഷ്യമാരുമായി മിലിപ്പോസിൻ്റെ കൈസംസ്കരിക്കു അടുത്ത ഉരുക്കിലേക്കു പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു ശിഷ്യമാരോടു: ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു പറയുന്നു

എന്നു ചോദിച്ചു. 28 യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെന്നു ചിലർ, ഏലീയാവെന്നു ചിലർ, പ്രവാചകനാൽ രൂതനിൻ എന്നു മറ്റു ചിലർ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരോടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്ന ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു; നീ കുഞ്ഞു അകുന്നു എന്നു പത്രാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 പിനെ തന്നെക്കുറിച്ചു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ അവരോടും വണിക്കിമായി പറഞ്ഞു. 31 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മുപ്പുമാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ തള്ളികള്ളിത്തു കൊല്ലുകയും മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും അവൻ ഉയിരെത്തച്ചേന്നേംകയും വേണം എന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 32 അവൻ ഇള വാക്കു തുറന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പത്രാസ് അവനെ വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 33 അവനോ തിരിത്തു നോക്കി ശിഷ്യരാതര കണ്ടിട്ടു പത്രാസിനെ ശാസിച്ചു; സാത്താനേ, എന്ന വിട്ടു പോ; നീ ദൈവത്തിന്റെത്തല്ല മനുഷ്യരുടെത്തരെ കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തെയും തന്റെ ശിഷ്യമാരെയും അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു; ഒരുവൻ എന്ന അനുഗമിപ്പാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ കുശൽ ഏടുത്തുകൊണ്ടു എന്ന അനുഗമിക്കുടെ. 35 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും എന്നെന്നും സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 36 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടുകയും തന്റെ ജീവനെ കളകയും ചെയ്താൽ അവനു എന്നതു പ്രയോജനം? 37 അപ്പു, തന്റെ ജീവനു വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്നൊരു മറുവില കൊടുക്കും; 38 വ്യാഴിചാരവും പാപവും ഉള്ള ഇള തലമുറയിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെന്നയും എന്നെന്നു വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ പിതാവിന്റെ തേജസ്സിൽ വിശ്വദ ദുതനാരുമായി വരുമ്പോൾ നാണിക്കും;

9 പിനെ അവൻ അവരോടു; ദൈവരാജ്യം ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണം ആസ്യദ്ധിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇള നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ആരു ഭിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രാസിനെയും യാക്കേകാബിനെയും യോഹന്നാനെയും കുട്ടി ഒരു ഉയൻ മലയിലേക്കു തന്നിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുന്നാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 3 ഭൂമിയിൽ ഒരു അലക്കുകാരനും വെള്ളിപ്പാൻ കഴിയാതെവല്ലോ അവൻ വസ്ത്രം അത്യന്തം വെള്ളയായി തിളങ്കി. 4 അപ്പോൾ ഏലീയാവും മോശയും അവൻകു പ്രത്യക്ഷമായി യേശുവിനോടു സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 5 പത്രാസ് യേശുവിനോടു; റബ്ബീ നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മുന്നു കുട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുടെ; ഓന്നു നിന്നക്കും ഓന്നു മോശക്കും ഓന്നു ഏലീയാവിനും എന്നു പറഞ്ഞു. 6 താൻ എന്നതു പറയേണ്ടു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല; അവർ ദയപരവശരായിരുന്നു. 7 പിനെ ഒരു മേഖല വന്നു അവൻ എന്നെന്നു പ്രിയ പുത്രൻ; ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൽ എന്നു മേഖലത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 8 പെട്ടെന്നു അവർ ചുറ്റും നോക്കിയാറെ തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ മാത്രം അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9 അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞുവോൾ; മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലാതെ ഇള കണ്ടതു ആരോടും അറിയിക്കരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു കല്പിച്ചു. 10

മരിച്ചുവർത്തനിനു എഴുന്നേല്ക്കെ എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു തമിൽ തക്കിച്ചുംകൊണ്ടു അവർ ആ വാക്കു ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 11 ഏലീയാവു മുന്നെ വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ വാദികവുന്നതു എന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 12 അതിനു യേശു: ഏലീയാവു മുന്നെ വന്നു സകലവും യമാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു സത്യം; എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു: അവൻ വളരെ കഷ്ണപ്പെടുകയും ധിക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്നെനെ? 13 ഏലീയാവു വന്നു; അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ തങ്ങൾക്കു തോന്തിയതു എല്ലാം അവനോടു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 14 അവൻ ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കെ വന്നാറെ വലിയ പുരുഷാരം അവരെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ അവരോടു തക്കിക്കുന്നതും കണ്ടു. 15 പുരുഷാരം അവനെ കണ്ട് ഉടനെ ഭ്രമിച്ചു ഓടിവന്നു അവനെ വർച്ചിച്ചു. 16 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവരുമായി തക്കിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 17 അതിനു പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഉംമനായ ആത്മാവുള്ള എന്തേ മകനെ ഞാൻ നിന്നെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 18 അതു അവനെ എവിടെവെച്ചു പിടിച്ചാലും അവനെ തള്ളിയിടുന്നു; പിനെ അവൻ നൃത്രച്ചു പല്ലുകടിച്ചു വരണ്ടുപോകുന്നു. അതിനെ പുറത്താക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ നിന്നെ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞിട്ടു അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 19 അവൻ അവരോടു: അവിശ്യാസമുള്ള തലമുറയേ, എത്രതേതാളും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടും ഇതിക്കും? എത്രതേതാളും നിങ്ങളെ പൊറുക്കും? അവനെ എന്തേ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 20 അവർ അവനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ കണ്ട് ഉടനെ ആത്മാവു അവനെ ഇഴച്ചു; അവൻ നിലത്തു വീണ്ടും നൃത്രച്ചുരുണ്ടു. 21 ഉള്ള അവനു സംഭവിച്ചിട്ടു എത്ര കാലമായി എന്നു അവന്റെ അപ്പനോടു ചോദിച്ചതിനു അവൻ: ചെറുപ്പംമുതൽ തന്നെ. 22 അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു പലപ്പോഴും തീയിലും വെള്ളത്തിലും തള്ളിയിട്ടുണ്ടു; നിന്നാൽ വല്ലതും കഴിയും എങ്കിൽ മനസ്സില്ലിന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ണമേ എന്നു പറഞ്ഞതു. 23 യേശു അവനോടു: നിന്നാൽ കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ? വിശ്വസിക്കുന്നവനു സകലവും കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞതു. 24 ബാലന്റെ അപ്പൻ ഉടനെ നിലവിലിച്ചു: കത്താവേ, ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്തേ അവിശ്യാസത്തിനു സഹായിക്കേണ്ണമേ എന്നു പറഞ്ഞതു. 25 എന്നാറെ പുരുഷാരം ഓടിക്കുടുന്നതു യേശു കണ്ടിട്ടു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു: ഉംമനും ചെകിടന്നുമായ ആത്മാവേ, ഇവനെ വിട്ടു പോ; ഇനി അവനിൽ കടക്കരുതു എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 26 അപ്പോൾ അതു നിലവിലിച്ചു അവനെ വളരെ ഇഴച്ചു പുറപ്പെടുപോയി. മരിച്ചുപോയി എന്നു പലരും പറവാൻ തക്കവെള്ളും അവൻ മരിച്ചുപോലെ ആയി. 27 യേശു അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു നിവിത്തി, അവൻ എഴുന്നേറ്റു. 28 വീടിൽ വന്നശേഷം ശിഷ്യമാർ സ്വകാര്യമായി അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 29 പ്രാത്മനയാൽ അല്ലാതെ ഇം ജാതി ഓനിനാലും പുറപ്പെടുപോകയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു. 30 അവിടെ നിന്നു അവർ പുറപ്പെടു ഗലിലയിൽ കുടി സഞ്ചരിച്ചു; അതു ആരും അറിയരുതെന്നു അവൻ ഇപ്പിച്ചു. 31 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യമാരെ പരിപ്പിച്ചു അവരോടു: മനുഷ്യപുത്രൻ

മനുഷ്യരുടെ കഴീൽ എല്ലിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ കൊല്ലും; കൊന്നിട്ടു മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠ അവൻ ഉയിരെത്തശുനേല്‌ക്കബും എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ആ വാക്കു അവർ ശഹിച്ചില്ല; അവനോടു ചോദിപ്പാനോ ദയപ്പെടു. 33 അവൻ കമന്നപുമിൽ വന്നു വീടിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു തമിൽ വാദിച്ചതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 34 അവരോ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയവൻ ആർ എന്നു വഴിയിൽവെച്ചു വാദിച്ചതുകൊണ്ടു മിണ്ണാതിരുന്നു. 35 അവൻ ഇരുന്നു പതിരുവരെയും വിളിച്ചു: ഏവൻ മുന്നൻ ആകുവാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അവൻ എല്ലാവർലധും ഒടക്കത്തവന്നു എല്ലാവക്കും ശുശ്രൂഷകനും ആക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അവരുടെ നട്ടവിൽ നിരുത്തി അണ്ണംചുകൊണ്ടു അവരോടു: 37 ഉണ്ണനെയുള്ള ശിശുകളിൽ നന്നിനെ എന്നെന്തു നാമത്തിൽ കൈകൈകാളിയുന്നവൻ എന്നെന്നെന്നെന്നെകൈകൈകാളിയുന്നു; എന്നെന്നെന്നെകൈകൈകാളിയുന്നവനോ എന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെന്നെകൈകൈകാളിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യോഹന്നാൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഏവൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ണു; അവൻ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കായ്ക്കയാൽ ഞങ്ങൾ അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അതിനും യേശു പറഞ്ഞതു: അവനെ വിരോധിക്കരുതു; എന്നെന്നു നാമത്തിൽ ഒരു വിഘ്നപ്രവൃത്തി ചെയ്തിട്ടു വേഗത്തിൽ എന്നെന്ന ദുഷ്കിച്ചുപറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല. 40 നമുക്കു പ്രതികുലമല്ലാത്തവൻ നമുക്കു അനുകുലമല്ലോ. 41 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുള്ളിട്ടും എന്നീ നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം നിങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻ തന്നാൽ അവനു പ്രതിഫലം കിട്ടാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 42 എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇല ചെറിയവർത്തിൽ ഏതുതന്നു ഇടച്ചുവരുത്തുന്നവൻറെ കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലു കെട്ടി അവനെ കടലിൽ ഇട്ടുകളയുന്നതു അവനു ഏറെ നല്ലു. 43 നിന്റെ കൈ നിനക്കു ഇടച്ച് വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക: 44 ഉളന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു കയ്യുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത തീയായ നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 45 നിന്റെ കാൽ നിനക്കു ഇടച്ച് വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക: 46 മുടന്നായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത തീയായ അശ്വിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 47 നിന്റെ കല്ലു നിനക്കു ഇടച്ച് വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചുന്നുകളക; ഒക്കണ്ണനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടുകല്ലുമുള്ളവനായി അശ്വിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 48 അവിടെ അവരുടെ പുഴു ചാകുന്നില്ല. തീ കെടുന്നതുമില്ല. 49 എല്ലാവന്നു തീകൊണ്ടു ഉപ്പിട്ടും. 50 ഉപ്പു നല്ലതു തന്നെ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാലോ എന്നൊന്നിനാൽ അതിനു രണ്ടം വരുത്തും? നിങ്ങളിൽ തന്നെ ഉപ്പുള്ളവരും അണ്ണോന്നും സമാധാനമുള്ളവരും ആയിരിപ്പിന്.

10 അവിടെ നിന്നു അവൻ പുരുഷപ്പെട്ടു യോദ്ധാനകരെ യൈഹൂദയേശുത്തിന്റെ അതിരോളം ചെന്നു; പുരുഷാരം പിന്നെന്നും അവൻറെ അടക്കത്തെ വന്നു കൂടി, പതിവുപോലെ അവൻ അവരെ പിന്നെന്നും ഉപദേശിച്ചു. 2 അപോൾ പരിശനാർ അടുക്കെ വന്നു: ഭായ്യുഡെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു പുരുഷനു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ പതിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു ചോദിച്ചു. 3 അവൻ അവരോടു: മോശേ നിങ്ങൾക്കു എന്തു കല്പന തന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 4 ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തു

അവരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോഗെ അനുവദിച്ചു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 5 യേശു അവരോടു: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാർണ്ണു നിമിത്തമെത്ര അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഈ കല്പന എഴുതിത്തന്നു. 6 സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തികലോ ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി ഉണ്ടാക്കി. 7 അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ അപ്പെന്നെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭായ്യേരാടു പറിച്ചേരും; 8 ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും; അങ്ങനെ അവർ പിന്നെ രണ്ടു ഒരു ദേഹമെത്ര. 9 ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 വീട്ടിൽ വെച്ചു ശിഷ്യമാർ പിന്നെയും അതിനെക്കുറിച്ചു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു: ഭായ്യെയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരുഭൂതത്തിരെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ അവർക്കു വിരോധമായി വ്യക്തിചാരം ചെയ്യുന്നു. 12 സ്ത്രീയും ഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരുഭൂതത്തനുമായി വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ വ്യക്തിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ താണ്ടണ്ടതിനു ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടക്കൽക്കു കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യമാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. 14 യേശു അതു കണ്ണാടി മുഖിഞ്ഞു അവരോടു: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുകരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതല്ലോ. 15 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ കൈകൈകാളിത്തവൻ ആരും ഒരുന്നാളും അതിൽ കടകയില്ല എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പിന്നെ അവൻ അവരെ അബന്നച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈ വെച്ചു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 17 അവൻ പുറപ്പെട്ടു യാത്രചെയ്യുന്നോൾ ഒരുവൻ ഓടിവന്നു താൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. (St. John 5:16) 18 അതിനു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല. 19 കൊലചെയ്യരുതു, വ്യക്തിചാരം ചെയ്യരുതു, മോശ്ശിക്കരുതു, കളില്ലാക്ഷ്യം പറയരുതു, ചതിക്കരുതു, നിരുൾ അപ്പെന്നെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നീ കല്പനകളെ നീ അഭിയന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഇതു ഒക്കയും താൻ ചെറുപ്പം മുതൽ പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവനെ നോക്കി അവനെ സ്വന്നഹിച്ചു: ഒരു കുറവു നിന്നുണ്ടു; നീ പോയി നിന്നുകുള്ളതു എല്ലാം വിറു ദരിക്കും കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിന്നുകു സൃഷ്ടത്തിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ വളരെ സന്ധത്തുള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു ഇള വചനത്തിക്കൽ വിഷാദിച്ചു ദു:വിതനായി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23 യേശു ചുറ്റും നോക്കി തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: സന്ധത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അവൻ ഇള വാക്കിനാൽ ശിഷ്യമാർ വിസ്മയിച്ചു; എന്നാൽ യേശു പിന്നെയും: മകാളേ, സന്ധത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം. 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഒട്ടകം സൂചിക്കുശയുടെ കടക്കുന്നതു എല്ലപ്പോം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ എറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ ആക്കുകഴിയും എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 27 യേശു അവരെ നോക്കി; മനുഷ്യക്കു അസാധ്യം തന്നെ, ദൈവത്തിനു അല്ലതാനും; ദൈവത്തിനു സകലവും സാദ്യമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 പത്രാസ് അവനോടു: ഇതാ, തെങ്ങൾ

സകലവും വിട്ടു നിന്നെൻ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതുടങ്ങി. 29 അതിനു യേശു: എന്തു നിമിത്തവും സുവിശേഷം നിമിത്തവും വീടോ സഹോദരനാരെയോ സഹോദരികളെയോ അമ്മയെയോ അപുനെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ വിട്ടാൽ, 30 ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ, ഉപദ്വാനങ്ങളാട്ടും കൂടെ നൂറു മടങ്ങു വീടുകളെയും സഹോദരനാരെയും സഹോദരികളെയും അമ്മമാരെയും മക്കളെയും നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവർ ആരുമില്ല എന്നു തൊൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (അം 4165, സംഖ്യ 4166) 31 എങ്കിലും മുമ്പനാർ പലരും പിന്നമാരും പിന്നമാർ മുമ്പനാരും ആകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 അവർ തയരുശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്ക്കത്തായിരുന്നു; യേശു അവക്കു മുമ്പായി നടന്നു; അവർ വിന്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ ദയപ്പെട്ടു. അവൻ പിന്നെയും പന്തിരുവരെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു; 33 ഈതാ, നാം തയരുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതനാരുടെയും ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ മരണത്തിനു വിധിച്ചു ജാതികൾക്കു ഏല്പിക്കും. 34 അവർ അവനെ പരിഹസിക്കുയും തുപ്പുകയും തല്ലുകയും കൊല്ലുകയും മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ഉയർത്തെത്തുനേംക്കുയും ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ തനിക്കു സംഖ്യിക്കാനുള്ളതു പറഞ്ഞതു തുടങ്ങി. 35 സെസബെദിയുടെ മകജൗയ യാക്കോബ്യും യോഹനാനും അവൻസ് അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു; ഗുരോ, തങ്ങൾ നിന്നോടു യാചിപ്പാൻ പോകുന്നതു തങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടു; തൊൻ നിങ്ങൾക്കു എന്നു ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 37 നിന്റെ മഹത്തെത്തിൽ തങ്ങളിൽ ഒരുതന്നെ നിന്റെ വലത്തും രൂത്തെന്ന് ഇടത്തും ഇരിക്കാൻ വരും നല്കേക്കണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 38 യേശു അവരോടു; നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; തൊൻ കൂടിക്കുന്ന പാനപാത്രം കൂടിപ്പാനും തൊൻ ഏല്പക്കുന്ന സ്നാനം ഏല്പാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 39 യേശു അവരോടു; തൊൻ കൂടിക്കുന്ന പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കൂടിക്കയും തൊൻ ഏല്പക്കുന്ന സ്നാനം ഏൽക്കയും ചെയ്യും നിശ്ചയം. 40 എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കുന്നതോ എന്നേറ്റിട്ടും; ആക്കു രൂക്കിയിരിക്കുന്നുവോ അവക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതു ശേഷം പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു യാക്കോബിനോടും യോഹനാനോടും നീരസപ്പട്ടുതുടങ്ങി. 42 യേശു അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരോടു; ജാതികളിൽ അധിപതികളായവർ അവരിൽ കത്തുതും ചെയ്യുന്നു; അവരിൽ മഹത്തുകളായവർ അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 43 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ മഹാൻ ആകുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ഭാസനാക്കണം; 44 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവൻ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആക്കേക്കണം; 45 മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകക്ക്ലൈവൻഡി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അതെ വന്നതു. 46 അവർ തയർഹോവിൽ എത്തതി; പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യമാരോടും വലിയ പുരുഷാരത്തോടും കൂടെ തയർഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നോൾ തിമായിയുടെ മകനായ ബത്തിമായി എന്ന കുതുംബായ രൂ ഭിക്ഷക്കാരൻ വഴിയർക്കെ ഇരുന്നിരുന്നു.

47 നസരായനായ യേശു എന്നു കേട്ടിട്ടു അവൻ: ദാവീദ്‌പുത്രാ, യേശുവേ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി. 48 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവീദ്‌പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു അവൻ എററവും അധികം നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 49 അപ്പോൾ യേശു നിന്നു: അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. രബ്യൽപ്പുടുക, എഴുനേന്മക്ക, നിനെ വിളിക്കുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു കുരുടനെ വിളിച്ചു. 50 അവൻ തന്റെ പുത്രപ്പു ഇട്ടും കളഞ്ഞു ചാടിയെഴുനേറു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 51 യേശു അവനോടു: തൊൻ നിനക്കു എന്നു ചെയ്തുതരേണമെന്നു നീ ഇച്ചിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: റബ്യുനി, എനിക്കു കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണമെന്നു കുരുടൻ അവനോടു പറഞ്ഞു. 52 യേശു അവനോടു: പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ അവൻ കാച്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

11 അവൻ യെരുശലേമിനോടു സമീപിച്ചു ലഭിവ് മലയരിക്കെ ബേത്ത്‌ഫാഗയിലും ബേമാന്യയിലും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യനാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു അവരോടു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടനാൽ ഉടനെ ആരും ഒരിക്കലും കയറിട്ടില്ലാത്ത രൂ കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 ഇതു ചെയ്യുന്നതു എന്നു എന്നു അരുക്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ കത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു അവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; അവൻ ക്ഷണത്തിൽ അതിനെ ഇങ്ങോടു അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവൻ പോയി തെരുവിൽ പുറത്തു വാതിൽക്കൽ കഴുതക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ണു അതിനെ അഴിച്ചു. 5 അവിടെ നിന്നുവരിൽ ചിലർ അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു; അവൻ അവരെ വിട്ടയച്ചു. 7 അവൻ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അതിനേതെ ഇട്ടു; അവൻ അതിനേതെ കയറി ഇരുന്നു. 8 അനേകകൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു ചിലർ പറിസ്വകളിൽ നിന്നു ചില്ലിക്കൊസ്യു ബെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9 മുമ്പും പിന്നും നടക്കുന്നവർ: ഹോശനാ, കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; 10 വരുന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടമാരാകട്ടു; അതുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശനാ എന്നു ആത്മകാണ്ഡിരുന്നു. 11 അവൻ യെരുശലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെന്നു സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ ശേഷം നേരം വൈകിയതുകൊണ്ടു പന്തിരുവരോടും കൂടും ബേമാന്യയിലേക്കു പോയി. 12 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ ബേമാന്യ വിട്ടു പോരുവോൾ അവനു വിശന്നു; 13 അവൻ ഇലയുള്ളൊരു അത്തിവുക്കഷം ദ്വാരത്തുനിന്നു കണ്ണു, അതിൽ വല്ലതും കണ്ണുകിട്ടുമോ എന്നു ചെയ്യു ചെന്നു, അതിനെക്കെ എത്തിയപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ നേന്നു കണ്ടില്ല; അതു അത്തിപ്പുത്തിന്റെ കാലമല്ലാത്തു. 14 അവൻ അതിനോടു; ഇനി നിക്കൽനിന്നു എന്നേക്കും ആരും മലം തിന്നാതിരിക്കുടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അതു ശിഷ്യനാർ കേട്ടു. (അംഗ 9:165) 15 അവൻ യെരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു, ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി; പൊൻവാണിക്കൊരുടെ മേശകളെയും

പ്രാക്കേജെ വില്ക്കുന്നവരുടെ പീംങ്ങളെയും മരിച്ചിട്ടു കളിഞ്ഞു; 16 അതരും ദൈവാലയത്തിൽകൂടി ഒരു വസ്തുവിധി കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമർത്ഥിച്ചില്ല. 17 പിനെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എന്തേൻ ആലയം സകല ജാതികൾക്കും പ്രാത്മനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലരോ? നിങ്ങളോ അതിനെ കളിഞ്ഞാരുടെ ശുഭയാക്കിത്തീത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അതു കേട്ടിട്ടു മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു അനേകിച്ചു. പുരുഷാരം എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അതിശയിക്കയാൽ അവർ അവനെ ദയപ്പെട്ടിരുന്നു. 19 സന്ധിയാകുമ്പോൾ അവൻ നഗരം വിട്ടു പോകും. 20 രാവിലെ അവർ കടന്നുപോരുമ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷം വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു കണക്ക്. 21 അപ്പോൾ പത്രാനിനു ഓമ്മവനു: ഒൺ, നീ ശപിച്ച അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയാലോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞെന്നു: ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ ആയിരിപ്പിൻ. 23 ആരെങ്കിലും തന്റെ ഹ്യുദയത്തിൽ സംശയിക്കാതെ താൻ പറയുന്നതു സംഭവിക്കും എന്നു വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള മലയോടു: നീ നിങ്ങി കടലിൽ ചാടിപ്പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ സംഭവിക്കും എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പ്രാത്മിക്കുമ്പോൾ യാചിക്കുന്നതോക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകും എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 നിങ്ങൾ പ്രാത്മിപ്പാൻ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിശകളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു ആരോക്കിലും വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിപ്പിൻ. 26 നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാതെന്നാലോ സ്വർഗ്ഗമനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിശകളെയും ക്ഷമിക്കാണില്ല. 27 അവർ പിനെയും യെരുശലേമിൽ ചെന്നു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചുറ്റി നടക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പുമാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; 28 നീ എന്നു അധികാരംകൊണ്ടുള്ളതു ചെയ്യുന്നു എന്നും ഇതു ചെയ്യബന്ധുള്ള അധികാരം നിന്നുകു തന്നതു ആർ എന്നും അവനോടു ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു: താൻ നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കു; അതിനു ഉത്തരം പറവിൻ; എന്നാൽ ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടുള്ളതു ചെയ്യുന്നു എന്നും താനും നിങ്ങളോടു പറയും. 30 യോഹന്നാൻ സ്നാനം സ്വർത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു? എന്നോടു ഉത്തരം പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവർ തമിൽ ആലോച്ചിച്ചു: സ്വർത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിനെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാതെന്നതു എന്നു അവൻ പറയും. 32 മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ-എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ എന്നു എല്ലുകകൊണ്ടു അവർ ജനത്തെ ദയപ്പെടു. 33 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു: തങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. എന്നാൽ താനും ഇതു ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു.

12 പിനെ അവൻ ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതുതുടങ്ങിയതു: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിന്തേതാട്ടം നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലികെട്ടി ചക്കു കൂഴിച്ചുനാട്ടി ശേഖവരവിധി പണിതു കൂടിയാമാരെ ഏല്ലിച്ചിട്ടു പരദേശത്തു പോയി. 2 കാലം ആയപ്പോൾ

കുടിയാമാരോടു തോട്ടതിന്റെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിനു അവൻ ഒരു ദാസനെ
 കുടിയാമാരുടെ അടക്കമെൽ പറഞ്ഞതയച്ചു. 3 അവർ അവനെ പിടിച്ചു തല്ലി വെറുതെ
 അയച്ചുകളഞ്ഞു. 4 പിന്നെ മറ്റാരു ദാസനെ അവരുടെ അടക്കമെൽ പറഞ്ഞതയച്ചു;
 അവനെ അവർ തലയിൽ മുറിവേല്ലിക്കയും അവമാനിക്കയും ചെയ്തു. 5 അവൻ
 മറ്റാരുവനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവനെ അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും ചിലരെ
 അടിക്കയും ചിലരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 6 അവനു ഇനി ഒരു തന്ത്രി, ഒരു പ്രിയമകൻ,
 ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തേ മകനെ അവർ ശക്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ദേക്കം അവനെ
 അവരുടെ അടക്കമെൽ പറഞ്ഞതയച്ചു. 7 ആ കുടിയാമാരോ: ഇവൻ അവകാശി ആകുന്നു;
 വരുവിൻ; നാം ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം നമ്മക്കാകും എന്നു തമിൽ
 പാഞ്ഞു. 8 അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു തോട്ടതിൽ നിന്നു എൻഡിന്ത്യകളഞ്ഞു. 9
 എന്നാൽ തോട്ടതിന്റെ ഉടയവൻ എന്തു ചെയ്യു? അവൻ വന്നു ആ കുടിയാമാരെ
 നിഗഹിച്ചു തോട്ടം മറ്റുള്ളവരെ ഏല്ലിക്കും. 10 “വിടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു
 മുലകല്ലായിൽനിന്നിരിക്കുന്നു. 11 ഇതു കത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു, നമ്മുടെ ദുഷ്ടിയിൽ
 ആശ്വാസ്യപൂമായിരിക്കുന്നു” എന്ന തിരുവൈഴ്ചത്തുനിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 12 ഈ
 ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവർ അവനെ
 പിടിച്ചാൻ അനേകിച്ചു; എന്നാൽ പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ വിട്ടുപോയി.
 13 അനന്തരം അവനെ വാക്കിൽ കുടക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ പരിശമാരിലും
 ഹൈരാദ്യത്വിലും ചിലരെ അവൻ അടക്കമെൽ അയച്ചു. 14 അവർ വന്നു: ഗുരോ, നീ
 മനുഷ്യരുടെ മുഖം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി പരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 നീ സത്യവാനും ആരെയും ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നു;
 കൈസക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലയോ? തങ്ങൾ കൊടുക്കായോ
 കൊടുക്കാതിരിക്കായോ വേണ്ടതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 15 അവൻ അവരുടെ
 കപടം അറിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എന്നെ പരിക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? ഒരു വെള്ളിക്കാൾ
 കൊണ്ടുവരുവിൻ; തൊൻ കാണടു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവർ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ
 സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിനു: കൈസരുടേതു
 എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവരോടു: കൈസക്കുള്ളതു കൈസക്കും
 ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനും കൊടുപ്പിൽ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവക്കൽ
 വളരെ ആശ്വാസ്ഥപ്പെട്ടു. 18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്കർ അവൻ
 അടക്കമെൽ വന്നു ചോദിച്ചുതെന്തൊന്താൽ: 19 ഗുരോ, ഒരു തന്ത്രിന്റെ സഹോദരൻ
 മകളില്ലാതെ മരിച്ചു ഭായ്യ ശേഷിച്ചാൽ ആ ഭായ്യയെ അവൻ സഹോദരൻ പരിഗ്രഹിച്ചു
 തന്റെ സഹോദരനു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണ്ടു എന്നു മോഗെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
 20 എന്നാൽ എഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ മുത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ
 വിവാഹം കഴിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; മുന്നാമത്തവനും അങ്ങനെ തന്നെ. 22
 എഴുവരും സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു; എല്ലാവർക്കും ഒരുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 23
 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ അവരിൽ എവനു ഭായ്യയാകും? എഴുവക്കും ഭായ്യ
 ആയിരുന്നുവല്ലോ. 24 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തിരുവൈഴ്ചത്തുകളെയും
 ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്ക്കൊണ്ടല്ലയോ തെറ്റിപ്പോകുന്നതു? 25 മരിച്ചവരിൽ

നിന്നു ഉയിരെത്തശുനേല്ക്കുബോൾ വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെട്ടുകയുമില്ല; സ്വർത്തിലെ ദുതനാരപ്പോലെ ആകും. 26 എന്നാൽ മരിച്ചവർ ഉയിരെത്തശുനേല്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മോശേയുടെ പുസ്തകത്തിൽ മുർപ്പപ്പുഭാഗത്തു ദൈവം അവനോടു: എന്നർ അബോഹാമിരെ ദൈവവും തിസ്ഹാക്കിരെ ദൈവവും യാക്കേബിരെ ദൈവവും എന്നു അരുളിച്ചയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 27 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമതേ; നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 28 ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു അവർ തമിൽ തക്കിക്കുന്നതു കേടു അവൻ അവരോടു നല്ലവള്ളം ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ടു്: എല്ലാറില്ലും മുഖ്യകല്ലുന ഏതു എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിനു യേശു: 29 എല്ലാറില്ലും മുഖ്യകല്ലുനയോ: “യിസായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കത്താവു ഏകകത്താവു. 30 നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നീ പുണ്ണഹ്യദയത്തോടും പുണ്ണാത്മാവോടും പുണ്ണമന്നേഡും പുണ്ണശക്തിയോടും കുടെ സ്നേഹിക്കേണം” എന്നു ആകുന്നു. 31 രണ്ടാമത്തേത്തോ: “കുട്ടകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തനേ സ്നേഹിക്കേണം” എന്നതേ; ഇവയിൽ വല്ലതായിട്ടു മറ്റാരു കല്ലുനയും എല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 32 ശാസ്ത്രി അവനോടു്: നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തനേ; ഏകനേയുള്ളു; അവന്നാതെ മറ്റാരുത്തന്നുമില്ല. 33 അവനെ പുണ്ണഹ്യദയത്തോടും പുണ്ണമന്നേഡും പുണ്ണശക്തിയോടുംകുടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും തനെപ്പോലെ കുട്ടകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സകലസ്വാംഗഹോമങ്ങളുക്കാളും യാഗങ്ങളുക്കാളും സാരമേറിയതു തനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ ബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു യേശു കണ്ടിട്ടു്: നീ ദൈവരാജ്യത്തോടു അകന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം അവനോടു ആരും ഓന്നു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതില്ല. 35 യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു്: ക്രിസ്തു അവിഭിന്നെ പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 36 “കത്താവു എന്റെ കത്താവിനോടു്: എന്നർ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീം ആക്കുവോളം എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിൽക്കെ എന്നു അരുളിച്ചയ്ത്തു്” എന്നു അവിം താൻ പരിശുഭാത്മാവിലായി പറയുന്നു. 37 അവിം തനേ അവനെ കത്താവു എന്നു പറയുന്നവല്ലോ; പിനെ അവൻ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ? എന്നാൽ വലിയ പുത്രശാരം അവൻ വാക്കു സന്നേതാഷത്തോടെ കേടുപോന്നു. 38 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു്: അക്കിക്കളാടെ നടക്കുന്നതും അങ്ങാടിയിൽ 39 വന്നവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അതാശത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും ഇപ്പിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊശവിൻ. 40 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീം പ്രാത്മന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവക്കു എറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 പിനെ യേശു ശ്രീഭാബരത്തിനു നേരെ ഇരിക്കുവോൾ പുത്രശാരം ഭാബാരത്തിൽ പണം ഇടുന്നതു നോക്കിക്കാശിരുന്നു; ധനവാനാർ പലരും വളരെ ഇട്ടു. 42 ദർശയായ ഒരു വിധവ വന്നു ഒരു പെപ്പക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാശ് ഇട്ടു. 43 അപ്പോൾ അവൻ ശ്രിജ്യമാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു: ഭാബാരതത്തിൽ ഇട്ടു എല്ലാവരെക്കാളും ഇം ദർശയായ വിധവ അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു എന്നർ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമ്മഖിയിൽ നിന്നു ഇട്ടു;

ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലാത്മയിൽ നിന്നു തനിക്കുള്ളതു ഒക്കയും തന്റെ ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.

- 13** അവൻ ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യരാതിൽ ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ, എങ്ങനെന്നയുള്ള കല്പി, എങ്ങനെന്നയുള്ള പണി എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 2 യേശു അവനോടു: നി ഇം വലിയ പണി കാണുന്നുവോ? ഇടിക്കാതെ കല്പിയേൽ കല്പി ഇവിടെ ശ്രഷ്ടികയീല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ അവൻ ഓഡിവ് മലയിൽ ദൈവാലയത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ പത്രാസും ധാക്കാബ്ദിം യോഹന്നാസും അന്ത്രയാസും സ്വകാർമ്മായി അവനോടു: 4 അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? അതിന്നു എല്ലാം നിവൃത്തി വരുന്ന കാലത്തിന്റെ ലക്ഷണം എന്തു എന്നു തൊഞ്ചേളാടു പറഞ്ഞാലും എന്നു ചോദിച്ചു. 5 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 6 എന്ന ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അനേകർ എന്റെ പേരെടുത്തു വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും. 7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധഗ്രൂതികളെയും കുറിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ ഫേംിച്ചുപോകരുതു. അതു സംഭവിക്കേണ്ടതു തനേ; എന്നാൽ അതു അവസാനമല്ല. 8 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിക്കും; അവിടവിടെ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും; ഇതു ഇന്ത്യനോവിന്റെ ആരംഭമതെ. 9 എന്നാൽ നിങ്ങളെള്ളതനേ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കയും പള്ളികളിൽവെച്ചു തല്ലുകയും എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും രാജാക്കന്നാക്കും മുന്നാകെ അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനൊയി നിരുത്തുകയും ചെയ്യും. 10 എന്നാൽ സുവിശേഷം മുന്നു സകലജാതികളോടും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 അവർ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു മുൻകൂട്ടി വിചാരപ്പെടരുതു. ആ നാഴികയിൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു തനേ പറവിൻ; പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല, പരിശുഖാത്മാവഭ്രതാ. 12 സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; മകളും അമ്മയുപ്പൂരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. 13 എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകുക്കും; എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14 എന്നാൽ ശുന്മാകുന്ന ജ്ഞാനത നില്ക്കരുതാതെ സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, -- വായിക്കുന്നവൻ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളുടെ -- അന്നു യെഹൂദ്യദേശത്തു ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു എടിപ്പോകരു. 15 വിട്ടിയേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അകത്തേക്കു ഇരണ്ടിപ്പോകയോ വീടിൽ നിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ കടകയോ അരുതു. 16 വയപിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു. 17 ആ കാലത്തു ഗർഭിക്കൾക്കും മുലകൂടിപ്പിക്കുന്നവക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! 18 എന്നാൽ അതു ശ്രിതകാലത്തു സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാത്മിപ്പിൻ. 19 ആ നാളുകൾ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമുതൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ കഷ്ടകാലം ആകും. 20 കത്താവു ആ നാളുകളെ ചുരുക്കിട്ടില്ല എങ്കിൽ ഒരു ജയവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയീല്ല. താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വൃത്തമാർന്നിമിത്തമോ അവൻ ആ നാളുകളെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 അന്നു ആരെങ്കിലും നിങ്ചേളാടു: ഇതാ ക്രിസ്തു ഇവിടെ എന്നോ അതാ അവിടെ

എന്നോ പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 22 കളളക്കിസ്തുകളും കളളപ്രവാചകമാരും എഴുന്നേറ്റു, കഴിയും എങ്കിൽ വൃത്തമാരെയും തെറ്റിപ്പാനായി അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും കാണിക്കും. 23 നിങ്ങളോ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; എന്ന് എല്ലാം നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുവെള്ളോ. 24 എങ്കിലോ ആ കാലതെത കഷ്ണം കഴിഞ്ഞ ശ്രഷ്ടം സുയ്യർ ഇരുണ്ടുപോകയും ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കയും 25 ആകാശത്തുനിന്നുനക്ഷത്രങ്ങൾ വിശ്വകാണ്ഡിൽക്കയും ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകയും ചെയ്യും. 26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപ്രതിൻ വലിയ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ മോഹങ്ങളിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. 27 അനും അവൻ തന്റെ ദുതമാരെ അയച്ചു, തന്റെ വൃത്തമാരെ ഭൂമിയുടെ അറൂതിമുതൽ ആകാശത്തിന്റെ അറൂതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേര്റ്റും. 28 അതിനിയെ നോകി ഒരു ഉപമ പർപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊബു ഇളതായി ഇല തളിക്കുവോൾ വേനൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെള്ളോ. 29 അങ്ങങ്ങൻ നിങ്ങളും ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുവോൾ അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 30 ഇതു ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളും ഈ തലമുറ ഷിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 31 ആകാശവും ഭൂമിയും ഷിഞ്ഞുപോകും; എന്തു പചനങ്ങളോ ഷിഞ്ഞുപോകയില്ല. 32 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചും പിതാവല്ലാതെ ആരും, സൃംഗത്തിലെ ദുതമാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. 33 ആ കാലം എപ്പോൾ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഉണന്റും പ്രാത്മിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 34 ഒരു മനുഷ്യൻ വിടുവിട്ടു പരദേശത്തുപോകുവോൾ ഭാസമാക്കു അധികാരവും അവനവനും അതതു വെലയും കൊടുത്തിട്ടു വാതിൽക്കാവൽക്കാരനോടു ഉണന്റിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ തന്നെ. 35 യജമാനൻ സന്യജ്ഞനാ അഖംഗാത്രിക്കേണ കോഴിക്കുകുന്ന നേരങ്ങന്താ രാവിലെയോ എപ്പോൾ വരും എന്നു അറിയായ്ക്കൊണ്ടു, 36 അവൻ പെട്ടുന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കണ്ണഞ്ഞാതിരിക്കേണ്ടിന്നു ഉണന്റിരിപ്പിൻ. 37 എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നതോ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു: ഉണന്റിരിപ്പിൻ.

14 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിട്ടു പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലേണ്ടതു എങ്ങനെന എന്നു അനേകിച്ചു. 2 ജനത്തിൽ കലഹം ഉണാകാതിരിപ്പാൻ ഉത്സവത്തിൽ അരുതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3 അവൻ സേമാന്യയിൽ കുപ്പംരോഗിയായ ശിമോന്റെ വീടിൽ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുവോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു വെൺകൽഭരണി വിലയേറിയ സ്വച്ഛജാമാംസി തെലവുമായി വന്നു ഭരണി പൊടിച്ചു അവന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 4 അവിടെ ചിലർ: തെലവത്തിന്റെ ഇരു വെറും ചെലവു എന്തിനു? 5 ഇതു മുന്നുറിൽ അധികം വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദിനോക്കു കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെള്ളോ എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ നീരസപ്പട്ടു അവളെ ദത്സിച്ചു. 6 എന്നാൽ യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ; അവളെ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൻ എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെല്ലാ ചെയ്തതു. 7 ദർശൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടെല്ലോ; ഇപ്പിക്കുവോൾ അവക്കു നമചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും; എന്നോ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. 8 അവൻ തന്നാൽ ആവതു

ചെയ്തു; കല്പിതയിലെ അടക്കത്തിനായി എൻ്റെഹത്തിനു മുമ്പുകൂട്ടി തെലം തേച്ചു. 9 സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ ഒക്കയും പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തല്ലാം അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ ഓഅംകരായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 പിന്നെ പതിരുവരിൽ ഒരുത്തനായി ഇംഗ്ലീഷ് കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 11 അവർ അതു കേടു സന്തോഷിച്ചു അവനു പണം കൊടുക്കാം എന്നു വാദത്തം ചെയ്തു; അവനു അവരെ എന്നെന്ന കാണിച്ചുകൊടുക്കാം എന്നു തകം അനേകിച്ചുപോന്നു. 12 പെസഹക്കുന്നതാടിനെ അറുക്കുന്നതായ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഓനാം നാളിൽ ശിഷ്യമാർ അവനോടു; നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവൻ ശിഷ്യമാർിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു; നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിർപ്പെടു. 14 അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു അവൻ കടക്കുന്നേടത്തു ആ വിട്ടുകയവനോടു; താൻ എൻ്റെ ശിഷ്യമാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ശുരൂ ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 15 അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ നമുക്കു രൂക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ശിഷ്യമാർ പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു പെസഹ ഒരുക്കി. 17 സസ്യയായപ്പോൾ അവൻ പതിരുവരോടും കൂടെ വന്നു. 18 അവർ ഇരുന്നു കേഷിക്കുന്നോൾ യേശു; നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടു കേഷിക്കുന്നവൻ തനേ, എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവർ ദ്വാരിച്ചു; ഓരോരുത്തനു; താനോ, താനോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 20 അവൻ അവരോടു; പതിരുവരിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടു താലത്തിൽ ഒക്കമുക്കുന്നവൻ തനേ. 21 മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നതു തന്നെക്കൂറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തനേ സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനോ അയ്യോ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവനു കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേഷിക്കുന്നോൾ അവൻ അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു; വാങ്ങുവിൻ; ഇതു എൻ്റെ ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു സ്ത്രോതരംചൊല്ലി അവക്കു കൊടുത്തു; എല്ലാവരും അതിൽനിന്നു കൂടിച്ചു; 24 ഇതു അനേകക്കും വേണ്ടി ചൊരിയുന്നതായി നിയമത്തിനുള്ള എൻ്റെ രക്തം. 25 മുന്തിരിവഞ്ചിയുടെ അനുഭവം ദൈവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി അനുഭവിക്കുംനാർവരെ താൻ അതു ഇനി അനുഭവിക്കയില്ല എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 പിന്നെ അവർ സ്ത്രോതരം പാടിയശേഷം ഒലിവു മലക്കു പോയി. 27 യേശു അവരോടു; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇടറിപ്പോകും; “താൻ ഇടയനെ വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 എന്നാൽ താൻ ഉയിരത്തിലുണ്ടായോ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലിലേക്കു പോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 29 പത്രാന്ത് അവനോടു; എല്ലാവരും ഇടറിയാലും താൻ ഇടക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 യേശു അവനോടു; ഇന്നു, ഇ രാത്രിയിൽ തനേ, കോഴി രണ്ടുവട്ടം കുകുമമുമ്പെ നീ മുന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പിയും എന്നു താൻ സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31

അവനോ: നിന്മാടുകൂടുടെ മർക്കേണ്ടിവനാല്ലും എന്ന നിന്മ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു അധികമായി പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ തന്നെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 32 അവർ ശത്രുവാദമ എന്നു പേരുള്ള തോട്ടതിൽ വന്നാരെ അവൻ ശിഷ്യമാരോടു; എന്ന പ്രാത്മിച്ചുതിരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 33 പിന്നെ അവൻ പത്രാസിനെനയും യാക്കേബിനെനയും യോഹന്നാനെനയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഫേഡിപ്പാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി: 34 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതിദ്വാരിക്കിവതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ പാത്രു ഉണ്ടാക്കിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അല്ലോ മുന്നോടു ചെന്നു നിലത്തു വീണു, കഴിയും എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകേണം എന്നു പ്രാത്മിച്ചു; 36 അബ്ദാ, പിതാവേ, നിന്മകു എല്ലാ കഴിയും; ഇംഗ്ലാന്റാണ് എങ്കൽ നിന്മു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും എന്ന ഇപ്പിക്കുന്നതല്ല നീ ഇപ്പിക്കുന്നതത്രെ ആകടു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ വന്നു അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രാസിനോടു; ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു നാഴിക ഉണ്ടാക്കിപ്പാൻ നിന്മകു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 38 പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടായവൻ ഉണ്ടാക്കിപ്പാൻ പ്രാത്മിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു, ജീവമോ ബലഹിനമത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു. 39 അവൻ പിന്നെയും പോയി ആ പചനം തന്നെ ചൊല്ലി പ്രാത്മിച്ചു. 40 മടങ്ങിവനാരെ അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കു ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഉറങ്ങുന്നതുകണ്ടു; അവർ അവനോടു എന്തും ഉത്തരം പറയേണം എന്നു അറിഞ്ഞില്ല. 41 അവൻ മുന്നാമത്രു വന്നു അവരോടു; ഇനി ഉറങ്ങി ആശുപിച്ചുകൊർവ്വിൻ; മതി, നാഴിക വന്നു; ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെടുന്നു. 42 എഴുന്നേലിൻ; നാം പോക; ഇതാ, എന്ന കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഉടനെ, അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവോൾ തന്നെ, പതിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യുദ്ധയും അവനോടുകൂടു മഹാപുരോഹിതമാർ, ശാസ്ത്രിമാർ, മുപ്പുമാർ എന്നവർ അയച്ച ഒരു പുരുഷാരവും വാളും വടിയുമായി വന്നു. 44 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: എന്ന ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ തന്നെ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചു സുക്ഷ്മതയോടെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ എന്നു അവർക്കു ഒരു അടയാളം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. 45 അവൻ വന്നു ഉടനെ അടുത്തു ചെന്നു: റബ്ബി, എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 46 അവർ അവന്റെമേൽ കൈവച്ചു അവനെ പിടിച്ചു. 47 അറികെ നില്ക്കുന്നവർിൽ ഒരുവൻ വാൾ ഉള്ള മഹാപുരോഹിതന്റെ ഭാസനെ വെച്ചി കാതു അറുത്തു. 48 യേശു അവരോടു: ഒരു കള്ളഞ്ചേര നേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്ന പിടിച്ചില്ല; എങ്കിലും തിരുവൈഴ്ചത്തുകൾക്കു നിവാരിക്കി വരേണ്ടതിനു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 50 ശിഷ്യമാർ എല്ലാവരും അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 51 ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വെറും ശരീരത്തിനേൽ പുതപ്പു പുതത്തുകൾക്കു അവരും അവനെ അനുശാഖിച്ചു; അവർ അവനെ പിടിച്ചു. 52 അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു നന്നായി ഓടിപ്പോയി. 53 അവർ യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ അടുക്കൽ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുമാരും ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നു കൂടിച്ചിരുന്നു. 54 പത്രാസ് മഹാപുരോഹിതന്റെ അരമനെക്കത്തോളിവും

അവനെ ദ്യുരവേ അനുഗമിച്ചു, ഭൂത്യമാരോടു ചേർന്നു തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 55
 മഹാപുരോഹിതമാരും സ്വാതാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ കൊല്ലേണ്ടതിനു
 അവൻ്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം അനേഷിച്ചു കണ്ടില്ലതാനും. 56 അനേകർ അവൻ്റെ നേരെ
 കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം ഒത്തുവനില്ല. 57 ചിലർ എഴുനേറ്റു അവൻ്റെ
 നേരെ: 58 തൊൻ ഒക്കപ്പണിയായ ഈ മനിരം പൊളിച്ചു മുന്നു ദിവസംകൊണ്ടു
 ഒക്കപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റാനു പണിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞതു തെങ്ങൾ കേട്ടു
 എന്നു കള്ളല്ലാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു. 59 എന്നിട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം ഒത്തുവനില്ല.
 60 മഹാപുരോഹിതൻ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു: നീ ഒന്നും ഉത്തരം
 പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
 61 അവനോ മിണ്ഡാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ
 പിന്നെയും അവനോടു: നീ വദ്യനായവന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
 62 തൊൻ ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ സർജ്ജക്കരണ്ടെ വലത്തുഭാഗതു ഇരിക്കുന്നതും
 ആകാശമേഖങ്ങളോടെ വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു യേശു പറഞ്ഞു
 എന്നു ആവശ്യം? ദൈവദുഷ്ടണം നിങ്ങൾ കേടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു എന്തു തോന്നുന്നു
 എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു എല്ലാവരും വിഡിച്ചു. 63 ചിലർ അവനെ
 തുപ്പകയും അവൻ്റെ മുഖം മുടി അവനെ മുഴി ചുരുട്ടി കുത്തുകയും പ്രചിക്കു
 എന്നു അവനോടു പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി; ചേവകർ അവനെ അടിച്ചുംകൊണ്ടു
 കയ്യേറ്റു. 64 പത്രാസ് താഴെ നടുമുറ്റതു ഇരിക്കുവേബാൾ മഹാപുരോഹിതൻ്റെ
 ബാല്യകാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു, 65 പത്രാസ് തീ കായുന്നതു കണ്ടു അവനെ
 നോക്കി: നീയും ആ നസരായനായ യേശുവിനോടുകൂടും ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
 66 നീ പറയുന്നതു തിരിയുനില്ല, ബോഖ്യമാകുന്നതുമില്ല എന്നിങ്ങനെന അവൻ
 തള്ളിപ്പിണ്ടു; പടിപ്പുരയിലേക്കു പുരാഖ്വപ്പോൾ കോഴി കൂക്കി. 67 ആ ബാല്യകാരത്തി
 അവനെ പിന്നെയും കണ്ടു സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു: ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ
 ഉള്ളവൻ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും തള്ളിപ്പിണ്ടു. 68 കുറയന്നേരും കഴിഞ്ഞിട്ടും അരികെ നിന്നവർ പത്രാസിനോടു: നീ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ
 സത്യം; ഗലിലിക്കാരന്മാരും എന്നു പറഞ്ഞു. 69 നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ തൊൻ
 അരിയുനില്ല എന്നു അവൻ പ്രാകുവാനും ആണയിട്ടുവാനും തുടങ്ങി. 70 ഉടനെ കോഴി
 രണ്ടാമതും കൂക്കി; കോഴി രണ്ടുവട്ടം കുകുംമുഖെന നീ മുന്നു വട്ടം എന്നെന തള്ളിപ്പിരയും
 എന്നു യേശു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസ് ഓത്തു അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു
 കരഞ്ഞു.

15 ഉടനെ അതികാലത്തു തന്നെ മഹാപുരോഹിതമാരും മൃപ്പമാരും
 ശാസ്ത്രിമാരുമായി സ്വാതാധിപസംഘം ഒക്കെയും കൂടി ആലോചിച്ചു യേശുവിനെ
 കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി പിലാതെതാസിനെ എല്ലിച്ചു. 2 പിലാതെതാസ് അവനോടു:
 നീ യെഹൂദമാരുടെ രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനും: തൊൻ ആകുന്നു എന്നു
 അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 3 മഹാപുരോഹിതമാർ അവനെ എറിയോനു കുറം
 ചുമത്തി. 4 പിലാതെതാസ് പിന്നെയും അവനോടു ചോദിച്ചു: നീ ഒരുത്തരവും
 പറയുനില്ലയോ? ഇതാ, അവർ നിന്നെ എന്തെല്ലാം കുറം ചുമത്തുനു എന്നു

പരിഞ്ഞു. 5 യേശു വിനെയും ഉത്തരം എന്നും പറയായ്ക്കയാൽ പീലാത്താസ് ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു. 6 അവൻ ഉത്സവംതോറും അവർ ചോദിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു. 7 എന്നാൽ ഒരു കലഹത്തിൽ കൊല ചെയ്തവരായ കലഹക്കാരോടുകൂടും ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബന്ധുവാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 പുതുഷാരം കയറി വന്നു, അവൻ പതിവുപോലെ ചെയ്യേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. 9 മഹാപുരോഹിതമാർ അസുയകാണ്ഡു അവനെ ഏലിച്ചു എന്നു പീലാത്താസ് അഭിജന്തതുകൊണ്ടു അവരോടു; 10 യൈഹൃദമാരുടെ രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു ഇളിക്കുന്നവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 11 എന്നാൽ അവൻ ബന്ധുവാസിനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിനു ചോദിപ്പാൻ മഹാപുരോഹിതമാർ പുതുഷാരത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 പീലാത്താസ് പിനെയും അവരോടു; എന്നാൽ യൈഹൃദമാരുടെ രാജാവു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവനെ കുശിക്ക എന്നു അവർ വിണ്ണു നിലവിളിച്ചു. 14 പീലാത്താസ് അവരോടു; അവൻ എന്തു ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാരെ, അവനെ കുശിക്ക എന്നു അവർ അധികമായി നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാത്താസ് പുതുഷാരത്തിനു ത്യപ്തിവരുത്തുവാൻ ഇളിച്ചു ബന്ധുവാസിനെ അവക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു യേശുവിനെ ചമട്ടികൊണ്ടു അടക്കിപ്പിച്ചു കുശിപ്പാൻ ഏലിച്ചു. 16 പടയാളികൾ അവനെ ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിനുകത്തു കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി. 17 അവനെ രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെംഞ്ഞു അവനെ ചൂടിച്ചു; 18 യൈഹൃദമാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിച്ചു; 19 കോൽക്കാണ്ഡു അവൻഗ്രേ തലയിൽ അടക്കിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 20 അങ്ങനെ അവനെ പരിഹസിച്ച ശ്രേഷ്ഠം അവർ രക്താംബരം നീക്കി സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു അവനെ കുശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. 21 അലക്സന്റർനിഞ്ചും രൂഹമാസിഞ്ചും അപ്പനായി വയലിൽ നിന്നു വരുന്ന കുറേനക്കാരനായ ശിമോനെ അവൻഗ്രേ കുശർ ചുമപ്പാൻ അവർ നിബന്ധിച്ചു. 22 തലയോടിം എന്നത്തംമുള്ള ശൊല്ലശോമാ എന്ന സ്ഥലത്തെക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോയി; 23 കണ്ണിവെള്ള കലത്തിയ വീണ്ടും അവനു കൊടുത്തു; അവനോ വാങ്ങിയില്ല. 24 അവനെ കുശിച്ചശ്രേഷ്ഠം അവൻഗ്രേ വസ്ത്രം ഇന്നവനു ഇന്നതു കിട്ടേണം എന്നു ചീട്ടിട്ടു പകുതി ചെയ്തു. 25 മുന്നാം മൺ നേരമായപ്പോൾ അവനെ കുശിച്ചു. 26 [അധികാരിക്കുന്ന കുടുത്തിൽ അവനെ ഏഴ്രി ഏന്നുള്ള തിരുവൈഴ്ത്തു നിവ്യതിയിരായി.] 27 കടന്നു പോകുന്നവർ തല കുല്യക്കിക്കൊണ്ടു; ഹാ, ഹാ, മറ്റിരം പൊളിച്ചു മുന്നു നാളുകൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, 28 നിന്നെന്നതനേ രക്ഷിച്ചു കുശിൽ നിന്നു ഇന്നങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 29 അങ്ങനെ തന്നെ മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുമാരും അവനെ പരിഹസിച്ചു; ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെന്നതാൻ രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ. 30 നാം കണ്ണു വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു ക്രിസ്തു എന്ന തിണ്ടായേൽ രാജാവു ഇപ്പോൾ കുശിൽ നിന്നു ഇന്നങ്ങിവരട്ടു എന്നു തന്മിൽ പറഞ്ഞു; അവനോടുകൂടും കുശിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ

പഴിച്ചു പറഞ്ഞു. 33 അരാം മൺസേരമായപ്പോൾ ഒന്താം മൺസേരതേതാളം ദേശത്തു എല്ലാം ഇരുക്കു ഉണ്ടായി. 34 ഒന്താം മൺസേരത്തു യേശു: എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ ദൈവമെ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടു എന്തു എന്നു അത്മമുള്ള എല്ലാഹി, എല്ലാഹി ലമ്മാ ശബ്ദകതാനി എന്നു അത്യച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 35 അരികെ നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു: അവൻ ഏലിയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36 രാത്രിൽ ഓടി ഒരു സ്പോൺസിൽ പുളിച്ചവിഞ്ഞു നിരെച്ചു ഒരു ഓടക്കോലിമേലാക്കി: നില്ലിൻ; ഏലിയാവു അവനെ ഇരക്കുവാൻ വരുമോ എന്നു നമുക്കു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞു അവനു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 37 യേശു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ വിട്ടു. 38 ഉടനെ മനിരത്തിലെ തിരുറ്റിലെ മേൽത്താട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി ചീതിപ്പോയി. 39 അവനു എതിരെ നിന്നിരുന്ന ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രാണനെ വിട്ടു കണ്ടിട്ടു: ഇള മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 40 സ്ത്രീകളും ദുരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർക്കിൽ മദലക്കാരത്തി മറിയയും ചെറിയ ധാക്കാബിരുന്നയും യോസെയുടെയും അമ്മ മറിയയും ശലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവൻ ഗലിലയിൽ ഇരിക്കുവോൻ അവർ അവനെ അനുഗ്രഹമിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും പോന്നു; അവനോടുകൂടെ തെരുവുലോമിലേക്കു വന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 വെകുസേരമായപ്പോൾ ശബ്ദത്തിന്റെ തലനാളായ ഒരുക്കനോൾ ആകക്കാണ്ടു 43 ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രിയും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ അരിമത്യയിലെ യോസേപ്പ് വന്നു ദെയൽത്തോടെ പീലാതെതാസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോടിച്ചു. 44 അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ എന്നു പീലാതെതാസ് ആശ്വാൽപ്പേട്ടു ശതാധിപനെ വിളിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ടു എന്നുന്നു ശതാധിപനോടു വാസ്തുത ചോദിച്ചിരുന്നിട്ടു ഉടൽ യോസേപ്പിന്നു നല്കി. 45 ശതാധിപനോടു കല്ലിവാതില്ക്കൽ ഒരു കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു; 46 അവൻ ഒരു ശ്രീല വാങ്ങി അവനെ ഇരകി ശ്രീലയിൽ ചുറ്റിപ്പോതിഞ്ഞു, പാറയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള കല്ലിവാതില്ക്കൽ വെച്ചു; 47 അവനെ വെച്ച ഇടം മദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസെയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.

16 ശബ്ദത്ത് കഴിഞ്ഞതശ്രേഷ്ഠം മദലക്കാരത്തി മറിയയും ധാക്കാബിരുന്ന അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്നു അവനെ പുശ്രേണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി. 2 ആദ്യചവട്ടത്തിന്റെ നോം നാൾ അതികാലത്തു സുഖം ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ കല്ലിവക്കൽ ചെന്നു: 3 കല്ലിവയുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളയും എന്നു തജ്ജിൽ പറഞ്ഞു. 4 അവർ നോക്കിയാരെ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളെത്തായി കണ്ണാം; അതു ഏറ്റവും വലുതായിരുന്നു. 5 അവർ കല്ലിവക്കക്കത്തു കടന്നപ്പോൾ വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ച ഒരു സാല്പുക്കാരൻ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണാം ഭേദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു: ഭേദിക്കേണ്ടാ; ക്രൂരികപ്പേട്ട സന്സാരനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അനേകിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിരെത്തംഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ. 7 നിങ്ങൾ പോയി അവൻ ശിഷ്യമാരോടും പരതാസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുഖെൻ ഗലിലേക്കു പോകുന്നു എന്നു പറിവിൻ; അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ അവനെ കാണും എന്നു പറിവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവക്കു വിറയല്ലോ ഫ്രേഡും പിടിച്ചു അവർ കല്ലറ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി; അവർ ദേപ്പുടുകയാൽ ആരോടും നേന്നും പറഞ്ഞില്ല. 9 (note: The most reliable and earliest

manuscripts do not include Mark 16:9-20.) [അവൻ ആഴചവട്ടത്തിന്റെ നൊം നാൾ രാവിലെ ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റിട്ടു താൻ എഴു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഴലക്കാരത്തി മരിയെക്കു ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി. 10 അവൻ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരണ്ടുംകാണിയുന്നവരോടു അറിയിച്ചു. 11 അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ അവനെ കണ്ണു എന്നും അവൻ കേട്ടാരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 പിന്നെ അവൻഒരു രണ്ടുപേര് നാട്ടിലേക്കു പോകുന്നോൾ അവൻ മറ്റാരു രൂപത്തിൽ അവക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. 13 അവർ പോയി ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവരോടു അറിയിച്ചു; അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 14 പിന്നെതെത്തിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നോൾ അവൻ അവക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, തന്നെ ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റവനായി കണ്ടവരുടെ വാക്കു വിശ്വസിക്കാത്തക്കയാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തയും ഹ്യാടയ കാടിന്നതെത്തയും ശാസിച്ചു. 15 പിന്നെ അവൻ അവരോടും നിങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ ഏകയോധുമായി പോയി സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പിൻ. 16 വിശ്വസിക്കയും സ്നാനം എല്ലക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും. 17 വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ നടക്കും: എൻ്റെ നാമത്തിൽ അവർ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും; പുതുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കും; 18 സപ്പൻങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും; മരണക്കരമായ യാത്രാനു കൂടിച്ചാലും അവക്കു ഹാനി വരികയില്ല; രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെച്ചാൽ അവക്കു സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഇങ്ങനെ കത്താവായ യേശു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വർത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു, എവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു. 20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാടത്തും പ്രസംഗിച്ചു; കത്താവു അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും പോന്നു.]

ലുക്കോസ്

1 ശ്രീമാനായ തെയോഹിലോസേ, ആദിമുതൽ കണ്ണ സാക്ഷികളും വചനത്തിന്റെ ശുശ്രാഷ്ടകരായുമായവർ നാഞ്ചി ഭരമേല്ലിച്ചതുപോലെ, 2 നമ്മുടെ ഇടയിൽ പുണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചു വരുന്ന കാൽങ്ങങ്ങൾ വിവർിക്കുന്ന ഒരു ചർത്തം ചരമ്പുൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, 3 നിന്നക്കു ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാത്തയുടെ നിശയം നീ അറിയേണ്ടതിനു 4 ആതു ക്രമമായി എഴുതുന്നതു നന്നനു ആദിമുതൽ സകലവും സുകഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു എന്നിക്കും തോന്തിയിരിക്കുന്നു. 5 യൈഹൃദയാജാവായ ഹൈരോദാവിന്റെ കാലത്തു അബീയാക്കുന്നിൽ സെവയ്യാവു എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതന്റെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ്റെ ഭായ്മാരും അഹരോന്റെ പുത്രിമാരിൽ രണ്ടിൽ ആയിരുന്നു; അവർക്കു എലിശബേത്ത് എന്നു പേര്. ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും കത്താവിന്റെ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുററമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. 7 എലിശബേത്ത് മച്ചിയാകക്കുന്നു അവക്കു സന്തതി ഇല്ലാത്തു; ഇരുവരും വയസ്സു ചെന്നവരും ആയിരുന്നു. 8 അവൻ കുറിന്റെ ക്രമപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ പുരോഹിതനായി ശുശ്രാഷ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ: 9 പെണ്ണരോഹിത്യമം്ക്രാഡപ്രകാരം കത്താവിന്റെ മനിരത്തിൽ ചെന്നു ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവനു നൃക്കു വന്നു. 10 ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ ജനസമൂഹം ദൈവയും പുത്രത്തു പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ കത്താവിന്റെ ദുതൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവനായിട്ടു അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 12 സെവയ്യാവു അവനെ കണ്ണ ഭേദിച്ചു ദയപരവശനനായി. 13 ദുതൻ അവനോടു പറഞ്ഞത്തു: സെവയ്യാവേ, ദയപ്പേഡണാ; നിന്റെ പ്രാത്മനെക്കു ഉത്തരമായി: നിന്റെ ഭായ്മാരിശബേത്ത് നിന്നക്കു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യോഹനാൻ എന്നു പേര് ഇടുണോ. 14 നിന്നക്കു സന്നോഷവും ഇല്ലാസവും ഉണ്ടാകും; അവൻ ജനനത്തികൽ പലരും സന്നോഷിക്കും. 15 അവൻ കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കയില്ല; അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചു തന്നേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയും. 16 അവൻ തിരിസ്തുവാനും പലരെയും അവരുടെ ദൈവമായ കത്താവിക്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുത്തു. 17 അവൻ അപ്പുമാരുടെ ഹ്യാദയങ്ങളെ മകളിലേക്കും വഴിങ്ങാത്തവരെ നീതിമാനാരുടെ ബോധത്തിലേക്കും തിരിച്ചുംകൊണ്ടു രൂക്കമുള്ളൊരു ജനത്തെ കത്താവിനുവേണ്ടി രൂക്കവും അവനു മുസ്യായി എലിയാവിന്റെ ആത്മാബോടും ശക്തിയോടും കുടെ നടക്കും. 18 സെവയ്യാവു ദുതനോടു; ഇതു ഞാൻ എന്നെന്നാനിനാൽ അറിയും? ഞാൻ വുഡനും എന്റെ ഭായ്മാരി വയസ്സുചെന്നവള്ളുമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 19 ദുതൻ അവനോടു: ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗബ്രീയേൽ ആകുന്നു; നിന്നോടു സംസാരിപ്പാനും ഇള സഖ്യത്തമാനം നിന്നോടു അറിയിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 20 തക്കസമയത്തു നിവൃത്തിവരുവാനുള്ള എന്റെ ഇള വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്ക്കൊണ്ടു അതു സംഭവിക്കുവരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മെമ്പനമായിരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 21 ജനം സെവയ്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു, അവൻ മനിരത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ ആശ്വാസ്ത്രപട്ടു. 22 അവൻ പുറത്തു വന്നാറെ അവരോടു സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ അവൻ മനിരത്തിൽ ഒരു ദർന്മ കണ്ണു

എന്നു അവർ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവക്കു ആഗ്രഹം കാട്ടി ഉമനായി പാത്തു. 23
 അവന്റെ ശുദ്ധശാകാലം തിക്കണ്ണശേഷം അവൻ വിട്ടിലേക്കു പോയി. 24 ആ
 നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവന്റെ ഭായു എലിശബെത്ത് ഗംഗാ യരിച്ചു; 25 മനുഷ്യരുടെ
 ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ന് നീക്കുവാൻ കത്താവു എന്ന കടാക്കിച്ചു നാളിൽ
 ഇങ്ങനെ എനിക്കു ചെയ്തുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അണ്ണു മാസം ഒളിച്ചു
 പാത്തു. 26 ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ശബ്ദിയേൽദുരന്തനെ നസബെത്ത് എന്ന
 ശലീപദംബന്ധത്തിൽ, 27 ഓവിദ്യുഹത്തിലൂള്ള യോസേപ്പ് എന്നൊരു പുരുഷനു
 വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേര്
 മരിയ എന്നു ആയിരുന്നു. 28 ദുരൻ അവളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു;
 ക്ഷുപലിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്നനു; കത്താവു നിന്നോടുകൂടുടെ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
 29 അവൾ ആ വാക്കു കേട്ടു മെംചു; ഇതു എന്നൊരു വന്നനു എന്നു വിചാരിച്ചു. 30
 ദുരൻ അവളോടു; മരിയയേ, യേപ്പുംഡണാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷുപ ലഭിച്ചു. 31 നീ
 ഗംഗ ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവനു യേശു എന്നു പേര് വിളിക്കേണം. 32
 അവൻ വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതൻ പുത്രൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കത്താവായ
 ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ഓവിഡിന്റെ സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കും 33 അവൻ
 യാക്കോബുശുഹത്തിനു എന്നുക്കും രാജാവായിരിക്കും; അവന്റെ രാജ്യത്തിനു
 അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (ബിം 9165) 34 മരിയ ദുരന്നോടു; ഞാൻ
 പുരുഷനെ അറിയായ്ക്കയാൽ ഇതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35
 അതിനു ദുരൻ: പതിശുഖാത്മാവു നിന്നെന്നുമേൽ വരും; അത്യുന്നതൻ ശക്തി
 നിന്നെന്നുമേൽ നിശ്ചിട്ടും; ആകയാൽ ഉത്തരവിക്കുന്ന വിശുദ്ധപ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
 വിളിക്കപ്പെടും. 36 നിന്നെ ചാച്ചകരാത്തി എലിശബെത്തതും വാല്സക്യത്തിൽ ഒരു
 മകനെ ഗംഗ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവനവർക്കു ഇതു ആറാം മാസം.
 37 ദൈവത്തിനു ഒരു കായ്വും അസാധ്യമല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38
 അതിനു മരിയ: ഇതാ, ഞാൻ കത്താവിന്റെ ഭാസി; നിന്നെ വാക്കുപോലെ എനിക്കു
 വേഖിക്കെടു എന്നു പറഞ്ഞു; ദുരൻ അവളെ വിട്ടുപോയി. 39 ആ നാളുകളിൽ
 മരിയ എഴുന്നേറു മല നാട്ടിൽ ഒരു യൈഹുദപട്ടംബന്ധത്തിൽ ബഹുപ്പേട്ടു ചെന്നു, 40
 സെവാച്ചാവിന്റെ വിട്ടിൽ എത്തി എലിശബെത്തിനെ വരിച്ചു. 41 മരിയയുടെ വന്നനു
 എലിശബെത്ത് കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗംഗത്തിൽ തുള്ളി; എലിശബെത്ത്
 പരിശുഖാത്മാവു നിന്നെന്നവളായി, 42 ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീകളിൽ
 നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ; നിന്നെ ഗംഗ മലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു. 43 എന്നു
 കത്താവിന്റെ മാതാവു എന്നു അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം എനിക്കു എവിടെ നിന്നു
 ഉണ്ടായി. 44 നിന്നെ വന്നനസ്യരം എന്നു ചെവിയിൽ വീണപ്പോൾ പിള്ള എന്നു
 ഗംഗത്തിൽ ആനന്ദങ്കാണ്ഡ തുള്ളി. 45 കത്താവു തന്നോടു അരുളിച്ചുയെത്തിനു
 നിവൃത്തിയുണ്ടാകും എന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവതി. 46 അപ്പോൾ മരിയ പറഞ്ഞതു:
 “എന്നു ഉള്ളം കത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു; 47 എന്നു ആത്മാവു എന്നു
 രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിൽ ഉള്ളംിക്കുന്നു. 48 അവൻ തന്റെ ഭാസിയുടെ താഴ്ച
 കടാക്കിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ; ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്ന ഭാഗ്യവതി എന്നു
 വാച്ചത്തും. 49 ശക്തനായവൻ എനിക്കു വലിയവ ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാമം

പരിശുദ്ധം തനേ. 50 അവനെ ദയപ്പെടുന്നവക്കു അവൻ്റെ കരുണ തലമുറതലമുറയോളം ഇരിക്കുന്നു. 51 തന്റെ ഭൂജംകൊണ്ടു അവൻ ബലം പ്രവത്തിച്ചു, ഹൃദയവിച്ചാരത്തിൽ അഹകർിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു. 52 പ്രദുക്കന്മാരെ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കി താണവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 53 വിശനിരിക്കുന്നവരെ നമകളാൽ നിരോച്ചു, സന്പന്നമാരെ വെറുതെ അയച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 54 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്യത്തുപോലെ അബോഹാമിന്നും അവൻ്റെ സന്തതിക്കും എന്നേക്കും കരുണ ഓക്കെണ്ടതിനു, (അംഗ 5165) 55 തന്റെ ഭാസനായ തിണ്ടായേലിനെ തുണ്ണേച്ചിരിക്കുന്നു.” 56 മറിയ ഏകദേശം മുന്നു മാസം അവളോടു കൂടെ പാത്തിട്ടു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 57 എലിശബേതത്തിനു പ്രസവിപ്പാനുള്ള കാലം തിക്കഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; 58 കത്താവു അവശ്രക്കു വലിയ കരുണ കാണിച്ചു എന്നു അയല്ലക്കാരും ചാച്ചകാരാരും കേട്ടിട്ടു അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു. 59 എട്ടാം നാളിൽ അവൻ പെതലിനെ പരിച്ഛേദം ചെയ്യവാൻ വന്നു; അപ്പെൻ്റെ പേര്‌പോലെ അവനു സെവഞ്ഞാവു എന്നു പേര് വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 60 അവൻ്റെ അമ്മയോ: അപ്പു, അവനു യോഹനാൻ എന്നു പേരിടേണെ എന്നു പറഞ്ഞു. 61 അവൻ അവളോടു: നിന്റെ ചാച്ചയിൽ ഈ പേരുള്ളവർ ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 62 പിനെ അവനു എന്നു പേര് വിളിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പേനോടു ആഗ്രഹകാട്ടി ചോദിച്ചു. 63 അവൻ ഒരു എഴുത്തു പലക ചോദിച്ചു: അവൻ്റെ പേര് യോഹനാൻ എന്നു എഴുതി; എല്ലാവരും ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു. 64 ഉടനെ അവൻ്റെ വായും നാവും തുന്നു, അവൻ സംസാരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. 65 ചുറ്റും പാക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം ദയം ഉണ്ടായി;, തയഹൃദയമലനാട്ടിൽ എങ്ങും ഈ വാത്ത് ഒക്കെയും പരന്നു. 66 കേട്കവർ എല്ലാവരും അതു ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു: ഈ പെതൽ എന്നു ആകും എന്നു പറഞ്ഞു; കത്താവിന്റെ ഒക്കെ അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 67 അവൻ്റെ അപ്പനായ സെവഞ്ഞാവു പരിശുദ്ധാത്മാവു നിരണ്ടവനായി പ്രവചിച്ചുപറഞ്ഞതു: 68 “തിണ്ടായേലിന്റെ ദൈവമായ കത്താവു അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ തന്റെ ജനത്തെ സന്ത്രിച്ചു ഉദ്യാരണം ചെയ്കയും 69 ആദിമുതൽ തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്യത്തുപോലെ (അംഗ 5165) 70 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ വശത്തു നിന്നും നമ്മു പക്കക്കുന്ന ഏവരുടെയും കയ്യിൽ നിന്നും നമ്മു രക്ഷയുടെ കൊസ്യു ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു, 72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കരുണ പ്രവത്തിക്കേണ്ടതിനും 73 നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു 74 നാം ആയുഷ്കാലം ഒക്കെയും ഭയം കൂടാതെ തിരുമുന്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ നമ്മുക്കു കൂപ നല്കുമെന്നു 75 അവൻ നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാമിനോടു സത്യവും തന്റെ വിശുദ്ധ നിയമവും ഓത്തതുകൊണ്ടും ആകുന്നു. 76 നീയോ പെതലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും. കത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവാനും 77 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആദ്ദകരുണയാൽ അവൻ്റെ ജനത്തിനു പാപമോചനത്തിൽ രക്ഷാപരിജ്ഞാനം കൊടുപ്പാനുമായി നീ അവനു മുന്പായി നടക്കും. 78 ഇരുളിലും മരന്നിഡിലിലും ഇരിക്കുന്നവക്കു പ്രകാശിച്ചു, നമ്മുടെ കാലുകളെ സമാധാനമാർത്തിൽ നടത്തേണ്ടതിനു 79 ആ ആദ്ദകരുണയാൽ ഉയരത്തിൽനിന്നും ഉദയം നമ്മു സന്തർച്ചിക്കുന്നു.” 80 പെതൽ വളർന്നു ആത്മാവിൽ

ബലപ്പെട്ടു; അവൻ തിസായേലിനു തന്നെത്താൻ കാണിക്കും നാൾവരെ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

2 ആ കാലത്തു ലോകം ഒക്കയും പേർവഴി ചാതേൽണം എന്നു ഒഗുസ്റ്റത്താസ് കൈസരുടെ ഒരു ആളംത പുറപ്പെട്ടു. 2 കുറേന്തൊന്ത് സുറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ ഈ ഓനാമത്തെ ചാത്തതൽ ഉണ്ടായി. 3 എല്ലാവരും ചാത്തപ്പുണ്ടെങ്കിനു താനാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി. 4 അങ്ങനെ യോസേഫും ദാവിദിൻ്റെ ശൃംഖലയിലും കുലത്തിലും ഉള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ എന്ന ശിഖിനിയായ ഭാര്യയോടു കൂടെ ചാത്തപ്പുണ്ടെങ്കിനു ഗലിലയിലെ നസരെത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, 5 യൈഹൂദയിൽ ബേത്തല്ലേഹോ എന്ന ദാവിദിൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 6 അവർ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം തികെത്തു. 7 അവർ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു, ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയുലത്തിൽ അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്ക്കയാൽ പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി. 8 അന്നു ആ പ്രദേശത്തു ഇടയാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിന് കൂടുതെത കാവൽക്കാത്തു വെളിയിൽ പാത്തിരുന്നു. 9 അപ്പോൾ കത്താവിൻ്റെ ഒരു ദുതൻ അവരുടെ അറികെ നിന്നു, കത്താവിൻ്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമെന്തി, അവർ ദയപരവശരായിതീന്നു. 10 ദുതൻ അവരോടു: ദയപ്പുണ്ടോ; സർജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളേളായു മഹാസന്തോഷം താൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. 11 കത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു ഇന്നു ദാവിദിൻ്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പെട്ടനു സ്വർഖിയ സെന്റ്യൂത്തിൻ്റെ ഒരു സംശലം ദുതനോടു ചേറ്റു ദൈവത്തെ പുക്കഴ്ത്തി. 14 “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു മഹത്യം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യങ്ങൾ സമാധാനം” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ദുതനാർ അവരെ വിട്ടു സ്വർഖത്തിൽ പോയശേഷം ഇടയാർ: നാം ബേത്തല്ലേഹോളം ചെന്നു കത്താവു നമ്മോടു അറിയിച്ചു ഈ സംഭവം കാണേണം എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു. 16 അവർ ബഹുപ്പെട്ടു ചെന്നു, മറിയയെയും യോസേഫിനെയും പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയും കണ്ണം. 17 കണ്ണശേഷം ഈ പെതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു അറിയിച്ചു. 18 കേട്ടവർ എല്ലാവരും ഇടയാർ പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആശ്വർഖപ്പെട്ടു. 19 മറിയ ഈ വാത്ത് ഒക്കയും ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 തങ്ങളോടു അറിയിച്ചതുപോലെ ഇടയാർ കേട്ടതുമായ എല്ലാറിനെയും കുറിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തിയും പുക്കഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. 21 പരിപ്പോന്ത കഴിപ്പാനുള്ള എടു ദിവസം തികെത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഖത്തിൽ ഉല്ലാസിക്കുംമുഖു ദുതൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവനു യേശു എന്നു പേര് വിളിച്ചു. 22 മോശേയുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവളുടെ ശുഡികരണകാലം തികെത്തപ്പോൾ 23 കടിഞ്ഞുലായ ആശോകയെയും കത്താവിന്നു വിശുദ്ധം ആയിരിക്കേണം എന്നു കത്താവിൻ്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 24 അവനെ കത്താവിന്നു അപ്പിപ്പാനും ഒരു ഇണ കുറുപ്പാവിനെയോ രണ്ടു പ്രാക്കുന്നതിനെയോ കത്താവിൻ്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കഴിപ്പിച്ചതുപോലെ യാഗം കഴിപ്പാനും അവർ

അവനെ തെരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. 25 തെരുശലേമിൽ ശിമോഅൾ എന്നു പേരുള്ളാരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും തിസായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവും അവൻ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 കത്താവിന്റെ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുംമുണ്ടെന്നു മരണം കാണംകയില്ല എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവനു അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 അവൻ ആത്മനിയോഗത്താൽ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു. യേശു എന്ന പെതലിനു വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ചട്ടപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അമ്മയുള്ളാർ അവനെ അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ 28 അവൻ അവനെ കയ്യിൽ ഏതി ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 29 “ഇപ്പോൾ നാമാ തിരുവചനംപോലെ നീ അടിയന്നെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയ്ക്കുന്നു. 30 ജാതികൾക്കു വെളിപ്പേടുവാനുള്ള പ്രകാശവും നിന്റെ ജനമായ തിസായേലിന്റെ മഹത്വമായി 31 നീ സകല ജാതികളുടെയും മുനിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ 32 എന്റെ കണ്ണു കണ്ടുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഇങ്ങനെ അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ അവൻ അപ്പനും അമ്മയും ആശ്വഞ്ഞപ്പേട്ടു. 34 പിന്നെ ശിമോഅൾ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു അവരെ അമ്മയായ മരിയയോടു: അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാരം വെളിപ്പേടേണ്ടതിനു ഇവനെ തിസായേലിൽ പലരുടെയും വിശ്ചേയകക്കും എഴുന്നേണ്ടിനും മറ്റതുപറയുന്ന അടയാളത്തിനുമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 35 നിന്റെ സൂന്ധപ്രാണനിൽകൂടിയും ഒരു വാൾ കടകക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ആശേർ ശോത്രത്തിൽ ഫനുവേലിന്റെ മകളായ ഹനാ എന്നാരു പ്രവാചകി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ കന്യാകാലത്തിൽ പിന്നെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ എഴു സംവത്സരം കഴിച്ചു എണ്ണപത്തുനാലു സംവത്സരം വിധവയും വളരെ വയസ്സു ചെന്നവളുമായി 37 ദൈവാലയം വിട്ടു പിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടു പ്രാത്മനയോടും കൂടെ രാവും പകലും ആരാധന ചെയ്തു പോന്നു. 38 ആ നാഴികയിൽ അവളും അടുത്തുനിന്നു ദൈവത്തെ സ്തതിച്ചു, തയരുശലേമിന്റെ വിണ്ണേടുപ്പിനെ കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 39 കത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതോക്കെയും നിവത്തിച്ചേശം അവർ ശലീലയിൽ തങ്ങളുടെ പട്ടണമായ നസാറത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 40 പെതൽ വളന്നു ഇഞ്ചാനം നിറഞ്ഞു, ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടുപോന്നു; ദൈവക്കുപയും അവമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവൻ അമ്മയുള്ളാർ ആണ്ടുതോറും പെസഹപെരുന്നാളിനു തയരുശലേമിലേക്കു പോകും. 42 അവനു പത്രങ്ങു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ പതിവുപോലെ പെരുന്നാളിനു പോയി. 43 പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുന്നേഡാർ ബാലനായ യേശു തയരുശലേമിൽ താമസിച്ചു; അമ്മയുമാരോ അറിഞ്ഞില്ല. 44 സഹയാത്രക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ ഉള്ളിപ്പിട്ടു ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പോന്നു; പിന്നെ അവനെ ബന്ധുകളുടെയും പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ തിരഞ്ഞെടു. 45 കാണാഞ്ഞിട്ടു അവനെ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു തയരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 46 മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞതശേഷം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശ്യാഖണ്ഡാരുടെ നടവിൽ ഇൻകുന്നതും അവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കെയും അവരോടു ചോദിക്കെയും ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. 47 അവൻ വാക്കു കേടുവക്കണ്ടാവക്കും അവൻ വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിന്മയം തോന്തി. അവനെ കണ്ടിട്ടു അവർ അതിശയിച്ചു; 48

അമ്മ അവനോടും മകനേ, തെങ്ങങ്ങോടും ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു എന്തു? നിന്റെ അപ്പുനും താനും വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ അവരോടും എനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്തിനു? എന്റെ പിതാവിനുള്ളതിൽ താൻ ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ. എന്നു പറഞ്ഞു. 50 അവൻ തങ്ങങ്ങോടും പറഞ്ഞെന്ന വാക്കു അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. 51 പിന്നെ അവൻ അവരോടുകൂടെ ഇരങ്ങി, നസരിത്തിൽ വന്നു അവക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാഞ്ഞങ്ങൾ എല്ലാം അവന്റെ അമ്മ ഹ്യദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 52 യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വള്ളച്ചിലും ദൈവത്തിനേയും മനുഷ്യരുടെയും കൃപയിലും മുതിന്റും വന്നു.

3 തീവെഞ്ഞാസ് കൈസരുടെ വാഴ്ചയുടെ പതിനഞ്ചാം ആഞ്ചിൽ പൊന്തിയോസ് പീലാത്തതാസ് ദയപ്പുദ്യനാടും വാഴുന്നോൾ, ഒഹരോദാവും ഗലീലയിലും അവന്റെ സഹോദരനായ ഫീലിപ്പോസ് ഇതുമുൻ്നേവോനിത്തിദേശങ്ങളിലും ലുസാന്യാസ് അബിലേനയിലും 2 ഇടപ്പെടുക്കുന്നരായും ഹനാവും കയ്യഫാവും മഹാപുരോഹിതന്മാരായും ഇരിക്കുന്ന കാലം സെവഞ്ഞാവിന്റെ മകനായ യോഹനാനും മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുള്ളായി. 3 അവൻ യോദ്ധാന്മരിക്കുന്ന നാട്ടിൽ ഒക്കയും വന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള മാനസാന്തരസന്നാനം പ്രസംഗിച്ചു. 4 “മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവൻ്റെ വാക്കാവിത്തും കത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ്റെ; അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ്റെ. 5 എല്ലാതാഴ്വരയും നികന്നുവരും; എല്ലാമലയും കുന്നും താഴും; വള്ളത്തു ചൊവ്വായും ദുർഘടമായതു നിരന്ന വഴിയായും തീരും; 6 സകലജയവും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയെ കാണും” എന്നിങ്ങനെ ദൈശയ്യാപ്രവാചകൻ്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 7 അവനാൽ സ്നാനം എല്ലാൻ വന്ന പുരുഷാരത്തോടും അവൻ പറഞ്ഞതും; സപ്പംസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചതനുതു ആർ? 8 മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം കായിപ്പിൻ. അബോഹാം തങ്ങൾക്കു പിതാവായിട്ടുണ്ടും എന്നും ഉള്ളംകൊണ്ടു പറവാൻ തുന്നിയരുതു; അബോഹാമിനും ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നും മക്കളെ ഉള്ളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്നും താൻ നിങ്ങങ്ങോടും പറയുന്നു. 9 ഇപ്പോൾ തന്നെ വ്യക്ഷങ്ങളുടെ ചുവർത്തിനു കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത വ്യക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ ഇടുകളയുന്നു. 10 എന്നാൽ തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നും പുരുഷാരം അവനോടും ചോദിച്ചു. 11 അതിനും അവൻ: രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവനും കൊടക്കരുടെ; ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉള്ളവനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യരുടെ എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 12 ചുക്കമാരും സ്നാനം എല്ലാൻ വന്നു: ശുരോ, തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നും അവനോടും ചോദിച്ചു. 13 നിങ്ങങ്ങോടും കല്പിച്ചതിൽ അധികം നെന്നും പിരിക്കരുതു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞതു. 14 പടഞ്ഞനവും അവനോടും: തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നും ചോദിച്ചതിനും: ആരെയും ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയായി ഒന്നും വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം മതി എന്നു വെച്ചിൻ എന്നും അവരോടും പറഞ്ഞതു. 15 ജനം കാത്തുന്നിനും; അവൻ ക്രിസ്തുവോ എന്നും എല്ലാവരും ഹ്യദയത്തിൽ യോഹനാനന്നകുറിച്ചു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ 16 യോഹനാൻ എല്ലാവരോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞതും: താൻ നിങ്ങളെ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം

കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ വരുന്നു; അവൻ ചെരിപ്പിന്റെ വാദു അഴിപ്പാൻ താൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകാണും തീക്കാണും സന്നാനം കഴിപ്പിക്കും. 17 അവനു വിശ്രമും കയ്യിൽ ഉണ്ടും; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതന്നു കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കൊത്തെ തീയിൽ ഇടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും. 18 മറ്റു പലതും അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജനത്തോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 19 എന്നാൽ ഇടപ്പെടുവായ ഹരോദാവു സഹോദരന്റെ ഭായു ഹരോദനിമിത്തവും ഹരോദാവു ചെയ്ത് സകലദോഷങ്ങൾ നിമിത്തവും യോഹനാൻ അവനെ ആക്ഷേപിക്കയെന്ന് 20 അതെല്ലാം ചെയ്തതു കൂടാതെ അവനെ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു. 21 ജനം എപ്പോം സന്നാനം എല്ലക്കുകയിൽ യേശുവും സന്നാനം എറ്റു പ്രാത്യിക്കുന്നേബാൾ സ്വർഗ്ഗം തുന്നു, 22 പരിശുദ്ധാത്മാവു ദേഹരൂപത്തിൽ പ്രാവു എന്നപോലെ അവൻ നേരുമേൽ ഇരങ്ങിവന്നു. നീ എൻ്റെ ഫ്രിയ പുത്രൻ; നിനിൽ താൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 23 യേശുവിനു താൻ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്നേബാൾ എക്കദേശം മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ യോസേഫിന്റെ മകൻ എന്നു ജനം വിചാരിച്ചു; 24 യോസേഫ് ഹേളിയുടെ മകൻ, ഹേളി മത്മാത്തിന്റെ മകൻ, മത്മാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി ലെല്ക്കിയുടെ മകൻ, ലെല്കി തന്നായിയുടെ മകൻ, തന്നായി 25 യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ് മത്തമെഡ്യാസിന്റെ മകൻ, മത്തമെഡ്യാസ് ആമോസിന്റെ മകൻ, ആമോസ് നാഹുമിന്റെ മകൻ, നാഹും എസ്ത്രീലിയുടെ മകൻ, എസ്ത്രീ നൃഥായിയുടെ മകൻ, 26 നൃഥായി മയാത്തിന്റെ മകൻ, മയാത്ത് മത്തമെഡ്യാസിന്റെ മകൻ, മത്തമെഡ്യാസ് ശൈമയിയുടെ മകൻ, ശൈമയി യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ് യോദയുടെ മകൻ, 27 യോദ യോഹനാന്റെ മകൻ, യോഹനാൻ രേസയുടെ മകൻ, രേസ സൊരാബാബേലിന്റെ മകൻ, സൊരാബാബേൽ ശലമീയേലിന്റെ മകൻ, ശലമീയേൽ നേരിയുടെ മകൻ, 28 നേരി മെൽക്കിയുടെ മകൻ, മെൽക്കി അദ്ദീയുടെ മകൻ, അദ്ദീ കോസാമിന്റെ മകൻ, കോസാം എല്ലംാമിന്റെ മകൻ, എല്ലംാം എരിന്റെ മകൻ, 29 എർ യോശുവിന്റെ മകൻ, യോശു എലീയേസരിന്റെ മകൻ, എലീയേസർ യോതിമിന്റെ മകൻ, യോതിം മത്മാത്തിന്റെ മകൻ, മത്മാത്ത് ലേവിയുടെ മകൻ, 30 ലേവി ശിമോന്റെ മകൻ, ശിമോൻ തൈഹൃദയുടെ മകൻ, തൈഹൃദാ യോസേഫിന്റെ മകൻ, യോസേഫ് യോനാമിന്റെ മകൻ, യോനാം എല്ലാക്കണിമിന്റെ മകൻ, 31 എല്ലാക്കണിം മെല്ലാവിന്റെ മകൻ, മെല്ലാവു മെന്നയുടെ മകൻ, മെന്ന മത്തമയുടെ മകൻ, മത്തമാ നാമാന്റെ മകൻ, നാമാൻ ദാവിദിന്റെ മകൻ, 32 ദാവിദ് തിഫ്രായിയുടെ മകൻ, തിഫ്രായി ഓബേദിന്റെ മകൻ, ഓബേദ് ബോവസിന്റെ മകൻ, ബോവസ് സല്മോന്റെ മകൻ, സല്മോൻ നഹശോന്റെ മകൻ, 33 നഹശോൻ അമ്മിനാദാബിന്റെ മകൻ, അമ്മിനാദാബ് അരാമിന്റെ മകൻ, അരാം എദ്രോന്റെ മകൻ, എദ്രോൻ പാരേസിന്റെ മകൻ, പാരേസ് തൈഹൃദയുടെ മകൻ, 34 തൈഹൃദാ യാക്കോബിന്റെ മകൻ, യാക്കോബ് യിസ്മാക്കിന്റെ മകൻ, യിസ്മാക്ക് അബോഹാമിന്റെ മകൻ, അബോഹാം തേരാഫിന്റെ മകൻ, 35 തേരാഫ് നാഹോതിന്റെ മകൻ, നാഹോർ സെരുഗിന്റെ മകൻ, സെരുഗ് രഹുവിന്റെ മകൻ, രഹു ധാലെഗിന്റെ മകൻ, ധാലെഗ് എബൈരിന്റെ മകൻ, എബൈർ ശലാമിന്റെ മകൻ, ശലാം കയിനാൻ മകൻ, 36 കയിനാൻ അഹമക്സാദിന്റെ മകൻ,

അഹമ്കാരം ശേമിന്റെ മകൻ, ശ്രൂ നോഹയുടെ മകൻ, നോഹ ലാമേകവിന്റെ മകൻ, 37 ലാമേക് മെമുശലയുടെ മകൻ, മെമുശലാ ഹാനോകവിന്റെ മകൻ, ഹാനോക് യാരെറിന്റെ മകൻ, യാരെറെ മലവല്ലിന്റെ മകൻ, മലവല്ലൽ കയിനാന്റെ മകൻ, 38 കയിനാൻ എനോൾ ശേത്തിന്റെ മകൻ, എനോൾ ശേത്തിന്റെ മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ, ആദാം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

4 യേശു പരിശുഖാത്മാവു നിന്റെതവനായി യോദ്ധാൻ വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവു

അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി; പിശാച്ചു അവനെ നാല്പതു ദിവസം പരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 2 ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല; അവ കഴിന്തപ്പോൾ അവനു വിശനു. 3 അപ്പോൾ പിശാച്ചു അവനോടു: നീ ദൈവപുതൻ എങ്കിൽ ഈ ക്ലിനോടു അപ്പുമായിത്തിരുവാൻ കല്പിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവനോടു: മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിനെ പിശാച്ചു അവനെ മേലോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യങ്ങളെയും ക്ഷണംനേരത്തിൽ അവനു കാണിച്ചു: 6 ഈ അധികാരം ഒക്കയും അതിന്റെ മഹത്വവും നിന്മക്കു തരാം; അതു എങ്കിൽ എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു മനസ്സുള്ളവനു ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു. 7 നീ എനെ നമസ്കർച്ചാൽ അതെല്ലാം നിന്റെതാക്കും എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നമസ്കർച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 പിനെ അവൻ അവനെ ദൈവാലോമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിനേൽക്കു നിറുത്തി അവനോടു; നീ ദൈവപുതൻ എങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നുതാഴോട്ടു ചാടുക. 10 “നിനെ കാപ്പാൻ അവൻ തന്റെ ദുത്തമാരോടു നിന്മക്കുവിച്ചു കല്പിക്കയും 11 നിന്റെ കാൽ ക്ലിനോടു തട്ടാതവള്ളും അവൻ നിനെ കയ്യിൽ താങ്ങിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ പിശാച്ചു സകല പരിക്ഷയും തികെച്ചുശേഷം കുറെ കാലതേതക്കു അവനെ വിട്ടുമാറി. 14 യേശു ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലേക്കു മടങ്ങിച്ചുന്നു; അവൻ ശുതി ചുവുമുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കയും പരിപൂർണ്ണമാണ്. 15 അവൻ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു; എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു. 16 അവൻ വളർന്ന നസരത്തിൽ വന്നു; ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ പതിവിപ്പോലെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റുന്നിന്നു. 17 ദൈവാലയാചാരങ്ങൾ പുസ്തകക്കു അവനു കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം വിടത്തി: 18 “ദരിദ്രനാരോടു സുവിശേഷം അനിയപ്പാൻ കത്താവു എനെ അദിശേഷകം ചെയ്കയാൽ അവൻ ആത്മാവു എന്റെമേൽ ഉണ്ടു; ബലഘനാക്കു വിടുതലും കുരുടമാക്കു കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതമാരെ വിടുപിച്ചയപ്പാനും 19 കത്താവിന്റെ പ്രസാദവഷ്ഠം പ്രസംഗിപ്പാനും എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു. 20 പിനെ അവൻ പുസ്തകക്കു മടക്കി ശുശ്രൂഷക്കാരനു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു ഇരുന്നു; പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും കണ്ണു അവക്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. 21 അവൻ അവരോടു: ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം കേൾക്കയിൽ ഇംഗ്ലീഷുവും

അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവൻ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യ വാക്കുകൾ നിമിത്തം ആശ്വാസ്ത്രപദ്ധതി; ഇവൻ യോസേഫിന്റെ മകൻ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു വെദ്യാ, നിന്നെന്നതനെ സൗഖ്യമാക്കുക എന്നുള്ള പഴഞ്ചാല്ലും കഹന്നപുമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടു എല്ലാം ഈ നിന്റെ പിതൃഗർത്ഥത്തിലും ചെയ്ക എന്നും നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയും നിശ്ചയം. 24 ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ പിതൃഗർത്ഥത്തിൽ സമ്മതന്മുഖം എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏലിയാവിന്റെ കാലത്തു ആകാശം മുഖാംഖും ആരു മാസവും അടങ്കിട്ടു ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാമം ഉണ്ടായപ്പോൾ തിന്നായെല്ലിൽ പല വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ യമാത്മമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 26 എന്നാൽ സീദോനിലെ സബർത്തയിൽ ഒരു വിധവയുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ അവൻ ആരുടെയും അടുക്കലേക്കു ഏലിയാവിനെ അയച്ചില്ല. 27 അവുണ്ണു ഏലീഷാപ്രവാചകൻ കാലത്തു തിന്നായെല്ലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയക്കാരനായ നയമാൻ അല്ലാതെ അവരായും ശുശ്മായില്ല. എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 28 പള്ളിയിലുള്ളവർ ഈതു കേട്ടിട്ടു എല്ലാവരും കോപം നിറഞ്ഞവരായി എഴുന്നേറ്റു. 29 അവനെ പട്ടണത്തിനു പുറത്താക്കി അവരുടെ പട്ടണം പണിതിരുന്ന മലയുടെ വക്കോളം കൊണ്ടുപോയി തലകിഴായി തള്ളിയിടുവാൻ ഭാവിച്ചു. 30 അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ കൂടി കടന്നുപോയി. 31 അനന്തരം അവൻ ശലിലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ കഹന്നപുമിൽ ചെന്നു ശമ്പുത്തിൽ അവരെ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. 32 അവൻ വചനം അധികാരത്തോടെ ആക്കയാൽ അവർ അവൻ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 33 അവിടെ പള്ളിയിൽ അശുദ്ധഭൂതം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 34 അവൻ നസരായനായ യേശുവേ, വിട്ട്; തങ്ങൾക്കും നിന്നുക്കും തമ്മിൽ എന്തു? തങ്ങളെ നിലപ്പിള്ളപ്പാൻ വനികിക്കുന്നുവോ! നീ ആർ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധന് തന്നെ എന്നു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 35 മിണ്ടരുടും; അവനെ വിട്ടുപോക എന്നു യേശു അതിനെ ശാസ്ത്രപ്പോൾ ഭൂതം അവനെ നടുവിൽ തള്ളിയിട്ടു കേടു നേന്നു വരുത്താതെ അവനെ വിട്ടുപോയി. 36 എല്ലാവക്കും വിസ്മയം ഉണ്ടായി; ഈ വചനം എന്തു? അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടും അവൻ അശുദ്ധഭാത്മാക്കലോടു കല്പിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ട പോകുന്നു എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 37 അവന്റെ ശുതി ചുറ്റുമുള്ള നാടങ്ങും പരന്നു. 38 അവൻ പള്ളിയിൽനിന്നു ഉറങ്ങി ശ്രീമോന്റെ വിട്ടിൽ ചെന്നു. ശ്രീമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ കർണജരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവർ അവർക്കുവേണ്ടി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 39 അവൻ അവരെ കുറിഞ്ഞു നോക്കി, ജ്വരത്തെ ശാസ്ത്രിച്ചു; അതു അവരെ വിട്ടുമാറി; അവർ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശുശ്രാഷ്ട്രിച്ചു. 40 സുരുളം അസ്തമിക്കുന്നേയാൽ നാനാവ്യാധികൾ പിടിച്ച തീനക്കാർ ഉള്ളവർ കൈകയും അവരെ അവൻ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ ഓരോരുത്തരെയും മേൽ കൈകവച്ചു അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 41 പലരിൽ നിന്നും ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവപ്യുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു എന്നു അവ അറിക്കൊണ്ടു മിണ്ടരും അവൻ സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസ്ത്രിച്ചു. 42 നേരം വെള്ളത്തപ്പോൾ അവൻ പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിശ്ചിന്നസ്ഥലത്തെക്കു പോയി. പുരുഷാരം അവനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു അവൻ അരിക്കത്തു

വന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പോകാതിലിപ്പാൻ അവനെ തടുത്തു. 43 അവൻ അവരോടു; എന്നർ മറ്റൊളിലും ദൈവരാജ്യം സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ഇതിനായിട്ടുണ്ട് എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചുപോന്നു.

5 അവൻ ഗണേഷരെത്ത് തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ നില്ക്കുന്നോൾ പുരുഷാരം ദൈവപചനം കേൾക്കേണ്ടതിനു അവനെ തികിക്കെക്കാണ്ടിരിക്കയിൽ 2 രണ്ടു പടകു കരെക്കു അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു അവൻ കണ്ണു; അവയിൽ നിന്നു മീൻപിടിക്കാർ ഇരഞ്ഞി വല കഴുകുകയായിരുന്നു. 3 ആ പടകുകളിൽ ശിമോനുള്ളതായ ഒനിൽ അവൻ കയറി കരയിൽ നിന്നു അല്ലെങ്കിലും നീക്കേണം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടകിൽ ഇരുന്നു പുരുഷാരത്തെ ഉപദേശിച്ചു. 4 സംസാരിച്ചു തീന്നപ്പോൾ അവൻ ശിമോനോടു; അഴത്തിലേക്കു നീക്കി മീൻപിടിത്തത്തിനു വല ഇരക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിനു ശിമോൻ: നാമാ, തങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവന്നും അഭ്യാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല; എങ്കിലും നിന്റെ വാക്കിനു എന്നർ വല ഇരക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ പെരുത്തു മീൻകുട്ടാ അകപ്പട്ടു വല കീറാറായി. 7 അവർ മറ്റു പടകിലുള്ള കൂട്ടാളികൾ വന്നു സഹായിപ്പാൻ അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ വന്നു പടകു രണ്ടും മുങ്ങുമാറാകുവോളും നിരോച്ചു. 8 ശിമോൻ പത്രാസ് അതു കണ്ടിട്ടു യേശുവിൻറെ കാല്പനികളും വീണു: കത്താവേ, എന്നർ പാപിയായ മനുഷ്യൻ ആകക്കാണ്ടു എനെ വിട്ടുപോകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവക്കു ഉണ്ടായ മീൻപിടിത്തത്തിൽ അവനും അവനോടു കുടെയുള്ളവക്കു എല്ലാവക്കും സംഭേദം പിടിച്ചിരുന്നു. 10 ശിമോൻറെ കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ് യോഹനാൻ എന്ന സെബാറിമകൾക്കും അഭ്യാസം തന്നേ. യേശു ശിമോനോടു; ദയപ്പേഡണ്ടാ, ഇന്നു മുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിനെ അവർ പടകുകളെ കരെക്കു അടക്കപ്പെട്ടിട്ടും സകലവും വിട്ടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 12 അവൻ ഒരു പടണത്തിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ കുഷ്ഠം നിരിഞ്ഞെന്നു മനുഷ്യൻ യേശുവിനെ കണ്ണു കവിണ്ണു വീണു: കത്താവേ, നിന്നക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എനെ ശുഖമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 യേശു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു; എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; ശുഖമാക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം അവനെ വിട്ടു മാറി. 14 അവൻ അവനോടു; ഇതു ആരോടും പറയരുതു; എന്നാൽ പോയി നിന്നെന്നെന്നേ പുരോഹിതനു കാണിച്ചു, അവക്കു സാക്ഷ്യത്തിനായി മോശേ കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ ശുഖികരണെന്നത്തിനുള്ള വഴിപാടു അപ്പിക്കെ എന്നു അവനോടു കല്പിച്ചു. 15 എന്നാൽ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള വത്തമാനം അധികം പരന്നു. വളരെ പുരുഷാരം വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വ്യാധികൾക്കു സൗഖ്യം കിടുണ്ടതിനും കൂടി വന്നു. 16 അവനോ നിഃജന്വേശരെത്തു വാങ്ങിപ്പോയി പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 17 അവൻ ഒരു ദിവസം ഉപദേശിക്കുന്നോൾ ഗലീലയിലും യെହുദയിലുമുള്ള സകലഗാമത്തിൽനിന്നും യെരുശലേമിൽനിന്നും വന്ന പരിശമാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവിടെ ഇരുന്നിരുന്നു. സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കത്താവിന്റെ ശക്തി അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അപ്പോൾ ചില ആളുകൾ പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു; അവനെ അകത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു അവൻറെ മുന്പിൽ വെച്ചാൻ ശ്രമിച്ചു. 19

പുതുഷാരം ഹേതുവായി അവനെ അക്കത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി കാണാത്തിട്ടു പുരമേൽ കയറി ഓട്ടു നീകൾ അവനെ കീടകയേണ്ട നടപ്പിൽ യേശുവിന്റെ മുന്നിൽ ഇറക്കിവെച്ചു. 3 അവരുടെ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു. അവൻ: മനുഷ്യം, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും: ദൈവദുഷ്ടണം പറയുന്ന ഇവൻ ആർ? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. 5 യേശു അവരുടെ ചിന്തകളെ അഭിജ്ഞാനം അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹ്യോദയത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 6 നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതനിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ എത്താകുന്നു എല്ലപ്പും എന്നു ചോദിച്ചു. 7 എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രനു അധികാരം ഉണ്ട് എന്നു നിങ്ങൾ അഭിയേണ്ടതിനു - അവൻ പക്ഷവാതകാരനോടു: എഴുന്നേറ്റു കിടക്കെ എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക എന്നു താൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഉടനെ അവർ കാണഞ്ഞെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു, താൻ കിടന്ന കിടക്കെ എടുത്തു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചും കൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പോയി. 9 എല്ലാവരും വിസ്മയംപുണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി ദയം നിറഞ്ഞവരായി: ഇന്നു നാം അപൂർവ്വ കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം അവൻ പുറപ്പെട്ടു, ലേവി എന്നു പേരുള്ളൊരു ചുക്കക്കാരൻ ചുക്കസ്ഥലത്തു ഇതിക്കുന്നതു കണ്ടു; എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കെ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ സകലവും വിട്ടു എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 12 ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ അവനു ഒരു വലിയ വിരുന്നു ഒരുക്കി; ചുക്കക്കാരും മറ്റും വലിയോരു പുതുഷാരം അവരോടുകൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നു. 13 പരിശമാരും അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ ശിഷ്യമാരോടു: നിങ്ങൾ ചുക്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിനുകൂടിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 14 യേശു അവരോടു: തീനക്കാർല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യുതനെക്കാണ്ടു ആവശ്യമില്ല; 15 താൻ നിന്തിമാമാരെ അല്ല പാപികളെ അന്തേ മാനസാന്തരത്തിനു വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അവർ അവനോടു: യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യമാർക്കുടക്കുവേണ്ട ഉപവാസിച്ചു പ്രാത്മനകൾച്ചുവരുന്നു; പരിശമാരുടെ ശിഷ്യമാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യമാരോ തിനുകയും കൂടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവരോടു: മൺവാളൻ തോഴ്മക്കാരോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ ഉപവാസം ചെയ്തിപ്പാൻ കഴിയുമോ? 18 മൺവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന കാലം വരും; അനും, ആ കാലത്തു, അവർ ഉപവാസിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഒരു ഉപമയും അവരോടു പറഞ്ഞു: ആരും കോടിത്തുണിക്കണ്ഡം കീറിയെടുത്തു പഴയവസ്ത്രത്തോടു ചേത്തു തുന്നുമാറില്ല. തുന്നിയാലോ പുതിയതു കീറുകയും പുതിയകണ്ഡം പഴയതിനോടു ചേരാതിരിക്കയും ചെയ്യും. 20 ആരും പുതുവിഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊളിച്ചു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും; 21 പുതുവിഞ്ഞു പുതിയതുരുത്തിയിൽ അന്തേ പകന്നുവെക്കേണ്ടതു. 22 പിനെ പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു ആരും പുതിയതു ഉടനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; പഴയതു ഏറെ നല്ലതു എന്നു പറയും.

6 ഒരു ശമ്പുത്തിൽ അവൻ വിളഭൂമിയിൽ കുടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവൻറെ ശിഷ്യമാർ കതിർ പറിച്ചു കൈകൈകാണ്ടു തിരുമ്പിതിനു. 2 പർശിശമാരിൽ ചീലർ ശമ്പുത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവരോടു: ദാവിദ് തനിക്കും കുടെയുള്ളവക്കും വിശനുപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു 4 പുരോഹിതമാർ മാത്രമല്ലാതെ ആരും തിന്നരുതാതെ കാഴ്ചയുള്ളും വാങ്ങി തിന്നുകയും കുടെയുള്ളവക്കും കൊടുക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യപുത്രൻ ശമ്പുത്തിനും കത്താവു ആകുന്നു എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 6 മെറ്റാരു ശമ്പുത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ വലക്കെ വരണ്ടുള്ളാരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ശാസ്ത്രിമാരും പർശിശമാരും അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിടുങ്ങേണ്ടിനു അവൻ ശമ്പുത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 8 അവരുടെ വിചാരം അഡിണ്ടിട്ടു അവൻ വരണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റു നടുവിൽ നില്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. യേശു അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്നു ചോദിക്കടെ: ശമ്പുത്തിൽ നന്ന ചെയ്കയോ തിന്ന ചെയ്കയോ ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ നശിപ്പിക്കയോ ഏതു വിഹിതം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും നോക്കിട്ടു ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു, അവൻറെ കൈക്കു സൗഖ്യം വന്നു. 11 അവരോ ഭാന്തു നിരന്തരവരായി യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു തമിൽ ആലോചന കഴിച്ചു. 12 ആ കാലത്തു അവൻ പ്രാത്മിക്കേണ്ടതിനു ഒരു മലയിൽ ചെന്നു ദേവവത്തോടുള്ള പ്രാത്മനയിൽ രാത്രി കഴിച്ചു. 13 നേരു രബ്ലൂത്തപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യമാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അവരിൽ പറ്റണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവക്കു അപ്പുസ്തലമനാർ എന്നും പേര് വിളിച്ചു. 14 അവർ ആരെന്നാൽ: പത്രതാസ് എന്നു അവൻ പേരുവിളിച്ച ശിമോൻ, അവൻറെ സഹോദരനായ അഭ്രതയാസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാസ്, ഫിലിപ്പുസ്, ബത്തേതാലോമായി, 15 മതതായി, തോമാസ്, അല്പമായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ യുദാ, ദ്രോഹിയായതിന്റെ ഇംസ്കാഫ്യൂത്ത് യുദാ എന്നിവർ തന്നെ. 17 അവൻ അവരോടു കുടെ ഇനങ്ങി സമഭൂമിയിൽ നിന്നു; അവൻറെ ശിഷ്യമാരുടെ കുടുവും ദേഹവും യെഹൂദയിൽ എല്ലാടത്തുനിന്നും ദേരുംലേംമിൽ നിന്നും സോർ സീദോൻ എന്ന സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നിന്നും അവന്റെ വചനം കേൾപ്പാനും രോഗശാനി കിടുവാനും വന്ന ബഹു പുരുഷാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അശുഖാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 19 ശക്തി അവനിൽ നിന്നു പറുപ്പുടെ എല്ലാവരെയും സൗഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു പുരുഷാരം ഒക്കയും അവനെ തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 20 അനന്തരം അവൻ ശിഷ്യമാരെ നോക്കി പറഞ്ഞതു: ദാരിദ്ര്യാരാധ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ; ദേവവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളതു; 21 ഇപ്പോൾ വിശകലനവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ; നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരു; ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ ഭേദിച്ചു ഭേദരാകൾ നിന്നിച്ചു നിങ്ങളുടെ പേര് വിടക്കു എന്നു തള്ളുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാനാർ. 23 ആ

നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർത്തിൽ വലിയതു; അവരുടെ പിതാക്കമാർ പ്രവാചകന്മാരോടു അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സന്യന്നരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുപോയല്ലോ. 25 ഇപ്പോൾ തൃപ്തമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ ദൗഖ്യിച്ചു കരയും. 26 സകല മനുഷ്യരും നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിപ്പിയുന്നോൾ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; അവരുടെ പിതാക്കമാർ കളജ്പ്രവാചകന്മാരെ അങ്ങനെ ചെയ്തുവല്ലോ. 27 എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു; നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ പൈക്കുന്നവർക്കു ഗുണം ചെയ്വിൻ. 28 നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദൗഖ്യിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാത്മപ്പിൻ. 29 നിന്നെ ഒരു ചെടിക്കുത്തു അടിക്കുന്നവനു മറ്റൊരു കാണിച്ചുകൊടുക്ക; നിന്നു പുതപ്പു എടുത്തുകളയുന്നവനു വസ്ത്രവും തടക്കരുതു. 30 നിന്നോടു ചോദിക്കുന്ന ഏവനും കൊടുക്ക; നിന്നുകുള്ളതു എടുത്തുകളയുന്നവനോടു മടക്കി ചോദിക്കരുതു. 31 മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അവക്കും ചെയ്വിൻ. 32 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടു? പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവല്ലോ. 33 നിങ്ങൾക്കു നമചെയ്യുന്നവക്കു നമ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടു? പാപികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34 മടക്കി വാങ്ങിക്കൊളളാം എന്നു നിങ്ങൾ അശ്രിക്കുന്നവക്കു കടം കൊടുത്താൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടു? പാപികളും കുറയാതെ മടക്കിവാങ്ങിഞ്ഞതിനു പാപികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ. 35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവക്കു നമ ചെയ്വിൻ; ഒന്നും പകരം ഇച്ഛിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ ആകും; നിങ്ങൾ അത്യുന്നതരെ മകൾ ആകും; അവൻ നദികെടുവരോടും ദേശമാരോടും ദയാലുവല്ലോ. 36 അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു മനസ്സിലിവ്വുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സിലിവ്വുള്ളവർ ആകുവിൻ. 37 വിധിക്കരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷകവു വിധിക്കരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിടുവിക്കും. 38 കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടു; അമർത്തി കുല്യകൾ കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളുടെ മടയിൽ തരും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളനു കിട്ടു. 39 അവൻ ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞു; കുരുടനു കരുടനെ വഴികട്ടുവാൻ കഴിയുമോ? ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയോ? ശിഷ്യൻ ശുരൂവിനു മീതെയ്ക്കു, 40 അഭ്യാസം തിക്കണ്ണതവൻ എല്ലാം ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകും. 41 എന്നാൽ നീ സഹോദരൻ കല്ലിലെ കരടു നോക്കുകയും സ്വന്തകല്ലിലെ കോൽ വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 42 അല്ല, സ്വന്തകല്ലിലെ കോൽ നോക്കാതെ: സഹോദരാ, നില്ല; നിന്നു കല്ലിലെ കരടു എടുത്തുകളയട്ട് എന്നു സഹോദരനോടു പറബാൻ നിന്നക്കു എങ്ങനെ കഴിയും? കപടക്കിക്കാരാ, മുഖവു സ്വന്തകല്ലിലെ കോൽ എടുത്തുകളക്ക; എന്നാൽ സഹോദരൻ കല്ലിലെ കരടു എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കണ്ണുമണ്ണോ. 43 ആകാത്തഹലം കായ്ക്കുന്ന നല്ല വ്യക്ഷമില്ല; നല്ലഹലം കായ്ക്കുന്ന ആകാത്ത

വ്യക്ഷവുമില്ല. 44 എത്തു വ്യക്ഷത്തെയും ഫലംകാണ്ടു അറിയാം. മുള്ളിൽനിന്നു അത്തിപ്പാം ശേഖരിക്കുകയും തെരിഞ്ഞിലിൽ നിന്നു മുന്തിരിങ്ങാ പരികയും ചെയ്യുമാൻമില്ലല്ലോ. 45 നല്ലമനുഷ്യൻ തന്റെ ഹ്യദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടൻ ഭോഷമായതിൽ നിന്നു ഭോഷം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹ്യദയത്തിൽ നിരത്തു കവിയുന്നതല്ലോ വായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. 46 നിങ്ങൾ എന്ന കത്താവേ, കത്താവേ എന്നു വിളിക്കയും ഞാൻ പറയുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു? 47 എൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു എൻ്റെ വചനം കേടു ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു തുല്യൻ എന്നു ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം. 48 ആശക്കുഴിച്ചു പാരമേൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു അവൻ തുല്യൻ. വെള്ളപ്പാകം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുകും വീടിനോടു അടിച്ചു; എന്നാൽ അതു നല്ലവല്ലോ പണിതിലിക്കുക്കാണ്ടു അതു ഇളക്കിപ്പോയില്ല. 49 കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മര്ണ്ണിമേൽ വീടു പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ. ഒഴുകു അടിച്ചു ഉടനെ അതു വീണു; ആ വീടിന്റെ വിശ്ച വലിയതുമായിരുന്നു.

7 ജനം കേൾക്കു തന്റെ വചനം ഒക്കയും പറഞ്ഞുതീർന്ന് ശേഷം അവൻ ക്രമാന്വയിൽ ചെന്നു. 2 അവിടെ ഒരു ശതാധിപനു പ്രിയനായ ഭാസൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു. 3 അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു അവൻ വന്നു തന്റെ ഭാസനെ രക്ഷിക്കേണ്ടിത്തിന്നു അവനോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ യൈഹൃദയാരുടെ മുപ്പരാഗ അവൻ അടുക്കൽ അയച്ചു. 4 അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു താല്പര്യമായി അപേക്ഷിച്ചു; നീ അതു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അവൻ യോഗ്യൻ; 5 അവൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; തങ്ങൾക്കു ഒരു പള്ളിയും തീപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 യേശു അവരോടുകൂടെ പോയി, വീടിനോടു അടപ്പാറായപ്പോൾ ശതാധിപൻ സ്നേഹിതമാരെ അവൻ അടുക്കൽ അയച്ചു; കത്താവേ, പ്രയാസപ്പേഡണ്ടാ; നീ എൻ്റെ പുരേക്കക്കത്തു വരുവാൻ ഞാൻ പോരാത്തവൻ. 7 അതുകൊണ്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ എന്നു എനിക്കു തോന്തിട്ടില്ല. ഒരു വാക്കു കല്പിച്ചാൽ എൻ്റെ ബാല്യകാരനു സൗഖ്യംവരും. 8 ഞാനും അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെടു മനുഷ്യൻ; എൻ്റെ കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടും; ഒരുവനോടു പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു; മരുഭൂവനോടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ വരുന്നു; എൻ്റെ ഭാസനോടു; ഇതു ചെയ്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു പായിച്ചു. 9 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു അവകൽ ആശയച്ചെപ്പുകു തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അനുഗമിക്കുന്ന കുടുമ്പത്തോടു; യിസായേലിൽക്കൂടെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 10 ശതാധിപൻ പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നവർ വീടിൽ മടങ്ങി വനപ്പോൾ ഭാസനെ സൗഖ്യവേതാടെ കണ്ടു. 11 പിറുനാൾ അവൻ നയിൻ എന പടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യമാരും വളരെ പുരുഷാരവും കൂടെ പോയി. 12 അവൻ പടണത്തിന്റെ വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ രൂത്തനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ അമ്മക്കു ഏകജാതനായ മകൻ; അവളോ വിധവ ആയിരുന്നു. പടണത്തിലെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 അവശ്ലേഷണം കണ്ടിട്ടു കത്താവു മനസ്സിലിഞ്ഞു അവളോടു; കരയേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അടുത്തു ചെന്നു മണ്ണം

തൊട്ടു ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. 14 ബാല്യകാരാ, എഴുന്നേംക്കെ എന്നു താൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു സംസാരിപ്പാർത്തുങ്ങി; അവൻ അവനെ അമൈക്കു എല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 16 എല്ലാവർക്കും ദയാപിടിച്ചു: ഒരു വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ സന്തൾച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്തിരിക്കിച്ചു. 17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശൃംഗി യൈഹൂദയിൽ ഒക്കയും ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടങ്ങും പരന്നു. 18 ഇതു ഒക്കയും യൈഹനാൻ ശിഷ്യമാരിൽ രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു; കത്താവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റാരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു പറയിച്ചു. 19 ആ പുരുഷരാർ അവൻ അടുക്കൽ വനു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ? അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റാരുത്തനെ കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു ചോദിപ്പാൻ യൈഹനാൻസന്നാപകൻ ഞങ്ങളെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ആ നാഴികയിൽ അവൻ വ്യാധിള്ളും ദശങ്ങളും ദുരാന്തമാക്കലും പിടിച്ച പലരയും സൗഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടമാക്കു കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരോടു: 21 കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുഭരായിത്തീരുന്നു; ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയിരെന്തഴുന്നേംക്കുന്നു; ദിരുദമാരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു യൈഹനാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 22 എന്നാൽ എങ്കൽ ഇടൻപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23 യൈഹനാൻ ദുരമാർ പോയശേഷം അവൻ പുരുഷാരത്തോടു യൈഹനാനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു കാണ്ണാൻ മരുളമിയിലേക്കു പോയി? കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓട്ടയോ? 25 അല്ല, എന്തു കാണ്ണാൻ പോയി? മാത്രവാസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെന്നോ? മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച സുവഭോഗികളായി നടക്കുന്നവർ രാജ്യാനികളിൽ അഭ്രേ. 26 അല്ല, എന്തു കാണ്ണാൻ പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെന്നോ? അതേ, പ്രവാചകനില്ലും മികച്ചവനെ തന്നെ എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: 27 “താൻ എന്റെ ദുരന്തനെ നിനക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു വഴി ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. 28 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവർഥിൽ യൈഹനാനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരുമീല്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനില്ലും വലിയവൻ എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു-- 29 എന്നാൽ ജനം ഒക്കയും ചുക്കക്കാരും കേട്ടിട്ടു യൈഹനാൻ സന്നാനം ഏറ്റതിനാൽ ദൈവത്തെ നീതികരിച്ചു. 30 എങ്കിലും പരിശമാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവനാൽ സന്നാനം ഏല്പക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന തങ്ങൾക്കു വ്യമാവാക്കിക്കളെന്നു. --- 31 ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഏതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? അവർ ഏതിനോടു തുല്യം? 32 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി കൂഴലുതി, നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം പാടി, നിങ്ങൾ കരണ്ടില്ല എന്നു ചന്തസമലത്തു ഇരുന്നു അന്നോന്നും വിളിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടികളോടു അവർ തുല്യർ. 33 യൈഹനാൻസന്നാപകൻ അപ്പും തിനാതെയും വീണ്ടും കൂടിക്കാതെയും വന്നിരിക്കുന്നു; അവന്നു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.

34 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വനിതിക്കുന്നു; തിന്നിയും കുടിയന്നു ആയ മനുഷ്യൻ; ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്ഥലേപിതന്റെ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 35 ഇതാനമോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും നീതികർക്കുപെട്ടിരിക്കുന്നു. 36 പരിശമാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവൻ പരിശരേ വിട്ടിൽ ചെന്നു ഭക്ഷണത്തിനിരുന്നു. 37 ആ പട്ടണത്തിൽ പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പരിശരേ വിട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതു അഭിഭ്രതു ഒരു വെണ്ണക്കൽദരണി പരിമിള്ളതെലം കൊണ്ടുവന്നു, 38 പുറകിൽ അവൻറെ കാല്പക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു കണ്ണുനിക്കാണ്ടു അവൻറെ കാൽ നന്നച്ചുതുടങ്ങി; തലമുടികൊണ്ടു തുടരച്ചു കാൽ ചുംബിച്ചു തെലം പുഴി. 39 അവനെ ക്ഷണിച്ചു പരിശരെ അതു കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നെ താടുന സ്ത്രീ ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവർ എന്നും അറിയുമായിരുന്നു; അവൻ പാപിയല്ലോ എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു 40 ശ്രീമോനേ, നിന്നോടു ഒന്നു പറവാനുണ്ടു എന്നു യേശു പറഞ്ഞതിനു: ഗുരോ, പറഞ്ഞതാല്ലും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 41 കടം കൊടുക്കുന്ന ഒരുത്തനും രണ്ടു കടക്കാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഭിഭ്രതുവു വെള്ളിക്കാശും മറ്റവൻ അസ്വാതു വെള്ളിക്കാശും കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. 42 വീട്ടുവാൻ അവക്കു വക ഇല്ലായ്ക്കയാൽ അവൻ ഇരുവക്കും ഇളഞ്ചുകൊടുത്തു; എന്നാൽ അവൻ ആരു അവനെ അധികം സ്ഥലേപിക്കും? 43 അധികം ഇളഞ്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ ഉഹിക്കുന്നു എന്നു ശ്രീമാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നീ വിഡിച്ചതു ശരി എന്നു പറഞ്ഞു. 44 സ്ത്രീയുടെ നേരെ തതിഞ്ഞു ശ്രീമോനോടു പറഞ്ഞതു: ഇന്ന് സ്ത്രീയെ കാണുന്നവോ? ഞാൻ നിന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു, നീ എന്റെ കാലിനു വെള്ളം തനില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനിർക്കൊണ്ടു എന്റെ കാൽ നന്നച്ചു തലമുടികൊണ്ടു തുടരച്ചു. 45 നീ എനിക്കു ചുംബനും തനില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അക്കത്തു വന്നതു മുതൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ കാൽ ചുംബിച്ചു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ തെലം പുഴിയില്ല; ഇവളോ പരിമിള്ളതെലംകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ പുഴി. 47 ആകയാൽ ഇരുവും അനേകമായ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നുഎന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; അവൻ വളരെ സ്ഥലേപിച്ചുവല്ലോ; അല്ലോ മോചിച്ചുകിട്ടിയവൻ അല്ലോ സ്ഥലേപിക്കുന്നു. 48 പിനെ അവൻ അവളോടു: നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തനിൽക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവനോടു കൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നവർ: പാപമോചനവും കൊടുക്കുന്ന ഇവൻ ആരു എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞതുടങ്ങി. 50 അവനോ സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

8 അനന്തരം അവൻ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു പട്ടണത്തോറും സംഭവിച്ചു. 2 അവനോടുകൂടെ പതിരുവരും അവൻ ദുരാത്മകരെള്ളയും വ്യാധികരെള്ളയും നീക്കി സൗഖ്യം വരുത്തിയ ചില സ്ത്രീകളും എഴു ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മശലക്കാരത്തി മറിയയും 3 ഹൈരാദാവിന്റെ കായ്യിച്ചാരകനായ കുസന്ധയുടെ ഭായ്യു യോഹനയും ശുശ്രനയും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രവകകൊണ്ടു അവക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു പോന്ന മറ്റു പല സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 പിനെ വലിയോരു പുരുഷാരവും ഓരോ പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവൻറെ അടുക്കൽ വന്നവരും ഔദ്യമിച്ചു കൂടിയപ്പോൾ അവൻ ഉപമയായി പറഞ്ഞതു: വിതെക്കുന്നവൻ വിത്തു വിതെപ്പാൻ

പുറപ്പെട്ടു. 5 വിതെക്കുന്നോൾ ചിലതു വഴിയർക്കെ വീണിട്ടു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തിലെ പരവജാതി അതിനെ തിനുകുളകയും ചെയ്തു. 6 മറ്റു ചിലതു പാറമേൽ വീണു മുള്ളച്ചു നനവില്ലായ്ക്കയാൽ ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു മുള്ളിനിടയിൽ വീണു; മുള്ളുംകുട മുള്ളച്ചു അതിനെ തെരുക്കവിക്കളെന്തു. 8 മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു മുള്ളച്ചു നൃമേൻി ഫലം കൊടുത്തു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു്: കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ട എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ്റെ ശിഷ്യരാർ അവനോടു ഇള ഉപമ ഏന്തു ഏന്നു ചോദിച്ചതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു: 10 ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ശ്രേഷ്ഠമുള്ളവക്കും കണ്ണിട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും ഉപമകളിലതേ. 11 ഉപമയുടെ പൊരുളോ: വിത്തു ദൈവപചനാ; 12 വഴിയർക്കയുള്ളവർ കേൾക്കുന്നവർ എക്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പിശാചുവ വന്നു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു വചനം എടുത്തുകളയുന്നു. 13 പാറമേലുള്ളവരോ കേൾക്കുന്നോൾ വചനം സന്തോഷത്താടെ കൈകൊള്ളുന്നവർ എക്കിലും അവക്കു വേരില്ല; അവർ തലക്കാലം വിശ്വസിക്കയും പരീക്ഷാസമയത്തു പിന്നവാങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യുന്നു. 14 മുള്ളിനിടയിൽ വീണതോ കേൾക്കുന്നവർ എക്കിലും പോയി ചിന്തകളാലും ധനത്താലും സംസാരഭോഗങ്ങളാലും തെരുങ്ങി പുണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരതേ. 15 നല്ല മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടു ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു ക്ഷമയോടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ തന്നെ. 16 വിളക്കു കൊള്ളുത്തിട്ടു ആരും അതിനെ പാത്രംകൊണ്ടു മുട്ടുകയോ കട്ടിൽക്കണിം വെകയോ ചെയ്യാതെ അക്കത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചു കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിനേൽ അന്തേ വെക്കുന്നതു. 17 വെളിപ്പെടാതെ ഗുഡമായതു ഒന്നുമില്ല; പ്രസിദ്ധമായി വെളിച്ചതു വരാതെ മറവായിരിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ല. 18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ കേൾക്കുന്നു എന്നു സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉള്ളവനു കിട്ടും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉണ്ടു എന്നു തോന്നുന്നതും കുട എടുത്തുകളയും. 19 അവൻ്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും 20 അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു, പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു അടപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും നിന്നെ കാണമാൻ ഇല്ലിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനോടു അറിയിച്ചു. 21 അവരോടു അവൻ: എന്റെ അമ്മയും സഹോദരമാരും ദൈവ വചനം കേട്ടു ചെയ്യുന്നവരതേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യരായമായി പടകിൽ കയറി; നാം തടാകത്തിന്റെ അക്കരെ പോക എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 23 അവർ നികി ഓട്ടുന്നോൾ അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോയി 24 തടാകത്തിൽ ഒരു ചുഴലിക്കാറു ഉണ്ടായി പടകിൽ വെള്ളം നിന്നെന്തിട്ടു അവർ പ്രാണഭ്യത്തിലായി അടുക്കെ ചെന്നു; നാമാ, നാമാ, തങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണ്ടത്തി; അവൻ എഴുന്നേറു കാറിനെയും വെള്ളത്തിന്റെ കോപത്തെയും ശാസിച്ചു; അവ അമന്നു ശാന്ത ഉണ്ടായി. പിന്നെ അവരോടു: 25 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ദയപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ? അവൻ കാറ്റിനോടു വെള്ളത്തോടു കല്പിക്കയും അവ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു ആശവർച്ചപ്പെട്ടു. 26 അവർ ശലീലക്കു നേരെയുള്ള ഗൈസേന്യദേശത്തു അണ്ണാതു. 27 അവൻ കരെക്കു

ഇരഞ്ഞിയപ്പോൾ ബഹുകാലമായി ഭൂതങ്ങൾ സാധിച്ചോരു മനുഷ്യൻ പട്ടണത്തിൽ
 നിന്നു വന്നു എതിർപ്പെട്ടു; അവൻ ബഹുകാലമായി വസ്ത്രം ധരിക്കാതെയും വീട്ടിൽ
 പാക്കാതെയും ശവക്ലൈറ്റുകളിൽ അന്തേ ആയിരുന്നു. 28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു
 നിലവിളിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യേശുവേ, മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ
 പുത്രാ, എനിക്കും നിന്നക്കും തമിൽ എന്തു? എനെ ഉപദേവിക്കരുതെ എന്നു എന്ന് അവൻ
 അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അശുഭാത്മാവിനോടു
 ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അതു വളരെ കാലമായി അവനെ
 സാധിച്ചിരുന്നു; അവനെ ചങ്ങലയും വിലങ്ങും ഇട്ടു ബന്ധിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നിട്ടും
 അവൻ ബന്ധനങ്ങളെ തകക്കയും ഭൂതം അവനെ കാടുകളിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും.
 30 യേശു അവനോട്: നിംഗൾ പേര് എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ അവനെ
 സാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു; ലെജോഡ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 31 പാതാളത്തിലേക്കു
 പോകുവാൻ കല്പിക്കരുതു എന്നു അവ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. (Abyssos g12) 32
 അവിടെ മലയിൽ വലിയൊരു പനിക്കും മേംതുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ കടപ്പാൻ
 അനുവാദം തരേണം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു.
 33 ഭൂതങ്ങൾ ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പനികളിൽ കടന്നപ്പോൾ കൂടും കടന്നുക്കത്തുടെ
 തകാക്കണ്ണിലേക്കു പാതയു വീഘ്നമുട്ടി ചത്തു. 34 ഈ സംഭവിച്ചതു മേയ്ക്കുന്നവർ
 കണ്ടിട്ടു ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും അരിയിച്ചു. 35 സംഭവിച്ചതു കാണ്ണാൻ
 അവർ പുരപ്പുട്ടു യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മനുഷ്യൻ
 വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുഖവോധം പുണ്യം യേശുവിന്റെ കാല്പക്കൽ ഇൻകുന്നതു കണ്ടു
 ദയപ്പെട്ടു. 36 ഭൂതഗ്രഹണതന്നു സൗഖ്യം വന്നതു എന്നെന എന്നു കണ്ടവർ അവരോടു
 അരിയിച്ചു. 37 ഗൈരസേന്യുദ്ധത്തിലെ ജനസമൂഹം എല്ലാം ദയപരവശരായി തങ്ങളെ
 വിട്ടുപോകേണം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടകുകയിറി
 മടങ്ങിപ്പോന്നു. 38 ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ ആൾ അവനോടുകൂടെ ഇൻപ്പാൻ അനുവാദം
 ചോദിച്ചു. 39 അതിന്നു അവൻ: നീ വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചേന്നു ദൈവം നിന്നക്കു ചെയ്തതു
 ഒക്കെയും അൻറിക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അയച്ചു. അവൻ പോതി യേശു
 തനിക്കു ചെയ്തതു ഒക്കെയും പട്ടണത്തിൽ എല്ലാവും അരിയിച്ചു. 40 യേശു
 മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ സന്നോധത്തോടെ കൈകൈകാണ്ടു; അവർ
 എല്ലാവരും അവനായിട്ടു കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. 41 അപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണിയായ
 ധാരിംഗാസ് എന്നു പേരുള്ളതാരു മനുഷ്യൻ വന്നു യേശുവിന്റെ കാല്പക്കൽ വിണ്ണു. 42
 അവന്നു ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഏകജാതയായോരു മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
 അവർ മരിപ്പാറായതു കൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ വരേണം എന്നു അവനോടു
 അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ പോകുമ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ തികിരിക്കാണ്ടിരുന്നു. 43
 അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായി രക്തസ്രവമുള്ളവളും മുതൽ എല്ലാം വൈദ്യമാർക്കു
 കൊടുത്തിട്ടും ആരാലും സൗഖ്യം വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്തുവള്ളുമായോരു സ്ത്രീ
 44 പൂർക്കിൽ അടുത്തുചെന്നു അവൻ വന്നത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു ഉടനെ
 അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നുപോയി. 45 എനെ തൊട്ടു ആർ എന്നു യേശു ചോദിച്ചു.
 എല്ലാവരും തൊന്ത്രം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ശുശ്രൂ, പുരുഷാരം നിന്നെ
 തികിത്തിരക്കുന്നു എന്നു പത്രാസും കൂടുതയുള്ളവരും പറഞ്ഞു. 46 യേശുവോ:

ഒരാൾ എന്നെന്ന തൊട്ടു; എങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടു എൻ്റു പറത്തു. 47 താൻ മരണ്ടിരിക്കുന്നില്ല എന്നു സ്ത്രീ കണ്ണു വിരെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു അവൻ മുമ്പിൽ വീണ്ടും, അവനെ തൊട്ട് സംശയിയും തൽക്കശണം സൗഖ്യമായതും സകലജനവും കേൾക്കു അറിയിച്ചു. 48 അവൻ അവളോടും മകളും, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെന്ന രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു പറത്തു. 49 അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ തന്നെ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഒരാൾ വന്നു; നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി; ഗുരുവിനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാണെ എന്നു പറത്തു. 50 യേശു അതുകേട്ടാരെ: ഭയപ്പെടേണ്ടാം, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യുക; എന്നാൽ അവൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു അവനോടും ഉത്തരം പറത്തു. 51 വീട്ടിൽ എത്തിയാരെ പത്രാസ്, യോഹനാൻ, യാക്കോബ് എന്നവരെയും ബാലയുടെ അപ്പെന്നയും അമ്മയെയും അല്ലാതെ ആരെയും അവൻ തന്നോടുകൂടുടെ അക്കത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 52 എല്ലാവരും അവരെച്ചാലീ കരകയും മുറയിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നോൾ: കരയേണ്ടാം, അവൻ മരിച്ചില്ല, ഉണ്ണേന്നതേ എന്നു അവൻ പറത്തു. 53 അവരോ അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു അഭിക്കൊണ്ടു അവനെ പരിഹസിച്ചു. 54 എന്നാൽ അവൻ അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു; ബാലേ, എഴുനേന്നും എന്നു അവളോടും ഉറക്കെ പറത്തു. 55 അവളുടെ ആത്മാവും മാനസിവന്നും, അവൻ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു; അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ അവൻ കല്പിച്ചു. 56 അവളുടെ അമ്മയപ്പുന്നാർ വിസ്മയിച്ചു. സംഭവിച്ചതു ആരോടും പറയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടും കല്പിച്ചു.

9 അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും വ്യാധികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും അവക്കു ശക്തിയും അധികാരവും കൊടുത്തു; 2 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിപ്പുവാനും രോഗികൾക്കു സൗഖ്യം വരുത്തുവാനും അവരെ അയച്ചു പറത്തു; 3 വഴിക്കു വടക്കയും പൊക്കനേംവും അപ്പുവും പണവും ഒന്നും എടുക്കരുതു; രണ്ടു ഉട്ടപ്പും അരുതു. 4 നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ അവിടും വിട്ടുപോകുവരെ അവിടെത്തനെ പാപ്പിൻ. 5 ആരെക്കിലും നിങ്ങളെ കൈകെക്കാളുംതിരുന്നാൽ ആ പട്ടണം വിട്ടു അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കാലിൽനിന്നു പോടി തട്ടികളെവിൻ. 6 അവർ പുറപ്പെട്ടു എങ്ങും സുവിശേഷിച്ചും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു ഉള്ളതോറും സഞ്ചരിച്ചു. 7 സംഭവിക്കുന്നതു എല്ലാം ഇടപ്പെടുവായ ഫൈറോഡാവും കേടു. 8 യോഹനാൻ മരിച്ചവർിൽ നിന്നു ഉയിരെത്തച്ചുനേറ്റു എന്നു ചിലരും എല്ലാം ചുല്ലിയാവു പ്രത്യുക്ഷനായി എന്നു ചിലരും പുരാതനപ്രവാചകനാരിൽ ഒരുത്തൻ ഉയിരെത്തച്ചുനേറ്റു എന്നു മറുചിലരും പറക്കൊണ്ടും 9 ഫൈറോഡാവും ചണ്ണലിച്ചു: യോഹനാനെ താൻ ശിരഃചേരം ചെയ്തു; എന്നാൽ താൻ ഇങ്ങനെയുള്ളതു കേൾക്കുന്ന ഇവൻ ആർ എന്നു പറത്തു അവനെ കാണ്ണാൻ ശ്രമിച്ചു. 10 അപ്പാസ്തലമാർ മടങ്ങിവനിട്ടു തങ്ങൾ ചെയ്തതു ഒക്കയും അവനോടും അറിയിച്ചു. അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ബേത്തംസയിദ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു തനിച്ചു വാങ്ങിപ്പോയി. 11 അതു പുരുഷാരം അറിയുന്നതു അവനെ പിന്തുടന്നു. അവൻ അവരെ കൈകെക്കാണ്ടു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു അവരോടും സംസാരിക്കയും രോഗശാനി വേണ്ടിയവരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. 12 പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ പന്തിരുവർ അടുത്തുവന്നു അവനോടും ഇവിടെ നാം

മരുഭൂമിയിൽ ആയിരിക്കുന്നവും പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള ഉറരുകളിലും കുടികളിലും പോയി രാത്രി പാപ്പാനും ആഹാരം വാങ്ങുവാനും വേണ്ടി അവരെ പറഞ്ഞതയേണെം എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ അവരോടു് നിങ്ങൾ തന്നെ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനു്: അഞ്ചുപ്പുവും രണ്ടുമീനും അല്ലാതെ അധികം തന്ത്രങ്ങൾ പകൽ ഇല്ല; തങ്ങൾ പോയി ഈ സകലജനത്തിനും വേണ്ടി ഭോജ്യങ്ങൾ കൊള്ളേണമോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 14 ഏകദേശം അയ്യായിരാ പുരുഷമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ അവർ തന്റെ ശിഷ്യമാരോടു്: അവരെ അനുത്തു വിതം പതിപ്പിയായി ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തു എല്ലാവരെയും ഇരുത്തി. 16 അവൻ ആ അഞ്ചുപ്പുവും രണ്ടു മീനും എടുത്തുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തെക്കു നോക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി പുരുഷാരത്തിനു വിളമ്പിവാൻ ശിഷ്യമാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. 17 എല്ലാവരും തിനു് ത്യപ്തരായി, ശ്രേഷ്ഠിച്ച കഷണം പറ്റണ്ടു കൊടു എടുത്തു. 18 അവൻ തനിച്ചു പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ ശിഷ്യമാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവരോടു്: പുരുഷാരം എന്നെ ആരെനു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യോഹനനാൺസ്‌കാപകൻ എന്നും ചിലർ ഏലിയാവു എന്നും മറ്റു ചിലർ പുരാതന പ്രവാചകമാരിൽ ഒരുത്തൻ ഉയിരെൽശുന്നേറ്റു എന്നും പറയുന്നു എന്നും അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവരോടു്: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരെനു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു്: ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു എന്നു പത്രാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ഇതു ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ അവരോടു അമച്ചയായിട്ടു കല്പിച്ചു. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും മുപ്പമാർ മഹാപുരോഹിതനാർ ശാസ്ത്രികൾ എന്നിവർ അവരെ തള്ളികളജ്ഞന്തു കൊല്ലുകയും അവൻ മുന്നാം നാൾ ഉയിരെൽശുന്നേല്ക്കയും വേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞതു്: എന്നെ അനുഗ്രഹിപ്പാൻ ഒരുത്തൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു നാൾതോറും തന്റെ ക്ഷേഷ്ഠ എടുത്തുംകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുടു. 24 ആരെകിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചാൽ അതിനെ കളയു; എന്നും നിമിത്തം ആരെകിലും തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞതാലോ അതിനെ രക്ഷിക്കും. 25 ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടിട്ടു തന്നെത്താൻ നഷ്ടമാക്കിക്കളുകയോ ചേതം വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവനു എന്തു പ്രയോജനം? 26 ആരെകിലും എന്നെന്നും എന്നും വചനങ്ങളെയും കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവരെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും പിതാവിന്റെയും വിശുദ്ധതയോരുടെയും മഹത്യത്തിൽ വരുന്നോൾ നാണിക്കും. 27 എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം മരണം ആസ്പദിക്കാതവർ ചിലർ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു എന്നും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇരു വാക്കുകളെ പറഞ്ഞിട്ടു ഏകദേശം എടു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ പത്രാസിനെന്നും യോഹനനാനെന്നും യാക്കോബിനെന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രാത്മിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. 29 അവൻ പ്രാത്മിക്കുന്നോൾ മുവത്തിന്റെ ഭാവം മാറി, ഉടക്കു മിനുന്ന ബെള്ളയായും തീന്തു. 30 രണ്ടു പുരുഷമാർ അവനോടു സംബന്ധിച്ചു; മോശെയും ഏലിയാവും തന്നെ. 31 അവർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി അവൻ യെരുശലേമിൽ പ്രാഹിപ്പാനുള്ള നിഞ്ഞാണതെത്തക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 32 പത്രാസും കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു; ഉണ്ടാണശേഷം അവൻ തേജസ്സിനെന്നും

അവനോടു കൂടെ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ടു. 33 അവർ അവനെ വിട്ടുപിരിയുന്നേം പത്രാസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ, നാം ഇവിടെ ഇൻകുന്നതു നല്ലതു; എങ്കിൽ മുന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടു, എന്നു നിന്നുക്കും എന്നു മോശക്കും എന്നു ഏലീയാവിനും എന്നു താൻ പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയാതെ പറഞ്ഞു. 34 ഇതു പറയുന്നേം ഒരു മേഖല വന്നു അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു. അവർ മേഖലതിൽ ആയപ്പോൾ പേടിച്ചു. 35 മേഖലതിൽനിന്നു: ഇവൻ എൻ്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവനു ചെപിക്കാടുപ്പിൻ എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 36 ശബ്ദം ഉണ്ടായ നേരത്തു യേശുവിനെ തനിയേ കണ്ടു; അവർ കണ്ടതു എന്നും ആ നാളുകളിൽ ആരോടും അറിയിക്കാതെ മൊന്മായിരുന്നു. 37 പിറുനാൾ അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇനങ്ങി വന്നപ്പോൾ ബഹുപുരുഷാരം അവനെ എത്തിരേറു. 38 കുട്ടത്തിൽനിന്നു ഒരാൾ നിലവിഴിച്ചു: ഗുരോ, എൻ്റെ മകനെ കടാക്ഷിക്കേണ്ണെമെന്നു എന്നു നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ എന്നിക്കു ഏകജാതൻ ആകുന്നു. 39 ഒരാത്മാവു അവനെ പിടിച്ചിട്ടു അവൻ പൊടുനന്നവേ നിലവിഴിക്കുന്നു; അതു അവനെ നുഠപ്പിച്ചു പിടപ്പിക്കുന്നു; പിനെ അവനെ തെരിച്ചിട്ടു പ്രയാസത്തോടെ വിട്ടുമാറുന്നു. 40 അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു അപേക്ഷിച്ചു എക്കിലും അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അതിനു യേശു: അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രതേതാളം എന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു നിങ്ങളെ സഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 42 അവൻ വരുന്നോൾ തന്നെ ഭൂതം അവനെ തള്ളിയിട്ടു പിടപ്പിച്ചു. യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാന്തിചു ബാലനെ സൗഖ്യമാക്കി അപ്പേനെ ഏല്പിച്ചു. 43 എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയിക്കൽ വിസ്മയിച്ചു. യേശു ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കയും എല്ലാവരും ആശയച്ചേപ്പട്ടുന്നോൾ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: 44 നിങ്ങൾ ഇതു വാക്കു ശാലിചു കേടുകൊൾവിൻ: മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 45 ആ വാക്കു അവർ ശഹിച്ചില്ല; അതു തിരിച്ചിറിയാതവല്ലോ അവക്കു മറഞ്ഞിരുന്നു; ആ വാക്കു സംബന്ധിചു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ശക്കിച്ചു. 46 അവർത്തിവെച്ചു ആർ വലിയവൻ എന്നു ഒരു വാദം അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 47 യേശു അവരുടെ ഘൃതയവിചാരം കണ്ടു ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അരികെ നിറുത്തി: 48 ഇല ശിശുവിനെ എൻ്റെ നാമത്തിൽ ആരൈക്കിലും കൈകൈക്കാണാൽ എനെ കൈകൈക്കാണ്ണുന്നു; എനെ കൈകൈക്കാണ്ണുവനോ എനെ അയച്ചവനെ കൈകൈക്കാണ്ണുന്നു; നിങ്ങളെല്ലാവരിലും ചെറിയവനായവൻ അന്തേ വലിയവൻ ആകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 49 നാമാ, ഒരുത്തൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എങ്ങൾ കണ്ടു; എങ്ങളോടുകൂടെ നിനെ അനുഗ്രഹമിക്കായ്ക്കയാൽ അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതിനു 50 യേശു അവനോടു: വിരോധിക്കരുതു; നിങ്ങൾക്കു പ്രതികുലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ആരോഹണത്തിനുള്ള കാലം തികയാഗായപ്പോൾ അവൻ തെരുശലേമിലേക്കു താത്തയാവാൻ മനസ്സു ഉപ്പിച്ചു തനിക്കു മുന്നായി ഭൂതമാരെ അയച്ചു. 52 അവർ പോയി അവനായി വട്ടംകുട്ടേണ്ടതിനു ശമംക്കാരുടെ ഒരു ശ്രാമത്തിൽ ചെന്നു. 53 എന്നാൽ അവൻ തെരുശലേമിലേക്കു പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ അവനെ കൈകൈക്കാണ്ടില്ല. 54 അതു അവൻ

ശ്രീഖ്യമാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു്: കത്താവേ, [എലീയാവു ചെയ്തതുപോലെ] ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ സർപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പരയുന്നതു നിന്നക്കു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 55 അവൻ തിരിഞ്ഞതു അവരെ ശാസിച്ചു: “നിങ്ങൾ ഏതു ആത്മാവിനു അധിനർ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; 56 മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ ഫാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാന്തു രക്ഷിപ്പാന്തു വന്നതു” എന്നു പറഞ്ഞു.] അവർ വേഗാരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. 57 അവർ വഴിപോകുന്നേം ശരൂത്തൻ അവനോടു്: നീ എവിടെപോയാലും ഞാൻ നിന്നെന അനുഗ്രഹിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 58 യേശു അവനോടു്: കുറുന്തികർക്കു കൂഴിയും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിക്കു കുട്ടാം ഉണ്ടു്; മനുഷ്യപുത്രനോ തല ചായിപ്പാൻ സ്ഥലമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59 വേഗാരുത്തനോടു്: എന്നെന അനുഗ്രഹിക്കു എന്നു പറഞ്ഞാരെ അവൻ: ഞാൻ മുന്നെ പോയി എന്തേ അപ്പുനെ കൂഴിച്ചിട്ടുവാൻ അനുവാദം തരേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 60 അവൻ അവനോടു്: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ കൂഴിച്ചിട്ടു്; നീയോ പോയി ദൈവരാജ്യം അറിയിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 61 മരുഭൂമിയുടെ കത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെന അനുഗ്രഹിക്കാം; ആദ്യം എന്തേ വീടിലുള്ളതൊടു യാത്ര പറവാൻ അനുവാദം തരേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 62 യേശു അവനോടു്: കലപ്പുക്കു കൈ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠം പുറകോടു നോക്കുന്നവൻ ആരും ദൈവരാജ്യത്തിനു കൊള്ളാക്കുന്നവന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം കത്താവു വേരെ എഴുപതു പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ തനിക്കു മുന്നായി ഇളരണ്ടായി അയച്ചു, 2 അവരോടു പറഞ്ഞതു്: കൊയ്ത്തതു വളരെ ഉണ്ടു സത്യം; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്തേ യജമാനനോടു തന്തേ കൊയ്ത്തിനും വേലക്കാരെ അയക്കേണ്ടതിനു അപേക്ഷിപ്പിന്. 3 പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ നട്ടവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. 4 സംഖ്യയും പൊക്കണ്ണവും ചെരിപ്പും എടുക്കരുതു്; വഴിയിൽ വെച്ചു ആരെയും വന്നനു ചെയ്കയുമരുതു്; 5 ഏതു വീടിൽ എക്കിലും ചെന്നാൽ: ഈ വീടിനും സമാധാനം എന്നു ആദ്യം പറവിൻ 6 അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ ഉണ്ടാക്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അവനേൽ വസിക്കും; ഇല്ലനുവരികിലേ നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും. 7 അവർ തരുന്നതു തിന്നും കൂടിച്ചുംകാണും ആ വീടിൽ തനേ പാപ്പിന്; വേലക്കാരൻ തന്തേ കുലിക്കു തോഗ്യന്നേണ്ടാ; വീടിൽനിനു വീടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു്. 8 ഏതു പട്ടണത്തിലെക്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈകൈക്കാള്ളുന്നു എക്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വെക്കുന്നതു കേഷിപ്പിന്. 9 അതിലെ രോഗിക്കൈ സൗഖ്യമാക്കി, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു പറവിൻ. 10 ഏതു പട്ടണത്തിലെക്കിലും ചെന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ കൈകൈക്കാള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്തേ തെരുക്കളിൽ പോയി: 11 നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിനും ഞങ്ങളുടെ കാലിനും പറ്റിയ പൊടിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കുടഞ്ഞെതച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നു അറിഞ്ഞതുകൊൾവിൻ എന്നു പറവിൻ. 12 ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ സാദോമ്യക്കു ആ നാളിൽ സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പരയുന്നു. 13 കോരസിനേ,

നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; വേത്തംസതിഡേ, നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; നിങ്ങളിൽ നടന്ന വീഞ്ഞപ്രവൃത്തികൾ സോറില്ലും സീദോനില്ലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ പണ്ടുതന്നെ ദടില്ലും വെള്ളിറില്ലും ഇരുന്നു മാനസാന്തരംപെട്ടമായിരുന്നു. 14 എന്നാൽ ന്യായവിധിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ സോറിനും സീദോനും സഹിക്കാവതാകും. 15 നീയോ കഫർഹുമേ, സ്വർത്തേതാളം ഉയൻ്തിരിക്കുമോ? നീ പാതാളത്തേതാളം താണുപോകും.

(Had̄es g86) 16 നിങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എൻ്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു. 17 ആ എഴുപത്യുപേര് സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിവനു: കത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും തങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 18 അവൻ അവരോടു: സാതതാൻ മിനൻപോലെ ആകാശത്തു നിന്നു വിശുദ്ധതു താൻ കണ്ടു. 19 പാസുകളെയും തേളുകളെയും ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും ചവിട്ടുവാൻ താൻ നിങ്ങൾക്കു അധികാരം തരുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും ദോഷം വരുത്തുകയും ഇല്ല. 20 എകില്ലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നതില്ലു. നിങ്ങളുടെ പേര് സ്വർത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലതെ സന്തോഷിപ്പിൻ. 21 ആ നാഴികയിൽ അവൻ പരിശുഖാത്മാവിൽ ആനന്ദിച്ചു പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർത്തിനും ഭൂമിക്കും കത്താവായുജ്ജോവേ, നീ ഇവ ജണാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മരുച്ചു ശ്രിഗുക്കൾക്കു വെളിപ്പെട്ടുത്തിയതുകൊണ്ടു താൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ, പിതാവേ, ഇങ്ങനെ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്തിയില്ലോ. 22 എൻ്റെ പിതാവു സകലവും എകൾ ദൈമേലിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതൻ ഇനവൻ എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല; പിതാവു ഇനവൻ എന്നു പുത്രനും പുത്രൻ വെളിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ ഇല്ലിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നതുമില്ല. 23 പിന്നെ ശിഖ്യമാരുടെ നേര തിരിഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണും ഭാഗ്യമുള്ളതു. 24 നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ കാണ്ണാൻ എറിയ പ്രവാചകരാരും രാജാക്കമ്മാരാം ഇല്ലിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു. 25 അനന്തരം ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി എഴുന്നേറു: ഗുരോ, താൻ നിത്യജീവനു അവകാശി ആയിത്തീരുവാൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു അവനെ പതിക്കിച്ചു ചോദിച്ചു. (alēnios g166) 26 അവൻ അവനോടു: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു 27 അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ കത്താവിനെ നീ പുണ്ണ്യഹൃദയത്തോടും പുണ്ണ്യാത്മാവോടും പുണ്ണ്യശക്തിയോടും പുണ്ണ്യമന്ദ്രാടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും കൂടുകാരെന നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കേണം എന്നും തന്നെ എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അവനോടു: നീ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്യക; എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ തന്നെത്താൻ നീതികർപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു: എൻ്റെ കൂടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിനു 30 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ തയ്യാറാലേംിൽ നിന്നു യൈതീഹാവിലേക്കു പോകുന്നോൾ കളിഞ്ഞാരുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു മുൻവേലിച്ചു അഭ്യപ്രാണനായി വിട്ടേം പോയി. 31 ആ വഴിയായി തദ്ദേശ്വരായ ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നു പോയി. 32 അങ്ങനെ തന്നെ ഒരു ലേവ്യനും ആ സ്ഥലത്തിൽ

എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നുപോയി. 33 ഒരു ശമഞ്ചകാരനോ വഴിപോകയിൽ അവന്റെ അടക്കക്കൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സിലിന്തു അർക്കെ ചെന്നു 34 എന്നും വീണ്ടും പകന്നു അവന്റെ മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കയറ്റി വഴിയസ്വലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി രക്ഷചെയ്തു. 35 പിരുന്നാൾ അവൻ പുറപ്പെടുവോൾ രണ്ടു വെള്ളിക്കാശ് എടുത്തു വഴിയസ്വലക്കാരനു കൊടുത്തു: ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും ചെലവിട്ടാൽ തൊൻ മടങ്ങിവരുവോൾ തന്നു കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 36 കളഞ്ഞാരുടെ കയറ്റിൽ അകപ്പെട്ടവനു ഇം മുവരിൽ എവൻ കൂടുകാരനായിത്തിന്നു എന്നു നിനക്കു തോന്നുന്നു? 37 അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു നീയും പോയി അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38 പിന്നു അവർ യാത്രപോകയിൽ അവൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി; മാത്താ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവനെ വീടിൽ കൈക്കകാണ്റു. 39 അവർക്കു മറിയ എന ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു അവന്റെ വചനം കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. 40 മാത്തയോ വളരെ ശുശ്രൂഷയാൽ കൂഴങ്ങിട്ടു അടുക്കുവെന്നു: കത്താവേ, എന്റെ സഹോദരി ശുശ്രൂഷകു എനെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിനക്കു വിചാരമില്ലയോ? എനെ സഹായിപ്പാൻ അവജ്ഞാടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 കത്താവു അവജ്ഞാടു: മാത്തയേ, മാത്തയേ, നീ പലതിനെച്ചാല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 42 എന്നാൽ അല്ലെന്നേണ്ടു; അല്ല, എന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു ആരും അവജ്ഞാടു അപഹരിക്കയുമില്ല.

11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; തീന്ത്രശേഷം ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു: കത്താവേ, യോഹനാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പറിപ്പിച്ചതുപോലെ തെങ്ങങ്ങളിലും പ്രാത്മിപ്പാൻ പറിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞെന്നു: നിങ്ങൾ പ്രാത്മിക്കുവോൾ ചൊല്ലേണ്ടിയതു: [സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ തെങ്ങങ്ങളുടെ] പിതാവേ, നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെടേണമേ; നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; [നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ.] 3 തെങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ദിനംപതി തരേണമേ. 4 തെങ്ങങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ തെങ്ങങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; തെങ്ങൾക്കു കടങ്ങേട്ടിരിക്കുന്ന എവനോടും തെങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നു; തെങ്ങളെ പരിക്ഷയിൽ കടത്തരുതേ: [ദുഷ്ക്രാന്തിനിന്നു തെങ്ങളെ വിട്ടാവിക്കേണമേ.] 5 പിന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞെന്നു: നിങ്ങളിൽ ആക്കണില്ലോ ഒരു സ്നേഹത്തിൻ ഉണ്ടു എന്നിരിക്കുടെ; അവൻ അശ്വരാത്രിക്കു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: സ്നേഹിതാ, എനിക്കു മുന്നപ്പോ വായ്പ തരേണം; 6 എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വഴിയാത്രയിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവനു വിളവിക്കൊടുപ്പാൻ എന്റെ പകൽ എത്തും ഇല്ല എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ: 7 എനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതു; കതകു അടുച്ചിരിക്കുന്നു; പെത്തെങ്ങളും എന്നോടുകൂടു കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു തരുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല എന്നു അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും 8 അവൻ സ്നേഹിതാനാകക്കാണു എഴുന്നേറ്റു അവനു കൊടുക്കയില്ലെങ്കിലും അവൻ ലജ്ജകൂടാതെ മുട്ടിക്കെനിമിത്തം എഴുന്നേറ്റു അവനു വേണ്ടുന്നതെന്നാണു കൊടുക്കും എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9 യാച്ചിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും;

അന്നേഷിപ്പിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ണടത്തും; മുട്ടവിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 10 യാചിക്കുന്നവനു ഏവനും ലഭിക്കുന്നു; അന്നേഷിക്കുന്നവർ കണ്ണടത്തും; മുട്ടുന്നവനു തുറക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പനോടു മകൻ അപ്പം ചോദിച്ചാൽ അവനു കല്ലു കൊടുക്കുമോ? അല്ല, മീൻ ചോദിച്ചാൽ മീനിനു പകരം പാമിനെ കൊടുക്കുമോ? 12 മുട്ട ചോദിച്ചാൽ തേജിനെ കൊടുക്കുമോ? 13 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മകൾക്കു നല്ല അന്നങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അഭിയുന്നു എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗമനായ പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവക്ക് പരിശുഖ്യാത്മാവിനെ എത്ര അധികം കൊടുക്കും. 14 എതിക്കൽ അവൻ ഉള്ളായായാരു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം വിട്ടുപോയശേഷം ഉള്ള സംസാരിച്ചു, പുരുഷാരം ആശ്വര്യപെട്ടു. 15 അവൻ ഭിലരോ: ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ ബൈയെത്തെബുഡ്യലക്കാണാകുന്നു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 വേരെ ചിലർ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ആകാശത്തുനിന്നു ഒടയാളം അവനോടു ചോദിച്ചു. 17 അവൻ അവരുടെ വിചാരം അഭിഭൂതു അവരോടു പറഞ്ഞതു: തനിന്ത്തനേ ചരിത്രിച്ച രാജ്യം എല്ലാം പാഴായ്പോകും; വീടു ഓരോനും വീഴും. 18 സാത്താനും തന്നോടു തന്നേ ചരിത്രിച്ചു എങ്കിൽ, അവൻഗ്രൂ രാജ്യം എങ്ങനെനെ നിലനില്ക്കും? ബൈയെത്തെബുഡ്യലക്കാണ്ഡു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെല്ലോ. 19 ഞാൻ ബൈയെത്തെബുഡ്യലക്കാണ്ഡു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മകൾ ആരെക്കാണ്ഡു പുറത്താക്കുന്നു; അതുകൊണ്ഡു അവൻ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപതികൾ ആകും. 20 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കാണ്ഡു ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സ്വപ്നം. 21 ബലവാൻ ആയുധം ധരിച്ചു തന്റെ അരമന കാക്കുന്നോൾ അവൻഗ്രൂ വസ്തുവക ഉറപ്പോടെ ഇരിക്കുന്നു. 22 അവനിലും ബലവാനായവൻ വന്നു അവനെ ജയിച്ചു എങ്കിലോ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സ്വായുധവർം പിടിച്ചുപാടിച്ചു അവൻഗ്രൂ കൊള്ള പകുതി ചെയ്യുന്നു. 23 എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു പ്രതികുലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ ചേക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. 24 അശുഖ്യാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോയിട്ടു നീരില്ലാതെ പ്രദേശങ്ങളിൽ തന്മുഖിച്ച തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കാണാത്തിട്ടു: ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു ചെന്നു, 25 അതു അടിച്ചുവാർത്തും അലക്കരിച്ചും കാണുന്നു. 26 അപ്പോൾ അവൻ പോയി തനിലും ദുഷ്ടരെ ഏറിയ ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ഡു വരുന്നു; അവയും അതിൽ കടന്നു പാത്തിട്ടു ആ മനുഷ്യൻ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മുമ്പിലന്തെത്തിനേക്കാൾ വല്ലാതെയായി ഭവിക്കും. 27 ഇതു പറയുന്നോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉച്ചതിൽ അവനോടു: നിന്നെ ചുമന ഉദരവും നീ കൂടിച്ച മുലയും ഭാഗമുള്ളവ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അതിനും അവൻ: അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേടു പ്രമാണിക്കുന്നവർ അന്തേ ഭാഗവാനാർ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കുടിയപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതുതുടങ്ങിയതു: ഈ തലമുറ ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു; അതു അടയാളം അന്നേഷിക്കുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിനു ഒരു അടയാളവും കൊടുക്കാതില്ല. 30 യോനാ നീനെവേക്കാക്കു അടയാളം ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ

ഇള തലമുരുക്കും ആകും. 31 തതകക രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഇള തലമുറയിലെ ആളുകളോടു ഓനിച്ചു ഉയിരെത്തച്ചേന്നേറു അവരെ കുറും വിധിക്കും; അവർ ശലോമോൻ്റെ ഔദാഹരണ കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറൂതികളിൽനിന്നു വന്നുവള്ളോ. ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും വലിയവൻ. 32 നീനേവേക്കാർ ന്യായവിധിയിൽ ഇള തലമുറയോടു ഓനിച്ചു എഴുന്നേറു അതിനെ കുറും വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പട്ടവള്ളോ. ഇവിടെ ഇതാ, യോനയിലും വലിയവൻ. 33 വിളക്കു കൊളുത്തിച്ചു ആരും നിലവായിലോ പറയിൻ കീഴിലോ വൈക്കാതെ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചു കാണേണ്ടതിനു തണ്ടിമേൽ അന്തേ വൈക്കുന്നതു. 34 ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു; കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ ശരീരം മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും; ദോഷമുള്ളതാകിലോ ശരീരവും ഇരുട്ടുള്ളതു തന്നേ. 35 ആകയാൽ നിന്നില്ലെന്നു വെളിച്ചു ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുക. 36 നിന്റെ ശരീരം അസ്യകാരമുള്ള അംഗം ടട്ടുമില്ലാതെ മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ വിളക്കു തെള്ളക്കംകാണ്ടു നിന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നപോലെ അശോഷം പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 37 അവൻ സംസാരിക്കുവോൾ തന്നേ ഒരു പരിശൻ തന്നോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ അവനെ കഷണിച്ചു; അവനും അകത്തു കടന്നു കൈശണത്തിനിരുന്നു. 38 മുത്താഴത്തിനു മുമ്പേ കൂളിച്ചില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു പരിശൻ ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു. 39 കത്താവു അവനോടു; പരിശമാരായ നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണാഞ്ഞുടെ പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ കവച്ചയും ദുഷ്ടതയും നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 40 മുഖമാരെ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലയോ അകവും ഉണ്ടാക്കിയതു? 41 അകത്തുള്ളതു ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുശ്മം ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 42 പരിശമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസിയിലും അരുതയിലും എല്ലാ ചീരയിലും പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും വിട്ടുകളക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു ത്യജിക്കാതിരിക്കയും വേണും. 43 പരിശമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും അഞ്ചാടിയിൽ വന്നവും പ്രിയമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; 44 നിങ്ങൾ കാണ്മാൻ കഴിയാത്ത കല്പിക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നു; അവയുടെ മീതെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ അറിയുന്നില്ല. 45 ന്യായശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു; ഗുരോ, ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിനാൽ നീ തങ്ങളെള്ളയും അപമാനിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 46 അതിനു അവൻ പറഞ്ഞതു; ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും അയ്യോ കഷ്ടം; എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള ചുമടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കാണ്ടു ചുമപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും ആ ചുമടുകളെ തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകമാരുടെ കല്പികളെ പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളായിരിക്കയും സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അവരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ കല്പികളെ പണിയുന്നു. 49 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ഔദാഹരണവും പറയുന്നതു; എന്നു പ്രവാചകമാരെയും അപേക്ഷാസ്തലമാരെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്യും. 50 ഹാബേലിന്റെ രക്തം തുടങ്ങി താഗപീറത്തിനും ആലയത്തിനും

നടവിൽവെച്ചു പട്ടപോയ സെവഞ്ഞാവിന്റെ രക്തം വരെ 51 ലോക സ്ഥാപനം മുതൽ ചൊറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സകല പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം ഈ തലമുറയോടു ചോദിപ്പാൻ ഇടവരേണ്ടതിനു തന്നേ. അതെ, ഈ തലമുറയോടു അതു ചോദിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ണം; നിങ്ങൾ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താങ്കോൽ എടുത്തുകളിൽ; നിങ്ങൾ തന്നേ കടന്നില്ല; കടക്കുന്നവരെ തടുത്തുകളിൽ. 53 അവൻ അവിടംവിട്ടുപോകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും 54 അവനെ അത്യന്തം വിഷമിപ്പിപ്പാനും അവൻ വായിൽ നിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു വെച്ചു അവനായി പതിയിരുന്നുകൊണ്ടു പലതിനെയും കുറിച്ചു കൂടുക്കുചോദ്യം ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.

12 അതിനിടെ പുരുഷാരം തമിൽ ചവിട്ടുവാൻ തക്കവെള്ളം ആയിരം ആയിരമായി തിങ്ങിക്കുടിയപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയും; പരിശമാരുടെ പുളിച്ചുമാവായ കപടക്കൽ സുക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 2 മുടിവെച്ചതു ഒന്നും വെളിച്ചതു വരാതെയും ഗുശമായതു ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയെല്ലാം. 3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടതു പറഞ്ഞതു എല്ലാം വെളിച്ചതു കേൾക്കും; അരകളിൽ വെച്ചു ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചതു പുരുമുകളിൽ സേലാഷിക്കും. 4 എന്നാൽ എന്റെ സ്വന്നഹിതമാരായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു; ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു പിനെ അധികമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവരെ ദയപ്പെടേണ്ടാം. 5 ആരെ ദയപ്പെടേണ്ട എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം. കൊന്നിട്ടു നടക്കത്തിൽ തളളികളുവാൻ അധികാരമുള്ളവരെ ദയപ്പെടുവിൻ; അതെ, അവനെ ദയപ്പെടുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (Geenna p1067) 6 രണ്ടു കാശിനും അഞ്ചു കുർഖിലിനെ വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിപോലും എല്ലാം എല്ലായിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ദയപ്പെടേണ്ടാം; ഏറിയ കുർഖിലിനെക്കാലും നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവർ. 8 മനുഷ്യരുടെ മുനിൽ ആരക്കിലും എന്ന ഏറുപറഞ്ഞതാൽ അവനെ മനുഷ്യപുത്രനും ദൈവഭൂതനാരുടെ മുനിൽ തളളിപ്പിയും. 9 മനുഷ്യരുടെ മുനിൽ എന്ന തളളിപ്പിയുന്നവരെ ദൈവഭൂതനാരുടെ മുനിൽ തളളിപ്പിയും. 10 മനുഷ്യപുത്രൻ നേരെ ഒരു വാക്കു പറയുന്ന ഏവനോടും കഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ ദുഷണം പറയുന്നവനോടോ കഷമിക്കയെല്ലാം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളെ പളളികൾക്കും കോയ്മകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും മുനിൽ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എങ്ങനെന്നേയാം എന്തോ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടാം? എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാം; 12 പറയേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവു ആ നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങളെ പറിപ്പിക്കും. 13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു; ഗുരോ, ഞാനുമായി അവകാശം പകുതിചെയ്യാൻ എന്റെ സഹോദരനോടു കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവനോടു അവൻ; മനുഷ്യാ, എന്ന നിങ്ങൾക്കു ന്യായകത്താവോ പകിടുന്നവനോ ആകിയതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 15 പിനെ അവരോടു; സകലദ്വാഗ്രഹവും സുക്ഷിച്ചു ഒഴിഞ്ഞതുകൊൾവിൻ; ഒരുത്തനും സമ്പദിഉണ്ടായാലും അവൻ വസ്ത്രവകയല്ല അവൻ ജീവനും ആധാരമായിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ആരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു; ധനവാനായോരു മനുഷ്യൻ ഭൂമി നന്നായി വിളഞ്ഞു.

17 അപ്പോൾ അവൻ: താൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്തു വിളവു കൂടിവെപ്പാൻ സമലം പോരാ എന്നു ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. 18 പിനെ അവൻ പറഞ്ഞത്തു: താൻ ഇതു ചെയ്യും; എന്തു കളപ്പുരക്കെള പൊഴിച്ചു അധികം വലിയവ പണിതു എന്തു വിളവും വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ കൂടിവെക്കും. 19 എന്നിട്ടു എന്നോടുതനേ; നിനകു ഏറിയ ആണ്ഡകൾക്കു മതിയായ അനവധി വസ്തുവക സ്വർഹിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആശ്രസിക്ക, തിനുക, കുടിക, ആനന്ദിക എന്നു പറയും. ദൈവമോ അവനോട്: 20 മുഖം, ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു ചോദിക്കും. പിനെ നീ രൂക്ഷിവെച്ചതു ആക്കാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ദൈവവിഷയമായി സന്ദര്ഭം കാതെ തനിക്കുതുനേ നിക്ഷേപിക്കുന്നവൻ്തെ കാൽം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു. 22 അവൻ തന്റെ ശ്രിജ്യമാരോടു പറഞ്ഞത്തു: ആകയാൽ എന്തു തിനും എന്നുജീവനായിക്കൊണ്ടു എന്തു ഉടുക്കും എന്നു ശരീരത്തിനായിക്കൊണ്ടു വിചാരപ്പെട്ടതു എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 ആഹാരത്തെക്കാൾ ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും വലുതല്ലോ. 24 കാകയെ നോക്കുവിൻ; അതു വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയുന്നില്ല, അതിനു പാണ്ടിക്കാലയും കളപ്പുരയും ഇല്ല; എങ്കിലും ദൈവം അതിനെ പുലത്തുന്നു. പറവജാതിയെക്കാൾ നിങ്ങൾ എത്ര വിശേഷമുള്ളവർ! 25 പിനെ വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തിൽ ഒരു മുഴം കൂടുവാൻ നിങ്ങളിൽ ആക്കു കഴിയും? 26 ആകയാൽ എറുവും ചെറിയതിനുപോലും നിങ്ങൾ പോരാതവർ എങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠമുള്ളതിനെക്കും വിചാരപ്പെടുന്നതു എന്തു? 27 താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു വിചാരിപ്പിൻ; അവ അഭ്യാസിക്കുന്നില്ല നൃപ്പക്കുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ ശപാമോൻ പോലും തന്റെ സകല മഹത്യത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളും ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ ഉടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇങ്ങനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അല്ലവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര അധികം? 29 എന്തു തിനും എന്തു കൂടിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ചണ്ണലപ്പെട്ടതു. 30 ഈ വക ക്കെയും ലോകജാതികൾ അനേഷ്ഠിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നു. 31 അവൻ രാജ്യം അനേഷ്ഠിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ നിങ്ങൾക്കു ഇതും കിട്ടും. 32 ചെറിയ ആട്ടിൻ കൂടുമേ, ദയപ്പെട്ടതു; നിങ്ങളുടെ പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 33 നിങ്ങൾക്കുള്ളതു വിറ്റു കിക്ഷക്കാടപ്പിൻ; കളളൻ അടുക്കയോ പുഴു കെടുകയോ ചെയ്യാത്ത സ്വർത്തിൽ പഴകിപ്പോകാത്ത മട്ടിലെകളും തിന്നുപോകാത്ത നിക്ഷേപവും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടവിൻ. 34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും. 35 നിങ്ങളുടെ അര കെട്ടിയും വിളക്കു കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 36 രാജ്മാനൻ കല്യാണത്തിനു പോയി വന്നു മുടിയാൽ ഉടനെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിനു അവൻ എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും വന്നു കാത്തുനില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തുല്യരായിരിപ്പിൻ. 37 രാജ്മാനൻ വരുന്നേരം ഉണ്ണന്നിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന ഭാസമാർ ഭാഗവതാർ; അവൻ അര കെട്ടി അവരെ കുഷണത്തിനിരുത്തുകയും വന്നു അവക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ചെയ്യു എന്നു താൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 38 അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ വന്നാലും മുന്നാമതിൽ വന്നാലും അങ്ങനെ കണ്ണു എങ്കിൽ

അവർ ഭാഗ്യവാനാർ. 39 കളികൾ ഇന നാഴികെക്കു വരുന്നു എന്നു വിട്ടുകയവൻ അഭിഭ്രതിരുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ഉണന്റിരുന്നു തന്റെ വീടു തുരപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല എന്നറിവിൽ. 40 നിന്നയാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകാണ്ഡു നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 41 കത്താവേ, ഈ ഉപമ പറയുന്നതു ഞങ്ങളോടൊ എല്ലാവരോടും കൂടുന്നോ എന്നു പറത്താസ്യ ചോദിച്ചതിനു കത്താവു പറഞ്ഞത്തു: 42 തക്കസമയത്തു ആഹാരവിതം കൊടുക്കേണ്ടതിനു യജമാനൻ തന്റെ വേലക്കാരുടെ മേൽ ആക്കുന്ന വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമുന്നമായ ഗ്രഹവിചാരകൾ ആർ? 43 യജമാനൻ വരുന്നോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തുകാണുന്ന ഭാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 44 അവൻ തനിക്കുള്ള സകലത്തിനും അവനെ വിചാരകനാകിവെക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 45 എന്നാൽ ഭാസൻ: യജമാനൻ താമസിച്ചേ വരികയുള്ളു എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു ബാല്യകാരയും ബാല്യകാരത്തികളെയും തല്ലുവാനും തിനും കുടിച്ചു മഠിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ, 46 അവൻ നോക്കിയിരിക്കാത്ത നാളിലും അഭിയാത്ത നാഴികയിലും ആ ഭാസന്റെ യജമാനൻ വന്നു അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയും അവനും അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ പങ്കു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 47 യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അഭിഭ്രതിരു ഒരുങ്ങാതെയും അവൻറെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന ഭാസനും വളരെ അടിക്കാളുള്ളും. 48 അഭിയാതെക്കണ്ഡു അടിക്കു യോഗ്യമായതു ചെയ്തവനോ കുറയ അടി കൊള്ളും; വളരെ ലഭിച്ചവനോടു വളരെ ആവശ്യപ്പെടും; അധികം ഏറ്റുവാങ്ങിയവനോടു അധികം ചോദിക്കും. 49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടവാൻ ഞാൻ വനികിക്കുന്നു; അതു ഇപ്പോഴേക്കു കത്തിരെക്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഞാൻ മറ്റൊരു ഇഷ്ടിക്കേണ്ഡും? 50 എങ്കിലും എനിക്കു ഒരു സ്നാനം ഏല്പാൻ ഉണ്ഡു; അതു കഴിയുവോളും ഞാൻ എത്രങ്ങുന്നു. 51 ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ വനികിക്കുന്നു എന്നു തോനുനുവോ? അല്ലെല്ല, ചരിത്രം വരുത്തുവാൻ അതേ ഏന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 52 ഇനിമേൽ ഒരു വീട്ടിൽ ഇരുവരോടു മുവരും മുവരോടു ഇരുവരും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപേര് തമ്മിൽ ചരിത്രിച്ചിരിക്കും. 53 അപ്പൻ മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും അമു മകളോടും മകൾ അമ്മയോടും അമ്മാവിയമു മരുമകളോടും മരുമകൾ അമ്മാവിയമയോടും ചരിത്രിച്ചിരിക്കും. 54 പിനെ അവൻ പുരുഷാരത്തോടു പറഞ്ഞത്തു: പട്ടിഞ്ഞാറുന്നിനു മേഖം പൊങ്ങുന്നതു കാണുന്നോൾ പെരുമഴ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഉടനെ പറയുന്നു; അങ്ങനെ സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 55 കപടക്കതിക്കാരേ, ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും ഭാവത്തെ വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു അഭിയാം; 56 എന്നാൽ ഇ കാലത്തെ വിവേചിപ്പാൻ അഭിയാത്തു എന്നു? 57 പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ അടുക്കൽ പോകുന്നോൾ വഴിയിൽവെച്ചു അവനോടു നിരന്നുകൊൾവാൻ ശ്രമിക്ക; അല്ലാണ്ടാൽ അവൻ നിനെ ന്യായാധിപതന്റെ മുന്നിൽ ഇഴച്ചുകൊണ്ടു പോകയും ന്യായാധിപൻ നിനെ കോല്ക്കാരൻറെ പകൽ ഏല്ലാക്കയും കോല്ക്കാരൻ തടവിൽ ആക്കുകയും ചെയ്യും. 58 ഒടുക്കത്തെ കാശുപോലും കൊടുത്തുതിരുവോളും നീ അവിടെ നിന്നു പുറത്തു വർക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു.

13 ആ സമയത്തു തനേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ, പീലാത്താൻ ചില

ഗൾിലക്കാരുടെ ചോറ അവരുടെ യാഗങ്ങളോടു കലത്തിയ വത്തമാനം അവനോടു അറിയിച്ചു. 2 അതിനു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആ ഗൾിലക്കാർ ഇതു അനുഭവിക്കയാൽ എല്ലാ ഗൾിലക്കാരിലും പാപികൾ ആയിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നവോ? 3 അല്ലെല്ല, മാനസാന്തരപ്പുടാണ്ടാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെന്നതനേ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറയുന്നു. 4 അല്ല, ശ്രീലോഹാമിലെ ഗോപുരം വീണു മരിച്ചുപോയ ആ പതിനേന്നുപേര് തെരുശലേമിൽ പാക്കുന്ന സകല മനുഷ്യരിലും കുറുക്കാർ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവോ? 5 അല്ലെല്ല, മാനസാന്തരപ്പുടാണ്ടാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെന്നതനേ നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 അവൻ ഇള ഉപമയും പറഞ്ഞതു: ഒരുത്തനും തന്റെ മുന്തിരിതേതാട്ടത്തിൽ നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവൃക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അതിൽ ഫലം തിരഞ്ഞെടുവനു, കണക്കില്ലതാനും. 7 അവൻ തോട്ടക്കാരനോടു: ഞാൻ ഇപ്പോൾ മുന്നു സംവത്സരമായി ഇള അത്തിയിൽ ഫലം തിരഞ്ഞെടുവുന്നു കാണുന്നില്ലതാനും; അതിനെ ബെട്ടികളൈക്ക; അതു നിലവരെത്ത നിഷ്പദലമാക്കുന്നതു എന്തിനു എന്നു പറഞ്ഞതു. 8 അതിനു അവൻ: കത്താവേ, ഞാൻ അതിനു ചുറ്റും കിളെച്ചു വഴം ഇടുവോളം ഇള അഞ്ചും കുടെ നില്ക്കുട്ട. 9 മേലാൽ കായിച്ചുകിലോ - ഇല്ലെങ്കിൽ ബെട്ടികളൈയാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 10 ഒരു ശബ്ദത്തിൽ അവൻ ഒരു പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; 11 അവിടെ പതിനേന്നു സംവത്സരമായി ഒരു രോഗാന്തമാവു ബാധിച്ചിട്ടും ഒരു നിവിരുവാൻ കഴിയാതെ കുന്നിയായോരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 യേശു അവരെ കണ്ണു അടക്കുക്കു വിളിച്ചു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ രോഗബവസ്ഥ അഴിത്തെറിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവളുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. 13 അവൾ കഷണത്തിൽ നിവിന്നു ദേവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 14 യേശു ശബ്ദത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി നീരസപ്പട്ട പുരുഷാരത്തോടു: വേല ചെയ്വാൻ ആറുവിസമുണ്ടും; അതിനകം വന്നു സൗഖ്യം വരുത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ശബ്ദത്തിൽ അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 കത്താവു അവനോടു: കപടക്കുടിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ ശബ്ദത്തിൽ തന്റെ കാളയെയോ കഴുതയെയോ തോട്ടിയിൽ നിന്നു അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ബെള്ളം കുട്ടിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നോ? 16 എന്നാൽ സാത്താൻ പതിനേന്നു സംവത്സരമായി ബാധിച്ചിരുന്ന അബോഹാമിന്റെ മകളായ ഇവരെ ശബ്ദത്തുനാളിൽ ഇള ബാധിക്കുന്നും വരുത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവനു നടക്കുന്ന സകല ഫീംകളാലും പുരുഷാരം കൈയെയും സന്തോഷിച്ചു. 18 പിന്നു അവൻ പറഞ്ഞത്തു: ദേവരാജ്യം എത്തിനോടു സദ്യം? എത്തിനോടു അതിനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? 19 ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട കടക്കുമണിയോടു അതു സദ്യം; അതു വളരുന്നു വൃക്ഷമായി, ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും വന്നു അതിന്റെ കൊന്ധകളിൽ വന്നിച്ചു. 20 പിന്നെയും അവൻ: ദേവരാജ്യത്തെ എത്തിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? 21 അതു പുളിച്ചുമാവിനോടു തുല്യം; അതു ഒരു സ്ത്രീ എടുത്തു മുന്നുപറ മാവിൽ ചേത്തു എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ പട്ടംതോറും ശ്രാമംതോരും സജ്ജവിച്ചു തെരുശലേമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു. 23 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ

അവനോടു: കത്താവേ, രക്ഷികപ്പെടുന്നവർ ചുരുകമോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു അവനോടു പറഞ്ഞതു: 24 ഇടക്കുവാതിലുടെ കടപ്പാൾ പോരാട്ടവിൻ. പലരു കടപ്പാൾ നോക്കും കഴികയില്ലതാണു എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 വീട്ടുടയവൻ എഴുന്നേറു കതകു അടച്ചുശേഷം നിങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നു: കത്താവേ, തുറന്നു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കതകിനു മുടിത്തുടങ്ങുവോൾ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു എന്നു താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറയും. 26 അവനേരം നിങ്ങൾ: നിരുൾ മുന്നിൽ തങ്ങൾ തിനുകയും കുടികയും തങ്ങളുടെ തെരുക്കളിൽ നി പരിപ്പികയും ചെയ്തുവണ്ണോ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. 27 അവനോ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു എന്നു താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അൻഡി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളാരെ, എനെ വിട്ടുപോകുമ്പിൻ എന്നു പറയും. 28 അവിടെ അബ്രാഹാമും യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകല പ്രവാചകരായും ദൈവ രാജ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ പുറത്തു തള്ളിക്കളഞ്ഞതും നിങ്ങൾ കാണുവോൾ കരച്ചല്ലോ പാപ്പുകടിയും ഉണ്ടാകും. 29 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകകൾ വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പനിയിലിരിക്കും. 30 മുന്നമാരായ്തീരുന്ന പിന്നമാരുണ്ടു, പിന്നമാരായ്തീരുന്ന മുന്നമാരും ഉണ്ടു. 31 ആ നാഴികയിൽ തന്നെ ചില പരിശ്രമരും അടുത്തുവന്നു: ഇവിടം വിട്ടു പൊയ്ക്കാൾക്ക്; ഷൈരോദാവു നിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 32 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പോയി ആ കുറുക്കനോടു: താൻ ഇന്നും നാഭയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും മുന്നാം നാളിൽ സമാപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 33 എങ്കിലും ഇന്നും നാഭയും മറുന്നാളും താൻ സഖ്യരിക്ഷണതാകുന്നു; യെരുശലേമിനു പുറത്തുവെച്ചു ഒരു പ്രവാചകൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു അസംഭവ്യമല്ലോ എന്നു പറവിൻ. 34 യെരുശലേമേ, യെരുശലേമേ, പ്രവാചകരാർ കൊല്ലുകയും നിരുൾ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലുകയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തരുൾ കുണ്ഠതുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേക്കുപോലെ നിരുൾ മകഞ്ഞെ എത്രവട്ടു ചേത്തുകൊൾവാൻ എനിക്കു മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 35 നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശുന്മായ്ത്തീരും; കത്താവിരുൾ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുവൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ എനെ കാണുകയില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

14 പരിശ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തരുൾ വീട്ടിൽ അവൻ ക്ഷേണം കഴിപ്പാൾ ശമ്പുത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർ അവനെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2 മഹോദരമുള്ളാരു മനുഷ്യൻ അവൻരുൾ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു നൃത്യശാസ്ത്രിമാരോടും പരിശ്രമാരോടു: ശമ്പുത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു വിശിതമോ അല്ലെങ്കാ എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണഡാതിരുന്നു. 4 അവൻ അവനെ തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കി വിട്ടുചെന്നു. 5 പിനെ അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തരുൾ മകനോ കാളയോ ശമ്പുത്തുനാളിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ കഷണത്തിൽ 6 വലിച്ചെടുക്കയെല്ലായോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പ്രത്യുത്തരം പറവാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 7 കഷണികപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ അവരോടു ഒരുപമ പറഞ്ഞു: 8 ഒരുത്തന്നെ നിനെ കല്പാണത്തിനു വിജിച്ചാൽ മുഖ്യാസനത്തിൽ

ഇരിക്കരുതു; പക്ഷെ നിന്നില്ലും മാനമേറിയവനെ അവൻ വിളിച്ചിരിക്കാം. 9
 പിനെ നിന്നെന്നും അവനെന്നും കഷണിച്ചവൻ വന്നു: ഇവനു ഇടം കൊടുക്കു
 എന്നു നിന്നോടു പരയുന്നോൾ നീ നാണതോടു ഒക്കെതെത സ്ഥലത്തു പോയി
 ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10 നിനെ വിളിച്ചാൽ ചെന്നു ഒക്കെതെത സ്ഥലത്തു ഇരിക്കു
 എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടു; അപ്പോൾ പതിയിൽ ഇതിക്കുന്നവരുടെ മുനിൽ
 നിനക്കു മാനും ഉണ്ടാകും. 11 തനെന്നതോൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെട്ടു;
 തനെന്നതോൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെട്ടും. 12 തനെ കഷണിച്ചവനോടു അവൻ
 പറഞ്ഞത്തു: നീ ഒരു മുത്താഴമോ അത്താഴമോ കഴിക്കുന്നോൾ സ്നേഹിതമാരെയും
 സഹോദരമാരെയും ചാച്ചക്കാരെയും സന്ധത്തുള്ള അയല്ലക്കാരെയും വിളിക്കരുതു;
 അവൻ നിനെ അങ്ങോട്ടും വിളിച്ചിട്ടു നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും. 13 നീ
 വിരുന്നു കഴിക്കുന്നോൾ ദരിദ്രമാർ, അംഗഹീനമാർ, മുടക്കമാർ, കുരുടമാർ
 എന്നിവരെ കഷണിക്കു; 14 എന്നാൽ നീ ഭാഗ്യവാനാകും; നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം
 ചെയ്യവാൻ അവക്കും വകയില്ലല്ലോ; നീതിമാനമാരുടെ പുനരുത്ഥമാനത്തിൽ നിനക്കു
 പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ടാകും. 15 കൂടെ പതിയിലിരുന്നവർിൽ ഒരുത്തൻ ഇതു കേട്ടിട്ടും;
 ദൈവരാജ്യത്തിൽ ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു;
 16 അവനോടു അവൻ പറഞ്ഞത്തു: ഒരു മനുഷ്യൻ വലിയോരു അത്താഴം ഒരുക്കി
 പലരെയും കഷണിച്ചു. 17 അത്താഴസമയത്തു അവൻ തന്റെ ഭാസനെ അയച്ചു
 ആ കഷണിച്ചവരോടു: എല്ലാം ഏങ്കിലും വരുവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 18
 എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഏകച്ചിവു പറഞ്ഞതുടങ്ങി; നനാമത്തവൻ അവനോടു;
 ഞാൻ ഒരു നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു ചെന്നു കാണേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടും;
 എന്നോടു കഷമിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
 മറ്റാരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ചേർക്കാളയെ കൊണ്ടിട്ടുണ്ടും; അവയെ ശ്രാധ ചെയ്യാൻ
 പോകുന്നു; എന്നോടു കഷമിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു
 എന്നു പറഞ്ഞു. 20 വേറാരുത്തൻ: ഞാൻ ഇപ്പോൾവിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നു;
 വരുവാൻ കഴിവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ഭാസൻ മടങ്ങിവന്നു യജമാനനോടു
 അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ വിട്ടുതയവൻ കോപിച്ചു ഭാസനോടു: നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ
 വിമികളിലും ഇടത്തെരുകളിലും ചെന്നു ദരിദ്രമാർ, അംഗഹീനമാർ, കുരുടമാർ,
 മുടക്കമാർ, എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു കല്പിച്ചു. 22 പിനെ ഭാസൻ:
 യജമാനനേ, കല്പിച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും സ്ഥലം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
 23 യജമാനൻ ഭാസനോടു: നീ പെരുവഴികളിലും വേലികൾക്കരിക്കയും പോയി,
 എന്തെ വീടുനിറയേണ്ടതിനു കണ്ണവരെ അകത്തുവരുത്തുവാൻ നിബുദ്ധിക്കു
 എന്നു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 എറിയ പുരുഷാരം അവനോടുകൂടു
 പോകുന്നോൾ അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു: 26 എന്തേ അടുക്കൽ
 വരികയും അപ്പനെന്നും അമ്മയെന്നും ഭായ്യെന്നും മക്കലെന്നും സഹോദരമാരെയും
 സഹോദരികളെന്നും സ്വന്തജീവനെന്നും കൂടെ പക്കക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു
 എന്തേ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴിക്കയില്ല.

வினாலே வரத்தவனு ஏன்ற ஶிஷ்யநாயிரிப்பான் கசிதில் அறைக்கிலும் ஒரு ஶோபுரா பளிவான் ஹஸ்பிசுத் துறை ஹருனு அதை தீஸ்பான் வக உளேகா ஏனு கலைக்கு நோக்குனிலுயோ? 29 அலெக்ஷித் அடிஸமான் ஹடஶேஷம் தீஸ்பான் வகயில் ஏனு வகேங்கரா; 30 காளுநவர் ஏல்லா; ஹஜ் மனுஷின் பளிவான் துகணி, தீஸ்பானோ வகயில் ஏனு பரிஹஸிக்குமல்லோ. 31 அல்ல, ஒரு ராஜாவு மர்தாரு ராஜாவினோடு பட ஏல்லான் புரைப்புக்குமுனே ஹருனு, ஹருப்பதினாயிரவுமாயி வருநவகோடுதான் பதினாயிரவுமாயி ஏதிஸ்பான் மதியோ ஏனு அறலோசிக்குனிலுயோ? 32 போரா ஏனு வரிகித் மருவன் ஒருத்திதிக்குவோச் தனே ஸமாநாபதிக்கூட அயத்சு ஸமாயாநத்தினாயி அபேக்ஷிக்குனு. 33 அனைதன தனே நினைவித் துறைக்கிலும் தானிக்குலத்து கையை விடுபிரியுனில் ஏக்கித் துறைக்கிலும் ஏன்ற ஶிஷ்யநாயிரிப்பான் கசிக்கயில். 34 உப்பு நல்து தனே; உப்பு காரமில்லாத போயாத் ஏதெநானுகொள்ளு அதினு ரஸம் வருத்து? 35 பினை நிலத்தினும் வழத்தினும் கொஞ்சுமத்து; அதினை பூரத்து கல்யூ. கேஸ்பான் செவி உஜுவன் கேஸ்கரெட்

15 சூக்கரை பாபிக்கும் எல்லா அவளே வசனம் கேஸ்பான் அவளே அடக்கதல் வனு. 2 ஹவங் பாபிக்கூட கைக்கொள்ளு அவரோடுகூடி கேஷிக்குனு ஏனு பரிசுநாரும் ஶாஸ்திரமாரும் பரின்து பிரிபுரித்து. 3 அவரோடு அவள் ஹஜ் உபம பரின்து: 4 நினைவித் துறு அறஶ்கு நூரு அநுகளு ஏனிரிக்கரெட். அதித் தனு காளாதெ போயாத் அவங் தொல்லுரூபாய்தினையும் மருஞுமியித் விடுத்து, அது காளாதெபோயதினென கலெக்டத்துவரை நோக்கி நடக்காதிரிக்குமோ? 5 களூ கிடியாத் ஸநேதாஷிசு சுமலித் ஏடுத்து விடுத்து வாய்க்கு வனு ஸ்நேஹிதமாரையை அயத்துக்காரையை விழிசுகூடி: 6 காளாதெ போய ஏன்ற அடிக்கென களூகிடியத்துகொள்ளு ஏதேநாடு குடை ஸநேதாஷிப்பிங் ஏனு அவரோடு பரியூ. 7 அனைதன தனே மாநஸாந்தரக்கொள்ளு அதுவஶுமில்லாத தொல்லுரூபாய்து நிதிமாமாரைக்குரிசுஉஜத்தினெக்கூச் மாநஸாந்தரப்பூடும் ஒரு பாபியைசூழ்நிதி ஸுந்திதித் அயிகஂ ஸநேதாஷம் உள்ளாகு ஏனு ஸாந் நினைவேநாடு பரியூனு. 8 அல்ல, ஒரு ஸ்த்ரீக்கு பத்து ஓம உள்ளு ஏனிரிக்கரெட்; ஒரு ஓம காளாதெ போயாத் அவஶ் விழுக்கு கத்திசு விடு அடிசுவாறி அதுகளூகிடுவரை ஸுக்ஷமதேநாட அரேநூபிக்காதிரிக்குமோ? 9 களூகிடியாத் ஸ்நேஹிதமாரையை அயத்துக்காரத்திக்கூடியை விழிசுகூடி: காளாதெபோய ஓம களூ கிடியத்துகொள்ளு ஏதேநாடுகுடை ஸநேதாஷிப்பிங் ஏனு பரியூ. 10 அனைதன தனே மாநஸாந்தரப்பூடும் ஒரு பாபியைக்குரிசு வெவவுத்தமாரை மஹே ஸநேதாஷம் உள்ளாகு ஏனு ஸாந் நினைவேநாடு பரியூனு. 11 பினென்றும் அவங் பரின்தத்து: ஒரு மநுஷ்யனு ரள்ளு புதுதமார் உள்ளாயிருனு. 12 அவரித் ஹஜயவங் அப்பேநாடு: அப்பா, வஸ்துவித் ஏனிக்கு வரேள்ளும் பகு தரேள்ளும் ஏனு பரின்து; அவங் அவஶ் முதல் பகுத்துகொடுத்து. 13 ஏதெநாச் கசியூமுஸை ஹஜயமக்கங் ஸகலவும் ஸுருபிசு ஒருவேஶதேதக்கு யாத்ரையாயி அவிடெ ஜுங்கப்புக்காரனாயி ஜிவிசு, வஸ்து நானாவியமாகவிக்கூடியது. 14 ஏல்லா செலவஶிசுஶேஷம் அது வேஶத்து

കർന്നക്ഷാമം ഉണ്ടായിട്ടു അവനു മുട്ടുവനു തുടങ്ങി. 15 അവൻ ആ ദേശത്തിലേ പെണ്ണരമാർത്ത് ഒരുത്തനെ ചെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ അവനെ തന്റെ വയലിൽ പനിക്കളെ മേയ്പാൻ അയച്ചു. 16 പനി തിനുന്ന വാളുവരകൊണ്ടു വയറു നിരോപ്പാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു എകിലും ആരും അവനു കൊടുത്തില്ല. 17 അപ്പോൾ സുഖോധിയം വനിട്ടു അവൻ: എന്നെ അപ്പേൻ എന്തെ കുലിക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ശേഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ടു നശിച്ചുപോകുന്നു. 18 ഞാൻ എഴുന്നേറു അപ്പേൻ അടക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: അപ്പോ, ഞാൻ സുർത്തേതാട്ടു നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19 ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്ന പേരിനു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; നിന്റെ കുലിക്കാർത്ത് ഒരുത്തനേപ്പോലെ എന്നെ ആക്രോസ്മേ എന്നു പറയും എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറു അപ്പേൻ അടക്കൽ പോയി. ദുരത്തു നിന്നു തന്നെ അപ്പൻ അവനെ കണ്ണു മനസ്സിലിംത്തു ഓടിച്ചുനു അവൻ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു. 21 മകൻ അവനോടു: അപ്പോ, ഞാൻ സുർത്തേതാട്ടു നിന്നോടു പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ എന്നു വിളിക്കേണ്ടവാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അപ്പൻ തന്റെ ഭാസമാരോടു: വേഗം മെല്ലത്തരമായ അക്കി കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ; ഇവൻ കൈക്കു മോതിരവും കാലിനു ചെരിപ്പും ഇടവിപ്പിൻ. 23 തടിപ്പിച്ച കാളകുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അരുപ്പിൻ; നാം തിനു ആനന്ദിക. 24 ഇന്ന് എന്നെ മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ണകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവൻ ആനന്ദിച്ചു തുടങ്ങി. 25 അവൻ മുത്തമകൻ വയലിൽ ആയിരുന്നു; അവൻ വന്നു വിട്ടിനോടു അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും നൃത്യശൈലാശവും കേട്ടു; 26 ബാല്യക്കാർത്ത് ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു; ഇതെന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 27 അവൻ അവനോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ വന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ സൗഖ്യത്തേടു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു തടിപ്പിച്ച കാളകുട്ടിയെ അരുത്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു, അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു; അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവൻ അവനോടു: ഇതു കാലമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു; നിന്റെ കല്പന ഏകലെവും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല; എന്നാൽ എന്നെ ചങ്ങൽക്കളുമായി ആനന്ദിക്കേണ്ടതിനു നീ ഏകലെവും എനിക്കു ഒരു അട്ടിന്തക്കുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല. 30 വേശ്യമാരോടു കൂടി നിന്റെ മുതൽ തിനുകളുണ്ടെന്ന ഈ നിന്റെ മകൻ വന്നപ്പോഴേക്കു തടിപ്പിച്ച കാളകുട്ടിയെ അവനുവേണ്ടി അരുത്തുവല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 അതിനു അവൻ അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും എന്നോടു കൂടും ഇരിക്കുന്നവല്ലോ; എനിക്കുള്ളതു എല്ലാം നിന്റെതു ആകുന്നു. 32 നിന്റെ ഇന്ന് സഹോദരനോ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ണകിട്ടിയിരിക്കുന്നു, ആകയാൽ ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

16 പിന്ന അവൻ ശിഷ്യമാരോടു പറഞ്ഞതു: ധനവാനായോരു മനുഷ്യനു ഒരു കാഞ്ഞവിചാരകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവൻ വസ്ത്രവക നാനാവിധമാക്കുന്നു എന്നു ചിലർ അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു; നിന്നെനക്കാണ്ടു ഇന്ന് കേൾക്കുന്നതു എന്തു? നിന്റെ കാഞ്ഞവിചാരത്തിന്റെ കണക്കു ഏല്പിച്ചുതൽക്ക; നീ ഇനി കാഞ്ഞവിചാരകനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3

എന്നാൻ കായ്വിചാരകൻ: എന്ന എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? യജമാനൻ കായ്വിചാരത്തിൽ നിന്നു എന്ന നീക്കുവാൻ പോകുന്നു; കിരൈപ്പാൻ എനിക്കു പ്രാപ്തിയില്ല; ഇത്പൊൾ എന്ന നാണിക്കുന്നു. 4 എന്ന കായ്വിചാരത്തിൽനിന്നു നീകിയാൽ അവർ എന്ന തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ചേത്തുകൊശവാൻ തകഖവണ്ണം എന്ന ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു എനിക്കു അറിയാം എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ അവൻ യജമാനൻ്റെ കടക്കാരിൽ ഓരോരുത്തനെ വരുത്തി ഓന്നാമത്തവനോടു: നീ യജമാനനു എത്ര കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന ചോദിച്ചു. 6 നുറു കുടം എണ്ണു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോടു: നിന്റെ കൈച്ചീടു വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്നു അസ്തു എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അതിന്റെ ശ്രഷ്ടം മറ്റാരുത്തനോടു: നീ എത്ര കടം പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. നുറു പറ കോതന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവനോടു: നിന്റെ കൈച്ചീടു വാങ്ങി എണ്ണപതു എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഈ അനീതിയുള്ള കായ്വിചാരകൻ ബുദ്ധിയോട് പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു യജമാനൻ അവനെ പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചുമക്കലേക്കാൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ മകൾ തങ്ങളുടെ തലമുറയിൽ ബുദ്ധിയേറിയവരല്ലോ. (അം 4165) 9 അനീതിയുള്ള മമ്മാനേനക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതമാരെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊശവിൻ എന്നു എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. അതു ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ചേത്തുകൊശവാൻ ഇടയാകും. (അംബിos 4166) 10 അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ നീതികെടുവൻ അധികത്തിലും നീതി കെടുവൻ. 11 നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള മമ്മാനിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു നിങ്ങളെ ആർ ഭരമെല്ലിക്കു? 12 അന്യമായതിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായതു ആർ തരു? 13 രണ്ടു യജമാനനാരെ സേവിപ്പാൻ ഒരു ഭൂത്യനു കഴികയില്ല; അവൻ രൂവനെ പകുച്ചു മറവനെ സ്നേഹിക്കു; അല്ലകിൽ രൂത്തനോടു പറിച്ചേൻ്നു മറവനെ നിരസിക്കു. നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മമ്മാനെയും സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 14 ഇതൊക്കെയും ഭവ്യാഗ്രഹികളായ പരിശൃംഗ കേടു അവനെ പരിഹസിച്ചു. 15 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ തന്നെ മനുഷ്യരുടെ മുന്ബാകെ നീതികരിക്കുന്നവർ ആകുന്നു; ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അറിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉന്നതമായതു ദൈവത്തിന്റെ മുന്ബാകെ അണെപ്പേരേ. 16 ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും പ്രവാചകരാരുടെയും കാലം യോഹനാൻ വരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു; എല്ലാവരും ബലാല്ലക്കാരേണ അതിൽ കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു പുള്ളി വീണ്ണുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ആകാശവും ഭൂമിയും ഏണ്ടതുപോകുന്നതു എല്ലപ്പും. 18 ഭായ്യെയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റാരുത്തിയെയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഭർത്താവും ഉപേക്ഷിച്ചുവരെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 19 ധനവാനായോരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമവസ്ത്രവും പട്ടം ധരിച്ചു തിന്നുത്തി ആധിംബരത്തോടെ സുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 ലാസർ എന്നു പേരുള്ളാരു ദരിദ്രൻ വ്രാം നിരത്തവനായി അവൻ പടിപ്പുരക്കൽ കിടന്നു 21 ധനവാൻ്റെ മേഖലയിൽ നിന്നു വീഴുന്നതു തിന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗഹിച്ചു; നായ്ക്കളും വന്നു അവന്റെ വ്രാം നക്കും. 22 ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൃതനാർ

അവനെ അബോഹാമിന്റെ മട്ടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോതി. 23 ധനവാനും മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുന്നോൾ മേലോടു നോക്കി ദുരത്തു നിന്നു അബോഹാമിനെയും അവൻറെ മട്ടിയിൽ ലാസർനെയും കണ്ടു: (Had̄es 986) 24 അബോഹാംപിതാവേ, എന്നോടു കനിവുണ്ടാക്കേണമെ; ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എൻ്റെ നാഡിനെ തണ്ടപ്പിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അയക്കേണമെ; ഞാൻ ഈ ജ്യാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിജിച്ചു പറഞ്ഞു. 25 അബോഹാം: മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്ദയും ലാസർ അഖ്യാം തിന്ദയും പ്രാപിച്ചു എന്നു ഓക്ക്; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശുപിക്കുന്നു: നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. 26 അത്യരുമല്ല തങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ വലിയോരു പിള്ളപ്പണാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവക്കു കഴിവില്ല; അവിരെന്നിനു തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാനും പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിനു അവൻ: എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എൻ്റെ അപ്പുന്റെ വിട്ടിൽ അയക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; 28 എനിക്കു അഞ്ചു സഹോദരിയാം ഉണ്ടു; അവരും ഈ ധാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ അവരേണ്ടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അബോഹാം അവനോടു: അവക്കു മോഗയും പ്രവാചകനാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്കു അവർ കേൾക്കെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിനു അവൻ: അല്ലെല്ലു, അബോഹാം പിതാവേ, മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എക്കിൽ അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അവനോടു: അവർ മോഗയുടെയും പ്രവാചകനാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാത്താൽ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കാതില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

17 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞെന്നു: ഇടച്ചകൾ വരാതിരിക്കുന്നതു അസാധ്യം; എക്കിലും അവ വരുത്തുന്നവനു അയ്യോ കാഷ്ടം. 2 അവൻ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു ഇടച്ച് വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു തിരികല്ലു അവൻറെ കഴുത്തിൽ കൈട്ടി അവനെ കടലിൽ എറിഞ്ഞെന്നുകളയുന്നതു അവനു നന്നു. 3 സുക്കഷിച്ചുകൊശവിൻ; സഹോദരൻ പിശ്ചാൽ അവനെ ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവനോടു കഷ്മിക്ക. 4 ദിവസത്തിൽ എഴുവട്ടം നിന്നോടു പിശകയും എഴുവടവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു കഷ്മിക്ക. 5 അപ്പോസ്റ്റലമാർ കത്താവിനോടു; തങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വശിപ്പിച്ചുതരേണമെ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അതിനു കത്താവു പറഞ്ഞെന്നു: നിങ്ങൾക്കു കടകുമൺഡോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിയോടു; വേരോടെ പറിഞ്ഞെന്നു കടലിൽ നട്ടുപോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നിങ്ങളെ അനുസരിക്കും. 7 നിങ്ങളിൽ ആക്കഷണിക്കിലും ഉശ്കയോ മേയ്കയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടാനിരിക്കെട്ട്. അവൻ വയലിൽനിന്നു വരുന്നോൾ: നീ കഷണത്തിൽ വന്നു ഉണ്ടാനു ഇരിക്കു എന്നു അവനോടു പറയുമോ? അല്ല: 8 എനിക്കു അത്താഴം ഒരുക്കുക; ഞാൻ തിന്നുകുടിച്ചു തിരുവോളം അരകെട്ടി എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്യുക; പിനെ നീയും തിന്നു കുടിച്ചുകൊശക എന്നു പറകയില്ലയോ? 9 തന്നോടു കല്പിച്ചതു ദാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവനു നന്ദിപറയുമോ? 10

അവുണ്ടം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു ഒക്കയും ചെയ്തശേഷം: ഞങ്ങൾ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത ഭാസമാർ; ചെയ്യേണ്ടതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ. 11 അവൻ ദയവുശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയിൽ ശമ്പളക്കും ഗലീലേക്കും നടുവിൽകുടി കടക്കുന്നോൾ 12 ഒരു ശ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുന്നേരം കുപ്പംരോഗികളായ പത്രു പുരുഷമാർ അവനു എതിപെട്ടു 13 അക്കലെ നിന്മക്കാണ്ടു: യേശു, നായക, ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാക്കേണമേ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 14 അവൻ അവരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ പോയി പുരോഹിതമാക്കുന്ന നിങ്ങളെ തന്നെ കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പോകയിൽ തന്നെ അവർ ശുഖരായ്തിന്റു. 15 അവർത്തിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു സൗഖ്യംവന്നു കണ്ടു ഉച്ചത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപൂർവ്വത്തിക്കൊണ്ടു മടങ്ങിവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിഞ്ഞു വീണ്ടും അവനു നബി പറഞ്ഞു; 16 അവനോ ശമ്പളക്കാരൻ ആയിരുന്നു 17 പത്രുപേര് ശുഖരായ്തിന്റില്ലയോ? ഓവന്തുപേര് എവിടെ? 18 ഈ അന്യജാതിക്കാരന്മാരുടെ ദൈവത്തിനു മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ മടങ്ങിവന്നവരായി ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു യേശു പറഞ്ഞിട്ടു അവനോടു: 19 എഴുന്നേറ്റു പോയക്കാർക്ക്; നിന്റെ വിശ്വാസം നിനെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20 ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു പർശിന്നാർ ചോദിച്ചതിനു: ദൈവരാജ്യം കാണുത്തകവ്യമല്ല വരുന്നതു; 21 ഈതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 പിനെ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരാഡു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ രൂ ദിവസം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും; 23 കാണുകയില്ലതാനും. അന്നു നിങ്ങളോടു: ഈതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ പോകരുതു, പിൻ ചെല്ലുകയുമരുതു. 24 മിന്നൽ ആകാശത്തിക്കീഴെ തിക്കോടുവിക്കല്ലോ തിളങ്ങി മിനുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും. 25 എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും ഈ തലമുറ അവനെ തള്ളിക്കളെകയും വേണം. 26 നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ നാളിലും ഉണ്ടാകും. 27 നോഹ പെടുകത്തിൽ കടന നാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിനു കൊടുത്തതും പോന്നു; ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളിത്തു. 28 ലോതത്തിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നെ; അവർ തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടും വിറ്റും നട്ടും പണിത്തും പോന്നു. 29 എന്നാൽ ലോതത് സൊദോം വിടു നാളിൽ ആകാശത്തുനിന്നു തീയും ഗസകവും പെയ്തു എല്ലാവരെയും മുടിച്ചുകളിത്തു. 30 മനുഷ്യപുത്രൻ വെളിപ്പേടുന്ന നാളിൽ അവുണ്ടം തന്നെ ആകും. 31 അന്നു വീടിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വീടിനകത്തുള്ള സാധനം എടുപ്പാൻ ഉറങ്ങിപ്പോകരുതു; അവുണ്ടം വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും പിന്നോക്കം തിരിയരുതു. 32 ലോതത്തിന്റെ ഭായ്യൈ ഓത്തുകൊശവിൻ. 33 തന്റെ ജീവനെ നേടുവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം അതിനെ കളയും; അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം അതിനെ രക്ഷിക്കും. 34 ആ രാത്രിയിൽ രണ്ടുപേര് രൂ കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും; രൂത്തെന കൈകൈക്കാള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും. 35 രണ്ടുപേര് ഓനിച്ചു പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; രൂത്തിനെ കൈകൈക്കാള്ളും; 36 മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും [രണ്ടുപേര് വയലിൽ ഇരിക്കും; രൂത്തെന കൈകൈക്കാള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും] എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു

പരയുന്നു. 37 അവർ അവനോടും കത്താവേ, എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിനും ശവം ഉള്ളേട്ടതു കഴുകൾ കൂടും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

18 മട്ടത്യോകാതെ എപ്പോഴും പ്രാത്മിക്കേണം എന്നുള്ളതിനും അവൻ അവരോടു

ഒരുപമ പറഞ്ഞതു്: 2 ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശക്തയുമില്ലാത്ത ഒരു ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 ആ പട്ടണത്തിൽ ഒരു വിധവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എൻ്റെ പ്രതിയോഗിയോടു പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അവനു കുറേ കാലത്തേക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിനെ അവൻ: എനിക്കു ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ ശക്തയുമില്ല 5 എങ്കിലും വിധവ എനെ അസഹ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവലെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും; അബ്ലൂഷിൽ അവൻ ഒടുവിൽ വന്നു എനെ മുഖത്തിക്കും എന്നു ഉള്ളേടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 6 അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ. 7 ദൈവമേ രാഷ്ട്രക്കൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ വ്യത്യാരൂടെ കാഞ്ഞത്തിൽ തിശ്ചക്ഷമയുള്ളവൻ ആയാലും അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കതില്ലയോ? 8 വേഗത്തിൽ അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യപ്രത്യൻ വരുമ്പോൾ അവൻ ആമീതിൽ വിശ്വാസം കണ്ണടത്തുമോ എന്നു കത്താവു പറഞ്ഞു. 9 തങ്ങൾ നീതിമാനാർ എന്നു ഉരുച്ചു മറ്റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന ചിലരെക്കുംചു അവൻ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്നെന്നാൽ: 10 രണ്ടു മനുഷ്യർ പ്രാത്മിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി; ഒരുത്തൻ പരിശീൾ, മറ്റവൻ ചുക്കരാൻ. 11 പരിശീൾ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു തന്നെ: ദൈവമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ, നീതികെട്ടവർ, വ്യാപിചാരികൾ മുതലായ ശ്രേഷ്ഠ മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ ചുക്കരാരെന്നേപ്പോലെയോ ഞാൻ അഭ്യായക്കയാൽ നിനെ വാഴ്ത്തുനു. 12 ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു; നേടുന്നതിൽ ഒക്കയും പതാരം കൊടുത്തുവരുന്നു; എനിങ്ങനെ പ്രാത്മിചു. 13 ചുക്കരാരനോ ദുരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർത്തേതക്കു നോക്കുവാൻപോലും തുനിയാതെ മാറ്റത്തിചു: ദൈവമേ, പാപിയായ എന്നോടു കരുണയുണ്ടാക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ നീതികർക്കപ്പെട്ടവനായി വിട്ടിലേക്കു പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെയല്ല. തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 15 അവൻ തൊടേണ്ടതിനു ചിലർ ശിശുക്കളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിശ്യനാർ അതുകൊണ്ടു അവരെ ശാസിചു. 16 യേശുവോ അവരെ അർക്കത്തു വിളിച്ചു: പെപ്പങ്ങളെ എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിട്ടുവിൻ; അവരെ തടക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതു ആകുന്നു. 17 ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശുഎന്നപോലെ കൈകുകൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുന്നാളും അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഒരു പ്രമാണി അവനോടു: നല്ല ശുദ്ധോ, ഞാൻ നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കേണ്ടതിനു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. (stōnios §166) 19 അതിനു യേശു: എനെ നല്ലവൻ എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവന്നല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല. വ്യാപിചാരം ചെയ്യരുതു; 20 കുല ചെയ്യരുതു; മോഴിക്കരുതു; കളള്ളുകൾച്ചും പറയരുതു; നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കേ എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവയ്ക്കു എന്നു പറഞ്ഞു.

21 ഇവ ഒക്കയും ഞാൻ ചെറുപ്പംമുതൽ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടും 22 യേശു: ഇൻ ഒരു കുറവു നിന്നക്കുള്ളതാകെയും വിറ്റു ദർദ്ദനാക്കും പകുത്തുകൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിനെ വന്നു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ എത്രയും ധനവാനാകകൊണ്ടു ഇതു കേട്ടിട്ടും അതിദ്വാരിക്കുന്നതിന്. 24 യേശു അവനെ കണ്ടിട്ടും: സന്തതുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനുകാൾ ഒടക്കം സുചിക്കുഴയുടെ കടക്കുന്നതു എല്ലപ്പും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇതു കേടുവർ: എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിനു അവൻ: മനുഷ്യരാൽ അസാധ്യമായതു ദൈവത്താൽ സാധ്യമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ഇതാ, തങ്ങൾ സ്വന്തമായതു വിട്ടു നിന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പത്രാസ് പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവരോടു: ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം വീടോ ഭായ്യെയോ സഹോദരനാരെയോ അമ്മയുമ്പൊരു ദൈവത്താൽ നിത്യജീവനുകയും പ്രാപിക്കാതെവൻ ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിണ്ണാടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (അം 9165, അംബോസി 9166) 31 അന്നന്തരം അവൻ പതിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു: ഇതാ നാം തയ്യുശലേമിലേക്കു പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രനെനക്കുറിച്ചു പ്രവാചകമാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും. 32 അവനെ ജാതികൾക്കു ഏല്ലിച്ചുകൊടുക്കാതുകയും അവൻ അവനെ പരിഹരിച്ചു അവമാനിച്ചു തുപ്പി തല്ലിട്ടു കൊല്ലുകയും 33 മുന്നാം നാൾ അവൻ ഉയിരെത്തശ്ശേനേൽക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവരോ ഇതു ഒന്നും ശ്രമിച്ചില്ല; ഇല്ല വാക്കു അവക്കു മറവായിരുന്നു; പറഞ്ഞതു അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുമില്ല. 35 അവൻ യെരിഫോവിനു അടുത്തപ്പോൾ ഒരു കുരുടൻ ഇരുന്നുകൊണ്ടു വഴിയരിക്കു ഇരുന്നിരുന്നു. 36 പുരുഷാരം കടന്നു പോകുന്നതു കേട്ടു: ഇതെന്നു എന്നു അവൻ ചോദിച്ചു. 37 നസരായനായ യേശു കടന്നുപോകുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു അറിയിച്ചു. 38 അപ്പോൾ അവൻ: യേശുവേ, ഭാവിദ്യപുത്രാ, എന്നാടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിലിച്ചു. 39 മുൻനടക്കുന്നവർ അവനെ മിണ്ണാതിരിപ്പാൻ ശാസിച്ചു; അവനോ: ഭാവിദ്യപുത്രാ, എന്നാടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു എറുവും അധികം നിലവിലിച്ചു. 40 യേശു നിന്നു, അവനെ തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 41 അവൻ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. കത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച കിട്ടേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 കഷണത്തിൽ അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്തികരിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; ജനം എല്ലാം കണ്ടിട്ടും ദൈവത്തിനു പുകഴ്ച കൊടുത്തു.

19 അവൻ യെരിഫോവിൽ എത്തി കടന്നു പോകുന്നോൾ 2 ചുക്കക്കാർിൽ പ്രമാണിയും ധനവാനുമായ സകലയി എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ, 3 യേശു എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു കാണ്ണാൻ ശ്രമിച്ചു, വള്ളച്ചയിൽ കുറിയവൻ ആകകൊണ്ടു പുരുഷാരംനിമിത്തം കഴിഞ്ഞില്ല. 4 എന്നാരെ അവൻ മുന്നോടു ഓടി, അവനെ കാണേണ്ടിതിനു ഒരു കാട്ടത്തിമേൽ കയറി. യേശു ആ വഴിയായി വർക്കയായിരുന്നു.

5 അവൻ ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി: സക്കായിയേ, വേഗം ഇരഞ്ഞിവാ; ഞാൻ ഇന്നു നിന്റെ വീടിൽ പാങ്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ബഖപ്പെട്ടു ഇരഞ്ഞി സന്തോഷത്തോടെ അവനെ കൈകൊണ്ടു. 7 കണ്ഡവർ എല്ലാം: അവൻ പാപിയായോരു മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാപ്പാൻ പോയി എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 8 സക്കായിയോ നിന്നു കത്താവിനോടു: കത്താവേ, എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാതി ഞാൻ ദിനേക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു; വള്ളും ചതിവായി വാങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നാലുമടങ്ങു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു: ഇവനും അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ ഇന്നു ഇതു വീടിനു രക്ഷ വന്നു. 10 കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞെരുന്നു രക്ഷപ്പാന്നുണ്ടാ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവർ ഇതു കേടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ അവൻ തയ്യാറാലെമിന്നു സമീപിച്ചിരിക്കയാലും ദൈവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വെളിപ്പേടും എന്നു അവക്കു തോന്നുകയാലും അവൻ ഒരു ഉപമയുംകൂടെ പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ: 12 കുലീനനായോരു മനുഷ്യൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരേണം എന്നുവെച്ചു ദുരദ്ദേശത്തെക്കു യാത്രപോയി. 13 അവൻ പത്തു ഭാസമാരെ വിളിച്ചു അവക്കു പത്തു റാത്തതൽ വെള്ളി കൊടുത്തു ഞാൻ വരുവോളം വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊർവ്വിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 അവൻറെ പെഡരനാരോ അവനെ പകച്ചു അവൻറെ പിന്നാലെ പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു: അവൻ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു തങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 15 അവൻ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ താൻ ദ്രവ്യം കൊടുത്തിരുന്ന ഭാസമാർ വ്യാപാരം ചെയ്തു എന്നു നേടി എന്നു അറിയേണ്ടതിനു അവരെ വിളിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 16 ഓന്നാമത്തവൻ അടുത്തു വന്നു; കത്താവേ, നീ തന്ന റാത്തതൽക്കൊണ്ടു പത്തുരാത്തൽ സന്ധാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 17 അവൻ അവനോടു: നന്നു നല്ല ഭാസനേ, നീ അത്യല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ ആയതുകൊണ്ടു പത്തു പട്ടണത്തിനു അധികാരമുള്ളവൻ ആയിരിക്കു എന്നു കല്പിച്ചു. 18 റണ്ണാമത്തവൻ വന്നു: കത്താവേ, നീ തന്ന റാത്തതൽക്കൊണ്ടു അഞ്ചു റാത്തൽ സന്ധാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 നീയും അഞ്ചു പട്ടണത്തിനു മേൽവിചാരകൾ ആയിരിക്കു എന്നു അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചു. 20 മറ്റാരുവൻ വന്നു: കത്താവേ, ഇതാ നിന്റെ റാത്തൽ; ഞാൻ അതു ഒരു ഉറുമാലിൽ കെട്ടി വെച്ചിരുന്നു. 21 നീ വെക്കാത്തതു എടുക്കുകയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന കറിനമനുഷ്യൻ ആകകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ അവനോടു: ദുഷ്ടാസനേ, നിന്റെ വായിൽ നിന്നു തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ ന്യായം വിധിക്കും. ഞാൻ വെക്കാത്തതു എടുക്കയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്ക്കയും ചെയ്യുന്ന കറിനമനുഷ്യൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവെള്ളു. 23 ഞാൻ വന്നു എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടതിനു അതു നാബ്യപീഠത്തിൽ ആല്ലിക്കാണ്ടതു എന്നു? 24 പിന്നെ അവൻ അറികെ നില്ക്കുന്നവരോടു: ആ റാത്തൽ അവൻറെ പകൽ നിന്നു എടുത്തു പത്തു റാത്തലുള്ളവനു കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 കത്താവേ, അവനു പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ടെന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 26 ഉള്ളവനു എവനു കൊടുക്കും ഇല്ലാത്തവനോടു ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തു കളയും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പരയുന്നു. 27 എന്നാൽ ഞാൻ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു സമ്മതമില്ലാത്ത

ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു എൻ്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു കൊന്നുകളില് എന്നു അവൻ കല്ലിച്ചു. 28 ഈതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുമ്പായി നടന്നുകൊണ്ടു യെരുശലേമിലേക്കു താത്ര ചെയ്തു. 29 അവൻ ഓലീവ് മലയരികെ ബേത്തർഹാഗൈക്കും ബേമാനേന്നുക്കും സമീപിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യമാരിൽ റണ്ടുപേരെ അയച്ചു: 30 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ കടക്കുവോൾ ആരും ദിക്കലും കയറിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതകക്കുട്ടിയെ കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 31 അതിനെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ആരെകില്ലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ: കത്താവിനു ഇതിനെക്കാണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു. 33 കഴുതകക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുവോൾ അതിൻ്റെ ഉടയവർ: കഴുതകക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിനു; 34 കത്താവിനു ഇതിനെക്കാണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 35 അതിനെ യേശുവിൻ്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം കഴുതകക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ കയറ്റി. 36 അവൻ പോകുവോൾ അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു. 37 അവൻ ഓലീവുമലയുടെ ഇറക്കത്തിനു അടുത്തപ്പോൾ ശിഷ്യമാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം തങ്ങൾ കണ്ണ സകല വിഞ്ഞപ്പേരുത്തിക്കളെയും കുറിച്ചു സന്നോഷിച്ചു അതുപുത്തിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 38 കത്താവിൻ്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; സൃംതതിൽ സമാധാനവും അതുനന്നങ്ങളിൽ മഹത്വും എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പുരുഷാരത്തിൽ ചില പരിശോരോ അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യമാരെ വിലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അതിനു അവൻ: ഇവർ മിണ്ഡാതിരുന്നാൽ കല്ലുകൾ ആത്മവിജിക്കും എന്നു താണ് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 41 അവൻ നശരത്തിനു സമീപിച്ചപ്പോൾ അതിനെ കണ്ടു അതിനെക്കുറിച്ചു കരഞ്ഞു: 42 ഈ നാളിൽ നിന്റെ സമാധാനത്തിനുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ അതു നിന്റെ കല്ലിനു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 നിന്റെ സന്ദർഭകാലം നീ അറിയാണ്ടതുകൊണ്ടു നിന്റെ ശത്രുകൾ നിന്നക്കു ചുറ്റും വാടക്കോരി നിനെ വളഞ്ഞു നാലുപുറത്തും ദൈരുകൾ 44 നിനെന്നയും നിന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ മക്കളെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, നിങ്കൽ കല്ലിനേൽ കല്ലു ശ്രേഷ്ഠപ്പീകരിക്കുന്ന കാലം നിന്നക്കു വരും. 45 പിനെ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു വില്ക്കുന്നവരെ പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി: 46 എൻ്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ കളജ്ഞാരുടെ ഗുഹ ആക്കിത്തിന്ത്തു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തിൽ പ്രധാനികളായവരും അവനെ നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കം നോക്കി. 48 എങ്കിലും ജനം എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേട്ടു രജജിച്ചിരിക്കയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല.

20 ആ ദിവസങ്ങളിൽ എന്നിൽ അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ജനത്തോടു ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷം അറിയിക്കുവോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും മുപ്പരിധിയായി അടുത്തു വന്നു അവനോടു: 2 നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിന്നക്കു തന്നു ആർ? തങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അതിനു ഉത്തരമായി അവൻ: എന്നും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു എന്നോടു പറവിൻ. 4 യോഹന്നാൻ സ്നാനം സ്വർത്തിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അവർ തമിൽ നിരുപ്പിച്ചു: സ്വർത്തിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിനെ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിക്കാതെത്തു എന്തു എന്നു അവൻ ചോദിക്കും. 6 മനുഷ്യരിൽനിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലേം ജനം ഒക്കെയും യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ഉരുച്ചിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ കല്ലറിയും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു്; 7 എപിഡെനിനോ? തങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവരോടു്: എന്നാൽ എന്ന ഇതു ചെയ്യുന്നതു ഇന്ന അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതു എന്നും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അനന്തരം അവൻ ജനത്തോടു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്നും: ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുതിരിതേതാം നടുണ്ടാക്കി കൂടിയാം അപാരം പാട്ടിനു ഏല്പിച്ചിട്ടു് എറിയ കാലം പരദേശത്തു പോയി പാത്തു. 10 സമയമായപോൾ കൂടിയാം അവരോടു തോട്ടതിന്റെ അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിനു അവരുടെ അടക്കൽ ഒരു ഭാസനെ അയച്ചു; അവനെ കൂടിയാം അവരുടെ തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളിൽന്നു. 11 അവൻ മറ്റായും ഭാസനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവനെയും അവർ തല്ലി അപമാനിച്ചു വെറുതെ അയച്ചുകളിൽന്നു. 12 അവൻ മുന്നാമതു ഒരുത്തനെ പറഞ്ഞതയച്ചു; അവർ അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു പുറത്താക്കിക്കളിൽന്നു. 13 അപോൾ മുതിരിതേതാട്ടതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ: എന്ന എന്തു ചെയ്യേണ്ടു്? എന്നു പ്രിയ പുത്രനെ അയക്കും; പക്ഷേ അവർ അവനെ ശക്തിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കൂടിയാം അവനെ കണ്ടിട്ടു്; ഇവൻ അവകാശി; അവകാശം നമുക്കു ആക്കേണ്ടതിനു നാം അവനെ കൊന്നുകളക്ക് എന്നു തമിൽ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞു. 15 അവർ അവനെ തോട്ടതിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി കൊന്നുകളിൽന്നു. 16 അവൻ വന്നു ആ കൂടിയാം അപാരം നിഗമിച്ചു തോടും അന്യംാക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. അതു കേട്ടിട്ടു അവർ അങ്ങനെ ഒരുന്നാളും സംഭവിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവനോ അവരെ നോകി: “എന്നാൽ വീടുപണിയുന്നവർ തള്ളികളിൽന്നു കല്ലു മുലകല്ലായിത്തീന്നു്” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്തു? 18 ആ കല്ലിമേൽ വീഴുന്ന ഏവനും തകന്നുപോകും; അതു ആരുടെ മേൽ എക്കിലും വിണാൽ അവനെ യൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഈ ഉപമ തങ്ങളുടെ പാതയും എന്നു ശാസ്ത്രിമാരും മഹാപുരോഹിതരാം ഗഹിച്ചിട്ടു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അവന്റെ മേൽ കൈവെച്ചുവെള്ളു നോകി എക്കിലും ജനത്തെ ദേഹപ്പട്ടു. 20 പിനെ അവർ അവനെ നാടുവാഴിയുടെ അധിനന്തരത്തിലും അധികാരത്തിലും ഏല്പിപ്പാതകവെള്ളം അവനെ വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതിനു തകം നോകി നീതിമാനാർ എന്നു നടിക്കുന്ന ഒരുക്കാരെ അയച്ചു. 21 അവർ അവനോടു്: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു ഉപദേശികയും മുവപക്ഷം നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി തയ്യാറാർമ്മായി പരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നു. 22 നാം കൈസനക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ അല്ലെങ്കിലും ചോദിച്ചു. 23 അവരുടെ ഉപാധം ഗഹിച്ചിട്ടു അവൻ അവരോടു്; ഒരു വെള്ളിക്കാശ കാണിപ്പിൻ; 24 അതിനുള്ള സ്വരൂപവും മേലഭാഗത്തും ആരുടെതു എന്നു ചോദിച്ചതിനു്; കൈസനരുടെതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 25 എന്നാൽ കൈസനക്കുള്ളതു കൈസനക്കു ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിനു കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ അവരോടു്

പരഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ അവന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശയം പ്പെട്ടു മിണഡാതിരുന്നു. 27 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന സദുക്കർത്ത് ചിലർ അടക്കത്തു വന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതു: 28 ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടു മകളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ ഭായ്യരെ പരിഗ്രഹിച്ചു സഹോദരനു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണ്ണേ എന്നു മോശ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 29 എന്നാൽ ഏഴു സഹോദരനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർത്തെ ഓന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചു മകളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 30 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 31 അവുണ്ടം ഏഴുപേരും ചെയ്തു മകളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി. 32 ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ അവർത്തെ ഏവനു ഭായ്യയാകും? ഏഴുവക്കും ഭായ്യയായിരുന്നുവെല്ലോ. 34 അതിനു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഇള ലോകത്തിന്റെ മകൾ വിവാഹം കഴിക്കയും വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. (അം 9165) 35 എക്കില്ലും ആ ലോകത്തിനും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തിനും യോഗ്യരായവർ വിവാഹം കഴിക്കയുമില്ല വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവക്കു ഇനി മരിപ്പാനും കഴികയില്ല. (അം 9165) 36 അവൻ പുനരുത്ഥാനപുത്രനാരാക്കയാൽ ദൈവദുർത്തുല്യരും ദൈവ പുത്രനാരും ആകുന്നു. 37 മരിച്ചവർ ഉയിരെന്ത്രധനേല്ക്കുന്നു എന്നതോ മോശയും മുർഷ്ണപ്പുംഭാഗത്തു കത്താവിനെ അബോഹാമിന്റെ ദൈവവും ധിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കേബാവിന്റെ ദൈവവും എന്നു പറയുന്നതിനാൽ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല, ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമല്ലേ; എല്ലാവരും അവനും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 39 അതിനു ചില ശാസ്ത്രിമാർ: ഗുരോ, നി പറഞ്ഞതു ശരി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 40 പിനെ അവനോടു ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ അവർ തുനിണ്ണുത്തുമില്ല. 41 എന്നാൽ അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു ഭാവിപ്പിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 42 “കത്താവു എൻ്റെ കത്താവിനോടു: ഞാൻ നിന്റെ ശതുക്കാളെ നിന്റെ പാദപീംമാക്കുവോളം എൻ്റെ വലത്തുഭാഗത്തിൽക്കെ എന്നു അരുളിചെയ്യുതു” 43 എന്നു സക്ഷിത്തനപുസ്തകത്തിൽ ഭാവിച്ച തന്നെ പറയുന്നുവെല്ലോ. 44 ഭാവിച്ച അവനെ കത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിനെ അവൻ പുതൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. 45 എന്നാൽ ജനം കൈയും കേർക്കേ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യരാഹോടു: 46 നിലയക്കിക്കളാട നടപ്പാൻ ഇല്ലിക്കയും അങ്ങാടിയിൽ വന്നവും പള്ളിയിൽ മുവ്വാസനവും അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ സുക്ഷിച്ചുകൊർവ്വിൻ. 47 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും ഉപായരൂപേണ ദീഘമായി പ്രാത്മികയും ചെയ്യുന്നു; അവക്കു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധിവരു.

21 അവൻ തലപൊക്കി ധനവാനാർ ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു ഇടുന്നതു കണ്ണു.

2 ദർദ്ദയായോരു വിധവ രണ്ടു കാശു ഇടുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ: 3 ഇല്ല ദർദ്ദയായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാജും അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളാടു പറയുന്നു. 4 എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമ്യഖ്യയിൽ നിന്നെല്ലോ വഴിപാടു ഇടുതു; ഇവളേം തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു തനിക്കളുള്ള ഉപജീവനം കൈയും ഇട്ടിരിക്കുന്നു. 5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു അതു മനോഹരമായ

കല്ലുകളാലും വഴിപാടുകളാലും അലകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഈ കാണുന്നതിൽ ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലു കല്ലിനേൽ ശ്രേഷ്ഠകാത്ത കാലം വരും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ, അതു എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും? അതു സംഭവിപ്പാറാക്കുന്നോളെ ലക്ഷണം എന്നു എന്നു അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു. 8 അതിനു അവൻ: ആരും നിങ്ങളെ തെറിക്കാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അനേകർ എൻ്റെ പേരെടുത്തു വരു; അവരെ അനുഗമിക്കരുതു. 9 നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചുകേൾക്കുന്നോൾ തെട്ടിപ്പോകരുതു; അതു ആദ്യം സംഭവിക്കേണ്ടതു തനേ; അവസാനം ഉടനെ അണ്ണതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 പിനെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം രാജ്യത്രോടും എതിർക്കും. 11 വലിയ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും മഹാവ്യാധികളും അവിടവിട ഉണ്ടാകും; ദേഹരകാഴ്ചകളും ആകാശത്തിൽ മഹാ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 ഈതു എല്ലാറ്റിനും മുഖ്യ എൻ്റെ നാമംനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ചു രാജാക്കമാരുടെയും നാടുവാഴികളുടെയും മുസിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപദ്വിക്കയും പള്ളികളിലും തടവുകളിലും ഏല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 13 അതു നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തരം ആകും. 14 ആകയാൽ പ്രതിവാദിപ്പാൻ മുസുകുട്ടി വിചാരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകും. 15 നിങ്ങളുടെ എതിർക്കൾക്കു ആക്കും ചെറുപ്പാനോ എതിർ പറവാനോ കഴിയാത്ത വാക്കും ഇംഗ്ലാന്റും നാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. 16 എന്നാൽ അമ്മയ്പുമാരും സഹോദരരാരും ചാച്ചകാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ ഏപ്പിച്ചുകൊടുക്കയും നിങ്ങളിൽ ചിലരെ കൊല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 17 എൻ്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പക്കക്കും. 18 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമംപോലും നശിച്ചപോകയില്ലതാനും. 19 നിങ്ങൾ ക്ഷമക്കാണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ നേടും. 20 സൈന്യങ്ങൾ യെറുശലേമിനെ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുന്നോൾ അതിന്റെ ശുന്നകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അഭിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നീരിൽ. 21 അന്നു യെഹൂദയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ട; അതിന്റെ നടവിലുള്ളവർ പുറപ്പെടുപോകട്ട; നാടുപുറങ്ങളിലുള്ളവർ അതിൽ കടകരുതു. 22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതിനു ആ നാളുകൾ പ്രതികാരകാലം ആകുന്നു. 23 ആ കാലത്തു ഗഭിണികൾക്കും മുല കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം! ദേശത്തു വലിയ തെരുക്കവും ഈ ജനത്തിനേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. 24 അവർ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ വീഴുകയും അവരെ സകലജാതികളിലേക്കും ബഖരായി കൊണ്ടുപോകയും ജാതികളുടെ കാലം തികയുവോളം ജാതികൾ യെറുശലേം ചവിട്ടികളെക്കയും ചെയ്യും. 25 സുംഗിലും ചട്ടമിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; കടലിഞ്ഞയും ഓളംതിന്റെയും മുഴക്കം നിമിത്തം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു നിരാഗരായാണ് കുടിയ പരിമേം ഉണ്ടാകും. 26 ആകാശത്തിന്റെ ശക്തികൾ ഇളക്കിപ്പോകുന്നതിനാൽ ഭൂലോകത്തിനു എന്തു വീപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പേടിച്ചും നോക്കിപ്പാത്തുംകൊണ്ടു മനുഷ്യർ നിർജ്ജീവനാർ ആകും. 27 അപ്പാൾ മനുഷ്യപുത്രരം ശക്തിയോടും മഹാതേജയോടും കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. 28 ഈതു സംഭവിച്ചതുങ്ങുന്നോൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്പേരും അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു നിവിസ്ത്രിക്കുന്നീരിൽ. 29 ഒരുപമയും അവരോടു

പരഞ്ഞതു: അതി മുതലായ സകല വ്യക്ഷങ്ങളെയും നോക്കുവിൻ. 30 അവ തളിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വേന്തൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വതവെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 31 അപ്പുള്ളം തനേ ത്രഞ്ചു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ശഹിപ്പിൻ. 32 സകലവും സംഭവിക്കുവോളം ഇള തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു താൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 33 ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ പചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 34 നിങ്ങളുടെ ഹ്യായം അതിക്രഷണത്താലും മദ്ധ്യാന്തത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ടു ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെടുന്നു കണിപ്പോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ. 35 അതു സർജ്ജുതലത്തിലും വസിക്കുന്ന ഏവക്കും വരും. 36 ആകയാൽ ഇള സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറിനും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രരെന്റെ മുന്നിൽ നില്ലാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാക്കേണ്ടതിനു സദാകാലവും ഉണ്ടാകും പ്രാത്മിച്ചുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 37 അവൻ ദിവസേന പകൽ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; രാത്രി ഓലിവ്‌മലയിൽ പോയി പാക്കും. 38 ജനം എല്ലാം അവൻ വചനം കേൾക്കേണ്ടതിനു അതികാലത്തു ദൈവലായത്തിൽ അവൻ അടുക്കൽ ചെല്ലും.

22 പെസഹ എന പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ അടുത്തു. 2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതമാരും ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ ദയപ്പെടുകയാൽ അവനെ ഒക്കുവാൻ ഉപായം അനേകിച്ചു. 3 എന്നാൽ പതിരുവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള ഇളസ്കാഫ്യാത്തായുദയിൽ സാത്താൻ കടന്നു: 4 അവൻ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതമാരോടും പടനായകമാരോടും അവനെ അവക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വഴിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 5 അവർ സന്നോഷിച്ചു അവനു ദ്രവ്യം കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞൊത്തു. 6 അവൻ വാക്കു കൊടുത്തു, പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തകം അനേകിച്ചുപോന്നു. 7 പെസഹകുഞ്ഞതാടിനെ അരുക്കേണ്ടാനു പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആയപ്പോൾ 8 അവൻ പത്രാസിനെന്നും ഡോഹനാനെന്നും അയച്ചു; നിങ്ങൾ പോയി നമുക്കു പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 തണങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു അവർ ചോദിച്ചതിനു: 10 നിങ്ങൾ പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു എതിർപ്പെടും; അവൻ കടക്കുന്ന വീടിലേക്കു പിൻചെന്നു വീടുടയവനോടു: 11 താൻ എന്റെ ശിഷ്യമാരുമായി പെസഹ കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു ഗുരു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 12 അവൻ വിരിച്ചെഴുരുക്കിയോരു വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 13 അവർ പോയി തണങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ണു പെസഹ ഒരുക്കി. 14 സമയം ആയപ്പോൾ അവൻ അപ്പാസ്തലമാരുമായി ഭക്ഷണത്തിനു ഇരുന്നു. 15 അവൻ അവരോടു: താൻ കഷ്ടം അനുഭവിക്കും മുന്നെ ഇള പെസഹ നിങ്ങളോടുകൂടു കഴിപ്പാൻ വാഞ്ഞയോടെ ആഗഹിച്ചു. 16 അതു ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിവൃത്തിയാക്കുവോളം താൻ ഇനി അതു കഴിക്കയില്ല എന്നു താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു വാഴ്ത്തി: ഇതു വാങ്ങി പക്കിട്ടുകൊൾവിൻ. 18 ദൈവരാജ്യം വരുവോളം താൻ

മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം ഇന്നു മുതൽ കൂടിക്കില്ലെ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19 പിനെ അപ്പോൾ എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീരം; എന്റെ ഓമ്മക്കായി ഇതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അപ്പുള്ളം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും കൊടുത്തു: ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എന്റെ രക്തത്തിലെ പുതിയനിയമം ആകുന്നു. 21 എന്നാൽ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ കൈ എന്റെ അതികെ മേശപ്പുറത്തു ഉണ്ട്. 22 നിംഫയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യനു അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഇതു ചെയ്യാൻ പോകുന്നവൻ തങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ ആർ ആയിരിക്കും എന്നു അവർ തമിൽ ചോദിച്ചു തുടങ്ങി. 24 തങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി എന്നേംഡുരു എന്നതിനെച്ചാല്ലി ഒരു തക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി. 25 അവനോ അവരോടു പറഞ്ഞു: ജാതികളുടെ രാജാക്കന്നാർ അവരിൽ കത്തുത്തം നടത്തുന്നു; അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ എന്നു പറയുന്നു. 26 നിങ്ങളോ അങ്ങനെയല്ല; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ ഇളയവനെപ്പോലെയും നായകൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും ആകടു. 27 ആത്രാകുന്നു വലിയവൻ? ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവനോ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ? ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നവനല്ലയോ? ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ആകുന്നു. 28 നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ പരിക്ഷകളിൽ എന്നോടുകൂടുന്ന നിലപിനിനവർ. 29 എന്റെ പിതാവു എനിക്കു രാജ്യം നിയമിച്ചുതന്നതുപോലെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കും നിയമിച്ചു തരുന്നു. 30 നിങ്ങൾ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എന്റെ മേശയിക്കൽ തിന്നുകൂടിക്കയും സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരുന്നു യിസായേൽ ശ്രീത്രം പന്ത്രണ്ടിനെയും ന്യായം വിധിക്കയും ചെയ്യും. 31 ശ്രീമാനേ, ശ്രീമാനേ, സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോത്യപ്പോലെ പാറേഡണ്ടതിനു കല്പന ചോദിച്ചു. 32 ഞാനോ നിന്റെ വിശ്വാസം പൊത്തപ്പോകാതിരിപ്പാൻ നിന്നു സഹോദരനാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു. 33 അവൻ അവനോടു: കത്താവേ, ഞാൻ നിന്നോടുകൂടുന്ന തടവിലാകുവാനും മരിപ്പാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അതിനു അവൻ: പത്രാസെ, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല എന്നു മുന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പിറയുംമുണ്ടു കോഴി കുകുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35 പിനെ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളെ മടിപ്പീലയും പൊക്കണവും ചെരിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല കുറവുമുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടു: എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മടിപ്പീലയുള്ളവൻ അതു എടുക്കടു; അപ്പുള്ളം തന്നെ പൊക്കണമുള്ളവനും; ഇല്ലാത്തവനോ തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റു വാൾ കൊള്ളടു. 37 അവനെ അധമ്മികളുടെ കുട്ടത്തിൽ എപ്പു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു ഇനി എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു നിവൃത്തി വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38 കത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിനു: മതി എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 39 പിനെ അവൻ പതിവുപോലെ ദീവ് മലെക്കു

പുരപ്പട്ടപോയി; ശിഷ്യമാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. 40 ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവനോടു: നിങ്ങൾ പർക്ഷയിൽ അകപ്പടാതിരിപ്പാൻ പ്രാത്മിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 താൻ അവരെ വിട്ടു ഒരു കല്ലേറുദുരത്തോളം വാങ്ങിപ്പോയി മുട്ടുകുത്തി; 42 പിതാവേ, നിന്നക്കു മനസ്സുണ്ടകിൽ ഈ പാനപാത്രം എക്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എക്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിരുൾ ഇഷ്ടം തന്നെ ആകടു എന്നു പ്രാത്മിച്ചു. 43 അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർത്തിയിൽ നിന്നു ഒരു ദുതൻ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 44 പിന്നെ അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാത്മിച്ചു; അവൻറെ വിയപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളിപ്പോലെ ആയി. 45 അവൻ പ്രാത്മന കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു ശിഷ്യമാരുടെ അടക്കൽ ചെന്നു, അവർ വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ണ അവനോടു: 46 നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു എന്തു? പർക്ഷയിൽ അകപ്പടാതിരിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു പ്രാത്മിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 47 അവൻ സംസാരിക്കുന്നോൾ തന്നെ ഇതാ, ഒരു പുരുഷാരം; പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ യുദ്ധം അവക്ക് മുന്നടന്നു യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടക്കത്തുവന്നു. 48 യേശു അവനോടു: യുദ്ധേ, മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബന്നകാണോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 49 സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതു അവൻറെ കൂടെയുള്ളവർ കണ്ണു: കത്താവേ, ഞങ്ങൾ വാർക്കാണ്ഡു വെച്ചേണമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവർിൽ ഒരുത്തൻ മഹാപുരോഹിതൻറെ ദാസനെ വെട്ടി അവൻറെ വലതെത കാതു അറുത്തു. 51 അപ്പോൾ യേശു: ഇതെങ്കു വിട്ടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു അവൻറെ കാതു തൊട്ടു സൗഖ്യമാകി. 52 യേശു തന്റെ നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതമാരോടും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകന്മാരോടും മുപ്പുമാരോടും: ഒരു കളിഞ്ഞെന്തെന്നു പേരെ എന്നപോലെ നിങ്ങൾ വാള്ളു വടക്കുമായി പുരപ്പട്ടവന്നുവോ? 53 തനാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ കൈ ഓൺഡില്ല; എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും ഇരുളിഞ്ഞെന്നില്ലാതാവും അനുകൂനു എന്നു പറഞ്ഞു. 54 അവർ അവനെ പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതൻറെ വിട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി; പത്രാസും അകലം വിട്ടു പിന്തുചെന്നു. 55 അവർ നടുമുറ്റത്തിന്റെ മദ്യത്തിൽ ഒന്നിച്ചിരുന്നപ്പോൾ പത്രാസും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 56 അവൻ തീവെട്ടത്തിനടക്കേക്കെ ഇരിക്കുന്നതു ഒരു ബാല്യകാരത്തി കണ്ണു അവനെ ഉറ്റു നോകി: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 57 അവനോ; സ്ത്രിയേ, തനാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു തള്ളിപ്പിരുത്തു. 58 കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടും മരുഭൂവൻ അവനെ കണ്ണു: നീയും അവരുടെ കൂടുതലിലുള്ളവൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പത്രാസോ: മനുഷ്യാ, തനാൻ അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59 ഏകദേശം ഒരു മണി നേരം കഴിഞ്ഞാറെ വേറൊരുവൻ: ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു സത്യം; ഇവൻ ഗലിലക്കാരന്മുഖം എന്നു നിശ്ചക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 60 മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു പത്രാസ് പറഞ്ഞു. അവൻ സംസാരിക്കുന്നോൾ തന്നെ പെടുന്നു കോഴി കുക്കി. 61 അപ്പോൾ കത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രാസിനെ എന്നു നോകി: ഇന്നു കോഴി കുകുമമുഖം നീ മുന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പിരുത്തും എന്നു കത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രാസു ഓത്തു 62 പുരത്തിനാജി അതിദ്ദേശവന്തോടു കരഞ്ഞു. 63 യേശുവിനെ പിടിച്ചുവർ അവനെ പർഹാസിച്ചു കല്ലുകൈട്ടി തണ്ണി: 64 പ്രചീകരിക്ക; നിന്നെ അടിച്ചവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു 65 മറ്റു പലതും അവനെ ദുഷ്ടിച്ചു

പറഞ്ഞു. 6 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുപ്പൊരായ മഹാപുരോഹിതനാരും ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂട്ടി അവനെ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി: നീ ക്രിസ്തു എകിൽ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; 8 ഞാൻ ചോദിച്ചും ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. 9 എന്നാൽ ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 എന്നാൽ നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു എല്ലാവരും ചോദിച്ചതിനു: നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ അവർ ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? നാം തന്നെ അവന്റെ വാമോഴി കേടുവണ്ണോ എന്നു പറഞ്ഞു.

23 അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും കൂടുമേ എഴുന്നേറ്റു അവനെ പീലാത്തൊസിന്റെ

അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി: 2 ഈവൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയെ മറിച്ചുകളിക്കയും താൻ ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസക്കു കരം കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു കൂടം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. 3 പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ യെഹൂദരൂപതു രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതനാരോടു പുരുഷാരത്തോടും: ഞാൻ ഈ മനുഷ്യനിൽ കൂടം ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിനു അവർ: അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യെഹൂദയിൽ എങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പറിപ്പിച്ചു ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നിഷ്കഷ്ടിച്ചു പറഞ്ഞു. 6 ഈ കേട്ടിട്ടു ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ എന്നു പീലാത്തൊസ് ചോദിച്ചു; 7 ഹൈരോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നിൽത്തിട്ടു, അന്നു യെഹൂദലോമിൽ വന്നു പാക്കുന്ന ഹൈരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ അവനെ അയച്ചു. 8 ഹൈരോദാവു യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു അത്യുന്ന സന്തോഷിച്ചു; അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ കാണുന്നൾ വളരെക്കാലമായി ഇല്ലിച്ചു; അവൻ വല്ല അടയാളവും ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു. 9 ഏറിയോനു ചോദിച്ചിട്ടും അവൻ അവനോടു ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 10 മഹാപുരോഹിതനാരും ശാസ്ത്രിമാരും കർണമായി അവനെ കൂടം ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. 11 ഹൈരോദാവു തന്റെ പടയാളികളുമായി അവനെ പരിഹസിച്ചു നിസ്താരനാക്കി ശുഭവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചു. 12 അന്നു ഹൈരോദാവും പീലാത്തൊസും തമിൽ സ്നേഹിതനാരായിത്തിന്റെ; മുഖ്യ അവർ തമിൽ ബൈരമായിരുന്നു. 13 പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതനാരയും പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വിജിച്ചു കൂട്ടി. 14 അവരോടു: ഈ മനുഷ്യൻ ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എന്നെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നുവണ്ണോ; ഞാനോ നിങ്ങളുടെ മുന്നാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കൂടം ഒന്നും ഇവനിൽ കണ്ടില്ല; 15 ഹൈരോദാവും കണ്ടില്ല; അവൻ അവനെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചുവണ്ണോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്വപ്നം; 16 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഇവനെ നീക്കിക്കൈക; ബഹിബാസിനെ വിട്ടു തരിക എന്നു എല്ലാവരുംകുടുംബിലെ നിലവിഴിച്ചു. 18 [ഉസ്സവന്നോരും രയുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്കു പതിവായിരുന്നു] 19 അവനോ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായ രൂ

കലഹവും കൊലയും ഹേതുവായി തടവിലായവൻ ആയിരുന്നു. 20 പീലാത്താസ് യേശുവിനെ വിടുപിപ്പാൻ ഇഷ്ടിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 21 അവരോ: അവനെ കുർഖിക, കുർഖിക എന്നു എതിരെ നിലവിഴിച്ചു. 22 അവൻ മുന്നാമതും അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു എന്നും അവനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു എന്നു അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവരോ അവനെ കുർഖിക്കേണ്ടതിനു ഉറക്ക മുടിച്ചു ചോദിച്ചു; അവരുടെ നിലവിഴി ഫലിച്ചു; 24 അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ ആകട്ട എന്നു പീലാത്താസ് വിഡിച്ചു, 25 കലഹവും കൊലയും ഹേതുവായി തടവിലായവനെ അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ വിടുകൊടുക്കയും യേശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു എല്ലിക്കയും ചെയ്തു. 26 അവനെ കൊണ്ടുപോകുന്നോൾ വയലിൽ നിന്നു വരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു കുറേനക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു കുർഖ ചുമപ്പിച്ചു യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ നടക്കുമാറാക്കി. 27 ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും അവനെച്ചാല്പി വിലപിച്ചു മുറയിടുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളും അവൻറെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 28 യേശു തിരിഞ്ഞു അവരെ നോക്കി: ദൈരുശലേംപുത്രിമാരെ, എന്നെച്ചാല്പി കരയേണ്ടാ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മകളെയും ചൊല്പി കരവിൻ. 29 മച്ചികളും പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. 30 അന്നു മലകളോടു: എന്നെങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു: എന്നെല്ല മുടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും. 31 പച്ചമരത്തോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഉണങ്ങിയതിനു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 32 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരായ വേറെ രണ്ടുപേരെയും അവനോടുകൂടെ കൊല്ലേണ്ടതിനു കൊണ്ടുപോയി. 33 തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ അവനെയും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരയും, ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി, കുർഖിച്ചു. 34 എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അനിയായകക്കാണ്ടു ഇവരോടു കഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവൻറെ വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചിട്ടിട്ടു. 35 ജനം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഇവൻ മറുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചുവള്ളൂ; ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തു എങ്കിൽ തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ട എന്നു പ്രധാനികളും പരിഹസിച്ചുപറഞ്ഞു. 36 പടയാളികളും അവനെ പതിഹസിച്ചു അടുത്തു വന്നു അവനു പുളിച്ചവിഞ്ഞു കാണിച്ചു. 37 നീ ദൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എങ്കിൽ നിന്നെത്തനേ രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ഇവൻ ദൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എന്നു ഒരു മേലെഴുത്തും അവൻറെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 39 തുകിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ: നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ? നിന്നെത്തനേയും എന്നെല്ലയും രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 40 മറവനോ അവനെ ശാസിച്ചു; സമഗ്രിക്കാവിധിയിൽ തന്നെ ആയിട്ടും നീ ദൈവത്തെ ദേഹപ്പെടുന്നില്ലയോ? 41 നാമോ ന്യായമായിട്ടു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു; നാം പ്രവർത്തിച്ചതിനു യോഗ്യമായതല്ലോ കിട്ടുന്നതു; ഇവനോ അരുതാത്തതു എന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 42 പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ രാജത്വം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നെ ഓത്തുകൊള്ളുന്നമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവനോടു: ഇന്നു നീ എന്നോടുകൂടെ പറുദിസയിൽ ഇരിക്കും എന്നു എന്നു എന്നു സത്യമായി നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 എക്കദേശം ആരാം മൺി നേരമായപ്പോൾ സൃംഗം

ഇരുണ്ടുപോയിട്ടു ബന്ധതാം മണിവരെ ദേശത്തു ഒക്കെയും അസ്യകാരം ഉണ്ടായി. 45 ദൈവമന്ത്രിരത്തിലെ തിരുപ്പില നടുവെ ചീതിപ്പോയി. 46 യേശു അത്യചുത്തിൽ പിതാവേ, ഞാൻ എന്നും ആത്മാവിനെ തുക്കയ്ക്കിൽ ഏല്ലിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. 47 ഈ സംഭവിച്ചതു ശതാധിപൻ കണ്ണിട്ടു; ഈ മനുഷ്യൻ വാസ്തവമായി നീതിമാൻ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 48 കാണ്മാൻ കൂടി വന്ന പുരുഷാരം ഒക്കെയും സംഭവിച്ചതു കണ്ണിട്ടു മാറ്റത്തിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി. 49 അവൻ്റെ പരിചയകാർ എല്ലാവരും ഗലിലയിൽ നിന്നു അവനെ അനുഗമിച്ച സ്ത്രീകളും ഇതു നോക്കിക്കൊണ്ടു ആരഞ്ഞു. 50 അർത്ഥതു എന്നൊരു ദയവുദ്യപട്ടണക്കാരനൊയി നിലുവന്നു നീതിമാനും ദൈവതാജ്ഞയെത്തു കാത്തിരുന്നവനുമായ യോഗേഫ് എന്നൊരു മന്ത്രി 51 -- അവൻ അവരുടെ ആലോചനക്കും പ്രവൃത്തിക്കും അനുകൂലമല്ലായിരുന്നു - - 52 പീലിഖത്താസിന്റെ അടക്കക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു, 53 അതു ഇരകി ഒരു ശ്രീലയിൽ പൊതിഞ്ഞെത്തു പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും ആരെയും ഒരിക്കലും വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ കല്പിയിൽ വെച്ചു. 54 അനും ഒരുക്കനോൾ ആയിരുന്നു, ശമ്പുത്തും ആരംഭിച്ചു. 55 ഗലിലയിൽ നിന്നു അവനോടുകൂടെ പോന്ന സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു കല്പിയും അവൻ്റെ ശരീരം വെച്ച വിധവും കണ്ണിട്ടു 56 മടങ്ങിപ്പോയി സുഗന്ധവർദ്ധവും പരിമളതെലവും ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു ശമ്പുത്തിൽ സ്വന്മമായിരുന്നു.

24 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർദ്ധം എടുത്തു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ നോം ദിവസം അതികാലത്തു കല്പിക്കുകയെ എത്തി, 2 കല്പിയിൽ നിന്നു കല്പി ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു. 3 അകത്തു കടന്നാറെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ ശരീരം കണ്ണില്ല. 4 അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ ചഞ്ചലിച്ചിരിക്കുന്നോൾ മിനുന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷമാർ അരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 5 ദയപ്പെട്ടു മുഖം കുനിച്ചു നില്ക്കുന്നോൾ അവർ അവരോടു; നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്നേഷിക്കുന്നതു എന്തു? 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല, ഉയിരെത്തശുന്നേറിക്കുന്നു; 7 മുഖേ ഗലിലയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ തന്നെ അവൻ നിങ്ങളോടു; മനുഷ്യപുത്രനെ പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്ലിച്ചു കുശിക്കയും അവൻ മുന്നാം നാൾ ഉയിരെത്തശുന്നേരുകയെന്നും വേണം എന്നു പറഞ്ഞതു ഓത്തുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു 8 അവർ അവൻ്റെ വാക്കു ഓത്തു, 9 കല്പി വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. 10 അവർ ആരെന്നാൽ മഴപകാരത്തി മറിയ, യോഹനാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ തന്നെ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളും അരു അപ്പോസ്റ്റലന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 11 ഈ വാക്കു അവക്കു വെറും കമ്പോലെ തോന്തി; അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 [എന്നാൽ പത്രാസ് എഴുന്നേറു കല്പിക്കുകയെ ഓടിച്ചേരുന്നു കുനിഞ്ഞതു നോക്കി, തുണി മാത്രം കണ്ടു, സംഭവിച്ചതെന്നെന്നു ആശയമുള്ളപ്പെട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.] 13 അനും തന്നെ അവർിൽ രണ്ടുപേരു ദയവുശലേഖിക്കിന്നു ഏഴു നാഴിക ആരമുള്ള എമ്മവുള്ള് എന്ന ശ്രാമത്തിലേക്കു പോകയിൽ 14 ഈ സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ഒക്കെയും തമിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 15 സംസാരിച്ചു തക്കിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ യേശു താനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു ചേന്നുനടന്നു. 16 അവനെ അറിയാതവണ്ണം

അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചിരുന്നു. 17 അവൻ അവരോടു; നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമിൽ വാദിക്കുന്ന ഇരു കാഞ്ചം എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു. 18 ശൈത്യാപ്പാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ; ദയവുശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം ഇരു നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച കാഞ്ചം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 19 ഏതു എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞത്തു; ദൈവത്തിനും സകലജനത്തിനും മുന്നാകെ പ്രവ്യത്തിയില്ലും വാക്കില്ലും ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന നസരായനനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു തന്നെ. 20 നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതനാരും പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു ഏല്പിച്ചു ക്രൂഷിച്ചു. 21 തങ്ങളോ അവൻ യിസായേലിനെ വിശേഷിപ്പാനുള്ളവൻ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു; അതെല്ലാമല്ല, ഇതു സംബന്ധിച്ചിട്ടു ഇന്നു മുന്നാം നാൾ ആകുന്നു. 22 തങ്ങളുടെ കൂടുതൽ ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്പരേക്കൽ പോയി 23 അവൻ്റെ ശരീരം കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ദുതമാരുടെ ദശനം കണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളെ ഫേംപിച്ചു. 24 തങ്ങളുടെ കൂടുതൽ ചിലർ കല്പരേക്കൽ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ കണ്ണു; അവനെ കണ്ണിലൂതാനും. 25 അവൻ അവരോടു: “അയ്യോ, ബുദ്ധിപീനരേ, പ്രവാചകനാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത മനബന്ധികളേ, 26 ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കഷ്ണം അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ മഹത്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതല്ലയോ” എന്നു പറഞ്ഞു, 27 മോശേ തുടങ്ങി സകലപ്രവാചകനാർിൽ നിന്നും എല്ലാതിരുവൈഴ്യത്തുകളില്ലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു അവക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവർ പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടുകൂടെ പാക്കുക; നേരു വെവകി അന്തർമിപ്പാനായണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ അവക്കുച്ചു; അവൻ അവരോടുകൂടെ പാപ്പാൻ ചെന്നു. 30 അവരുമായി കൈഷണത്തിനു ഇരിക്കുന്നോൾ അവൻ അപ്പും എടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവക്കു കൊടുത്തു. 31 ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു തുറന്നു അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു; അവൻ അവക്കു അപ്രത്യക്ഷനായി 32 അവൻ വഴിയിൽ നമ്മുടു സംസാരിച്ചു തിരുവൈഴ്യത്തുകളെ തെളിയിക്കുന്നോൾ നമ്മുടെ ഹ്യദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു അവർ തമിൽ പറഞ്ഞു. 33 അതു നാഴികയിൽ തന്നെ അവർ എഴുന്നേറ്റു ദയവുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 34 കത്താവു വാസ്തവമായി ഉയിരെത്തിച്ചുനേറ്റു ശിമോനു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും കൂടെയുള്ളവരെയും കണ്ണു. 35 വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ അപ്പും നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു അറിയായവനതും അവർ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു. 36 ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ അവൻ അവരുടെ നടപിൽ നിന്നു: [നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.] 37 അവർ തെട്ടി ഭയപെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു എന്നു അവക്കു തോന്തി. 38 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയത്തിൽ സംശയം പൊങ്ങുന്നതും എന്തു? 39 തൊൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്നു എൻ്റെ കയ്യും കാല്യും നോക്കി അറിവിൽ; എന്നെ തൊട്ടുനോക്കുവിൻ; എന്നിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിനു മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലാണോ എന്നു പറഞ്ഞതു. 40 [ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും കാല്യും]

അവരെ കാണിച്ചു.] 41 അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിശയിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു്: തിനുവാൻ വള്ളതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ പകൽ ഉണ്ടാ എന്നു ചോദിച്ചു. 42 അവർ ഒരു വസ്യം വരുത്തെ മീനും [തേൻകടയും] അവനു കൊടുത്തു. 43 അതു അവൻ വാങ്ങി അവർ കാണ്റെക തിനു. 44 പിനെ അവൻ അവരോടു് ഇതാകുന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപ്രസ്തകങ്ങളിലും സകീത്തനങ്ങളിലും എന്നക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കൈകയും നിവ്യതിയാക്കണം എന്നുള്ളതു തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു 45 തിരുവെഴുത്തുകളെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു അവരുടെ ബൃഥിയെ തുറന്നു. 46 ക്രിസ്തു കഴഞ്ഞം അനുഭവിക്കയും മുന്നാം നാൾ മരിച്ചവർത്തിൽ നിനു ഉയിരത്തിലുന്നേല്ലെങ്കയും 47 അവരെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും ദയവുശലേമിൽ തുടങ്ങി സകലജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും വേണം എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 48 ഇതിനു നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 49 എൻ്റെ പിതാവു വാദത്തം ചെയ്തതിനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ അയക്കും. നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി ധരിക്കുവോളം നഗരത്തിൽ പാപ്പിൾ എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 50 അനന്തരം അവൻ അവരെ ബോധാന്ത്യോളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 51 അവരെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടു പിറിഞ്ഞു [സ്വർഗ്ഗരോഹണം ചെയ്തു]. 52 അവർ [അവനെ നമസ്കരിച്ചു] മഹാസന്തോഷത്താടെ ദയവുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചുന്നു 53 എല്ലായ്പോഴും ദൈവലായത്തിൽ ഇരുന്നു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

യോഹന്നാൻ

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 3 സകലവും അവൻമുഖാന്തരം ഉള്ളബാധി; ഉള്ളബാധത്തു ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉള്ളബാധത്തല്ല. 4 അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചം ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6 ദൈവം അയച്ചിട്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു; അവനു യോഹന്നാൻ എന്നു പേര്. 7 അവൻ സാക്ഷ്യത്തിനായി, താൻമുഖാന്തരം എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു വെളിച്ചതെത്തക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നെ വന്നു. 8 അവൻ വെളിച്ചം ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടുന്നവന്തെ. 9 ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻമുഖാന്തരം ഉള്ളബാധി; ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈകൈകാണില്ല. 12 അവനെ കൈകൈകാണു അവൻസ് നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവക്കും ദൈവമകൾ ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു. 13 അവൻ രക്തത്തിൽ നിന്നും, ജയത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താല്ലു, പുരുഷസ്രൂ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ നിന്നുതേ ജനിച്ചതു. 14 വചനം ജയമായി തീന്നു, കൃപയും സത്യവും നിരിഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാത്രം. ഞങ്ങൾ അവൻസ് തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവർന്നു തേജസ്സായി കണ്ണു. 15 യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികരിച്ചു; എൻ്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ ഏനിക്കു മുന്പനായി തീന്നു; അവൻ ഏനിക്കു മുന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നെ ഏന്നു വിജിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അവൻസ് നിന്നവിൽ നിന്നു നമുക്കു എല്ലാവക്കും കൃപമേൽ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം മോശേമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം വന്നു. 18 ദൈവത്തെ ആരും ആരും ഉരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 19 നീ ആർ എന്നു യോഹന്നാനോടു ചോദിക്കേണ്ടതിനു യൈഹൂദമാർ യൈരുഗലേമിൽനിന്നു പുരോഹിതമാരെയും ലേവ്യത്രെയും അവൻസ് അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ അവൻസ് സാക്ഷ്യം ഏന്തെന്നാൽ: അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു; 20 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 21 പിനെ ഏന്തു? നീ ഏലീയാവോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതിനു: അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. നീ ആ പ്രവാചകനോ? എന്നതിനു: അല്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ അവനോടു: നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോടു ഉത്തരം പറയേണ്ടതിനു നീ നിന്നെന്നക്കുറിച്ചു തന്നെ ഏന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിനു അവൻ: യൈശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ: കത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആകുവിൻ എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിജിച്ചുപറയുന്നവൻസ് ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അയക്കപ്പെട്ടവർ പരിശമാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25 എന്നാൽ നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല എന്നു വരികിൽ നീ സന്നാം കഴിപ്പിക്കുന്നതു ഏന്തു എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 26 അതിനു യോഹന്നാൻ: ഞാൻ

വെള്ളത്തിൽ സ്കാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടു; 27 എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ തനേ; അവൻ ചെരിപ്പിന്റെ വാസു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 ഇതു യോദ്ധാനക്കരെ യോഹനാൻ സ്കാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേമാന്യയിൽ സംഭവിച്ചു. 29 പിറേനാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടിട്ടു; ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുണ്ഠതാടു. 30 എന്റെ പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ എനിക്കു മുഖ്യ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു മുമ്പനായി തീന്തു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തനേ. 31 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എക്കിലും അവൻ തിന്റെയേലിനു വെളിപ്പേണ്ടതിനു ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്കാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ വനിബിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യോഹനാൻ പിന്നയും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു; ആത്മാവു ഒരു പ്രാവൃപ്പോലെ സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞിവരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതു അവൻമേൽ വരിച്ചു. 33 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എക്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്കാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ എനെ അയച്ചവൻ എന്നോടു; ആരുടെമേൽ ആത്മാവു ഇരഞ്ഞുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ അവൻ പരിശുഭ്യാത്മാവിൽ സ്കാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അങ്ങനെ ഞാൻ കാണുകയും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തനേ എന്നു സാക്ഷ്യം പരകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 35 പിറേനാൾ യോഹനാൻ പിന്നയും തന്റെ ശിഷ്യമാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി അവിടെ നില്ക്കുന്നോൾ 36 കടന്നുപോകുന്ന യേശുവിനെ നോക്കീടു; ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ കുണ്ഠതാടു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 അവൻ പറഞ്ഞതു ആ രണ്ടു ശിഷ്യമാർ കേടു യേശുവിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 38 യേശു തിരിഞ്ഞതു അവർ പിന്നാലെ വരുന്നതു കണ്ടു അവരോടു; നിങ്ങൾ എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ: ഒസ്റ്റി, എന്നു വെച്ചാൽ ശുരോ, നീ എവിടെ പാക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അവൻ അവരോടു: വന്നു കാണിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ വസിക്കുന്ന ഇടം അവർ കണ്ടു അനു അവനോടുകൂടെ പാത്തു; അപ്പോൾ എക്കദേഹം പത്താം മണിനേരം ആയിരുന്നു. 40 യോഹനാൻ പറഞ്ഞതു കേടു അവനെ അനുഗ്രഹിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ സഹോദരനായ അഭ്രതയാസ് ആയിരുന്നു. 41 അവൻ തന്റെ സഹോദരനായ ശിമോനെ ആദ്യ കണ്ടു അവനോടു; തെങ്ങൾ മശിഹായെ എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്ത്യുവെ കണ്ണടത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവനെ നോക്കി: നീ യോഹനാൻ പുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു; നിന്നക്കു കേൾക്കാ എന്നു പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു; അതു പത്രാസ് എന്നാകുന്നു. 43 പിറേനാൾ യേശു ശ്വീലൈക്കു പുരുഷപ്പട്ടവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ മിലിപ്പൂസിനെ കണ്ടു; എനെ അനുഗ്രഹിക്കു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 44 മിലിപ്പൂസോ അഭ്രതയാസിന്റെയും പത്രാസിന്റെയും പട്ടണമായ ബേത്തംസയിദയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 45 മിലിപ്പൂസ് നമ്മനയെലിനെ കണ്ടു അവനോടു; നൃത്യപ്രമാണത്തിൽ മോശയും പ്രവാചകമാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ കണ്ണടത്തിയിരിക്കുന്നു; അവൻ യോസേപ്പിന്റെ പുത്രനായ യേശു എന്ന നസരെത്ത്‌ക്കാരൻ തനേ എന്നു പറഞ്ഞു. 46 നമ്മനയേൽ അവനോടു; നസരെത്തിൽനിന്നു വല്ല നമയും വരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.

മിലിപ്പൂസ് അവനോടും വന്നു കാണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 47 നമനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു യേശു കണ്ടു: ഇതാ, സാക്ഷാൽ തിസായേല്യൻ; ഇവനിൽ കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 48 നമനയേൽ അവനോടും എന്ന എവിടെവെച്ചു അറിയും എന്നു ചോദിച്ചതിനു: മിലിപ്പൂസ് നിനെ വിളിക്കുമുണ്ടെന്നു അത്തിയുടെ കീഴിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ താൻ നിനെ കണ്ടു എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49 നമനയേൽ അവനോടും റബ്ബി, നീ ദൈവപ്പുത്രൻ, നീ തിസായേലിന്റെ രാജാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടും താൻ നിനെ അത്തിയുടെ കീഴിൽ കണ്ടു എന്നു നിനോടു പറക്കൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ ഇതിനെക്കാൾ വലിയതു കാണും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 ആമേൻ ആമേൻ താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ അടുക്കൽ ദൈവദുതനാർ കയറുകയും ഇരങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

2 മുന്നാം നാൾ ഗലിലയിലെ കാനാവിൽ ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ അമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 യേശുവിനെയും ശിഷ്യമാരെയും കല്യാണത്തിനു കഷണിച്ചിരുന്നു. 3 വീണ്ടും പോരാതെവർക്കയാൽ യേശുവിന്റെ അമ്മ അവനോടും: അവക്കു വീണ്ടും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോടും: സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? എന്തെ നാഴിക ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ അമ്മ ശുഗ്രേഷകാരോടും: അവൻ നിങ്ങളോടും എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ ദയപൂദമാരുടെ ശുഭ്യീകരണനിയമം അനുസരിച്ചു രണ്ടൊ മുന്നോ പറ വീതം കൊള്ളുന്ന അതരു കല്പാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യേശു അവരോടും: ഈ കല്പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിരെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ വകൊളവും നിരെച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ കോതി വിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 9 അതു എവിടെനിന്നു എന്നു വെള്ളം കോതിയ ശുഗ്രേഷകാരല്ലാതെ വിരുന്നുവാഴി അറിഞ്ഞതില്ല. വീണ്ടായിത്തീർന്ന വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി രൂചിനോക്കിയാരെ മനവാളുന്ന വിളിച്ചു; 10 എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല വീണ്ടും ലഹരി പിടിച്ചുശേഷം ഇളപ്പമായതും കൊടുക്കുമാറുണ്ടും; നീ നല്ല വീണ്ടും ഇതുവരെയും സുക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 11 യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭായി ഗലിലയിലെ കാനാവിൽവെച്ചു ചെയ്തു തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെട്ടതിൽ; അവന്റെ ശിഷ്യമാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 12 അനന്തരം അവനും അമ്മയും സഹോദരമാരും ശിഷ്യമാരും കമ്പന്നഹൃമിലേക്കു പോയി; അവിടെ ഏറനാൾ പാത്തില്ല. 13 ദയപൂദമാരുടെ പെസഹ സമീപം ആകകൊണ്ടു യേശു ദയരൂഗലേമിലേക്കു പോയി. 14 ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു എനിവയെ വില്ക്കുന്നവരെയും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന പൊൻവാണിഡക്കാരുടെ നാണ്യം തുകിക്കളഞ്ഞതു മേശകളെ മറിച്ചിട്ടും; 15 പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരോടും: ഇതു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവില്ല; എന്തെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ വാണിഡശാല ആകരെതു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ

അവന്റെ ശിഷ്യമാർ: നിംഗ് ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എൻവു എന്ന തിനുകളയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഓത്തു. 18 എന്നാൽ യൈഹൂദമാർ അവനോടു: നിനക്കു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നതിനു നീ എന്തു അടയാളം കാണിച്ചുതരും എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവനോടു: ഈ മനിരം പൊളിപ്പിന്; എന്ന മുന്നു ദിവസത്തിനുകം അതിനെ പണിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യൈഹൂദമാർ അവനോടു: ഈ മനിരം നാല്പത്താറു സംവത്സരംകാണ്ഡു പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മുന്നു ദിവസത്തിനുകം അതിനെ പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അവനോ തന്റെ ശരീരം എന്ന മനിരത്തെക്കുറിച്ചുതേ പറഞ്ഞതു. 22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ മരിച്ചവർത്തിനിനു ഉയിരെൽപ്പുനേറ ശ്രേഷ്ഠം ശിഷ്യമാർ ഓത്തു തിരുഖ്വാത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവും വിശ്വസിച്ചു. 23 പെസഹപരുന്നാളിൽ യൈരുശലേമിൽ ഇൽക്കുബോൾ അവൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ എല്ലാവരെയും അറികകാണ്ഡു തന്നെത്താൻ അവരുടെ പകൽ വിശ്വസിച്ചേല്ലിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളതു എന്തു എന്നു സ്വത്വവ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3 പരീശമാരുടെ കൃത്യതിൽ യൈഹൂദരുടെ ഒരു പ്രമാണിയായി നികെക്കാദേമോസ് എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു: റബ്ബി, നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിനു ഉപദേശാവായി വനിതിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടുകൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്യാൻ ആക്കും കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിനോടു പറയുന്നു; പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്ണാൻ ആക്കും കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 നികെക്കാദേമോസ് അവനോടു: മനുഷ്യൻ വ്യഘനായശ്രേഷ്ഠം ജനിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? രണ്ടാമത്തും അമധ്യുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്ന ജനിക്കാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിനു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിനോടു പറയുന്നു: വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആക്കും കഴികയില്ല. 6 ജീവത്താൽ ജനിച്ചതു ജീവം ആകുന്നു; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചതു ആത്മാവു ആകുന്നു. 7 നിങ്ങൾ പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു എന്ന നിനോടു പറകയാൽ ആശയമുണ്ടായും. 8 കാറു ഇഷ്മുള്ളേടത്തു ഉംതുന്നു; അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അതു എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതുപോലെ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 നികെക്കാദേമോസ് അവനോടു: ഈ എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 10 യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നീ തിരുസായേലിന്റെ ഉപദേശാവായിരുന്നിട്ടും ഇതു അറിയുന്നില്ലയോ? 11 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിനോടു പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്കയും കണ്ടതു സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈകൈകാള്ളുന്നില്ലതാനും. 12 ഭൂമിയിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർത്തിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? 13 സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇങ്ങിവന്മാരായി

സുർത്തിൽ ഇൻകുനവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ അഭ്യാതെ ആരും സുർത്തിൽ കയറിട്ടില്ല. 14 മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സപ്പാത്ത ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയരത്തിൽത്താകുന്നു. 15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. (അംബിos p166) 16 തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവല്ലോ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (അംബിos p166)

17 ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാന്മാലു ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനതേ. 18 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാതെവനു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്ക്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു. 19 ന്യായവിധി എന്നതോ, വെളിച്ചും ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളതു ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചതെതക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നെ. 20 തിനു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചതെത പക്കക്കുന്നു; തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു ആക്ഷേപം വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചതെതക്കു വരുന്നതുമില്ല. 21 സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു വെളിപ്പേണ്ടതിനു വെളിച്ചതെതിക്കലേക്കു വരുന്നു. 22 അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യരായുമായി യൈഹുദ്രുദ്ധരത്തു വന്നു അവരോടുകൂടെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 23 യോഹനാനും ഗലേമിനും അരികത്തു എന്നോനിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; അഞ്ചുകൾ വന്നു സ്നാനം ഏറ്റു. 24 അനു യോഹനാനെ തടവിൽ ആകിയിരുന്നില്ല. 25 യോഹനാന്റെ ശിഷ്യരാതിൽ ചിലക്ക് ഒരു യൈഹുദനുമായി ശുഭേകരണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാദം ഉണ്ടായി; 26 അവർ യോഹനാന്റെ അടുക്കൽവനു അവനോടു: റബ്ബീ, യോദ്രാനക്കരെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ, നി സാക്ഷിക്കിച്ചുട്ടുള്ളവൻ തന്നെ, ഇതാ, സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിനു യോഹനാൻ: സുർത്തിൽ നിന്നു കൊടുത്തിട്ടില്ലാതെ മനുഷ്യനു എന്നും ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 28 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, അവനു മുന്നായി അയക്കപ്പെട്ടവനതേ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു നിങ്ങൾ തന്നെ എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ ആകുന്നു; മണവാളൻ സ്നേഹിതനോ നിന്നു മണവാളൻ സ്വരം കേട്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്നാഴിക്കുന്നു; ഈ എൻ്റെ സന്നാഴം പുത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30 അവൻ വളരേണം, ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 മേലിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവക്കും മീതയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ ഭൗമികൻ ആകുന്നു; ഭൗമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; സുർത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ എല്ലാവക്കും മീതയുള്ളവനായി താൻ കാണ്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു സാക്ഷികരിക്കുന്നു; 32 അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം ആരും കൈകൈകാള്യുനില്ല. 33 അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം കൈകൈകാള്യുന്നവൻ ദൈവം സത്യവാൻ എന്നുള്ളതിനു മുറയിട്ടുണ്ട്. 34 ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ അളവുകുടാതെയില്ലോ കൊടുക്കുന്നതു. 35 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവൻ്റെ കഴിഞ്ഞ കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു.

36 പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ദൈവങ്കോധം അവഗർമ്മേൽ വസിക്കുന്നതെയുള്ളത്. (aiōnios §166)

4 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം ശിഷ്യമാരെ ചേത്തു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പർശ്ചരാർ കേടു എന്നു കത്താവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ 2-- ശിഷ്യമാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ലതാനു -- 3 അവൻ യെഹൂദയേശും വിട്ടു പിന്നെയും ഗലീലേലക്കു യാത്രയായി. 4 അവൻ ശമയ്യിൽ കുടി കടന്നുപോകേണ്ടിവനു. 5 അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നോരു ശമയ്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ യോസേഫിനു കൊടുത്ത നിലത്തിനരികെ എത്തി. 6 അവിടെ യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു വഴി നടന്നു കഷിണിച്ചിട്ടു ഉറവിനരികെ ഇരുന്നു; അപ്പോൾ എക്കദേശം ആരാം മൺിനേരം ആയിരുന്നു. 7 ഒരു ശമയ്യസ്തീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു അവളോടു് എന്നിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവന്റെ ശിഷ്യമാർ കേഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ പട്ടണത്തിൽ പോയിരുന്നു. 9 ശമയ്യസ്തീ അവനോടു് നീ യെഹൂദൻ ആയിരിക്കു ശമയ്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു. യെഹൂദമാക്കും ശമയ്യക്കും തമിൽ സന്ധക്കമില്ല. — 10 അതിനു യേശു; നീ ദൈവത്തിന്റെ ഭാനവും നിന്നോടു കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും അറിഞ്ഞതു എങ്കിൽ നീ അവനോടു ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, നിനക്കു കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലാലോ; കിണറു ആഴ്ചമുള്ളതാകുന്നു; പിനെ ജീവനുള്ള വെള്ളം നിനക്കു എവിടെ നിന്നു? 12 നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു ഈ കിണറു തെങ്ങൾക്കു തന്നതു; അവനും അവന്റെ മകളും മുഗ്രഞ്ഞും ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവളോടു് ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനു എല്ലാം പിന്നെയും അഹിക്കും. 14 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുന്നാളും അഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവക്കലേക്കു പോങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായി തീരും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (aiōn §165, aiōnios §166) 15 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, എന്നിക്കു അഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിനു ആ വെള്ളം എന്നിക്കു തരേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു് പോയി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 എന്നിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു ന്തീ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിനു്; എന്നിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരി. 18 അഞ്ചു ഭർത്താക്കമാർ നിനക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 19 സ്ത്രീ അവനോടു് യജമാനനേ, നീ പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 20 തെങ്ങളുടെ പിതാക്കമാർ ഈ മലയിൽ നമസ്കരിച്ചുവന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥലം യെരുശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവളോടു് പറഞ്ഞതു; സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതു ഈ മലയിലും അല്ല യെരുശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു. 22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. തെങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ യെഹൂദമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നല്ലോ വരുന്നതു. 23

സത്യനമസ്കാരികൾ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമീരിക്കുന്നു. തന്നെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെന്നയുള്ളിവർ ആയിരിക്കേണം എന്നു പിതാവു ഇല്ലിക്കുന്നു. 24 ദൈവം ആത്മാവു ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കേണം. 25 സ്ത്രീ അവനോടു: മശിഹ — എന്നുവെച്ചാൽ കീസ്തു — വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവളോടു: നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നെ മശിഹ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 ഇതിനീടുത്തിൽ അവന്റെ ശിഷ്യമാർ വന്നു അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ ആശ്വര്യപ്പെട്ടു എക്കിലും: നീ എന്തു ചോദിക്കുന്നു? അവളോടു എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും ചോദിച്ചില്ല. 28 അനന്തരം സ്ത്രീ പാതം ബെശിട്ടു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു: 29 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും എന്നോടു പറഞ്ഞു ഒരു മനുഷ്യനെ വന്നുകാണിൻ; അവൻ പകേശ കീസ്തു ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 31 അതിനീടുത്തിൽ ശിഷ്യമാർ അവനോടു: റബീ, ഭക്ഷിച്ചാലും എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 അതിനു അവൻ: നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ എനിക്കു ഉണ്ടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 33 ആകയാൽ വല്ലവന്നു അവന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു ശിഷ്യമാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്ന അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവന്റെ പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നെ എന്തെന്നു ആഹാരം. 35 ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊയ്തതു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല പൊകി നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ കൊയ്തതിനു ബെളുത്തിരിക്കുന്നതു കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 36 വിതെക്കുന്നവനും കൊയുന്നവനും ഒരുമിച്ചു സന്നോധിപ്പാൻ തകവെള്ളും കൊയുന്നവൻ കൂലി വാങ്ങി നിത്യജീവകലേക്കു വിളവു കൂട്ടിവെക്കുന്നു. (stomios p166) 37 വിതെക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ, കൊയുന്നതു മറ്റാരുത്തൻ എന്നുള്ള പഴഞ്ചാൽ ഇതിൽ ഒത്തിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ അഭ്യാസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊയ്യാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ അഭ്യാസിച്ചു; അവരുടെ അഭ്യാസമലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 39 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കയും അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ വാക്കുന്നിതം ആ പട്ടണത്തിലെ പല ശമ്ര്ഥരും അവൻിൽ വിശ്വസിച്ചു. 40 അങ്ങനെ ശമ്ര്ഥർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു തങ്ങളോടുകൂടെ പാക്കണം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടുനാൾ അവിടെ പാത്തു. 41 എറ്റവും അധികംപേര് അവന്റെ വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു: 42 ഇനി നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നെ കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവു എന്നു അറികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. 43 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ അവിടവിട്ടു ശലീലെക്കു പോയി. 44 പ്രവാചകനു തന്റെ പിതൃദേശത്തു സ്ഥാപിച്ചു ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. 45 അവൻ ശലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശലീലക്കാർ തങ്ങളും പെരുന്നാളിനു പോയി അവൻ യെരുശലേമിൽവെച്ചു പെരുന്നാളിൽ ചെയ്തതു ഒക്കയും കണ്ടുകൊണ്ടു അവനെ അംഗീകരിച്ചു. 46 അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം വീണ്ടാക്കിയ ശലീലയിലെ

കാനായിൽ വന്നു. അനു മകൻ രോഗിയായിരുന്നേരു രാജഭൂത്യൻ കഹൻഡുമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 47 യേശു തയഹൃദയേശത്തുനിന്നു ശലിലയിൽ വന്നു എന്നു അവൻ കേടു അവൻസ് അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകൻ മരിപ്പാരായിരിക്കേകാണു അവൻ വന്നു അവനെ സൗഖ്യമാക്കേണ്ണ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 48 യേശു അവനോടു: നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും കണ്ടിട്ടില്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 49 രാജഭൂത്യൻ അവനോടു: കത്താവേ, പൈതൃക മരിക്കുമമുണ്ടേ വരേണ്ണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു അവനോടു: പൊയ്ക്കക്കാർക്ക്; നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു ആ മനുഷ്യൻ പോയി. 51 അവൻ പോകയിൽ അവൻസ് ദാസമാർ അവനെ എതിരേറ്റു മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവനു ഭേദം വന നാഴിക അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവൻ അവനോടു: ഇന്നലെ ഏഴുമൺിക്കു പനി വിട്ടുമാറി എന്നു പറഞ്ഞു. 53 ആകയാൽ നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ നാഴികയിൽ തന്നെ എന്നു അപ്പൻ ശ്രദ്ധിച്ചു താനും കുട്ടാംബം ഒക്കയും വിശ്വസിച്ചു. 54 യേശു തയഹൃദയിൽനിന്നു ശലിലയിൽ വന്നപോൾ ഇതു രണ്ടാമത്തെ അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

5 അതിന്റെ ശ്രഷ്ടം തയഹൃദയാരുടെ രൂ ഉത്സവം ഉണ്ടായിട്ടു യേശു തയരുശലേമിലേക്കു പോയി. 2 തയരുശലേമിൽ ആട്ടുവാതില്ക്കൽ ബേമെന്സ് എന്നു എബ്രായപേരുള്ള രൂ കുളം ഉണ്ടു; അതിന്നു അഞ്ചു മണിയപം ഉണ്ടു. 3 അവയിൽ വ്യാധികാർ, കുതുറൻ, മുടക്കർ, കഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ വലിയോരു കുട്ടം [വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ടു] കിടന്നിരുന്നു. 4 [അതതു സമയത്തു ഒരു ദുതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം കലക്കു; വെള്ളം കലങ്ങിയ ശ്രഷ്ടം ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു വ്യാധിപിടിച്ചുവന്നായിരുന്നാലും അവനു സൗഖ്യം വരും.] 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു ആണ്ടു രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ണു, ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നിൽന്നു: നിന്നക്കു സൗഖ്യമാക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടാ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 7 രോഗി അവനോടു: യജമാനനേ, വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്ന കുളത്തിൽ ആക്കുവാൻ എന്നിക്കു ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നെ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റാരുത്തൻ എന്നിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: ഏഴുനേരു നിന്റെ കിടക എടുത്തു നടക്കെ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ സൗഖ്യമായി കിടക എടുത്തു നടന്നു. 10 എന്നാൽ അന്നു ശമ്പത്ത് ആയിരുന്നു. ആകയാൽ തയഹൃദയാർ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചുവനോടു: ഇന്നു ശമ്പത്ത് ആകുന്നു; കിടക എടുക്കുന്നതു വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവരോടു: എന്ന സൗഖ്യമാക്കിയവൻ: കിടക എടുത്ത നടക്കെ എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ അവനോടു: കിടക എടുത്തു നടക്കെ എന്നു നിന്നേന്നു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ യേശു മാറിക്കളഞ്ഞത്തുകൊണ്ടു അവൻ ആരെന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചുവൻ അണിൽന്നതില്ല. 14 അനന്തരം യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു കണ്ണു അവനോടു: നോക്കു, നിന്നക്കു സൗഖ്യമായണ്ണോ; അധികം തിന്മയായതു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആ മനുഷ്യൻ

പോയി തന്ന സൗഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു യെഹൂദമാരോടു അറിയിച്ചു. 16 യേശു ശമ്പുത്തിൽ അതു ചെയ്ക്കൊണ്ടു യെഹൂദമാർ അവനെ ഉപദേവിച്ചു. 17 യേശു അവരോടു: എൻ്റെ പിതാവു ഇന്നുവരെയും പ്രവത്തിക്കുന്നു; എന്നും പ്രവത്തിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ അവൻ ശമ്പുത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവു എന്നു പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ ദൈവത്തേതാടു സമമാക്കിയതുകൊണ്ടും യെഹൂദമാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി ശ്രമിച്ചു പോന്നു. 19 ആകയാൽ യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നതു അല്ലാതെ പുത്രനു സ്വന്തേ എന്നും ചെയ്വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു എല്ലാം പുത്രനും അവുണ്ടാം തന്നേ ചെയ്യുന്നു. 20 പിതാവു പുത്രനെ നംനാദിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കയും അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ആശയ്യപ്പെടുമാരും ഇവയിൽ വലിയ പ്രവൃത്തികളും അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 21 പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉണ്ടതി ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും താൻ ഇല്ലാക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 22 എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെന്നും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനു പിതാവു ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം പുത്രനുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 23 പുത്രനെ ബഹുമാനിക്കാതെവൻ അവനെ അയച്ച പിതാവിനെന്നും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. 24 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എൻ്റെ പചനം കേടു എന്ന അയച്ചവനെ വിശ്രസിക്കുന്നവനു നിരൂപിപ്പാൻ ഉണ്ടു്; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവകലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു. (stnios 5166) 25 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രൻ്റെ ശമ്പും കേൾക്കയും കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. 26 പിതാവിനു തനിൽതന്നേ ജീവനുള്ളതുപോലെ അവൻ പുത്രനും തനിൽതന്നേ ജീവനുള്ളവൻ ആകുമാരു വരും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 27 അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവനു അധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28 ഇതികൽ ആശയ്യപ്പെടുത്തു; കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ എല്ലാവരും അവൻ്റെ ശമ്പും കേടു, 29 നന്ന ചെയ്തവർ ജീവനായും തിന്ന ചെയ്തവർ ന്യായവിധികാരയും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്യാനുള്ള നാഴിക വരുന്നു. 30 എന്നിക്കു സ്വന്തേ എന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയുന്നതല്ല; എന്ന കേൾക്കുന്നതുപോലെ ന്യായം വിധിക്കുന്നു; എന്ന എൻ്റെ ഇഷ്ടം അല്ല, എന്ന അയച്ചവൻ്റെ ഇഷ്ടമന്ത്രെ ചെയ്വാൻ ഇല്ലാക്കുന്നതുകൊണ്ടു എൻ്റെ വിധി നിന്തിയുള്ളതു ആകുന്നു. 31 എന്ന എന്നെന്നകുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതാൽ എൻ്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. 32 എന്നെന്നകുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു മറ്റാരുത്തൻ ആകുന്നു; അവൻ എന്നെന്നകുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു എന്ന അറിയുന്നു. 33 നിങ്ങൾ യോഹാനാന്റെ അടക്കത്തെ ആളുയച്ചു; അവൻ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 34 എന്നിക്കോ മനുഷ്യൻ്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രെ ഇതു പറയുന്നതു. 35 അവൻ ജൂലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ അല്ലസമയത്തെക്കു അവൻ്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഉള്ളിപ്പാൻ ഇല്ലാച്ചു. 36 എന്നിക്കോ യോഹാനാന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും വലിയ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു്; പിതാവു

എനിക്കു അനുഷ്ഠിപ്പാൻ തനിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, എന്ന ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ തന്നെ, പിതാവു എന്ന അയച്ച എന്നു എന്നുകൂറിച്ചു സാക്ഷികൾക്കുന്നു. 37 എന്ന അയച്ച പിതാവുതാനും എന്നുകൂറിച്ചു സാക്ഷ്യം പാത്രതിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവൻറെ ശബ്ദം ഒരുന്നാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അവൻറെ രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല; 38 അവൻറെ വചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതുമില്ല; അവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 39 നിങ്ങൾ തിരുവൈഴുത്തുകളെ ശ്രദ്ധനചയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ നിരുപ്പിക്കുന്നവല്ലോ; അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

(stnios 9166) 40 എങ്കിലും ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല. 41 എന്ന മനുഷ്യരോടു ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. 42 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ഒരവന്നേഹാ ഇല്ല എന്നു എന്ന അവിന്തിരിക്കുന്നു. 43 എന്ന എൻ്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെന്ന നിങ്ങൾ കൈകൈകാളിള്ളു; മറ്റാരുത്തൻ സ്വന്തനാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ കൈകൈകാളിള്ളും. 44 തമിൽ തമിൽ ബഹുമാനം വാങ്ങിക്കാണ്ടു എക്കെവാത്തിൻ്റെ പകൽ നിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്നേഷിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു എങ്ങനെന്ന വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും? 45 എന്ന പിതാവിന്റെ മുന്നിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു. നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുനുവൻ ഉണ്ടും; നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന മോശേ തന്നെ. 46 നിങ്ങൾ മോശൈയെ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ എന്നെന്നും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ എന്നുകൂറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47 എന്നാൽ അവൻറെ എഴുത്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എൻ്റെ വാക്കു എങ്ങനെന്ന വിശ്വസിക്കും?

6 അനന്തരം യേശു തിബബ്രാസ് എന ഗലിലക്കടലിന്റെ അകരെക്കു പോയി. 2 അവൻ രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഒരു വലിയ പുരുഷാരം അവൻറെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 3 യേശു മലയിൽ കയറി ശിഷ്യനാരോടുകൂടെ അവിടെ ഇരുന്നു. 4 യെഹുദമാരുടെ പെസഹപരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. 5 യേശു വലിയോരു പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു ഫിലിപ്പോസിനോടു; ഇവക്കു തിന്നുവാൻ നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പും വാങ്ങും എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഈതു അവനെ പരിക്ഷിപ്പാനതേ ചോദിച്ചതു; താൻ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു താൻ അവിന്തിരുന്നു. 7 ഫിലിപ്പാസ് അവനോടു; ഓരോരുത്തനും അപ്പുമല്ലോ ലഭിക്കേണ്ടതിനും ഇരുന്നുപണ്ടിനും അപ്പും മതിയാക്കിയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യനാർഥി ഒരുത്തനായി ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രയാസ് അവനോടു; 9 ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ടും; അവൻറെ പകൽ അണ്ണും യവത്തപ്പും രണ്ടുമീനും ഉണ്ടും; എങ്കിലും ഇത്തപേക്കും അതു എന്തുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അള്ളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരിത്തൊളം പുരുഷമാർ ഇരുന്നു. 11 പിനെന്ന യേശു അപ്പും എടുത്തു വാഴ്ത്തി ഇരുന്നവക്കു പകിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നെ മീനും വേണ്ടുന്നേടതോളം കൊടുത്തു. 12 അവക്കു ത്യപ്തിയായശേഷം അവൻ ശിഷ്യനാരോടു; ശേഷിച്ച കഷണം എന്നും നഷ്ടമാക്കാതെ ശേഖരിപ്പിന് എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അണ്ണും യവത്തപ്പുത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം അവൻ ശേഖരിച്ചു പത്രണെ കൊടു നിറച്ചെടുത്തു. 14 അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ കണ്ടിട്ടും; ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ ഇവൻ

അതകുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ വന്നു തന്നെ പിടിച്ചു രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യേശു അഭിഭ്രതിക്കു പിബേന്നയും തനിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശ്രിഖ്യമാർ കടല്ലുറത്തെക്കു ഇറങ്ങി 17 പടകുകയറി കടലകരെ കഫന്റ്‌ഹൃമിലേക്കു യാത്രയായി; ഇരുട്ടായഗ്രഹശ്വം യേശു അവരുടെ അടുക്കൽ വനിരുന്നില്ല. 18 കൊടുക്കാറു അടിക്കയാൽ കടൽ കോപിച്ചു. 19 അവർ നാലു അഞ്ചു നാഴിക ദുരത്തെതാളം വലിച്ചുശേഷം യേശു കടലിനേൽ നടന്നു പടകിനോടു സമീപിക്കുന്നതു കണ്ണു പേടിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു; തൊൻ അതകുന്നു; പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ ഇല്ലിച്ചു; ഉടനെ പടകു അവർ പോകുന്ന ദേശത്തു എത്തിപ്പോയി. 22 പിറുനാൾ കടൽക്കരെ നിന്ന പുരുഷാരം ഒരു പടകല്ലാതെ അവിടെ വേരെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും യേശു ശ്രിഖ്യമാരോടുകൂടുടെ പടകിൽ കയറാതെ ശ്രിഖ്യമാർ മാത്രം പോയിരുന്നു എന്നും ഗഹിച്ചു. 23 എന്നാൽ കത്താവു വാഴ്ത്തിക്കു അവർ അപ്പും തിന്ന സ്ഥലത്തിനാർക്കെ തിബൈച്ചാസിൽനിന്നു ചെറുപടകകുകൾ എത്തിയിരുന്നു. 24 യേശു അവിടെ ഇല്ല ശ്രിഖ്യമാരും ഇല്ല എന്നു പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും പടകു കയറി യേശുവിനെ തിരഞ്ഞെടു കഫന്റ്‌ഹൃമിൽ എത്തി. 25 കടലകരെ അവനെ കണ്ണാത്തിയപ്പോൾ: റബീ, നീ എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 26 അതിനു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടാണെല്ല, അപ്പും തിന്നു ത്യപ്തരായതുകൊണ്ടതേ എന്നെ അഞ്ചീക്കുന്നതു. 27 നശിച്ചപോകുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടില്ല, നിത്യജീവക്കലേക്കു നിലനിൽക്കുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടു തന്നെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കിൾ; അതു മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. അവനെ പിതാവായ ദൈവം മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (Mark 6:16) 28 അവർ അവനോടു; ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിനു തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണു എന്നു ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു; ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചുവന്നിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതതേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 അവർ അവനോടു; തങ്ങൾ കണ്ണു നിനെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനുനീ എന്തു അടയാളം ചെയ്യുന്നു? എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? 31 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊർ മരുഭൂമിയിൽ മനാ തിന്നു; അവക്കു തിന്നുവാൻ സ്വർത്തിയിൽ നിന്നു അപ്പും കൊടുത്തു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു അവരോടു; ആമേൻ, ആമേൻ, തൊൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; സ്വർത്തിയിൽനിന്നുള്ള അപ്പും മോശയെല്ല നിങ്ങൾക്കു തന്നതു, എന്തെ പിതാവരെ സ്വർത്തിയിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പും നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. 33 ദൈവത്തിന്റെ അപ്പമോ സ്വർത്തിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു ലോകത്തിനു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു; കത്താവേ, ഈ അപ്പും എപ്പോഴും തങ്ങൾക്കു തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു; തൊൻ ജീവൻ അപ്പും ആകുന്നു; എന്തെ അടുക്കൽ വരുന്നവനു വിശകയില്ല; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു രുന്നാളും ദാഹികയുമില്ല. 36 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ണിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. 37 പിതാവു എനിക്കു തരുന്നതു കൈകയും എന്തെ അടുക്കൽ വരും; എന്തെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ തൊൻ രുന്നാളും തളളിക്കലേകയില്ല. 38 തൊൻ എന്തെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചുവൻ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്വാൻ സ്വർത്തിയിൽനിന്നു

ഇരങ്ങിവനിർക്കുന്നതു; 39 അവൻ എൻകു തന്ത്രിൽ ഒന്നും ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാം ടട്ടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിരെത്തഴുന്നേപ്പിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്ന അയച്ചവൻ്റെ ഇഷ്ടം; 40 പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എവനും നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണമെന്നാകുന്നു എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ അവനെ ടട്ടുക്കത്തെ നാളിൽ ഉയിരെത്തഴുന്നേപ്പിക്കും. (aionios §166) 41 ഞാൻ സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇരങ്ങിവന അപ്പും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ ദയപൂദമാർ അവനെന്നും അപ്പുണ്ടെന്നും അമ്മയെയും നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ; പിനെ ഞാൻ സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇരങ്ങിവനു എന്നു അവൻ പറയുന്നതു എന്നെന്നെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു; 43 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു; നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; 44 എന്നെ അയച്ച പിതാവു ആകാം ചിട്ടിട്ടില്ലാതെ ആക്കും എന്റെ അടുക്കതെ വരുവാൻ കഴികയില്ല; ഞാൻ ടട്ടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ഉയിരെത്തഴുന്നേപ്പിക്കും. 45 എല്ലാവരും ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും എല്ലാം എന്റെ അടുക്കതെ വരും. 46 പിതാവിനെ ആരക്കുണ്ടിലും കണ്ണിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കതെ നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ണിട്ടുള്ളൂ. 47 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു. (aionios §166) 48 ഞാൻ ജീവൻ അപ്പും ആകുന്നു. 49 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമൊർ മരുഭൂമിയിൽ മനാ തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവെല്ലോ. 50 ഇതോ തിന്നുന്നവൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇരങ്ങുന്ന അപ്പും ആകുന്നു. 51 സ്വർത്തിൽനിന്നു ഇരങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പും ഞാൻ ആകുന്നു; ഈ അപ്പും തിന്നുന്നവൻ എല്ലാം എന്നുകൂം ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ ലോകത്തിന്റെ ജീവനു വേണ്ടി ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന എന്റെ മാംസം ആകുന്നു. (aion §165) 52 ആകയാൽ ദയപൂദമാർ: നമ്മുക്കു തന്റെ മാംസം തിന്നേണ്ടതിനു തരുവാൻ ഇവനു എന്നെന്നു പറഞ്ഞതു തമിൽ വാദിച്ചു. 53 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു; ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രൻ്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവൻ രക്തം കൂടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. 54 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ ടട്ടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ഉയിരെത്തഴുന്നേപ്പിക്കും. (aionios §166) 55 എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ പാനിയവും ആകുന്നു. 56 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നില്ലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവിന്മുലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവൻ എൻമുലം ജീവിക്കും. 58 സ്വർത്തിൽ നിന്നു ഇരങ്ങിവന അപ്പും ഇതു ആകുന്നു; പിതാക്കമൊർ തിന്നുകയും മരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പും തിന്നുന്നവൻ എൻമുലം ജീവിക്കും. (aion §165) 59 അവൻ കഹന്ന് ബൃഹിൽ ഉപദേശിക്കുണ്ടോൾ പള്ളിയിൽവെച്ചു ഇതു പറഞ്ഞതു; 60 അവൻ ശിഷ്യമാർ പലരും അതു കേട്ടിട്ടും; ഇതു കഴിവാക്കു, ഇതു ആക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞതു; 61 ശിഷ്യമാർ അതിനെച്ചാല്ലി പിറുപിറുക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽ തന്നെ അഭിഭേദതു അവരോടു; ഇതു നിങ്ങൾക്കു

ഇടച്ച് ആകുന്നവോ? ६ മനുഷ്യപുതൻ മുമ്പ് ഇരുന്നേതെങ്കിലും കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണാലോ? ७ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവു ആകുന്നു; മാംസം ഓനിന്നും ഉപകരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു. ८ എങ്കിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. — വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നവർ എന്നും തന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവർ ഇന്നും യേശു ആദിമുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു — ९ ഈതു ഹേതുവായിട്ടേതെന്നാൽ നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കിട്ടില്ലാതെ ആക്സു എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. १० അനുമുതൽ അവൻ ശിഷ്യമാരിൽ പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോയി, പിനെ അവനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല. ११ ആകയാൽ യേശു പന്തിരുവരോടു: നിങ്ങൾക്കും പൊത്തക്കാർവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. १२ ശിമോൻ പത്രാസ് അവനോടു: കത്താവേ, എങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും? നിരുജീവൻ വചനങ്ങൾ നിരുപ്പ് പകൽ ഉണ്ടു. (st. John g 166) १३ നീ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു എങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞതും ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. १४ യേശു അവരോടു: നിങ്ങളെ പത്രാഭ്യുപേരെ എന്നാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു പിശാച്ചു ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഈതു അവൻ ശിമോൻ ഇളംകളുംതാവിന്റെ മകനായ യുദയെക്കാറിച്ചു പറഞ്ഞു. १५ ഇവൻ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തൻ എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.

7 അതിന്റെശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ സഞ്ചരിച്ചു: യൈഹൂദമാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ അന്നേഷിച്ചതുകൊണ്ടു യൈഹൂദയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവനു മനസ്സില്ലാതിരുന്നു. २ എന്നാൽ യൈഹൂദമാരുടെ കൂടാരപ്പെട്ടുനാൾ അടുത്തിരുന്നു. ३ അവൻ സഹോദരമാർ അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ നിരുപ്പ് ശിഷ്യമാരും കാണേണ്ടതിനു ഇവിടു വിട്ടു യൈഹൂദയിലേക്കു പോക. ४ പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഓന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; നീ ഈതു ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിനു നിന്നെന്നതെനെ വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു. ५ അവൻ സഹോദരമാരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. ६ യേശു അവരോടു: എന്റെ സമയം ഇതുവരെ വനിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ എല്ലായ്പോഴും സമയം തന്നെ. ७ നിങ്ങളെ പകപ്പാൻ ലോകത്തിനു കഴിയുന്നതല്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവ എന്നു എന്ന അതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതു എന്ന പകുന്നു. ८ നിങ്ങൾ പെരുനാളിനു പോകുവിൻ; എന്റെ സമയം ഇതുവരെ വനിട്ടില്ലായ്ക്കൊണ്ടു എന്നാൽ ഈ പെരുനാളിനു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല; ९ ഇങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു ഗലീലയിൽ തന്നെ പാതയും. १० അവൻ എന്റെ സഹോദരമാർ പെരുനാളിനു പോയശേഷം അവനും പരസ്യമായിട്ടു രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോയി. ११ എന്നാൽ യൈഹൂദമാർ പെരുനാളിൽ: അവൻ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു അവനെ അന്നേഷിച്ചു. १२ പുരുഷാരത്തിൽ അവനെക്കുറിച്ചു വളരെ കുശുകുശുപ്പു ഉണ്ടായി: അവൻ നല്ലവൻ എന്നു ചിലരും അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ വന്നിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു. १३ എങ്കിലും യൈഹൂദമാരെ പേടിച്ചിട്ടു ആരും പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചില്ല. १४ പെരുനാൾ പാതി കഴിഞ്ഞശേഷം

യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 15 വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവർ ശാസ്ത്രം അറിയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ദയവുംമാർ പറഞ്ഞു ആശയച്ചുപ്പെട്ടു. 16 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എൻ്റെ ഉപദേശം എന്തേന്തല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്നേതേരെ. 17 അവൻ്റെ ഇഷ്യു ചെയ്യാൻ ഇഷ്യിക്കുന്നവൻ ഇത് ഉപദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ എന്ന് സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു അറിയും. 18 സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്നമഹത്യം അനേഷിക്കുന്നു; തന്നെ അയച്ചവന്റെ മഹത്യം അനേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല. 19 മോശേ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം തനിട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആരും ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അനേഷിക്കുന്നതു എന്നു? 20 അതിനു പുരുഷാരം: നിന്നു ഒരു ഭൂതാ ഉണ്ടു്; ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ അനേഷിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്നു ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു; അതികൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ആശയച്ചുപ്പെടുന്നു. 22 മോശേ നിങ്ങൾക്കു പരിച്ഛേദന നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ -- അതു മോശയുടെ കാലത്തല്ല പിതാക്കമൊരുടെ കാലത്തതെ തുടങ്ങിയതു -- നിങ്ങൾ ശബ്ദത്തിൽ മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23 മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻ ശബ്ദത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന എല്ലക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്നു ശബ്ദത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ മുഴുവനും സൗഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എന്നോടു ഇഷ്യപ്പെടുന്നുവോ? 24 കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുതു; നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിന്. 25 ദയരൂഹലേമ്യൻിൽ ചിലർ: അവർ കൊല്ലുവാൻ അനേഷിക്കുന്നവൻ ഇവൻ അല്ലയോ? 26 അവൻ ദയച്ചുതേതാടെ സംസാരിക്കുന്നവുണ്ടോ; അവർ അവനോടു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു പ്രമാണികൾ തമാത്മമായി ശ്രദ്ധിച്ചുവോ? 27 എങ്കിലും ഇവൻ എവിടെനിനു എന്നു നാം അറിയുന്നു; ക്രിസ്തു വരുമ്പോഴോ അവൻ എവിടെനിനു എന്നു ആരും അറികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ യേശു ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ അറിയുന്നു; എന്നു എന്നെ സ്വയമായിട്ടു വന്നവന്നല്ല, എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 29 എന്നു അവൻ്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും അവൻ എന്നെ അയച്ചതുകൊണ്ടും എന്നു അവനെ അറിയുന്നു എന്നു വിജിച്ചുപറഞ്ഞു. 30 ആകയാൽ അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ അനേഷിച്ചു എങ്കിലും അവൻ്റെ നാഴിക വനിട്ടില്ലായ്ക്കയാൽ ആരും അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും: ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ അധികം അടയാളം ചെയ്യുമോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 32 പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെനെ കുശുകുശുകുന്നു എന്നു പരിശോർ കേട്ടാറെ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിനു മഹാപുരോഹിതനാരും പരിശോർം ചേവകരെ അയച്ചു. 33 യേശുവോ: എന്നു ഇൻ കുറെനേരം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവൻ്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ എന്നെ അനേഷിക്കു കണ്ണത്തുകയില്ലതാനും; എന്നു ഇതിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതു കേട്ടിട്ടു ദയവുംമാർ: നാം കണ്ണത്താതവണ്ണം ഇവൻ എവിടെക്കു പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു? യവനമാരുടെ

ഇടയിൽ ചിതറിപ്പാക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി യവനരെ ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? 36 നിങ്ങൾ എന്ന അനേഷിക്കും, എന്ന കണ്ണടത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേന്നത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ വാക്കു എന്തു തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 37 ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ യേശുനിന്നുകൊണ്ടു: ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്തെ അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കാൻ. 38 എനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർന്തെ ഉള്ളിൽനിന്നു തിരുവൈഴ്വത്തു പറയുന്നതുപോലെ ജീവജലത്തിന്റെ നടക്കൾ ഷേക്കും എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 39 അവൻ ഇതു തനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു ലഭിപ്പാനുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു; യേശു അനും തേജസ്കർക്കപ്പേട്ടിട്ടില്ലായ്ക്കയാൽ ആത്മാവു വനിട്ടില്ലായിരുന്നു. 40 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും ആ വാക്കു കേട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ പ്രവാചകൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 വേറെ ചിലർ: ഇവൻ ക്രിസ്തു തനേ എന്നും മറ്റു ചിലർ: ഗലീലയിൽ നിന്നോ ക്രിസ്തു വരുന്നതു? 42 ദാവീദിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നും ദാവീദ് പാതയ്ക്കാമായ ബേതൽലേഹമിൽനിന്നും ക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു തിരുവൈഴ്വത്തു പറയുന്നില്ലയോ എന്നും പറഞ്ഞു. 43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ അവനെച്ചാല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 44 അവർത്ത ചിലർ അവനെ പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എകില്യും ആരും അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 45 ചേവകർ മഹാപുരോഹിതമാരുടെയും പരിശമാരുടെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാത്തതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിനു; 46 ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ ആരും ഒരുന്നാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ചേവകൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 47 പരിശമാർ അവരോടു: നിങ്ങളും തെറ്റിപ്പോയോ? 48 പ്രമാണികളിൽ ആകട്ട പരിശമാരിൽ ആകട്ട ആരക്കില്യും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49 ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാരമോ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 അവർത്ത ഒരുത്തനായി, മുഖേ അവന്റെ അടുക്കൽ വനിതുന നിക്കാദേമോസ് അവരോടു: 51 ഒരു മനുഷ്യന്റെ വാമൊഴി ആരും കേടു, അവൻ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം അവനെ വിധിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവർ അവനോടു: നീയും ഗലീലക്കാരനോ? പതിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ നിന്നു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേംക്കുനില്ലപ്പോൾ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 53 [അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ താനാൻ്റെ വിട്ടിൽ പോയി.

8 യേശുവോ ലഭിച്ച മലയിലേക്കു പോയി. 2 അതികാലത്തു അവൻ പിന്നെയും ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒക്കയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേബാൾ 3 ശാസ്ത്രിമാരും പരിശമാരും വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നട്ടവിൽ നിന്നുത്തി അവനോടു: 4 ഗുരോ, ഇള സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരകമന്ത്തിൽ തനേ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലറിയേണം എന്നു മോശ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ തന്ത്രജ്ഞാടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവിളക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ കൂടം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിനു അവനെ പരിക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിത്തു വിരൽക്കാണ്ടു നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 7 അവർ അവനോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേബാൾ അവൻ നിവിന്നു: നിങ്ങളിൽ

പാപമില്ലാത്തവൻ അവരെ ഓനാമതു കല്ലു എറിയട്ടു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു വിരൽക്കാണ്ഡ നിലത്തു എഴുതിക്കാണ്ഡിരുന്നു. 9 അവർ അതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആക്ഷേപം ഹേതുവായി മുത്തവരും ഇളയവരും ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശുമാത്രവും നടവിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശ്രഷ്ടിച്ചു. 10 യേശു നിവിന്റു അവളോടു സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ? നിന്നക്കു ആരും ശ്രിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 11 ഇല്ല കത്താവേ, എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. തൊന്തു നിന്നക്കു ശ്രിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 12 യേശു പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു: തൊൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചു ആകുന്നു; എനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവൻ വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പഠിശ്രംഡ അവനോടു: നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: തൊൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു; തൊൻ എവിടെനിനു വന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും തൊൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങളോ, തൊൻ എവിടെനിനു വന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല. 15 നിങ്ങൾ ജയപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; തൊൻ ആത്മയും വിധിക്കുന്നില്ല. 16 തൊൻ വിധിച്ചാലും തൊൻ എക്കന്ലു, തൊന്തു എനെ അയച്ച പിതാവും കുടൈയാകയാൽ എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 18 തൊൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; എനെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 19 അവർ അവനോടു: നിന്റെ പിതാവു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു: നിങ്ങൾ എനെ ആകട്ട് എന്റെ പിതാവിനെ ആകട്ട് അറിയുന്നില്ല; എനെ അറിഞ്ഞു എക്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ ദേവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ ഭണ്യാരസമല്ലതുവെച്ചു ഇള വചനം പറഞ്ഞു; അവൻ നാഴിക അതുവരെയും വനിച്ചില്ലായ്ക്കുക്കാണ്ഡ ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല. 21 അവൻ പിന്നെയും അവരോടു: തൊൻ പോകുന്നു; നിങ്ങൾ എനെ അന്വേഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും; തൊൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22 തൊൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകുടൈക്കു പക്ഷേ തന്നെത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു യെഹൂദമാർ പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ, തൊൻ ഇള ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവന്നു. 24 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു തൊൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; തൊൻ അങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാതെതാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവർ അവനോടു: നീ ആർ ആകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു: ആദിമുതൽ തൊൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചുപോരുന്നതു തന്നെ. 26 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെ സംസാരിപ്പാനും വിധിപ്പാനും എന്നിക്കു ഉണ്ടു; എക്കിലും എനെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനോടു കേട്ടു തന്നെ തൊൻ

ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പിതാവിന്റെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 28 ആകയാൽ യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ ഉയർത്തിയശേഷം ഞാൻ തന്നെ അവൻ എന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു എന്നു ചെയ്യാതെ പിതാവു എനിക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നുപോലെ ഇതു സംസാരിക്കുന്നു എന്നും അറിയും. 29 എന്നെന്ന അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു്; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവനു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ എന്നെന്ന ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 30 അവൻ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 31 തനിൽ വിശ്വസിച്ച തെഹൃദയാരോടു യേശു: എൻ്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി എൻ്റെ ശിഖ്യമാരായി 32 സത്യം അറികയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വത്രതയാരാക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞതു. 33 അവർ അവനോടു്; തങ്ങൾ അബ്രഹാമിൻ്റെ സന്തതി; ആകും ഒരുന്നാളും ഭാസമാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വത്രതയാർ ആകും എന്നും നി പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 34 അതിനു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിൻ്റെ ഭാസൻ ആകുന്നു. 35 ഭാസൻ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. (അംഗ 9:165) 36 പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാത്രന്ത്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വത്രന്തർ ആകും. 37 നിങ്ങൾ അബ്രഹാമിൻ്റെ സന്തതി എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും എൻ്റെ വചനത്തിനു നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെന്ന കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു. 38 പിതാവിൻ്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോടു കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 39 അവർ അവനോടു്; അബ്രഹാഹാം ആകുന്നു തങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞത്തിനു യേശു അവരോടു്; നിങ്ങൾ അബ്രഹാമിൻ്റെ മകൻ എങ്കിൽ അബ്രഹാമിൻ്റെ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 40 എന്നാൽ ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനായ എന്നെന്ന നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ അബ്രഹാഹാം ചെയ്തില്ലല്ലോ. 41 നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. അവർ അവനോടു്; തങ്ങൾ പരമംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല; തങ്ങൾക്കു ഒരു പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞതു. 42 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെന്ന സ്വന്നഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിൻ്റെ അടുക്കൽനിന്നു വനിക്കിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെന്ന അയച്ചതാകുന്നു. 43 എൻ്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതു എന്തു? എൻ്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്ക്കൊണ്ടതേ. 44 നിങ്ങൾ പിശാചെന പിതാവിൻ്റെ മകൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിൻ്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്യവാനും ഇല്ലിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ കൂലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ സ്വത്രത്തിൽനിന്നു എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിൻ്റെ അപ്പനും ആകുന്നു. 45 ഞാനോ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 46 നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു? ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു

എക്കിൽ നിങ്ങൾ എനെ വിശ്വസിക്കാത്തതു എന്തു? 47 ദൈവസന്തതിയായവൻ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവസന്തതിയല്ലായ് കൊണ്ടു കേൾക്കുന്നില്ല. 48 യൈഹൃദയാർ അവനോടു: നീ ഒരു ശമഞ്ചൻ; നിന്മക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു തെങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അതിനു യേശു: എനിക്കു ഭൂതമില്ല; എന്നാൻ എന്റെ പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതു; നിങ്ങളോ എനെ അപമാനിക്കുന്നു. 50 എന്നാൻ എന്റെ മഹത്വം അനേഷിക്കുന്നില്ല; അനേഷിക്കയും വിധികയും ചെയ്യുന്നവൻ രൂവൻ ഉണ്ടു. 51 ആമേൻ, ആമേൻ എന്നാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ രൂനാളും മരണം കാണിക്കയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (അംഗം 9165) 52 യൈഹൃദയാർ അവനോടു: നിന്മക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഇപ്പോൾ തെങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി; അബ്രാഹാമും പ്രവാചകരാരും മരിച്ചു; നീയോ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ രൂനാളും മരണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു. (അംഗം 9165) 53 തെങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ? അവൻ മരിച്ചു, പ്രവാചകരാരും മരിച്ചു; നിന്മന്ത്രനെ നീ ആർ ആക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു 54 യേശു: എന്നാൻ എന്റെന്തെനേ മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വം ഏതുമില്ല; എനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു എന്റെ പിതാവു ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 55 എക്കിലും നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നില്ല; എന്നോ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു എന്നാൽ എന്നാൻ അവനെ അറിയുന്നു; അവൻ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 56 നിങ്ങളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാം എന്റെ ദിവസം കാണും എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഉള്ളസിച്ചു; അവൻ കണ്ണു സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 57 യൈഹൃദയാർ അവനോടു: നിന്മക്കു അസ്തു വയസ്സു ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രാഹാമിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 58 യേശു അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്നാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അബ്രാഹാം ജനിച്ചതിനു മുമ്പേ എന്നു പറഞ്ഞു. 59 അപ്പോൾ അവർ അവനെ എറിവാൻ കല്ലു എടുത്തു; യേശുവോ മരഞ്ഞു ദൈവാലയം വിട്ടു പോയി.

9 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പിറവിയിലേ കുരുടനായോരു മനുഷ്യരെ കണ്ടു. 2 അവൻ ശിഷ്യരാർ അവനോടു: ഒണ്ണി, ഇവൻ കുരുടനായി പിറക്കത്തെക്കവണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു? ഇവനോ ഇവൻ അമ്മയപ്പരാരോ എന്നു ചോദിച്ചു. 3 അതിനു യേശു: അവൻ എക്കിലും അവൻ അമ്മയപ്പരാരക്കിലും പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല, ദൈവപ്രവൃത്തി അവക്കൽ വെളിവാക്കേണ്ടതിനായാൽ. 4 എനെ അയച്ചവൻ പ്രവൃത്തി പകൽ ഉള്ളേഖനത്തോളം നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആക്കംം പ്രവത്തിച്ചുകൂടാതെ രാത്രി വരുന്നു. 5 എന്നാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ നിലത്തു തുപ്പി തുപ്പിക്കുന്നു ചേരുണ്ടാക്കി ചേരു അവൻ കല്ലിമേൽ പുശി: 7 നീ ചെന്നു ശില്പാഹാംകൂളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; ശില്പാഹാം എന്നതിനു അയക്കപ്പെടുവൻ എന്നത്മം. അവൻ പോയി കഴുകി, കല്ലു കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. 8 അയല്ലക്കാരും അവനെ മുമ്പേ ഇരക്കുന്നവനായി കണ്ടവരും; ഇവന്നല്ലയോ അവിടെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ തന്നെ

എന്നു ചിലരും അല്ല, അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ എന്നു മറ്റചിലരും പറഞ്ഞു; എന്നു തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അവർ അവനോടു; നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചതിനു അവൻ; 11 യേശു എന്നു പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചേരുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണിനേൽ പുശി; ശിലോഹാകുളത്തിൽ ചെന്നു കഴുകുക എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു; എന്നു പോയി കഴുകി കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ എവിടെ എന്നു അവർ അവനോടു ചോദിച്ചതിനു; എന്നു അരിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 13 കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ പരിശമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. 14 യേശു ചേരുണ്ടാക്കി അവൻ കണ്ണു തുറന്നതു ശമ്പുത്ത് നാളിൽ ആയിരുന്നു. 15 അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചതു എങ്ങനെ എന്നു പരിശമാരും അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു; അവൻ എന്റെ കണ്ണിനേൽ ചേരു തേച്ചു എന്നു കഴുകി; കാഴ്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പരിശമാരിൽ ചിലർ; ഈ മനുഷ്യൻ ശമ്പുത്ത് പ്രമാണികകായ്കകാണ്ഡു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിനു വന്നവന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ; പാപിയായോരു മനുഷ്യനു ഇങ്ങനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ ചെയ്വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 17 അവർ പിന്നെയും കുരുടനോടു; നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതുകാണ്ഡു നീ അവനെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു; അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18 കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവൻ അമ്മയപ്പമാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവോളും അവൻ കുരുടനായിരുന്നു എന്നും കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും യെഹൂദരാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 19 കുരുടനായി ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ തന്നേയോ? എന്നാൽ അവനു ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അവർ അവരോടു ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അമ്മയപ്പമാർ; ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി ജനിച്ചവൻ എന്നും ഞങ്ങൾ അരിയുന്നു. 21 എന്നാൽ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു അരിയുന്നില്ല; അവനോടു ചോദിപ്പിൻ; അവനു പ്രായം ഉണ്ടാലോ; അവൻ തന്നെ പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 യെഹൂദരാർ ദയപ്പെടുകകാണ്ടതെ അവൻ അമ്മയപ്പമാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു; അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറുപറയുന്നവൻ പള്ളിത്ത്വാക്കേണം എന്നു യെഹൂദരാർ തമിൽ പറഞ്ഞതാത്തിരുന്നു 23 അതുകൊണ്ടതെ അവൻ അമ്മയപ്പമാർ; അവനു പ്രായം ഉണ്ടാലോ; അവനോടു ചോദിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. 24 കുരുടനായിരുന്ന മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമത്തും വിളിച്ചു; ദൈവത്തിനു മഹത്യം കൊടുക്ക; ആ മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ അരിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതിനു അവൻ; അവൻ പാപിയോ അല്ലയോ എന്നു എന്നു അരിയുന്നില്ല; ഒന്നു അരിയുന്നു; എന്നു കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26 അവർ അവനോടു; അവൻ നിന്നു എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു എങ്ങനെ എന്നു തുറന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 27 അതിനു അവൻ; എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; വീണ്ടും കേൾപ്പുണ്ടുള്ളിക്കുന്നതു എന്നു? നിങ്ങൾക്കും അവൻ ശിഷ്യരാർ ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവർ അവനെ ശക്തിച്ചു; നീ അവൻ ശിഷ്യൻ; ഞങ്ങൾ മോശയുടെ ശിഷ്യരാർ. 29 മോശയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അരിയുന്നു; ഇവനോ എവിടെനിന്നു എന്നു

അരിയുനില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോടു: എൻ്റെ കണ്ണു തുറന്നിട്ടും അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അരിയാത്തതു ആശ്വര്യം. 31 പാപികളുടെ പ്രാത്മന ദൈവം കേൾക്കുനില്ല എന്നും ദൈവങ്കെതനായിരുന്നു അവൻ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരെ പ്രാത്മന കേൾക്കുന്നു എന്നും നാം അരിയുന്നു. 32 കുതുംബായി പിന്നവൻ കണ്ണു ആരക്കില്ലും തുറന്നച്ചകാരം ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടില്ല.

(ശിഖ 4165) 33 ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവനും ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോടു: നീ മുഴുവനും പാപത്തിൽ പിന്നവൻ; നീ തൈയ്യെല്ല ഉപദേശിക്കുന്നവോ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ പുറത്താക്കിക്കളെത്തു. 35 അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു കേട്ടു; അവനെ കണ്ണപ്പാൾ: നീ ദൈവപുത്രൻിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 36 അതിനും അവൻ: യജമാനനേ, അവൻ ആർ ആകുന്നു? താൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 യേശു അവനോടു: നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 38 ഉടനെ അവൻ: കത്താവേ, താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർക്കാണാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി താൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. 40 അവനോടുകൂടെയുള്ള ചില പരീഗ്രാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു: തൈയ്യെല്ലും കുരുടരോ എന്നു ചോദിച്ചു. 41 യേശു അവരോടു: നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ: തൈയ്യൾ കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആട്ടിന്തൊഴുത്തിൽ വാതിലുടെ കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി കയറുന്നവൻ കളിഞ്ഞും കവച്ചക്കാരനും ആകുന്നു. 2 വാതിലുടെ കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ ആകുന്നു. 3 അവനു വാതിൽക്കാവല്ക്കാരൻ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശണ്ടും കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ പേരംചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുവോക്കുന്നു. 4 തന്നിക്കുള്ളിലെയെ കൈകയും പുറത്തു കൊണ്ടു പോയശേഷം അവൻ അവക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശണ്ടും അറിഞ്ഞു അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. 5 അനുഗ്രഹാരുടെ ശണ്ടും അറിയായ്ക്കൊണ്ടു അവ അനുബന്ധാനുഗമിക്കാതെ വിട്ടു ഓഫോപ്പാകും. 6 ഇന്ന് സാദ്യശ്രൂ യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തൈയ്യോടു പറഞ്ഞതു ഇന്നതു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 7 യേശു പിന്നെയും അവരോടു പറഞ്ഞതു: ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ താൻ ആകുന്നു. 8 എന്നിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ കൈകയും കളിഞ്ഞാരും കവച്ചക്കാരും അതേ; ആടുകളോ അവരുടെ വാക്കു കേട്ടില്ല. 9 താൻ വാതിൽ ആകുന്നു; എന്നിലുടെ കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും; അവൻ അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും മെച്ചൽ കണ്ണാത്തുകയും ചെയ്യും. 10 മോഷിപ്പാനും അരുപ്പാനും മുകിപ്പാനും അല്ലാതെ കളിഞ്ഞ വരുന്നില്ല; അവക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും അതേ താൻ വനിതിക്കുന്നതു. 11 താൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ

ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇടയനും ആടുകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത കുലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു കണ്ണു ആടുകളെ വിട്ടു ഓടിക്കളയുന്നു; ചെന്നായ് അവയെ പിടിക്കയും ചിന്നിച്ചുകളുകയും ചെയ്യുന്നു. 13 അവൻ കുലിക്കാരനും ആടുകളുകുറിച്ചു വിചാരമില്ലാത്തവനുമല്ലോ. 14 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ; പിതാവു എനെ അറികയും ഞാൻ പിതാവിനെ അറികയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ എനിക്കുള്ളത്വയെ അറികയും എനിക്കുള്ളവ എനെ അറികയും ചെയ്യുന്നു. 15 ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എൻ്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 16 ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേരെ ആടുകൾ എനിക്കു ഉണ്ടു; അവയെയും ഞാൻ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കും; ഒരാട്ടിൽ കൂടുവും ഒരിടയനും ആകും. 17 എൻ്റെ ജീവനെ വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിതാവു എനെ സ്വന്നപിക്കുന്നു. 18 ആരും അതിനെ എന്നോടു ഏടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നെ അതിനെ കൊടുക്കുന്നു; അതിനെ കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു അധികാരം ഉണ്ടു; വീണ്ടും പ്രാപിപ്പുനും അധികാരം ഉണ്ടു; ഈ കല്പന എൻ്റെ പിതാവികൾ നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 ഈ വചനംനിമിത്തം യൈഹൃദയാരുടെ ഇടയിൽ പിനെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 20 അവൻിൽ പലരും; അവനു ഭൂതം ഉണ്ടു; അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു; അവൻ്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു എന്തിനു എന്നു പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ: ഈ ഭൂതഗ്രാഫ്റ്റിന്റെ വാക്കെല്ലു; ഭൂതത്തിനു കുരുട്ടമാരുടെ കല്ലു തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അനന്തരം യൈഹൃദയലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠാതാസവം ആചരിച്ചു; അന്നു ശ്രീതകാലമായിരുന്നു. 23 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ശാലോമാൻ്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 24 യൈഹൃദയാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എത്രതേതാളം ഞങ്ങളെ ആഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എകിൽ സ്പാഷ്മായി പറക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു; എകിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എൻ്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം ആകുന്നു. 26 നിങ്ങളോ എൻ്റെ ആടുകളുടെ കൂട്ടതിലുള്ളവരല്ലായ്ക്കയാൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 27 എൻ്റെ ആടുകൾ എൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എനെ അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 ഞാൻ അവൈക്കു നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുന്നാളും നശിച്ചു പോകയില്ല; ആരും അവയെ എൻ്റെ കഴിഞ്ഞ നിന്നു പിടിച്ചുപറിക്കയും ഇല്ല. (അം g165, അംബോസി g166) 29 അവയെ തന്നിൻകുന്ന എൻ്റെ പിതാവു എല്ലാവർലും വലിയവൻ; പിതാവിന്റെ കഴിഞ്ഞ നിന്നു പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആക്കും കഴിക്കയില്ല 30 ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു. 31 യൈഹൃദയാർ അവനെ എറിവാൻ പിനെയും കല്ലു എടുത്തു. 32 യേശു അവരോടു: പിതാവിന്റെ കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഏതു പ്രവൃത്തിനിമിത്തം നിങ്ങൾ എനെ കല്പനയും എന്നു ചോദിച്ചു. 33 യൈഹൃദയാർ അവനോടു: നല്ലപ്രവൃത്തിനിമിത്തമല്ല, ദൈവദുഷ്ടണംനിമിത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കു നിന്നെന്നെന്നു കല്പനയും എന്നു തുല്യമായി പ്രവൃത്തിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? 35 ദൈവത്തിന്റെ ആരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേവന്മാർ

എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ -- തിരുവെഴുത്തിനു നീക്കം വന്നുകൂടായല്ലോ -- 36 എന്നർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു; നീ ദൈവദുഷ്ടണം പറയുന്നു എന്നു പിതാവു വിശ്വലീകരിച്ചു ലോകത്തിൽ അയച്ചവനോടു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? 37 എന്നർ എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടോ; 38 ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും പിതാവു എന്നില്ലും എന്നർ പിതാവിലും എന്നു നിങ്ങൾ ഗഹിച്ചു അറിയേണ്ടതിനു പ്രവൃത്തിയെ വിശ്വസിപ്പിന്. 39 അവർ അവനെ പിനെന്നയും പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അവനോ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞതുപോയി. 40 അവൻ യോദ്ധാനകരെ യോഹനാൻ ആവിടെ പാത്തു. 41 പലരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു; യോഹനാൻ അടയാളം നന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു യോഹനാൻ പറഞ്ഞതു കൈക്കെയും സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അവിടെ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി മാത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ ബേമാന്ധിലെ ലാസർ എന്ന ഒരുത്തൻ ഭീമായ്ക്കിടന്നു. 2 ഈ മറിയ ആയിരുന്നു കത്താവിനെ പരിമള തെലം പുശ്രി തലന്റെ തലമുടികൊണ്ടു അവരെന്റെ കാൽ തുടെച്ചതു. അവളുടെ സഹോദരനായ ലാസർ ആയിരുന്നു ഭീമായ്ക്കിടന്നു. 3 ആ സഹോദരിമാർ അവരെന്റെ അടുക്കൽ ആളുച്ചു; കത്താവേ, നിന്നക്കു പ്രിയനായവൻ ഭീമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു; ഈ ഭീമം മരണത്തിനായിട്ടില്ല, ദൈവപുത്രൻ മഹതുപ്പുഡണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിനായിട്ടേതേ എന്നു പറഞ്ഞു. 5 യേശു മാത്തയെയും അവളുടെ സഹോദരിയെയും ലാസരിനെയും സ്നേഹിച്ചു. 6 എനിട്ടും അവൻ ഭീമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാറെ താൻ അന്നു ഇരുന്ന സമലതയു രണ്ടു ദിവസം പാത്തു. 7 അതിന്റെശേഷം അവൻ ശിഷ്യരാജോടു; നാം വീണ്ടും യെഹൂദയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യരാർ അവനോടു; റബീ, യെഹൂദമാർ ഇപ്പോൾ തന്നെ നിനെ കല്പിവാൻ ആവിച്ചുവല്ലോ; നീ പിനെന്നയും അവിടെ പോകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിനു യേശു; പകലിനു പറ്റണ്ടു മണിനേരം ഇല്ലയോ? പകൽസമയത്തു നടക്കുന്നവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചും കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഇടരുന്നില്ല. 10 രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ അവനു വെളിച്ചും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ഇടരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 ഈതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ; നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രക്കാളിയും; എങ്കിലും എന്നർ അവനെ ഉണ്ടായെന്നു പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 12 ശിഷ്യരാർ അവനോടു; കത്താവേ, അവൻ നിദ്രക്കാളിയും എങ്കിൽ അവനു സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശുവോ അവരെന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ആയിരുന്നു പറഞ്ഞതു; ഉറക്കം എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു അവക്കു തോന്തിപ്പോയി. 14 അപ്പോൾ യേശു സ്വപ്നമായി അവരോടു; ലാസർ മരിച്ചുപോയി; 15 എന്നർ അവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അവരെന്റെ അടുക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിദിമോസ് എന്നു പേരുള്ള തോമാസ് സഹശിഷ്യരാജോടു; അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിനു നാമും പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവനെ കല്പിയിൽ വെച്ചിട്ടു

നാലുവിവസമായി എന്നു അറിഞ്ഞു. 18 ബോധാന്യ തയരുശലേമിനർകെ ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്തായിരുന്നു. 19 മാത്രതെയെല്ലാം മരിയെയെല്ലാം സഹോദരനെക്കുറിച്ചു ആശുപിള്ളിക്കേണ്ടതിന്നു പല തയരുഡമാരും അവരുടെ അടക്കൽ വന്നിരുന്നു. 20 യേശു വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു മാത്രം അവനെ ഏതിരേപ്പാൻ ചെന്നു; മരിയെയോ വിട്ടിൽ ഇരുന്നു. 21 മാത്രം യേശുവിനോടു: കത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22 ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിന്നുകു തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവജ്ഞാടു: നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിരെത്താഴേന്നല്ലക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 24 മാത്രം അവനോടു: ഒടുക്കത്തെതു നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉയിരെത്താഴേന്നല്ലക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവജ്ഞാടു: ഞാൻ തന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. 26 ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും രൂപനാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നവോ എന്നു പറഞ്ഞു. (ശിഖ 916) 27 അവൾ അവനോടു: ഉപു, കത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും 28 പോയി തന്റെ സഹോദരിയായ മരിയെയ സുകാഞ്ചമായി വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു്; നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൾ കേടു ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവൻറെ അടക്കൽ വന്നു. 30 യേശു അതുവരെ ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ മാത്രം അവനെ ഏതിരേ സ്ഥലത്തു തന്നെ ആയിരുന്നു. 31 വിട്ടിൽ അവജ്ഞാടുക്കുടെ ഇരുന്നു അവളെ ആശുപിള്ളിക്കുന്ന തയരുഡമാർ, മരിയ വേഗം എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു കണ്ണിട്ടു അവൾ ക്ലൂഡേക്കൽ കരവാൻ പോകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു പിൻചെന്നു. 32 യേശു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മരിയ എത്തി അവനെ കണ്ണിട്ടു അവൻറെ കാല്ക്കൽ വീണു: കത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൾ കരയുന്നതും അവജ്ഞാടുക്കുടെ വന്ന തയരുഡമാർ കരയുന്നതും യേശു കണ്ണിട്ടു ഉള്ളം നോന്നു കലഞ്ഞി: 34 അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കത്താവേ, വന്നു കാണ്ക എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 35 യേശു ക്ലൂഡീർ വാത്തു. 36 ആകക്കയാൽ തയരുഡമാർ: കണ്ണോ അവനോടു എത്ര പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 37 ചിലരോ: കുതുടൻറെ ക്ലൂഡു തുറന്ന ഇവന്നു ഇവനെയും മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യേശു പിനെയും ഉള്ളം നോന്നു ക്ലൂഡേക്കൽ എത്തി; അതു ഒരു ശുഹ ആയിരുന്നു; ഒരു ക്ലൂഡും അതിനേക്കൽ വെച്ചിരുന്നു. 39 ക്ലൂഡു നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. മരിച്ചവൻറെ സഹോദരിയായ മാത്രം: കത്താവേ, നാറം വെച്ചുതുടങ്ങി; നാലുവിവസമായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 യേശു അവജ്ഞാടു: വിശ്വസിച്ചാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ നിന്നൊടു പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ ക്ലൂഡു നീക്കാൻ. യേശു മേലോട്ടു നോക്കി: പിതാവേ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ പരയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: ലാസരേ,

പുറത്തു വരിക എന്നു ഉറക്കെ വിജിച്ചു. 44 മരിച്ചവൻ പുറത്തു വന്നു; അവന്റെ കാലും കൈയും ശ്രീലക്കാണ്ഡു കൈട്ടിയും മുഖം രൂമാൽക്കാണ്ഡു മുട്ടിയുമിരുന്നു. അവൻ കൈട്ടു അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകടു എന്നു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു. 45 മരിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന യൈഹൃദയാരിൽ പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ടു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ ചിലർ പരിശമാരുടെ അടുക്കൽ പോയി യേശു ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു. 47 മഹാപുരോഹിതമാരും പരിശമാരും സംഘം കൂടി: നാം എന്നു ചെയ്യേണ്ടു? ഇള മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെല്ലോ. 48 അവനെ ഇങ്ങനെ വിട്ടേഴ്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; രോമക്കാരും വന്നു നമ്മുടെ സമ്പത്തെത്തയും ജനത്തെത്തയും എടുത്തുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ ഒരു തന്റെ, ആ സംബത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യുഹാവു തന്നേ, അവരോടു; നിങ്ങൾ എന്നും അറിയുന്നില്ല; 50 ജനം മുഴുവനും നശിച്ചുപോകാതവെള്ളും ഒരു മനുഷ്യൻ ജാതിക്കു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു ഓക്കുന്നതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ഈ സുയമായി പറഞ്ഞതല്ല, താൻ ആ സംബത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ ആകയാൽ ജനത്തിനു വേണ്ടി യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പ്രവചിച്ചതതേ. 52 ജനത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല ചിതറിയിരിക്കുന്ന ദൈവമക്കെളും എന്നായിട്ടു ചേക്കേണ്ടതിനും തന്നേ. 53 അന്നു മുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 54 അതുകൊണ്ടു യേശു യൈഹൃദയാരുടെ ഇടയിൽ പിനെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ അവിടം വിട്ടു മരുഭൂമിക്കർക്കെ എന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു വാങ്ങി ശിഷ്യമാരുമായി അവിടെ പാത്തു. 55 യൈഹൃദയാരുടെ പെസഹ അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും തങ്ങൾക്കു ശുശ്വിവരുത്തുവാൻ പെസഹക്കു മുന്നെ നാട്ടിക്കിനു യൈരുശലേമിലേക്കു പോയി. 56 അവർ യേശുവിനെ അണ്ണേച്ചിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: എന്നു തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുന്നാൾക്കു വരികയില്ലയോ എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു. 57 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതമാരും പരിശമാരും അവനെ പിടിക്കേണ്ണേ എന്നുവെച്ചു അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം ആക്രെക്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു തരേണമെന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

12 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിപ്പിച്ച ലാസർ പാത്ത് ബേമാന്ത്യിലേക്കു യേശു പെസഹക്കു ആരു ദിവസം മുന്നെ വന്നു. 2 അവിടെ അവർ അവനു ഒരു അത്താഴം ഏകക്കി; മാത്രം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു, ലാസരോ അവനോടുകൂടെ പതിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ഏവും തുയിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ മരിയ വിലായേറിയ സ്പീച്ചാമാംസിക്കതലം ഒരു റാത്രിൽ എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ പുഴി തന്റെ തലമട്ടികൊണ്ടു കാൽ തുവത്തി; തലവത്തിന്റെ സൗരജ്യംകൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യമാരിൽ ഏവും തുയിരുന്നായി അവനെ കാണിപ്പുകൊടുപ്പാനുള്ള യുജാ ഇളംകളും താവും: 5 ഈ തലവം മുന്നുറു വെള്ളിക്കാഴിനു വിറ്റു ദിരിദ്രോഹക്കു കൊടുക്കാതെന്നതു എന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഈ ദിരിദ്രോഹക്കുറിച്ചു വിചാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു, അവൻ കളളിൽ ആകകൊണ്ടു പണ്ണുണ്ണി തന്റെ പകൽ ആകയാൽ അതിൽ ഇടതു എടുത്തുവന്നതുകൊണ്ടു അതേതു പറഞ്ഞതു. 7 യേശുവോ: അവളെ വിടുക; എന്റെ ശവസാംസകാരദിവസത്തിനായി അവർ ഇന്തു സുകഷിച്ചു എന്നിരിക്കുന്നു. 8 ദിരിദ്രോഹ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടാലോ; എന്നാൻ എല്ലായ്പോഴും

അടുക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ അവിടെ ഉണ്ടാനു അറിഞ്ഞിട്ടു യെഹുദമാരുടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം യേശുവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമല്ല, അവൻ മരിച്ചവർിൽനിന്നു ഉതിപ്പിച്ച ലാസാര കാണ്ണാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ ഹേതുവായി അനേകം യെഹുദമാർ ചെന്നു 11 യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ ലാസാരയും കൊല്ലേണും എന്നു മഹാപുരോഹിതമാർ ആലോചിച്ചു. 12 പിറേനു പെരുന്നാൾക്കു വന്നോരു വലിയ പുരുഷാരം യേശു യെഹുദമേഖലും വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു 13 ഇള്ളത്തപ്പനുയുടെ കുരുത്തോലു എടുത്തുംകൊണ്ടു അവനെ എതിരേല്ലാൻ ചെന്നു: ഹോശനാ, തിസ്സായേലിന്റെ രാജാവായി കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു ആത്മതു. 14 യേശു ഒരു ചെറിയ കഴുതയെ കണ്ടിട്ടു അതിനേൽക്കെ കയറി. 15 “നിയോൻ പുത്രി, ദയപ്പെടേണാ; ഈതാ നിന്റെ രാജാവു കഴുതകകുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിവരുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 16 ഇതു അവൻ ശിഖ്യമാർ ആദിയിൽ ഗഹിച്ചില്ല; യേശുവിനു തേജസ്കരണം വന്നശേഷം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങൾ അവനു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നും അവക്കും ഓമ്പംവന്നു. 17 അവൻ ലാസാര കല്പിതയിൽനിന്നു വിജിച്ചു മരിച്ചവർിൽ നിന്നു എഴുന്നേണ്ടിച്ചേപ്പാർ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 18 അവൻ ഇള അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം പുരുഷാരം കേട്ടിട്ടു അവനെ എതിരേറുചെന്നു. 19 ആകയാൽ പരിഗ്രമാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നമുക്കു ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലഫേബാ; ലോകം അവൻ പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പെരുന്നാളിൽ നമസ്കർപ്പാൻ വന്നവർിൽ ചില തവനമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ ഗലീലയിലെ ബേത്തൻസയിദക്കാരനായ മിലിപ്പോസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: യജമാനനേ, തങ്ങൾക്കും യേശുവിനെ കാണ്ണാൻ താല്പര്യമുണ്ടു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22 മിലിപ്പോസ് ചെന്നു അന്ത്യത്യാസിനോടു പറഞ്ഞു. അന്ത്യത്യാസും മിലിപ്പോസും കൂടെ ചെന്നു യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടവാനുള്ള നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണ്ടും ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതു തനിയേ ഇരിക്കും; ചതു എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും. 25 തന്റെ ജീവനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും; ഇപ്പോക്കത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ പക്കക്കുന്നവൻ അതിനെ നിത്യജീവനായി സുക്ഷിക്കും. (s̄anios §166) 26 എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കുടെ; താൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു എന്റെ ശുശ്രൂഷകരാനും ഇരിക്കും; എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ പിതാവു മാനിക്കും. 27 ഇപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; താൻ എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ, ഇള നാഴികയിൽനിന്നു എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം താൻ ഇള നാഴികയിലേക്കു വന്നിരിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ, നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്യപ്പെട്ടതേണമേ. അപ്പോൾ സ്വർത്തിൽനിന്നു; താൻ മഹത്യപ്പെട്ടതിനിരിക്കുന്നു; ഇനിയും മഹത്യപ്പെട്ടതും എന്നോരു ശശ്നൂം ഉണ്ടായി. 29 അതു കേട്ടിട്ടു അരികെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു ചിലർ: ഒരു ദൈവദുതൻ അവനോടു സംസാർച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിനു യേശു: ഇള ശശ്നൂം എന്റെ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം അതേതു ഉണ്ടായതു. 31 ഇപ്പോൾ

ഇ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഇ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവിനെ
 പൂരിതു തള്ളിക്കല്ലറയും. 32 എന്നൊ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും
 ഏകപ്പേക്കു ആക്കഷിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ മരിപ്പാനുള്ള
 മരണവിധം സുചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്തേതെന്നു നീ പറയുന്നതു എന്നെനെ? ഇ മനുഷ്യപുത്രൻ
 ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. (അംഗ 165) 35 അതിനു യേശു അവരോടു: ഇനി കുരൈയകാലം
 മാത്രം വെളിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ
 നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചു ഉള്ളടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവൻ
 താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലാണു. 36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചതിന്റെ
 മകൾ ആക്കേണ്ടതിനു വെളിച്ചു ഉള്ളടത്തോളം വെളിച്ചതിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു
 പറഞ്ഞു. 37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ വിട്ടു മരഞ്ഞു.
 അവർ കാണിക്കു അവൻ ഇതു വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും അവർ അവനിൽ
 വിശ്വസിച്ചില്ല. 38 “കത്താവേ, നിങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു?
 കത്താവിന്റെ ഭൂജം ആക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?” എന്നു യെശയാപ്രവാചകൻ
 പറഞ്ഞ വചനം നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു. 39 അവക്കു വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല;
 അതിന്റെ കാരണം യെശയാവു വേരെ ഒരേത്തു പറയുന്നതു: 40 “അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു
 കാണുകയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കയോ മനം തിരികയോ താൻ അവരെ
 സൗഖ്യമാക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ കണ്ണു അവൻ കുരുടാക്കി
 ഹൃദയം തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” 41 യെശയാവു അവൻ തേജസ്സു കണ്ണു അവനെക്കും ചു
 സംസാരിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു ഇതു പറഞ്ഞതു. 42 എന്നിട്ടും പ്രമാണികളിൽ
 തന്നെയും അനേകർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; പള്ളിപ്പേശുർ ആകാതിരിപ്പാൻ പരിശമാർ
 നിമിത്തം ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള മാനത്തെക്കാൾ
 മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ അധികം സ്നേഹിച്ചു. 44 യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: എനിൽ
 വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല എന്നെ അയച്ചവനിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. 45
 എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. 46 എനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
 ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ താൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വനിക്കുന്നു.
 47 എന്റെ വചനം കേടു പ്രമാണിക്കാതെവനെ താൻ വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ
 വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനതേ താൻ വനിക്കുന്നതു. 48 എന്റെ വചനം
 കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു്; താൻ
 സംസാരിച്ച വചനം തന്നെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും. 49 എന്നു
 സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവു തന്നെ താൻ ഇന്നതു പറയേണം
 എന്നും ഇന്നതു സംസാരിക്കേണും എന്നും കല്പന തനിരിക്കുന്നു. 50 അവൻ കല്പന
 നിത്യജീവൻ എന്നു താൻ അറിയുന്നു; ആകത്താൽ താൻ സംസാരിക്കുന്നതു പിതാവു
 എന്നോടു അരുളിച്ചേയ്തതുപോലെ തന്നെ സംസാരിക്കുന്നു. (അംഗി 166)

13 പെസഹപരുന്നാളിനു മുമ്പു താൻ ഇ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
 പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടും, ലോകത്തിൽ
 തനിക്കുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവസാനതോളം അവരെ സ്നേഹിച്ചു. 2

അത്താഴം ആയപ്പോൾ പിശാച്ചു, ശിമോൻ്റെ മകനായ യുദാ ഇന്നസ്കാഞ്ചാത്താവിന്റെ ഹ്യദയത്തിൽ അവരെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തോനിച്ചിരുന്നു; 3 പിതാവു സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ തനിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കും 4 അത്താഴത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഉള്ളിവെച്ചു ഒരു തുവത്തു എടുത്തു അരയിൽ ചുറ്റി 5 ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യമാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവത്തുവാനും തടങ്ങി. 6 അവൻ ശിമോൻ പത്രാസിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവനോടു: കത്താവേ, നീ എന്റെ കാൽ കഴുകുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോടു: എന്ന ചെയ്യുന്നതു നീ ഇപ്പോൾ അരിയുന്നില്ല; പിന്നെ അരിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 നീ ഒരുന്നാളും എന്റെ കാൽ കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രാസ് പറഞ്ഞു. 9 അതിനു യേശു: എന്ന നിന്നെ കഴുകാണ്ടാൽ നിനക്കു എന്നോടുകൂടെ പകില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രാസ്: (അംഗം 165) 9 കത്താവേ, എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടുട കഴുകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു: കുറിച്ചിരിക്കുന്നവനു കാൽ അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; അവൻ മുഴുവനും ശുഖിയുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ശുഖിയുള്ളവർ ആകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടതേ എല്ലാവരും ശുഖിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു: എന്ന നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു ഇന്നതു എന്നു അരിയുന്നുവോ? 13 നിങ്ങൾ എന്നെന്ന ഗൃഹവെന്നും കത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; എന്ന അങ്ങനെ ആകുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരി. 14 കത്താവും ഗൃഹവുമായ എന്ന നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എകിൽ നിങ്ങളും തമിൽ തമിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. 15 എന്ന നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിനു എന്ന നിങ്ങൾക്കു ദുഷ്കാരം തനിരിക്കുന്നു. 16 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ വലിയവൻ അല്ല; ദുതൻ തന്നെ അയച്ചവനെകാൾ വലിയവനുമല്ല. 17 ഇതു നിങ്ങൾ അരിയുന്നു എകിൽ ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാഹാർ. 18 നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല; എന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ എന്ന അരിയുന്നു; എന്നാൽ “എന്റെ അപ്പം തിനുന്നവൻ എന്റെ നേരെ കുതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിനു നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു. 19 അതു സംഭവിക്കുവോൾ എന്ന തന്നെ മശിഹാ എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു എന്ന ഇപ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുംമുണ്ടെന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 20 ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; എന്ന അയക്കുന്നവനെ കൈകൊണ്ടുള്ളുവൻ എന്നെന്ന കൈകൊണ്ടുള്ളുവൻ; എന്നെന്ന കൈകൊണ്ടുള്ളുവൻ എന്നെന്ന അയച്ചവനെ കൈകൊണ്ടുള്ളുവൻ. 21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ഉള്ളേം കലങ്ങി: ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെന്ന കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു സാക്ഷികരിച്ചു പറഞ്ഞു. 22 ഇതു ആരെകുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു ശിഷ്യമാർ സംശയിച്ചു തമിൽ തമിൽ നോക്കി. 23 ശിഷ്യമാരിൽ വെച്ചു യേശു സ്നേഹിച്ച രൂത്തൻ യേശുവിന്റെ മാർട്ടിതതു ചാരികൊണ്ടിരുന്നു. 24 ശിമോൻ പത്രാസ്

അവനോടു ആരംശ്യം കാട്ടി, അവൻ പറഞ്ഞതു ആരത്രക്കാണു എന്നു ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞതു. 25 അവൻ യേശുവിന്റെ നേണ്വോടു ചാഞ്ഞതു: കത്താവേ, അതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 26 എന്ന അപ്പവണ്ണംമുകി കൊടുക്കുന്നവൻ തനേ എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; വണിയം മുകി ശിമോൻ ഇളസ്കയ്യാത്താവിന്റെ മകനായ യുദ്ധക്കു കൊടുത്തു. 27 വണിയം വാങ്ങിയ ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു; യേശു അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 28 എന്നാൽ ഇതു ഇന്നതിനേക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവെന്നു പതിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ആരും അഡിണ്ടില്ല. 29 പണ്ണുണ്ണി യുദയുടെ പകൽ ആകയാൽ പെരുന്നാളിനു വേണ്ടുന്നതു മെടിപ്പാനോ ദരിക്കും വല്ലതും കൊടുപ്പാനോ യേശു അവനോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു ചിലക്ക് തോനി. 30 വണിയം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റപോയി, അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു. 31 അവൻ പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും അവനിൽ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; 32 ദൈവം അവനിൽ മഹതുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു എക്കിൽ ദൈവം അവനെ തനിൽ തനേ മഹതുപ്പട്ടതും; കഷണത്തിൽ അവനെ മഹതുപ്പട്ടതും. 33 കൂർത്തുങ്ങളേ, എന്ന ഇനി കുറഞ്ഞതാനു മാത്രം നിങ്ങളോടുകൂടു ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്നേഷിക്കും; എന്ന പോകുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു എന്ന യെഹൂദമാരോടു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു നിങ്ങളോടും പറയുന്നു. 34 നിങ്ങൾ തമിൽ തമിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കല്പന എന്ന നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; എന്ന നിങ്ങളേ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമിൽ തമിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു തനേ. 35 നിങ്ങൾക്കു തമിൽ തമിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടക്കിൽ നിങ്ങൾ എൻ്റെ ശിഷ്യനാർ എന്നു എല്ലാവരും അറിയു. 36 ശിമോൻ പാത്രാസ് അവനോടു: കത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിനു: എന്ന പോകുന്ന ഇടതേക്കു നിന്നക്കു ഇപ്പോൾ എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴികയില്ല; പിനെന്നേതതിൽ നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും എന്നു യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പാത്രാസ് അവനോടു: കത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിനെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു? എന്ന എൻ്റെ ജീവനെ നിന്നക്കു വേണ്ടി വെച്ചുകളയ്ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അതിനു യേശു: നിന്റെ ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകളയ്ക്കുമോ? ആമേൻ, ആമേൻ, എന്ന നിനോടു പറയുന്നു: നീ മുന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തളളിപ്പിയുവോളം കോഴി കുകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

14 നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നില്ലും വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എൻ്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടും; ഇല്ലക്കിൽ എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. എന്ന നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. 3 എന്ന പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, എന്ന ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിനു പിനെയും വന്നു നിങ്ങളെ എൻ്റെ അടുക്കൽ ചേത്തുകൊള്ളും 4 എന്ന പോകുന്ന ഇടതേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5 തോമാസ് അവനോടു: കത്താവേ, നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു എന്നെ അനുഗമിപ്പിലും; പിനെ വഴി എൻ്റെ അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു: 6 എന്ന തനേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും അതുകുന്നു; എന്ന

മുഖ്യമായി അവന്നെ അടക്കാക്കൽ എത്തുനില്ല. 7 നിങ്ങൾ എന്ന
 അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്ത് പിതാവിനെന്നും അറിയുമായിരുന്നു; ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ
 അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ കണ്ണുമിർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 പിലിപ്പാസ്
 അവനോടു: കത്താവേ, പിതാവിനെ തെങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരേണം; എന്നാൽ
 തെങ്ങൾക്കു മതി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
 ഇതുകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ പിലിപ്പാസേ?
 എന്നെ കണ്ണവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിനെ പിതാവിനെ തെങ്ങൾക്കു
 കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 10 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു
 എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന
 വചനം സ്വയമായിട്ടും സംസാരിക്കുന്നതു; പിതാവു എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ
 പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു എന്നിലും എന്നു എന്നെ
 വിശ്വസിപ്പിൻ; അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 12 ആമേൻ,
 ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി എന്നിൽ
 വിശ്വസിക്കുന്നവനും ചെയ്യും; ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടക്കാക്കൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു
 അതിൽ വലിയതും അവൻ ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ എന്തേഴ്സ് നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതു
 ഒക്കെയും പിതാവു പുത്രനിൽ മഹത്യപ്പേണ്ടതിനു ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ
 എന്തേഴ്സ് നാമത്തിൽ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 15
 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്തേഴ്സ് കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും. 16
 എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന
 മരുബരു കാഞ്ഞുമ്പെന്നു എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു
 തരും. (ശിഖ p165) 17 ലോകം അവനെ കാണുകയോ അറികയോ ചെയ്യായ്ക്കയാൽ
 അതിനു അവനെ ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോ അവൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ
 വസിക്കയും നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ അറിയുന്നു. 18
 ഞാൻ നിങ്ങളെ അനാമരായി വിടുകയില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടക്കാക്കൽ വരും. 19
 കുറഞ്ഞതാനു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം എന്നെ കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ കാണും;
 ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ജീവിക്കും. 20 ഞാൻ എന്തേഴ്സ് പിതാവിലും
 നിങ്ങൾ എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അനും അറിയും. 21 എന്തേഴ്സ്
 കല്പനകൾ ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു; എന്നെ
 സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്തേഴ്സ് പിതാവു സ്നേഹിക്കും; ഞാനും അവനെ സ്നേഹിച്ചു
 അവനു എന്നെന്നതനേ വെളിപ്പെടുത്തും. 22 ഇന്ന് കയ്യോത്താവല്ലാത്ത യുദ്ധം
 അവനോടു: കത്താവേ, എന്തു സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ ലോകത്തിന്നല്ല തെങ്ങൾക്കത്രെ
 നിന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു:
 എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്തേഴ്സ് വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്തേഴ്സ് പിതാവു അവനെ
 സ്നേഹിക്കും; തെങ്ങൾ അവൻ എന്തേഴ്സ് അടക്കാക്കൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ വാസം ചെയ്യും. 24
 എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്തേഴ്സ് വചനം പ്രമാണിക്കും; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന
 വചനം എന്തേഴ്സ് എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റെത്തെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25
 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുന്നോൾ ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
 26 എങ്കിലും പിതാവു എന്തേഴ്സ് നാമത്തിൽ അയച്ചാനുള്ള പരിശുഖാത്മാവു എന്ന

കാച്ചുമൾ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചുതികയും എന്ന് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓമ്മപൂട്ടത്തുകയും ചെയ്യും. 27 സമാധാനം എന്ന് നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു; എന്നേ സമാധാനം എന്ന് നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകം തരുന്നതുപോലെ അല്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ഹ്യോദ്യം കലഞ്ഞരുതു, ഭേദികയും അരുതു. 28 എന്ന് പോകയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യും എന്നു എന്ന് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കേടുവല്ലോ; നിങ്ങൾ എന്ന സ്വന്നഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്ന് പിതാവിംഗ്രേ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ സന്നോഷിക്കുമായിരുന്നു; പിതാവു എന്നെന്നകാൾ വലിയവനല്ലോ. 29 അതു സംഭവിക്കുമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു എന്ന് ഇപ്പോൾ അതു സാഡവിക്കുമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. 30 എന്ന് ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയില്ല; ലോകത്തിന്റെ പ്രദേശ വരുന്നു; അവനു എന്നോടു ഒരു കാച്ചുവുമില്ല. 31 എങ്കിലും എന്ന് പിതാവിംഗ് സ്വന്നഹിക്കുന്നു എന്നും പിതാവു എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ എന്ന് ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയടക്ക. എഴുന്നേള്ളിൻ; നാം പോക.

15 എന്ന് സാക്ഷാത്ത് മുന്തിരിവള്ളിയും എന്നേ പിതാവു തോട്ടക്കാരനും അതകുന്നു.

2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത കൊഡ്യു ഒക്കെയും അവൻ നീക്കിക്കലയുന്നു; കായ്ക്കുന്നതു ഒക്കെയും അധികം മലം കായ്ക്കേണ്ടതിനു ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു. 3 എന്ന് നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനംനിമിത്തം നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുഖിയുള്ളവരാകുന്നു. 4 എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; എന്ന് നിങ്ങളിലും വസിക്കും; കൊഡിനു മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ സ്വയമായി കായ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല. 5 എന്ന് മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊഡ്യുകളും അതകുന്നു; ദരുതനൻ എന്നിലും എന്ന് അവനിലും വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ മലം കായ്ക്കും; എന്ന പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. 6 എന്നിൽ വസിക്കാത്തവനെ ഒരു കൊഡ്യുപോലെ പുറത്തു കളഞ്ഞതിട്ടു അവൻ ഉണ്ണങ്ങിപ്പോകുന്നു; അത് വക ചേര്ത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; അതു വെന്നുപോകും. 7 നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്നേ വളരെ മലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ എന്നേ പിതാവു മഹത്യപൂട്ടുന്നു; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്നേ ശിഷ്യമാർ ആകും. 8 പിതാവു എന്ന സ്വന്നഹിക്കുന്നതുപോലെ എന്നും നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; എന്നേ സ്വന്നഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ. 9 എന്ന് എന്നേ പിതാവിംഗ്രേ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു അവൻ സ്വന്നഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നേ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്നേ സ്വന്നഹത്തിൽ വസിക്കും. 10 എന്നേ സന്നോഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും നിങ്ങളുടെ സന്നോഷം പുണ്ണമാക്കവാനും എന്ന് ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 എന്നേ സന്നോഷം നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്വന്നഹിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്നേ കല്പന. 12 സ്വന്നഹിതനാക്കുവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സ്വന്നഹം ആക്കും ഇല്ല. 13 എന്ന് നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നേ സ്വന്നഹിതനാർ

തനേ 15 യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു ഭാസൻ അറിയായ്‌കകാണ്ടു എന്ന നിങ്ങളെ ഭാസമാർ എന്നു ഇൻ പറയുന്നില്ല; എന്ന എന്റെ പിതാവിനോടു കേട്ടതു എല്ലാം നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു കൊണ്ടു നിങ്ങളെ സ്വന്നഹിതമാർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങൾ എന്നെന്ന തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല, എന്ന നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളെ ആക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായിട്ടു തനേ. 17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്വന്നഹിക്കേണ്ടതിനു എന്ന ഇതു നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു. 18 ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നെന്ന പക്കച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൽ. 19 നിങ്ങൾ ലോകകാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ലോകം തനിക്കു സ്വന്നമായതിനെ സ്വന്നഹിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ലോകകാരായിരിക്കാതെ എന്ന നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു. 20 ഭാസൻ യജമാനനെന്നകാൾ വലിയവന്ല്ല എന്നു എന്ന നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു ഓപ്പിൽ; അവർ എന്നെന്ന ഉപദ്രവിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉപദ്രവിക്കും; എന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെത്തു പ്രമാണിക്കും. 21 എങ്കിലും എന്നെന്ന അയച്ചവനെ അവർ അറിയായ്‌കകാണ്ടു എന്റെ നാമം നിമിത്തം ഇതു ഒക്കെയും നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. 22 എന്ന വന്നു അവരോടു സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവരുടെ പാപത്തിനു ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നെന്ന പക്കക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനെന്നയും പക്കക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെ എന്ന അവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവർ എന്നെന്നയും എന്റെ പിതാവിനെന്നയും കാണ്കയും പക്കക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 “അവർ വെറുതെ എന്നെന്ന പക്കച്ചു്” എന്നു അവരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു തനേ. 26 എന്ന പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അയപ്പാനുള്ള കാഞ്ഞമനായി പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെന്നക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും. 27 നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ ഇതിക്കൊണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവിൻ.

16 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ എന്ന ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 അവർ നിങ്ങളെ പള്ളിക്കേശുർ ആക്കും; അതെയുമല്ല നിങ്ങളെ കൊല്ലിയുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിനു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 3 അവർ പിതാവിനെന്നയും എന്നെന്നയും അറിയായ്‌കകാണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും. 4 അതിന്റെ നാഴിക വരുമ്പോൾ എന്ന അതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഓക്കേണ്ടതിനു ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദിയിൽ ഇതു നിങ്ങളോടു പറയാണ്ടതു എന്ന നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കൊണ്ടതേ. 5 ഇപ്പോഴോ എന്നെന്ന അയച്ചവൻറെ അടുക്കൽ പോകുന്നു; നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഹ്യായത്തിൽ ദുഃഖം നിന്നണ്ടിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ എന്ന നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; എന്ന പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം;

താൻ പോകാത്താൽ കാച്ചുമൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വർക്കയില്ല; താൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. 8 അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നിതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധം വരുത്തും. 9 അവർ എനിൽക്കും വിശ്വസിക്കായ്ക്കൊണ്ടു പാപത്തെക്കുറിച്ചും 10 താൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകയും നിങ്ങൾ ഇനി എനെ കാണാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 11 നിതിയെക്കുറിച്ചും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രദേശം വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കൊണ്ടു ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും തന്നെ. 12 ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ടു്; എനാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 13 സത്യത്തിന്റെ അത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും; അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കയും വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതർക്കയും ചെയ്യും. 14 അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു എനെ മഹത്യപൂട്ടുത്തും. 15 പിതാവിനുള്ളതു ഒക്കയും എനിക്കുള്ളതും; അതുകൊണ്ടെതെ അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരും എന്നു താൻ പറഞ്ഞതു. 16 കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണും. 17 അവൻഗെ ശിഷ്യമാരിൽ ചിലർ: കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണും എന്നും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും അവൻ നഞ്ചാടു ഈ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു തമിൽ ചോദിച്ചു. 18 കുറേതൊന്നു എന്നു ഈ പറയുന്നതു എന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു സംസാരിക്കുന്നു എന്നുന്ന അറിയുന്നില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞതു. 19 അവർ തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണുകയില്ല; പിനെയും കുറേതൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എനെ കാണും എന്നു താൻ പറകയാൽ നിങ്ങൾ തമിൽ തമിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20 ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ കരണ്ടു വിലപിക്കു; ലോകമോ സന്തോഷിക്കു; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കു; എനാൽ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും. 21 സ്ത്രീ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക വന്നതുകൊണ്ടു അവർക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടു്; കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചുശേഷമോ ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നിരിക്കുന്ന സന്തോഷംനിമിത്തം അവർ തന്റെ കഷ്ടം പിനെ ഓക്കുന്നില്ല. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ദുഃഖം ഉണ്ടു് എക്കിലും താൻ പിനെയും നിങ്ങളെ കാണും; നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തുകളക്കയില്ല. 23 അന്നു നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല. ആമേൻ, ആമേൻ, താൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; നിങ്ങൾ പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതോക്കയും അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തരും. 24 ഇന്നുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിന്; എനാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പുണ്ണമാകുംവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 25 ഇതു താൻ സദ്ഗംമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; എക്കിലും താൻ ഇനി സദ്ഗംമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സ്വപ്നമായി നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 26 അന്നു

നിങ്ങൾ എൻ്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കും; എന്നർ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും എന്നു എന്നർ പറയുന്നില്ല. 27 നിങ്ങൾ എൻ സ്നേഹിച്ചു, എന്നർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയോളും പിതാവുതാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 28 എന്നർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; പിനൊയും ലോകത്തെ വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 29 അതിനും അവൻ്റെ ശിഷ്യമാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദ്യം ഒന്നും പറയാതെ സ്വപ്നമായി സംസാരിക്കുന്നു. 30 നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും നിന്നോടു ചോദിപ്പാൻ നിന്നു ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു; ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32 നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താനാൻ്റെ സ്വന്തത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോകയും എൻ ഏകനായി വിടുകയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു; പിതാവു എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളിരുക്കുന്നു എന്ന് അവരും ഏകന്മാരും താനും. 33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു തുക നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടും; എങ്കിലും യെയ്യുപ്പെടുവിൻ; എന്നർ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

17 തുക സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു സ്വർത്തേക്കു നോക്കി പറഞ്ഞതെത്തെന്നനാൽ: പിതാവേ, നാശിക വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ മഹത്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു പുത്രനെ മഹത്യപ്പെടുത്തേണമേ. 2 നീ അവനു നല്കിട്ടുള്ളവക്ക്ലാവക്കും അവൻ നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിനു നീ സകല ജയത്തിനേല്ലും അവനു അധികാരം നല്കിയിരിക്കുന്നവയ്ക്കും. (അംബോസിസ് p166) 3 ഏകസന്ത്യാദൈവമായ നിന്നൊയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തന്നെ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. (അംബോസിസ് p166) 4 എന്നർ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്യപ്പെടുത്തി, നീ എനിക്കു ചെയ്യാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി തികെച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാക്കുംമുന്നെ എനിക്കു നിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്യത്തിൽ എൻ നിന്റെ അടുക്കൽ മഹത്യപ്പെടുത്തേണമേ. 6 നീ ലോകത്തിൽനിന്നു എനിക്കു തനിട്ടുള്ള മനുഷ്യക്കു എന്നർ നാമം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ നിന്നു അടുക്കൽ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ എനിക്കു തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്കു തന്നതു എല്ലാം നിന്റെ പകൽ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 നീ എനിക്കു തന്ന വചനം എന്നർ അവക്കു കൊടുത്തു; അവർ അതു കൈകൈക്കാണും എന്നർ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു അറിഞ്ഞതും നീ എൻ അയച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 എന്നർ അവക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിനു വേണ്ടി അല്ല; നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ളവർ നിന്നു അടുക്കാണും അവക്കു വേണ്ടിയതെ എന്നർ അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 10 എന്റെതു എല്ലാം നിന്റെതു എന്റെതും ആകുന്നു; എന്നർ അവരിൽ മഹത്യപ്പെടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇനി എന്നർ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; എന്നർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. പതിശുഡ്യപിതാവേ, അവർ നാമപ്പോലെ എന്നാകേണ്ടതിനു

നീ എനിക്കു തനിതിക്കുന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ. 12
 അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ നീ എനിക്കു തനിതിക്കുന നിന്റെ
 നാമത്തിൽ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവരെ സുക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുതിനു
 നിവൃത്തി വരേണ്ടതിനു ആ നാശയോഗ്യന്മാരെതു അവരിൽ ആരും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല.
 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; എന്റെ സന്ദേഹം അവക്കു
 ഉള്ളിൽ പുണ്ണമാകേണ്ടതിനു ഇതു ലോകത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ
 അവക്കു നിന്റെ വചനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ലൈകികന്മാത്തുപോലെ
 അവരും ലൈകികന്മാരല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ലോകം അവരെ പക്കച്ചു. 15 അവരെ
 ലോകത്തിൽ നിന്നു എടുക്കേണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ അക്കപ്പോതവല്ലോ
 അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണം എന്നതേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 16 ഞാൻ
 ലൈകികന്മാത്തുപോലെ അവരും ലൈകികന്മാരല്ല. 17 സത്യതാൽ അവരെ
 വിശ്വബീകരിക്കേണമേ, നിന്റെ വചനം സത്യം ആകുന്നു. 18 നീ എനെ ലോകത്തിലേക്കു
 അയച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവരെയും ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19
 അവരും സാക്ഷാൽ വിശ്വബീകരിക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിനു ഞാൻ അവക്കു വേണ്ടി
 എന്നെന്നതനേ വിശ്വബീകരിക്കുന്നു. 20 ഇവക്കുവേണ്ടിമാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനതാൽ
 എനിൽ വിശ്വസിപ്പാൻിരിക്കുന്നവക്കു വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 21
 നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും
 ഒന്നാകേണ്ടതിനു, പിതാവേ, നീ എനിലും ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ
 അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിനു തന്നെ. 22 നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ള മഹത്യം ഞാൻ
 അവക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; 23 നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നീ എനെ
 സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും ലോകം അറിവാൻ,
 നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു ഞാൻ അവരിലും നീ
 എനിലുമായി അവർ ഏകക്രതിൽ തികെങ്കണ്ണവരായിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 24
 പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുഖേ എനെ സ്നേഹിപ്പിക്കുകൊണ്ടു എനിക്കു
 നല്കിയ മഹത്യം നീ എനിക്കു തനിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന
 ഇടത്തു അവരും എന്നോടുകൂടുന്ന ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇട്ടിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള
 പിതാവേ, ലോകം നിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ഞാനോ നിനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
 നീ എനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ എനെ
 സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ അവരിൽ ആകുവാനും
 ഞാൻ നിന്റെ നാമം അവക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും വെളിപ്പെടുത്തും.

18 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു ശിഷ്യമാരുമായി കൈദ്വോന്തോട്ടിനു അക്കരെക്കു
 പോയി. അവിടെ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും ശിഷ്യമാരും
 കടന്നു. 2 അവിടെ യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യമാരോടുകൂടു പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു
 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യുദ്ധയും ആ സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ
 യുദ്ധ പട്ടാളത്തെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശമാരും അയച്ച ചേവകരെയും
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ദീപട്ടിപനങ്ങളും ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4 യേശു
 തനിക്കു നേരിട്ടവാനുള്ളതു എല്ലാം അറിഞ്ഞു പുറത്തുചെന്നു; നിങ്ങൾ ആരെ
 തിരയുന്നു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5 നസരായനായ യേശുവിനെ എന്നു അവർ

ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു ഞാൻ തന്നെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു; അവനെ
 കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യുദ്ധയും അവരോടുകൂടെ നിന്നിരുന്നു. 6 ഞാൻ തന്നെ എന്നു
 അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തുവിണ്ടു. 7 നിങ്ങൾ ആരു
 തിരയുന്നു എന്നു അവൻ പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിനു അവർ: നസരായനായ
 യേശുവിനെ എന്നു പറഞ്ഞു; 8 ഞാൻ തന്നെ എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവാലോ;
 എന്നെ ആകുന്നു തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പോയ്ക്കൊള്ളണ്ട് എന്നു യേശു ഉത്തരം
 പറഞ്ഞു. 9 നി എനിക്കു തന്നവരിൽ ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞ വാക്കിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 10 ശിമോൻ പത്രാസ് തനിക്കുള്ള വാൾ
 ഉംഖി മഹാപുരോഹിതൻഞ്ഞ ഭാസനെ വെട്ടി അവൻസ്റ്റ് വലത്തുകാതു അരുത്തുകളഞ്ഞു;
 ആ ഭാസനു മല്ക്കൊന്ന് എന്നു പേര്. 11 യേശു പത്രാസിനോട്: വാൾ ഉയിൽ ഇടുക;
 പിതാവു എനിക്കു തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കൂടിക്കേണ്ടയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12
 പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും യൈഹൂദമാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ പിടിച്ചുകൊട്ടി
 13 ഒന്നാമതു ഹന്നാവിഞ്ഞ് അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ സംഖ്യാരത്തെ
 മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിഞ്ഞ് അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു. 14 കയ്യഫാവോ:
 ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു നന്നു എന്നു യൈഹൂദമാരോടു
 ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നെ. 15 ശിമോൻ പത്രാസും മറ്റാരു ശിഷ്യനും
 യേശുവിഞ്ഞ് പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ ശിഷ്യൻ മഹാപുരോഹിതനു പരിചയമുള്ളവൻ
 ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതനെന്ന് നട്ടുറുത്തു കടന്നു. 16 പത്രാസ്
 വാതില്ക്കൽ പുറത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതനു പരിചയമുള്ള മറ്റു
 ശിഷ്യൻ പുറത്തുവന്നു വാതില്ക്കാവല്ലക്കാരത്തിയോടു പറഞ്ഞു പത്രാസിനെ
 അക്കത്തു കയറ്റി. 17 വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി പത്രാസിനോട്: നിയും
 ഇരു മനുഷ്യൻ്റെ ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ
 പറഞ്ഞു. 18 അന്നു കുളിൽ ആകകൊണ്ടു ഭാസമാരും ചേവകരും കനൽ കൂട്ടി തീ
 കാണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; പത്രാസും അവരോടുകൂടെ തീ കാണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നു. 19
 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവൻഞ്ഞ ശിഷ്യമാരെയും ഉപദേശത്തെയും കൂടിച്ചു
 ചോദിച്ചു. 20 അതിനു യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
 പള്ളിയിലും എല്ലാ യൈഹൂദമാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും ഞാൻ എപ്പോഴും
 ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 21 നി എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു
 എന്തു? ഞാൻ സംസാരിച്ചതു എന്നെന്നു കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക; ഞാൻ പറഞ്ഞതു
 അവർ അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ
 ചേവകരിൽ അറികെ നിന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു ഇങ്ങനെയോ ഉത്തരം
 പറയുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിഞ്ഞ് കന്നത്തു നന്നിച്ചു. 23 യേശു അവനോട്:
 ഞാൻ ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ തെളിവു കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ
 തല്ലിന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ഹന്നാവു അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി
 മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിഞ്ഞ് അടുക്കൽ അയച്ചു. 25 ശിമോൻ പത്രാസ് തീ
 കാണ്ടുനില്ക്കുമ്പോൾ: നിയും അവൻഞ്ഞ ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുത്തന്നല്ലയോ എന്നു ചിലർ
 അവനോടു ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ മരുത്തുപറഞ്ഞു. 26 മഹാപുരോഹിതനെന്ന്
 ഭാസമാരിൽവെച്ചു പത്രാസ് കാതരുത്തവഞ്ഞ് ചാച്ചക്കാരനായ ഒരുത്തൻ: ഞാൻ

നിന്നെന അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ണില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രാസ് പിന്നെയും മറുത്തുപറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കുകി. 28 പുലബ്രൈക്കു അവർ യേശുവിനെ കരുപ്പാവിഞ്ഞു അടുക്കൽനിന്നു ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; തങ്ങൾ അശുദ്ധമാകാതെ പെസഹ കഴിപ്പാന്തകവെള്ളം ആസ്ഥാനത്തിൽ കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസ് അവരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു; ഈ മനുഷ്യരും നേരെ എന്നു കുറ്റം വോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 30 കുറുക്കാരൻ അല്ലാണ്ടു ഏകിൽ തങ്ങൾ അവനെ നിന്നേ പകൽ ഏല്ലിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 പീലാത്തൊസ് അവരോടു; നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞതിനു യൈഹൃദയാർ അവനോടു; മരണശിക്ഷകവുള്ള അധികാരം തങ്ങൾക്കില്ലാണോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധി സൃഷ്ടിപ്പിച്ച വാക്കിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 33 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു യേശുവിനെ വിളിച്ചു; നീ യൈഹൃദയാർടു രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34 അതിനു ഉത്തരമായി യേശു; ഇന്തു നീ സ്വയമായി പറയുന്നതോ മറുള്ളവർ എന്നെന്നക്കുറിച്ചു നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തൊസ് അതിനു ഉത്തരമായി; താൻ യൈഹൃദയോ? നിന്നേ ജനവും മഹാപുരോഹിതമാരും നിന്നെ എന്നേ പകൽ ഏല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിനു യേശു; 36 എന്നേ രാജ്യം ഏഹികമല്ല; എന്നേ രാജ്യം ഏഹികം ആയിരുന്നു ഏകിൽ എനെ യൈഹൃദയാർടു കരുിൽ ഏല്ലിക്കാതവെള്ളം എന്നേ ചേവകൾ പോതാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്നേ രാജ്യം ഏഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പീലാത്തൊസ് അവനോടു; എന്നാൽ നീ രാജാവു തന്നേയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞതിനു യേശു; നീ പറഞ്ഞതുപോലെ താൻ രാജാവു തന്നേ; സത്യതിനു സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിനു താൻ ജനിച്ചു അതിനായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്ലരായവൻ എല്ലാ എന്നേ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസ് അവനോടു; സത്യം എന്നാൽ എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെയും യൈഹൃദയാർടു അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു; താൻ അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതിക പതിവുണ്ടല്ലോ; യൈഹൃദയാർടു രാജാവിനെ വിട്ടുതരുന്നതു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു അവർ പിന്നെയും; 40 ഇവനെ വേണാം; ബാറബൂസിനെ മതി എന്നു നിലവിഴിച്ചു പറഞ്ഞു; ബാറബൂസോ കവച്ചകാരൻ ആയിരുന്നു.

19 അനന്തരം പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി വാറുകൊണ്ടു അടക്കിപ്പിച്ചു.

2 പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു അവന്നേ തലയിൽ വെച്ചു ദുഫുരസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവന്നേ അടുക്കൽ ചെന്നു; യൈഹൃദയാർടു രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ കന്നതടിച്ചു. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു; താൻ അവനിൽ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ യേശു മുൻകിരീടവും ധൂമരസ്ത്രവും ധരിച്ചു പുറത്തു വന്നു. പീലാത്തൊസ് അവരോടു; ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 മഹാപുരോഹിതമാരും ചേവകരും അവനെ കണ്ടപ്പോൾ; കുശിക,

കുശിക്ക എന്നു ആത്മവിജിച്ചു. പിലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ
 കൊണ്ടുപോയി കുശിപ്പിൻ: ഞാനോ അവനിൽ കുറം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
 7 യൈഹുദമാർ അവനോടു: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം ഉണ്ടു; അവൻ
 തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രൻ ആകിയതുകൊണ്ടു ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ
 മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു പിലാത്തൊസ്
 ഏറ്റവും യൈപ്പട്ടു, 9 പിന്നെയും ആധ്യാത്മത്തിൽ ചെന്നു; നീ എവിടെ നിന്നു ആകുന്നു
 എന്നു യൈശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 10 യൈശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. പിലാത്തൊസ്
 അവനോടു: നീ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിനെ കുശിപ്പാൻ
 അധികാരമുണ്ടെന്നും, നിനെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും നീ അഭിയുന്നില്ലയോ
 എന്നു ചോദിച്ചതിനു യൈശു അവനോടു: 11 മേലിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടിക്കില്ല എങ്കിൽ
 എന്നേഴ്മേൽ നിനക്കു ഒധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്നെ
 നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ഇതു
 നിമിത്തം പിലാത്തൊസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. യൈഹുദമാരോ: നീ ഇവനെ
 വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്വന്നഹിതൻ അല്ല; തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ എല്ലാം
 കൈസരോടു മത്സരിക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു ആത്മപറഞ്ഞു. 13 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
 പിലാത്തൊസ് യൈശുവിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, കല്പത്തള്ളെന്നും എബ്രായ
 ഭാഷയിൽ ഗണ്മാ എന്നും പേരുള്ള സ്ഥലത്തു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. 14
 അപ്പോൾ പെസഹയുടെ ഒരുക്കനോൾ ഏകദേശം ആറാം മൺിനേരം ആയിരുന്നു.
 അവൻ യൈഹുദമാരോടു: ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവരോ:
 കൊന്നുകളുകൂടി, കൊന്നുകളുകൂടി; അവനെ കുശിക്ക എന്നു നിലവിലിച്ചു. നിങ്ങളുടെ
 രാജാവിനെ ഞാൻ കുശിക്കേണമോ എന്നു പിലാത്തൊസ് അവരോടു ചോദിച്ചു;
 അതിനു മഹാപുരോഹിതമാർ: ഞങ്ങൾക്കു കൈസരല്ലാതെ മര്ദ്ദാരു രാജാവില്ല
 എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ അവൻ അവനെ കുശിക്കേണ്ടതിനു അവക്കു
 ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 17 അവർ യൈശുവിനെ കയ്യേറു; അവൻ താൻ തന്നെ കുശിനെ
 ചുമന്നുകൊണ്ടു എബ്രായഭാഷയിൽ ശൊഡ്ശൊമാ എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം
 എന സ്ഥലത്തെക്കു പോയി. 18 അവിടെ അവർ അവനെയും അവനോടുകൂടെ
 വേരെ രണ്ടു ആളുകളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും ഒരുത്തനെ ഇപ്പുറത്തും
 യൈശുവിനെ നടവില്ലമായി കുശിച്ചു. 19 പിലാത്തൊസ് ഒരു മേലപ്പുത്തും എഴുതി
 കുശിനേൽ പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ: നസരായനായ യൈശു യൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എന്നു
 എഴുതിയിരുന്നു. 20 യൈശുവിനെ കുശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിനു സമീപം ആകയാൽ
 അനേകം യൈഹുദമാർ ഇതു മേലപ്പുത്തു വായിച്ചു. അതു എബ്രായ റോമ യവന
 ഭാഷകളിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ യൈഹുദമാരുടെ മഹാപുരോഹിതമാർ
 പിലാത്തൊസിനോടു: യൈഹുദമാരുടെ രാജാവു എന്നല്ല, ഞാൻ യൈഹുദമാരുടെ
 രാജാവു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എന്നതേ എഴുതേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
 അതിനു പിലാത്തൊസ്: ഞാൻ എഴുതിയതു എഴുതി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 23 പടയാളികൾ യൈശുവിനെ കുശിച്ച ശേഷം അവൻസേ വസ്ത്രം എടുത്തു; ഓരോ
 പടയാളിക്കു ഓരോ പക്കായിട്ടു നാലു പക്കാക്കി; അക്കിയും എടുത്തു; അക്കിയോ
 തുന്തൽ ഇല്ലാതെ മേൽത്തൊട്ടു അട്ടിയോളം മുഴുവന്നും നെയ്തതായിരുന്നു. 24

ഇതു കീറ്റുതു; ആക്സ് വരും എന്നു ചീടിട്ടുക എന്നു അവർ തമിൽ പറഞ്ഞു.
 “എൻ്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തുതു എൻ്റെ അക്കിക്കായി ചീടിട്ടു” എന്നുള്ള
 തിരുവെഴുത്തിനു ഇതിനാൽ നിവൃത്തി വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കയും
 ചെയ്തു. 25 യേശുവിൻ്റെ ക്രൂശിന്റെകൈ അവൻ്റെ അമയും അമയുടെ സഹോദരിയും
 ക്ലോയോപ്പാവിൻ്റെ ഭായ്മ മറിയയും മഡലക്കാരത്തി മറിയയും നിന്നിരുന്നു. 26 യേശു
 തന്റെ അമയും താൻ സ്കേണഹിച്ച ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു: സ്ത്രീയെ, ഇതാ
 നിന്റെ മകൻ എന്നു അമയോടു പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിന്റെ
 അമ എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ അവലെ തന്റെ വീടിൽ
 കൈക്കകാണു. 28 അതിന്റെശേഷം സകലവും തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു
 അഭിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകുവണ്ണാ: എന്നിക്കു ഭാഗിക്കുന്നു എന്നു
 പറഞ്ഞു. 29 അവിടെ പുളിച്ച വിഞ്ഞു നിറങ്ങേതാരു പാത്രം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു;
 അവർ ഒരു സ്പോൺസ് പുളിച്ചവിഞ്ഞു നിബാച്ചു ഇളംസോപ്പുതണ്ടിനേൽ ആക്കി
 അവൻ്റെ വായോടു അടക്കപ്പെട്ടു. 30 യേശു പുളിച്ചവിഞ്ഞു കുടിച്ചുശേഷം: നിവൃത്തിയായി
 എന്നു പറഞ്ഞു തല ചായ്ച്ചു ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 31 അനും
 ദരുകനൊള്ളും ആ ശബ്ദത്തെ നാൾ വലിയതും ആകക്കാണു ശരീരങ്ങൾ ശബ്ദത്തിൽ
 ക്രൂശിനേൽ ഇതികരുതു എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ ദിച്ചു എടുപ്പിക്കേണം
 എന്നു യെഹൂദമാർ പീലാതെതാസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ആകയാൽ പടയാളികൾ
 വന്നു ഓനാമത്തവന്റെയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മരുവൻഡയും കാൽ
 ദിച്ചു. 33 അവർ യേശുവിൻ്റെ അടക്കത്തെ വന്നു, അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു
 കാണ്കയാൽ അവൻ്റെ കാൽ ദിച്ചില്ല. 34 എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ
 കുന്തംകൊണ്ടു അവൻ്റെ വിലാപ്പുരത്തു കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും
 പുറപ്പെട്ടു. 35 ഇതു കണ്ണവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
 ആകുന്നു; നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു താൻ സത്യം പറയുന്നു എന്നു അവൻ
 അഭിയുന്നു. 36 “അവൻ്റെ ഒരു അസ്ഥിയും ദിണ്ടുപോകയില്ല” എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
 നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിനു ഇതു സംഭവിച്ചു. 37 “അവർ കുത്തിയിവളേക്കു നോകും”
 എന്നു മരുഭൂമി തിരുവെഴുത്തും പറയുന്നു. 38 അനന്തരം, യെഹൂദമാരെ പേടിച്ചിട്ടു
 രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിൻ്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്ന അർമ്മത്യിലെ യോസേഫ്
 യേശുവിൻ്റെ ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പീലാതെതാസിനോടു അനുവാദം
 ചോദിച്ചു. പീലാതെതാസ് അനുവദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു അവൻ്റെ ശരീരം എടുത്തു.
 39 ആദ്യം റാത്രിയിൽ അവൻ്റെ അടക്കത്തെ വന്ന നികെക്കാദേശമൊസും ഏകദേശം
 നൂറു റാത്തതൽ മുറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ
 യേശുവിൻ്റെ ശരീരം എടുത്തു യെഹൂദമാർ ശവം അടക്കുന്ന മഞ്ഞാദ്രകാരം
 അതിനെ സുഗന്ധവർഘ്ഗതെതാടുകൂടെ ശീലപൊതിഞ്ഞതു കെട്ടി. 41 അവനെ ക്രൂശിച്ച
 സമലത്തുതനേ ഒരു തോട്ടവും ആ തോട്ടത്തിൽ മുഖ്യമായി അരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത
 പുതിയോരു കല്ലുറയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ആ കല്ലുറ സമീപം ആകക്കാണു അവർ
 യെഹൂദമാരുടെ ഒരുക്കനൊൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ അവിടെ വച്ചു.

20 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഓനാം നാൾ മഡലക്കാരത്തി മറിയ റാവിലെ ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ
 തന്നെ കല്ലുരെക്കൽ ചെന്നു കല്ലുവായ്ക്കൽ നിന്നു കല്ലു നിങ്ങളിൽഇക്കുന്നതു

കണ്ണു. 2 അവർ ഓടി ശിമോൻ പത്രാസിന്റെയും യേശുവിനു പ്രിയനായ മറ്റ് ശിഷ്യരണ്ടുയും അടുക്കൽ ചെന്നു: കത്താവിനെ കല്ലിയിൽനിന്നു എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 3 അതുകൊണ്ടു പത്രാസും മറ്റ് ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു കല്ലിരക്കൽ ചെന്നു. 4 ഇരുവരും ഓനിച്ചു ഓടി; മറ്റ് ശിഷ്യൻ പത്രാസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി ആദ്യം കല്ലിരക്കൽ എത്തി; 5 കുനിഞ്ഞുനോക്കി ശീലകൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ണു; അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. 6 അവരെ പിന്നാലെ ശിമോൻ പത്രാസും വന്നു കല്ലിയിൽ കടന്നു 7 ശീലകൾ കിടക്കുന്നതും അവൻ്റെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന രൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ കിടക്കാതെ വേറിട്ടു എന്തെന്തു ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ണു. 8 ആദ്യം കല്ലിരക്കൽ എത്തിയ മറ്റ് ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ണു വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവർത്തിൽ നിന്നു ഉയിരത്തിഴുനേന്തക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള തിരുവൈഴുത്തു അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞതില്ല. 10 അങ്ങനെ ശിഷ്യനാർ വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 11 എന്നാൽ മരിയ കല്ലിരക്കൽ പുറത്തു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. കരയുനിടയിൽ അവർ കല്ലിയിൽ കുനിഞ്ഞുനോക്കി. 12 യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്നിരുന്ന ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു ദുതമാർ രൂത്തിനു തലൈകല്ലും രൂത്തിനു കാൽകല്ലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ണു. 13 അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ കത്താവിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു താനും അറിയുന്നില്ല എന്നു അവർ അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 ഇതു പറഞ്ഞതിട്ടു അവർ പിനോക്കം തിരിഞ്ഞു, യേശു നിലക്കുന്നതു കണ്ണു; യേശു എന്നു അറിഞ്ഞതില്ല താനും. 15 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയെ, നീ കരയുന്നതു എന്തു? ആരെ തിരയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ എന്നു നിരുപിച്ചിട്ടു അവൾ: യജമാനനേ, നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതുതരിക; താൻ അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോടു: മരിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ തിരിഞ്ഞു എബ്രായാഖാശയിൽ: റിഖ്യൂനി എന്നു പറഞ്ഞു; അതിനു ശുരൂ എന്നത്മം. 17 യേശു അവളോടു: എന്നെ താനാരുതു; താൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ സഹോദരനാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവൻ്റെ അടുക്കൽ താൻ കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 18 മശലക്കാരത്തി മരിയ വന്നു താൻ കത്താവിനെ കണ്ണു എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ തന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും ശിഷ്യനാരോടു അറിയിച്ചു. 19 ആർച്ചപവട്ടത്തിന്റെ ഓന്നാം നാൾ ആയ ആ ദിവസം, നേരം വൈകിയപ്പോൾ ശിഷ്യനാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു യെഹൂദമാരെ പേടിച്ചു വാതിൽ അടുച്ചിരിക്കു യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഇതു പറഞ്ഞതിട്ടു അവൻ കയ്യാം വിലാപ്പുറിച്ചു അവരെ കാണിച്ചു; കത്താവിനെ കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യനാർ സന്നോധിച്ചു. 21 യേശു പിനോയും അവരോടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം; പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ താനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവരുടെമേൽ

ഉത്തി അവരോടു: പർശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈകൈകാൾവിൻ. 23 ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോച്ചിക്കുന്നവോ അവക്കു മോച്ചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിൽക്കുന്നവോ അവക്കു നിൽക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു. 24 എന്നാൽ യേശു വനപ്പോൾ പനിരൂവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന തോമാസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 25 മറ്റെ ശിഷ്യമാർ അവനോടു: എങ്ങൾ കത്താവിനെ കണ്ണു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: എന്ന അവന്റെ കൈകളിൽ ആൺപ്പഴുതു കാണുകയും ആൺപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു. 26 എടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യമാർ പിന്നെയും അകത്തു കുടിയിരിക്കുന്നോൾ തോമാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നട്ടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞതു. 27 പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിന്റെ വിരൽ ഇങ്ങനൊടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ കാണുക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക; അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കെ എന്നു പറഞ്ഞതു. 28 തോമാസ് അവനോടു: എന്റെ കത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളേണ്ടാവേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 29 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ കണ്ണതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു പറഞ്ഞതു. 30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യമാർ കാണുക്കെ ചെയ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുഎന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും വിശ്വസിച്ചിട്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഈതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21 അതിന്റെശേഷം യേശു പിന്നെയും തിബെയ്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവെച്ചു ശിഷ്യമാർക്കു പ്രത്യക്ഷണായി; പ്രത്യക്ഷണായതു ഈ വിധം ആയിരുന്നു: 2 ശിമോൻ പത്രാസും ദിദിമൊസ് എന്ന തോമാസും ഗലിലയിലുള്ള കാനയിലെ നമനയേല്ലും സെബെദിമകളും അവന്റെ ശിഷ്യമാർിൽ വേരെ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രാസ് അവരോടു: എന്ന മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു; എങ്ങനെ പോരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതു. അവർ പുറപ്പെട്ടു പടക്കു കയറി പോയി; ആ രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. 4 പുലച്ചു ആയപ്പോൾ യേശു കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു ആകുന്നു എന്നു ശിഷ്യമാർ അറിഞ്ഞില്ല. 5 യേശു അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കുട്ടിവാൻ വല്ലതും ഉണ്ണോ എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 6 പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു വല വിശുദ്ധി; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു; അവർ വിശ്രി, മീനിന്റെ പെരുപ്പം ഹേതുവായി അതു വലിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 7 യേശു സംഭവിച്ച ശിഷ്യൻ പത്രാസിനോടു: അതു കത്താവു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു; കത്താവു ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രാസ് കേട്ടിട്ടു, താൻ നന്നാകയാൽ അക്കി അരയിൽ ചുറ്റി കടലിൽ ചാടി. 8 ശേഷം ശിഷ്യമാർ കരയിൽ നിന്നു എക്കദേശം ഇരുന്നും മുഴത്തിൽ അധികം ദുരത്തല്ലായ്ക്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. 9 കരെക്കു ഇരുണ്ടിയപ്പോൾ അവർ തീക്കലെല്ലും അതിനേക്കു മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ണു. 10 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ പിടിച്ചു മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതു. 11 ശിമോൻ

പത്രാസ് കയറി നൃദിനത്തുമുന്നു വലിയ മീൻ നിറങ്ങത വല കരക്കു വലിച്ചു കയറ്റി; അതെ വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല. 12 യേശു അവനോടു; വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; കത്താവാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യമാരിൽ ഒരുത്തനും; നീ ആർ എന്നു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 13 യേശു വന്നു അപ്പും എടുത്തു അവക്സു കൊടുത്തു; മീനും അങ്ങനെ തനേ. 14 യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിരെത്തശുനേറഗ്രഹം ഇങ്ങനെ മുന്നാംപ്രാവശ്യം ശിഷ്യമാക്സു പ്രത്യക്ഷനായി. 15 അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചുഗ്രഹം യേശു ശിമോൻ പത്രാസിനോടു; യോഹനാൻ്റെ മകനായ ശിമോനെ, നീ ഇവർിൽ അധികമായി എന്ന സന്നഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ: ഉപ്പു, കത്താവേ, എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും അവനോടു; യോഹനാൻ്റെ മകനായ ശിമോനെ, നീ എന്ന സന്നഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ ഉപ്പു കത്താവേ, എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു. 17 മുന്നാമതും അവനോടു; യോഹനാൻ്റെ മകനായ ശിമോനെ, നിനക്കു എനോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. എനോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു മുന്നാമതും ചോദിക്കയാൽ പത്രാസ് ദൃശ്യിച്ചു; കത്താവേ, നീ സകലവും അറിയുന്നു; എനിക്കു നിനോടു പ്രിയമുണ്ടു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു; എൻ്റെ ആടുകളെ മെയ്ക്ക. 18 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിനോടു പറയുന്നു: നീ യെഉവനക്കാരൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തനേ അര കെട്ടി ഇഷ്യമുള്ളടത്തു നടന്നു; വയസ്സായഗ്രഹംമോ നീ കൈ നീട്ടുകയ്യും മരാരുത്തൻ നിന്റെ അര കെട്ടി നിനക്കു ഇഷ്യമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കു നിന്നെന കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അതിനാൽ അവൻ ഇന്നവിധം മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു അവൻ സുചിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടും; എന്ന അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 പത്രാസ് തിരിഞ്ഞു യേശു സന്നഹിച്ച ശിഷ്യൻ പിൻചെല്ലുന്നതു കണ്ണു; അതതാഴത്തിൽ അവൻ്റെ നേരുവാടു ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു; കത്താവേ, നിന്നെന കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതു ഇവൻ തനേ. 21 അവനെ പത്രാസ് കണ്ടിട്ടു; കത്താവേ, ഇവന്നു എന്നു ഭവിക്കും എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു. 22 യേശു അവനോടു; ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണമെന്നു എനിക്കു ഇഷ്യ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു? നീ എന്ന അനുഗ്രഹിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആകയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നൊരു ശുതി സഹോദരമാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു. യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നല്ല, ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണം എന്നു എനിക്കു ഇഷ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു നിനക്കു എന്തു എന്നതെ അവനോടു പറഞ്ഞു. 24 ഈ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു; അവൻ്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു തന്ത്രജ്ഞൻ അറിയുന്നു. 25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും ഉണ്ടു; അതു ഓരോനായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നേയും ഏതുജോകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിരുപ്പിക്കുന്നു.

അപ്പോ. പ്രവ്യതികൾ

1 തെയോഫിലോസ്, ഞാൻ എഴുതിയ ഒന്നാമതെത ചരിത്രം യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പോസ്റ്റലമാക്കു പരിശുഭാത്മാവിനാൽ കല്ലന കൊടുത്തിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾവരെ അവൻ ചെയ്തും ഉപദേശിച്ചും തുടങ്ങിയ സകലതെതയും കുറിച്ചു ആയിരുന്നുവെള്ളോ. 2 അവൻ കഷ്ണം അനുഭവിച്ചുശേഷം നാലുതു നാളോളം അവക്കു പ്രത്യക്ഷനായി ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ച കാർണ്ണങ്ങൾ 3 പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അനേകം ദ്രോഗങ്ങളും അവക്കു കൊടുത്തു. 4 അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി കൂടിതിരിക്കുവോൾ അവരോടു; നിങ്ങൾ യൈരുഗലേമിൽനിന്നു വാങ്ങിപ്പോകാതെ എന്നോടു കേടു പിതാവിന്റെ വാഗ്തത്തിനായി കാത്തിരിക്കേണം; 5 യോഹനാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്കോ ഇനി എന്നൊൾ കഴിയുമുണ്ടെങ്കിലും അവരോടു; കത്താവേ, നീ യിസായേലിനു ഇന്നു കാലത്തിലോ രാജ്യം ധമാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഒരുമിച്ചു കൂടിതിരുന്നപ്പോൾ അവൻ അവനോടു; കത്താവേ, നീ യിസായേലിനു ഇന്നു കാലത്തിലോ രാജ്യം ധമാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. 7 അവൻ അവരോടു; പിതാവു തന്റെ സൃഷ്ടി അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള കാലങ്ങളെല്ലാം സമയങ്ങളേല്ലാം അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. 8 എന്നാൽ പരിശുഭാത്മാവു നിങ്ങളുടെ മേൽ വരുവോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടു യൈരുഗലേമിലും യൈഹൃദയിൽ എല്ലാടത്തും ശമ്പളതിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഇതു പറഞ്ഞതേശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു; ഒരു മേഖലം അവനെ മുടീടു അവൻ അവരുടെ കാഴ്ചപെക്കു മറഞ്ഞു. 10 അവൻ പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു ഉറ്റുനോക്കുവോൾ വെള്ള വസ്ത്രം യരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു: 11 ഗലിലാപുരുഷന്മാരെ, നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളെ വിട്ടു സ്വർഘരോഹണം ചെയ്ത ഇന്നു യൈശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ അവൻ വീണ്ടും വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവർ യൈരുഗലേമിനു സമീപത്തു ഒരു ശമ്പളത് ദിവസത്തെ വഴിവുമുള്ള ദാരിവ് മലവിട്ടു യൈരുഗലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 13 അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പാത്ത് മാളികമുറിയിൽ കയറിപ്പോയി, പത്രാസ്, യോഹനാൻ, യാക്കോബ്, അന്റേയാസ്, ഫിലിപ്പാസ്, തോമസ്, ബബത്താലാമായി, മത്തായി, അൻഹായുടെ മകനായ യുദാ ഇവർ എല്ലാവരും 14 സ്ത്രീകളോടും യൈശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടും അവൻ സഹോദരമാരോടും കുടു ഒരുമനപ്പട്ടു പ്രാത്മന കഴിച്ചു പോന്നു. 15 ആ കാലത്തു ഏകദേശം സുറ്റിരുപതു പേരുള്ള ഒരു സംശലം കൂടിതിരിക്കുവോൾ പത്രാസ് സഹോദരമാരുടെ നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റുന്നു പറഞ്ഞതു: 16 സഹോദരമാരായ പുരുഷന്മാരെ, യൈശുവിനെ പിടിച്ചുവക്കു വഴികാടിയായിത്തിന് യുദയെക്കുറിച്ചു പരിശുഭാത്മാവു ദാവീദ് മുവാന്തരം മുൻപറഞ്ഞ തിരുവൈഴ്വത്തിനു നിവൃത്തിവരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. 17 അവൻ തന്റെള്ളുടെ എല്ലാത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവനായി ഇന്നു ശുശ്രൂഷയിൽ പകുലഭിച്ചിരുന്നുവെള്ളോ. 18 --അവൻ അനീതിയുടെ കുലികൊണ്ടു ഒരു നിലം മെടിച്ചു തലകീഴായി വീണു

നടുവെ വിളന്റു അവന്റെ കൂടലെല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. 19 അതു യെരുശലേമിൽ പാക്കുന്ന എല്ലാവരും അറിഞ്ഞതാകക്കാണ്ടു ആ നിലത്തിനു അവരുടെ ഭാഷയിൽ രക്തനിലം എന്നത്മുള്ള അക്കത്താമാ എന്നു പേര് ആയി. 20 -- സകീത്തനപുസ്തകത്തിൽ: “അവന്റെ വാസസ്ഥലം ശുന്ധമായിപ്പോകട്ട; അതിൽ ആരും പാക്കാതിരിക്കേട്” എന്നും “അവന്റെ അഖ്യക്ഷസ്ഥാനം മാറ്റാരുത്തനു ലഭിക്കേട്” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 21 ആകയാൽ കത്താവായ യേശു യോഹന്നാൻ സ്നാനം മുതൽ നമ്മും വിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾ വരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഭവിച്ചുപോന്ന 22 കാലത്തെല്ലാം തങ്ങളോടുകൂടെ നടന്ന പുരുഷമാർക്ക് ഒരുത്തൻ തങ്ങളോടുകൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥമാനത്തിനു സാക്ഷിയായിരത്തിരേണു. 23 അങ്ങനെ അവർ യുസ്തതാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ബൻബാ എന്ന യോസേഫ്, മതിയാസ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ നിറുത്തി: 24 സകല ഹ്യദയങ്ങളെയും അറിയുന്ന കത്താവേ, തന്റെ സ്ഥലത്തെക്കു പോകേണ്ടതിനു യും ഉഴിഞ്ഞുപോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെയും അപ്പൊസ്റ്റലത്തിന്റെയും സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിനു 25 ഈ ഇരുവർത്തി എവരെനീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചുതരേണുമേ എന്നു പ്രാത്മിച്ചു അവരുടെ പേക്കു ചീട്ടിട്ടു്: 26 ചീട്ടു മതിയാസിനു വീഴുകയും അവനെ പതിനൊന്നു അപ്പൊസ്റ്റലത്തൊരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എല്ലുകയും ചെയ്തു.

2 പെരുക്കാസ്തനാൾ വനപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തുണ്ടിച്ചു കൂടിയിരുന്നു.

2 പെട്ടെന്നു കൊട്ടിയ കാറ്റിക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തനിനു ഒരു മുഴക്കം ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടു മുഴുവനും നിരുച്ചു. 3 അശ്വിജ്വാലപോലെ പിളന്റിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അവക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ മേൽ പതിഞ്ഞു. 4 എല്ലാവരും പരിശുഭാത്മാവു നിരഞ്ഞവരായി ആത്മാവു അവക്കു ഉച്ചതിപ്പാൻ നല്കിയതുപോലെ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. 5 അനും ആകാശത്തിന് കീഴുള്ള സകല ജാതികളിൽ നിന്നും യെരുശലേമിൽ വന്നു പാക്കുന്ന യെഹൂദമാരായ ഭേദിയുള്ള പുരുഷമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 ഈ മുഴക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷാരം വന്നു കൂടി, ഓരോരുത്തന്റെ താന്താന്റെ ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു അനുരന്നു പോയി. 7 എല്ലാവരും മേഖല ആശവുള്ളപ്പേട്ടു്: ഈ സംസാരിക്കുന്നവർ എല്ലാം ഗലിലകാർ അല്ലയോ? 8 പിനെ നാം ഓരോരുത്തന്റെ ജനിച്ച നമ്മുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 9 പത്മരും മേദരും ഏലാമ്യരും മെസപ്പാത്താമ്യയിലും യെഹൂദയിലും കപ്പലോകയിലും 10 പൊന്താസിലും ആസ്യയിലും പ്രേഗ്രയിലും പാക്കുന്നവരും റോമയിൽ നിന്നും വന്നു പാക്കുന്നവരും യെഹൂദമാരും യെഹൂദമതാനുസാരികളും കേട്ടരും അബീകാരുമായ നാം 11 ഈ നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വൻകാർണ്ണങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകേൾക്കുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 12 എല്ലാവരും മേഖല ചണ്ണവിച്ചു; ഇതു എന്തായിരിക്കും എന്നു തമിൽ തമിൽ പറഞ്ഞു. 13 ഇവർ പുതു വിഞ്ഞു കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ പരിഹാസിച്ചു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ പത്രാസ് പതിനൊന്നുപേരോടുകൂടെ നിന്നുകൊണ്ടു ഉറക്ക അവരോടു

പരിഞ്ഞതു: തെഹൃദാപുരുഷമാരും തെരുഗലേമിൽ പാക്കുന്ന എല്ലാവരുമായുള്ളൊരു, ഇതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേടു; എൻ്റെ വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ. 15 നിങ്ങൾ ഉഹിക്കുന്നതുപോലെ ഇവർ ലഹരി പിടിച്ചുവരല്ല; പകൽ മുന്നാംമണിനേരമേ ആയിട്ടുള്ളവല്ലോ. 16 ഇതു യോവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതത്തേ; അതെന്നെന്നനാൽ: 17 “അന്ത്യകാലത്തു ഞാൻ സകല ജയത്തിനേലും എൻ്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രമാരും പുത്രിമാരും പ്രവച്ചിക്കും; നിങ്ങളുടെ തെയ്യുനക്കാർ ദർന്നങ്ങൾ ദർശിക്കും; നിങ്ങളുടെ വ്യഖ്യമാർ സുപ്പനങ്ങൾ കാണും. 18 എൻ്റെ ഭാസമാരുടെമേലും ഭാസിമാരുടെമേലും കുടെ ഞാൻ ആ നാളുകളിൽ എൻ്റെ ആത്മാവിനെ പകരും; അവരും പ്രവച്ചിക്കും. 19 ഞാൻ മീതെ ആകാശത്തിൽ അത്യുത്തങ്ങളും താഴെ ഭൂമിയിൽ അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും; രക്തവ്യം തീയും പുകയാവിയും തന്നേ. 20 കത്താവിന്റെ വല്ലതും പ്രസിദ്ധവുമായ നാൾ വരുമ്പുനേ സുച്ചുൻ ഇരുളായും ചട്ടൻ രക്തമായും മാറിപ്പോകും. 21 എന്നാൽ കത്താവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ എവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചേയുന്നു.” 22 തിനായേൽ പുരുഷമാരെ, ഇള വചനം കേട്ടു കൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ തന്നേ അറിയുംപോലെ ദൈവം അവനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെയ്തിച്ചു ശക്തികളും അത്യുത്തങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു 23 ദൈവം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന പുരുഷനായി നസറായനായ യേശുവിനെ ദൈവം തന്റെ സ്ഥിര നിലന്നയത്താലും മുന്നിവിനാലും എല്ലിച്ചിട്ടും, നിങ്ങൾ അവനെ അധിക്കളിക്കും കയ്യാൽ തരുപ്പിച്ചു കൊണ്ടു; 24 ദൈവമോ മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചിട്ടു അവനെ ഉയിരെത്തശുന്നേല്ലിച്ചു. മരണം അവനെ പിടിച്ചു വെക്കുന്നതു അസാധ്യമായിരുന്നു. 25 “ഞാൻ കത്താവിനെ എപ്പോഴും എൻ്റെ മുന്നിൽ കണ്ണിക്കുന്നു; അവൻ എൻ്റെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കുത്താൽ ഞാൻ കുല്യുങ്ഗിപോകയില്ല. 26 അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ ഹ്യദയം സന്നോധിച്ചു, എൻ്റെ നാവു ആനപ്പിച്ചു, എൻ്റെ ജയവും പ്രത്യാശയോടെ വസിക്കും. 27 നീ എൻ്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ വിടുകയില്ല; നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവതും കാണാൻ സമ്മതിക്കുയില്ല. (Hadēs g86) 28 നീ ജീവമാർജ്ജങ്ങളെ എന്നോടു അറിയിച്ചു; നിന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്ന സന്നോഷ പുണ്ണനാക്കും” എന്നു ഭാവിച്ച അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവല്ലോ. 29 സഹോദരമാരായ പുരുഷമാരെ, ഗോത്രപിതാവായ ഭാവിതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു എനിക്കു നിങ്ങളോടു ദെയ്തുമായി പറയാം; അവൻ കല്ലറ ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. 30 എന്നാൽ അവൻ പ്രവാചകൻ ആകയാൽ ദൈവം അവൻ കടിപ്രദേശത്തിന്റെ ഘലത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ അവൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു തന്നോടു സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും; 31 അവനെ പാതാളത്തിൽ വിടുകളണ്ടില്ല; അവൻ ജയം ദ്രവതും കണ്ണതുമില്ല എന്നു ക്രിസ്ത്യവിന്റെ പുനരുത്ഥമാനം മുന്നുകൂട്ടി കണ്ഡു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇള യേശുവിനെ ദൈവം ഉയിരെത്തശുന്നേല്ലിച്ചു; (Hadēs g86) 32 അതിനു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 33 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വല ഭാഗത്തെക്കു ആരോഹണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധത്താമാവു എന വാദത്തം പിതാവിനോടു വാങ്ങി, നിങ്ങൾ ഇള കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പകർന്നതനു. 34 ഭാവിച്ച സ്വർഗ്ഗരോഹണം ചെയ്തില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ: “ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ

നിന്നേ പാദപീഠം ആക്കുവോളം 35 നീ എൻ്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കെ എന്നു കത്താവു എൻ്റെ കത്താവിനോടു അരുളിച്ചേയ്യു” എന്നു പറയുന്നു. 36 ആകയാൽ നിങ്ങൾ കുർഖിച്ച മൂല യേശുവിനെ തനേ ദൈവം കത്താവും ക്രിസ്തുവുമാകിവെച്ചു എന്നു യിസായേൽ ശ്രദ്ധം ഒക്കയും നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുട്ടു. 37 മുതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഹ്യുദയത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടു പത്രാസിനോടും ശേഷം അപ്പോസ്റ്റലമാരോടും സഹോദരമാരായ പുരുഷമാരെ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. 38 പത്രാസ് അവരോടും നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പുടു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി ഓരോരുത്തിനു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ പരിശുഭാതമാവു എന ഭാനം ലഭിക്കും. 39 വാദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മകൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ കത്താവു വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന ദുരസ്ഥമാരായ ഏവക്കും ഉള്ളതില്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 40 മറ്റു പല വാക്കുകളാലും അവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു; മൂല വക്രയുള്ള തലമുറയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവൻ വാക്കു കൈകൊണ്ടവർ സ്നാനം ഏറ്റു; അനുമധ്യായിരത്തൊള്ളം പേര് അവരോടു ചേർന്നു. 42 അവർ അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടു കൂടായ്മ ആചരിച്ചും അപ്പും നൃക്കിയും പ്രാത്മം കഴിച്ചും പോന്നു. 43 എല്ലാവക്കും ദയമായി; അപ്പോസ്റ്റലമാരാൽ ഏറിയ അതിട്ടുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നടന്നു. 44 വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചിരുന്നു സകലവും പൊതുവക എന്നു എല്ലാക്കയും 45 ജമലുകളും വസ്തുകളും വിറ്റു അവനവനു ആവശ്യം ഉള്ളതുപോലെ എല്ലാവക്കും പകിടുകയും, 46 ഒരുമനപ്പുടു ദിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിവരികയും വിട്ടിൽ അപ്പും നൃക്കിക്കൊണ്ടു ഉല്ലാസവും ഹ്യുദയപരമാത്മതയും പുണ്ഡു ക്ഷേണം കഴികയും 47 ദൈവത്തെ സ്തുതികയും സകല ജനത്തിന്റെയും ക്ഷേപ അനുഭവികയും ചെയ്തു. കത്താവു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി സദയോടു ചേത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

3 ഒരിക്കൽ പത്രാസും യോഹനനാനും ദൈവത്താം മൺിനേരം പ്രാത്മനാസമയത്തു ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നോൾ 2 അമ്മയുടെ ഗംഗം മുതൽ മുടഞ്ഞായ ഒരാളെ ചിലർ ചുമന്നുകൊണ്ടു വന്നു; അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ ചെല്ലുന്നവരോടും ഭിക്ഷയാചിപ്പാൻ സുന്ദരം എന ദൈവാലയഗോപ്യരത്തിക്കൽ ദിനംപ്രതി ഇരുത്തുമാറുണ്ടു. 3 അവൻ പത്രാസും യോഹനനാനും ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ പോകുന്നതു കണ്ണിട്ടു ഭിക്ഷചോദിച്ചു. 4 പത്രാസ് യോഹനനാനോടുകൂടെ അവനെ ഉറുന്നോക്കി; ഞങ്ങളെ നോക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ വല്ലതു കിട്ടും എന്നു കരുതി അവരെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. 6 അപ്പോൾ പത്രാസ്: വെള്ളിയും പൊന്നും എനിക്കില്ല; എനിക്കുള്ളതു നിനക്കു തരുന്നു: നസരായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നടക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവനെ വലക്കൈക്കു പിടിച്ചു എഴുന്നേണ്ടിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ അവൻ കാലും നരിയാണിയും ഉരുച്ചു അവൻ കുതിച്ചുനേരു നടന്നു; 8 നടന്നും തുള്ളിയും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു. 9 അവൻ നടക്കുന്നതും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതും ജനം ഒക്കയും കണ്ണു, 10 അവൻ സുന്ദരം എന ദൈവാലയഗോപ്യരത്തിക്കൽ ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നവൻ എന്നു അറിഞ്ഞു അവനും സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വിസ്മയവും

പരിഭ്രഹ്മവും നിരത്തവരായ്തീന്ന്. 11 അവൻ പത്രാസിനോടും യോഹന്നാനോടും ചേന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ ജനം എല്ലാം വിസ്തീര്ണവും ശലോമോന്റെ എന്നു പേരുള്ള മണിപത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ഓടിക്കുടി. 12 അതു കണ്ടിട്ടു പത്രാസ് ജനങ്ങളോടു പറത്തു: യിസായേൽ പുരുഷമാരെ, ഇതികൽ ആശയത്തുപ്പെടുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ ഭക്തികൊണ്ടോ ഇവന്നെന്ന നടക്കമുാക്കി എന്നപോലെ ഞങ്ങളെ ഉറു നോക്കുന്നതും എന്തു? 13 അബോഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും യാക്രോബിന്റെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ പിതാക്കമാരുടെ ദൈവം തന്റെ ഭാസനായ യേശുവിനെ മഹതുപ്പെടുത്തി; അവനെ നിങ്ങൾ എല്ലിച്ചുകൊടുക്കയും അവനെ വിട്ടുപ്പാൻ വിധിച്ച പീലാത്തതാസിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു തള്ളിപ്പായുകയും ചെയ്തു. 14 പരിശുദ്ധനും നീതിമാനുമായവനെ നിങ്ങൾ തള്ളിപ്പാണ്ടെന്നു, കുലപാതകനായവനെ വിട്ടുതരേണു എന്നു ചോദിച്ചു, ജീവനായകനെ കൊന്നുകളിഞ്ഞു. 15 അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്നു എഴുന്നേള്ളിച്ചു; അതിനു ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 16 അവൻ നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ നാമം തന്നെ നിങ്ങൾ കാണിക്കയും അറിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഇവൻ ബലം പ്രാപിപ്പാൻ കാരണമായി തീന്നു; അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം ഇവനു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണിക്കു ഇല ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായി തീന്നു. 17 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ പ്രമാണികളെപ്പോലെ നിങ്ങളും അറിയായ്മക്കാണ്ഡു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു താൻ അറിയുന്നു. 18 ദൈവമോ തന്റെ ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകനാരും മുഖാന്തരം മുന്നിയിച്ചതു ഇങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചു. 19 ആക്രയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മാത്തുകിടുണ്ടതിനു മാനസാന്തരപ്പു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 20 ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും നിങ്ങൾക്കു മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും. 21 ദൈവം ലോകാരംഭം മുതൽ തന്റെ വിശ്വുപ്രവാചകനാർ മുഖാന്തരം അരുളിചെയ്തതു ഒക്കയും യമാസമാനത്താകുന്ന കാലം വരുവോളും സ്വർഗ്ഗം അവനെ കൈകൈക്കാഞ്ഞിടത്താകുന്നു. (ശിഖ p165) 22 “ദൈവമായ കത്താവു നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു എന്നേപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേള്ളിച്ചുതരും; അവൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന സകലത്തിലും നിങ്ങൾ അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കേണു. 23 ആ പ്രവാചകൻ വാക്കു കേൾക്കാത്ത ഏവനും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നു ചേരിക്കപ്പെട്ടും” എന്നു മോശേ പറത്തുവേണ്ടി. 24 അതെയുമല്ല ശമുഖേൽ ആദിയായി സംസാരിച്ച പ്രവാചകനാർ ഒക്കയും ഇല കാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 25 “ഭൂമിയിലെ സകലവംഗങ്ങളും നിന്റെ സന്തതിയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും” എന്നു ദൈവം അബോഹാമിനോടു അരുളി നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമാരോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെയും പ്രവാചകനാരുടെയും മകൾ നിങ്ങൾ തന്നെ. 26 നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമേ ദൈവം തന്റെ ഭാസനായ യേശുവിനെ എഴുന്നേള്ളിച്ചു ഓരോരുത്തനെ അവനവൻ്റെ അക്കത്തുഞ്ഞിൽ നിന്നു തിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

4 അവർ ജനത്തോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പുരോഹിതന്മാരും ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും സദൃക്ക്യരും 2 അവരുടെ നേര വന്നു, അവർ

ജനത്തെ ഉപദേശിക്കയാലും മരിച്ചവർഒൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ യേശുവിണ്ട് ദ്രാഷ്ടാനത്താൽ അറിയിക്കയാലും നീരസപ്പെട്ടു. 3 അവരെ പിടിച്ചു വൈകുന്നേരം ആകകാണ്ടു പിറുനാൾവരെ കാവലിലാകി. 4 എനാൽ പചനം കേടുവരിൽ പലരും വിശ്വസിച്ചു; പുരുഷമാരുടെ ഏണ്ണംതന്നെ അയ്യായിരത്തൊള്ളം ആയി. 5 പിറുനാൾ അവരുടെ പ്രമാണികളും മുപ്പുനാരും ശാസ്ത്രിമാരും തയരുശലേമിൽ നിച്ചുകൂടി; 6 മഹാപുരോഹിതനായ ഹനാവും കയ്യഫാവും യോഹനാനും അലൈക്സിന്റെ മഹാപുരോഹിതവംഗത്തിലുള്ളവർ ഒക്കയെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ഇവർ അവരെ നടുവിൽ നിന്നുത്തി: ഏതു ശക്തികൊണ്ടോ ഏതു നാമത്തിലോ നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 8 പത്രാസ് പരിശുഭ്യാത്മാവു നിരന്തവനായി അവരോടു പറഞ്ഞതു: ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളും മുപ്പുനാരും അയ്യുള്ളിള്ളാരെ, 9 ഈ ബലപീനമനുഷ്യനു ഉണ്ടായ ഉപകാരം നിമിത്തം ഇവൻ എന്നൊന്നിനാൽ സൗഖ്യമായി എന്നു ഞങ്ങളെ ഇന്നു വിന്നത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ കൂൾച്ചുവന്നു 10 ദൈവം മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിസ്തിച്ചുവന്നുമായി നസറായനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ തന്നെ ഇവൻ സൗഖ്യമുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും തിന്നായെൽ ജനം ഒക്കയും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 11 വിടുപണിയുന്നവരായ നിങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു കോൺഡേൽ മുലക്കല്ലായിരത്തിന് കല്ലു ഇവൻ തന്നെ. 12 മരുഭൂതത്തിലും രക്ഷ ഇല്ല; നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആകാശത്തിന് കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേബാരു നാമവും ഇല്ല. 13 അവർ പത്രാസിന്റെയും യോഹനാണ്ടേയും ബെയ്ട്രൂ കാൺക്രയാലും ഇവൻ പരിപ്പില്ലാത്തവരും സാമാന്യരുമായ മനുഷ്യർ എന്നു ശഹിക്കയാലും ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു; അവർ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ എന്നും അറിഞ്ഞു. 14 സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ അവരോടുകൂടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണടക്കുകാണ്ടു അവക്കു എതിർ പറവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. 15 അവരോടു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽനിന്നു പുരിതത്തുപോകുവാൻ കല്ലിച്ചിട്ടു അവർ തന്മിൽ ആലോചിച്ചു: 16 ഈ മനുഷ്യരെ എന്തു ചെയ്യുണ്ടു? പ്രത്യക്ഷമായോരു അടയാളം അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു തയരുശലേമിൽ പാട്ടുനു എല്ലാവക്കും പ്രസിദ്ധമണ്ണോ; നിഷേധിപ്പാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല. 17 എങ്കിലും അതു ജനത്തിൽ അധികം പരകാതിരിപ്പാൻ അവർ യാതൊരു മനുഷ്യനോടും ഈ നാമത്തിൽ ഇനി സംസാരിക്കരുതെന്നു നാം അവരെ തജ്ജനം ചെയ്യേണും എന്നു പറഞ്ഞു. 18 പിനെ അവരെ വിജിച്ചിട്ടു: യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അശേഷം സംസാരിക്കരുതു, ഉപദേശിക്കയാലും അരുതു എന്നു കല്ലിച്ചു. 19 അതിനു പത്രാസും യോഹനാനും: ദൈവത്തെതക്കാൾ അധികം നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ന്യായമോ എന്നു വിഡിപ്പിം. 20 ഞങ്ങൾക്കോ ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേടുമിരിക്കുന്നതു പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 എനാൽ ഈ സംഭവിച്ച കാഞ്ഞംകാണ്ടു എല്ലാവരും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു ജനംനിശ്ചിതം വഴി എന്നും കാണായ്ക്കൊണ്ടു അവർ പിന്നെയും തജ്ജനം ചെയ്തു അവരെ വിടുച്ചു. 22 ഈ അതഭൂതത്താൽ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ അധികം വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു. 23 വിടുച്ചേഷം അവർ കൂട്ടാളികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതമാരും മുപ്പുനാരും തങ്ങളോടു

പരിഞ്ഞതു എല്ലാം അറിയിച്ചു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു നിലവിളിച്ചു പരിഞ്ഞതു: ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ നാമനേ, 25 “ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ വ്യത്മായതു നിരൂപിക്കുന്നതും എന്തു? 26 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർ അണിനിരക്കുകയും അധിപതികൾ കത്താവിനു വിരോധമായും അവരെ അഭിഷിക്കുന്നു വിരോധമായും ഓനിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നു നിന്റെ ഭാസനായ ദാവിദ് മുഖാന്തരം പരിശുഭ്രാത്മാവിനാൽ അരുളിച്ചെയ്തവനേ, 27 നീ അഭിഷേകം ചെയ്ത യേശു എന നിന്റെ പരിശുഭഭാസനു വിരോധമായി ഹരോദാവും പൊന്തിയോസ് പിലാത്തോസും ജാതികളും യിസായേൽ ജനവുമായി ഈ ഗരത്തിൽ ഓനിച്ചുകൂടി, 28 സംഭവിക്കേണം എന്നു നിന്റെ കരും നിന്റെ ആലോചനയും മുന്നിയിച്ചതു ഒക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യം. 29 ഇപ്പോഴോ കത്താവേ, അവരുടെ ഭീഷണികളെ നോക്കേണമേ. 30 സൗഖ്യമാക്കുവാൻ നിന്റെ കൈ നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ പരിശുഭഭാസനായ യേശുവിന്റെ നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും അതുകൂടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനാലും നിന്റെ വചനം പുണ്ണ്യബൈജ്ഞാനത്തോടും കൂടെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ ഭാസനാക്കുകൂപ് ലഭ്യക്കേണമേ. 31 ഇങ്ങനെ പ്രാതമിച്ചപ്പോൾ അവർ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കുല്യങ്ങി; എല്ലാവരും പരിശുഭ്രാത്മാവു നിരിഞ്ഞവരായി ദൈവവചനം ദെഡ്രുതേതാട പ്രസ്താവിച്ചു. 32 വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടം ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനിക്കുള്ളതു ഓന്നും സ്വന്തം എന്നും ആരും പറഞ്ഞില്ല; 33 സകലവും അവക്കു പൊതുവായിരുന്നു. അപ്പോസ്തലമാർ മഹാശക്തിയോടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥമാനത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുവന്നു; എല്ലാവക്കും ധാരാളം കൂപ് ലഭിച്ചിരുന്നു. 34 മുട്ടുള്ളവർ ആരും അവർിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; നിലങ്ങളുടെയോ വീടുകളുടെയോ ഉടമസ്ഥിതാരായവർ ഒക്കയും അവരെ വിറ്റു വില കൊണ്ടുവന്നു 35 അപ്പോസ്തലമാരുടെ കാൽക്കൽ വെക്കും; പിനെ ഓരോരുത്തനും അവനവരെ ആവശ്യംപോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും. 36 പ്രഭോധനപുത്രൻ എന്നു അതുമുള്ള ബന്ധബാസ് എന്നു അപ്പോസ്തലമാർ മറുപേര് വിളിച്ച കുപ്രദീപുകാരനായ യോസേഫ് 37 എന്നാരു ലേവ്യൻ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിലം വിറ്റു പണം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പോസ്തലമാരുടെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.

5 എന്നാൽ അനന്ത്യാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭായ്യായ സഹീരയോടു കൂടെ ഒരു നിലം വിറ്റു. 2 ഭായ്യുടെ അഭിവോദ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെച്ചു ഒരംഗം കൊണ്ടുവന്നു അപ്പോസ്തലമാരുടെ കാല്പ്പകൽ വെച്ചു. 3 അപ്പോൾ പത്രാസ്: അനന്ത്യാസേ, പരിശുഭ്രാത്മാവിനോടു വ്യാജം കാണിപ്പാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ കുറെ എടുത്തുവെപ്പാനും സാത്താൻ നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതു എന്തു? 4 അതു വില്ക്കു മുണ്ടെ നിന്റെതായിരുന്നില്ലെന്നോ? വിറ്റശേഷവും നിന്റെ കൈവശം അല്ലാഞ്ഞതുവോ? ഈ കായ്യത്തിനു നീ മനസ്സുവെച്ചതു എന്തു? മനസ്സിനോട്ടു ദൈവത്തോടതെ നീ വ്യാജം കാണിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു അനന്ത്യാസ് വീണ്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു; ഇതു കേടുവക്കു എല്ലാവക്കും മഹാദയം ഉണ്ടായി. 6 ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശില്പപൊതിഞ്ഞു പുത്രതു കൊണ്ടുപോയി കൂഴിച്ചിട്ടു. 7 ഏകദേശം മുന്നു മൺിനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ ഭാർത്തു സംഭവിച്ചതു ഓന്നും

അറിയാതെ അക്കത്തുവന്നു. 8 പത്രാസ് അവളോടും ഇതെങ്കൊ നിങ്ങൾ നിലം വിറ്റു? പറക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; അതെ, ഇതെങ്കു തന്നെ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 9 പത്രാസ് അവളോടും കത്താവിഞ്ചേരു ആത്മാവിബന പരിക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമിൽ തത്തതു എന്തു? ഇതാ, നിരു ഭത്താവിബന കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാൽ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടും; അവർ നിന്നെന്നും പുറത്തു കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ഉടനെ അവർ അവരുൾ കാൽക്കൽ വിണ്ണു പ്രാണനെ വിട്ടു; ബാല്യക്കാർ അക്കത്തു വന്നു അവർ മരിച്ചു എന്നു കണ്ണു പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി ഭത്താവിഞ്ചേരു അരികെ കുഴിച്ചിട്ടും. 11 സമ്പൂർണ്ണമായും ഇതു കേട്ടവക്കു എല്ലാവക്കും മഹാഭയം ഉണ്ടായി. 12 അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ കയറ്റാൽ ജനത്തിഞ്ചേരു ഇടയിൽ പല അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും നടന്നു; അവർ എല്ലാവരും എക്കമന്നേറാടെ ശലോമോഞ്ചേരു മണ്ഡപത്തിൽ കുടിവരിക പതിവായിരുന്നു. 13 മറുള്ളവരിൽ ആരും അവരോടു ചേരുവാൻ തുനിന്തിപ്പും; ജനമോ അവരെ പുകഴ്ത്തിപ്പോന്നു. 14 മേല്‌ക്കുമേൽ അനവധി പുരുഷമാരും സ്ത്രീകളും കത്താവിൽ വിശ്രസിച്ചു ചേന്നുവന്നു. 15 രോഗികളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു, പത്രാസ് കടനുപോകുമ്പോൾ അവരുൾ നിശ്ചൽ എകിലും അവരിൽ വല്ലവരുടെയുംമേൽ വിശ്വേഷ്ടിനു വീംഗികളിൽ വിരിപ്പിയേലും കിടകമേലും കിടത്തും. 16 അതുകൂടാതെ യെരുശലേമിനു ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും പുരുഷാരം വന്നുകൂടി രോഗികളെയും അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരെയും കൊണ്ടുവരികയും അവർ എല്ലാവരും സൗഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. 17 പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനും സദുക്ക്യരുടെ മതക്കാരായ അവരുൾ പക്ഷക്കാരാക്കെയും 18 അസുയ നിരന്തരു എഴുന്നേറ്റു അപ്പോസ്റ്റലമാരെ പിടിച്ചു പോതു തടവിൽ ആക്കി. 19 രാത്രിയിലോ കത്താവിഞ്ചേരു ദുതൻ കാരാഗ്യഹിവാതിൽ തുന്നു അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: 20 നിങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഇം ജീവരുൾ വചനം എല്ലാം ജനത്തോടു പ്രസ്താവിപ്പിന് എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ കേടു പുലച്ചുക്കു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; മഹാപുരോഹിതനും കൂടെയുള്ളവരും വന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തെയും ധിസായേൽമകളുടെ മുപ്പുമാരെയും എല്ലാം വിജിച്ചുകൂടി, അവരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ തടവിലേക്കു ആളുയച്ചു. 22 ചേവകർ ചെന്നപ്പോൾ അവരെ കാരാഗ്യഹതിൽ കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു: കാരാഗ്യഹം നല്ല സൃഷ്ടിമന്ത്രത്തെ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും കാവല്പക്കാർ വാതിൽക്കൽ നില്ക്കുന്നതും എങ്ങൾ കണ്ടു; 23 തുന്നപ്പോഴോ അക്കത്തു ആരെയും കണ്ടിപ്പു എന്നു അരിയിച്ചു. 24 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും ഇതു എന്നായിത്തിരും എന്നു അവരെക്കുറിച്ചു ചണ്ണലിച്ചു. 25 അപ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നു: നിങ്ങൾ തടവിൽ ആക്കിയ പുരുഷമാർ ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 26 പടനായകൻ ചേവകരുമായി ചെന്നു, ജനം കല്പറിയും എന്നു ദയപ്പെടുകയാൽ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യാതെ അവരെ കുടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 27 അങ്ങനെ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തിനുമാകെ നിരുത്തി; മഹാപുരോഹിതൻ അവരോടു: 28 ഈ നാമത്തിൽ ഉപദേശിക്കരുതു എന്നു എങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അമച്ചയായി കല്പിച്ചുവല്ലോ; നിങ്ങളോ യെരുശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു നിരെച്ചിരിക്കുന്നു; ആ മനുഷ്യരുൾ രക്തം എങ്ങളുടെ മേൽ

വരുത്തുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നു. 29 അതിനു പത്രാസും ശ്രേഷ്ഠം അപ്പാസ്തലമാരും: മനുഷ്യരെക്കാൾ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 30 നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തുക്കിക്കൊന്ന യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം ഉയിച്ചിച്ചു; 31 തിന്റെയേലിനു മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും നല്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പ്രദേശാധ്യം രക്ഷിതാവായും തന്റെ വലകയ്ക്കാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 32 ഈ വസ്തുതെക്കു ഞങ്ങളും ദൈവം തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവക്കു നല്കിയ പരിശുഭാത്മാവും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയുന്നു. 33 ഈതു കേടപ്പോൾ അവർ കോപപരവരഗതായി അവരെ ഒക്കിക്കലെവാൻ ഭാവിച്ചു. 34 അപ്പോൾ സർവ്വ ജനത്തിനും ബഹുമാനമുള്ള ധന്മാപദേശജ്ഞാവായ ഗമാലീയേൽ എന്നൊരു പരിശൻ സ്നായാധിപസംഘത്തിൽ എഴുന്നേറു, അവരെ കുറാ നേരം പുരത്താക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. 35 പിന്നെ അവൻ അവരോടു്: തിന്റെയേൽ പുരുഷമാരെ, ഈ മനുഷ്യരുടെ കായ്തതിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു എന്നു സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 36 ഈ നാജുകൾക്കു മുണ്ടു ത്യുദാസ് എന്നവൻ എഴുന്നേറു താൻ മഹാൻ എന്നു നടപ്പിച്ചു; എകദേശം നാനും പുരുഷമാർ അവനോടു ചേന്നുകൂടി; എക്കിലും അവൻ നശികയും അവനെ അനുസരിച്ചുവർ എല്ലാവരും ചിന്നി ഒന്നുമില്ലാതാകയും ചെയ്തു. 37 അവൻ ശ്രേഷ്ഠം ഗലീലക്കാരനായ യുദാ ചാത്തലിൻ്റെ കാലത്തു എഴുന്നേറു ജനത്തെ തന്റെ പക്ഷം ചേരുവാൻ വശികരിച്ചു; അവനും നശിച്ചു, അവനെ അനുസരിച്ചുവർ കൈയെക്കും ചിതറിപ്പോയി. 38 ആകയാൽ ഈ മനുഷ്യരെ വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു നടപ്പിലോടു പറയുന്നു; ഈ ആലോചനയോ പ്രവൃത്തിയോ മാനുഷം എന്നു വരികിൽ അതു നശിച്ചുപോകും; 39 ദൈവികം എക്കിലോ നിങ്ങൾക്കു അതു നശിപ്പിപ്പുവാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പോരാടുന്നു എന്നു വരരുതല്ലോ എന്നു പറയുന്നു. 40 അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു: അപ്പാസ്തലമാരെ വരുത്തി അടിപ്പിച്ചു, ഈനി യേശുവിൻ്റെ നാമത്തിനു വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പുവാൻ യോഗ്യരായി എല്ലാപ്പട്ടകയാൽ അവർ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്നായാധിപസംഘത്തിൻ്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു പുരപ്പട്ടപോയി. 41 തിരുനാമത്തിനു വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പുവാൻ യോഗ്യരായി എല്ലാപ്പട്ടകയാൽ അവർ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷമാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻവിശ്വാസിക്കുന്നു. 42 പിന്നെ അവർ തിനുംപതി ദൈവാലയത്തിലും വീടുതോറും വിടാതെ ഉപദേശികയും യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു സുവിശേഷികയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

6 ആ കാലത്തു ശിഷ്യമാർ പെരുകിവരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ വിധവമാരെ തിനുംപതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ ഉപേക്ഷയായി വിചാരിച്ചു എന്നു തവനാശക്കാർ എബോയഭാഷക്കാരുടെ നേരെ പിറുപിറുത്തു. 2 പന്തിരുവർ ശിഷ്യമാരുടെ കൂടുതെ വിളിച്ചുവരുത്തി: ഞങ്ങൾ ദൈവവചനം ഉപേക്ഷിച്ചു മേശകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമല്ല. 3 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, ആത്മാവും ഇഞ്ചാനവും നിരഞ്ഞെടു നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷമാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻവിശ്വാസിക്കുന്നു; അവരെ ഈ വേലക്കു ആക്കാം. 4 ഞങ്ങളേറു പ്രാത്മനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഉറിംക്കും എന്നു പറയുന്നു. 5 ഈ വാക്കു കൂടുതൽത്തിനു കൈയെക്കും ബോധ്യമായി; വിശ്വാസവും പരിശുഭാത്മാവും നിരഞ്ഞ പുരുഷനായ സ്ഥാപനങ്ങാസ്, മിലിപ്പോസ്, പ്രാബോരാസ്, നിക്കാനോർ, തിമോസ്, പാംനാസ്, ദൈഹുദമതാനുസാരിയായ അന്ത്യാക്യക്കാരൻ നിക്കൊലാവോസ് എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,

അപ്പാസ്തലമാരുടെ മുന്പാകെ നിറുത്തി; അവർ പ്രാത്മിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. 7 ദൈവവചനം പരന്നു, യെരുശലേമിൽ ശിഖ്യമാരുടെ എണ്ണും ഏറ്റവും പെരുക്കി, പുരോഹിതനാരിലും വലിയോരു കൂട്ടും വിശ്വാസത്തിനും അധിനായിത്തിന്റും. 8 അനന്തരം സ്ത്രീഹാനോസ് ക്ഷപയും ശക്തിയും നിറങ്ങവനായി ജനത്തിൽ വലിയ അതഭ്യന്തരങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു. 9 ലിബേത്തിനർ എന്നു പേരുള്ള പഴ്ചികാരിലും കുന്നേനകാരിലും അലൈക്സണ്ട്രിയകാരിലും കിലിക്ക് ആസ്യ എന്ന ദേശകാരിലും ചിലർ എഴുന്നേരു സ്ത്രീഹാനോസിനോടു തക്കിച്ചു. 10 എന്നാൽ അവൻ സംസാരിച്ച ഇന്താന്തേതാടും ആത്മാവോടും എതിരത്തുനില്ലാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 11 അപ്പോൾ അവർ ചില പുരുഷരാരെ വശത്താകി: ഇവൻ മോശേകും ദൈവത്തിനും വിരോധമായി ദുഷ്ടണം പരയുന്നതു തങ്ങൾക്കേടു എന്നു പറയിച്ചു, 12 ജനത്തെയും മുപ്പുനാരെയും ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവൻ നേരെ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി 13 കളളില്ലാക്ഷികളെ നിറുത്തി: ഈ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിനും ന്യായപ്രമാണത്തിനും വിരോധമായി ഇടവിടാതെ സംസാരിച്ചുവരുന്നു; 14 ആ സന്സാരയനായ യേശു ഈ സ്ഥലം നശിപ്പിച്ചു മോശേ നമുക്കു ഏല്ലിച്ച മണ്ണാടകളെ മാറ്റിക്കളയും എന്നു അവൻ പരയുന്നതു തങ്ങൾക്കേടു എന്നു പറയിച്ചു. 15 ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ ഉറുന്നോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു ദൈവദുർഘടന്റെ മുഖംപോലെ കണ്ണു.

7 ഇതു ഉള്ളതു തന്നേയോ എന്നു മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചതിനു
 അവൻ പറഞ്ഞതു: 2 സഹോദരമാരും പിതാക്കന്നാരുമായ പുരുഷരാരെ, കേൾപ്പിന്. നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാം ഹാരാനിൽ വന്നു പാക്കും മുഖ്യ മെസാപ്പൂത്താമയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ, തന്നെ തേജോമയനായ ദൈവം അവനു പ്രത്യക്ഷിക്കായി: 3 നിന്റെ ദേശത്തെയും നിന്റെ ചാച്ചകാരെയും വിട്ടു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചു തരുന്ന ദേശത്തിലേക്കു ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ കല്പദായരുടെ ദേശം വിട്ടു ഹാരാനിൽ വന്നു പാത്തു. 4 അവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചുശേഷം ദൈവം അവനെ അവിടെന്നിനും നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പാക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാപ്പിച്ചു. 5 അവനും അതിൽ ഒരു കാലടി നിലംപോലും അവകാശം കൊടുത്തില്ല; അവനും സന്തതിയില്ലാതിരിക്കു അവനും അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ സന്തതിക്കും അതിനെ കൈവശമായി നല്കുമെന്നു അവനോടു വാദത്തം ചെയ്തു. 6 അവന്റെ സന്തതി അന്യദേശത്തു ചെന്നു പാക്കും; ആ ദേശകാർ അവരെ അടക്കിമയാക്കി നാന്നും സംവത്സരം പീഡിപ്പിക്കും എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. 7 അവർ സേവിക്കുന്ന ജാതിയെ ഞാൻ ന്യായം വിശിക്കും; അതിന്റെ ശേഷം അവർ പുരപ്പേട്ടുവന്നു ഈ സ്ഥലത്തു എന്ന സേവിക്കും എന്നു ദൈവം അരുളിചെയ്തു. 8 പിന്നെ അവനു പരിച്ഛേദനയെന്ന നിയമം കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ തിന്പണാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം നാൾ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു. തിന്പണാക്കം യാക്കോബിനെയും താക്കോബ് പത്രങ്ങൾ ഗോത്രപിതാക്കന്നാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. 9 ഗോത്രപിതാക്കന്നാർ യോസേഫിനോടു അസുയപ്പേട്ടു അവനെ മിസ്യയിമിലേക്കു വിറുകളിൽത്തു. 10 എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നു സകലസക്കങ്ങളിൽനിന്നും അവനെ വിടുവിച്ചു മിസ്യയിംരാജാവായ മഹവോന്റെ

മുസ്വാകെ അവനു കൃപയും ഇഞ്ചാനവും കൊടുത്തു: അവൻ അവനെ മിസ്റ്റീമിനും തന്റെ സർജുഹത്തിനും അധിപതിയാക്കിവെച്ചു. 11 മിസ്റ്റീംഗേരത്തിലും കനാനിലും എല്ലാം കഷാമവും മഹാകഷാവും വന്നാരെ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊക്കു ആഹാരം കിട്ടാതെയായി. 12 മിസ്റ്റീമിൽ ധാന്യം ഉണ്ടു എന്നു കേട്ടിട്ടു യാക്കോബ് നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരെ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം അയച്ചു. 13 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യോസേഫ് തന്റെ സഹോദരിമാരോടു തന്നെത്താൻ അറിയിച്ചു യോസേഫിന്റെ വംശം ഫറവോനു വെളിവായ്വനു. 14 യോസേഫ് അളളയച്ചു തന്റെ പിതാവായ യാക്കോബിനെയും കുടുംബവെത്തെ ഒക്കെയും വരുത്തി; അവർ ആരകെ എഴുപത്തെണ്ണുപേരായിരുന്നു. 15 യാക്കോബ്, മിസ്റ്റീമിലേക്കു പോയി; അവനും നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരും മരിച്ചു, 16 അവരെ ശ്രദ്ധേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു ശ്രദ്ധേമിൽ എന്നോരിന്റെ മകജോടു അഭ്രാഹാം വിലക്കാടുത്തു വാങ്ങിയ കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 17 ദൈവം അഭ്രാഹാമിനോടു അരുളിചെയ്ത വാഴത്ത കാലം അടുത്തപ്പോൾ ജിനം മിസ്റ്റീമിൽ വച്ചിച്ചു പെരുകി. 18 ഒടുവിൽ യോസേഫിനെ അറിയാത്ത വേബാരു രാജാവു മിസ്റ്റീമിൽ വാണു. 19 അവൻ നമ്മുടെ വംശത്തോടു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരെ പീഡിപ്പിച്ചു, അവരുടെ ശിരുക്കൾ ജീവനോടെ ഇരിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു അവരെ പുറത്തിട്ടവിച്ചു. 20 ആ കാലത്തു മോശെ ജനിച്ചു, ദിവ്യസൂന്ദരനായിരുന്നു; അവനെ മുന്നു മാസം അപ്പുണ്ടെ വീട്ടിൽ പോറി. 21 പിന്നെ അവനെ പുറത്തിട്ടപ്പോൾ ഫറവോരും മകൾ അവനെ എടുത്തു തന്റെ മകനായി വളർത്തി. 22 മോശെ മിസ്റ്റീമുരുടെ സകല ഇഞ്ചാനവും അഭ്യസിച്ചു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സമർപ്പനായിത്തീർന്നു. 23 അവനു നാല്പതു വയസ്സു തികയാറായപ്പോൾ തിസ്രായേൽ മകജോയ തന്റെ സഹോദരിമാരെ ചെന്നു കാണേണ്ണ എന്നു മനസ്സിൽ തോന്തി. 24 അവരിൽ ഒരുത്തൻ അന്യായം എല്ലക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവനു തുണ നിന്നു, മിസ്റ്റീമുനെ അടിച്ചു കൊന്നു, പീഡിതനു വേണ്ടി പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു. 25 ദൈവം താൻ മുഖാന്തരം അവക്കു രക്ഷ നല്കും എന്നു സഹോദരിയും ഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ നിരുപ്പിച്ചു; എങ്കിലും അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 26 പിറ്റേനാൾ അവർ കലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: പുരുഷന്മാരെ, നിങ്ങൾ സഹോദരിയാല്ലോ; തമിൽ അന്യായം ചെയ്യുന്നതു എന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കി. 27 എന്നാൽ കുടുക്കാരനോടു അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉത്തികളെത്തു: നിന്നെ നിങ്ങൾക്കു അധികാരിയും ന്യായകത്താവും ആക്കരിയതു ആർ? 28 ഇന്നലെ മിസ്റ്റീമുനെ കൊന്നതുപോലെ എന്നെന്നും കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 29 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു മോശെ ഓടിപ്പോയി മിദ്യാൻദേശത്തു ചെന്നു പാത്തു, അവിടെ രണ്ടു പുത്രമാരെ ജനിപ്പിച്ചു. 30 നാല്പത്താഞ്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സീനായ്മലയുടെ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു ദൈവദുർഗ്ഗനെ മുർപ്പപട്ടിലെ അശിഖ്യാലയത്തിൽ അവനു പ്രത്യക്ഷനായി. 31 മോശെ ആ ദർന്മം കണ്ടു ആശ്വര്യപ്പെട്ടു, സുകഷിച്ചുനോക്കുവാൻ അടുത്തുചെല്ലുന്നോൾ: 32 നോൻ നിന്റെ പിതാക്കമൊരും ദൈവമായി അഭ്രാഹാമിന്റെയും തിന്നംഖാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും ദൈവം ആകുന്നു എന്നു കത്താവിന്റെ ശശും കേട്ടു. മോശെ വിരെച്ചിട്ടു നോക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 33 കത്താവു അവനോടു: നീ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശ്രൂതം ഭൂമിയാകയാൽ കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു ഉണ്ടിക്കളക. 34 മിസ്റ്റീമിൽ

എന്ന് ജനത്തിന്റെ പീഡ താൻ കണക്കു, അവരുടെ തരകവും കേട്ടു, അവരെ വിടുവിപ്പാൻ ഉറങ്ങിവനിതിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ വരിക; താൻ നിന്നെ മിസ്യയിമിലേക്കു അയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 നിന്നെ അധികാരിയും ന്യായകത്താവും ആകിയതാർ എന്നിങ്ങനെ അവർ തള്ളിപ്പിണ്ഠ ഇം മോശൈയെ ദേവം മുർപടപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദുതൻ മുഖാന്തരം അധികാരിയും വിശേഷകുപ്പുകാരനും ആകി അയച്ചു. 36 അവൻ മിസ്യയിമിലും ചെങ്കടലിലും നാല്പതു സംവത്സരം മരുഭൂമിയിലും അതിശയങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു അവരെ നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. 37 ദേവം നിങ്ങളുടെ സഹോദരരാർിൽ നിന്നു എന്നപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേണ്ടിച്ചുത്തും എന്നു യിസ്രായേൽ മകാബോടു പറഞ്ഞ മോശൈ അവൻ തനേ. 38 നീനായമലയിൽ തനോടു സംസാരിച്ച ദുതനോടും നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരോടും കുടെ മരുഭൂമിയിലെ സഭയിൽ ഇരുന്നവനും നമുക്കു തരുവാൻ ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചവനും അവൻ തനേ. 39 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരു അവനു കീഴ്പെടുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ അവനെ തള്ളിക്കളുണ്ടെന്നു ഹ്യാദയംകൊണ്ടു മിസ്യയിമിലേക്കു പിന്തിരിഞ്ഞു, അഹരാനോടു: 40 എങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടപ്പാൻ ദേവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക; എങ്ങളെ മിസ്യയിമിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ആ മോശൈക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു എങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലെല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അനേരം അവർ ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി, ആ ബിംബത്തിനു ബലി കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ കൈപ്പുണ്ണിയിൽ ഉല്ലസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 42 ദേവവും പിന്തിരിഞ്ഞു. ആകാശത്തിലെ സെസന്യേതെ ആരാധിപ്പാൻ അവരെ കൈവിട്ടു. “യിസ്രായേൽ ശ്രദ്ധമേ, നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ എനിക്കു നാല്പതു സംവത്സരം ഹനനയാഗങ്ങളും ഭോജനയാഗങ്ങളും അപ്പിച്ചുവോ? 43 നിങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കിയ സ്വരൂപങ്ങളായ മൊലോക്കിന്റെ കുടാരവും രേഫാൻഡേവൻറെ നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു നടന്നുവെല്ലാ; എന്നാൽ താൻ നിങ്ങളെ ബാബിലോനപ്പുറം പ്രവന്നിപ്പിക്കു” എന്നു പ്രവാചകരാർഡെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 44 നീ കണ്ടമാതിരിക്കൊത്തവല്ലോ അതിനെ തീക്കേണം എന്നു മോശൈയോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ പിതാക്കമൊക്കു മരുഭൂമിയിൽ സാക്ഷ്യകുടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 45 നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരു അതു എറ്റു വാങ്ങി ദേവം നമ്മുടെ പിതാക്കമൊരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീക്കിക്കളുണ്ടെ ജാതികളുടെ അവകാശത്തിലേക്കു യോഗ്യവയുമായി കൊണ്ടുവന്നു ദാവിദിന്റെ കാലംവരെ വെച്ചിരുന്നു. 46 അവൻ ദേവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ക്യപലഭിച്ചു, താങ്കൊബിന്റെ ദേവത്തിനു ഒരു വാസസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു. 47 ശലോമോൻ അവനു ഒരു ആലയം പണിതു. 48 അതുന്നതൻ കൈപ്പുണ്ണിയായതിൽ വസിക്കുന്നില്ലതാനും 49 “സ്വർം എനിക്കു സിംഹാസനവും ഭൂമി എൻ്റെ പാദപീഠവും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ എനിക്കു പണിയുന്ന ആലയം എത്രവിധിയും? എൻ്റെ വിഗ്രഹമസ്ഥലവും എത്രും? 50 ഇതോക്കെയും എൻ്റെ കൈയല്ലായോ ഉണ്ടാക്കിയതു എന്നു കത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു പ്രവാചകൻ പറയുന്നുവെല്ലാ. 51 ശാര്യക്കാരും ഹ്യാദയത്തിനും ചെവിക്കും പരിപ്പേരും ഇല്ലാത്തവരുമായുള്ളാരെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കമൊരുപ്പോലെ തനേ നിങ്ങളും എല്ലായ്പോഴും പരിശൃംഖലാവിനോടു മരുത്തു നില്ക്കുന്നു. 52

പ്രവാചകരാൽ എവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കരാർ ഉപദേവിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളു? നീതിമാനായവൻ വരവിനേക്കുറിച്ചു മുൻഗാനിൽ ചുവരെ അവർ കൊന്നുകളഞ്ഞു; 5 അവനു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഭ്രാഹ്മികളും കുലപാതകരും ആയിരത്തിന്റും; നിങ്ങൾ ദൈവദുർഘടനാരുടെ നിയോഗങ്ങളായി ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു എഴിലും അതു പ്രമാണിച്ചിട്ടില്ല. 6 ഈ കേടുപോൾ അവർ കോപപരവരശരായി അവരെ നേരെ പല്ലുകിട്ടിച്ചു. 7 അവനോ പരിഗുഖാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി സ്വർത്തിലേക്കു ഉറുന്നോക്കി, ദൈവമഹത്യവും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു യേശു നില്ക്കുന്നതും കണ്ണു; 8 ഇതാ, സ്വർം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവർ ഉറക്ക നിലവിളിച്ചു, ചെവി പൊതിക്കാണു ഒന്നിച്ചു അവരെ നേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു, 10 അവനെ നഗരത്തിൽനിന്നു തള്ളി പുറത്താക്കി കല്ലുവിഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം ശോൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു. 11 കത്താവായ യേശുവേ, എൻ്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നുമെ എന്നു സ്വർത്തമാനോസ്സ് വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കയിൽ അവർ അവനെ കല്ലുവിഞ്ഞു. 12 അവനോ മുട്ടുകുത്തി: കത്താവേ, അവക്കു ഇം പാപം നിറുത്തരുതെ എന്നു ഉച്ചതിൽ നിലവിളിച്ചു. ഈ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

8 അവനെ കൊലച്ചെയ്തതു ശൈലിന്നു സമ്മതമായിരുന്നു. അനു തയ്യുഗലേമിലെ സഭക്കു ഒരു വലിയ ഉപദേവം നേരിട്ടു; അപ്പോസ്തലഭാർ ഒഴികെ എല്ലാവരും തയ്യാറായ ശമ്പള ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി. 2 കേരിയുള്ള പുരുഷരാർ സ്വർത്തമാനോസ്സിനെ അടക്കം ചെയ്തു, അവനെക്കുറിച്ചു വലിയൊരു പ്രലാപം കഴിച്ചു. 3 എന്നാൽ ശോൽ വീടുതോറും ചെന്നു പുരുഷമാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചിട്ടുകൂടി ഏല്ലിച്ചുകൊണ്ടു സദേശ മുടിച്ചു പോന്നു. 4 ചിതറിപ്പോയവർ വചനം സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു അവിടവിനെ സംശരിച്ചു. 5 മിലിപ്പോസ്സ് ശമ്പളപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു അവരോടു കുംസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. 6 മിലിപ്പോസ്സ് ചെയ്ത അടയാളങ്ങളെ പുരുഷാരങ്ങൾ കേൾക്കയും കാണിക്കയും ചെയ്ക്കയാൽ അവൻ പറയുന്നതു ഏകമന്ദ്രോടു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 അശുഖ്യാത്മാക്കൾ ബാധിച്ച പലതിൽനിന്നും അവ ഉറക്ക നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പുരുഷപ്പുടു; അനേകം പക്ഷവാതകകാരും മുടക്കരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 8 അങ്ങനെ ആ പട്ടണത്തിൽ വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. 9 എന്നാൽ ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളൊരു പുരുഷൻ ആ പട്ടണത്തിൽ ആഭിചാരം ചെയ്തു, താൻ മഹാൻ എന്നു പറഞ്ഞു ശമ്പളജാതിയെ മേഖലിച്ചുപോന്നു. 10 ഇവൻ മഹതി എന്ന ദൈവശക്തി ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു ആബാലവുമും ഏല്ലാവരും അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 11 ഇവൻ ആഭിചാരംകൊണ്ടു ഏറിയ കാലം അവരെ മേഖലിക്കയാൽ അതേ അവർ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചതു. 12 എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്ന മിലിപ്പോസ്സിനെ അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ പുരുഷമാരും സ്ത്രീകളും സ്വന്നം ഏറ്റു. 13 ശിമോൻ താനും വിശ്വസിച്ചു സ്വന്നം ഏറ്റു മിലിപ്പോസ്സിനോടു ചേന്നു നിന്നു, വലിയ വിഞ്ഞപ്പവുത്തികളും അടയാളങ്ങളും നടക്കുന്നതു കണ്ണു മേഖലിച്ചു. 14 അനന്തരം തയ്യുഗലേമിലുള്ള അപ്പോസ്തലഭാർ, ശമ്പള ദൈവവചനം

കൈക്കൊണ്ടു എന്നു കേട്ടു പത്രാസിനെയും യോഹന്നാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 15 അവർ ചെന്നു, അവക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവക്കായി പ്രാത്മിച്ചു. 16 അനുവരെ അവരിൽ ആരുടെമേലും ആത്മാവു വന്നിരുന്നില്ല; അവർ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റിരുന്നതെയുള്ളൂ. 17 അവർ അവരുടെമേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ അവക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചു. 18 അപ്പുസ്തലമാർ കൈ വെച്ചതിനാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചതു ശ്രീമോൻ കണ്ണാരെ അവക്കു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നു: 19 തൊൻ രൂത്തെന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചാൽ അവനു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിപ്പാൻ തക്കവെള്ളം ഈ അധികാരം എനിക്കും തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പത്രാസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ ഭാനം പണ്ടത്തിനു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നീ നിരുപ്പിക്കുകൊണ്ടു നിന്റെ പണം നിന്നോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകരു. 21 നിന്റെ ഹ്യാദയം ദൈവ സന്നിധിയിൽ നേരുള്ളതല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ഈ കായ്ത്തിൽ നിന്നു പക്ഷും ഓഹരിയുമില്ല. 22 നീ ഈ വഷളത്വം വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പും കത്താവിനോടു പ്രാത്മിക; പക്ഷേ നിന്റെ ഹ്യാദയത്തിലെ നിരുപണം കഷമിച്ചുകിട്ടുമായിരിക്കും. 23 നീ കൈപ്പുള്ളൂ പകയിലും അനീതിയുടെ ബന്ധനത്തിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു തൊൻ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അതിനു ശ്രീമോൻ: നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത്തു ഒന്നും എനിക്കു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ കത്താവിനോടു എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാത്മിപ്പിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 അവർ കത്താവിന്റെ വചനം സാക്ഷീകരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചുശ്രേഷ്ഠം ശമർക്കാരുടെ അനേക ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അനിയിച്ചുകൊണ്ടു യെരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 26 അനന്തരം കത്താവിന്റെ ദുതൻ മിലിപ്പൂസിനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു തെക്കോട്ടു യെരുശലേമിൽ നിന്നു ഗസുക്കുള്ള നിജങ്ങമായ വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൻ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ കനക എന ഏതേന്താപ്യം രാജംനിയുടെ ഒരു ഷണ്യനും മഹാനും അവളുടെ സകലഭണ്യാരത്തിനും മേൽവിചാരകനുമായ ഒരു ഏതേന്താപ്യനു കണ്ടു. അവൻ യെരുശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയിൽ 28 തെരിൽ ഇരുന്നു യെശയൂപ്രവാചകൻ്റെ പുസ്തകം വായിക്കയായിരുന്നു. 29 ആത്മാവു മിലിപ്പൂസിനോടു: നീ അടുത്തുചെന്നു തേരിനോടു ചേന്നുനടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 30 മിലിപ്പൂസ് ഓടിച്ചുല്ലഭനോൾ യെശയൂപ്രവാചകൻ്റെ പുസ്തകം വായിക്കുന്നതു കേട്ടു: നീ വായിക്കുന്നതു ഗഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 31 ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചുതരാഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ ഗഹിക്കും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു, മിലിപ്പൂസ് കയറി തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 തിരുവൈഴുത്തിൽ അവൻ വായിച്ചു അഗമാവിതു: “അറൂക്കുവാനുള്ള ആടിനെപ്പാലെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി; രോമം കത്തിക്കുന്നവൻറെ മുസാകെ മിണ്ണാതിരിക്കുന്ന കുണ്ടാടിനെപ്പാലെ അവൻ വായ് തുറക്കാതിരുന്നു. 33 അവൻറെ താഴച്ചയിൽ അവനു ന്യായം കിട്ടാതെ പോയി; അവൻറെ തലമുറയെ ആർ വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽ നിന്നു അവൻറെ ജീവനെ എടുത്തുകളയുന്നുവെല്ലോ” 34 ഷണ്യൻ മിലിപ്പൂസിനോടു: ഇതു പ്രവാചകൻ ആരുക്കുവിച്ചു പറയുന്നു? തന്നെക്കുറിച്ചോ മറ്റാരുത്തനെക്കുറിച്ചോ എന്നു പറഞ്ഞതുതരേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 35 മിലിപ്പൂസ് ഈ തിരുവൈഴുത്തു ആയാരമാക്കി അവനോടു യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അനിയിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

36 അവർ ഇങ്ങനെ വഴിപോകയിൽ വെള്ളമുള്ളൊരു സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്യൻ: ഇതാ ബെള്ളം; ഞാൻ സ്നാനം എപ്പക്കുന്നതിനു എന്നു വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു. 37 [അതിനു മിലിപ്പോസ്: നീ പുണ്ണ് ഹ്യദയത്തോടെ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപ്രതീൻ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.] 38 അങ്ങനെ അവൻ തേരെ നിൽക്കുവാൻ കല്പിച്ചു: മിലിപ്പോസും ഷണ്യനും ഇരുവരും വെള്ളത്തിൽ ഇണ്ടി, അവൻ അവനെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു: 39 അവർ ഭേദഭത്തിൽ നിന്നു കയറിയപ്പോൾ കത്താവിന്റെ ആത്മാവു മിലിപ്പോസിനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; ഷണ്യൻ അവനെ പിനെ കണ്ടില്ല; അവൻ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്റെ വഴിക്കു പോയി. 40 മിലിപ്പോസിനെ പിനെ അസ്തോദിൽ കണ്ടു; അവൻ സംഖരിച്ചു എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും സുവിശ്രേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു കൈസമ്പ്രയിൽ എത്തി.

9 ശൗഖ കത്താവിന്റെ ശ്രിഷ്ടനാരുടെ നേരെ ഫീഷണിയും കൊലയും നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, 2 ദമസ്കൊസിൽ ഇം മാർക്കാരായ വല്ല പുരുഷമാരെയോ സ്ത്രീകളെയോ കണ്ണാൽ അവരെ പിടിച്ചുകൊട്ടി യെരുസലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാന്തകവെണ്ണും അവിടത്തെ പള്ളികൾക്കു അവനോടു അധികാരപ്രത്രം വാങ്ങി. 3 അവൻ പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനു സമീപിച്ചപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു വെള്ളിച്ചും അവൻറെ ചുറ്റും മിനി; 4 അവൻ നിലത്തു വീണു; ശൗലേ, ശൗലേ, നീ എനെ ഉപദേശിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. 5 നീ ആരാകുന്നു, കത്താവേ, എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിനു: നീ ഉപദേശിക്കുന്ന യേശു ആകുന്നു ഞാൻ. 6 നീ എഴുനേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക; നീ ചെയ്യണ്ടുന്നതു അവിടെ വെച്ചു നിന്നോടു പറയും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 7 അവനോടുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്ത പുരുഷമാർ ശബ്ദം കേട്ടു എക്കിലും ആരെയും കാണാതെ മരവിച്ചു നിന്നു. 8 ശൗഖ നിലത്തുനിന്നു എഴുനേറ്റു കണ്ണു തുറന്നാരെ നന്നും കണ്ടില്ല; അവർ അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; 9 അവൻ മുന്നു തിവസം കണ്ണു കാണാതെയും തിനുകയോ കൂടികയോ ചെയ്യാതെയും ഇരുന്നു. 10 എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്നൊരു ശ്രിഷ്ടൻ ദമസ്കൊസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു: അവനെ കത്താവു ഒരു ദർന്നത്തിൽ: അനന്യാസേ എന്നു വിളിച്ചു. കത്താവേ, അടിയൻ ഇതാ എന്നു അവൻ വിളിക്കേടു. 11 കത്താവു അവനോടു: നീ എഴുനേറ്റു നേർ്മ്മി എന തെരുവിൽ ചെന്നു, യുദ്ധത്തെ വിട്ടിൽ തന്സാസുകാരനായ ശൗഖ എന്നു പേരുള്ളവനെ അനേകിക്ക; 12 അവൻ പ്രാത്മികകുന്നു; അനന്യാസ് എന്നൊരു പുരുഷൻ അകത്തു വന്നു താൻ കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്റെ മേൽ കൈ വെക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു: 13 അതിനു അനന്യാസ്: കത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ യെരുസലേമിൽ നിന്റെ വിശുദ്ധമാക്കു എത്ര ദോഷം ചെയ്തു എന്നു പലരും പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. 14 ഇവിടെയും നിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരെ കൈയെയും പിടിച്ചുകെടുവാൻ അവനു മഹാപുരോഹിതമാരുടെ അധികാരപ്രത്രം ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 കത്താവു അവനോടു: നീ പോക; അവൻ എന്റെ നാമം ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്നാക്കും യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും മുമ്പിൽ വഹിപ്പാൻ ഞാൻ

തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നൊരു പാത്രം ആകുന്നു. 16 എൻ്റെ നാമത്തിനു വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം കഷ്ണം അനുവദിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഞാൻ അവനെ കാണിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ അനന്യാസ് ആ വിശ്വിൽ ചെന്നു അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചു: ശൗലോ, സഹോദരാ, നീ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു പരിശുഖാത്മപുണ്ണൻ ആക്കേണ്ടതിനു നീ വന വഴിയിൽ നിന്നുകു പ്രത്യേകഷനായ യേശു എന കത്താവു എന്ന അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവൻറെ കണ്ണിൽ നിന്നു ചെതുവപ്പോലെ വീണ്ടും കാഴ്ച ലഭിച്ചു അവൻ എഴുന്നേറു സന്നാനം എൽക്കയും അഹാരം കൈകൈകാണ്ടു ബലം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 19 അവൻ ദമസ്കോസിലുള്ള ശിഷ്യമാരോടു കൂടെ കുറെനാൾ പാത്രു, 20 യേശു തന്നെ ദൈവപുത്രൻ എന്നു പള്ളികളിൽ പ്രസാർിച്ചു. 21 കേടുവൻ എല്ലാവരും വിന്മയിച്ചു: തയരുശലേമിൽ ഈ നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവക്കു നാശം ചെയ്തവൻ ഇവന്നല്ലയോ? ഇവിടെയും അവരെ പിടിച്ചുകൈടി മഹാപുരോഹിതനാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടപോകുവാനല്ലോ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ശൗലോ മെല്ക്കുമേൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു തന്നെ ക്രിസ്തു എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കോസിൽ പാക്കുന്ന യൈഹൂദമാരെ മിണ്ടാതാക്കി. 23 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യൈഹൂദമാർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 24 ശൈത്യ അവരുടെ കൂടുകൈടു അറിഞ്ഞു; അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവർ രാവും പകലും നഗര ഗോപുരങ്ങളിൽ കാവൽ വെച്ചു. 25 എന്നാൽ അവൻറെ ശിഷ്യമാർ രാത്രിയിൽ അവനെ ഒരു കൊടയിലാക്കി മതിൽവഴിയായി ഇറക്കിവിട്ടു. 26 അവൻ തയരുശലേമിൽ എത്തിയാരെ ശിഷ്യമാരോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിച്ചു; എന്നാൽ അവൻ ഒരു ശിഷ്യൻ എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ എല്ലാവരും അവനെ പേടിച്ചു. 27 ബന്ധബാന്നോ അവനെ കൂടി അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ വഴിയിൽ വെച്ചു കത്താവിനെ കണ്ടുപാത്രം കത്താവു അവനോടു സംസാരിച്ചതും ദമസ്കോസിൽ അവൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്യത്വത്വാട പ്രസാർിച്ചതും എല്ലാം അവരോടു വിവർിച്ചു പറഞ്ഞു. 28 പിന്നെ അവൻ തയരുശലേമിൽ അവരുമായി പെരുമാറുകയും കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാഗത്യത്വത്വാട പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു. 29 യവനഭാഷകാരായ യൈഹൂദമാരോടും അവൻ സംഭാഷിച്ചു തക്കിച്ചു; അവരോ അവനെ കൊല്ലുവാൻ വടക്കുട്ടി. 30 സഹോദരമാർ അതു അറിഞ്ഞു അവനെ കൈസൽം തീരുമാറ്റിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി, അവിടെനിന്നു തന്സാനിലേക്കു അയച്ചു. 31 അങ്ങനെ യൈഹൂദ്യാ, ഗലീല, ശമയ്ക്കു ദേശങ്ങളിൽ ഒക്കയും സഭക്കു സമാധാനം ഉണ്ടായി, അതു ആത്മികവഭ്യന് പ്രാപിച്ചും കത്താവിനോടുള്ള ഭക്തിയിലും പരിശുഖാത്മാവിന്റെ പ്രഭോധനയിലും നടന്നും പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 32 പാത്രാസ് എല്ലാവധി സഞ്ചരിക്കയിൽ ലുഡയിൽ പാക്കുന്ന വിശുഖമാരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു, 33 അവിടെ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു എടു സംവത്സരമായി കിടപ്പിൽ ആയിരുന്ന ഏന്നെന്നയാസ് എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 34 പാത്രാസ് അവനോടു; ഏന്നെന്നയാസേ, യേശുക്കിന്തു നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു; എഴുന്നേറു താനായി തന്നെ കിടക്കെ വിരിച്ചുകൊൾക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറു. 35 ലുദയിലും ശാരോനിലും പാക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു കത്താവിക്കുമെന്നു തിരിഞ്ഞു. 36 യോപ്പയിൽ പേടമാൻ

എന്നത്മുള്ള തബിംഗാ എന്നു പേരുള്ളോരു ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ വളരെ സർവ്വപ്രഭുത്വികളും ധമ്മങ്ങളും ചെയ്തുപോന്നവളായിരുന്നു. 37 ആ കാലത്ത് അവൾ തിനും പിടിച്ചു മരിച്ചു; അവർ അവളെ കൂളിപ്പിച്ചു ഒരു മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി. 38 ലുദ്ദു യോപ്പുക്കു സമീപമാകയാൽ പത്രാസ് അവിടെ ഉണ്ടായു ശിഷ്യമാർ കേട്ടു: നീ താമസിയാതെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം വരേണും എന്നു അപേക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു അഞ്ചു അവൾക്ക് അടുക്കൽ അയച്ചു. 39 പത്രാസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ ചെന്നു. 40 എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവനെ മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ വിധവമാർ എല്ലാവരും കരണ്ടുകൊണ്ടും തബിംഗാ തങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയ കുപ്പായങ്ങളും ഉടുപ്പുകളും കാണിച്ചുകൊണ്ടും അവൾക്ക് ചുറ്റും നിന്നു. 41 പത്രാസ് അവരെ ഒക്കയും പുന്തിരികൾ മുട്ടുകുത്തി പ്രാത്മിച്ചു ശവത്തിന്റെ നേര തിരിഞ്ഞു; തബിംഗായെ, എഴുന്നേല്ലക്കു എന്നു പറഞ്ഞു; അവൾ കണ്ണു തുന്നു പത്രാസിനെ കണ്ടു എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു. 42 അവൻ കൈ കൊടുത്തു അവളെ എഴുന്നേല്ലിച്ചു, വിശുദ്ധമാരെയും വിധവമാരെയും വിളിച്ചു അവളെ ജീവനുള്ളവളായി അവരുടെ മുന്നിൽ നിറുത്തി. 43 ഇതു യോപ്പയിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി, 44 പലരും കത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. പിനെ അവൻ തോൽക്കാലുനായ ശിമോൻ എന്ന രാത്രിനോടുകൂടെ വളരെ നാൾ യോപ്പയിൽ പാത്തു.

10 കൈസർമ്മയിൽ ഇത്താലിക എന്ന പട്ടാളത്തിൽ കൊന്നെല്ലാസ് എന്നു പേരുള്ളോരു ശതാധിപൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ ഭക്തനും തന്റെ സകലഗുഭരണത്താട്ടു കൂടെ ദൈവത്തെ ദയപ്പെടുന്നവനുമായി ജനത്തിനു വളരെ ധമ്മം കൊടുത്തും എപ്പോഴും ദൈവത്തെ ദയപ്പെടുത്തും പ്രാത്മിച്ചും പോന്നു. 3 അവൻ പകൽ ഏകദേശം ഓന്താം മൺിനേരത്തു ഒരു ദർശനത്തിൽ ഒരു ദൈവദുർഘ്ഗ തന്റെ അടുക്കൽ അക്കത്തു വരുന്നതു സ്വപ്നജ്ഞമായി കണ്ണു: കൊന്നെല്ലാബേം എന്നു തന്നോടു പറയുന്നതും കേട്ടു. 4 അവൻ അവനെ ഉറ്റു നോക്കി ദയപരവശമനായി: എന്താകുന്നു കത്താവേ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: നിരുൾ പ്രാത്മനയും ധമ്മവും ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ യോപ്പയിലേക്കു ആളുയച്ചു, പത്രാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക. 6 അവൻ തോൽക്കാലുനായ ശിമോൻ എന്നാരുവനോടു കൂടെ പാക്കുന്നു. അവൻകു വീടു കടല്ലൂറത്തു ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവനോടു സംസാരിച്ച ദുർഗ്ഗ പോയ ശ്രേഷ്ഠം അവൻ തന്റെ വേലക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും തന്റെ അടുക്കൽ അക്കന്തി നില്ക്കുന്നവർിൽ ദൈവഭക്തനായോരു പടയാളിയെയും 8 വിളിച്ചു സകലവും വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു യോപ്പയിലേക്കു അയച്ചു 9 പിറ്റെനാൾ അവർ യാത്രചെയ്തു പട്ടണത്തോടു സമീപിക്കുന്നോൾ പത്രാസ് ആരാം മൺിനേരത്തു പ്രാത്മിപ്പാൻ വെഞ്ചാട്ടത്തിൽ കയറി. 10 അവൻ വളരെ വിശ്വനിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അവർ രാക്കുന്നോഴേക്കു അവനും ഒരു വിവശത വന്നു. 11 ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയെയാരു തുപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോൺകും കെട്ടീടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറക്കിവിട്ടോരു പാത്രം വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു. 12 അതിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവിധ നാൽക്കാലിയും ഇജാതിയും ആകാശത്തിലെ പറവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 പത്രാസേ, എഴുന്നേറ്റു അരുത്തു തിന്നുക എന്നു ഒരു ശണ്മുഖം ഉണ്ടായി. 14 അതിനു പത്രാസ്: ഏകലും പാടില്ല, കത്താവേ;

മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഞാൻ ഒരുന്നാളും തിന്നിട്ടില്ലല്ലോ. 15 ആ ശബ്ദം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം അവനോടു; ദൈവം ശൃംഗാരിച്ചതു നീ മലിനമെന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഇങ്ങനെ മുന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; ഉടനെ പാതയും തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 17 ഈ കണ്ട ദർശനം എന്നായിരിക്കും എന്നു പത്രാസ് ഉള്ളിൽ ചണ്ണലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കൊന്നേർല്ലാസ് ആയച്ച പുരുഷനാർ ശിമോൺ വിടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു; 18 പത്രാസ് എന്നു മറ്റു പേരുള്ള ശിമോൺ ഇവിടെ പാക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. 19 പത്രാസ് ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു അവനോടു; മുന്നു പുരുഷനാർ നിന്നെന്ന അനേകിക്കുമ്പുന്നു; 20 നീ എഴുന്നേറ്റു ഇരങ്ങിച്ചെല്ലുകൾ; താൻ അവരെ ആയച്ചതാകക്കാണ്ടു ഓന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടു കൂടെ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21 പത്രാസ് ആ പുരുഷനാരുടെ അടുക്കൽ ഇരങ്ങിച്ചെന്നു; നിങ്ങൾ അനേകിക്കുന്നവൻ ഞാൻ തന്നെ; നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിനു അവർ: നിതിമാനും ദൈവഭക്തനും യൈഹൂദമാരുടെ സകലജാതിയാലും നല്ല സാക്ഷ്യംകൊണ്ടവനും ആയ കൊന്നേർല്ലാസ് എന്ന ശതാധിപനു നിന്നെന്ന വീട്ടിൽ വരുത്തി നിംബു പ്രസംഗം കേൾക്കേണ്ണ എന്നു ഒരു വിശുദ്ധാരുതനാൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അക്കത്തു വിളിച്ചു പാപ്പിച്ചു; പിറുന്നാൾ എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു; യോപ്പയിലെ സഹോദരനാർ ചിലരും അവനോടുകൂടെ പോയി. 24 പിറുന്നാൾ കൈസൽംഗിൽ എന്തി; അവിടെ കൊന്നേർല്ലാസ് ചാച്ചകാരെയും അടുത്ത സ്നേഹിതനാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി, അവക്കായി കാത്തിരുന്നു. 25 പത്രാസ് അക്കത്തു കയറിയപ്പോൾ കൊന്നേർല്ലാസ് എന്തിരേറ്റു അവൻ നിംബു കാല്പക്കുൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു. 26 പത്രാസോ: എഴുന്നേല്ലക്കു, ഞാനും ഒരു മനുഷ്യന്തെ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ എഴുന്നേല്ലിച്ചു, 27 അവനോടു സംബന്ധിച്ചുംകൊണ്ടു അക്കത്തു ചെന്നു, അനേകർ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അവനോടു; 28 അന്യജാതികാരൻ നിംബു അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതും അവനുമായി പെരുമാറും ചെയ്യുന്നതും യൈഹൂദനു നിഷിഡം എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. ഏകിലും ഒരു മനുഷ്യനെയും മലിനനോ അശുദ്ധനോ എന്നു പറയരുതെന്നു ദൈവം എന്നിക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. 29 അതുകൊണ്ടാകുന്നു നിങ്ങൾ ആളുയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എതിർ പറയാതെ വന്നതു; എന്നാൽ എന്നെ വിളിപ്പിച്ച സംഗതി എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളിംബും എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിനു കൊന്നേർല്ലാസ്: നാലാകുന്നാൾ ഈ നേരത്തു ഞാൻ വീട്ടിൽ സ്വതാം മണിനേരത്തെ പ്രാത്മന കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധവസ്ത്രം ധരിച്ചോരു പുരുഷൻ എൻ്റെ മുസിൽ നിന്നു; 31 കൊന്നേർല്ലാസേ, ദൈവം നിംബു പ്രാത്മന കേടു നിംബു ധന്മം ഓത്തിരിക്കുന്നു. 32 യോപ്പയിലേക്കു ആളുയച്ചു പത്രാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വിളിപ്പിക്ക; അവൻ കടല്ലുറിത്തു തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൺ വിടും പാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33 കഷണത്തിൽ ഞാൻ നിംബു അടുക്കൽ ആളുയച്ചു; നീ വന്നതു ഉപകാരം കത്താവു നിന്നോടു കല്പിച്ചതോക്കെത്തു കേൾപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നാകെ കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അപ്പോൾ പത്രാസ് വായി തുറന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു; ദൈവത്തിനു മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും 35 എത്തു

ജാതിയിലും അവനെ ദേഹപ്പെട്ടു നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ ധാമാത്മായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. 36 അവൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം സമാധാനം സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു തിണ്ടായേൽ മകൾക്കു അയച്ച വചനം, 37 യോഹനാൻ പ്രസംഗിച്ച സ്നാനത്തിന്റെശേഷം ശലിലയിൽ തുടങ്ങി യൈഹൂദയിൽ ഒക്കെയും ഉണ്ടായ വത്തമാനം, 38 നസറായനായ യേശുവിനെ ദൈവം പരിശുഭാത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ നമ്പചയ്തും പിശാചു ബാധിച്ചുവരെ ഒക്കെയും സെഞ്ച്യുമാക്കിയുംകൊണ്ടു സഖരിച്ചതുമായ വിവരം തന്നെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 39 യൈഹൂദരേശവർത്തിലും യൈരുശലേമിലും അവൻ ചെയ്ത സകലത്തിനും തെങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. അവനെ അവൻ മരത്തിനേൽ തുകിക്കൊന്നു; 40 ദൈവം അവനെ മുന്നാം നാൾ ഉയിരെൽശുന്നേപ്പിച്ചു, 41 സകല ജനത്തിനുമല്ല, ദൈവം മുന്മുകുട്ടി നിയമിച്ച സാക്ഷികളായി, അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിരെൽശുന്നേറ്റേശേഷം അവനോടുകൂടെ തിന്നുകൂടിച്ചുവരായ തെങ്ങൾക്കു തന്നെ പ്രത്യക്ഷനാക്കിത്തന്നു. 42 ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയായി ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ അവൻ തന്നെ എന്നു ജനത്തോടു പ്രസംഗിച്ചു സാക്ഷികരിപ്പാൻ അവൻ തെങ്ങങ്ങോടു കല്പിച്ചു. 43 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എവന്നും അവൻ്റെ നാമം മുലം പാപമോചനം ലഭിക്കും എന്നു സകല പ്രവാചകനാരും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 44 ഈ വാക്കുകളെ പത്രാസ് പ്രസ്താവിക്കുണ്ടോൾ തന്നെ വചനം കേടു എല്ലാവരുടെ മേലും പരിശുഭാത്മാവു വന്നു. 45 അവൻ അനൃഥാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ മഹത്വിക്കുന്നതും കേൾക്കാതെ 46 പത്രാസിനോടുകൂടുടെ വന്ന പരിപ്പേദനക്കാരായ വിശ്വാസികൾ പരിശുഭാത്മാവു എന ഭാനം ജാതികളുടെ മേലും പകന്തു കണ്ണു വിസ്മയിച്ചു. 47 നമ്മുപോലെ പരിശുഭാത്മാവു ലഭിച്ച ഇവരെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു കൂടാതെവെള്ളം വെള്ളം വിലക്കുവാൻ ആക്കു കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 48 പത്രാസ് അവരെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ചില ദിവസം അവിടെ താമസിക്കേണ്ടു എന്നു അവൻ അപേക്ഷിച്ചു.

11 ജാതികളും ദൈവവചനം കൈകെക്കാണ്ടു എന്നു അപ്പാസ്തലമാരും യൈഹൂദയിലുള്ള സഹോദരമാരും കേടു. 2 പത്രാസ് യൈരുശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ പരിപ്പേദനക്കാർ അവനോടു വാദിച്ചു: 3 നീ അഗ്രചമ്മികളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 4 പത്രാസ് കായ്യം ആദിമുതൽ ക്രമമായി അവരോടു വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു: 5 ഞാൻ യോപ്പാപട്ടണത്തിൽ പ്രാത്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവോൾ വിവശതയിൽ ഒരുദശം കണ്ണു: ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലു കോൺകു കേട്ടി ഇറക്കിയ വലിയ തുപ്പട്ടിപ്പോലെ ഒരു പാത്രം എന്നു അടുക്കലോളം വന്നു. 6 അതിൽ ഞാൻ സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഭൂമിയിലെ നാൽക്കാലികളെല്ലാം കാട്ടുമുഗങ്ങളെല്ലാം ഇഴജാതികളെല്ലാം ആകാശത്തിലെ പറവകളെല്ലാം കണ്ണു: 7 പത്രാസേ, എഴുന്നേറ്റു അറുത്തു തിന്നുക എന്നു എന്നോടു പറയുന്നോരു ശബ്ദവും കേടു. 8 അതിന്നു ഞാൻ: ഒരിക്കലും പാടില്ല, കത്താവേ; മലിനമോ അശുഭമോ ആയതെന്നും ഒരിക്കലും എന്നു വായിൽ ചെന്നിട്ടില്ലെല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു. 9

ആ ശബ്ദം പിനെയും ആകാശത്തിൽ നിന്നു് ദൈവം ശുഭീകരിച്ചതു നീ മലിനം എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറത്തു. 10 ഇതു മുന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; പിന്ന എല്ലാം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു വലിച്ചെടുത്തു. 11 അപ്പോൾ തന്നെ കൈസമ്മിയിൽ നിന്നു എന്തേ അടക്കങ്ങൾ അയച്ചിരുന്ന മുന്നു പുരുഷമാർ ഞങ്ങൾ പാത്ത വീടിന്റെ മുന്പിൽ നിന്നിരുന്നു; 12 ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ പോകുവാൻ ആത്മാവു എന്നോടു കല്പിച്ചു. ഈ ആരു സഹോദരമാരും എന്നോടുകൂടെ പോന്നു; ഞങ്ങൾ ആ പുരുഷരെ വീടിൽ ചെന്നു. 13 അവൻ തന്റെ വീടിൽ ഒരു ദുതൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നും നീ യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു പത്രാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക; 14 നീയും നിന്റെ ശ്രദ്ധാം മുഴുവന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാനുള്ള വാക്കുകളെ അവൻ നിന്നോടു സംസാരിക്കും എന്നു ദുതൻ പറത്തു എന്നും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചു. 15 ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു പരിശുഭ്യാത്മാവു ആദിത്യിൽ നമ്മുടെമേൽ എന്നപോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു. 16 അപ്പോൾ ഞാൻ: യോഹനാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; നിങ്ങൾക്കോ പരിശുഭ്യാത്മാവുകോണ്ടു സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കത്താവു പറത്ത വാക്കു ഓത്തു. 17 ആകയാൽ കത്താവായ യേശുകീസ്തവിൽ വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കു തന്നതുപോലെ അതെ ദാനത്തെ അവക്കും ദൈവം കൊടുത്തു എങ്കിൽ ദൈവത്തെ തട്ടപ്പാൻ തകഖേള്ളും ഞാൻ ആർ? 18 അവർ ഇതു കേടുപോൾ മിണ്ടാതിരുന്നു: അങ്ങനെ ആയാൽ ദൈവം ജാതികൾക്കും ജീവപ്രാപ്തിക്കായി മാനസാന്തരം നല്കിയിട്ടും എന്നു പറത്തു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി. 19 സ്ഥതഹ്മാനോസ് നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഉപദ്രവം ഹേതുവാൽ ചിതറിപ്പോയവർ യെഹൂദമാരോടുള്ളതെ മറ്റാരോടും വചനം സംസാരിക്കാതെ മൊയ്ക്കിക്കാ, കുപ്രാസ്, അന്ത്യാക്കു എന്നീ പ്രദേശങ്ങളോളം സംബന്ധിച്ചു. 20 അവർ ചിലർ കുപ്രാസ്‌കാരും കുറേനക്കാരും ആയിരുന്നു; അവർ അന്ത്യാക്കയിൽഎത്തിയശേഷം യവനമാരോടും കത്താവായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 21 കത്താവിന്റെ കൈ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വലിയൊരു കുട്ടം വിശ്വസിച്ചു കത്താവിക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. 22 അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വത്തമാനം തെരുശലേമിലെ സദ്യുടെ ചെവിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ ബന്ധംബന്ധിനെ അന്ത്യാക്കയേണ്ടം പറത്തയച്ചു. 23 അവൻ ചെന്നു ദൈവക്കുപ കണ്ടു സന്നോഷിച്ചു. എല്ലാവരും ഹ്യോദനിസ്ത്രയത്തോടെ കത്താവിന്നോടു ചേന്നുനില്പാതകവെള്ളും പ്രഖ്യായിപ്പിച്ചു. 24 അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും പരിശുഭ്യാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും നിരഞ്ഞവന്നും ആയിരുന്നു; വളരെ പുരുഷമാരും കത്താവിന്നോടു ചേന്നു. 25 അവൻ ശൗലിനെ തിരവാൻ തബ്സാസിലേക്കു പോയി, അവനെ കണ്ണഡത്തിയാറെ അന്ത്യാക്കയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 26 അവർ ഒരു സംവത്സരം മുഴുവന്നും സഭായോഗങ്ങളിൽ കൂടുകയും സ്വപ്നങ്ങളെത്തു ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു; ആദ്യം അന്ത്യാക്കയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു കിന്ത്യാനികൾ എന്നു പേര് ഉണ്ടായി. 27 ആ കാലത്തു തെരുശലേമിൽ നിന്നു പ്രവാചകനാർ അന്ത്യാക്കയിലേക്കു വന്നു. 28 അവർ അശബാസ് എന്നു പേരുള്ളാരുവൻ എഴുന്നേറ്റു ലോകത്തിൽ കൈകയും മഹാകഷാമം ഉണ്ടാകും എന്നു ആത്മാവിനാൽ പ്രവചിച്ചു; അതു ക്ഷേമദദ്യാസിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചു. 29

അപ്പോൾ യെഹുദയിൽ പാക്കുന സഹോദരമാരുടെ ഉതവിക്കായി ശിഷ്യമാരിൽ ഓരോരുത്തൻ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തയപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 30 അവർ അതു നടത്തി, ബന്ധബാസിന്റെയും ശൈലിന്റെയും കയ്യിൽ മുപ്പുനാക്കു കൊടുത്തയച്ചു.

12 ആ കാലത്തു ഹൈറോദാരാജാവു സദയിൽ ചിലരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടിനു

കൈ നീട്ടി. 2 യോഹനാൻ്റെ സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അവൻ വാർക്കാണ്ടു കൊന്നു. 3 അതു യെഹുദമാക്കു പ്രസാദമായി എന്നു കണ്ണു അവൻ പത്രാസിനെയും പിടിച്ചു. അപ്പോൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പുത്തിന്റെ പെരുനാൾ അയിരുന്നു. 4 അവനെ പിടിച്ചുശേഷം പെസഹ കഴിഞ്ഞിട്ടു ജനത്തിന്റെ മുനിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചു തടവിലാക്കി അവനെ കാപ്പാൻ നന്നാല്ല ചേവകൾ ഉള്ള നാലു കുടുത്തിനു എല്ലിച്ചു. 5 ഇങ്ങനെ പത്രാസിനെ തടവിൽ സുക്ഷിച്ചുവരുമ്പോൾ സഭ ശ്രദ്ധയോടെ അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാത്മന കഴിച്ചുപോന്നു. 6 ഹൈറോദാരു അവനെ ജനത്തിന്റെ മുനിൽ നിറുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചതിന്റെ തലെരാത്രിയിൽ പത്രാസ് രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി രണ്ടു പടയാളികളുടെ നടവിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; വാതിലിന്റെ മുനിൽ കാവല്കാർ കാരാഗ്യഹം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 പെടുന്നു കത്താവിന്റെ ദുതൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷനായി, അറയിൽ ഒരു വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചു. അവൻ പത്രാസിനെ വിലാപ്പുറിത്തു തട്ടി: വേഗം എഴുന്നേംല്ലക്കു എന്നു പറഞ്ഞു അവനു ഉണ്ടത്തി; ഉടനെ അവന്റെ ചങ്ങല കൈമേൽ നിന്നു വീണു പോയി. 8 ദുതൻ അവനോടു; അര കെട്ടി ചെരിപ്പു ഇട്ടു മുറുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു; നിന്റെ വസ്ത്രം പൂതെച്ചു എന്റെ പിന്നാലെ വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ പിന്നാലെ ചെന്നു, ദുതൻ മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചതു വാസ്തവം എന്നു അറിയാതെ താൻ ഒരു ദർശനം കാണുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു. 10 അവർ ഒന്നാം കാവല്യം രണ്ടാമത്തേതും കടന്നു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഇരിപ്പു വാതില്ക്കുൽ എത്തി. അതു അവക്കു സ്വത്വവെ തുറന്നു; അവർ പുറത്തിരഞ്ഞി ഒരു തെരുവു കടന്നു, ഉടനെ ദുതൻ അവനെ വിടുപോയി. 11 പത്രാസിനു സുഖോധാം വനിച്ചു; കത്താവു തന്റെ ദുതനെ അയച്ചു ഹൈറോദാവിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും യെഹുദജനത്തിന്റെ സകല പ്രതീക്ഷയിൽനിന്നും എനെ വിടുവിച്ചു എന്നു താൻ ഇപ്പോൾ വാസ്തവമായി അറിയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ച ശേഷം അവൻ മക്കാസ് എന്നു മറുപേരുള്ള യോഹനാന്റെ അമ്മ മറിയയുടെ വിട്ടിൽ ചെന്നു. അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു കുട്ടി പ്രാത്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 13 അവൻ പടിപ്പുരവാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാറെ രോദാ എന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി വിളിക്കേൾപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. 14 പത്രാസിന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചിരുത്തു, സന്നോഷത്താൽ പടിവാതിൽ തുറക്കാതെ അകത്തേക്കു ഓടി, പത്രാസ് പടിപ്പുരക്കൽ നിലക്കുന്നു എന്നു അറിയിച്ചു. 15 അവർ അവജ്ഞാടു; നിന്നക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു; അവജ്ഞാ: അല്ല, ഉള്ളതു തന്നെ എന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയുമ്പോൾ അവന്റെ ദുതൻ ആകുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 16 പത്രാസ് മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ തുറന്നപ്പോൾ അവനെ കണ്ണു വിസ്മയിച്ചു. 17 അവർ മിണ്ണാതിരിപ്പാൻ അവൻ ആംഗ്രോ കാട്ടി, കത്താവു തന്നെ തടവിൽനിന്നു പുറപ്പട്ടവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു; ഇതു യാക്കോബിനോടും ശേഷം സഹോദരമാരോടും അറിയപ്പീൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പിനെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു

വേരാരു സ്ഥലത്തെക്കു പോയി. 18 നേരം വെള്ളത്തപ്പോൾ പത്രാസ് എവിട
പോയി എന്നു പടയാളികൾക്കു അല്ലമല്ലാത്ത പരിശേഷം ഉണ്ടായി 19 ഹരാരോദാവു
അവനെ അനേഷിച്ചിട്ടു കാണായ്ക്കയാൽ കാവൽക്കാരെ വിസ്തർിച്ചു അവരെ
കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു; പിന്നെ അവൻ ദയപൂര്വ വിട്ടു കൈസ്ത്രംക്കുപോൾ
പാത്തു. 20 അവൻ സോധ്യരുടെയും സിദ്ധോന്യരുടെയും നേരെ കുഡിച്ചിരിക്കുന്നോൾ
രാജാവിന്റെ ഭേദത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ ഭേദത്തിന്നു ആഹാരം കിട്ടിവരികയാൽ
അവർ ഏകമന്മ്മേഖല അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, രാജാവിന്റെ പള്ളിയിടക്കാരനായ
ഘൂസ്തൊസിനെ വശത്താക്കി സന്ധിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. 21 നിശ്വയിച്ച ദിവസത്തിൽ
ഹരാരോദാവു രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു ഭദ്രാസനത്തിൽ ഇരുന്നു അവരോടു പ്രസംഗം
കഴിച്ചു. 22 ഈതു മനുഷ്യരും ശമ്പുമല്ല ഒരു ദേവബന്ധു ശമ്പും അന്തേ എന്നു ജനം ആത്തു.
23 അവൻ ദൈവത്തിന്നു മഹത്യം കൊടുക്കായ്ക്കയാൽ കത്താവിന്റെ ഭൂതൻ ഉടനെ
അവനെ അടിച്ചു, അവൻ കൂമിക്കു ഇരയായി പ്രാണനെ വിട്ടു. 24 എന്നാൽ ദൈവ
വചനം മേല്ക്കുമേൽ പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 25 ബന്ധാബാസും ശ്രേഷ്ഠം ശുശ്രൂഷ
നിവാത്തിച്ച ശ്രേഷ്ഠ മക്കാസ് എന്നു മറ്റു പേരുള്ള യോഹനാനെന്നും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യെരുശലേം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

13 അനൈത്യാക്ക്യയിലെ സഭയിൽ ബന്ധാബാസ്, നീഗർ എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ,
കുറേനക്കാരനായ ലുക്കോസ്, ഇടപ്പെടുവമായ ഹരാരോദാവോടുകൂടെ വളർ
മനായേൻ, ശാഖ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരും ഉപദേശ്യാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 അവർ കത്താവിനെ ആരാധിച്ചും ഉപവസിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ: ഞാൻ
ബന്ധാബാസിനെന്നും ശ്രേഷ്ഠനെന്നും വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേഖക്കായിട്ടു അവരെ എന്നിക്കു
വേർത്തിരിപ്പിൻ എന്നു പരിശുഭാത്മാവു പറഞ്ഞു. 3 അങ്ങനെ അവർ ഉപവസിച്ചു
പ്രാത്യിച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ പറഞ്ഞതയച്ചു. 4 പരിശുഭാത്മാവു
അവരെ പറഞ്ഞതയച്ചിട്ടു അവർ സെല്ലുക്ക്യിലേക്കു ചെന്നു; അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ
കയറി കുപ്രാസ് ഭീപിലേക്കുപോയി, 5 സലമീസിൽ ചെന്നു യെഹൂദമാരുടെ പള്ളിയിൽ
ദൈവവചനം അറിയിച്ചു. യോഹനാൻ അവക്കു ഭൂത്യനായിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 6
അവർ ഭീപിൽക്കുടി പാഹോസ് വരെ ചെന്നപ്പോൾ ബാർഡേശു എന്നു പേരുള്ള
യെഹൂദനായി കള്ള പ്രവാചകനായോരു വിദ്യാനെ കണ്ടു. 7 അവൻ ബുദ്ധിമാനായ
സെല്ലും പെണ്ണലോസ് എന്ന ദേശാധിപതിയാടു കുടെ ആയിരുന്നു; അവൻ
ബന്ധാബാസിനെന്നും ശ്രേഷ്ഠനെന്നും വരുത്തി ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.
8 എന്നാൽ എലിമാസ് എന്ന വിദ്യാൻ - ഇതാകുന്നു അവന്റെ പേരിന്റെ അത്മം-
- അവരോടു എതിരിട്ടുനിന്നു ദേശാധിപതിയുടെ വിശ്വാസം തട്ടുത്തുകളിവാൻ
ശ്രമിച്ചു. 9 അപ്പോൾ പെണ്ണലോസ് എന്നും പേരുള്ള ശ്രേഷ്ഠ പരിശുഭാത്മപുസ്തകായി
അവനെ ഉറുപോക്കി: 10 ഹേ സകലകപടവും സകല യുത്തും നിരത്തവനേ,
പിശാചിന്റെ മകനെ, സർവ നീതിയുടെയും ശത്രുവേ, കത്താവിന്റെ നേർവച്ചികളെ
മരിച്ചുകളയുന്നത് നീ മതിയാക്കുകയില്ലയോ? 11 ഇപ്പോൾ കത്താവിന്റെ കൈ
നിന്റെ മേൽ വീഴും; നീ ഒരു സമയത്തെക്കു സൃഷ്ടിനെ കാണാതെ കുരുടനായിരിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു തിമിരവും ഇരുട്ടും അവന്റെ മേൽ വീണ്ടും; കൈപിടിച്ചു
നടത്തുന്നവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കും അവൻ തപ്പിനടന്നു. 12 ഇം ഉണ്ടായത് ദേശാധിപതി

കണ്ടീടു കത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു വിശ്വസിച്ചു. 13 പെൻഡാസും കൂടുതുള്ളവരും പാഹോസിൽനിന്നു കപ്പൽ നിക്കി, പംഹുല്യാദേശത്തിലെ പെർക്കു ചെന്നു. അവിടെവെച്ചു യോഹനാൻ അവരെ വിച്ചുപിരിഞ്ഞു ദൈരുശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 14 അവരോ പെറ്റയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അഞ്ചുക്കുട്ടിയിൽ എത്തി ശമ്പുത്ത് നാളിൽ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഇരുന്നു. 15 ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകങ്ങളും വായിച്ചുതിന്റെപ്പോൾ പള്ളിപ്രമാണികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കു ജനത്തോടു പ്രബോധനം വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ പറവിൻ എന്നു പറയിച്ചു. 16 പെൻഡാസ് എഴുന്നേറ്റു അരംഗ്യം കാട്ടി പറഞ്ഞതു: തിന്റൊന്തേ പുരുഷന്മാരും ദൈവക്രതമാരും ആയുള്ളാരെ, കേൾപ്പിൻ. 17 തിന്റൊന്തേജനത്തിന്റെ ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്കന്നാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, മിസ്രയീംദേശത്തിലെ പ്രവാസകാലത്തു ജനത്തെ വല്ലിപ്പിച്ചു, ഭൂജവിയുംകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടവിച്ചു, 18 മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു സംവത്സരകാലത്തെഞ്ഞം അവരുടെ സ്വഭാവം സഹിച്ചു, 19 കനാൻദേശത്തിലെ എഴു ജാതികകളെ ഒടുക്കി, അവരുടെ ദേശം അവക്കു അവകാശമായി വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ ഏകദേശം നാനുറുപതു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു. 20 അതിന്റെശ്രേഷ്ഠം അവൻ അവക്കു ശമുഖേൽ പ്രവാചകൾ വരെ ന്യായാധിപതിമാരെ കൊടുത്തു, 21 അനന്തരം അവൻ ഒരു രാജാവിനെ ചോദിച്ചു; ദൈവം അവക്കു ബൈന്യാമീൻ ഗ്രാത്രകാരനായ കീഴിന്റെ മകൻ ശരാലിനെ നാല്പതാണ്ടേക്കു കൊടുത്തു. 22 അവനെ നീക്കീടു ദാവിദിനെ അവക്കു രാജാവായി വാഴിച്ചു: ഞാൻ തിന്റോയിരുടെ മകനായ ദാവിദിനെ എനിക്കു ബോധിച്ച പുരുഷനായി കണ്ടു; അവൻ എന്റെ ഹിതം എല്ലാം ചെയ്യും എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 23 അവൻ സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാദത്തം ചെയ്തതുപോലെ തിന്റൊന്തെലിന്നു യേശു എന രക്ഷിതാവിനെ കൊടുത്തു. 24 അവൻ വരവിന്നു മുണ്ടു യോഹനാൻ തിന്റൊന്തേജനത്തിന്നു ഒക്കയും മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രസംഗിച്ചു. 25 യോഹനാൻ ജീവകാലം തികവാറായപ്പോൾ: നിങ്ങൾ എനെ ആർ എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു? ഞാൻ മർഹിയയല്ല; അവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; അവൻ കാലിലെ ചെതിപ്പു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 26 സഹോദരന്മാരെ, അബോഹാംവംശത്തിലെ മകളും അവരോടു ചേർന്ന ദൈവക്രതമാരുമായുള്ളാരെ, നമുക്കാകുന്നു ഈ രക്ഷാവചനം അയച്ചിരിക്കുന്നതു. 27 ദൈരുശലേം നിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും അവനെയോ ശമ്പുത്തുതോറും വായിച്ചുവരുന്ന പ്രവാചകനാരുടെ വചനങ്ങളെയോ തിരിച്ചിരിയാതെ അവനെ ശിക്ഷകു വിഡികയാൽ അവെക്കു നിവൃത്തിവരുത്തി. 28 മരണത്തിന്നു ഒരു ഹേതുവും കാണാണ്ടിട്ടും അവനെ കൊല്ലേണം എന്നു അവൻ പിലാത്തൊനിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും തികെച്ചുശ്രേഷ്ഠം അവൻ അവനെ മരത്തിൽനിന്നു ഇരക്കി ഒരു കല്ലുതിൽ വെച്ചു. 30 ദൈവമോ അവനെ മർച്ചിവൻിൽ നിന്നു ഉയിരെൽശുന്നേല്ലിച്ചു; 31 അവൻ തന്നോടുകൂടെ ശലിലയിൽനിന്നു ദൈരുശലേംിലേക്കു വന്നവക്കു ഏറിയ ദിവസം പ്രത്യക്ഷനായി; അവൻ ഇപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുന്ബാകെ അവൻ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 32 ദൈവം പിതാക്കന്നാരോടു ചെയ്ത വാദത്തം യേശുവിനെ ഉയിരെൽശുന്നേല്ലിച്ചതിനാൽ

മകൾക്കു നിവത്തിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. 33 നി എൻ്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിനെ ജനിപ്പിച്ചു എന്നു രണ്ടാം സക്കിൽത്തന്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 34 ഇനി ഭവതൃതിലേക്കു തിരിയാതവസ്ഥും അവൻ അവനെ മരിച്ചവർന്നിന്നു എഴുന്നേണ്ടിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ: ദാവിദിൻ്റെ സ്ഥിരമായുള്ള വിശുദ്ധ കൃപകളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 35 മറ്റാരു സക്കിൽത്തന്തിലും: നിൻ്റെ പരിശുദ്ധനെ ഭവതൃം കാണ്ണാൻ നി വിട്ടുകൊടുക്കയെല്ല എന്നു പറയുന്നു. 36 ദാവിദ് തന്റെ തലമുറയിൽ ദൈവത്തിൻ്റെ ആലോചനക്കു ശുശ്രാഷ ചെയ്തതശേഷം നിദ്ര പ്രാപിച്ചു തന്റെ പിതാക്കന്നാരോടു ചേന്നു ഭവതൃം കണ്ണു. 37 ദൈവം ഉയിരെന്ത്രാന്നേണ്ടിച്ചവനോ ഭവതൃം കണ്ണീല്ല. ആകയാൽ സഹോദരനാരെ, 38 ഇവൻ മുലാ നിങ്ങളോടു പാപമോചനം അറിയിക്കുന്നു എന്നും 39 മോഗരയുടെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു നീതീകരണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത സകലത്തിൽ നിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും ഇവന്നാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടവിൻ. 40 ആകയാൽ: “ഹേ നിന്നക്കാരേ, നോക്കുവിൻ ആശയച്ചേട്ടു നശിച്ചപോകുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കാലത്തു ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളോടു വിവർിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി തന്നെ” 41 എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ദീക്ഷാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടവിൻ. 42 അവർ പള്ളിവിട്ടു പോകുമ്പോൾ പിരു ശമ്പൂതിൽ ഇള വചനം തങ്ങളോടു പറയേണം എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു. 43 പള്ളി പിരിഞ്ഞതശേഷം യെഹൂദമാരിലും ഭക്തിയുള്ള യെഹൂദമതാനുസാരികളിലും പലർ പെണ്ണലോസിനെയും ബന്ധാഖാസിനെയും അനുഗ്രഹിച്ചു; അവർ അവരോടു സംസാരിച്ചു ദൈവ കൂപയിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. 44 പിരു ശമ്പൂതിൽ ഏകദേശം പട്ടണം മുഴുവനും ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ വന്നു കൂടി. 45 യെഹൂദമാരോ പുരുഷാരത്തെ കണ്ണു അസുഖ നിരന്തരവരായി ദൂഷിച്ചുകൊണ്ടു പെണ്ണലോസ് സംസാരിക്കുന്നതിനു എതിർ പറഞ്ഞു. 46 അപ്പോൾ പെണ്ണലോസും ബന്ധാഖാസും യെയ്യുംപുണ്ണു: ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തജ്ജി നിങ്ങളെത്തന്നെ നിത്യജീവനു അയോഗ്യർ എന്നു വിഡിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, തങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു. (അംബോസിസ 9:166) 47 “നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും രക്ഷ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിനെ ജാതികളുടെ വെളിച്ചുമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു കത്താവു തങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ജാതികൾ ഇതു കേട്ടു സന്നോഷിച്ചു ദൈവവചനത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി, നിത്യജീവനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. (അംബോസിസ 9:166) 49 കത്താവിൻ്റെ വചനം ആ നാട്ടിൽ എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. 50 യെഹൂദമാരോ ഭക്തിയുള്ള മാനസ്ത്രീകരണയും പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനികളെയും ഇളക്കി പെണ്ണലോസിന്റെയും ബന്ധാഖാസിന്റെയും നേരെ ഉപദേവമുണ്ഡാക്കി അവരെ തങ്ങളുടെ അതിരുകളിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിക്കല്ലണ്ടു. 51 എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി അവരുടെ നേരെ തട്ടിക്കല്ലണ്ടു ഇക്കൊന്നുതിലേക്കു പോയി. 52 ശിഷ്യന്മാർ സന്നോഷവും പരിശുദ്ധാത്മാവും നിരന്തരവരായിത്തീർന്നു.

14 ഇക്കൊന്നുതിലെ അവർ ഒരുമിച്ചു യെഹൂദമാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു യെഹൂദമാരിലും യവനമാരിലും വലിയോരു പുരുഷാരം വിശ്വസിപ്പാൻ

തകവെള്ളം സംസാരിച്ചു. 2 വിശുസിക്കാത്ത യൈഹൃദമാരോ ജാതികളുടെ മനസ്സു സഹോദരമാരുടെ നേരെ ഇളക്കി വഷളാക്കി. 3 എന്നാൽ അവർ വളരെക്കാലം അവിടെ പാത്രു, കത്താവിൽ ആഗ്രഹിച്ചു പ്രാഗത്യത്രേതാട പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവൻ തന്റെ ക്ഷുപയുടെ ചെന്തതിനു സാക്ഷിനിനു, അവരുടെ കയ്യാൽ അടയാളങ്ങളും അതഭൂതങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ വരും നല്കി. 4 എന്നാൽ പട്ടണത്തിലെ ജനസമൂഹം തിനിച്ചു ചിലർ യൈഹൃദമാരുടെ പക്ഷത്തിലും ചിലർ അപ്പാസ്തലമാരുടെ പക്ഷത്തിലും ആയി. 5 അവരെ അവമാനിപ്പാനും കല്ലുറിവാനും ജാതികളും യൈഹൃദമാരും അവിടത്തെ പ്രമാണികളോടുകൂടി ഒരു അക്രമം ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവർ അതു ശ്രദ്ധിച്ചു ലുംതു, 6 ദെബ്രു എന്ന ലുക്കവോന്യപട്ടണങ്ങളിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള രേഖത്തിലേക്കും 7 ഓടിപ്പോയി അവിടെ സുവിശേഷം അറിയിച്ചപ്പോനും. 8 ലുസ്ത്രയിൽ അമ്മയുടെ ഗംഗമുതൽ മുടക്കനായി ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലാതെയും കാലിനും ശക്തിയില്ലാതെയും ഉള്ളൊരു പുരുഷൻ ഇരുന്നിരുന്നു. 9 അവൻ പെഡലാസ് സംസാരിക്കുന്നതു കേടു; അവൻ അവനെ ഉറു നോക്കി, സൗഖ്യം പ്രാപിപ്പാൻ അവനു വിശ്വാസമുണ്ടു എന്നു കണക്കിട്ടു; 10 നീ എഴുന്നേറു കാലുന്നി നിവിന്നുനിൽക്കെ എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു; അവൻ കൂതിച്ചുനേറു നടനു 11 പെഡലാസ് ചെയ്തതു പുരുഷാരം കണക്കിട്ടു; ഭേദമാർ മനുഷ്യരുപത്തിൽ നമ്മുടെ അടക്കൽ ഇരങ്ങിവനിതിക്കുനു എന്നു ലുക്കവോന്യഭാഷയിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 12 ബന്ധബാണിനു ഇന്തൻ എന്നും പെഡലാസ് മുഖ്യപ്രസംഗിയാകയാൽ അവനു സുധിക്കു എന്നു പേരിലിളിച്ചു. 13 പട്ടണത്തിന്റെ മുന്നിലുള്ള ഇന്തക്കേഷ്ടത്തിലെ പുരോഹിതൻ കാളകളെയും പുമാലകളെയും ഗ്രാപ്പുരത്തിക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു പുരുഷാരത്തേടുകൂടുടെ യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 14 ഇതു അപ്പാസ്തലമാരായ ബന്ധബാണും പെഡലാസും കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം കീറിക്കൊണ്ടു പുരുഷാരത്തിന്റെ ഇന്തയിലേക്കു ഓടിച്ചേന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതു; 15 പുരുഷമാരെ, നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു? നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സമസ്യാവമുള്ള മനുഷ്യർ അതെ; നിങ്ങൾ ഈ വ്യത്മകാര്യങ്ങളെ വിട്ടു, ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിക്കലേക്കു തിരിയേണു എന്നുള്ള സുവിശേഷം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 16 കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അവൻ സകലജാതികളെയും സ്വന്ത വഴികളിൽ നടപ്പാൻ സമർത്ഥനില്ലു. 17 എങ്കിലും അവൻ നന്മചെയ്കയും ആകാശത്തുനിന്നു മാത്രും മലപുഷ്ടിയുള്ള കാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തന്ത്രികയും ആഹാരവും സന്നോഷവും നല്കി നിങ്ങളെ തൃപ്തരാക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം തരാതിരുന്നിട്ടില്ല. 18 അവർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു തങ്ങൾക്കു യാഗം കഴിക്കാതെവരും പുരുഷാരത്തെ പ്രയാസത്തോടെ തടുത്തു. 19 എന്നാൽ അന്ത്യാക്കയിൽ നിന്നും ഇക്കൊന്യയിൽ നിന്നും യൈഹൃദമാർ വന്നു കൂടി പുരുഷാരത്തെ വശത്താക്കി പെഡലാസിനെ കല്ലുറിഞ്ഞു; അവൻ മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അവനെ പട്ടണത്തിനു പുരിത്തേക്കു ഇഴച്ചു കളഞ്ഞു. 20 എന്നാൽ ശിഷ്യമാർ അവനെ ചുറ്റിനിൽക്കായിൽ അവൻ എഴുന്നേരു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു; പിരുന്നാൾ ബന്ധബാണിനോടുകൂടുടെ ദേശവുകു പോയി. 21 ആ പട്ടണത്തിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചു പലരെയും ശിഷ്യരാക്കിയശേഷം അവർ

ലുസ്ത്ര, ഇക്കൊന്തു, അന്ത്യാക്യ എന്ന പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു, 22 വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കേണ്ണം എന്നും നാം അനേകം കഷ്ണങ്ങളിൽകൂടി ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും പ്രഭോയിപ്പിച്ചു ശിഖ്യമാരുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു. 23 അവർ സദതോറും അവക്കു മുപ്പുമാരെ നിയമിക്കയും ഉപവസിച്ചും പ്രാത്യം ചുംബിച്ചും കാണു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച കത്താവികൾ അവരെ ഭാരമേലിക്കയും ചെയ്തു. 24 അവർ പിസിദ്ധയിൽകൂടി കടന്നു പംഘല്യതിൽഎത്തി, 25 പെട്ടയിൽവചനം പ്രസംഗിച്ചശ്രേഷ്ഠം അത്തലൈക്കു പോയി 26 അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അന്ത്യാക്കയിലേക്കു പോയി; തങ്ങൾ നിവത്തിച്ച വേലകായി ദൈവക്കുപയിൽ അവരെ ഭാരമേലിച്ചയച്ചതു അവിടെനിന്നു ആയിരുന്നുവെല്ലോ. 27 അവിടെ എത്തിയഗ്രഹം സദയെ ഒരുമിച്ചു കൂടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കയും ജാതികൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും അറിയിച്ചു. 28 പിന്നെ അവൻ ശിഖ്യമാരോടുകൂടെ കുറെക്കാലം അവിടെ പാത്തു.

15 തയഹൃദയിൽനിന്നു ചിലർ വന്നു: നിങ്ങൾ മോശെ കല്പിച്ച ആചാരം അനുസരിച്ചു പരിപ്പേദന എൽക്കാഞ്ഞാൽ രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിക്കയില്ല എന്നു സഹോദരമാരെ ഉപദേശിച്ചു. 2 പെണ്ണലോസിന്നും ബന്ധംബാസിന്നും അവരോടു അല്പമല്ലാത്ത വാദവും തക്കവും ഉണ്ടായിട്ടു പെണ്ണലോസും ബന്ധംബാസും അവബിൽ മറ്റു ചിലരും ഈ തക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി തയരുശലേമിൽ അപ്പോസ്റ്റലുടെ മുപ്പുമാരുടെയും അടക്കക്കൽ പോകേണ്ണ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 3 സദ അവരെ യാത്ര അയച്ചിട്ടു അവർ ഫോയിക്കയുംഡിലും ശമ്ര്ഥയിലും കൂടി കടന്നു ജാതികളുടെ മാനസാന്തരവിവരം അറിയിച്ചു സഹോദരമാക്കു മഹാസന്നേതാഷം വരുത്തി. 4 അവർ തയരുശലേമിൽ എത്തിയാറെ സദയും അപ്പോസ്റ്റലുടെ മുപ്പുമാരും അവരെ കൈകൊണ്ണു; ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കയും അവർ അറിയിച്ചു. 5 എന്നാൽ പരിശപക്ഷത്തിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവരെ പരിപ്പേദന കഴിപ്പിക്കയും മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം ആചരിപ്പാൻ കല്പിക്കയും വേണു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ അപ്പോസ്റ്റലുടെ മുപ്പുമാരും വന്നു കൂടി. 7 വളരെ തക്കം ഉണ്ടായശ്രേഷ്ഠം പരത്രാസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരമാരെ, കുറെ നാൾ മുന്നെ ദൈവം നിങ്ങളിൽ വെച്ചു എന്നാൻ മുഖാന്തരം ജാതികൾ സുവിശേഷഘടന കേട്ടു വിശ്വസിക്കേണ്ണ എന്നു നിശ്ചയിച്ചതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 8 ഹ്രദയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവം നമുക്കു തന്നതുപോലെ അവക്കും പരിശുള്ളത്താവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ണു സാക്ഷിനിന്നു വിശ്വാസത്താൽ 9 അവരുടെ ഹ്രദയങ്ങളെ ശുശ്വീകരിച്ചതിനാൽ നമുക്കും അവക്കും തമിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും വെച്ചിട്ടില്ല. 10 ആകയാൽ നമ്മുടെ പിതാക്കമാക്കും നമുക്കും ചുമപ്പാൻ കിഴിഞ്ഞിട്ടില്ലതെന്നുകൂം ശിഖ്യമാരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ പരിക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 11 കത്താവായ യേശുവിന്റെ കൂപയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ അവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. 12 ജനസമുദ്രം എല്ലാം മിണ്ണാതെ ബന്ധംബാസും പെണ്ണലോസും ദൈവം തങ്ങളെക്കൊണ്ണു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്തിച്ച അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും എല്ലാം വിവരിക്കുന്നതു കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. 13 അവർ പറഞ്ഞു

നിരുത്തിയശ്ശേഷം യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 14 സഹോദരന്മാരെ, എൻ്റെ വാക്കു കേട്ടു കൊൾവിൻ; ദൈവം തന്റെ നാമത്തിനായി ജാതികളിൽനിന്നു ഒരു ജനത്തെ എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു കൊക്കിച്ചതു ശ്രമോൻ വിവരിച്ചുവണ്ണോ. 15 ഇതിനോടു പ്രവാചകമാരുടെ വാക്യങ്ങളും ഒക്കുന്നു: 16 “അനന്തരം ഞാൻ ഭാവിപ്പിന്റെ വിശ്വപോയ കുടാരത്തെ വിശ്വം പണിയും; അതിന്റെ ശുന്നഗിപ്പിങ്ങളെ വിശ്വം പണിതു അതിനെ നിവിത്തിച്ചും; 17 മനുഷ്യർിൽ ശേഷിച്ചുവരും എൻ്റെ നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സകലജാതികളും കത്താവിനെ അനേഷിക്കും എന്നു 18 ഇതു പുംകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന കത്താവു അരുളിച്ചയുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവണ്ണോ. (അംഗ165) 19 ആകയാൽ ജാതികളിൽനിന്നു ദൈവത്തിനുവരെ നാം അസഹ്യപ്പെടുത്താതെ 20 അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ, പരസംഗം, ശ്രാസംമുട്ടിച്ചത്തു, രക്തം എന്നിവ വജ്ജിച്ചിരിപ്പാൻ നാം അവക്കു എഴുതേണം എന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 21 മോശരയുടെ ന്യായപ്രമാണം ശമ്പളത്തുതോറും പള്ളികളിൽ വായിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പുംകാലംമുതൽ പട്ടണം തോറും അതു പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടാണോ. 22 അപ്പോൾ തങ്ങളിൽ ചില പുരുഷമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു പെറലോസിനോടും ബന്ധബാസിനോടും കുടുംബങ്ങളിൽ അനേക്യാക്ക്യയിലേക്കു അയക്കേണം എന്നു അപ്പോൾതലമാരും മുപ്പുമാരും സമ്പ്രസാദയും നിർണ്ണയിച്ചു, സഹോദരന്മാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട പുരുഷമാരായ ബന്ധബാസ് എന്ന യുദ്ധയെയും ശീലാസിനെയും നിയോഗിച്ചു. 23 അവരുടെ കൈവശം എഴുതി അയച്ചതെന്തെനാൽ: അപ്പോൾതലമാരും മുപ്പുമാരായ സഹോദരന്മാരും അനേക്യാക്ക്യയിലും സുറിയയിലും കിലിക്ക്യയിലും ജാതികളിൽ നിന്നു ചേന്ന സഹോദരന്മാർക്കു വന്നും. 24 തങ്ങൾ കല്പന കൊടുക്കാതെ ചിലർ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ ഭേദപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കലക്കിക്കളെത്തു എന്നു കേൾക്കുകൊണ്ടു 25 തങ്ങൾ ചില പുരുഷമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തവരായ നമ്മുടെ 26 പ്രിയ ബന്ധബാന്നോടും പെറലോസോടും കുടുംബങ്ങളിൽ അടുക്കൽ അയക്കേണം എന്നു തങ്ങൾ ഒരുമനപ്പെട്ടു നിശ്ചയിച്ചു. 27 ആകയാൽ തങ്ങൾ യുദ്ധയെയും ശീലാസിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വാമൊഴിയായും ഇതുതനേ അറിയിക്കും. 28 വിഗ്രഹാപ്പിതം, രക്തം, ശ്രാസംമുട്ടിച്ചത്തു, പരസംഗം എന്നിവ വജ്ജിക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നല്ലാതെ അധികമായ ഭാരം ഓന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമതലരുതു എന്നു പരിശുഖാത്മാവിന്നും തങ്ങൾക്കും തോന്തിയിരിക്കുന്നു. 29 ഈ വജ്ജിച്ചു സുക്കിച്ചുകൊണ്ടാൽ നന്നു; ശുഭമായിരിപ്പിൻ. 30 അങ്ങനെ അവർ വിടവാങ്ങി അനേക്യാക്ക്യയിൽ ചെന്നു ജനസമൂഹത്തെ കുട്ടിവരുത്തി ലേവനും കൊടുത്തു. 31 അവർ ഈ ആശ്വാസവചനം വായിച്ചു സന്തോഷിച്ചു. 32 യുദ്ധയും ശീലാസും പ്രവാചകനാർ ആകകൊണ്ടു പല വചനങ്ങളാലും സഹോദരന്മാർ പ്രഭോധിപ്പിച്ചു ഉണ്ടും. 33 കുറുന്നാൾ താമസിച്ചശ്ശേഷം സഹോദരന്മാർ അവരെ അയച്ചുവരുടെ അടുക്കലേക്കു സമാധാനത്തോടെ പറഞ്ഞയച്ചു. 34 എന്നാൽ പെറലോസും ബന്ധബാസും അനേക്യാക്ക്യയിൽ പാതയു മറ്റു പലരോടും കൂടി കത്താവിന്റെ വചനം

ഉപദേശിച്ചും സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. 35 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പെണ്ണലോസ് ബന്ധംബാസിനോടു; നാം കത്താവിന്റെ വചനം അറിയിച്ച് പട്ടണംതോറും പിന്നെയും ചെന്നു സഹോദരമാർ എങ്ങനെന്നയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 36 മക്കാസ് എന്ന യോഹനാനെന്നയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ബന്ധംബാസ് ഇല്ലിച്ചു. 37 പെണ്ണലോസോ പാമ്പുല്യയിൽനിന്നു തങ്ങളെ വിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കു വരാതെ പോയവെന്ന കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. 38 അങ്ങനെ അവർ തമിൽ ഉഗ്രവാദമുണ്ടായിട്ടു വേർ പിരിഞ്ഞു, ബന്ധംബാസ് മക്കാസിനെ കൂട്ടി കൂപ്പത്തുകയറി കുഹൃബാസ് ദ്വീപിലേക്കു പോയി. 39 പെണ്ണലോസോ ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സഹോദരമാരാൽ കത്താവിന്റെ കൂപ്പത്തിൽ ഭരമേലിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 40 യാത്ര പുറപ്പെട്ടു സുനിയാ കിലിക്കു ദേശങ്ങളിൽ കൂട്ടി സംഖരിച്ചു സഭകളെ ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു.

16 അവൻ ദൈശ്വര്യത്തിലും ലുസ്ത്രയിലും ചെന്നു. അവിടെ വിശ്വാസമുള്ളാരു യെഹൂദസ്ത്രീയുടെ മകനായി തിമോമെത്യാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അപ്പൻ യവനനായിരുന്നു. 2 അവൻ ലുസ്ത്രയിലും ഇക്കോന്യത്തിലുമുള്ള സഹോദരമാരാൽ നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടാവൻ ആയിരുന്നു. 3 അവൻ തന്നോടുകൂടു പോരേണു എന്നു പെണ്ണലോസ് ഇല്ലിച്ചു; അവൻ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു അവിടങ്ങളിലുള്ള യഹൂദമാർ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരെ വിചാരിച്ചു അവനെ പരിപ്പേരു കഴിപ്പിച്ചു. 4 അവർ പട്ടണം തോറും ചെന്നു യെരുശലേമിലെ അപ്പോസ്തലമാരും മുപ്പുതാരും വിധിച്ച നിബ്ധ്യങ്ങൾ പ്രമാണിക്കേണ്ടതിനു അവക്കു ഏല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 5 അങ്ങനെ സഭകൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഉരുക്കയും എല്ലാത്തിൽ ദിവസേന പെരുകുകയും ചെയ്തു. 6 അവർ ആസ്യത്തിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു പതിശുഖാത്മാവു വിലക്കുകയാൽ മുഗ്യത്തിലും ഗലാത്യദേശത്തിലും കൂടി സംഖരിച്ചു, 7 മുസ്യത്തിൽ എത്തി ബിമുദ്രനുകു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചു; യെരുശലേമിൽ ആത്മാവോ അവരെ സമ്മതിച്ചില്ല. 8 അവർ മുസ്യ കടന്നു ത്രോവാസിൽ എത്തി. 9 അവിടെവെച്ചു പെണ്ണലോസ് രാത്രിയിൽ മക്കദോന്യക്കാരനായെന്നു പുരുഷൻ അരികെ നിന്നു: നീ മക്കദോന്യകു കടന്നുവന്നു തങ്ങളെ സഹായിക്ക എന്നു തന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതായി ഒരു ദർശനം കണ്ടു. 10 ഇള ദർശനം കണ്ടിട്ടു അവരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ ദൈവം തങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, തങ്ങൾ ഉടനെ മക്കദോന്യകു പുറപ്പെട്ടവാൻ ശ്രമിച്ചു. 11 അങ്ങനെ തങ്ങൾ ത്രോവാസിൽനിന്നു കൂപ്പൽ നീകൾ നേരെ സമാത്രാക്കയീലേക്കും പിറ്റെന്നാൾ നവപൊലിക്കും അവിടെ നിന്നു ഹിലിപ്പിയിലേക്കും ചെന്നു. 12 ഇതു മക്കദോന്യയുടെ ആ ഭാഗത്തെ ഒരു പ്രധാന പട്ടണവും റോമക്കാർ കൂടിയേറിപ്പാത്തതും ആകുന്നു: ആ പട്ടണത്തിൽ തങ്ങൾ ചില ദിവസം പാത്തു. 13 ശബ്ദത്തുനാളിൽ തങ്ങൾ ശോപുരത്തിനു പുറത്തെക്കു പോയി അവിടെ പ്രാത്മനാസമലം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു തങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പുഴവക്കത്തു ഇരുന്നു, അവിടെ കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളേടു സംസാരിച്ചു. 14 തുയതെതരാപട്ടണക്കാരത്തിയും രക്താംബരം വില്ക്കുന്നവളുമായി ലുഡിയ എന്നു പേരുള്ള ദൈവ ക്രതയായോരു സ്ത്രീ കേടുകൊണ്ടിരുന്നു. പെണ്ണലോസ് സംസാരിച്ചതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിനു കത്താവു അവളുടെ ഹ്യാദയം തുറന്നു 15 അവളും

കുട്ടംബവും സ്നാനം എറ്റ ശ്രേഷ്ഠം: നിങ്ങൾ എനെ കത്താവിൽ വിശ്വസ്ത എന്നു എള്ളിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എൻ്റെ വീടിൽ വന്നു പാപ്പിന് എന്നു അപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചു. 16 ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയാലതേക്കു ചെല്ലുവോൾ വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായി ലക്ഷണം പറഞ്ഞു യജമാനമാക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തുന്ന ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി ഞങ്ങളെ എതിരേറു. 17 അവർ പെണ്ണലോസിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ വന്നു: ഈ മനുഷ്യർ അതുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസമാർ, രക്ഷാമാർഘം നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നവർ എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 18 ഇങ്ങനെ അവർ പലനാൾ ചെയ്തുവന്നു. പെണ്ണലോസ് മുഴിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കി അവളിലുള്ള ഭൂതത്തോടു: അവരെ വിട്ടുപോകുവാൻ ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ തന്നെ അതു അവരെ വിട്ടുപോയി. 19 അവളുടെ യജമാനമാർ തങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്റെ ആശ പോയ്പോയതു കണ്ടിട്ടു പെണ്ണലോസിനെയും ശ്രീലാസിനെയും പിടിച്ചു, ചന്ദ്രസ്ഥലത്തു പ്രമാണികളുടെ അടുക്കലേക്കു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി 20 അധിപതികളുടെ മുസിൽ നിൽക്കി; ദയവുമൊരായ ഈ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കി, 21 ഗോമാക്കാരായ നമ്മക്കു അംഗീകരിപ്പാനും അനുസരിപ്പാനും ന്യായമല്ലാത്ത ആചാരങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 പുതുപ്പാരവും അവരുടെ നേരെ ഇളക്കി; അധിപതികൾ അവരുടെ വസ്ത്രം പറിച്ചുതിന്നു കോൽക്കാണ്ടു അവരെ അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 23 അവരെ വളരെ അടിപ്പിച്ചേഷം തടവിൽ ആക്കി കാരാഗ്യഹപ്രമാണിയോടു അവരെ സുക്ഷ്മതേതാദ കാപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 24 അവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കല്പന കിട്ടുകയാൽ അവരെ അക്കത്തെ തടവിൽ ആക്കി അവരുടെ കാൽ ആമത്തിൽ ഇടുപുട്ടി. 25 അശ്ലർത്തിക്കു പെണ്ണലോസും ശ്രീലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ പാടി സ്ത്രൂതിച്ചു: തടവുകാർ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 26 പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി, എല്ലാവരുടെയും ചങ്ങല അഴിഞ്ഞുവിണ്ണു. 27 കരാഗ്യഹപ്രമാണി ഉറക്കുണ്ടാക്കുന്നു കരാഗ്യഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ഉറന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ചങ്ങലക്കാർ ഓടിപ്പോയ്ക്കളെന്നു എന്നു ഉള്ളിച്ചു വാളുകൾ തന്നെത്താൻ കൊണ്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു. 28 അപ്പോൾ പെണ്ണലോസ്: നിന്നക്കു ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടെല്ലാ എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ വെളിച്ചം ചോദിച്ചു അക്കത്തെക്കു ചാടി വിരെച്ചുകൊണ്ടു പെണ്ണലോസിന്റെയും ശ്രീലാസിന്റെയും മുസിൽ വീണ്ണു. 30 അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: യജമാനമാരെ, രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്നു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 31 കത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കു; എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുട്ടംബവും രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 32 പിന്നെ അവർ കത്താവിന്റെ വചനം അവനോടും അവരെന്റെ വിട്ടിലുള്ള എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചു. 33 അവൻ രാത്രിയിൽ, ആ നാഴികയിൽ തന്നെ, അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ മുറിവുകളെ കഴുകി; താനും തനിക്കളുള്ളവരെല്ലാവരും താമസിയാതെ സ്നാനം എറ്റു. 34 പിന്നെ അവരെ വീടിൽ കൈകെലാണ്ടു അവക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു, ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൽ വീട്ടടക്കം ആനന്ദിച്ചു. 35 നേരം പുലന്നപ്പോൾ അധിപതികൾ കോല്ക്കാരെ അയച്ചു: ആ മനുഷ്യരെ വിട്ടുകൊണ്ടും എന്നു പറയിച്ചു. 36 കരാഗ്യഹപ്രമാണി ഈ വാക്കു പെണ്ണലോസിനോടു

അനിയിച്ചു: നിങ്ങളെ വിട്ടയപ്പാൻ അധിപതികൾ ആളയച്ചിൽക്കുന്നു; ആകയാൽ സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37 പെണ്ണലാസ് അവരോടു: രോമപെറ്റരഹാരായ ഞങ്ങളെ അവർ വിസ്താരം കുടാതെ പരസ്യമായി അടിപ്പിച്ചു തടവിലാക്കിയില്ലോ; ഇപ്പോൾ രഹസ്യമായി ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെ അല്ല; അവർ തന്നേ വന്നു ഞങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോകട്ട എന്നു പറഞ്ഞു. 38 കോല്ക്കാർ ആ വാക്കു അധിപതികളോടു ബോധിപ്പിച്ചാരെ അവർ രോമ പെറ്റരഹാർ എന്നു കേട്ടു അവർ ദേഹപ്പെട്ടു ചെന്നു അവരോടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു. 39 അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു പട്ടണം വിട്ടുപോകേണു എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 40 അവർ തടവു വിട്ടു ലുഡിയയുടെ വീടിൽ ചെന്നു സഹോദരാരെ കണ്ടു ആശുസിപ്പിച്ചുശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോയി.

17 അവർ അംഫിപോലിസിലും അപ്പാലോന്യതിലും കൂടി കടന്നു തെന്നുലാനികയെയിൽ എത്തി; അവിടെ ദേഹുദ്ധാരാരുടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 പെണ്ണലാസ് പതിവുപോലെ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മുന്നു ശമ്പുത്തിൽ തിരുവൈഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി അവരോടു വാദിച്ചു. 3 ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കയും മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിരെന്ത്രണേലക്കുയും ചെയ്യേണ്ടതു എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു അനിയിക്കുന്ന ഈ യേശുതന്നേ ക്രിസ്തു എന്നും തെളിയിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 4 അവരിൽ ചിലരും കേതിയുള്ള തയവനമാർജ്ജം ഒരു വലിയ കുട്ടവും മാന്യസ്ത്രീകളിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു പെണ്ണലാസിനോടും ശീലാസിനോടും ചേന്നു. 5 ദൈഹുദ്ധാരാരെ അസൃതപുണ്ഡ്രം, മിനക്കെടുനടക്കുന്ന ചില ദുഷ്ടമാരെ ചേത്തു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി പട്ടണത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കിയാണോന്ന് വീടു വളഞ്ഞു അവരെ ജനസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 6 അവരെ കാണാണ്ടിട്ടു യാണോനെയും ചില സഹോദരാരെയും നഗരാധിപമാരുടെ അടുക്കലേക്കു ഇഛച്ചുകൊണ്ടു: ഭൂലോകത്തെ കലഹിപ്പിച്ചവർ ഇവിടെയും എത്തി; 7 യാണോന്ന് അവരെ കൈക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു; അവർ കൈയും യേശു എന്ന മരുരാവൻ രാജാവു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസരുടെ നിയമങ്ങൾക്കു പ്രതികുലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു. 8 ഇതു കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരവും നഗരാധിപമാരും ഭേദിച്ചു. 9 യാണോന്ന് മുതലായവരോടു ജാമ്പം വാങ്ങി അവരെ വിട്ടുച്ചു. 10 സഹോദരാർ ഉടനെ, രാത്രിയിൽ തന്നേ, പെണ്ണലാസിനെയും ശീലാസിനെയും ബൈരോവക്കു പറഞ്ഞതയച്ചു. അവിടെ എത്തിയാരെ അവർ ദൈഹുദ്ധാരുടെ പള്ളിയിൽ പോയി. 11 അവർ തെന്നുലാനികയെയിലുള്ളവരെകാൾ ഉത്തമമാരായിരുന്നു. അവർ വചനം പുണ്ണജാഗ്രതയോടെ കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ അതു അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്നു ഭിന്നപ്രതി തിരുവൈഴുത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു പോന്നു. 12 അവരിൽ പലരും മാന്യരായ യവനസ്ത്രീകളിലും പുരുഷമാരിലും അനേകരും വിശ്വസിച്ചു. 13 പെണ്ണലാസ് ബൈരോവയിലും ദൈവവചനം അനിയച്ചതു തെന്നുലാനികയെയെല്ലാം ദൈഹുദ്ധാരാർ അനിഞ്ഞതു അവിടെയും വന്നു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി ഭേദപ്പിച്ചു. 14 ഉടനെ സഹോദരാർ പെണ്ണലാസിനെ സമുദ്രതീരത്തെക്കു പറഞ്ഞതയച്ചു; ശീലാസും തിമോമെയോസും അവിടെത്തന്നേ പാത്തു. 15 പെണ്ണലാസിനോടുകൂടെ വഴിത്തുണ്ണ പോയവർ അവനെ അമേനയോളം

കൊണ്ടുപോയി; ശീലാസും തിമോമെയോസും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ തന്റെ അടുക്കൽ വരേണും എന്നുള്ള കല്പന വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോന്നു. 16 അമേന്തിൽ പെണ്ണലാസ് അവക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നോൾ നഗരത്തിൽ ബിംബങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ണു മനസ്സിനു ചുടുപിടിച്ചു. 17 അവൻ പള്ളിയിൽവെച്ചു യൈഹൃദയാരോടും ദൈവങ്കൾക്കുന്ന ചന്ദ്രം പുനഃപഠിച്ചു. 18 അവൻ പള്ളിയിൽവെച്ചു സംഭാഷിച്ചുപോന്നു. 19 എപ്പിക്കുള്ളരും സ്ത്രോയികരും ആയ തത്ത്വങ്ങളാണികളിൽ ചിലർ അവനോടു വാദിച്ചു: ഈ വിടുവായൻ എന്തു പറവാൻ പോകുന്നു എന്നു ചിലരും അവൻ യൈഹൃദയിന്ത്യം പുനരുത്ഥാനത്തെയും പ്രസാർിക്കുന്നോടും ഇവൻ അന്യദേവതകളെ ഷ്ലാഷിക്കുന്നവൻ എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു 20 പിന്നെ അവനെ പിടിച്ചു അരയോപഗക്കുന്നിനേൽ കൊണ്ടുചെന്നു: നീ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ നവീനോപദേശം ഇന്നതു എന്നു തെങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? 21 നീ ചില അപൂർവ്വങ്ങളെ തെങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ കടത്തുന്നുവെല്ലോ; അതു എന്തു എന്നു അറിവാൻ തെങ്ങൾ ആത്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 എന്നാൽ അമേന്തർ ഒക്കയും അവിടെ വന്നു പാക്കുന്ന പരദേശികളും വല്ല പുതുമയ്യും പറകയോ കേൾക്കയോ ചെയ്യാനല്ലാതെ മറ്റാനിനും അവസരമുള്ളവരല്ല. 23 പെണ്ണലാസ് അരയോപഗമഭ്യു നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു. അമേന്തപുരുഷമാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാറില്ലും അതിഭക്തമാർ എന്നു താൻ കാണുന്നു. 24 താൻ ചുറ്റിനും നിങ്ങളുടെ പുജാസ്ഥാനങ്ങളെ നോക്കുന്നോൾ “അജ്ഞതാത ദേവനു്” എന്നു എഴുത്തുള്ള ഒരു വേദിക്കല്ലു കണ്ണു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെ പുജിക്കുന്നതു തന്നെ താൻ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 25 ലോകവും അതിലുള്ളതു ഒക്കയും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം സ്വർത്തനിനും ഭൂമിക്കും നാമനാകക്കാണ്ഡു ഒക്കപ്പണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല. 26 താൻ എല്ലാവക്കും ജീവനും ശ്വാസവും സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ ആകയാൽ വല്ലതിനും മട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ മാനുഷ്യക്കളാൽ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. 27 ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും കൂടിയിരിപ്പാൻ അവൻ ഒരു തന്ത്രിന്തിനും മനുഷ്യജാതിയെ ഒക്കയും ഉള്ളവാകി, അവരുടെ നിഖാസത്തിനും അതിരുകളും കാലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. 28 അവൻ ദൈവത്തെ തപ്പിനോക്കി കണ്ണാത്തുമോ എന്നു വെച്ചു അവനെ അനേകിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. അവൻ നമ്മിൽ ആക്കും അകന്തിക്കുന്നവന്നല്ലതാനും. 29 നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്താനം എന്നു വരികയാൽ ദൈവം മനുഷ്യരും ശില്പവിദ്യയും സകലവുംകൊണ്ടു കൊത്തിത്തീക്കുന്ന പൊൻ, വെള്ളി, കല്പ എന്നിവയോടു സദ്യം എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടതല്ല. 30 എന്നാൽ അറിയായ്മയുടെ കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരംപ്പേഡണമെന്നു മനുഷ്യരോടു കല്പിക്കുന്നു. 31 താൻ നിയമിച്ച പ്രയോഷൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെ നീതിയിൽ നിന്നും വിഡിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ദിവസതെ നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മർച്ചവർിന്തനിനു ഉയിരെന്ത്രഭ്യനേപ്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാവക്കും അതിന്റെ ഉറപ്പു നല്കിയുമിരിക്കുന്നു. 32 മർച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു ചിലർ പരിഹാസിച്ചു; മറ്റുചിലർ: തെങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി പിന്നെയും നിന്നേൻ

പ്രസംഗം കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അങ്ങനെ പെണ്ണലോസ് അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു പോയി 34 ചീല പുരുഷമാർ അവനോടു ചേന്നു വിശ്വസിച്ചു; അവർത്തി അരയോപഗമ്പാനിയായ ദിശയാനുസേയാസും മമ്പിന് എന്നു പേരുള്ളൊരു സ്ത്രീയും മറ്റു ചിലരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

18 അനന്തരം അവൻ അമേന വിട്ടു കൊരിന്തിൽ ചെന്നു. 2 യൈഹൃദയമാർ എല്ലാവരും രോമഗരം വിട്ടു പോകണം എന്നു കൂദാദേശാസ് കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഇത്തല്ലയിൽ നിന്നു ആ ഇടക്കവു വന്നവനായി പൊതാനാസ്‌കാരൻ അക്കിലാസ് എന്നു പേരുള്ളൊരു യൈഹൃദയെന്നും അവന്റെ ഭായ്പ് പ്രിസ്കില്ലയെന്നും കണ്ടു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 തൊഴിൽ ഒന്നാകകൊണ്ടു അവൻ അവരുടോടുകൂടെ പാത്രും വേല ചെയ്തുപോന്നു; തൊഴിലോ കുടാരപ്പണിയായിരുന്നു. 4 എന്നാൽ ശമ്പുത്തെന്നും അവൻ പജ്ഞിയിൽ സംവാദിച്ചു യൈഹൃദയാരെയും യവനമാരെയും സമ്മതിപ്പിച്ചു. 5 ശ്രീലിംഗസും തിമോമെയോസും മക്കദോന്യായിൽ നിന്നു വന്നാരെ പെണ്ണലോസ് വചനശോഖണ്ണത്തിൽ ശുഷ്കകാനിപ്പുണ്ടു യേശു തനേ ക്രിസ്തു എന്നു യൈഹൃദയാക്കു സാക്ഷീകരിച്ചു. 6 അവൻ എതിർ പറയുകയും ദുഷ്കികയും ചെയ്ക്കയാൽ അവൻ വന്നതു കുടഞ്ഞു; നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനു നിങ്ങൾ തനേ ഉത്തരവാദികൾ; എന്ന നിമ്മലൻ; ഇനിമേൽ എന്ന ജാതികളുടെ അടുക്കൽ പോകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ അവിടു വിട്ടു, തീരത്താസ് യുസ്തക്കതാസ് എന്ന രൂപ ദൈവഘടനയ്ക്ക് വിട്ടിൽ ചെന്നു; അവന്റെ വിട്ടു പജ്ഞിയോടു തൊട്ടിരുന്നു. 8 പജ്ഞി പ്രമാണിയായ ക്രിസ്പൊസ് തന്റെ സകല കുടുംബത്തോടുകൂടെ കത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്ത്യത്തിൽ അനേകർ വചനം കേടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു. 9 രാത്രിയിൽ കത്താവു ദർന്മത്തിൽ പെണ്ണലോസിനോടു; നീ ദയപ്പടാതെ പ്രസംഗിക്കു; മിണാതിരിക്കരുതു; 10 എന്ന നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ആരും നിനെ കയ്യേറും ചെയ്തു ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ല; ഈ പട്ടണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ ജനം ഉണ്ടു എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു. 11 അങ്ങനെ അവൻ ഒരാൺകും ആരുമാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു താമസിച്ചു. 12 ഗ്ലീയോൻ അഭാധയയിൽ ദേശാഭാധിപതിയായി വാഴുന്നോൾ യൈഹൃദയാർ പെണ്ണലോസിന്റെ നേരെ രൂമനപ്പേട്ടു എഴുന്നേറ്റു, അവൻ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുന്നാകെ കൊണ്ടുചെന്നു: 13 ഇവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിരോധമായി ദൈവത്തെ ജീപ്പാൻ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14 പെണ്ണലോസ് വായ്തുറപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നോൾ ഗ്ലീയോൻ യൈഹൃദയാരോടു; യൈഹൃദയാരെ, വല്ല അന്യായമോ വല്ലാത്ത പാതകമോ ആയിരുന്നേങ്കിൽ എന്ന ക്ഷമയോടെ നിങ്ങളുടെ സങ്കടം കേൾക്കുമായിരുന്നു. 15 വചനത്തെയും നാമങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള തക്കസംഗതികൾ എക്കിലോ നിങ്ങൾ തനേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; ഈ വകെക്കു ന്യായാധിപതി ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞു 16 അവരെ ന്യായാസനത്തിക്കൽനിന്നു പുറത്താക്കി. 17 എല്ലാവരും പജ്ഞിപ്രമാണിയായ സോസ്യമനേസിനെ പിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചു അടച്ചു; ഇതു നേരും ഗ്ലീയോൻ കുടാക്കിയില്ല. 18 പെണ്ണലോസ് പിന്നെയും കുറെനാൾ പാത്രശേഷം സഹോദരനാരോടു യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു, തനിക്കു രൂപേം

ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കെംക്രയറിൽ വെച്ചു തല കൈഷ്ടരം ചെയ്തിച്ചിട്ടു പ്രിസ്കില്ലേയോടു അക്കിലാസിനോടുകൂടെ കപ്പൽ കയറി സുറിയതിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു 14 എഹമ്സോസിൽ എത്തി അവരെ അവിടെ വിട്ടു; അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു യെഹുദമാരോടു സംബന്ധിച്ചു. 20 കുറെ കുടെ താമസിക്കേണ്ണം എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അവൻ സമ്മതിക്കാതെ: 21 ദൈവഹിതമുഖ്യങ്ങൾക്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞു വിടവാങ്ങി എഹമ്സോസിൽനിന്നു കപ്പൽ നീക്കി, 22 കൈസംഗ്രാഫിൽ വന്നിരാങ്ങി, തെരുഗലേമിലേക്കു ചെന്നു, സഭയെ വന്നനു ചെയ്തിട്ടു അനേകാക്ക്യായിലേക്കു പോയി. 23 അവിടെ കുറെനാൾ താമസിച്ച ശ്രേഷ്ഠം പുറപ്പെട്ടു, ക്രമത്താലെ ഗലാത്യദേശത്തിലും മുഗ്യയിലും സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യമാരെ ഒക്കെയും ഉറപ്പിച്ചു. 24 അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരനായി വാഗ്രഹ്യഭവവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ സാമത്യവുമുള്ള അപ്പൊല്ലാസ് എന്നു പേരുള്ളാരു യെഹുദൻ എഹമ്സോസിൽ എത്തി. 25 അവൻ കത്താവിന്റെ മാർത്തിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചവൻ ആയിരുന്നു; യോഹനാൻ്റെ സ്നാനത്തെത്തക്കുറിച്ചു മാത്രം അറിഞ്ഞതിരുന്നു എങ്കിലും ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവനാകയാൽ അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത സുക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കയും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. 26 അവൻ പള്ളിയിൽ പ്രാഗത്യത്തേതാട പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി; അക്കിലാസും പ്രിസ്കില്ലയും അവബന്ധം പ്രസംഗം കേട്ടാരെ അവനെ ചേത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ മാർദ്ദം അധികം സ്വപ്നമായി അവനു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. 27 അവൻ അവായയിലേക്കു പോകുവാൻ ഇച്ചിച്ചപ്പോൾ സഹോദരനാർ അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും അവനെ കൈകൊള്ളേണ്ടിതിനു ശിഷ്യമാർദ്ദു എഴുതുകയും ചെയ്തു; അവിടെ എത്തിയാരെ അവൻ ദൈവക്യപത്രാൽ വിശ്വസിച്ചവക്കു വളരെ പ്രയോജനമായിത്തിന്റും 28 യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു അവൻ തിരുവെഴുത്തുകളാൽ തെളിയിച്ചു ബലത്തേതാട യെഹുദമാരെ പരസ്യമായി വണ്ണിച്ചുകളിഞ്ഞു.

19 അപ്പൊല്ലാസ് കൊതിനിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ പെഡലോസ് ഉൾപ്പെടെങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു എഹമ്സോസിൽ എത്തി ചില ശിഷ്യമാരെ കണ്ണു: 2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു പരിശുഭ്യതമാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിനു: പരിശുഭ്യതമാവു ഉണ്ടാക്കുപോലും ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ എതായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നാനം എന്നു അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിനു: യോഹനാൻ്റെ സ്നാനം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 4 അതിനു പെഡലോസ്: യോഹനാൻ്റെ മനസാത്തരന്നാനമഞ്ചേരു കഴിപ്പിച്ചു തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ണം എന്നു ജനത്തോടു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു. 5 ഇതു കേട്ടാരെ അവർ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 6 പെഡലോസ് അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ പരിശുഭ്യതമാവു അവരുടെമേൽ വന്നു അവർ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കയും പ്രവചിക്കയും ചെയ്തു. 7 ആ പുരുഷമാർ എല്ലാം കൂടി പ്രനാഭാളം ആയിരുന്നു. 8 പിനെ അവൻ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു സംവാദിച്ചും സമ്മതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു മുന്നു മാസത്തോളം പ്രാഗത്യത്തേതാട പ്രസംഗിച്ചു. 9 എന്നാൽ ചിലർ കരിനപ്പെട്ടു അനുസരിക്കാതെ പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇല്ല മാർത്തത ദുഷ്കിച്ചപ്പോൾ അവൻ അവരെ വിട്ടു ശിഷ്യമാരെ വേർത്തിച്ചു, തുറന്നൊസിന്റെ പാംഗാലയിൽ ഭിന്നപ്രതി സംവാദിച്ചുപോന്നു. 10 അതു രണ്ടു സംവത്സരത്തേതാളം

നടക്കയാൽ ആസ്യത്തിൽ പാക്കുന്ന തൈഹൃദയാരും യവനമാരും എല്ലാം കത്താവിഞ്ചേ
 വചനം കേൾപ്പാൻ ഇടയായി. 11 എവെം പെണ്ണലോസ് മുഖാന്തരം അസാധാരണയായ
 വീഞ്ഞപ്രവർത്തികളെ ചെയ്തിക്കയാൽ 12 അവൻ മെയ്മേൽനിന്നു ദുമാലും ഉത്തരീയവും
 രോഗികളുടെമേൽ കൊണ്ടുവനിട്ടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ വിട്ടുമാറുകയും
 ദുരാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 13 എന്നാൽ ദേശാന്തരികളായി നടക്കുന്ന
 മന്ത്രവാദികളായ ചില തൈഹൃദയാർ: പെണ്ണലോസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിഞ്ചേ
 നാമത്തിൽ തൊൻ നിങ്ങളോടു ആശയിട്ടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിഞ്ചേ നാമം
 ചൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞു. 14 ഇങ്ങനെ ചെയ്തവർ മഹാപുരോഹിതനായ സ്കേവാ
 എന ഒരു തൈഹൃദയിഞ്ചേ ഏഴു പുത്രനാർ ആയിരുന്നു. 15 ദുരാത്മാവു അവരോടു:
 യേശുവിനെ തൊൻ അഡിയുനു; പെണ്ണലോസിനെയും പരിപ്രയമുണ്ടു്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
 ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 16 പിന്നെ ദുരാത്മാവുള്ള മനുഷ്യർ അവരുടെമേൽ ചാടി
 അവരെ ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കയാൽ അവർ നന്ദരും മുറിവേറവരുമായി ആ
 വിട്ടിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി. 17 ഇതു എഫേസോസിൽ പാക്കുന്ന സകല തൈഹൃദയാരും
 യവനമാരും അറിഞ്ഞു; അവക്കു കൈകയും ഭയം തട്ടി, കത്താവായ യേശുവിഞ്ചേ
 നാമം മഹിമപ്പെട്ടു 18 വിശ്വസിച്ചുവരിൽ അനേകരും വന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെ
 ഏറ്റുപറഞ്ഞു അറിയിച്ചു. 19 കഷുദ്രപ്രയോഗം ചെയ്തിരുന്ന പലരും തങ്ങളുടെ
 പുസ്തകങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു എല്ലാവരും കാണിക്കു ചുട്ടുകളിഞ്ഞു; അവയുടെ
 വില കണക്കുകൂട്ടിയാരെ അസ്തിനിനിരം വെള്ളിക്കാശു എന്നു കണക്കു. 20 ഇങ്ങനെ
 കത്താവിഞ്ചേ വചനം ശക്തിയോടെ പരന്നു പ്രബലപ്പെട്ടു. 21 ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു
 പെണ്ണലോസ് മക്കദോന്യയിലും അഭാധയിലും കൂടി കടന്നു തെരുശലേമിലേക്കും
 ഹോക്കേണം എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു: തൊൻ അവിടെ ചെന്നശേഷം രോമയും
 കാണേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 22 തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരിൽ തിരുമാമെയൊസ്,
 എറസ്തതാസ് എന രണ്ടുപേരെ മക്കദോന്യിലേക്കു അയച്ചിട്ടു താൻ കുറൈക്കാലം
 ആസ്യത്തിൽ താമസിച്ചു. 23 ആ കാലത്തു ഇള മാർത്തേച്ചാല്ലി വലിയ കലഹം
 ഉണ്ടായി. 24 വെള്ളികൊണ്ടു അതെത്തമിസ് ദേവിയുടെ കേഷത്രുപങ്ങളെ തീക്കുന്ന
 ദൗമേതിയോസ് എന തട്ടാൻ തൊഴിൽക്കാക്കു വളരെ ലാഡ വരുത്തി വന്നു.
 25 അവൻ അവരെയും ആ വകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വേലക്കാരെയും കൂട്ടിവരുത്തി:
 പുരുഷന്മാരെ, നമ്മുടെ സന്ധാര്യം ഈ തൊഴിൽക്കൊണ്ടു ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു
 ബോധ്യമല്ലോ. 26 എന്നാൽ ഈ പെണ്ണലോസ് എന്നവൻ കയ്യാൽ തിരഞ്ഞു ദേവനാർ
 അല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഫേസോസിൽ മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും ആസ്യത്തിൽ
 കൈകയും വളരെ ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു മറിച്ചുകളിഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ കണക്കും
 കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 27 അതിനാൽ നമ്മുടെ ഈ കാര്യം ആകേഷപത്തിൽ
 ആകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ അതെത്തമിസ് മഹാദേവിയുടെ കേഷത്രം
 ഏതുമില്ല എന്നു വരികയും ആസ്യമുഴുവനും ഭൂതലവും ജേജിച്ചുപോരുന്നവളുടെ
 മാഹാത്മ്യം ഒടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവർ ഇതു കേടു ക്രോധം
 നിജിന്തവരായി: എഫേസ്യരുടെ അതെത്തമിസ് മഹാദേവി എന്നു ആത്മം. 29 പട്ടണം
 മുഴുവനും കലഹം കൊണ്ടു നിരഞ്ഞു, അവർ പെണ്ണലോസിഞ്ചേ കൂട്ടുയാത്രക്കാരായ
 ശായോസ് അരിസ്തപ്പോസ് എന മക്കദോന്യരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു രംഗസമലത്തെക്കു

എമുനപ്പെട്ട് പാതയു ചെന്നു. 30 പെറലൊസ് ജനസമൂഹത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചാരെ ശിഷ്യമാർ അവനെ വിട്ടില്ല. 31 അസ്യാധിപരമാർത്ത ചിലർ അവൻ്റെ സ്നേഹിതനാർ ആകയാൽ: രാഗസ്ഥലത്തു ചെന്നു പോകരുതു എന്നു അവരും അവൻ്റെ അടുക്കൽ ആളുയച്ചു അപേക്ഷിച്ചു. 32 ജനസംഘം കലകത്തിലായി മിക്കപേരും തങ്ങൾ വന്നുകൂടിയ സംഗതി എന്തെന്നു അറിയായകയാൽ ചിലർ ഇങ്ങനെന്നു ചിലർ അങ്ങനെന്നും ആത്മ. 33 ദയപ്പുദാർ മുഖ്യമാട്ടു ഉന്നിക്കാണ്ഡുവന അലക്സന്ററിനെ പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ സംസാരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു: അലക്സന്റർ ആംഗം കാട്ടി ജനസമൂഹത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 34 എന്നാൽ അവൻ ദയപ്പുദാൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ: എഹമസ്യരുടെ അതെത്തമിന്സ് മഹാദേവി എന്നു എല്ലാവരും കൂടി രണ്ടു മണിനേരത്തോളം എക്കശിശ്വത്തോടെ ആത്മക്രാന്തിരുന്നു. 35 പിന്ന പട്ടണമേനവൻ പുരുഷാരത്തെ അമത്തി പറഞ്ഞതു്: എഹമസ്യപുരുഷമാരെ, എഹമണ്ണോസ് പട്ടണം അതെത്തമിന്സ് മഹാദേവിക്കും ദ്രോവിൽനിന്നു വീണാ ബിംബത്തിന്നും ക്ഷത്രപാലക എന്നു അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആരു? 36 ഈതു എതിർമൊഴിയില്ലാത്തതാകയാൽ നിങ്ങൾ തിട്ടക്രമമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ അടങ്കിപ്പാക്കണ്ടതാകുന്നു. 37 ഈ പുരുഷമാരെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കാണ്ഡുവന്നുവള്ളു; അവർ ക്ഷത്രം കവച്ച് ചെയ്യുന്നവരല്ല, നമ്മുടെ ദേവിയെ ദുഷ്ക്രമമുന്നുവരുമല്ല. 38 എന്നാൽ ദൈമൗതിയെനാസിന്നും കൂടെയുള്ള തൊഴിൽക്കാർക്കും വല്ലവന്നേയും നേരെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടജിൽ വിസ്താരത്തിവസങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടു്; ദേശാധിപതികളും ഉണ്ടു്; തമിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു. 39 വേരെ കാൽം ചൊല്ലി ആകുന്നു വാദം എക്കിൽ ധമ്മസഭയിൽ തീക്കാമല്ലോ. 40 ഇന്നതെത്ത കലഹത്തിന്നു കാരണമില്ലായ്കയാൽ അതു നിമിത്തം നമ്മുടെ പേരിൽ കുറു ചുമത്തുവാൻ ഇടയുണ്ടു് സ്വപ്നം; ഈ ആർക്കുട്ടത്തിനു ഉത്തരം പറവാൻ നമുക്കു വക ഒന്നുമില്ലല്ലോ. 41 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു അവൻ സദയ പിരിച്ചുവിട്ടു.

20 കലഹം ശമിച്ചുശേഷം പെറലൊസ് ശിഷ്യമാരെ കൂട്ടിവരുത്തി പ്രഭോധിപ്പിച്ചിട്ടു് യാത്രപറഞ്ഞു മക്കദോന്നുക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. 2 ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു അവരെ ഏറിയോന്നു പ്രഭോധിപ്പിച്ചിട്ടു ത്വന്നുദേശത്തു എത്തി. 3 അവിടെ മുന്നു മാസം കഴിച്ചിട്ടു സുഖിയെക്കു കപ്പൽ കയറിപ്പോകുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ദയപ്പുദാർ അവൻ്റെ നേരെ കൂടുകേട്ടു ഉണ്ടാകുകയാൽ മക്കദോന്നുവഴിയായി മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 4 ബൈരോവയിലെ പുരാസിന്റെ മകൻ സോപത്രാസും തെല്ലുലോസിക്കുരായ അരിസ്തഠനാസും സെക്കുരന്താസും ദൈബ്ല്യക്കാരനായ ഗാഥയാസും തിമോമെയയാസും ആസ്യക്കാരായ തുഹിക്കാസും ത്രോഫിമൊസും ആസ്യവരെ അവനോടു കുടെ പോയി. 5 അവർ മുന്നെ പോയി ത്രോവാസിൽ തങ്ങൾക്കായി കാത്തിരുന്നു. 6 തങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫിലിപ്പിയിൽ നിന്നു കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസംകാണ്ഡു ത്രോവാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാത്രു. 7 ആഴ്ചവടക്കത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ തങ്ങൾ അപ്പും നൃക്കുവാൻ കൂടിവന്നപ്പോൾ പെറലൊസ് പിറുന്നാൾ പുറപ്പെട്ടവാൻ ഭാവിച്ചതുകാണ്ഡു അവരോടു സംബന്ധിച്ചു പാതിരവത്രയും പ്രസംഗം നീട്ടി. 8 തങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ യുത്തിക്കാണ് എന്ന ദയവനക്കാരൻ

കിളിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു ഗാധനിദ പിടിച്ചു, 9 പെഡലോസ് വളരെ നേരം സംഭാഷികയാൽ നിദ്രാവശമനായി മുന്നാം തട്ടിൽ നിന്നു താഴെ വീണു; അവനെ മരിച്ചുവന്നായി എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. 10 പെഡലോസ് ഇരങ്ങിച്ചെന്നു അവൻമേൽ വീണു തഴുകി: ഫ്രെമിക്കേണ്ടാ; അവൻ പ്രാണൻ അവനിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ അവൻ കയറിച്ചെന്നു അപ്പും നുറുക്കി തിന്നു പുലരുവോളം സംഭാഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പോയി. 12 അവർ ആരു ബാലനെ ജീവന്നുള്ളവനായി കൊണ്ടുവന്നു അത്യന്തം ആശ്രസിച്ചു. 13 തെങ്ങൾ മുന്നായി കപ്പൽ കയറി പെഡലോസിനെ അണ്ണുണ്ടിൽ വെച്ചു കയറിക്കൊശവാൻ വിചാരിച്ചു അവിടെക്കു ഓടി; അവൻ കാൽനടയായി വരുവാൻ വിചാരിച്ചു ഇങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. 14 അവൻ അണ്ണുണ്ടിൽ തെങ്ങളോടു ചേന്നപ്പോൾ അവനെ കയറി മിതുലേന്തിൽ എത്തി; 15 അവിടെ നിന്നു നീകിലി, പിറുന്നാൾ വിതോസ്വീപിന്റെ തുക്കിൽ എത്തി, മറുന്നാൾ സാമാസ്വീപിൽ അണ്ണഞ്ഞു പിറുന്നു മിലേതെത്താസിൽ എത്തി. 16 കഴിയും എകിൽ പെന്തകൊസ്തുനാളേക്കു യെരുസലേമിൽ എത്തേതണ്ടതിനു പെഡലോസ് ബഹുപ്പെട്ടുകയാൽ ആസ്യയിൽ കാലതാമസം വരരുതു എന്നുവെച്ചു എഫെസോസിൽ അടുക്കാതെ ഓടേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. 17 മിലേതെത്താസിൽ നിന്നു അവൻ എഫെസോസിലേക്കു ആളയച്ചു സദൈിലെ മുപ്പുമാരെ വരുത്തി. 18 അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ ആസ്യയിൽ വന്ന ഒന്നാം നാൾ മുതൽ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടു എങ്ങനെയിരുന്നു എന്നും 19 വളരെ താഴ്മയോടും കണ്ണുനീരോടും യെഹുദമാരുടെ കൃപ്പകെട്ടുകളാൽ എനിക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടങ്ങളോടും കൂടെ 20 കത്താവിനെ സേവിച്ചു വന്നു എന്നും പ്രായോജനമുള്ളതു ഒന്നും മരച്ചുവെക്കാതെ പരസ്യമായും വീടുതോറും നിങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ഉപദേശികകയും ചെയ്തു എന്നും 21 ദൈവത്തികലേക്കുള്ള മാനസാന്തരവും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുകീസ്തവും വിശ്വാസവും യെഹുദമാക്കും യവനമാക്കും സാക്ഷികരിച്ചു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 22 ഇപ്പോൾ ഇതാ, എന്നാൽ ആത്മാവിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി യെരുസലേമിലേക്കു പോകുന്നു. 23 ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പരിശുഭ്യാത്മാവു പട്ടണം തോറും സാക്ഷ്യം പറയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ എനിക്കു നേരിട്ടുവാനുള്ള ഒന്നും എന്നാൽ അറിയുന്നില്ല. 24 എക്കിലും എന്നാൽ എന്റെ പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എല്ലാനീല്ല; എന്റെ ഓടവും ദൈവക്കൂപയുടെ സുവിശേഷത്തിനു സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിനു കത്താവായ യേശുതന ശുശ്രാഷയും തികെക്കേണ്ടു എന്നേ എനിക്കുള്ളൂ. 25 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നവനായ എന്റെ മുഖം നിങ്ങൾ ആരും ഇനി കാണുകയില്ല എന്നു എന്നാൽ അറിയുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും നശിച്ചുപോയാൽ എന്നാൽ കൂറുകാരന്നല്ല എന്നു എന്നാൽ ഇനേ ദിവസം നിങ്ങളോടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 27 ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന ദ്വീം മരച്ചുവെക്കാതെ എന്നാൽ മുഴുവന്നു അറിയിച്ചുതനിരിക്കുന്നവല്ലോ. 28 നിങ്ങളെള്ളത്തെന്നേയും താൻ സ്വന്തരക്തത്താൽ സമാഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സദയെ മേയ്പാൻ പരിശുഭ്യാത്മാവു നിങ്ങളെ അഭ്യക്ഷരാക്കിവെച്ച ആട്ടിൻ കൂടും മുഴുവന്നേയും സുക്ഷിച്ചുകൊശവിൻ. 29 എന്നാൽ

പോയ ശ്രേഷ്ഠം ആട്ടിൻ കൃത്യത്തെ ആദരിക്കാതെ കൊടിയെ ചെന്നായ്‌കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 30 ശിഷ്യർക്കാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വലിച്ചുകളവാനായി വിപരീതോപദേശം പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എഴുന്നേപ്പുകും. 31 അതുകൊണ്ടു ഉണ്ടിരിപ്പിൻ; ഞാൻ മുന്നു സംബത്സരം രാപ്പകൽ ഇടവിടാതെ കണ്ണുനീറു വാത്തുംകാണ്ടു ഓരോരുതന്നു ബുദ്ധിപറഞ്ഞതുതന്നു ഓത്തുകൊൾവിൻ. 32 നിങ്ങൾക്കു ആത്മികവഖ്യന വരുത്തുവാനും സകല വിശ്വജന്മാരോടുകൂടെ അവകാശം തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും അവൻ്റെ ക്ഷേപയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ദൈമേഖ്ലിക്കുന്നു. 33 അതുകെയും ബെള്ളിയോ പൊന്നാം വസ്ത്രമോ ഞാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. 34 എൻ്റെ മുട്ടിനും എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ ഈ കൈകളാൽ അഭ്യാനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 35 ഇങ്ങനെ പ്രയതിം ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരെ സഹായികയും, വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗം എന്നു കത്താവായ യേശുതാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു ഓത്തുകൊൾക്കയും വേണ്ടതു എന്നു ഞാൻ എല്ലാക്കാണ്ടും നിങ്ങൾക്കു ദുഷ്കാരം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 36 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുട്ടുകുത്തി അവരെല്ലാവരോടും കൂടെ പ്രാത്മിച്ചു. 37 എല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞു. 38 ഇന്നിമേൽ അവൻ്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറ്റവും ദുഃഖിച്ചു പെണ്ണലോസിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു കപ്പലോളം അവനോടുകൂടെ വന്നു അവനെ യാത്രയയ്ക്കു.

21 അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതു നീക്കിയശ്രേഷ്ഠം ഞങ്ങൾ നേരെ ഓടി കോസിലും പിറ്റെനാൾ രോദാസിലും അവിടം വിട്ടു പത്തരയിലും എത്തി. 2 മൊയ്ക്കിക്കയ്ക്കുന്ന പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ അതിൽ കയറി ഓടി. 3 കുഫ്രോസ് ദ്വീപുകൾ അതിനെ ഇടത്തുപുറം വിട്ടു സുറിയയിലേക്കു ഓടി സോറിൽ വന്നിരിഞ്ഞു; കപ്പൽ അവിടെ ചരകു ഇറക്കുവാനുള്ളതായിരുന്നു; 4 ഞങ്ങൾ ശിഷ്യർക്കാരെ കണ്ണാട്ടി എഴുന്നാൾ അവിടെ പാത്തു; അവർ പെണ്ണലോസിനോടു തയരുശലേമിൽ പോകരുതു എന്നു ആത്മാവിനാൽ പറഞ്ഞു. 5 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നേണ്ടാൽ അവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളും കൂടികളുമായി പട്ടണത്തിനു പുറത്തോളം ഞങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു 6 കടൽകരയിൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാത്മിച്ചു തമ്മിൽ യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി; അവർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 7 ഞങ്ങൾ സോർ വിട്ടു കപ്പലോടു തികെച്ചു പ്രത്യോഗിപ്പിൽ എത്തി സഹോദരനാരെ വന്നും ചെയ്തു ഒരു ദിവസം അവരോടുകൂടെ പാത്തു. 8 പിറ്റെനാൾ ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു കൈസംസ്ഥിയിൽ എത്തി, എഴുവരിൽ ഒരുവനായ ഫിലിപ്പോസ് എന്ന സുവിശേഷക്കണ്ടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ പാത്തു. 9 അവനു കന്യകമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ നാലു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 ഞങ്ങൾ അവിടെ വളരെ ദിവസം പാത്തിരിക്കുന്നേണ്ടാൽ അശബ്ദാസ്വാസ് എന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ തയരുത്തുയിൽ നിന്നു വന്നു. 11 അവൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു പെണ്ണലോസിന്റെ അരക്കച്ചു എടുത്തു തന്റെ കൈകളാലുകളെ കെട്ടി; ഈ അരക്കച്ചയുടെ ഉടമസ്ഥനെ തയരുത്തു തയരുശലേമിൽ ഇങ്ങനെ കെട്ടി ജാതികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്ലിക്കും എന്നു പരിശുഭാത്മാവു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഇതു കേട്ടാറെ തയരുശലേമിൽ

പോകരുതു എന്നു തങ്ങളും അവിടത്തുകാരും അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13
 അതിനു പെണ്ണലാസ്: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു എന്ന് ഹയ്യാം ഇങ്ങനെ തകർക്കുന്നതു
 എന്തു? കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിനു വേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ
 മാത്രമല്ല യൈരുഗലേമിൽ മരിപ്പാനും ഞാൻ ഒരുജിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
 പറഞ്ഞു. 14 അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൂടായ്ക്കയാൽ: കത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കെടു
 എന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങൾ മിണ്ണാതിരുന്നു. 15 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
 തങ്ങൾ യാത്രക്കു കോപ്പുകൂട്ടി യൈരുഗലേമിലേക്കു പോയി. 16 കൈസൽത്തിലെ
 ശിഷ്യനാൽ ചിലരും തങ്ങളോടുകൂടെ പോന്നു, കുഞ്ഞാസ്കാരനായ മന്ദാസോൻ
 എന ഒരു പദ്ധതിപ്പിശ്ചനോടുകൂടെ അതിമികളായ്പാക്കേണ്ടതിനു തങ്ങളെ അവന്റെ
 അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 17 യൈരുഗലേമിൽ എത്തിപ്പോൾ സഹോദരനാർ
 തങ്ങളെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു. 18 പിറ്റേനു പെണ്ണലാസും തങ്ങളും
 യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ പോയി; മുപ്പുനാരും എല്ലാം അവിടെ വന്നു കൂടി. 19
 അവൻ അവരെ വദനം ചെയ്തു തന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ദൈവം ജാതികളുടെ
 ഇടയിൽ ചെയ്തിപ്പുതു ഓരോനായി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 20 അവർ കേടു ദൈവത്തെ
 മഹത്യപ്പെടുത്തി. പിനെ അവനോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരാ, യൈഹൃദയമാരുടെ
 ഇടയിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവർ എത്ര ആയിരം ഉണ്ടു എന്നു നീ കാണുന്നവല്ലോ;
 അവർ എല്ലാവരും ന്യായപ്രമാണത്തല്ലരമാർ ആകുന്നു. 21 മക്കളെ പതിപ്പേറു
 ചെയ്യുതു എന്നും നമ്മുടെ മംഗല അനുസംശ്ലീഷു നടക്കരുതു എന്നും നീ ജാതികളുടെ
 ഇടയിലുള്ള സകല യൈഹൃദയമാരോടും പറഞ്ഞു മോശരയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളിവാൻ
 ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു അവർ നിന്നെങ്കും ചുഡിച്ചിരിക്കുന്നു. 22 ആകയാൽ
 എന്താകുന്നു വേണ്ടു? നീ വനിക്കാഡു എന്നു അവർ കേൾക്കും നിശ്ചയം. 23
 തങ്ങൾ നിന്നോടു ഇള പരയുന്നതു ചെയ്ക്ക; നേച്ചയുള്ള നാലു പുരുഷമാർ
 തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു. 24 അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ നിന്നെ
 ശുഖിവരുത്തി അവരുടെ തല കൈശ്ശറം ചെയ്യേണ്ടതിനു അവക്കു വേണ്ടി
 ചെലവു ചെയ്ക്ക; എന്നാൽ നിന്നെങ്കൊണ്ടു കേടുതു ഉള്ളതലു എന്നും നീയും
 ന്യായപ്രമാണത്തെ ആചരിച്ചു ക്രമമായി നടക്കുന്നവൻ എന്നും എല്ലാവരും അറിയും.
 25 വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ജാതികളെ സംബന്ധിച്ചോ അവർ വിഗ്രഹാസ്ഥിതവും രക്തവും
 ശ്വാസംമുട്ടിപ്പുത്തതും പരസംഗവും മാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടു എന്നു വിധിച്ചു എഴുതി
 അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 26 അങ്ങനെ പെണ്ണലാസ് ആ പുരുഷമാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 പിറ്റേനാൾ അവരോടുകൂടെ തന്നെ ശുഖിവരുത്തി ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു;
 അവരിൽ ഓരോരുത്തനുവേണ്ടി വഴിപാടു കഴിപ്പാനുള്ള ശുഖികരണകാലം തിക്കണ്ണതു
 എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 ആ എഴു ദിവസം തീരാരാധനയ്ക്കാർ ആസ്യയിൽ നിന്നു വന്ന
 യൈഹൃദയമാർ അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ണിട്ടു പുരുഷാരത്തെ കൈയെയും ഇളക്കി
 അവനെ പിടിച്ചു: 28 തിസായേൽപ്പുരുഷമാരെ, സഹായിപ്പിൾ; ഇവൻ ആകുന്നു
 ജനത്തിനും ന്യായപ്രമാണത്തിനും ഇള സ്ഥലത്തിനും വിരോധമായി എല്ലായിടത്തും
 എല്ലാവരെയും ഉപദേശിക്കുന്നവൻ; അവൻ യവനമാരെയും ദൈവാലയത്തിൽ
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ഇള വിശ്വലു സ്ഥലം തീണ്ടിച്ചുകളിഞ്ഞതു എന്നു വിളിച്ചുകൂടി.
 29 അവർ മുന്നെ എഹമസ്യനായ ത്രോഫിമോസിനെ അവനോടുകൂടെ നഗരത്തിൽ

കണ്ടതിനാൽ പെണ്ണലോസ് അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു. 30 നഗരം എല്ലാം ഇളക്കി ജനം ഓടിക്കുട്ടി പെണ്ണലോസിനെ പിടിച്ചു ദൈവാലയത്തിനു പുറത്തെക്കു ഇഴച്ചു കൊണ്ടുപോയി; ഉടൻ വാതിലുകൾ അടച്ചുകളിഞ്ഞു. 31 അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ ശമിക്കുന്നേപ്പാൾ യെരുശലേം ഒക്കയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നു പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപനു വത്തമാനം എത്തി. 32 അവൻ കഷ്ണത്തിൽ പടയാളികളെയും ശതാധിപന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരുടെ നേരെ പാഞ്ചത്വവന്നു; അവർ സഹസ്രാധിപനെയും പടയാളികളെയും കണ്ണപ്പോൾ പെണ്ണലോസിനെ അടിക്കുന്നതു നിരുത്തി. 33 സഹസ്രാധിപൻ അടുത്തുവന്നു അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു ചങ്ങലവെപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആർ എന്നും എന്നു ചെയ്തു എന്നും ചോദിച്ചു. 34 പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെന്നും ചിലർ അങ്ങനെന്നും നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ആരവാരം ഷേത്രവായി നിശ്ചയം നന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായ്ക്കയാൽ അവനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 35 പടിക്കട്ടിമേൽആയപ്പോൾ: അവനെ കൊന്നുകളുകു എന്നു ആത്തുകൊണ്ടു ജനസമൂഹം പിൻചെല്ലുകയാൽ 36 പുരുഷാരത്തിന്റെ ബലാർക്കാരം പേടിച്ചിട്ടു പടയാളികൾ അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. 37 കോട്ടയിൽ കടക്കുമാറായപ്പോൾ പെണ്ണലോസ് സഹസ്രാധിപനോടു: എനിക്കു നിന്നോടു ഒരു വാക്കു പറയാമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനും അവൻ: നിന്നക്കു യവനഭാഷ അറിയാമോ? 38 കുറു നാൾ മുന്നെ കലഹം ഉണ്ടാക്കി നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ മിസ്റ്ററിമ്യൻ നീ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അതിനും പെണ്ണലോസ്: ഞാൻ കിലിക്കൃതിൽ തന്സാസ് എന പ്രസിദ്ധനഗരത്തിലെ പെണ്ണരനായോരു യെഹൂദൻ ആകുന്നു. ജനത്തോടു സംസാർപ്പാൻ അനുവദിക്കേണ്ണം എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അവൻ അനുവദിച്ചപ്പോൾ പെണ്ണലോസ് പടിക്കട്ടിമേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തോടു ആംഗ്രൂ കാട്ടി, വളരെ മെമ്പനമായ ശ്രേഷ്ഠം എബ്രായഭാഷയിൽ വിളിച്ചുപറിഞ്ഞതാവിതു:

22 സഹോദരനാരും പിതാക്കന്നാരുമായുള്ളാരെ, എനിക്കു ഇന്നു നിങ്ങളോടുള്ള പ്രതിവാദം കേടുകൊൾവിൻ. 2 എന്നാൽ എബ്രായഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടു അവർ അധികം മെമ്പനമായി നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതെന്നെന്നാൽ: 3 ഞാൻ കിലിക്കൃതിലെ തന്സാസിൽ ജനിച്ച യെഹൂദനും ഈ നഗരത്തിൽ വളന്നു ഗമാലിയേലിൻ്റെ കാല്പക്കുൽ ഇരുന്നു പിതാക്കന്നാരുടെ ന്യായപ്രമാണം സുക്ഷ്മതയോടെ അഭ്യന്തരിച്ചവനുമാകയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇന്നു ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവസേവയിൽ എത്രിവുള്ളവനായിരുന്നു. 4 ഞാൻ പുരുഷമാരെയും സ്ത്രീകളെയും പിടിച്ചു കൈട്ടി തടവിൽ ഏല്പിച്ചും ഈ മാർക്കാരെ കൊല്ലുവാനും മടിക്കാതെ ഉപദ്രവിച്ചുവന്നു. 5 അതിനും മഹാപുരോഹിതനും മുപ്പമാരുടെ സംഘം ഒക്കയും എനിക്കു സാക്ഷികൾ; അവരോടു സഹോദരനാക്കായി എഴുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മെസ്കൈസിൽ പാക്കുന്നവരെയും പിടിച്ചുകെട്ടി ദണ്ഡനത്തിനായി യെരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനും ഞാൻ അവിടേക്കു യാത്രയായി. 6 അങ്ങനെ പ്രയാണം ചെയ്തു മെസ്കൈസിനോടു അടുത്തപ്പോൾ എക്കേണ്ടം ഉച്ചുക്കു പെട്ടു ആകാശത്തുനിന്നു വലിയോരു വെളിച്ചു ചുറ്റും എന്റെ

മിന്നി. 7 താൻ നിലത്തു വിണ്ടു: ശൈലേ, ശൈലേ, നീ എനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു എന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദമും കേട്ടു. 8 കത്താവേ, നീ ആർ എന്നു താൻ ചോദിച്ചതിനു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന നസാധാരണായ യേശു ആകുന്നു താൻ എന്നു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. 9 എന്നോടു കൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചു കണ്ണു എങ്കിലും എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവർന്തെ ശബ്ദമും കേട്ടില്ല. 10 കത്താവേ താൻ എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചുതിനു കത്താവു എന്നോടു; എഴുന്നേറ്റു ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക; നീ ചെയ്യേണ്ടതിനു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം അവിടെ നിന്നോടു പറയും എന്നു കല്പിച്ചു. 11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സു ഹേതുവായിട്ടു കണ്ണു കാണായ്ക്കയാൽ കൂടെയുള്ളവർ എനെ കൈക്കു പിടിച്ചു നടത്തി; അങ്ങനെ താൻ ദമസ്കൊസിൽ എത്തി. 12 അവിടെ പാർശ്വന സകല തയറാർമ്മാരാലും നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവനായി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ അനന്തരാസ് എന്നോരുത്തൻ എന്നേന്തു അടക്കക്കൽ വന്നുന്നിനു: 13 സഹോദരനായ ശ്രദ്ധലെ, കാഴ്ചപ്രാപിക എന്നു പറഞ്ഞു; ആ നാഴികയിൽ തനേ താൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു അവെനെ കണ്ണു. 14 അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: നമ്മുടെ പിതാക്കമ്മാരുടെ ദൈവം നിനെ തന്റെ ഇഷ്ടം അറിവാനും നീതിമാനായവനെ കാണ്മാനും അവൻ വായിൽ നിന്നും വചനം കേൾപ്പാനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 നീ കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്തതിനു സകലമനുഷ്യക്കും നീ അവൻ സാക്ഷിയായിത്തീരും. 16 ഈനി താമസിക്കുന്നതു എന്തു? എഴുന്നേറ്റു അവൻ നാമം വിളിച്ചു പ്രാത്മിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളുക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പിനെ താൻ തയരുശലേമിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു ദേവാലയത്തിൽ പ്രാത്മിക്കുന്നേരം ഒരു വിവശതയിൽ ആയി അവെനെ കണ്ണു; 18 നീ ബഖപ്പെട്ടു വേഗം തയരുശലേം വിട്ടുപോക; നീ എന്നുക്കാരിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം അവർ കൈകൈകാൾകയില്ല എന്നു എന്നോടു കല്പിച്ചു. 19 അതിനു താൻ: കത്താവേ, നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ താൻ തടവിൽ ആക്കുകയും പള്ളിത്തോറും അടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നും 20 നിന്റെ സാക്ഷിയായ സർത്തഫാനോസിന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ താനും സമതിച്ചു അരികെ നിന്നു അവെനെ കൊല്ലുന്നവരുടെ വസ്ത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും അവർ അറിയുന്നുവെല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവൻ എന്നോടു: നീ പോക; താൻ നിനെ ദുരത്തു ജാതികളുടെ അടക്കലേക്കു അയക്കും എന്നു കല്പിച്ചു. 22 ഈ വാക്കൊളം അവർ അവനു ചെവിക്കൊടുത്തു; പിനെ: ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നീകിക്കിക്കളുക; അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 23 അവർ കുകലിട്ടും വസ്ത്രം കിറിക്കളുത്തും പൂഴി വാരി മേലോട്ടു എറിഞ്ഞതും കൊണ്ടിരിക്കുന്നേപ്പോൾ 24 അവർ ഇങ്ങനെ അവൻ നേരെ ആക്കുവാൻ സംഗതി എന്തു എന്നു അറിയേണ്ടതിനു ചമ്മടിക്കൊണ്ടു അവെന്നോടു ചോദ്യം ചെയ്യേണം എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞു അവെനെ കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 25 തനെ വാറു കൊണ്ടു കെടുന്നേപ്പോൾ പെണ്ണലൊസ് അരികെ നില്ക്കുന്ന ശതാധിപനോടു; രോമപാഠരനും വിന്നതാരം കഴിയാത്തവനുമായ മനുഷ്യനെ ചമ്മടിക്കൊണ്ടു അടിക്കരുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 26 ഈതു കേട്ടിട്ടു ശതാധിപൻ ചെന്നു സഹസ്രാധിപനോടു: നീ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ രോമപാഠരൻ ആകുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27 സഹസ്രാധിപൻ വന്നു:

നീ രോമപൗരൻ തന്നേയോ? എന്നോടു പറക എന്നു ചോദിച്ചതിനു: 28 അതെ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. എന്ന് ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്തു ഈ പെണ്ടതും സന്ദർഭം എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞതിനു: എന്നു അങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പെണ്ണലോസ് പറഞ്ഞു. 29 ഭേദ്യം ചെയ്വാൻ ഭാവിച്ചുവർ ഉടനെ അവനെ വിട്ടുമാരി; സഹസ്രാധിപനും അവൻ രോമപൗരൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 30 പിറ്റെന്നു യൈഹൃദയാർ പെണ്ണലോസിനേൽ ചുമത്തുന്ന കുറ്റത്തിന്റെ സുക്ഷ്മം അറിവാൻ ഇളിച്ചിട്ടു അവൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കയും കുടി വരുവാൻ കല്പിച്ചു അവനെ കെട്ടശിച്ചു താഴെ കൊണ്ടുചെന്നു അവരുടെ മുന്പിൽ നിരുത്തി.

- 23** പെണ്ണലോസ് ന്യായാധിപസംഘത്തെ ഉറുന്നോക്കി: സഹോദരമാരെ, എന്ന് ഇന്നേ ദിവസതേതാളവും കേവലം നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടാടുന്നു ദൈവത്തിന്റെ മുന്മാകെ നടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മായ അനന്യാസ് അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു അവൻ വായിക്കു അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 3 പെണ്ണലോസ് അവനോടു: ദൈവം നിന്നെ അടിക്കും, വെള്ള തേച്ച ചുവരേ; നീ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം എന്നെ വിന്നതൽപ്പാൻ ഇരിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിരോധമായി എന്നെ അടിപ്പാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അരികെ നില്ക്കുന്നവർ: നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ ശക്തിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിനു പെണ്ണലോസ്: സഹോദരമാരെ, മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു എന്ന അറിഞ്ഞില്ല; "നിന്റെ ജനത്തിന്റെ അധിപതിയെ ദുഷ്കികരുതു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്നാൽ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ ഒരു പക്ഷം സദുക്കരും ഒരുപക്ഷം പരിശോധും ആകുന്നു എന്നു പെണ്ണലോസ് അറിഞ്ഞു: സഹോദരമാരെ, എന്ന ഒരു പരിശോധു പരിശോധുടെ മകനും ആകുന്നു; മരിച്ചുവരുടെ പ്രത്യാഗ്രയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചു എന്ന വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു വിജിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിശോധും സദുക്കരും തമിൽ ഇടന്നു സംഘം ചരിത്രിച്ചു. 8 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല, ദുതനും ആത്മാവും ഇല്ല എന്നു സദുക്കർ പറയുന്നു; പരിശോധാരെ രണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നു. 9 അങ്ങനെ വലിയോരു നിലവിളി ഉണ്ടായി; പരിശപക്ഷത്തിലെ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു വാദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനിൽ തന്ത്രശർ ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല; ദഹനമാവോ ഒരു ദുതനോ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ വലിയ ഇടച്ചൽ ആയതുകൊണ്ടു അവർ പെണ്ണലോസിനെ ചീന്തിക്കാളെയും എന്നു സഹസ്രാധിപൻ പേടിച്ചു, പടയാളികൾ ഇരങ്ങിവന്നു അവനെ അവരുടെ നട്ടവിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 11 രാത്രിയിൽ കർത്താവു അവൻ അടുക്കൽ നിന്നു: ദൈയ്യമായിരിക്കെ; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു ദയവുശലേമിൽ സാക്ഷികരിച്ചതുപോലെ രോമയിലും സാക്ഷികരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു. 12 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ചില ദയവുശമാർ തമിൽ ദോജിച്ചു പെണ്ണലോസിനെ കൊന്നുകളിയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ കുടികയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപമം ചെയ്തു. 13 ഇള ശപമം ചെയ്തവർ നാല്പതിൽ അധികംപേര് ആയിരുന്നു. 14 അവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും മുപ്പുന്മാരുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു: തന്ത്രശർ

പെണ്ണലാസിനെ കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും ആസുപ്പിക്കയില്ല എന്നൊരു കർണ്ണപദ്മം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 അരുകയാൽ നിങ്ങൾ അവൻ്റെ കാൽം അധികം സുക്ഷമത്തോടെ പരിശോധിക്കേണെ എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവുണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ താഴെ കൊണ്ടുവരുവാൻ ന്യായാധിപസംഘവുമായി സഹസ്രാധിപനോടു അപേക്ഷിപ്പിൻ; എന്നൊൽ അവൻ സമീപിക്കും മുഖം ഞങ്ങൾ അവുണ്ട് ഒരു ദശ ഒടുക്കിക്കളയുവാൻ ഒരുണ്ണിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ഈ പതിയിരിപ്പിനെക്കുറിച്ചു പെണ്ണലാസി പെണ്ണജുടെ മകൻ കേട്ടിട്ടു ചെന്നു കോട്ടയിൽ കടന്നു പെണ്ണലാസിനോടു അഭിയിച്ചു. 17 പെണ്ണലാസ് ശതാധിപമാരിൽ ഒരുത്തെന വിളിച്ചു: ഈ യൈവനക്കാരനു സഹസ്രാധിപനോടു ഒരു കാൽം അഭിയിപ്പാനുള്ളതിനാൽ അവുണ്ട് അങ്ങോടു കൊണ്ടുപോകേണെ എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അവൻ അവുണ്ട് കുട്ടി സഹസ്രാധിപൻ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു: തടവുകാരനായ പെണ്ണലാസ് എന്ന വിളിച്ചു, നിന്നോടു ഒരു കാൽം പറവാനുള്ള ഈ യൈവനക്കാരനെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്നോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 19 സഹസ്രാധിപൻ അവുണ്ട് കൈക്കു പിടിച്ചു മാറിനിന്നു: എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളതു എന്തു എന്നു സ്വകാർമ്മായി ചോദിച്ചു. 20 അതിനു അവൻ: യൈഹൃദയാർ പെണ്ണലാസിനെക്കുറിച്ചു അധികം സുക്ഷമത്തോടെ വിസ്താരം കഴിക്കേണമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ വന്നു നാളെ അവുണ്ട് ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനു നിന്നോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ ഒത്തു കുടിയിരിക്കുന്നു. 21 നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചു പോകരുതു; അവരിൽ നാല്പതിൽ അധികം പേര് അവുണ്ട് ഒടുക്കിക്കളയുവോളം ഒന്നും തിനുകയോ കുടികയോ ചെയ്കയില്ല എന്നും ശപമംചെയ്തു അവന്നായി പതിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാദത്തം കിട്ടു എന്നു ആശിച്ചു അവർ ഉപ്പോൾ ഒരുണ്ണി നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 നീ ഈ തു എന്നോടു അഭിയിച്ചു എന്നു ആരോടും മിണ്ടരുതു എന്നു സഹസ്രാധിപൻ കല്പിച്ചു യൈവനക്കാരനെ പറഞ്ഞതയച്ചു. 23 പിനെ അവൻ ശതാധിപമാരിൽ രണ്ടുപേരെ വരുത്തി: ഈ രാത്രിയിൽ മുന്നാം മൺിനേരതു കൈസർമ്മക്കു പോകുവാൻ ഇരുന്നുവു കാലാളയും എഴുപതു കുതിരച്ചേവകരയും ഇരുന്നുവു കുന്നക്കാരയും ഒരുക്കുവിൻ. 24 പെണ്ണലാസിനെ കയറ്റി ദേശാധിപതിയായ മേലിക്സിന്റെ അടുക്കൽ ക്ഷേമത്തോടെ എത്തിപ്പാൻ മുഗ്ധവാഹനങ്ങളെയും സംഭരിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 25 താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു എഴുത്തും എഴുതി: 26 ക്ഷേമദേശാസ് ലുസിയാസ് രാജഗ്രീ മേലിക്സ് ദേശാധിപതിക്കു വരുന്നും. 27 ഈ പുരുഷനെ യൈഹൃദയാർ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ രോമപൗരം എന്നു അഭിന്നതു ഞാൻ പട്ടാളത്തോടും കുടുംബത്തോടും ഒരു പുരുഷനെ തക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറം ചുമത്തുന്ന സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചിട്ടു അവരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു അവുണ്ട് കൊണ്ടുചെന്നു. 29 എന്നൊൽ അവരുടെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള തക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറം ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ മരണത്തിനോ ചങ്ങലെക്കോ യോഗ്യമായതു ഒന്നും ഇല്ല എന്നു കണ്ടു. 30 അനന്തരം ഈ പുരുഷൻ്റെ നേരെ അവർ കുടുക്കു ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു തുഡിക്കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ തൽക്കണ്ണം അവുണ്ട് നിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ്റെ നേരയുള്ള അന്യായം സന്നിധാനത്തിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ വാർക്കളോടു കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു; ശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ട്. 31 പടയാളികൾ കല്പനപ്രകാരം

പെഡലാസിനെ കൂട്ടി രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസോളം കൊണ്ടുചെന്നു, 32 പിറ്റേനാൾ കുതിരച്ചേവകരെ അവനോടുകൂടെ അയച്ചു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. 33 മറ്റൊർ കൈസൽമ്മയിൽ എത്തി ദേശാധിപതിക്കു എഴുത്തു കൊടുത്തു പെഡലാസിനെയും അവൻറെ മുമ്പിൽ നിത്തി. 34 അവൻ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു ഏതു സംസ്ഥാനക്കാരൻ എന്നു ചോദിച്ചു. കിലിക്കുക്കാരൻ എന്നു കേട്ടാരെ: 35 വാദികളും കുടെ വന്നു ചേരുവോൾ നിനെ വിസ്തരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു ഹരേദാവിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ അവനെ കാത്തുകൊൾവാൻ കല്പിച്ചു.

24 അഞ്ചുന്നാൾ കഴിഞ്ഞശ്രേഷ്ഠം മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ് മൃപ്പുന്നാരോടും തെത്തുബ്ലാസ് എന്ന ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞനേം കൂടി വന്നു. പെഡലാസിന്റെ നേരെ ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ അന്യായം ഭോധിപ്പിച്ചു. 2 അവനെ വിളിച്ചാരെ തെത്തുബ്ലാസ് അന്യായം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതെത്തെന്നെന്നാൽ: 3 രാജഗീ ഘോഷിക്കണം, നീമുഖാന്തരം തങ്ങൾ വളരെ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതും നിന്റെ പരിപാലനത്താൽ ഈ ജാതിക്കു എൻ്റെ ഗുണികരണങ്ങൾ സാധിച്ചിരിക്കുന്നതും തങ്ങൾ എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും പുന്നന്നിയോടും കുടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. 4 എങ്കിലും നിനെ അധികം അസഹ്യപ്പെടുത്തരുതു എന്നുവെച്ചു ക്ഷമയോടെ ചുരുക്കത്തിൽ തങ്ങളുടെ അന്യായം കേൾക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 5 ഈ പുരുഷൻ ഒരു ബാധയും ലോകത്തിലുള്ള സകല ദയവുംനാരുടെയും ഇടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും നസറായമതത്തിനു മുമ്പനും എന്നു തങ്ങൾ കണ്ടിക്കുന്നു. 6 അവൻ ദൈവാലയം തീണിപ്പാനും ശമിച്ചു. അവനെ തങ്ങൾ പിടിച്ചു [തങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിസ്തരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു. 7 എങ്കിലും സഹസ്രാധിപനായ ലുസിയാസ് വളരെ ബലത്തോടു വന്നു അവനെ തങ്ങളുടെ കഴിയ്ക്കിനും പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, 8 അവൻറെ വാദികൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ കല്പിച്ചു] നീ തനേ അവനെ വിസ്തരിച്ചാൽ തങ്ങൾ അന്യായം ഭോധിപ്പിക്കുന്ന ഈ സകല സംഗതികളും അറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ ഇടയാകും. 9 അതു അങ്ങനെ തനേ എന്നു ദയവുംനാരും യോജിച്ചു പറഞ്ഞു. 10 സംസാരിക്കാം എന്നു ദേശാധിപതി ആംഗ്യം കാട്ടിയാറെ പെഡലാസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്തു: ഈ ജാതിക്കു നീ അനേകസംവസ്തരമായി ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറികൊണ്ടു എന്റെ കായ്ത്തതിൽ ഞാൻ ദെയ്യുതേം പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ ദയവുംലോമിൽ നമ്പക്കരിപ്പാൻ പോയിട്ടു പത്രങ്ങു നാളിൽ അധികമായില്ല എന്നു നിനക്കു അറിയാകുന്നതാകുന്നു. 12 ദൈവാലയത്തിലോ പള്ളികളിലോ നഗരങ്ങളിലോവെച്ചു ആരോടും വാടികരെയക്കിലും പുരുഷാരത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നാതായി അവർ എന്നെ കണക്കില്ല. 13 ഈനും എന്റെ നേരെ ഭോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നിന്റെ മുമ്പാകെ തെളിയിപ്പാൻ അവക്കു കഴിയുന്നതുമല്ല. 14 എന്നാൽ ഒന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു: മതദേവം എന്നു ഇവർ പറയുന്ന മാർഗ്ഗപ്രകാരം ഞാൻ പിതാക്കമൊരുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിലും പ്രവാചകപ്പുസ്തകങ്ങളിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 15 നീതിമാനമാരുടെയും നീതികെട്ടവരുടെയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും എന്നു ഇവർ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും ദൈവത്തിക്കൽ ആശവെച്ചിരിക്കുന്നു.

16 അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും കൂറ്റമില്ലാത്ത മനസ്സാക്ഷി എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. 17 പലസംവർശം കൂടിട്ടു ഞാൻ എന്നേൻ ജാതിക്കാക്കു ധനം കൊണ്ടുവരുവാനും വഴിപാടു കഴിപ്പാനും വന്നു. 18 അതു അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർ എന്ന ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശുഖികരണം കഴിഞ്ഞവന്നായി കണ്ണു; പുരുഷാരത്തോടു കൂടിയല്ല, കലഹത്തോടുകൂടിയുമല്ല. 19 എന്നാൽ ആസ്യകാരായ ചില ദയപൂദമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവക്കു എന്നേൻ നേരെ അന്നായം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിന്നേൻ മുമ്പിൽ വന്നു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 20 അല്ല, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മതിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥമാനത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്ന വിസ്തർിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞെന്നാരു വാക്കെല്ലാതെ 21 അവിടെ വെച്ചു എന്നേൻ പകൽ പല കൂറുവും കണ്ണിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇവർ തന്നെ പറയട്ടെ. 22 മേലിക്കണ്ണിനു ഇള മാർഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചു സുക്ഷ്മമായ അവിവു ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും: ലുസിയാസ് സഹാസ്യാധിപൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കായ്യം തീച്ചേപ്പട്ടത്തും എന്നു പറഞ്ഞതു അവധിവെച്ചു, 23 ശതാധിപനോടു അവനെ തടവിൽ തന്നെ സുക്ഷ്മിച്ചു ദയകാണിപ്പാനും അവരെ സ്കേഹിതന്മാരു അവനു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു വിരോധിക്കാതിരിപ്പാനും കല്പിച്ചു. 24 കുറീനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്കണ്ണ ദയപൂദ സ്ത്രീയായ തന്നേ ഭായ്യ ദുസില്ലയുമായി വന്നു, പെണ്ണലോസിനെ വരുത്തി ക്രിസ്തുയേശുവില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു അവരെ പ്രസംഗം കേട്ടു. 25 എന്നാൽ അവൻ നീതി, ഇന്ത്യൈജയം, വരുവാനുള്ള ന്യായവിധി എനിവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ മേലിക്കണ്ണ ദയപരവശാന്തിയിൽ തൽക്കാലം പോകാം; അവസരം ഉള്ളപ്പോൾ നിനെ വിളിപ്പിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞതു. 26 പെണ്ണലോസ് തനിക്കു ഓയ്യു തരും എന്നു ആരിച്ചു പലപ്പോഴും അവനെ വരുത്തി അവനോടു സംഭാഷിച്ചു പോന്നു. 27 രണ്ടാണ്ഡു കഴിഞ്ഞിട്ടു മേലിക്കണ്ണ പിന്നവാഴിയി പൊക്കന്നാസ് മെസ്തതാസ് വന്നപ്പോൾ മേലിക്കണ്ണ ദയപൂദമാരുടെ പ്രിതി സന്നാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു പെണ്ണലോസിനെ തടവുകാരനായി വിശ്വച്ചുപോയി.

25 മെസ്തതാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ വന്നിട്ടു മുന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞത്തോൾഷം കൈസഞ്ചയിൽ നിന്നു ദയരുശലേമിലേക്കു പോയി. 2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ദയപൂദമാരുടെ പ്രധാനികളും പെണ്ണലോസിന്റെ നേരെ അവരെ സന്നിധിയിൽ അന്നായം ബോധിപ്പിച്ചു; 3 ദയചെയ്തു അവനെ ദയരുശലേമിലേക്കു വരുത്തേതണ്ടതിനു അവർ പെണ്ണലോസിനു പ്രതികുലമായി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; 4 വഴിയിൽവെച്ചു അവനെ ഒടുക്കിക്കളുവാൻ അവർ ഒരു പതിയിരിപ്പു നിൽക്കി. അതിനു മെസ്തതാസ്: പെണ്ണലോസിനെ കൈസഞ്ചയിൽ സുക്ഷ്മിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വേഗം അവിടെക്കു പോകുന്നുണ്ടു; 5 നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ കുടെ വന്നു ആ മനുഷ്യരെ നേരെ അന്നായം ഉണ്ടെങ്കിൽ ബോധിപ്പിക്കരു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു. 6 അവൻ ഏകദേശം എട്ടു പത്തു ദിവസം അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചേണ്ടം കൈസഞ്ചക്കു മടങ്ങിപ്പോയി; പിരുന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പെണ്ണലോസിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 7 അവൻ വന്നാരെ ദയരുശലേമിൽ നിന്നു വന്ന ദയപൂദമാർ ചുറ്റും നിന്നു അവരെ നേരെ കറിക്കുറ്റം പലതും ബോധിപ്പിച്ചു. 8 പെണ്ണലോസോ: ദയപൂദമാരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തോടാകട്ട

ദൈവാലയത്തോടാകട്ടെ കൈസരോടാകട്ടെ എന്ന ഒരു കുറവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പ്രതിബാദിച്ചാരെ ആ കുറങ്ങേണ്ട തെളിയിപ്പാൻ അവക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 9 എന്നാൽ മഹംതൊസ് യൈഹൃദയമാരുടെ പ്രീതി സന്ധാദിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചു പെഡലോസിനോടു; യൈരുഗലേമിലേക്കു ചെന്നു അവിടെ എൻ്റെ മുന്നിൽവെച്ചു ഇ സംഗതികളുംഇച്ചു വിസ്താരംനും നിന്നക്കു സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു പെഡലോസ്: എന്ന കൈസരുടെ ന്യായാസന്നതിനു മുന്നാകെ നില്ക്കുന്നു; 10 അവിടെ എൻ വിസ്തർക്കേണ്ടതാകുന്നു; യൈഹൃദയമാരോടു എന്ന ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല; അതു നീയും നല്ലവള്ളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 എന്ന അന്യായം ചെയ്തു മരണയോഗ്യമായതു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരണശിക്ഷ എപ്പക്കുന്നതിനു എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഇവർ എൻ്റെനേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നേരല്ല എന്നു വരിക്കിലോ എൻ അവക്കു ഇല്ലിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആക്കും കഴിയുന്നതല്ല; 12 എന്ന കൈസരെ അദയംചൊല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മഹംതൊസ് തന്റെ ആലോചന സഭയോടു സംസാരിച്ചിട്ടും; കൈസരെ നീ അദയം ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു; കൈസരുടെ അടുക്കലേക്കു നീ പോകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 ഒടുനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാരാജാവും ബെന്നികയും മഹംതോസിനെ വന്നും ചെയ്യാൻ കൈസർത്തും എത്തി. 14 കുറെ നാൾ അവിടെ പാക്കുന്നോൾ മഹംതൊസ് പെഡലോസിന്റെ സംഗതി രാജാവിനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഫേലിക്സ് വിഭേദച്ചുപോയോരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടു. 15 എന്ന യൈരുഗലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ യൈഹൃദയമാരുടെ മഹാപുരോഹിതനാരും മുപ്പുനാരും എൻ്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ്റെ നേരെ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. വിധിക്കു അപേക്ഷിച്ചു. 16 എന്നാൽ പ്രതിബാദികളെ അഭിമുഖമായി കണ്ണു അന്യായത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിബാദിപ്പാൻ ഇടക്കിട്ടുമുണ്ടെന്നും എല്ലിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു നോമക്കു മയ്യാദയല്ല എന്നു എന്ന അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 ആക്കയാൽ അവർ ഇവിടെ വന്നു കൂടിയാരെ എന്ന ഒരു താമസിയാതെ പിരുന്നു തന്നെ ന്യായാസന്നതിൽ ഇരുന്നു ആ പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്ലിച്ചു. 18 വാദികൾ അവൻ്റെ ചുറ്റും നിന്നു എന്ന നിരൂപിച്ചിരുന്ന കുറ്റം 19 ഒന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ സുന്നതത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പെഡലോസ് പറയുന്ന മരിച്ചുപോയ യേശു എന്നൊരുവനെക്കുറിച്ചും ചില തക്സംഗതികളെ കൊണ്ടുവന്നതെയുള്ളൂ. 20 ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിചാരണ നടത്തേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു എന്ന അറിയായ്ക്കയാൽ: നിന്നക്കു യൈരുഗലേമിലേക്കു പോയി അവിടെ ഇ സംഗതികളുംഇച്ചു വിസ്താരം നടപ്പാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 എന്നാൽ പെഡലോസ് ചക്രവർത്തിതിരുമന്നല്ലിലെ വിധിക്കായി തന്നെ സുക്ഷിക്കേണ്ണു എന്നു അദയംചൊല്ലുകയാൽ കൈസരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുവോളം അവനെ സുക്ഷിപ്പാൻ കല്ലിച്ചു. 22 ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു അഗ്രിപ്പാവു മഹംതോസിനോടു പറഞ്ഞതിനു: നാളെ കേൾക്കാം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 23 പിരുന്നു അഗ്രിപ്പാവു ബെന്നികയുമായി വളരെ ആധിക്യവും നാളെ കേൾക്കാം എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞു. 24 സഹസ്രാധിപതികളോടും നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ വിചാരനേമണ്ണപത്തിൽ വന്നാരെ മഹംതോസിന്റെ

കല്ലുനയാൽ പെണ്ണലോസിനെ കൊണ്ടുവന്നു. 24 അപ്പോൾ ഫെസ്റ്റീവൽ പറഞ്ഞതു: അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഇവിടെ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന സകല പുരുഷരാമായുമായുള്ളാരെ, യൈഹൂദമാരുടെ സമുഹം എല്ലാം യൈരുശലേമിലും ഇവിടെയും വെച്ചു എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ ജീവനോടെ വെച്ചേക്കരുതു എന്നു നിലവിഴിക്കയും ചെയ്ത ഇന്ത മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവയ്ക്കും. 25 അവൻ മരണയോഗ്യമായതു എന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ ശഹിച്ചു; അവൻ തന്നെയും ചക്രവർത്തിതിരുമന്ധലിലെ അദ്ദേഹം ചൊല്ലുകയാൽ അവനെ അയക്കേണെ എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 അവനെക്കുറിച്ചു തിരുമേനിക്കു എഴുതുവാൻ എനിക്കു നിശ്ചയമായതു എന്നുമില്ല; അതുകൊണ്ടു വിസ്താരം കഴിഞ്ഞിട്ടു എഴുതുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു അവനെ നിങ്ങളുടെ മുന്നിലും വിശ്വേഷാൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, തിരുമുന്നിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27 തടവുകാരനെ അയക്കുന്നോൾ അവൻറെ പേരിലുള്ള കുറ്റം കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

26 അഗ്രിപ്പാവു പെണ്ണലോസിനോടു: നിരുൾ കാഞ്ഞം പറവാൻ അനുവാദം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പെണ്ണലോസ് കൈനീടി പ്രതിവാദിച്ചതെന്നെന്നാൽ: 2 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യൈഹൂദമാർ എൻ്റെ മേൽ ചുമതലുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഇന്നു തിരുമുന്നാകെ പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു, 3 വിശ്വേഷാൽ നീ യൈഹൂദമാരുടെ ഇടയിലെ ആചാരങ്ങളും തക്കങ്ങളും എല്ലാം അറിയുന്നവൻ ആകയാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു എൻ്റെ പ്രതിവാദം ക്ഷമയോടെ കേൾക്കേണ്ണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 4 എൻ്റെ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും യൈരുശലേമിലും ആദിമുതൽ ബാല്യംതുടങ്ങിയുള്ള എൻ്റെ നടപ്പു യൈഹൂദമാർ എല്ലാവരും അറിയുന്നു. 5 ഞാൻ നമ്മുടെ മാർത്തിൽ സൂക്ഷ്മത എറിയ മതദേശപ്രകാരം പരിശനായി ജീവിച്ചു എന്നു അവർ ആദിമുതൽ അറിയുന്നു; അവക്കു മനസ്സുണ്ടാക്കിൽ സാക്ഷ്യം പറയാം. 6 ദൈവത്താൽ നമ്മുടെ പിതാക്കരാക്കു ലഭിച്ചതും 7 നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ ഗോത്രങ്ങളും രാപ്പകൾ ശ്രദ്ധയോടെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതും ആയ വാഗ്ദാനത്തിലുള്ള പ്രത്യാശാഹേതുവായിട്ടുന്നതു എന്നും 8 ദൈവം മരിച്ചവരെ ഉയിപ്പിക്കുന്നതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു എന്തു? 9 നസാരാധനയെ തേശവിഞ്ചേ നാമത്തിനു വിരോധമായി പലതും പ്രവർത്തിക്കേണെ എന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു സത്യം. 10 അതു ഞാൻ യൈരുശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു; മഹാപുരോഹിതനാരോടു അധികാരപത്രം വാങ്ങി വിശ്വാദമാരിൽ പലരായും തടവിൽ ആകി അടച്ചു; അവരെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന സമയം ഞാനും സമതം കൊടുത്തു. 11 ഞാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു ദുഷണം പറവാൻ നിസ്വസിക്കയും അവരുടെ നേരെ അത്യന്തം ഭ്രാന്തപ്പിടിച്ചു അന്യപട്ടണങ്ങളാളുവും ചെന്നു അവരെ ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു. 12 ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവരികയിൽ ഞാൻ മഹാപുരോഹിതനാരുടെ അധികാരത്തോടും ആജ്ഞാനയോടും കുടുംബം ദമസ്കുകാസിലേക്കു യാത്രപോകുന്നോൾ, 13 രാജാവേ, നടുച്ചുകു ഞാൻ വഴിയിൽവെച്ചു സുംഭവിഞ്ചേ പ്രകാശത്തെ കവിത്തെന്നതു വെളിച്ചു.

ആകാശത്തിൽ നിന്നു എന്നെന്നും എന്നോടു കൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവരെയും ചുറ്റി പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ണു. 14 എങ്ങൻശ്രീ എല്ലാവരും നിലത്തു വീണൊപ്പോൾ: ശൈലാലേ, ശൈലാലേ, നീ എന്നെന്നുപറ്റവിക്കുന്നതു എന്തു? മുള്ളിന്തേ നേരെ ഉതകകുന്നതു നിന്നക്കു വിഷമം ആകുന്നു എന്നു എബ്ബാധാഷയിൽ എന്നോടു പറയുന്നൊരു ശഖ ഞാൻ കേട്ടു. 15 നീ ആരഹകുന്നു കത്താവേ, എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിനു കത്താവു: നീ ഉപദേവിക്കുന്ന യേശു തന്നെ ഞാൻ; 16 എങ്കിലും എഴുന്നേറ്റു നിവിന്നു നിൽക്കു; നീ എന്നെന്നു കണ്ണതിനും ഇനി ഞാൻ നിന്നക്കു പ്രത്യക്ഷജ്ഞൻ ആവാനിൽക്കുന്നതിനും നിന്നെന്ന ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയുമായി നിയമിപ്പാൻ ഞാൻ നിന്നക്കു പ്രത്യക്ഷഗായി. 17 ജനത്തിന്തെയും ജാതികളുടെയും കഴിഞ്ഞിനു ഞാൻ നിന്നെന്ന രക്ഷിക്കും. 18 അവക്കു പാപമോചനവും എന്നില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസത്താൽ ശുശ്രീകർക്കുമെല്ലാവരുടെ ഇടയിൽ അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാനും അവരെ ഇരുളിന്നിനു വെളിച്ചത്തിലേക്കും സാത്താൻ അധികാരത്തിൽ നിന്നു ദൈവത്തികലേക്കും തിരിപ്പാനും ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നെന്ന അവരുടെ അടുക്കൽ അയക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു. 19 അതുകൊണ്ടു അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗിയദർശനത്തിനു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കാതെ 20 ആദ്യം ദമസ്കോസിലും തയ്യുശലേമിലും ദയഹൃദയേശത്തെങ്ങും ഉള്ളവരോടും പിന്നെ ജാതികളോടും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ദൈവത്തികലേക്കു തിരിത്തു മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു. 21 ഈതു നിമിത്തം ദയഹൃദയാർ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു എന്നെ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 22 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കയാൽ ഞാൻ ഇന്നുവരെ നിൽക്കയും ചെറിയവരോടും വലിയവരോടും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു പോരുകയും ചെയ്യുന്നു. 23 ക്രിസ്തു കഷ്ണം അനുഭവിക്കയും മതിച്ചുവരുടെ പുനരുത്ഥമാനത്തിൽ ആദ്യനായി ജനന്തോടും ജാതികളോടും വെളിച്ചും അറിയിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകമാരും മോശേയും ലാവികാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതോഴികെ വേറെയൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 24 ഇങ്ങനെ പ്രതിവാദിക്കയിൽ ഫൊസ്റ്റെന്: പെഡലോസേ, നിന്നക്കു ഭാന്തുണ്ടു; വിദ്യാബഹുത്യത്താൽ നിന്നക്കു ഭാന്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 25 അതിനു പെഡലോസ്: രാജശ്രീ ഫൊസ്റ്റെനേ, എനിക്കു ഭാന്തില്ല; ഞാൻ സത്യവും സുഖവോധവുമായ വാക്കത്തെ സംസാരിക്കുന്നതു. 26 രാജാവിനു ഇതിനെക്കുറിച്ചു അഭിവൃദ്ധത്തുകൊണ്ടു അവനോടു ഞാൻ പ്രാഗത്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു; അവനു ഇതു ഒന്നും മറവായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടു; അതു ഒരു കോൺിൽ നടന്നതല്ല. 27 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, പ്രവാചകമാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അഗ്രിപ്പാ പെഡലോസിനോടു: ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുവാൻ നീ എന്നെന്ന അല്ലംകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിനു പെഡലോസ്: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്നു എന്തേ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അല്ലംകൊണ്ടാകട്ടു അധികം കൊണ്ടാകട്ടു ഇല്ല ചങ്ങല ഷിക്കെ എന്നപ്പോലെ ആകേണം എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ രാജാവും ഭേജാധിപതിയും ബൈന്നിക്കയും അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവരും എഴുന്നേറ്റു മാറി നിന്നു: 31 ഇല്ല മനുഷ്യൻ മരണത്തിനോ ചങ്ങലക്കോ യോഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 32 കൈസരെ അദ്ദേഹം

ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ വിട്ടയ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു അശിപ്പാവു ഹൈസർത്താസിനോടു പറഞ്ഞു.

27 തെങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി ഇതലെക്കു പോകേണു എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ പെണ്ണലോസിനെയും മറ്റു ചില തടവുകാരെയും ഒരുശുസ്ത്യപട്ടാളത്തിലെ ശതാധിപനായ യുദ്ധിത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 2 അങ്ങനെ തെങ്ങൾ ആസ്യകര പറി ഓട്ടവാനുള്ള ഒരു അദ്ദേഹത്തുകപ്പലിൽ കയറി നീക്കി; തെല്ലിലോനികയിൽ നിന്നുള്ള മക്കലോന്യക്കാരനായ അർസ്തപ്പാസും തെങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 പിറ്റെന്നു തെങ്ങൾ സിഡോനിൽ ഏത്തി; യുദ്ധിത്തൊസ് പെണ്ണലോസിനോടു ദയ കാണിച്ചു, സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി സർക്കാരം കൈക്കൊർവ്വാൻ അനുവദിച്ചു. 4 അവിടെ നിന്നു തെങ്ങൾ നീക്കി, കാറ്റു പ്രതികുലമാകയാൽ കുപ്രാസ് ഭീഷിന്റെ മഹാദാം ഓട്ടി; 5 കിലിക്ക് പംഫുല്യ കടൽവഴിയായി ചെന്നു ലുക്കിയയിലെ മുറാപ്പട്ടണത്തിൽ ഏത്തി. 6 അവിടെ ശതാധിപൻ ഇതലെക്കു പോകുന്ന ഒരു അലെക്സണ്ട്രിയകപ്പൽ കണ്ണു തെങ്ങെളു അതിൽ കയറ്റി. 7 പിന്നെ തെങ്ങൾ ബഹുദിവസം പതുക്കെ ഓട്ടി, കുന്നിദാസ് തുക്കിൽ പ്രയാസത്തോടെ ഏത്തി, കാറ്റു സമ്മതിക്കായ്ക്കയാൽ ക്രൈസ്തവിന്റെ മഹാദാം ശല്ലമോന്നക്കു നേരെ ഓട്ടി, 8 കരപ്പറ്റി പ്രയാസത്തോടെ ലസയുപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തു ശുഭത്വമുഖം എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തു ഏത്തി. 9 ഇങ്ങനെ വളരെ നാൾ ചെന്നശ്ശേഷം നോന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കു കപ്പലോട്ടു വെച്ചമ്മം ആകക്കാണ്ടു പെണ്ണലോസ്: 10 പുരുഷമാരെ, ഈ യാത്രയിൽ ചരക്കിനും കപ്പലിനും മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും ഏറിയ കഷ്ണനഷ്ണങ്ങൾ വരും എന്നു തൊൻ കാണുന്നു എന്നു അവരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 11 ശതാധിപനോ പെണ്ണലോസ് പറഞ്ഞതിനെന്നകാൾ മാലുമിയുടെയും കപ്പലുടമസ്തക്കളും വാക്കു അധികം വിശ്വസിച്ചു. 12 ആ തുറമുഖം ശ്രീതകാലം കഴിപ്പാൻ തകരത്തായ്ക്കയാൽ അവിടെ നിന്നു നീക്കി തെക്കുപടിഞ്ഞാറായും വടക്കുപടിഞ്ഞാറായും തുറന്നു കിടക്കുന്ന ഫോയ്നിക്ക് എന്ന ക്രൈത്തത്തുമുഖത്തു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ചെന്നു ശ്രീതകാലം കഴിക്കേണു എന്നു മികപ്പേരും ആലോചന പറഞ്ഞു. 13 തെക്കൻ കാറ്റു മനമായി ഉള്ളകയാൽ താല്പര്യം സാധിച്ചു എന്നു തോന്തി, അവർ അവിടെ നിന്നു നകുരം എടുത്തു ക്രൈത്തുമുഖത്തു ഭീഷിന്റെ മഹാദാം ഓട്ടിച്ചു. 14 കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടു അതിനു വിരോധമായി ഇശാനമുഖൻ എന കൊടുക്കാറു അടിച്ചു. 15 കപ്പൽ കാറ്റിന്റെ നേരെ നീലാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം കുടുങ്ങുകയാൽ തെങ്ങൾ കൈവിട്ടു അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 16 ഒഴും എന ചെറിയ ഭീഷിന്റെ മഹാദാം ഓട്ടിക്കു പ്രയാസത്തോടെ തോണി കൈവശമാക്കി. 17 അതു വലിച്ചുകയറ്റിട്ടു അവർ കപ്പൽ ചുറ്റിക്കെട്ടിയും മറ്റും ഉറപ്പുവരുത്തി; പിന്നെ മണത്തിട്ടുമേൽ അക്കപ്പട്ടം എന്നു പേടിച്ചു പായി ഇറക്കി അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 18 തെങ്ങൾ കൊടുക്കാറ്റിനാൽ അത്യന്തം അലയുകക്കാണ്ടു പിറ്റെന്നു അവർ ചരക്കു പുറത്തുകളഞ്ഞു. 19 മുന്നാം നാൾ അവർ സുന്തകയ്യാൽ കപ്പൽക്കോപ്പും കടലിൽ ഇടുകളഞ്ഞു. 20 വളരെ നാളായിട്ടു സൃജനയോ നക്ഷത്രങ്ങെളുയോ കാണാതെയും വല്ലാത്ത കൊടുക്കാറു അടിച്ചുക്കാണ്ടു ഇൻകയാൽ തെങ്ങൾ രക്ഷപ്പട്ടം എന്നുള്ള ആശ കൈയെയും അറുപോയി. 21 അവർ വളരെ പട്ടിണി കിടന്നശ്ശേഷം പെണ്ണലോസ് അവരുടെ

നട്ടവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറത്തതു: പുരുഷന്മാരെ, എൻ്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചു ക്രേതയിൽനിന്നു നീക്കാതെയും ഈ കഷ്ണ നഷ്ടങ്ങൾ സമാദിക്കാതെയും ഇൻകേണ്ടതായിരുന്നു. 22 എകിലും ഇപ്പോൾ ദൈർഘ്യത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; കപ്പലിനു അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ ആരുടെയും പ്രാണനു ഹാനി വരികയില്ല. 23 എൻ്റെ ഉടയവനും ഞാൻ സേവിച്ചുവരുന്നവനുമായ ദൈവത്തിന്റെ ദുതൻ ഈ രാത്രിയിൽ എൻ്റെ അടുക്കൽത്തിനു: 24 പെഡലോസേ, ഭയപ്പെടരുതു; നീ കൈസരുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു; നിന്നോടുകൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നവരെ ദൈവയും ദൈവം നിന്നക്കു ഭാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതുകൊണ്ടു പുരുഷന്മാരെ, ദൈർഘ്യത്തോടിരിപ്പിൽ; എന്നോടു അരുളിചേയ്യത്തുപോലെ തന്നെ സാഖിക്കും എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ വിശ്രമിക്കുന്നു. 26 എകിലും നാാ ഒരു ദ്വിപിമേൽ മുട്ടി വീഴേണ്ടതാകുന്നു. 27 പതിനാലാം രാത്രിയായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അദ്വിയകടലിൽ അലയുന്നേരം അഥവാത്രിയിൽ ഒരു കരക്കു സമീപിക്കുന്നു എന്നു കപ്പൽക്കാക്കു തോന്തി. 28 അവർ ഈയം ഇടു ഇരുപതു മാരീനു കണ്ണു; കുറയ അപ്പുറം പോയിട്ടു വീണ്ടും ഈയം ഇടു പതിനെം്റു മാരീനു കണ്ണു. 29 പാറ സ്ഥലങ്ങളിൽ അകപ്പെടും എന്നു പേടിച്ചു അവർ അമരത്തു നിന്നു നാലു നങ്കുരം ഇടു, നേരം വെളുപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 30 എന്നാൽ കപ്പൽക്കാർ കപ്പൽ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുവാൻ വിചാരിച്ചു അണിയത്തുനിന്നു നങ്കുരം ഇടുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ തോന്തി കടലിൽ ഇറക്കി. 31 അപ്പോൾ പെഡലോസ് ശതാധിപന്നോടും പടയാളിക്കളോടും: ഇവർ കപ്പലിൽ താമസിച്ചല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 32 പടയാളികൾ തോന്തിയുടെ കയറു ആരുത്തു അതു വിശിച്ചുകളഞ്ഞു. 33 നേരം വെളുക്കാവായപ്പോൾ പെഡലോസ് എല്ലാവരോടും ക്ഷേണം കഴിക്കേണ്ടതിനു അപേക്ഷിച്ചു: നിങ്ങൾ ഒന്നും ക്ഷേഖിക്കാതെ കാത്തുകൊണ്ടു പട്ടണി കിടക്കുന്നതു ഇന്നു പതിനാലാം ദിവസം ആകുന്നുവെല്ലോ. 34 അതുകൊണ്ടു ആഹാരം കഴിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുള്ളത്തോടു അൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 35 അവർ തിന്നു ത്യപ്തിവന്നശേഷം ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പലിന്റെ ഭാരം കുറെച്ചു. 36 വെളിച്ചുമായപ്പോൾ ഇന്ന ദേശം എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല എകിലും കരയുള്ളാരു തുറ കണ്ണു, കഴിയും എകിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു ഓടിക്കേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. 37 കപ്പലിൽ ഞങ്ങൾ ആകപ്പാടെ ഇരുന്നുരുദ്ധ്രപത്താരു അൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 38 അവർ തിന്നു ത്യപ്തിവന്നശേഷം ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പലിന്റെ ഭാരം കുറെച്ചു. 39 വെളിച്ചുമായപ്പോൾ ഇന്ന ദേശം എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല എകിലും കരയുള്ളാരു തുറ കണ്ണു, കഴിയും എകിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു ഓടിക്കേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. 40 നങ്കുരം ആരുത്തു കടലിൽ വിട്ടു ചുക്കാൻറെ കെട്ടും അഴിച്ചു പെരുന്നായ് കാറ്റുമുഖമായി കൊടുത്തു കരക്കു നേരെ ഓടി. 41 ഇരുകടക്ക കുടിയോരു സ്ഥലത്തിനേൽ ചെന്നു കയറുകയാൽ കപ്പൽ അടിഞ്ഞു അണിയാം ഉണ്ടാക്കിയില്ലാതെയായി; അമരം തിരയുടെ കേമതാരൽ ഉടഞ്ഞുപോയി. 42 തടവുകാരിൽ ആരും നിന്തി ഓടിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ അവരെ കൊല്ലേണം എന്നു പടയാളികൾ ആലോചിച്ചു. 43 ശതാധിപന്നോ പെഡലോസിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇപ്പിച്ചിട്ടു അവരുടെ താല്പര്യം തക്കത്തു, നീന്തുവാൻ കഴിയുന്നവർ ആദ്യം ചാടിക്കരക്കു പറ്റുവാനും

44 ശേഷമുള്ളവർ പലകമെല്ലാം കപ്പലിന്റെ വണ്ണങ്ങളുടെ മേലുമായി എത്തുവാനും കല്പിച്ചു; ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കരയിൽ എത്തി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നു.

28 രക്ഷപ്പെടുശേഷം ഭീപിന്റെ പേര് മെലിത്ത എന്നു തെങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. 2 അവിടത്തെ ബർബരമാർ തെങ്ങൾക്കു അസാധാരണ ദയ കാണിച്ചു, മഴയും ശ്രീതവ്യും നിമിത്തം തീ കൂട്ടി തെങ്ങളെ ഒക്കയും കൈകൈകാണും. 3 പെറ്റലോസ് കുറെ വികു പെറുക്കി തീയിൽ ഇടപ്പെടാർ ഒരു അണംഡി ചുട്ടുനിമിത്തം പുറപ്പെട്ടു അവൻറെ കൈക്കു പറ്റി. 4 ആ ജന്തു അവൻറെ കൈമേൽ തുഞ്ഞുന്നതു ബർബരമാർ കണ്ണപ്പോൾ: ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു കുലപാതകകൾ സംഗയമില്ല; കടലിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും നീതിദേവി അവനെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്നു തമിൽ പറഞ്ഞു. 5 അവനോ ആ ജന്തുവിനെ തീയിൽ കൂടഞ്ഞു കളഞ്ഞു, ദോഷം ഓന്നും പറ്റിയില്ല. 6 അവൻ വിക്രൂക്കയോ പെട്ടുന്നു ചതു വിഴുകയോ ചെയ്യും എന്നു വെച്ചു അവർ കാത്തുന്നിനു; വളരെ നേരു കാത്തുന്നിട്ടും അവനും ആപത്തു ഓന്നും ഭവിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ണു മനസ്സു മാറി അവൻ ഒരു ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ആ സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു പുണ്ണിയൊന്ന് എന ഭീപുപ്രമാണിക്കു ഒരു ജനഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തെങ്ങളെ ചേത്തു മുന്നു ദിവസം ആരംഭവോടെ അതിമിസൽക്കാരം ചെയ്തു, 8 പുണ്ണിയൊന്നിന്റെ അപൂർ പനിയും അതിസാരവും പിടിച്ചു കിടപ്പായിരുന്നു. പെറ്റലോസ് അവൻറെ അടക്കത്തെ അകത്തു ചെന്നു പ്രാത്മിച്ചു അവൻറെമേൽ കൈവെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തി. 9 ഇതു സംഭവിച്ചേഷം ഭീപിലെ മറ്റു ഭീനക്കാരും വന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 10 അവരും ഏറ്റിയ സമ്മാനം തന്നു തെങ്ങളെ മാനിച്ചു; തെങ്ങൾ കപ്പൽ കയറുന്ന സമയം ആവശ്യമുള്ളതു കയറ്റിത്തന്നു. 11 മുന്നു മാസം കഴിഞ്ഞശേഷം ആ ഭീപിൽ ശ്രീതകാലം കഴിച്ചു കിടന്നിരുന്ന അശുനി ചിഹ്നമുള്ളാരു അലൈക്സന്റിയകപ്പലിൽ തെങ്ങൾ കയറി പുറപ്പെട്ടു, 12 സുറക്ഷുസയിൽ കരക്കിന്തി മുന്നു നാൾ പാത്തു; അവിടെ നിന്നു ചുറ്റി ഓടി രേശ്യാനിൽ എത്തി. 13 ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു തെക്കുക്കാറു അടിച്ചതിനാൽ പിറേനു പുത്രയാളിയിൽ എത്തി. 14 അവിടെ സഹോദരമാരെ കണ്ണു തെങ്ങളോടു കൂടെ ഏഴു നാൾ താമസിക്കേണ്ണു എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു; പിനെ തെങ്ങൾ രോമയിൽ എത്തി. 15 അവിടത്തെ സഹോദരമാർ തെങ്ങളുടെ വത്തമാനം കേട്ടിട്ടു അപ്പുപുരവും ത്രിമണ്ഡലപവും വരെ തെങ്ങളെ എതിരെറു വന്നു; അവരെ കണ്ണിട്ടു പെറ്റലോസ് ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ദൈഹ്യം പ്രാപിച്ചു. 16 രോമയിൽ എത്തിയശേഷം തനിക്കു കാവലായ പടയാളിയോടുകൂടെ വേണ്ടു പാപ്പാൻ പെറ്റലോസിനും അനുവാദം കിട്ടി. 17 മുന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ ദൈഹ്യദമാരിൽ പ്രധാനികളായവരെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ വന്നുകൂടിയപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞതു: സഹോദരമാരെ, ഞാൻ ജനത്തിനോ പിതാക്കന്നാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കോ വിരോധം എന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കു എനെ ദൈഹ്യം ലൈംഗികമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതു എന്നും എന്നിൽ കാണായ്ക്കയാൽ എനെ വിടയപ്പാൻ അവക്കു മനസുണ്ടായിരുന്നു 18 എന്നാൽ ദൈഹ്യദമാർ എതിർപ്പിക്കയാൽ ഞാൻ കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലുന്നിവന്നു; എൻ്റെ ജാതിയുടെ നേരെ അനുബന്ധം ബോധിപ്പിപ്പാൻ എനിക്കു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലതാനും. 19 ഇതു ഹേതുവായി നീങ്ങളെ കണ്ണു സംസാരിക്കേണ്ണു

എന്നുവെച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു. യിസായേലിന്റെ പ്രത്യാശനിമിത്തം ആകുന്നു ഞാൻ ഇല ചങ്ങല ചുമക്കുന്നതു. 21 അവർ അവനോടു: നിന്റെ സംഗതിക്കു ദയവുദ്യയിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു എഴുത്തു വരികയോ സഹോദരനാരിൽ ആരും വന്നു നിന്നെങ്കാണ്ടു യാതൊരു ഭോഷ്യവും പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 22 എങ്കിലും ഇല മതദേവതനിന്നു എല്ലായിടത്തും വിരോധം പറയുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതിനാൽ നിന്റെ മതം ഇന്നതു എന്നു നീ തന്നെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പലരും അവൻ പാപ്പിടത്തിൽ അവൻ അടുക്കൽ വന്നു; അവരോടു അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു മോശ്രയുടെ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകപ്രസ്തകങ്ങളും ആധാരമാക്കി യേശുവിനെക്കുംപിച്ചു അവൻകും ബോധം വരുമാറു രാവിലെ തുടങ്ങി സന്ധ്യവരെ വിവർിച്ചു. 24 അവൻ പറഞ്ഞതു ചിലർ സമ്മതിച്ചു; ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 25 അവർ തമിൽ യോജിക്കാതെ പിരിഞ്ഞപോകുമ്പോൾ പെണ്ണലോസ് അവരോടു ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞതെന്നെന്നാൽ: 26 “നിങ്ങൾ ചെവിക്കാണ്ടു കേട്ടിട്ടും ശഹിക്കാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ണിട്ടും കാണാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാതെയും ചെവിക്കാണ്ടു കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു ശഹിച്ചു മനനിരിയാതെയും. 27 ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിനു ഇല ജനത്തിന്റെ ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ചെവി കേൾപ്പാൻ മനമായിരിക്കുന്നു; അവരുടെ കണ്ണു അടുച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇല ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയി പറക” എന്നിങ്ങനെ പതിശ്യഖാതമാവു ദയവുംപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്നാരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരി തന്നെ. 28 ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഇല രക്ഷ ജാതികൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 29 അവൻ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീടിൽ രണ്ടു സംവസ്തരം മുഴുവൻ പാത്തു, തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ ഒക്കയും കൈകൈകാണ്ടു 30 പുള്ളി പ്രാഗത്യത്തോടെ വിശ്വനംകുടാതെ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുംപിച്ചു ഉപദേശിച്ചും പോന്നു.

റോമർ

1 ദൈവം തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കത്താവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു
2 വിശുദ്ധരേവകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകനാർ മുഖാന്തരം മുമ്പുകുട്ടി വാഴത്തും
ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിനായി വേർത്തിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട് അപ്പോൾത്തലനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അസന്മായ പെണ്ണലോസ് 3 റോമതിൽ ദൈവത്തിനും
പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട് വിശുദ്ധമാരുമായ എല്ലാവക്കും എഴുതുന്നതും 4 നമ്മുടെ
പിതാവായ ദൈവത്തികളിൽനിന്നും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികളിൽനിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. 5 ജീവം സംബന്ധിച്ചു
അവിഭിന്നും സന്തതിയിൽനിന്നും ജനിക്കയും മരിച്ചിട്ടു ഉയിരെത്തിരുന്നേൻക്കയാൽ
വിശുദ്ധയും ആത്മാവു സംബന്ധിച്ചു ദൈവപുത്രൻ എന്നു ശക്തിയോടെ
നിന്നുംയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവനാലെല്ലോ ഞങ്ങൾ 6 അവൻ്റെ
നാമത്തിനായി സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ വിശ്വാസത്തിനും അനുസരണം
വരുത്തേണ്ടതിനു കൃപയും അപ്പോൾസ്തലത്തിലും പ്രാപിച്ചതും 7 അവർത്തു
യേശുക്രിസ്തുവിനായി വിളിക്കപ്പെട്ട് നിങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തിലും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആദ്യം തന്നെ
എന്റെ ദൈവത്തിനു യേശുക്രിസ്തുമുഖമാന്തരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവക്കും വേണ്ടി
സ്ത്രോതം ചെയ്യുന്നു. 9 ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ ഓത്തുകൊണ്ടു ദൈവപ്പെടുത്താൽ
എപ്പോൾ എക്കിലും നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ വരുവാൻ സാധിക്കേണ്ടതിനു എന്റെ
പ്രാത്മനയിൽ എപ്പോഴും യാച്ചിക്കുന്നു മഎന്നുള്ളതിനും അവൻ്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷഭാഷണത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവം
എനിക്കു സാക്ഷി. 10 നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരികരണത്തിനായി ആത്മികവരം വല്ലതും
നിങ്ങൾക്കു നല്കേണ്ടതിനും, 11 അതായതു നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും ഒത്താരുമിച്ചുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളോടുകൂടും എനിക്കും ആശ്വാസം ലഭിക്കേണ്ടതിനും ഞാൻ
നിങ്ങളെ കാണുമാൻ വാഞ്ചിക്കുന്നു. 12 എന്നൊൽ സഹോദരന്മാരെ, എനിക്കു
ശേഷം ജാതികളിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളിലും വല്ല ഫലവും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനും ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഭാവിച്ചു എക്കിലും ഇതുവരെ മുടക്കം
വന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 13
യവനന്മാർക്കും ബംഗരന്മാർക്കും ഔദാനികൾക്കും ബുദ്ധപ്രിന്റും ഞാൻ കടക്കാരൻ
ആകുന്നു. 14 അങ്ങനെ റോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
എന്നാൽ ആവോളം ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 15 സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു ലജ്ജയില്ല; വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും ആദ്യം തെളിഞ്ഞും പിന്നെ യവനനും
അതു രക്ഷക്കായി ദൈവശക്തിയാക്കുന്നുവെല്ലോ. 16 അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ
നീതി വിശ്വാസം ഹേതുവായും വിശ്വാസത്തിനായിക്കൊണ്ടും വെളിപ്പെടുന്നു.
“നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 17
അനീതികൊണ്ടു സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല അഭക്തിക്കും
അനീതിക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം സ്വർത്തിയിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു.
18 ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാകുന്നതു അവക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം
അവക്കു വെളിവാക്കിയെല്ലോ. 19 അവൻ്റെ നിത്യശക്തിയും തിവ്യതുവുമായി അവൻ്റെ

അദ്യശ്രൂലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസ്വാഴിമുതൽ അവൻ്റെ പ്രവർത്തികളാൽ ബന്ധപ്പെട്ടു
തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു; അവക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ.

(αἵδιος 9:126) 21 അവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടും അവനെ ദൈവമെന്നു ഓത്തു
മഹതീകരിക്കയോ നന്നി കാണിക്കയോ ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ നിരുപണങ്ങളിൽ
വ്യത്മരായിത്തിന്നു, അവരുടെ വിവേകമില്ലാതെ ഹൃദയം ഇരുണ്ടുപോയി. 22
ജ്ഞാനികൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ മുഖത്തായിപ്പോയി; 23 അക്ഷയനായ
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനെ അവൻ ക്ഷയമുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, നാൽക്കാലി,
ഇംജാതി എന്നിവയുടെ രൂപസാന്ദ്രഗുമായി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 24 അതുകൊണ്ടു ദൈവം
അവരെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വന്തരിതങ്ങളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
അവമാനിക്കേണ്ടതിനു അശ്വയിത്തിൽ ഏല്പിച്ചു. 25 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം അവൻ
വ്യാജമാക്കി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു, സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭേദിച്ചു ആരാധിച്ചു;
അവൻ എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുവൻ. ആമേൻ. (അം 9:165) 26 അതുകൊണ്ടു ദൈവം
അവരെ അവമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവികദോഹത്തെ
സ്വാഭാവികരുഥമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 27 അപൂർണ്ണം പുരുഷമാരും സ്വാഭാവികസ്ത്രീദോഹം
വിട്ടു അനേധിയം കാമം ജുലിച്ചു ആനോടു ആൺ അവലക്ഷണമായതു പ്രവർത്തിച്ചു.
ഇങ്ങനെ അവൻ തങ്ങളുടെ വിദ്രോഹത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം തങ്ങളിൽ തന്നെ
പ്രാപിച്ചു. 28 ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധർപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാഞ്ഞത്തിനു തകവെള്ളം
ദൈവം അവരെ ഉചിതമല്ലാത്തതു ചെയ്യാൻ നികുഷ്ഠിബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. 29
അവൻ സകല അനീതിയും ദുഷ്ടതയും അത്യാഗഹവും ദുർഘട്ടിയും നിരഞ്ഞവർ;
അസുയ, കൊല, പിണകം, കപടം, ദുർഘ്രീലം എന്നിവ തിജിത്തിവർ, 30 കുറളുകാർ,
എഷണിക്കാർ, ദൈവയേഷികൾ, നിഷ്ഠുരരാർ, ശർവ്വിഷ്ഠനരാർ, ആത്മപ്രശംസകാർ,
പുതുവോഷം സകലിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്നാരര അനുസരിക്കാത്തവർ, 31
ബന്ധിക്കിനർ, നിയമലംഘികൾ, വാസല്യമില്ലാത്തവർ, കനിവറവർ 32 ഈ വക
പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവന്യായം അവൻ അഭിഞ്ചിട്ടും
അവരെ പ്രവർത്തിക്കു മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പ്രസാദിക്കയുംകുടെ ചെയ്യുന്നു.

2 അതുകൊണ്ടു വിധിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനുമായുള്ളേജാവേ, നിന്നു പ്രതിവാദം
പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെത്തനെ കുറം വിധിക്കുന്നു;
വിധിക്കുന്ന നീ അതു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെല്ലോ. 2 എന്നാൽ ആവക
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു
എന്നു നാം അറിയുന്നു. 3 ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കയും അതു തന്നെ
പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാ, നീ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിൽനിന്നു തെറ്റി ദിശയും
എന്നു നിന്നെക്കുന്നുവോ? 4 അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ മാനസാന്തരംത്തിലേക്കു
നടത്തുന്നു എന്നു അറിയാതെ നീ അവൻ ദയ, ക്ഷമ, തീർക്കശാന്തി എന്നിവയുടെ
ഒഴുവും നിരസിക്കുന്നുവോ? 5 എന്നാൽ നിന്റെ കാർന്നതാലും അനുതാപമില്ലാത്ത
ഹൃദയത്താലും നീ ദൈവത്തിന്റെ നിതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെട്ടുനു കോപദിവസത്തെക്കു
നിന്നു തന്നെ കോപം ചരതിച്ചുവെക്കുന്നു. 6 അവൻ ഓരോരുത്തനു അവനവൻ്റെ
പ്രവർത്തിക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും. 7 നല്ല പ്രവർത്തിക്കു വേണ്ടുന്ന സ്ഥിരത പുണ്ഡു
തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അനേപ്പിക്കുന്നവക്കു നിത്യജീവനും, (അം 9:166) 8

ගාත්‍යං ප්‍රූණදු සත්‍යං අභ්‍යන්තරිකකාතේ අග්‍රීති අභ්‍යන්තරිකවුනවක්ටු කොපවු තුළ
 කොටසවු නෙකුදුකුවු. 9 තිශ්‍ර ප්‍රවත්තිකවුන ඇතු මගුජ්‍යාතමාධිකුවු කෘෂිවු
 සකඩවු අතුරු යෙහුමුනු පිශීන යවත්තුවු චරු. 10 ගත ප්‍රවත්තිකවුන
 ඇතුවනුවු මහතුවු මාගවු සමායාගවු අතුරු යෙහුමුනු පිශීන යවත්තුවු
 එහිකවු. 11 ගෙවත්තිගේ පක්ති මුවපක්ෂ මුද්‍රාලෝ. 12 ගායප්‍රමාණා
 මුද්‍රාතෙත පාපං ගෙය්තවර ගෙය්තයු ගායප්‍රමාණා කුඩාතෙත ගැලිචුපොකු;
 ගායප්‍රමාණා මුද්‍රායිං පාපං ගෙය්තවර ගෙය්තයු ගායප්‍රමාණාතාත්‍යාත්
 ඩියිකිපෙළුදු. 13 ගායප්‍රමාණා කේෂකවුනවරු ගෙවසානියිතිල
 ගීතිමානාර; ගායප්‍රමාණා අත්චතිකවුනවරුගේ ගීතිකතිකපෙළුදානු. 14
 ගායප්‍රමාණාමිදුටත ප්‍රාතිකර් ගායප්‍රමාණාත්‍යාත්මුදුතු සුඛාවත්තාත්
 ගෙයුවොස් ගායප්‍රමාණාමිදුටත අවර තැන්ස්කවු තෙවෙ ගුණ ගායප්‍රමාණා
 අතුකුනු. 15 අවරුද මගුදාක්ෂිකුද සාක්ෂ්‍ය පරිග්‍රැහී අවරුද ඩිචාරණස්
 තමිල් කුදා ඡුමතුකයේ ප්‍රතිබාඩිකයේ ගෙය්තුංකාණදු අවර
 ගායප්‍රමාණාත්‍යාතිගේ ප්‍රවුත්ති තැන්තුද භුද්‍යත්තිල් ඇශුතියිරිකවුනතායි
 කාණිකවුනු; 16 ගෙවව යෙශුකිස්තු මුවාගතර මගුජ්‍යරුද රහස්‍යණෙහු
 ඇගේ සුඩිගෙස්ප්‍රකාරං ගායං ඩියිකවුන ගාඩිත් තෙවෙ. 17 ගීයෝ
 යෙහුම් ඇගු පෝරකාණදු ගායප්‍රමාණාත්‍යාත් අශුරයිං ඇගේ ගීයෝ
 ප්‍රශ්‍ණස්ං ගායප්‍රමාණාත්‍යාත් ගිගු පරිකෙරා අවගේ මුජ්‍යම අරිග්‍රැහු
 ගෙවා
 ඇගු ඔරුජුමිරිකවුනකිල්- 21 රෝ, අභ්‍යන්තර ඉපයොෂිකවුනවත්, ගී
 ගිගෙනතතෙන ඉපයොෂිකාතතතු ඇගු? මොඩුකරුතු ඇගු ප්‍රසංගිකවුන
 ගී මොඩුකවුනුවො? 22 ඩුඩිචාරං ගෙයුරුතු ඇගු පරියුත් ගී ඩුඩිචාරං
 ගෙයුනුවො? ඩුඩිචාරං ගෙයුරුතු ඇගු පරියුත් ගී ඩුඩිචාරං
 ගෙයුනුවො? 23 ගායප්‍රමාණාත්‍යාත් ප්‍රශ්‍ණස් ගී ගායප්‍රමාණාලංජාත්තාත්
 ගෙවත්ත අප්‍රමාණිකවුනුවො? 24 “ගීණස් ගීමිතතං ගෙවත්තිගේ ගාමං ඇතිකුලුද
 මුදයිල් දුඩිකපෙළුනු” ඇගු ඇශුතියිරිකවුනුවුලෝ. 25 ගී ගායප්‍රමාණා
 අත්චතිකපෙළුයි පරිප්‍රේවන උපයොජනමුදුතු සත්‍යං; ගායප්‍රමාණාලංජාතාවා
 ගිගේ පරිප්‍රේවන අග්‍රචර්මමායිතතීගු. 26 අග්‍රචත් ගායප්‍රමාණාත්‍යාතිගේ
 ගියමණෙහු ප්‍රමාණිංචාත් අවගේ අග්‍රචත් පරිප්‍රේවන ඇගු අභ්‍යන්තරියිදුයො?
 27 සුඛාවත්තාත් අග්‍රචත් ප්‍රමාණිංචාත් අවගේ අග්‍රචත් පරිප්‍රේවන ඇගු ඇංජිනේරුවායො?
 28 ප්‍රාග්‍රහණ යෙහුමුන යෙහුමුන ප්‍රාග්‍රහණ ඇගු අභ්‍යන්තරියිදුයො?
 29 ප්‍රාග්‍රහණ යෙහුමුන යෙහුමුන ප්‍රාග්‍රහණ ඇගු අභ්‍යන්තරියිදුයො?
 30 ගායප්‍රමාණා ආග්‍රහයිත අභ්‍යන්තරියිදුයො?

3 എന്നാൽ തെഹുദനും എന്തു വിശേഷത്? അല്ല, പരിപ്രോദനയാൽ എന്തു പ്രയോജനം?

2 സകലവിധത്തിലും വളരെ ഉണ്ടും; ഒന്നാമതു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പട്ടകൾ അവരുടെ പകൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 3 ചിലർ വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതെക്കു നീക്കം വരുമോ? 4 ഒരുന്നാളും ഇല്ല. “നിന്റെ വാക്കുകളിൽ നി നീതികരിക്കപ്പെടുവാനും നിന്റെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ ജയിപ്പാനും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം സത്യവാൻ, സകല മനുഷ്യരും ഭോഷ്കകു പറയുന്നവർ എന്നെന്നു വരു. 5 എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം എന്തു പറയും? ശിക്ഷ നടത്തുന്ന ദൈവം നീതിയില്ലാത്തവൻ എന്നോ?— എന്നാൽ മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു — ഒരുന്നാളുമല്ല; 6 അബ്ലൂഫിൽ ദൈവം ലോകത്തെ എങ്ങനെന്ന വിധിക്കും? 7 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം എന്റെ ഭോഷ്കിനാൽ അവൻ്റെ മഹത്യത്തിനായി അധികം തെളിവായി എങ്കിൽ എന്നെന്ന പാപി എന്നു വിധിക്കുന്നതു എന്തു? 8 നല്ലതു വരേണ്ടതിനു തീയതു ചെയ്ക്ക എന്നു പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഞങ്ങളെ ദുഷ്ക്രിയപറയുന്നുവെല്ലാ. ഇവക്കു വരുന്ന ശിക്ഷാവിധി നീതിയുള്ളതു തന്നേ. 9 ആകയാൽ എന്തു? നമുക്കു വിശേഷതയുണ്ടോ? അശേഷമല്ല; തെഹുദത്താരും തവനമാരും രൂപോലെ പാപത്തിന് കീഴാക്കുന്നു എന്നു നാം മുന്നെ തെളിയിച്ചുവെല്ലാ. 10 “നീതിമാൻ ആരുമില്ല. ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. 11 ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ഇല്ല, ദൈവത്തെ അനേകിക്കുന്നവനും ഇല്ല. 12 എല്ലാവരും വഴിതെറി ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തിന്റും; നന്ന ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല. 13 അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴി: നാവുകൊണ്ടു അവർ ചതിക്കുന്നു; സപ്പുവിഷം അവരുടെ അധരങ്ങൾക്കു കീഴെ ഉണ്ടും. 14 അവരുടെ വായിൽ ശാപവും കൈപ്പും നിറങ്ങ്തിരിക്കുന്നു. 15 അവരുടെ കാൽ രക്തം ചൊരിയുവാൻ ബഹുപ്പെടുന്നു. 16 നാശവും അരിഷ്ഠതയും അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടും. 17 സമാധാനമാർഥം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 18 അവരുടെ ദുഷ്ടയിൽ ദൈവദയം ഇല്ലോ” എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 19 ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നതു എല്ലാം ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴുള്ളവരോടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. അങ്ങനെ ഏതു വായും അടഞ്ഞു സർവ്വലോകവും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശിക്ഷായോഗ്യമായിത്തിരേണ്ടതത്രെ. 20 അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജയവും അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ നീതികരിക്കപ്പെടുകയില്ല; ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമന്ത്ര വരുന്നതു. 21 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ നീതി, വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും യേശുക്രിസ്തുവികലെ വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവനീതി, തന്നേ, ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ വെളിപ്പെടുവന്നിരിക്കുന്നു. 22 അതിനു ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകരാരും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 23 ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല; എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവത്തെജസ്സു ഇല്ലാത്തവരായിത്തിന്റും, 24 അവൻ്റെ കൃപയാൽ ക്രിസ്തുയേശുവികലെ വിശ്വാസപ്പുമുള്ള സൗജന്യമായതേ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതു. 25 വിശ്വസിക്കുന്നവക്കും അവൻ തന്റെ രക്തംമുലം പ്രായശ്രിതമാക്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പരസ്യമായി നീറുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ പൊരു മയിൽ മുൻകഴിത്തെ പാപങ്ങളെ

ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകൻമിത്തം തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ, 26 താൻ നീതിമാന്യം യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനെ നീതികർക്കുന്നവന്യും ആക്കേണ്ടതിന്യു ഇക്കാലത്തു തന്റെ നീതിയെ പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ തന്നെ അങ്ങങ്ങെ ചെയ്തതു. 27 ആകയാൽ പ്രശംസ എവിടെ? അതു പൊയ്യോധി. ഏതു മാർത്താൽ? കമ്മമാർത്താലോ? അല്ല, വിശ്വാസമാർത്താലതേ. 28 അങ്ങങ്ങെ മനുഷ്യൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികുടാതെ വിശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതികർക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം അനുമാനിക്കുന്നു. 29 അല്ല, ദൈവം യൈഹൂദമാരുടെ ദൈവം മാത്രമോ? ജാതികളുടെയും ദൈവമല്ലയോ? അതെ ജാതികളുടെയും ദൈവം ആകുന്നു. 30 ദൈവം എകന്മ്മോ; അവൻ വിശ്വാസംമുഖം പരിപ്പേദനക്കാരെയും വിശ്വാസത്താൽ അഗ്രചന്തികളെയും നീതികൾക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ നാം വിശ്വാസത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുഃ്ഖലമാക്കുന്നവോ? ഒരു നാളും ഇല്ല; നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയെത്തേ ചെയ്യുന്നു.

4 എന്നാൽ നമ്മുടെ പുർണ്ണപിതാവായ അബോഹാം ജയപ്രകാരം എന്തു പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു? 2 അബോഹാം പ്രവൃത്തിയാൽ നീതികർക്കപ്പെടു എങ്കിൽ അവനു പ്രശംസിപ്പാൻ സാഗതി ഉണ്ടു്; ദൈവസന്നിധിയിൽ ഇല്ലതാനും, 3 തിരുവൈഴ്വുത്തു എന്തു പറയുന്നു? “അബോഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു്” എന്നു തന്നെ. 4 എന്നാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനു കൂലി കണക്കിടുന്നതു ക്രപയായിട്ടു് കടമായിട്ടതേ. 5 പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും അഭക്തതെന നീതികർക്കുന്നവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനോ അവരുടെ വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിടുന്നു. 6 ദൈവം പ്രവൃത്തികുടാതെ നീതികണക്കിടുന്ന മനുഷ്യരും ഭാഗ്യം അവിദും വർന്നുക്കുന്നതു്; 7 “അധികം മോചിച്ചും പാപം മരണച്ചും കിട്ടിയവർ ഭാഗ്യവാഹാർ. 8 കത്താവു പാപം കണക്കിടാത്ത മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ.” 9 ഈ ഭാഗ്യവർന്നനും പരിപ്പേദനക്കോ? അഗ്രചന്തതിന്നു കൂടെയോ? അബോഹാമിന്നു വിശ്വാസം നീതിയായി കണക്കിട്ടു് എന്നാലോ നാം പറയുന്നതു. 10 എങ്ങങ്ങെ കണക്കിട്ടു? പരിപ്പേദനയിലോ? അഗ്രചന്തതിലോ? പരിപ്പേദനയിലല്ല, അഗ്രചന്തതിലതേ. 11 അഗ്രചന്തതിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി പരിപ്പേദന എന്ന അടയാളം അവനു ലഭിച്ചതു അഗ്രചന്തതോടെ വിശ്വസിക്കുന്നവക്കും കൂടെ നീതി കണക്കിടപ്പെടുവാനതകവെള്ളും താൻ അവക്കു എല്ലാവക്കും പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും 12 പരിപ്പേദന മാത്രമുള്ളവരല്ല നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാമിന്നു അഗ്രചന്തതിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസതെ അനുഗമിക്കുന്നവരുമായ പരിപ്പേദനക്കാക്കു പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നെ. 13 ലോകാവകാശി ആകും എന്നുള്ള വാദത്തം അബോഹാമിനോ അവരും സന്തതിക്കോ ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല വിശ്വാസത്തിന്റെ നീതിയാലല്ലോ ലഭിച്ചതു്. 14 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർ അവകാശികൾ എങ്കിൽ വിശ്വാസം വ്യത്മവും വാദത്തം ദുഃ്ഖലവും എന്നു വരും. 15 ന്യായപ്രമാണമോ കോപത്തിന്നു ഹേതുവാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെടത്തു ലംഘനവുമില്ല. 16 അതുകൊണ്ടു ക്രപാദാനം എന്നു വരേണ്ടതിന്നു വിശ്വാസത്താലതേ അവകാശികൾ ആകുന്നതു്; വാദത്തം സകലസന്തതിക്കും, ന്യായപ്രമാണമുള്ളവക്കും മാത്രമല്ല,

അബോഹാമിന്റെ വിശ്വാസമുള്ളവക്കും കുടെ ഉറപ്പാക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 17 മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കയും ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നവനായി താൻ വിശ്വസിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ നമ്മുക്കല്ലാവക്കും പിതാവാക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. “താൻ നിനെ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാക്കിവെച്ചു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 18 “നിന്റെ സന്തതി ഇപ്പോൾ ആകും” എന്നു അരുളിച്ചെയ്യൽക്കുന്നതുപോലെ താൻ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും എന്നു അവൻ ആഗ്രഹക്കു വിരോധമായി ആഗ്രഹയോടെ വിശ്വസിച്ചു. 19 അവൻ ഏകദേശം നൂറു വയസ്സുള്ളവനാകയാൽ തന്റെ ശർഖിരം നിജങ്ങിവമായിപ്പോയതും സാരിയും ഗംഗപാത്രത്തിന്റെ നിജങ്ങിവത്യവും ഗഹിച്ചിട്ടും വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചില്ല. 20 ദൈവത്തിന്റെ വാദത്തെത്തിക്കൽ അവിശ്വാസത്താൽ സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു ദൈവത്തിനു മഹത്യം കൊടുത്തു, 21 അവൻ വാദത്തം ചെയ്തതു പ്രവർത്തിപ്പാനും ശക്തിന് എന്നു പുന്നമായി ഉരുച്ചു. 22 അതുകൊണ്ടു അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു. 23 അവനു കണക്കിട്ടു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെ വിചാരിച്ചു മാത്രം അല്ല, 24 നമ്മുടെ വിചാരിച്ചും കുടെ ആകുന്നു. നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം മരണത്തിനു ഏല്ലിച്ചും നമ്മുടെ നീതികരണത്തിനായി ഉയിസ്തിച്ചുമിരിക്കുന്ന 25 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചുവരിക്കുന്നു ഉയർപ്പിച്ചുവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമ്മക്കും കണക്കിട്ടുവാനുള്ളതാകയാൽ തന്നെ.

5 വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്കിന്തുമുലം നമുക്കു ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ടു്. 2 നാം നില്ക്കുന്ന ഇരു ക്യപയിലേക്കു നമുക്കു അവനും വിശ്വാസത്താൽ പ്രവേശനവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം ദൈവത്തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. 3 അതു തന്നെ അല്ല, കഷ്ടര സഹിഷ്ണുതയെയും സഹിഷ്ണുത സിഖതയെയും സിഖത പ്രത്യാശയെയും ഉള്ളവക്കുന്നു എന്നു അഭിഭേദം ആകാം. 4 നാം കഷ്ടങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 പ്രത്യാശക്കോഡം വരുന്നില്ല; ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്നഹം നമുക്കു നല്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്തിക്കുന്നുവെല്ലോ. 6 നാം ബലഹീനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ക്രിസ്തു തക്കസമയത്തു അഭക്തക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. 7 നീതിമാനുവേണ്ടി ആരൈക്കിലും മരിക്കുന്നതു ദൃഢ്ഢം; ഗുണവാനുവേണ്ടി പകേഞ്ച മരിപ്പാൻ തുനിയുമായിരിക്കും. 8 ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം തന്നെ നമുക്കു അവന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരസ്യു വന്നു എങ്കിൽ നിരന്നഗ്രഹം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര അധികമായി കോപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. 10 ശത്രുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കു അവന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരസ്യു വന്നു എങ്കിൽ നിരന്നഗ്രഹം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര അധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ടും. 11 അതെയുംല്ല, നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിരസ്യു ലഭിച്ചതിനു കാരണമായ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖബാന്തരം നാം ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു, ഇങ്ങനെ ഏല്ലാവരും പാപം ചെയ്ക്കയാൽ മരണം സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു. 13 പാപമോ ന്യായപ്രമാണവരെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം

ഇല്ലാതിരിക്കുവോൾ പാപത്തെ കണക്കിടുന്നില്ല. 14 എങ്കിലും വരുവാനുള്ളവൻ്റെ പ്രതിരുപമായ ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തിനു തുല്യമായി പാപം ചെയ്യാത്തവർിലും മരണം ആദാം മുതൽ മോശേവരെ വാണിരുന്നു. 15 എന്നാൽ ലംഘനത്തിന്റെ കാഞ്ചിവും കൃപാവരത്തിന്റെ കാഞ്ചിവും ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ ലംഘനത്താൽ അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ ദൈവക്യപരയും ഏകമനുഷ്യനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലുള്ള ഭാനവും അനേകക്ക് വേണ്ടി ഏറ്റവും അധികം കവിത്തിരിക്കുന്നു. 16 ഏകൻ പാപം ചെയ്തതിന്റെ ഫലവും ഭാനത്തിന്റെ കാഞ്ചിവും ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ പാപം ശിക്ഷാവിധി കല്പിപ്പാൻ ഹേതുവായിത്തീർന്നു. കൃപാവരമോ അനേക ലംഘനങ്ങളെ മോചിക്കുന്ന നീതികരണ വിധിക്കു ഹേതുവായിത്തീർന്നു. 17 ഏകന്റെ ലംഘനത്താൽ മരണം ആ ഏകൻ നിമിത്തം വാണു എങ്കിൽ കൃപയുടെയും നീതിഭാനത്തിന്റെയും സമ്മഖിലഭിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തു എന ഏകൻ നിമിത്തം ഏറ്റവും അധികമായി ജീവിവിൽ വാഴും. 18 അങ്ങനെ ഏകലംഘനത്താൽ സകലമനുഷ്യക്കും ശിക്ഷാവിധിവന്നതുപോലെ ഏകന്തിയാൽ സകലമനുഷ്യക്കും ജീവകാരണമായ നീതികരണവും വന്നു. 19 ഏകമനുഷ്യൻ്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ അനേകർ പാപികളായിത്തീർന്നതുപോലെ ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ അനേകർ നീതിമാനാരായിത്തീരും. 20 എന്നാൽ ലംഘനം പെരുക്കേണ്ടതിനു നൗയപ്രമാണവും ഇടയിൽ ചേന്നുവന്നു; എങ്കിലും പാപം പെരുകിയേടത്തു കൃപ അത്യന്തം വശിച്ചു. 21 പാപം മരണത്താൽ വാണതുപോലെ കൃപയും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നീതിയാൽ നിത്യജീവനായി വാഴേണ്ടതിനു തന്നെ. (st.ios g166)

6 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? കൃപ പെരുക്കേണ്ടതിനു പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതു. 2 പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവരായ നാം ഇനി അതിൽ ജീവിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 3 അപ്പ്, യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റവരായ നാം എല്ലാവരും അവൻ്റെ മരണത്തിൽ പകാളികളാകുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അഡിയുനില്ലയോ? 4 അങ്ങനെ നാം അവൻ്റെ മരണത്തിൽ പകാളികളായിത്തീർന്ന സ്നാനത്താൽ അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു; ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു പിതാവിന്റെ മഹിമയാൽ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ജീവൻ്റെ പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 5 അവൻ്റെ മരണത്തിന്റെ സാദ്യശ്രദ്ധത്താട്ടു ഏകീവിക്കുന്നു. 6 നാം ഇനി പാപത്തിനു അടിമപ്പടാതവണ്ണം പാപഗർഹിതത്തിനു നീക്കം വരേണ്ടതിനു നമ്മുടെ പഴയ മനുഷ്യൻ അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം അഡിയുന്നു. 7 അങ്ങനെ മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽ നിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ അവനോടുകൂടെ ജീവിക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. 9 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു ഉയിരെത്തിരുന്നേറിക്കയാൽ ഇനി മരിക്കയില്ല; മരണത്തിനു അവൻ്റെമേൽ ഇനി കത്ത്യത്വമില്ല എന്നു നാം അഡിയുന്നുവെള്ളോ. 10 അവൻ മരിച്ചതു പാപസംബന്ധമായി ഏകിക്കലായിട്ടു മരിച്ചു; അവൻ ജീവിക്കുന്നതോ ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നു. 11 അപ്പുണ്ണം നിങ്ങളും പാപ സംബന്ധമായി മരിച്ചവർ എന്നും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിനു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും നിങ്ങളെത്തന്നെ

എള്ളുവിൻ. 12 ആകയാൽ പാപം നിങ്ങളുടെ മർദ്ദഗർത്തിൽ അതിന്റെ മോഹങ്ങളെ അനുസരിക്കുമാറു ഇന്തി വാഴുതു, 13 നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായി പാപത്തിനു സമപ്പിക്കയും അരുതു. നിങ്ങളെത്തന്നേ മരിച്ചിട്ടും ജീവിക്കുന്നവരായും നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ നീതിയുടെ ആയുധങ്ങളായും ദൈവത്തിനു സമപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിനല്ല, കൃപൈക്കരെ അധിനിരാകയാൽ പാപം നിങ്ങളിൽ കത്ത്യത്വം നടത്തുകയില്ലാണോ. 15 എന്നാൽ എന്തു? ന്യായപ്രമാണത്തിനല്ല കൃപൈക്കരെതെ അധിനിരാകയാൽ നാം പാപം ചെയ്ക്ക എന്നോ? ദരുന്നാളും അരുതു. 16 നിങ്ങൾ ഭാസമാരായി അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ സമപ്പിക്കയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്യുന്നവനു ഭാസമാർ ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? ഒന്നുകിൽ മരണത്തിനായി പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ, അബ്ലൂജിൽ നീതിക്കായി അനുസരണത്തിന്റെ ഭാസമാർ തന്നെ. 17 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ ഭാസമാർ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ പരിപ്പിച്ച് ഉപദേശരൂപത്തെ ഹ്യാദയപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു 18 പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു ഭാസമാരായിത്തീർത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിനു സ്വന്താത്മം. 19 നിങ്ങളുടെ ജയത്തിന്റെ ബലഹിന്തനിമിത്തം ഞാൻ മാനുഷരിതിയിൽ പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അധിനിരാക്കിയാൽ അശുഭിക്കും അധിനിരാക്കിനും അടിമകളാക്കി സമപ്പിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ വിശുഖിക്കരണത്തിനായി നീതിക്കു അടിമകളാക്കി സമപ്പിച്ചിൻ. 20 നിങ്ങൾ പാപത്തിനു ഭാസമാരായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയെ സംബന്ധിച്ചു സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവാണോ. 21 നിങ്ങൾക്കു അന്നു എന്നൊരു ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു പജജ തോന്നുന്നതു തന്നെ. അതിന്റെ അവസാനം മരണമല്ലോ. 22 എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു ഭാസമാരായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുഖിക്കരണവും അതിന്റെ അന്തം നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (aionios g166) 23 പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്തെ; ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവൻ തന്നെ. (aionios g166)

7 സഹോദരനാരെ, ന്യായപ്രമാണം അറിയുന്നവരോടപ്പോലെ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു: മനുഷ്യൻ ജീവനോടിത്തിക്കും കാലത്തൊക്കെയും ന്യായപ്രമാണത്തിനു അവശ്യമേൽ അധികാരമുണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 2 ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിനോടു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ അവർ ഭർത്താന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവളായി. 3 ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവാൾ അവർ വേരെ പുരുഷനും ആയാൽ വ്യഖ്യാരിണി എന്നു പേരുവരു; ഭർത്താവു മരിച്ചു എക്കിലോ അവർ വേരെ പുരുഷനും ആയാൽ വ്യഖ്യാരിണി എന്നു വരാതവണ്ണും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു സഹോദരനാരെ, നാം ദൈവത്തിനു ഫലം കായ്ക്കുമാറു മരിച്ചിട്ടു ഉയിരെന്ത്രാനേറ്റവനായ വേബോരുവനും ആകേണ്ടതിനു നിങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം മുഖാന്തരം ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി മരിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 നാം ജയത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഉള്ളവായ പാപരാഗങ്ങൾ മരണത്തിനു ഫലം കായ്ക്കത്തക്കവണ്ണും നമ്മുടെ അവയവങ്ങളിൽ

വ്യാപർശ്ചുപോന്നു. 6 ഇപ്പോഴോ, നമെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു മതിച്ചിരിക്കുന്നും അക്ഷരത്തിന്റെ പഴക്കത്തില്ലെങ്കിൽ പുതുക്കത്തിൽ തന്നെ സേവിക്കേണ്ടതിനു നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു്? ന്യായപ്രമാണം പാപം എന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതും എകിലും ന്യായപ്രമാണത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞില്ല; മോഹികരുതും എന്നു ന്യായപ്രമാണം പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മോഹത്തെ അറികയില്ലായിരുന്നു. 8 പാപമോ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നിൽ സകലവിധ മോഹത്തെയും ജനിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ പാപം നിജ്ജീവമാകുന്നു. 9 ഞാൻ ഒരുക്കാലത്തു ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം വിശകാരം ജീവിക്കരും ഞാൻ മരിക്കയും ചെയ്തു. 10 ഇങ്ങനെ ജീവനായി ലഭിച്ചിരുന്ന കല്പന എന്നിക്കു മരണ ഹേതുവായിത്തീന്ന് എന്നു ഞാൻ കണ്ണു. 11 പാപം അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്ന ചതികയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. 12 ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശ്വലും; കല്പന വിശ്വലവും ന്യായവും നല്പുതും തന്നെ. 13 എന്നാൽ നമയായുള്ളതു എന്നിക്കു മരണകാരണമായിത്തീന്ന് എന്നോ? ഒരുന്നാളും അരുതും. പാപമത്രേ മരണമായിത്തീന്നതു; അതു നമയായുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു എന്നിക്കു മരണം ഉള്ളവാക്കുന്നതിനാൽ പാപം എന്നു തെളിയേണ്ടതിനും കല്പനയാൽ അത്യന്തം പാപമായിത്തീരേണ്ടതിനും തന്നെ. 14 ന്യായപ്രമാണം ആത്മികം എന്നു നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ; ഞാനോ ജയമയൻ, പാപത്തിനു ദാസനായി വിൽക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. 15 ഞാൻ പ്രവത്തിക്കുന്നതു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ ഇപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ല പക്കക്കുന്നതിനെ അതേ ചെയ്യുന്നതു. 16 ഞാൻ ഇപ്പിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എകിലോ ന്യായപ്രമാണം നല്പതു എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. 17 ആകയാൽ അതിനെ പ്രവത്തിക്കുന്നതു ഞാന്നല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. 18 എന്നിൽ എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ജയത്തിൽ നമ വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; നമ ചെയ്വാനുള്ള താല്പര്യം എന്നിക്കുണ്ടോ; പ്രവത്തിക്കുന്നതോ ഇല്ല. 19 ഞാൻ ചെയ്വാൻ ഇപ്പിക്കുന്ന നമ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; ഇപ്പിക്കാത്ത തിന്മയത്രെ പ്രവത്തിക്കുന്നതു. 20 ഞാൻ ഇപ്പിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എകിലോ അതിനെ പ്രവത്തിക്കുന്നതു ഞാന്നല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ. 21 അങ്ങനെ നമ ചെയ്വാൻ ഇപ്പിക്കുന്ന ഞാൻ തിനു എന്റെ പകൽ ഉണ്ടു എന്നാരു പ്രമാണം കാണുന്നു. 22 ഉള്ളംകൊണ്ടു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു. 23 എകിലും എന്റെ ബൃഥിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന വേഗാരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിനു എന്ന ബഹുനാക്കികളെയുന്നു. 24 അയ്യോ, ഞാൻ അരിഷ്മമനുഷ്യൻ! ഈ മരണത്തിനു അധിനമായ ശരീരത്തിൽനിന്നു എന്ന ആർ വിടുവിക്കും? 25 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം ഞാൻ ദൈവത്തിനു സ്വന്താത്മം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞാൻ തന്നെ ബൃഥിക്കൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും ജയംകൊണ്ടു പാപത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

8 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവക്കു ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല.

2 ജീവൻസ് ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം എനിക്കു പാപത്തിനെന്ത്യും മരണത്തിനെന്ത്യും പ്രമാണത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 3 ജയത്താലുള്ള ബലഹീനതനിമിത്തം ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കഴിയാത്തതിനെ (സാധിപ്പാൻ) ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ പാപജഡത്തിനെന്തെ സാദ്യശ്രദ്ധത്തിലും പാപം നിമിത്തവും അയച്ചു, പാപത്തിന്നു ജയത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. 4 ജയത്തയല്ല ആത്മാവിനെ അതേ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിനെന്തെ നീതി നിവൃത്തിയാക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5 ജയസ്വഭാവമുള്ളവർ ജയത്തിന്നുള്ളതും ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ ആത്മാവിന്നുള്ളതും ചിന്തിക്കുന്നു. 6 ജയത്തിനെന്തെ ചിന്ത മരണം; ആത്മാവിനെന്തെ ചിന്തയോ ജീവനും സമാധാനവും തന്നേ. 7 ജയത്തിനെന്തെ ചിന്ത ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു; അതു ദൈവത്തിനെന്തെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കീഴ്പെടുന്നില്ല, കീഴ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 8 ജയസ്വഭാവമുള്ളവർക്ക് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 9 നിങ്ങളോ, ദൈവത്തിനെന്തെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ജയസ്വഭാവമുള്ളവരല്ല ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവരറ്റെ, ക്രിസ്തുവിനെന്തെ ആത്മാവില്ലാത്തവർ അവന്നുള്ളവനല്ല. 10 ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടജീവിലോ ശരിരം പാപംനിമിത്തം മരിക്കേണ്ടതെങ്കിലും ആത്മാവു നീതിനിമിത്തം ജീവനാകുന്നു. 11 യേശുവിനെ മരിച്ചവർഖിൽനിന്നു ഉയിപ്പിച്ചവൻെന്തെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ മരണത്തിൽനിന്നു ഉയിപ്പിച്ചവൻെന്തെ വസിക്കുന്ന തന്റെ ആത്മാവിനെക്കാണ്ടു നിങ്ങളുടെ മത്യശാന്തിരങ്ങളെയും ജീവിപ്പിക്കും. 12 ആക്രയാൽ സഹോദരരാരെ, നാം ജയത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ജയത്തിനല്ല കടക്കാരാകുന്നതു. 13 നിങ്ങൾ ജയത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മരിക്കും നിശ്ചയം; ആത്മാവിനാൽ ശരിത്തിനെന്തെ പ്രവർത്തികളെ മരിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലോ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. 14 ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്നവർ എവരും ദൈവത്തിനെന്തെ മകൾ ആകുന്നു. 15 നിങ്ങൾ പിന്നെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഭാസ്യത്തിനെന്തെ ആത്മാവിനെ അതേ പ്രാഹിച്ചതു. 16 നാം ദൈവത്തിനെന്തെ മകൾ എന്നു ആത്മാവുതാനും നമ്മുടെ ആത്മാവോടുകൂടുടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 17 നാം മകൾ എങ്കിലോ അവകാശികളും ആകുന്നു; ദൈവത്തിനെന്തെ അവകാശികളും ക്രിസ്തുവിന്നു കൂട്ടവകാശികളും തന്നേ; നാം അവനോടുകൂടുടെ തേജസ്കർക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവനോടുകൂടുടെ കഷ്ടമനുഭവിച്ചാലതേ. 18 നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു വിചാരിച്ചാൽ ഇന്ന് കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സാരമില്ല എന്നു ഞാൻ എണ്ണുന്നു. 19 സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രത്തിനെന്തെ ഭാസ്യത്തിൽനിന്നു വിടുതല്ലും ദൈവമകളുടെ തേജസ്സുകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രാഹിക്കും എന്നുള്ള ആശയോടെ മാത്യക്കു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 20 മനഃപൂർമ്മായിട്ടും, അതിനെ കീഴ്പെടുത്തിയവനെന്തെ കല്പനിമിത്തമത്രേ. 21 സർവ്സ്യാശീയും ഇന്നുവരെ രൂപോലെ തെരഞ്ഞെ ഇന്നറുന്നോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ. 22 ആത്മാവെന ആത്മദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന

നാമുടെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പായ പുത്രത്യത്തിനു കാത്തുകൊണ്ടു ഉള്ളിൽ ഞെരങ്ങുന്നു. 24 പ്രത്യാശയാലല്ലോ നാം രക്ഷിക്കപ്പെടിരിക്കുന്നതു. കാണുന്ന പ്രത്യാശയോ പ്രത്യാശയല്ല; ഒരുത്തൻ കാണുന്നതിനായി ഇനി പ്രത്യാശിക്കുന്നതു എന്തിനു? 25 നാം കാണാത്തതിനായി പ്രത്യാശിക്കുന്നു എങ്കിലോ അതിനായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 26 അവുണ്ടം തന്നെ ആത്മാവു നമ്മുടെ ബലഹിനതെക്കു തുണ്ണില്ക്കുന്നു. വേണ്ടുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നു നാം അറിയുന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവു തന്നെ ഉച്ചരിച്ചു കുടാത്ത ഞെരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. 27 എന്നാൽ ആത്മാവു വിശ്വുലക്കു വേണ്ടി ദൈവപരിപ്രകാരം പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവിന്റെ ചിന്ത ഇന്നതെന്നു എഴുയ്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നു. 28 എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്വന്നപിക്കുന്നവക്കു, നിശ്ചയപ്രകാരം വിജിക്കപ്പെടുവക്കു തന്നെ, സകലവും നമ്മക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. 29 അവൻ മുന്നിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിനു അവൻകു സ്വരൂപത്തോടു അനുസൃതപരാക്കുവാൻ മുന്നിയമിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 30 മുന്നിയമിച്ചവരെ വിജിച്ചും വിജിച്ചവരെ നീതികർച്ചും നീതികർച്ചവരെ തേജസ്കർച്ചുമിരിക്കുന്നു. 31 ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവം നമുക്കു അനുകൂലം എങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതികൂലം ആർ? 32 സ്വന്തപുത്രതെന ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവക്കും വേണ്ടി ഏല്ലിച്ചുതന്നവൻ അവനോടുകൂടെ സകലവും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ? 33 ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കുറം ചുമത്തു? നീതികർക്കുന്നവൻ ദൈവം. 34 ശിക്ഷവിധിക്കുന്നവൻ ആർ? ക്രിസ്തുയേശു മരിച്ചവൻ; മരിച്ചിട്ടുള്ളിരുന്നേറവൻ തന്നെ; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കയും നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 35 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്നഹത്തിൽനിന്നു നമ്മു വേർപ്പിരിക്കുന്നതാർ? കഷ്ടത്തോ സകടമോ ഉപദേവമോ പട്ടിണിയോ നശിതയോ ആപത്തോ വാങ്ങോ? 36 “നിന്റെ നിമിത്തം തങ്ങളെ ഇടവിടാതെ കൊല്ലുന്നു; അരുപ്പാനുള്ള ആട്ടകളപ്പോലെ തങ്ങളെ എല്ലാണു്” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 37 നാമോ നമ്മു സ്വന്നപിച്ചവൻ മുഖാന്തരം ഇതിൽ കൈയെങ്കു പുണ്ണജയം പ്രാപിക്കുന്നു. 38 മരണത്തിനോ ജീവനോ ദുതനാക്കോ വാഴചകൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ വരുവാനുള്ളതിനോ ഉയരത്തിനോ ആഴത്തിനോ മറ്റു ധാതൊരു സൂഷ്ഠിക്കോ 39 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവന്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മു വേറുപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉരെച്ചിരിക്കുന്നു.

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ പറയുന്നതു ഭോഷ്കക്കല്ലു; 2 എനിക്കു വലിയ ദ്വാബവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാതെ നോവും ഉണ്ടു എന്നു എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എനിക്കു പരിശുഭ്യാത്മാവിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു. 3 ജയപ്രകാരം എന്റെ ചാച്ചകാരായ എന്റെ സഹോദരന്മാക്കു വേണ്ടി ഞാൻ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടു വേറുവിട്ടു ശാപഗ്രാഹണത്തനാവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. 4 അവൻ തിരുസ്വായേല്ല; പുത്രത്യവും തേജസ്സും നീയമങ്ങളും ന്യായപ്രമാണവും ആരാധനയും വാദത്തങ്ങളും അവക്കുള്ളവർ; 5 പിതാക്കമൊരു അവക്കുള്ളവർ

തനേ; ജയപ്രകാരം ക്രിസ്തുവും അവതിൽനിന്നല്ലോ ഉത്തരവിച്ചതു; അവൻ സമ്പ്രതിനിന്നും ഭീതെ ദൈവമായി എന്നുന്നു; യിസ്രായേലിൽനിന്നും ഉത്തരവിച്ചവർ എല്ലാം യിസ്രായേലും എന്നും 7 അബ്രാഹാമിൻ്റെ സന്തതിയാകയാൽ എല്ലാവരും മകൾ എന്നും വരികയില്ല; “യിസ്രാക്കിൽനിന്നും ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നും വിളിക്കപ്പെടും” എന്നേയുള്ളൂ. 8 അതിന്റെ അത്മമോ: ജയപ്രകാരം ജനിച്ച മകൾ അല്ല ദൈവത്തിന്റെ മകൾ; വാദത്തപ്രകാരം ജനിച്ച മകളെഴ്തു സന്തതി എന്നും എല്ലാനും. 9 “ഈ സമയത്തെക്കും ഞാൻ വരും; അപ്പോൾ സാരെക്കും ഒരു മകൻ ഉണ്ടാകും” എന്നല്ലോ വാദത്തപ്രകാരം. 10 അതെയുമല്ല, റിബൈക്കയും നമ്മുടെ പിതാവായ തിസ്രാഹാക്ക് എന്ന ഏകനാൽ ഗംഗം ധരിച്ചു, 11 കുട്ടികൾ ജനിക്കയോ ശുണ്ണമാകട്ടെ ഓഷ്മാകട്ടെ എന്നും പ്രവർത്തിക്കയോ ചെയ്യുമുണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് പ്രകാരമുള്ള ദൈവനിർണ്ണയം പ്രവർത്തികൾ നിമിത്തമല്ല വിളിച്ചവൻ്റെ ഇഷ്ടം നിമിത്തം തനേ വരേണ്ടതിനും: 12 “മുത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും” എന്നും അവഞ്ഞാടും അരുളിച്ചേയ്തതു. 13 “ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു എഴാവിനെ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 14 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവത്തിന്റെ പകൽ അനീതി ഉണ്ടാ? ഒരു നാളും ഇല്ല. 15 “എനിക്കു കരുണ തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കരുണ തോന്നുകയും എനിക്കു കനിവു തോന്നേണം എന്നുള്ളവനോടു കനിവു തോന്നുകയും ചെയ്യും” എന്നും അവൻ മോശയോടു അരുളിച്ചേയ്യുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു ഇഷ്ടിക്കുന്നവനാലുമല്ല, ഓട്ടുനവനാലുമല്ല, കരുണ തോന്നുന്ന ദൈവത്താലത്തെ സകലവും സാധിക്കുന്നതു. 17 “ഉതിനായിട്ടു തനേ ഞാൻ നിന്നെന്ന നിൽക്കിയിരിക്കുന്നതു; നിന്നിൽ എന്റെ ശക്തി കാണിക്കേണ്ടതിനും എന്റെ നാമം സമ്പ്രാഥിയിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പേണ്ടതിനും തനേ” എന്നും തിരുവെഴുത്തിൽ ഘറവോനോടു അരുളിച്ചേയ്യുന്നു. 18 അങ്ങനെന്ന തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു അവനും കരുണ തോന്നുന്നു; തനിക്കു മനസ്സുള്ളവരെ അവൻ കർണ്ണനാക്കുന്നു. 19 ആകയാൽ അവൻ പിന്നെ കുറ്റം പറയുന്നതു എന്തു? ആർ അവൻ്റെ ഇഷ്ടത്തോടു എത്തിത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നും നീ എന്നോടു ചോദിക്കും. 20 അയ്യാ, മനുഷ്യാ, ദൈവത്തോടു പ്രത്യുത്തരം പറയുന്ന നീ ആർ? മനഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനഞ്ഞവനോടു: നീ എന്നെ ഇങ്ങനെ ചെമച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിക്കുമോ? 21 അല്ല, കുർഖവനും അതേ പിണ്ണാത്തിൽനിന്നും ഒരു പാത്രം മാനത്തിനും മരുഭരു പാത്രം അപമാനത്തിനും ഉണ്ടാക്കുവാൻ മർന്നിനേൽ അധികാരം ഇല്ലയോ? 22 എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ കോപം കാണിപ്പാനും ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാനും യൈഹൃദയാർത്ഥനിനും മാത്രമല്ല, 23 ജാതികളിൽനിന്നും വിളിച്ചു തേജസ്സിനായി മുണ്ണാരുക്കിയ കരുണാപാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ 24 തന്റെ തേജസ്സിന്റെ ധനം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ഇഷ്ടിച്ചിട്ടും നാശയോഗ്യമായ കോപപാത്രങ്ങളെ വളരെ തീർക്കശമയോടെ സഹിച്ചു എങ്കിൽ എന്തു? 25 “എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരെ എന്റെ ജനം എന്നും പ്രിയയ്ക്കാത്തവരെ പ്രിയ എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. 26 നിങ്ങൾ എന്റെ ജനമല്ല എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞ ഇടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മകൾ എന്നും വിളിക്കപ്പെടും” എന്നും ഹോശേയാപുന്തകത്തിലും അരുളിച്ചേയ്യുന്നുവല്ലോ.

27 യൈശയുാവോ യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു: “യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എണ്ണം കടൽകരയിലെ മണൽപോലെ ആയിരുന്നാലും ശ്രേഷ്ഠപ്പേരേ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 28 കത്താവു ഭൂമിയിൽ തന്റെ വചനം നിവത്തിച്ചു കഷണത്തിൽ തിക്കും” എന്നു വിജിച്ചു പറയുന്നു. 29 “സെസന്യങ്ങളുടെ കത്താവു നമുക്കു സന്തതിയെ ശ്രേഷ്ഠപ്പീഭ്വക്കിൽ നാം സൊദോമെപ്പോലെ ആകുമായിരുന്നു, ശാമോരെക്കു സദ്യശരമാകുമായിരുന്നു” എന്നു യൈശയു മുസ്യകൃതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 30 അതുകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? നീതിയെ പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതിപ്രാപിച്ചു, വിശ്വാസത്താല്പുള്ള നീതി തന്നേ. 31 നീതിയുടെ പ്രമാണം പിന്തുടൻ യിസ്രായേലോ ആ പ്രമാണത്തിക്കൽ എത്തിയില്ല. 32 അതെന്തുകൊണ്ടു? വിശ്വാസത്താല്പുള്ള, പ്രവൃത്തികളാൽ അനേകിച്ചുതുകൊണ്ടു തന്നേ അവർ ഇടപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ തട്ടി ഇടവി: ഓ “ഈതാ, ഞാൻ നീയോനിൽ ഇടപ്പെടുപ്പും തടങ്ങൽ പാരയും വെക്കുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജജിച്ചു പോകയില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ.

10 സഹോദരനാരെ, അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്നു തന്നേ എന്തേൻ ഹ്യുദയവാശഭരയും അവക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള യാചനയും ആകുന്നു. 2 അവർ പതിജ്ഞാനപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു എൻ്റിവുള്ളവർ എന്നു ഞാൻ അവക്കു സാക്ഷാം പറയുന്നു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതി അറിയാതെ സ്വന്ത നീതി സ്ഥാപിപ്പാൻ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു കീഴ്പെട്ടില്ല. 4 വിശ്വസിക്കുന്ന എവന്നും നീതി ലഭിപ്പാൻ ക്രിസ്തു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവസാനം ആകുന്നു. 5 ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള നീതി സംബന്ധിച്ചു: “അതു ചെയ്ത മനുഷ്യൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും” എന്നു മോശേ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 6 വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിയോ ഇവള്ളും പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിനെ ഇരക്കേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ സ്വർത്തിൽ കയറും എന്നോ, 7 ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു കയറേണം എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ പാതാളത്തിൽ ഇരങ്ങും എന്നോ നിന്റെ ഹ്യുദയത്തിൽ പരയരുതു.” (Abyssos g12) 8 എന്നാൽ അതു എന്തു എന്തു പറയുന്നു? “വചനം നിന്നുക്കു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും നിന്റെ ഹ്യുദയത്തിലും ഇരിക്കുന്നു,” അതു തെങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശ്വാസ വചനം തന്നേ. 9 യേശുവിനെ കത്താവു എന്നു വായിക്കൊണ്ടു ഏറ്റുപറികയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചുവരിൽ നിന്നു ഉയിരെത്തണ്ണേണ്ണല്ലിച്ചു എന്നു ഹ്യുദയംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടു. 10 ഹ്യുദയംകൊണ്ടു നീതിക്കായി വിശ്വസിക്കയും വായിക്കൊണ്ടു രക്ഷക്കായി ഏറ്റുപറികയും ചെയ്യുന്നു. 11 “അവൻഒരി വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുതന്നും ലജജിച്ചു പോകയില്ല” എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ അരുളിച്ചെഴുതുന്നുവെല്ലോ. 12 യൈഹുദൻ എന്നും യവനൻ എന്നും വ്യത്യാസമില്ല; എല്ലാവക്കും കത്താവു ഒരുവൻ തന്നേ; അവൻ തന്നെ വിജിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവക്കും നൽകുവാനകവെള്ളം സന്പന്നൻ ആകുന്നു. 13 “കത്താവിന്റെ നാമത്തെ വിജിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എവനും രക്ഷിക്കപ്പെടു” എന്നുണ്ടെല്ലോ. 14 എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ എങ്ങനെ വിജിച്ചപേക്ഷിക്കും? അവർ കേട്ടില്ലാത്തവനിൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? പ്രസംഗിക്കുന്നവൻ ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ കേൾക്കും? 15 ആരും അയക്കാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും? “നന്ന സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ കാൽ എത്ര മനോഹരം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 16

എക്കിലും എല്ലാവരും സുവിശേഷം അനുസർിച്ചിട്ടില്ല: “കത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ വിശ്വസിച്ചു” എന്നു യൈശയുാവു പറയുന്നുവെല്ലോ. 17 ആകയാൽ വിശ്വാസം കേൾവിയാലും കേൾവി ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്താലും വരുന്നു. 18 എന്നാൽ അവർ കേട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. കേട്ടിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം: “അവരുടെ നാദം സ്വർഖമില്ലെന്നു അവരുടെ വചനം ഭൂതലത്തിന്റെ അറ്റത്തോളവും പരന്നു.” 19 എന്നാൽ തിസായേൽ ഗഹിച്ചില്ലയോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. “ജനമല്ലാത്തവരെക്കാണ്ണു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എൻ്റെ വരുത്തും; മുഖജാതിയെക്കാണ്ണു നിങ്ങൾക്കു കോപം ജനിപ്പിക്കും” എന്നു ഒന്നാമതു മോശേ പറയുന്നു. 20 യൈശയുാവോ: “എന്ന അന്നേഷിക്കാത്തവർ എന്ന കണ്ണത്തി; എന്ന ചോദിക്കാത്തവർക്കു ഞാൻ പ്രത്യക്ഷഗനായി” എന്നു യൈശയുാവു പറയുന്നു. 21 തിസായേലിനെക്കുറിച്ചേപ്പോ: “അനുസർിക്കാത്തതും മറുത്തുപറയുന്നതുമായ ജനത്തിക്കലേക്കു ഞാൻ ഇടവിടാതെ കൈനീട്ടി” എന്നു അവൻ പറയുന്നു.

11 എന്നാൽ ദൈവം സ്വജനത്തെ തള്ളിക്കള്ളഞ്ഞുവോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

രു നാളും ഇല്ല; ഞാനും തിസായേലുന്നുവോ; അബോഹാമിന്റെ സന്തതിയിൽ ബെന്നാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചവൻ തനേ. 2 ദൈവം മുന്നിഞ്ഞിട്ടുള്ള തന്റെ ജനത്തെ തള്ളിക്കള്ളഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏലീയാവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതു അഭിയുന്നില്ലയോ? 3 അവൻ തിസായേലിനു വിരോധമായി: “കത്താവേ, അവർ നിന്റെ പ്രവാചകനാരെ കൊന്നു നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു കളഞ്ഞു; ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു” 4 എന്നു ദൈവത്തോടു വാദിക്കുമ്പോൾ അവനു അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായതു എന്തു? “ബാലിനു മുട്ടകുത്താതെ ഏഴായിരം പേരെ ഞാൻ എനിക്കായി ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു തനേ. 5 അങ്ങനെ ഈ കാലത്തിലും കൃപയാലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരം രു ശേഷിപ്പുണ്ടു. 6 കൃപയാൽ എക്കിൽ പ്രവൃത്തിയാലല്ല; അല്ലകിൽ കൃപ കൃപയല്ല. 7 ആകയാൽ എന്തു? തിസായേൽ താൻ തിരഞ്ഞെടു പ്രാപിച്ചില്ല; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ അതു പ്രാപിച്ചു: ശേഷമുള്ളവരോ കർന്നപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. 8 “ദൈവം അവക്കുളന്നുവരെ ഗാഡൻിദയും കാണാത്ത കണ്ണും കേൾക്കാത്ത ചെവിയും കൊടുത്തു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 9 “അവരുടെ മേശ അവക്കു കണിയും കുടുക്കും ഇടച്ചയും പ്രതികാരവുമായിത്തീരുട; 10 അവരുടെ കണ്ണു കാണാതെവല്ലോ ഇരുണ്ണുപോകടെ; അവരുടെ മുതുകു എല്ലായ്പോഴും കുന്നിയിക്കേണമേ” എന്നു അവിഭൂതം പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ അവർ വിഴേഞ്ഞതിനോ ഇടിയതു എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. രു നാളും അല്ല; അവക്കു എൻ്റെ വരുത്തുവാൻ അവരുടെ ലംഘനം ഹേതുവായി ജാതികൾക്കു രക്ഷ വന്നു എന്നേയുള്ളൂ. 12 എന്നാൽ അവരുടെ ലംഘനം ലോകത്തിനു ധനവും അവരുടെ നഷ്ടം ജാതികൾക്കു സമ്പത്തും വരുവാൻ കാരണമായി എക്കിൽ അവരുടെ യമാസ്ഥാനം എത്ര അധികം? 13 എന്നാൽ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു: ജാതികളുടെ അപ്പോസ്റ്റലനായിരിക്കയാൽ ഞാൻ എന്റെ 14 സ്വജാതികകാക്കു വല്ലവിധേനയും സ്വപ്നം ജനിപ്പിച്ചു, അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിക്കാമെങ്കിലോ എന്നു വെച്ചു തനേ ഞാൻ എന്റെ ശുശ്രൂഷയെ പുകഴ്തുന്നു. 15 അവരുടെ ഭേദം ലോകത്തിന്റെ നിരപ്പിനു ഹേതുവായി എക്കിൽ അവരുടെ

അംഗീകരണം മതിച്ചവരുടെ ഉയിപ്പ്‌നല്ലാതെ എന്താകും? 16 ആദ്യഭാഗം വിശുദ്ധം എങ്കിൽ പിണ്ഡം മുഴുവനും അങ്ങനെ തന്നേ; വേർ വിശുദ്ധം എങ്കിൽ കൊമ്പുകളും അങ്ങനെ തന്നേ. 17 കൊമ്പുകളിൽ ചിലതു ഒടിച്ചിട്ടു കാട്ടാലീവായ നിന്നെ അവയുടെ ഇടയിൽ ഒടിച്ചു ചേത്തു ഒപ്പിവുമരത്തിന്റെ ഘലപ്രദോധ വെരിനു പകാളിയായിത്തീൻ്റു എങ്കിലോ, 18 കൊമ്പുകളുടെ നേരെ പ്രശംസിക്കരുതു; പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ വേൽനെ അല്ല വേർ നിന്നെന്നതെത്തു ചുമക്കുന്നു എന്നു ഓക്. 19 എന്നാൽ എന്നെ ഒടിക്കേണ്ടതിനു കൊമ്പുകളെ ഒടിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു നീ പറയും. 20 ശരി; അവിശ്വാസത്താൽ അവ ഒരിഞ്ഞപോയി; വിശ്വാസത്താൽ നീ നില്ക്കുന്നു; തെളിയാതെ ദയപ്പെടുക. 21 സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം ആദരിക്കാതെ പോയക്കിൽ നിന്നെന്നും ആദരിക്കാതെ വന്നേക്കും. 22 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും വണ്ണിവയും കാണിക്ക; വീണവർക്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ വണ്ണിവയും; നിന്നിലോ നീ ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ ദയയും തന്നേ; അല്ലെങ്കിൽ നീയും ചേരിക്കപ്പെടും. 23 അവിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാണ്ടതാൽ അവരെയും കൂടെ ഒടിക്കും; അവരെ വീണ്ഡും ഒടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനാല്ലോ. 24 സ്വാഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിനു നിന്നെ മുറിച്ചെടുത്തു സ്വാഭാവത്തിനു വിരോധമായി നല്ല ഔദിവ്യമരത്തിൽ ഒടിച്ചു എങ്കിൽ, സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളായവരെ സ്വന്നമായ ഔദിവ്യമരത്തിൽ എത്ര അധികമായി ഒടിക്കും. 25 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരെനു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ തോന്നാതിരിപ്പാൻ ഇള രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; ജാതികളുടെ പുണ്ണംസംഖ്യ ചേരുവോളം തിരുസായേലിനു അംഗമായി കാർന്നും ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 ഇങ്ങനെ തിരുസായേൽ മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും. 27 “വിടുവിക്കുന്നവൻ നീയോനിൽനിന്നു വരും; അവൻ താങ്കോബിൽ നിനു അക്കത്തിരെ മാറ്റും. താൻ അവരുടെ പാപങ്ങളെ നീക്കവേണ്ടാൻ ഇതു താൻ അവരോടു ചെയ്യുന്ന നിയമം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 28 സുവിശേഷം സംബന്ധിച്ചു അവർ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ശത്രുകൾ; തിരഞ്ഞെടുപ്പും സംബന്ധിച്ചോ പിതാക്കമൊർനിമിത്തം പ്രിയമാർ. 29 ദൈവം തന്റെ കൃപാവരങ്ങളെയും വിളിയെയും കുറിച്ചു അനുതപിക്കുന്നില്ലെല്ലോ. 30 നിങ്ങൾ മുന്നെ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നിട്ടു അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനാൽ ഇപ്പോൾ കരുണ ലഭിച്ചതുപോലെ, 31 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച കരുണയാൽ അവക്കു കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവരും ഇപ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നു. 32 ദൈവം എല്ലാവരോടും കരുണ ചെയ്യേണ്ടതിനു എല്ലാവരെയും അനുസരണക്കേടിൽ അടച്ചുകളഞ്ഞു. (ശ്രീശ്രീ g1653) 33 ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ ധനം, ജീവനം, അറിവു എന്നിവയുടെ ആഴമേ! അവൻറെ ന്യായവിധികൾ എത്ര അപേമേയവും അവൻറെ വഴികൾ എത്ര അഗ്രാചരവും ആകുന്നു, 34 കത്താവിന്റെ മനസ്സു അറിഞ്ഞവൻ ആരു? 35 അവനു മന്ത്രിയായിരുന്നവൻ ആരു? അവനു വല്ലതും മുന്നെ കാടുത്തിട്ടു പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ ആരു? 36 സകലവും അവനിൽ നിന്നും അവനാലും അവക്കുലേക്കും ആകുന്നുവെല്ലോ; അവനു എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (അംഗം g165)

12 സഹോദരന്മാരെ, താൻ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സുലിവു ഓട്ടിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നതു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ

ശർിരങ്ങെല്ല ജീവനും വിശ്വലിയും ദൈവത്തിനു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിക്കുന്നു. 2 ഈ ലോകത്തിനു അനുരൂപമാകാതെ നന്ദയും പ്രസാദവും പുണ്ണ്യതയുമുള്ള ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനു മനസ്സു പൂതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ. (ശിഖ 916) 3 ഭാവിക്കേണ്ടതിനു മീതെ ഭാവിച്ചുയരാതെ ദൈവം അവനവനു വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു പകിട്ടുപോലെ സുഖോധമാകുംവരും ഭാവിക്കേണമെന്നു ഞാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച ക്ഷുപത്യാൽ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനോടും പറയുന്നു. 4 ഒരു ശർിരത്തിൽ നമുക്കു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടെല്ലാ; എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി ഒന്നല്ലതാനും; 5 അതുപോലെ പലരായ നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശർിരവും എല്ലാവരും തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 6 ആകയാൽ നമുക്കു ലഭിച്ച ക്ഷുപക്കു തത്തവരും ദൈവേരു വരെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവചനം എങ്കിൽ വിശ്വാസത്തിനു തത്തവരും, 7 ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ, ഉപദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ ഉപദേശത്തിൽ, പ്രഭോയിപ്പിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ 8 പ്രഭോയന്തതിൽ, ഭാനം ചെയ്യുന്നവൻ എക്കാഗ്രതയോടെ, ഭരിക്കുന്നവൻ ഉത്സാഹത്തോടെ, കരുണാചെയ്യുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ ആകട്ട. 9 സ്നേഹം നിവ്യാജം ആയിരിക്കട്ട; തീയതിനെ വെരുത്തു നല്പിനോടു പറ്റിക്കൊശിവിൻ. 10 സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമ്മിൽ സ്ഥാതിപുണ്ഡ്ര ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അനേകാന്നു മുന്നിട്ടു കൊശിവിൻ. 11 ഉത്സാഹത്തിൽ മടപ്പില്ലാതെ ആത്മാവിൽ എതിവുള്ളവരായി കത്താവിനെ സേവിപ്പിക്കുന്നു. 12 ആശയിൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു; 13 കഷ്ടതയിൽ സഹിഷ്ണുത കാണിപ്പിക്കുന്നു; പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിപ്പിപ്പിക്കുന്നു; വിശ്വാസമാരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കുട്ടായ്മ കാണിക്കയും അതിമിസൽക്കാരം ആചത്രിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. 14 നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. 15 സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സന്തോഷിക്കയും കരയുന്നവരോടുകൂടെ കരകയും ചെയ്യുവിൻ. 16 തമ്മിൽ ഏറുകമത്യമുള്ളവരായി വലിപ്പം ഭാവിക്കാതെ എഴിയവരോടു ചേന്നുകൊശിവിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ ബുദ്ധിമാനാർ എന്നു വിചാരിക്കരുതു. 17 ആക്കംം തിരുക്കു പകരം തിനു ചെയ്യാതെ സകലമനുഷ്യരുടെയും മുന്നിൽ യോഗ്യമായതു മുന്നക്കരുതി, 18 കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളാൽ ആവോളം സകലമനുഷ്യരോടും സമാധാനമായിതിപ്പിക്കുന്നു. 19 പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവക്കോപത്തിനു ഇടംകൊടുപ്പിക്കുന്നു; പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ പകരം ചെയ്യും എന്നു കത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ 20 “നിന്നു ശത്രുവിനു വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനു തിനാൻ കൊടുക്ക; അഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ തലമേൽ തീകനെൽ കുന്നിക്കു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 21 തിന്മയോടു തോല്പകാതെ നമയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക.

13 ഏതു മനുഷ്യനും ശ്രേഷ്ഠാധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങാടു. ദൈവത്താലല്ലാതെ രാധികാരവുമില്ലപ്പോ; **ഉള്ള** അധികാരങ്ങളോ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2 ആകയാൽ അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ ദൈവ വ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു. മറുക്കുന്നവരോ ശിക്ഷാവിധി പ്രാപിക്കും. 3 വാഴുന്നവർ സൽപ്രവൃത്തികളു ദുഷ്പ്രവൃത്തികളേതെങ്കാരം. അധികാരസ്ഥനെ

യേപ്പടാതിൽപ്പാൻ ഇല്ലിക്കുന്നുവോ? നമചെയ്ക്ക; എന്നാൽ അവനോടു പുകഴ്ച ലഭിക്കും. 4 നിഞ്ഞ നമക്കായിട്ടുള്ള അവൻ ദൈവസൂര്യൗഷ്ഠക്കാരനായിരിക്കുന്നതു; നീ തിരുച്ചെയ്താലോ യേപ്പടുകു; വാറുതെ അല്ല അവൻ വാൾ വഹിക്കുന്നതു; അവൻ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ ശിക്ഷക്കായി പ്രതികാരിയായ ദൈവസൂര്യൗഷ്ഠക്കാരൻ തനേ. 5 അതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയെ മാത്രമല്ല മനസ്സാക്ഷിയെയും വിചാരിച്ചു കീഴടങ്ങുക ആവശ്യം. 6 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നികുതിയും കൊടുക്കുന്നു. അവർ ദൈവസൂര്യൗഷ്ഠകമാരും ആ കാര്യം തനേ നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു. 7 എല്ലാവക്കും കടമായുള്ളതു കൊടുപ്പിൻ; നികുതി കൊടുക്കേണ്ടവനു നികുതി; ചുക്കം കൊടുക്കേണ്ടവനു ചുക്കം; ദയം കാണിക്കേണ്ടവനു ദയം; മാനം കാണിക്കേണ്ടവനു മാനം. 8 അന്നോന്നു സ്നേഹിക്കുന്നതു അല്ലാതെ ആരോടും നേരും കടബെട്ടിരിക്കരുതു; അന്നേന സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണം നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 9 വ്യഖ്യാരം ചെയ്യരുതു, കുല ചെയ്യരുതു, മോഷിക്കരുതു, മോഹിക്കരുതു, എന്നുള്ളതും മറ്റു ഏതു കല്പനയും കൂടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കു എന്നി വചനത്തിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 സ്നേഹം കൂടുകാരനു ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിവൃത്തി തനേ. 11 ഈതു ചെയ്യേണ്ടതു ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാവും നാശിക വന്നിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ സമയതെത്ത് അറികയാൽ തനേ; നാം വിശ്വസിച്ച സമയതെത്തക്കാൾ രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 12 രാത്രി കഴിവാനായി പകൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു നാം ഇരുട്ടിൻ്റെ പ്രവർത്തികളെ വെച്ചുകളിഞ്ഞു വെളിച്ചത്തിൻ്റെ ആരയുധവർം ധരിച്ചുകൊണ്ടു. 13 പകൽസമയത്തു എന്നപോലെ നാം മഞ്ഞാദയായി നടക്കു; വെറിക്കുത്തുകളിലും മദ്യപാനങ്ങളിലുമല്ല, ശയനമോഹങ്ങളിലും ദുഷ്കാമങ്ങളിലുമല്ല, പിണകത്തിലും അസുയയിലുമല്ല. 14 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെതനേ ധരിച്ചുകൊണ്ടവിൻ. മോഹങ്ങൾ ജനിക്കുമാറു ജയത്തിനായി ചിന്തിക്കരുതു.

14 സംശയവിചാരങ്ങളെ വിധിക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ ബലപെന്നനായവനെ ചേത്തുകൊണ്ടവിൻ. 2 ഒരുവൻ എല്ലാം തിന്നാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു; ബലപെന്നനോ സസ്യാദികളെ തിന്നുന്നു. 3 തിന്നുന്നവൻ തിന്നാത്തവനെ ധിക്കരിക്കരുതു; തിന്നാത്തവൻ തിന്നുന്നവനെ വിധിക്കരുതു; ദൈവം അവനെ കൈക്കണ്ണിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 മദ്രാഗുത്തൻ ഭാസനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതോ വീഴുനതോ സ്വന്തയജമാനന്തരേ; അവൻ നില്ക്കുതാനും; അവനെ നില്ക്കുമാറാക്കുവാൻ കത്താവിനു കഴിയുമല്ലോ. 5 ഒരുവൻ ഒരു ദിവസതെത്തക്കാൾ മരാരു ദിവസതെത്ത മാനിക്കുന്നു; വേബാരുവൻ സകലദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു; ഓരോരുത്തന്നെ താനാൻ മനസ്സിൽ ഉരുച്ചിരിക്കും. 6 ദിവസതെത്ത ആദരിക്കുന്നവൻ കത്താവിനായി ആദരിക്കുന്നു; തിന്നുന്നവൻ കത്താവിനായി തിന്നുന്നു; അവൻ ദൈവത്തെ സ്ത്രൂതിക്കുന്നുവെല്ലോ; തിന്നാത്തവൻ കത്താവിനായി തിന്നാതിരിക്കുന്നു; അവനും ദൈവത്തെ സ്ത്രൂതിക്കുന്നു. 7 നമ്മിൽ ആരും തനിക്കായി തനേ ജീവിക്കുന്നില്ല. ആരും തനിക്കായി തനേ മരിക്കുന്നതുംില്ല. 8 ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം കത്താവിനായി ജീവിക്കുന്നു; മരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കത്താവിനായി മരിക്കുന്നു;

അതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു എങ്കിലും മരിക്കുന്നു എങ്കിലും നാം കത്താവിനുള്ളവർ തന്നേ. 9 മരിച്ചുവയ്ക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവക്കും കത്താവു ആകേണ്ടിനെല്ലാ ക്രിസ്തു മരിക്കയും ഉത്തിക്കയും ചെയ്തതു. 10 എന്നാൽ നീ സഹോദരനെ വിധിക്കുന്നതു എന്തു? അല്ല, നീ സഹോദരനെ ഡിക്കറിക്കുന്നതു എന്തു? നാം എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിനു മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും. 11 “എന്നാണ് എൻ്റെ മുന്നിൽ എല്ലാമുഴക്കാലും മടങ്ങും, എല്ലാനാവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കും എന്നു കത്താവു അരുളിച്ചയുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 12 ആകയാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തോടു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 13 അതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്വോന്നും വിധിക്കരുതു; സഹോദരനു ഇടപ്പെട്ടേയോ തടങ്ങലോ ബൈക്കാതിരിപ്പാൻ മാത്രം ഉരിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 ധാരതാനും സ്വത്വവു മലിനമല്ല എന്നു ഞാൻ കത്താവായ യേശുവിൽ അഭിഭ്രത്യം ഉരിച്ചുമിരിക്കുന്നു. വല്ലതും മലിനം എന്നു എല്ലാനുവന്നു മാത്രം അതു മലിനം ആകുന്നു. 15 നിന്റെ ഭക്ഷണംനിമിത്തം സഹോദരനെ വ്യസനിപ്പിച്ചാൽ നീ സ്നേഹപ്രകാരം നടക്കുന്നില്ല. ആകക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ അവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കരുതു. 16 നിങ്ങളുടെ നമ്മക്കു ദുഷ്ടണം വരുത്തരുതു. 17 ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുഖാത്മാവിൽ സന്നോഷവും അഭേദ. 18 അതിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യക്കു കൊള്ളാക്കുന്നവനും തന്നേ. 19 ആകയാൽ നാം സമാധാനത്തിനും അന്വോന്നും ആത്മികവാർഡനക്കും ഉള്ളതിനു ശ്രമിച്ചുകൊൾക്ക. 20 ഭക്ഷണംനിമിത്തം ദൈവനിംഖാനത്തെ അഴിക്കരുതു. എല്ലാം ശുശ്വം തന്നേ; എങ്കിലും ഇടപ്പ് വരുത്തുമാറു തിനുന്ന മനുഷ്യനു അതു ദോഷമന്ത്ര. 21 മാംസം തിനാതെയും വീണ്ടും കൂടിക്കാതെയും സഹോദരനും ഇടപ്പ് വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 22 നിനക്കുള്ള വിശ്വാസം ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കു തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ; താൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തന്നെത്താൻ വിധിക്കാതെവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 23 എന്നാൽ സംശയിക്കുന്നവൻ തിനുന്നു എങ്കിൽ അതു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഉത്തരവിക്കായ്ക്കൊണ്ടു അവൻ കൂടുക്കാതനായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു ഉത്തരവിക്കാതെത്താക്കെയും പാപമന്ത്ര.

15 എന്നാൽ ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ബലപീനതകളെ ചുമക്കുകയും നമ്മിൽ തന്നേ പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 2 നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ കൂടുക്കാരനെ നമ്മക്കായിട്ടു ആത്മിക വഘ്നനെക്കു വേണ്ടി പ്രസാദിപ്പിക്കേണം. 3 “നിന്നു നിന്നിക്കുന്നവരുടെ നിന്ന് എൻ്റെ മേൽ വീണു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവും തന്നിൽ തന്നേ പ്രസാദിച്ചില്ല. 4 എന്നാൽ മുന്നേഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനായിട്ടും, നമുക്കു തിരുവൈഴുതുകളാൽ ഉള്ളവാകുന്ന സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരുക്കമത്യപ്രേട്ടു, നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏകമന്ദ്രസ്സാട ഒരു വായിനാൽ മഹത്തീകരിക്കേണ്ടതിനു 6 സ്ഥിരതയും ആശ്വാസവും നല്കുന്ന ദൈവം നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിനു അനുരൂപമായി തമിൽ ഏകച്ചിന്തയോടിരിപ്പാൻ കൂപ് നല്കുമാറാകട്ടെ. 7 അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്തതിനായി

നിങ്ങളെ കൈകൈകാണടതുപോലെ നിങ്ങളും അനേറാന്തും കൈകൈകാൾവിൻ. 8
 പിതാക്കമാക്കു ലഭിച്ച വാഴത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിനും 9 ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ
 സത്യംനിമിത്തം പരിപ്പേരേനക്കു ശുശ്രൂഷകാരനായിത്തീർന്നു എന്നും ജാതികൾ
 ദൈവത്തെ അവരെ കരുണാനിമിത്തം മഹത്തീകരിക്കേണ്ടും എന്നും ഞാൻ
 പറയുന്നു. 10 “അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നെന വാഴ്ത്തി നിരുൾ
 നാമത്തിനു സ്തുതി പാടു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 11 മറ്റാരേതത്തു:
 “ജാതികളേ, അവരെ ജനത്തോടു ഓനിച്ചു ആനന്ദിപ്പിൻ” എന്നും പറയുന്നു.
 “സകല ജാതികളുമായുജ്ജോരെ, കത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ, സകല വാശങ്ങളും
 അവനെ സ്തുതിക്കരു” എന്നും പറയുന്നു. 12 “യിഴ്രായിയുടെ വേരും ജാതികളെ
 ദരിപ്പാൻ എഴുന്നേപ്പക്കുന്നവനുമായവൻ ഉണ്ടാകും; അവനിൽ ജാതികൾ
 പ്രത്യാശവെക്കും” എന്നു ദേശയ്ക്കാവും പറയുന്നു. 13 എന്നാൽ പ്രത്യാശ നല്കുന്ന
 ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയിൽ സമൃദ്ധിയുള്ളവരായി
 വിശ്വസിക്കുന്നതിലുള്ള സകല സാന്നിധ്യവും സമാധാനവുംകാണ്ടു നിങ്ങളെ
 നിരോക്കുമാറാകട്ട. 14 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ തന്നെ ദയാപൂണ്ടിരും സകല
 ജനത്താനവും നിന്നെന്നതവരും അനേറാന്തും പ്രവോധിപ്പിപ്പാൻ പ്രാപ്തരും ആകുന്നു
 എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉരുച്ചിതിക്കുന്നു. 15 എകിലും ജാതികൾ എന്ന
 വഴിപാടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വിശ്വദിക്കരിക്കപ്പെട്ടു പ്രസാദകരമായിത്തീരുവാൻ
 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷജ്ഞാജി ആനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു
 ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുയേശവിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കേണ്ടതിനു 16 ദൈവം
 എനിക്കു നല്കിയ കൃപ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ഓമ്മപ്പട്ടത്തുംവല്ലും ഞാൻ ചിലേടത്തു
 അതിരെയച്ചുമായി നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17 ക്രിസ്തുയേശവിന്റെ എനിക്കു
 ദൈവസംബന്ധമായി പ്രശംസ ഉണ്ടു്. 18 ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികളുടെ
 അനുസരണത്തിനായിട്ടു് പചനത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും
 അതഭൂതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും
 പ്രവർത്തിച്ചതു അല്ലാതെ മറ്റാനും മിണ്ടുവാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. 19
 അങ്ങനെ ഞാൻ ദയരൂഗലേം മുതൽ ഇല്ലായ്ക്കേതെന്നതോളം ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു
 ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷജ്ഞാജി ആപ്പെടുത്തുപോലെ അന്തേ,
 സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ അഭിമാനിക്കുന്നതു്. 20 അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഞാൻ
 നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു പലപ്പോഴും മുടക്കം വന്നു. 21 ഇപ്പോഴോ
 എനിക്കു ഇതു ദിക്കുകളിൽ ഇനി സ്ഥലമില്ലായ്ക്കയാലും അങ്ങാട്ടു വരുവാൻ
 അനേകസംവത്സരമായി വാങ്ങര ഉണ്ടാകക്കൊണ്ടും, 22 ഞാൻ സ്പാന്യയിലേക്കു
 യാത്ര ചെയ്യുന്നോൾ പോകുന വഴിക്കു നിങ്ങളെ കാണാനും ആദ്യം നിങ്ങളെ കണ്ടു
 സാന്നിധ്യം നിങ്ങളാൽ യാത്ര അയക്കപ്പട്ടവാനും ആശിക്കുന്നു. 25 ഇപ്പോഴോ
 ഞാൻ വിശുദ്ധമാക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ദയരൂഗലേംകു യാത്രയാകുന്നു. 26
 ദയരൂഗലേംിലെ വിശുദ്ധമാരിൽ ദരിദ്രായവക്കു ഏതാനും ധമ്മാപകാരം ചെയ്വാൻ

മക്കരോന്തയിലും അവായയിലും ഉള്ളവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്തി. 27 അവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്തി എന്നു മാത്രമല്ല, അതു അവർക്കു കടവും ആകുന്നു; ജാതികൾ അവരുടെ ആത്മികനമകളിൽ കൂട്ടാളികൾ ആരൈകളിൽ എപ്പറികനമകളിൽ അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ കടമെട്ടിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 28 ഞാൻ അതു നിവർത്തിച്ചു ഇത് ഫലം അവർക്കു എല്ലിച്ചു ബോധ്യം വരുത്തിയ ശേഷം നിങ്ങളുടെ വഴിയായി സ്വാന്ത്യിലേക്കു പോകും. 29 ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗ്രഹപൂർത്തിയോടെ വരും എന്നു താൻ അറിയുന്നു. 30 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെ, തയ്യുറയ്യിലെ അവിശ്യാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്ന രക്ഷിക്കേണ്ടതിനും തയ്യുറയ്യിലേക്കു താൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന സഹായം വിശ്വുദ്ധമാക്കും 31 പ്രസാദമായിത്തീരേണ്ടതിനും ഇങ്ങനെ താൻ ദൈവവേഷ്യത്താൽ സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ മനം തന്മുകേണ്ടതിനും നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നോടുകൂടെ പോരാട്ടണം 32 എന്നു നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ആത്മാവിന്റെ സ്വന്നഹത്തയും ഓഫ്പിച്ചു താൻ നിങ്ങളെ പ്രഭേദാധികമാക്കുന്നു. 33 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട. ആമേൻ.

16 നമ്മുടെ സഹോദരിയും കെംക്രൈസ്തവയിലെ ശുശ്രൂഷകാരത്തിയുമായ ഫോബരെ 2 നിങ്ങൾ വിശ്വുദ്ധമാക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ കൈകൈക്കാണ്ടു, അവർക്കു നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണ്ടുന്ന ഏതു കായ്ത്തിലും സഹായിക്കേണ്ടതിനു താൻ നിങ്ങളെ ഭാരമെല്ലിക്കുന്നു. അവളും പലക്കും വിശ്രഷാൽ എനിക്കും സഹായം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരായ പ്രിസ്കരയെയും അക്കിലാവെയും വന്നും ചെയ്യിൻ. 4 അവർ എന്റെ പ്രാണനു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ കഴുത്തു വെച്ചുകൊടുത്തവരാകുന്നു; അവർക്കു താൻ മാത്രമല്ല, ജാതികളുടെ സകലസഭകളും കൂടെ നന്ദിപായുന്നു. 5 അവരുടെ വീട്ടിലെ സഭയെയും വന്നും ചെയ്യിൻ; ആസ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനു ആദ്യപ്രലമായി എനിക്കു പ്രിയനായ എപ്പെടുന്നതൊസിനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 6 നിങ്ങൾക്കായി വളരെ അഭ്യാസിച്ചവളായ മരിയുക്കു വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 7 എന്റെ ചാച്ചകാരും സഹബവുമാരായ അഭ്യന്താനിക്കാസിനും യൂനിയാവിനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ; അവർ അപ്പൊസ്റ്റലമാരുടെ ഇടയിൽ പേരുകൊണ്ടവരും എനിക്കു മുന്നെ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരും ആകുന്നു. 8 കത്താവിൽ എനിക്കു പ്രിയനായ അംഝിയാതൊസിനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 9 ക്രിസ്തുവിൽ തങ്ങളുടെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഉൺ്ടാനൊസിനും എനിക്കു പ്രിയനായ സ്താക്കുവിനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 10 ക്രിസ്തുവിൽ സമ്മതനായ അപ്പേഡോസിനും ഭവനക്കാർക്കു വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 11 എന്റെ ചാച്ചകാരനായ ഹരേഖിയോനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ; നക്കില്ലൂസിന്റെ ഭവനക്കാരിൽ കത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചവക്കു വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 12 കത്താവിൽ അഭ്യാസിക്കുന്നവരായ തുമെമ്പനക്കും തുമോസക്കും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. കത്താവിൽ വളരെ അഭ്യാസിച്ചവളായ പ്രിയ പെസിസിനും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. 13 കത്താവിൽ പ്രസിദ്ധനായ രൂപമാസിനെയും എനിക്കും

അമ്മയായ അവൻറെ അമ്മയെയും വന്നനും ചെയ്തിന്. 14 അസുംക്രിതോസിനും പ്ലേഗാനും ഷാമേംബർസിനും പത്രാബാസിനും ഹൈമാസിനും കൂടെയുള്ള സഹോദരിയും വന്നനും ചൊല്ലുവിന്. 15 പിലോലാഡാസിനും യൂലിയെക്കും നെരെയുസിനും അവൻറെ സഹോദരിക്കും ലൈബാസിനും അവരോടുകൂടെയുള്ള സകല വിശുദ്ധമാക്കും വന്നനും ചൊല്ലുവിന്. 16 വിശുദ്ധചുംഖനംകാണ്ടു അന്റ്യാന്യം വന്നനും ചെയ്തിന്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സകലസഭകളും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 17 സഹോദരിയും നീങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തിനു വിപരിതമായ ദ്രോപക്ഷങ്ങളെയും ഇടപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ സുക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു എന്ന് നിങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. അവരോടു അകന്നു മാറുവിൻ. 18 അങ്ങനെയുള്ളവർ നമ്മുടെ കത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ അല്ല, തങ്ങളുടെ വയർത്തെന്നതേ സേവിക്കയും ചക്രവര്വാക്കും മുഖസ്തുതിയും പറത്തു സാധ്യകളുടെ ഹ്യാത്യങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകളക്കയും ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം പരക്കെ എല്ലാവക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്ന് നിങ്ങൾ നിമിത്തം സന്നോഷിക്കുന്നു; എക്കിലും നിങ്ങൾ നാമൈക്കു ഇണ്ടാനികളും തിരെക്കു അജ്ഞതയാരും ആകേണം എന്നു എന്ന് എന്നു ഇപ്പോൾക്കുന്നു. 20 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ കാൽക്കണിശ ചതെച്ചുകളയും. നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂപ് നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇതിക്കുമാറാക്കു. 21 എൻ്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ തിരെമാമെരോസും എൻ്റെ ചാച്ചകാരായ ലൂക്ക്യാസും യാണോനും സോസിപത്രാസും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 22 ഈ ലേവനും എഴുതിയ തെര്താസ് എന്ന എന്ന് നിങ്ങളെ കത്താവിൽ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 23 എന്നിക്കും സർവ്വസഭക്കും അതിമിസൽക്കാരം ചെയ്യുന്ന ഗായാസ് നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 24 പട്ടണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ എരസ്തോസും സഹോദരനായ കൃത്താസും നിങ്ങളെ വന്നനും ചെയ്യുന്നു. 25 പുർഖാലങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നിട്ടു ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടുവന്നതും നിത്യദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം സകലജാതികൾക്കും വിശുദ്ധസത്തിന്റെ അനുസരണത്തിനായി പ്രവാചകനാരുടെ എഴുത്തുകളാൽ (aionios p166) 26 അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മമ്മത്തിന്റെ വെളിപ്പാടിനു അനുസരണമായുള്ള എൻ്റെ സുവിശേഷത്തിനും യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിനും ഒത്തവള്ളും നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന (aionios p166) 27 എക്കജ്ഞനാനിയായ ദൈവത്തിനും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം എന്നെന്നുകും മഹത്തും ഉണ്ടാക്കുമാറാക്കു. ആമേൻ. (aion p165)

1 കൊരിന്തുർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പാസ്തലവനായി വിജികപ്പേട്ട പെണ്ണലോസും സഹോദരനായ സോസ്തതനേസും കൊരിന്തിലുള്ള ദൈവസഭക്കു, 2 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശുദ്ധികരിക്കപ്പേട്ടവരും അവിരെയും ഇവിരെയും എവരോടുകൂടെ വിജികപ്പേട്ട വിശുദ്ധമാരുമായവക്കു തനേ, എഴുതുന്നതു; 3 നമ്മുടെ കത്താവായ ദൈവത്തികൾ നിന്നും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ട. 4 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നല്കപ്പേട്ട ദൈവക്കുപനിമിത്തം ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിനു നിങ്ങളെള്ളക്കുറിച്ചു എഴുപ്പാഴും സ്ഥാനത്തെ ചെയ്യുന്നു. 5 ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളിൽ ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതുപോലെ 6 അവനിൽ നിങ്ങൾ സകലത്തിലും വിശ്രേഷാൽ സകല വചനത്തിലും സകല പരിജ്ഞാനത്തിലും സന്നന്നരായിത്തീന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു കൃപാവരത്തിലും കുറവില്ലാത്തവരായി നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത കാത്തിരിക്കുന്നു. 8 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ കുറവമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ നിങ്ങളെ അവസാനത്തോളം ഉറപ്പിക്കും. 9 തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കുട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ വിജിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം വിശ്രസ്തൻ. 10 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നു തനേ സംസാരിക്കയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത വീക്കാതെ എക്കമനസ്സിലും ഏകകാഡിപ്രായത്തിലും യോജിച്ചിരിക്കയും വേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലി പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 11 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പിണകം ഉണ്ടാക്കുന്ന ക്ലോവയുടെ ആളുകളാൽ എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ: ഞാൻ പെണ്ണലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ അപ്പാഡ്യാസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ കേമാവിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നുപോൽ. 13 ക്രിസ്തു വിഭാഗികപ്പേട്ടിരിക്കുന്നവോ? പെണ്ണലോസ് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രൂഷികപ്പേട്ടുവോ? അല്ല, പെണ്ണലോസിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ സ്നാനം എറ്റുവോ? 14 എന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു എന്നു ആരും പറയാതെന്നോ? 15 ക്രിസ്പെഡാസിനെന്നയും ഗായാസിനെന്നയും ഒഴികെ നിങ്ങളിൽ ആരെയും ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കായ്ക്കയാൽ ഞാൻ ദൈവത്തിനു സ്ഥാനത്തെ ചെയ്യുന്നു. 16 സ്ഥതപ്രാന്താസിന്റെ ഭവനക്കാരെയും ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; അതല്ലാതെ മറ്റു വല്ലവരെയും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ എന്നു ഞാൻ ഓക്കുനില്ല. 17 സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ അല്ല സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനതെ ക്രിസ്തു എന്ന അയച്ചതു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂഷു വ്യത്മാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു വാക്കാതുയ്യുതെന്നും അല്ലതാനും. 18 ക്രൂഷിന്റെ വചനം സർപ്പിച്ചുപോകുന്നവക്കു ഭോഷ്ടത്തുവും രക്ഷികപ്പേട്ടുന്ന നമുക്കോ ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു. 19 “ഇഞ്ഞാനികളുടെ ഇഞ്ഞാനം ഞാൻ നശിപ്പിക്കയും ബുദ്ധിമാനാരുടെ ബുദ്ധി ദുർഘടമാക്കുകയും ചെയ്യും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 20 ഇഞ്ഞാനി എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ? ഇള ലോകത്തിലെ താങ്കികൻ എവിടെ? ലോകത്തിന്റെ ഇഞ്ഞാനം ദൈവം ഭോഷ്ടത്തുമാക്കിയില്ലയോ?

(aiōn g165) 21 ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ലോകം ഇംഗ്ലീഷിൽ ദൈവത്തെ അറിയായ്ക്കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവരെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭോഷ്ടത്താൽ രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു പ്രസാദം തോന്തി. 22 ദയഹൃദയാർ അടയാളം ചോദിക്കയും യവനമാർ ഇംഗ്ലീഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; 23 എങ്ങെല്ലാ ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ദയഹൃദയാർ മുടച്ചയും 24 ജാതിക്കർക്കു ഭോഷ്ടത്തുവുമെങ്കിലും ദയഹൃദയാരക്കു യവനമാരാക്കട്ട വിളിക്കപ്പെട്ട ഏവക്കും ദൈവശക്തിയും ദൈവജംഗാനവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ തന്നേ. 25 ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷ്ടത്തം മനുഷ്യരക്കാൾ ഇംഗ്ലീഷിനേരിയതും ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനത മനുഷ്യരക്കാൾ ബലമേറിയതും ആകുന്നു. 26 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ വിളിയെ നോക്കുവിൻ: ലോകാഭിപ്രായപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ് കുലിനമാരും ഏരോയില്ല, ബലവാമാർ ഏരോയില്ല, കുലിനമാരും ഏരോയില്ല. 27 ഇംഗ്ലീഷിക്കുള്ള ദൈവം ലോകത്തിൽ ഭോഷ്ടത്തമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു; ബലമുള്ളതിനെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ ബലഹീനമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു; 28 ഉള്ളതിനെ ഇല്ലായ്മയാക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ കുലാഹീനവും നികുഷ്യവുമായതും ഏതുമീല്ലാത്തതും തിരഞ്ഞെടുത്തു; 29 ദൈവസനിധിയിൽ ഒരു ജയവും പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. 30 നിങ്ങളോ അവനാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവൻ നമുക്കു ദൈവത്തികൽ നിന്നു ഇംഗ്ലീഷിനു നീതിയും ശുഖികരണവും വിശേഷക്കൂപ്പുമായിത്തീർന്നു. 31 “പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കത്താവിൽ പ്രശംസിക്കു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആക്കേണ്ടതിനു തന്നേ.

2 എന്നും, സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ വചനത്തിന്റെയോ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ വൈദിവം കൂടാതെയത്രെ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളോടു പ്രസ്താവിപ്പാൻ വന്നതു. 2 ക്രൂഷിക്കപ്പെട്ടവനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാതെ മരുന്നും അറിയാത്തവനായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു എന്ന നിന്നു നിന്നുംയിച്ചു. 3 എന്നാൽ ബലഹീനതയോടു ഭയത്തോടു വളരെ നടക്കത്തോടുകൂടാനു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു മനുഷ്യരുടെ ഇംഗ്ലീഷ്, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി തന്നേ ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതിനു 5 എന്റെ വചനവും എന്റെ പ്രസംഗവും ഇംഗ്ലീഷത്തിന്റെ വർഷികരണവാക്കുളാൽ അല്ല, ആത്മാവിന്റെയും ശക്തിയുടെയും പ്രദർശനത്താലതെ ആയിരുന്നതു. 6 എന്നാൽ തിക്കണ്ടവരുടെ ഇടയിൽ തണ്ടർ ഇംഗ്ലീഷാം സാംസാരിക്കുന്നു; ഈ ലോകത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ്, നശിച്ചുപോകുന്നവരായ ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കമൊരുടെ ഇംഗ്ലീഷുമല്ല; (aiōn g165) 7 ദൈവം ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പെ നമ്മുടെ തേജസ്സിനായി മുന്നിയമിച്ചതും മറഞ്ഞിരുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷരേ മമ്മായി തെങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (aiōn g165) 8 അതു ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കമൊർ ആരും അറിഞ്ഞതില്ല; അറിഞ്ഞിരുന്നു എഴുതിയ അവർ തേജസ്സിന്റെ കത്താവിനെ ക്രൂഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. (aiōn g165) 9 “ദൈവം തന്നെ സ്വന്നഹീക്കുന്നവക്കു രജുക്കിട്ടുള്ളതു കണ്ണു കണ്ണിട്ടില്ല ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്തിട്ടുമില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 10 നമ്മുക്കോ ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവു സകലതെയും ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങെള്ളയും

ആരായുന്നു. 11 മനുഷ്യനിലുള്ളതു അവനിലെ മാനുഷാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യൻൽ ആർ അറിയും? അപ്പുള്ളം തന്നെ ദൈവത്തിലുള്ളതു ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ശഹിച്ചിട്ടില്ല. 12 നാമോ ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ദൈവം നമുക്കു നല്കിയതു അറിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവിനെ അന്തേ പ്രാപിച്ചതു. 13 അതു ഞങ്ങൾ മാനുഷജാതാനം ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ അല്ല, ആത്മാവു ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മികനാക്കു ആത്മികമായതു തെളിയിക്കുന്നു. 14 എന്നാൽ പ്രാക്യത മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിലും ഉപദേശം കൈകൈകാള്യുന്നില്ല; അതു അവനു ഭോഷത്യം ആകുന്നു; ആത്മികമായി വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു അവനു ശഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 15 ആത്മികനോ സകലത്തെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാല്ലും വിവേചിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. 16 കത്താവിന്റെ മനസ്സു അറിഞ്ഞു അവനെ ശഹിപ്പിക്കാകുന്നവൻ ആർ? നാമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

3 എന്നാൽ സഹോദരനാരെ, നിങ്ങളോടു എന്നിക്കു ആത്മികനാരോടു എന്നപോലെ അല്ല, ജയികനാരോടു എന്നപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ ശിഖുകളായവരോടു എന്നപോലെ അന്തേ സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. 2 ഭക്ഷണമല്ല, പാൽ അന്തേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നതു; ഭക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും കഴിവായിട്ടില്ല; ഇന്നും നിങ്ങൾ ജയികനാരല്ലോ. 3 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇഷ്ട്യും പിണകവും ഇരിക്കു, നിങ്ങൾ ജയികനാരും ശ്രഷ്ടം മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടക്കുന്നവരുമല്ലയോ? 4 ഒരുത്തൻ: ഞാൻ പെണ്ണലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും മറ്റാരുത്തൻ: ഞാൻ അപ്പാലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും പറയുന്നോൾ നിങ്ങൾ സാധാരണമനുഷ്യരല്ലയോ? 5 അപ്പാലോസ് ആർ? പെണ്ണലോസ് ആർ? തങ്ങൾക്കു കത്താവു നല്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്ന് ശുശ്രൂഷക്കാരത്തേ. 6 ഞാൻ നട്ടു, അപ്പാലോസ് നന്നാച്ചു, ദൈവമത്രെ വളരുമാറാക്കിയതു. 7 ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന ദൈവമല്ലാതെ നടുന്നവനും നന്നക്കുന്നവനും ഏതുമില്ല. 8 നടുന്നവനും നന്നക്കുന്നവനും ഒരുപോലെ; ഓരോരുത്തനും താനാരൻ അഭ്യാനത്തിനു ഒത്തവല്ലോ കൂലികിട്ടും. 9 ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂടുവേലക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂഷി, ദൈവത്തിന്റെ ശ്രദ്ധനിർമ്മാണം. 10 എന്നിക്കു ലഭിച്ച ദൈവക്കുപെക്കു ഒത്തവല്ലോ; ഞാൻ ജണാനമുള്ളാരു പ്രധാനശ്രദ്ധയായി അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റാരുത്തൻ മീതെ പണിയുന്നു; താൻ എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്നു ഓരോരുത്തനും നോക്കിക്കൊള്ളേണ്ടു. 11 യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റാനും ഇടുവാൻ ആക്കും കഴികയില്ല. 12 ആ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ ആരൈക്കില്ലും പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ലു, മരം, പുല്ലു, വൈക്കോൽ എന്നിവ പണിയുന്നു എക്കിൽ അവനവൻ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തനെ പ്രവൃത്തി ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നെ ശോധന ചെയ്യും. 13 ആ ദിവസം അതിനെ തെളിവാക്കും; അതു തീയോടെ വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തനെ പ്രവൃത്തി ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നെ ശോധന ചെയ്യും. 14 ഒരുത്തനെ പണിത പ്രവൃത്തി നിലനിൽക്കും എക്കിൽ അവനു പ്രതിഫലം കിട്ടും. 15 ഒരുത്തനെ പ്രവൃത്തി വെന്തുപോയെങ്കിൽ അവനു ചേതം വരും; താനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ തീയിൽകൂടി എന്നപോലെ അന്തേ. 16 നിങ്ങൾ

ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രിരം എന്നും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? 17 ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രിരം സർപ്പിക്കുന്നവനെ ദൈവം സർപ്പിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ മന്ത്രിരം വിശ്വമല്ലോ; നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ. 18 ആരും തന്നെത്താൻ വണ്ണിക്കരുതു; താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ഔദ്യാനി എന്നു നിങ്ങളിൽ ആക്കടക്കില്ലും തോന്തിയാൽ അവൻ ഔദ്യാനിക്കേണ്ടതിനു ഭോഷനായിത്തീരട്ട്. (അംഗ 9:165) 19 ഈ ലോകത്തിന്റെ ഔദ്യാനം ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്തുമത്രേ. “അവൻ ഔദ്യാനിക്കെല്ല അവരുടെ കൈശലത്തിൽ പിടിക്കുന്നു” എന്നും 20 “കത്താവു ഔദ്യാനികളുടെ വിചാരം വ്യത്മം എന്നറിയുന്നു” എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 21 ആകയാൽ ആരും മനുഷ്യർിൽ പ്രശാസിക്കരുതു; സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലോ. 22 പെണ്ണലൊസോ, അപ്പാലോസോ, കേഹാവോ, ലോകമോ, ജീവജോ, മരണമോ, ഇപ്പോഴുള്ളതോ, വരുവാനുള്ളതോ സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 23 നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ; ക്രിസ്തു ദൈവത്തിനുള്ളവൻ.

4 നൈജേല്ല ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകാരും ദൈവമന്മാളുടെ ശ്രദ്ധവിചാരകനാരും എന്നിങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ എല്ലാംക്കാളുട്ട്. 2 ശ്രദ്ധവിചാരകനാരിൽ അന്യേഖിക്കുന്നതോ അവർ വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണെ എന്നതേ. 3 നിങ്ങളോ മനുഷ്യർ കഴിക്കുന്ന വല്ല വിസ്താരത്തിലേ എന്ന വിധിക്കുന്നതു എന്നിക്കു എത്രയും ലാഡുകായ്ക്കു; താൻ എന്നെന്നതനേ വിധിക്കുന്നതുമില്ല. 4 എന്നിക്കു യാതൊരു കൂറുത്തെങ്കുറിച്ചും ബോധമില്ലെങ്കിലും അതിനാൽ താൻ നീതിമാൻ എന്നു വരികയില്ല; എന്ന വിധിക്കുന്നതു കത്താവു ആകുന്നു. 5 ആകയാൽ കത്താവു വരുവോളം സമയത്തിനു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുതു; അവൻ ഇരുട്ടിൽ മരണത്തിനിക്കുന്നതു വെളിച്ചത്താകി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വെളിപ്പെടുത്തു; അനും ഓരോരുത്തനും ദൈവത്തിക്കൽനിനു പുകഴ്ചപ ഉണ്ടാകും. 6 സഹോദരിയാരെ, ഇതു താൻ നിങ്ങൾനിമിത്തം എന്നെന്നയും അപ്പാലോസിനെന്നയും ഉദ്ദേശിച്ചു പരഞ്ഞിരിക്കുന്നതു; എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനു അപ്പുറം (ഭാവികാതിരിപ്പാർ) നൈജേല്ല ദൃശ്യാന്തം കണ്ണു പറിക്കേണ്ടതിനും ആരും ഒരുത്തനു അനുകൂലമായും മരാരുവനു പ്രതികുലമായും ചീത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനും തന്നേ. 7 നിന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു ആർ? ലഭിച്ചതല്ലാതെ നിന്നക്കു എന്നതുള്ളു? ലഭിച്ചതെങ്കിലേം ലഭിച്ചതല്ല എന്നപോലെ പ്രശാസിക്കുന്നതു എന്തു? ഇതു ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ തുപ്പത്തമാരായി; 8 ഇതു ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ സന്ധനമാരായി; നൈജേല്ല കൂടാതെ വാഴുന്നവരായി; അയ്യോ, നിങ്ങളോടുകൂടെ നൈജേല്ല വാഴേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ വാണു എകിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 9 നൈംഗൾ ലോകത്തിനു, ദുതനാക്കും മനുഷ്യക്കും തന്നേ, കുത്തുകാഴ്ചയായി തീന്തിരിക്കയാൽ ദൈവം അപ്പാസ്തലമന്മാരായ നൈജേല്ല ഓക്കെത്തവരായി മരണവിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുവരെപ്പോലെ നിറുത്തി എന്നു എന്നിക്കു തോന്നുന്നു. 10 നൈംഗൾ ക്രിസ്തുനിമിത്തം ഭോഷമാർ; നൈംഗൾ ക്രിസ്തുവിൽ വിവേകികൾ; നൈംഗൾ ബലഹിനർ, നൈംഗൾ ബലവാന്മാർ; നൈംഗൾ മഹത്തുകൾ, നൈംഗൾ മാനപ്പിനർ അതേ. 11 ഈ നാഴികവരെ നൈംഗൾ വിശ്വാം ഭാവിച്ചും ഉടപ്പാർ ഇല്ലാതെയും കുത്തുകൊണ്ടും സ്ഥിരവാസം കൂടാതെയും ഉത്തിക്കുന്നു. 12 സ്വന്തകയ്യാൽ വേലചെയ്തു അഭ്യാനിക്കുന്നു; ശകാരം കേട്ടിട്ടു ആശീർവ്വിക്കുന്നു;

ഉപദ്രവം എറ്റിട്ടു സഹിക്കുന്നു; ദുഷണം കേട്ടിട്ടു നല്ലവാക്കു പറയുന്നു. 13 എങ്ങൻ ലോകത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും ഇന്നുവരെ സകലത്തിന്റെയും അഴുകായും തീനിനിർക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളെ നാണിപ്പിപ്പാന്നു, എന്റെ പ്രിയ മകളോടു എന്നപോലെ ബുദ്ധിപരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇതു എഴുതുന്നു. 15 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം ശുരൂക്കമാർ ഉണ്ടക്കില്ലും പിതാക്കമാർ എരുതില്ലും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്നല്ലോ നിങ്ങളെ സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചതു. 16 ആകയാൽ എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ എന്നു എന്ന നിങ്ങളെ പ്രഭാവിപ്പിക്കുന്നു. 17 ഇതുനിമിത്തം കത്താവിൽ വിശ്വസ്തനും എന്റെ പ്രിയ മകനുമായ തിമോമെയോസിനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു. എന്ന എങ്ങും എത്തു സഡയില്ലും ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിലുള്ള എന്റെ വഴികൾ അവൻ നിങ്ങളെ ഓപ്പിക്കുന്നു. 18 എങ്കിലും എന്ന നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വർക്കയില്ല എന്നുവെച്ചു ചിലർ ചീത്തിരിക്കുന്നു. 19 കത്താവിനും ഇഷ്ടം എങ്കിൽ എന്ന വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു, ചീത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വാക്കളും ശക്തി തന്നെ കണ്ടിയും. 20 ഒദ്ദേശാജ്ഞം വചനത്തിലൂള്യും ശക്തിയിലഭ്രതാ ആകുന്നു. 21 നിങ്ങൾക്കു എത്തു വേണം? എന്ന വടക്കോടുകുടെയോ സ്നേഹത്തിലും സൗമ്യാത്മാവിലുമോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതു?

5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുന്ദപ്പു ഉണ്ടനു കേൾക്കുന്നു. ഒരുത്തന്റെ തന്റെ അപ്പെന്റെ ഭായ്യെയും വച്ചുകൊള്ളുന്നപോൾ; അതു ജാതികളിൽപ്പോലും ഇല്ലാത്ത ദുന്ദപ്പു തന്നെ. 2 എനിട്ടും നിങ്ങൾ ചീത്തിരിക്കുന്നു; ഇത് ദുഷ്കമ്മം ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവെള്ളും നിങ്ങൾ ദേവിച്ചിട്ടുമില്ല. 3 എന്നെന്ന ശരീരംകൊണ്ടു ദുരസ്ഥൻ എങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു കുടെയ്തുള്ളവനായി, നിങ്ങളുടെ മദ്യു ഇതിക്കുന്നവനായി തന്നെ, ഇത് ദുഷ്കമ്മം ചെയ്തവനെക്കുറിച്ചു; 4 നിങ്ങളും എന്റെ ആത്മാവും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഒന്നിച്ചു കൂടീട്ടു നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ, 5 ആത്മാവു കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനും ജയസംഹാരത്തിനായി സാത്താനും എപ്പിക്കേണം എന്നു വിഡിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ നന്നാണു; അസാരം പുളിമാവു പിണ്യെത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? 7 നിങ്ങൾ പുളിപ്പില്ലാത്തവരായിരിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും പുതിയ പിണ്യും ആകേണ്ടതിനും പഴയ പുളിമാവിനെ നീക്കിക്കളെവിൻ. നമ്മുടെ പെസഹകുണ്ടാടും അറുകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തു തന്നെ. 8 ആകയാൽ നാം പഴയ പുളിമാവുകൊണ്ടു, തിരുയ്യും ദുഷ്ടയും ആയ പുളിമാവുകൊണ്ടുമല്ല, സ്വീതയും സത്യവുമായ പുളിപ്പില്ലായ്മകൊണ്ടുതന്നെ ഉത്സവം ആചരിക്കു. 9 ദുന്ദപ്പുകാരോടു സംസ്ക്രംം അരുതു എന്നു എന്റെ ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിട്ടുണ്ടല്ലോ. 10 അതു ഈ ലോകത്തിലെ ദുന്ദപ്പുകാരോടു അത്യാഗഹിക്കളോടോ പിടിച്ചുപറിക്കാരോടോ വിഗ്രഹാരാധിക്കളോടോ അരുതു എന്നല്ലല്ലോ; അങ്ങനെ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ലോകം വിട്ടു പോകേണ്ടിവരും. 11 എന്നാൽ സഹോദരൻ എന്നു പേരുപെട്ട ഒരുവൻ ദുന്ദപ്പുകാരനോ അത്യാഗഹിയോ വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ഠാണക്കാരനോ മദ്യപന്നോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു എങ്കിൽ അവനോടു സംസ്ക്രംം അരുതു; അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകുടെ ക്രഷണം കഴിക്കപ്പോലും അരുതു എന്നതേ എന്ന നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു. 12 പുറത്തുള്ളവരെ

வியிப்பான் எனிக்கு ஏற்று கால்டு? நினைச் சூரியோ அகத்துங்குவரை அல்லயோ வியிக்குவுடையு; பூர்த்துங்குவரை செவங் வியிக்குவுடை. 13 அது ஒழுஷ்சென நினைங்கு ஹடயித்தினு நீக்கிக்கூல்விள்.

6 நினைங்கில் ஏருத்தனு மரைஏருத்தனோடு ஏரு கால்டு உள்ளக்கில் விஶுபுமாருடை முன்வாக அல்ல, அகேத்தனைருடை முனில் வாவஹாரத்தினு போகுவான் தூநியூனுவோ? 2 விஶுபுமார் லோகதெத வியிக்கூ ஏற்கு அரியூனில்லையோ? லோகதெத நினைச் சீயிக்கூமெக்கில் ஏற்றவு செரிய ஸங்஗திக்கலை வியிப்பான் நினைச் சூரியோயோ? 3 நா ஆத்தனைர வியிக்கூ ஏற்கு நினைச் சூரியூனில்லையோ? ஏற்றிக்கால்டுணைலை ஏற்ற அயிகங்? 4 ஏற்கால் நினைச் சூரி ஏற்றிக்கால்டுணைலைக்குள்ளு வாவஹாரம் உள்ளக்கில் வியிப்பான் ஸா ரஸ்மாக்காத்தவரை ஹருத்துங்குவோ? 5 நினைச் சூரி லரஜ்ஜகாயி எதான் சோதிக்குவுடை; ஹனைவென ஸஹோவரமூக்கு மஹே கால்டு தீப்பான் ப்ராப்தியூஞ்சை ஜதொனியூ நினைங்கு ஹடயில் ஹல்லையோ? 6 அல்ல, ஸஹோவரங் ஸஹோவரனோடு வாவஹரிக்குவுடை; அதூ அவிஶுாஸிக்கு ஹடயில் தனே. 7 நினைச் சூரி தழில் வாவஹாரம் உள்ளாகுவுடை தனே கேவலம் போராத்தமயாகுவுடை; அதினு பகர நினைச் சூரியாய ஸஹிச்சுகொஞ்சைத்தது ஏற்று? நஷ்டம் ஏற்றுகொஞ்சைத்தது ஏற்று? 8 அல்ல, நினைச் சூரியாய செய்க்குறை நஷ்டம் வருத்துக்குறை செய்யுவுடை; அதூ ஸஹோவரமூக்கு தனே. 9 அதூயா செய்யுவால் செவராஜூ அவகாசமாக்குக்குறை ஏற்கு அரியூனில்லையோ? நினைங்கு வளவிக்காதிரிப்பில்; ஆங்கப்புகார், விழபாராயிக்கர், வாடிசாரிக்கர், ஸுயனோஸிக்கர், பூருஷகாமிக்கர், 10 காஞ்சார், அதூஏரிக்கர், மதுபாரார், வாவிஷ்஠ாஸகார், பிடிச்சுபரிக்கார் ஏனிவர் செவராஜூ அவகாசமாக்குக்குறை ஏற்கு. 11 நினைங்கு சிலர் ஹா வக்காரையிருவுடை; ஏக்கிலு நினைச் சுத்தாவாய தேஶுக்கிஸ்துவிலை நாமதிலு நம்முடை செவத்திலை அத்தாவினாலு நினைங்கு தனே கஷுகி ஶுபுகிரஸவு நீதிக்கரஸவு ப்ராபிசுரிக்குவுடை. 12 ஸகலத்தினு ஏனிக்கு கத்தவு ஹா ஏக்கிலு நால் யாதொனினு அயின்காக்குறை. 13 வோஜுணைச் சுயத்திலை வயதினு வயது வோஜுணைச் சுயது; ஏற்கால் செவங் ஹதிகெனயூ அதிகெனயூ ஹல்லாத்தமயாக்கு. ஶரிரமோ ஆங்கப்பின்பூ கத்தாவின்தே; கத்தாவு ஶரிரத்தினு. 14 ஏற்கால் செவங் கத்தாவினை உயிப்பிச்சுதுபோலை நமையு தங்கு ஶக்கியால் ஹல்லிப்பிக்கு. 15 நினைங்கு ஶரிரணைச் சுகிஸ்துவிலை அவயவனைச் சுகுவு ஏற்கு அரியூனில்லையோ? சுகிஸ்துவிலை அவயவனைலை எதான் ஏடுத்து வேஶுயுடை அவயவனைச் சுக்காமோ? ஏருநாலு அருத்து. 16 வேஶுயோடு படிசேருநவங் அவலுமாயி ஏக்கஶரிரமாகுவுடை ஏற்கு நினைச் சூரியூனில்லையோ? ஹருவரு ஏரு அவோமாயித்தீரு ஏற்குங்கல்லோ. 17 கத்தாவினோடு படிசேருநவஙோ அவங்மாயி ஏக்காமாயு அதகுவுடை. 18 ஆங்கப்பு விடு அடுவில். மங்கஷுங் செய்யுவு ஏது பாபவு ஶரிரத்தினு பூர்த்தாகுவுடை. ஆங்கப்புகாரனோ ஸுந்தரிரத்தினு விரோயமாயி பாபங் செய்யுவுடை. 19 செவத்திலை வாமமாயி நினைங்கில் ஹரிக்குவுடை.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മൻസ്രമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ ശർഖം എന്നും നിങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ താനാഞ്ചേർക്കുള്ളവരല്ല എന്നും അറിയുന്നില്ലോ? 20 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ ശർഖംകാണ്ടു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തുവിൻ.

7 നിങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച സംഗതികളെക്കുറിച്ചു എൻ്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ:

സ്ത്രീയെ തൊടാതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യനു നല്ലതു. 2 എങ്കിലും ദുന്ദപ്പുനിമിത്തം ഓരോരുത്തനും സ്വന്തഭായ്യായും ഓരോരുത്തിക്കു സ്വന്തത്താവും ഉണ്ടായിരിക്കെടു. 3 ദേർത്താവും ഭാംഗും ഭാംഗും ദേർത്താവിനും കടബ്ബട്ടിരിക്കുന്നതു ചെയ്യുടെ. 4 ഭാംഗും ശർഖിരത്തിനേൽക്കു അവൾക്കല്ലെ ദേർത്താവിനത്രെ അധികാരമുള്ളതു; അങ്ങനെ ദേർത്താവിന്റെ ശർഖിരത്തിനേൽക്കു അവന്നല്ല ഭാംഗുകതേരെ അധികാരം. 5 പ്രാത്മനെക്കു അവസരമുണ്ടാവാൻ ഒരു സമയത്തേക്കു പരസ്പരസമ്മതത്തേതാട അല്ലാതെ തമിൽ വേറുപെട്ടിരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ അജിത്തേരിയത്തും നിമിത്തം സാത്താൻ നിങ്ങളെ പരിക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിണ്ടും ചേന്നിരിപ്പിൻ. 6 ഞാൻ ഈ കല്പനയായിട്ടും അനുഭാവമായിട്ടുതെ പറയുന്നതു. 7 സകല മനുഷ്യരും എന്നെപ്പോലെ ആയിരിക്കേണ്ടം എന്നും ഞാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഒരുവനും ഇങ്ങനെന്നും ഒരുവനും അങ്ങനെയും താനാഞ്ഞു കൂപാവരം ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 8 വിവാഹം കഴിയാത്തവരോടും വിധവമാരോടും: അവർ എന്നെപ്പോലെ പാത്രകാണ്ടാൽ അവർക്കു കൊള്ളാം എന്നും ഞാൻ പറയുന്നു. 9 ജിത്തേരിയത്തുമില്ലെങ്കിലോ അവർ വിവാഹം ചെയ്യുടെ; അഴലുന്നതിനെക്കാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതു. 10 വിവാഹം കഴിത്തവരോടോ ഞാന്നല്ല കത്താവും തന്നെ കല്പിക്കുന്നതു: 11 ഭാംഗും ദേർത്താവിനെ വേറുപിരിയരുതു; പിരിഞ്ഞു എന്നു വരികിലോ വിവാഹംകൂടാതെ പാക്കേണം; അല്ലെന്നു വരികിൽ ദേർത്താവോടു നിരന്നുകൊള്ളേണം; ദേർത്താവും ഭാംഗും ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു. 12 എന്നാൽ ശ്രഷ്ടമുള്ളവരോടു കത്താവല്ല ഞാൻ തന്നെ പറയുന്നതു: ഒരു സഹോദരനും അവിശ്വാസിയായ ഭാംഗും ഉണ്ടായിരിക്കയും അവൾ അവനോടുകൂടെ പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്താൽ അവളെ ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 13 അവിശ്വാസിയായ ദേർത്താവുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും, അവൻ അവളോടുകൂടെ പാപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ദേർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 14 അവിശ്വാസിയായ ദേർത്താവും ഭാംഗും മുഖാന്തരം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മകൾ അശുദ്ധർ എന്നു വരും; ഇപ്പോഴോ അവർ വിശുദ്ധർ ആകുന്നു. 15 അവിശ്വാസി വേറുപിരിയുന്നു എങ്കിൽ പിരിയടു; ഈ വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ബഹരായിരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ സമാധാനത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ദൈവം നമ്മ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 സ്ത്രീയെ, നീ ദേർത്താവിനും രക്ഷവരുത്തും എന്നും നിന്നും എങ്ങനെ അറിയാം? പുരുഷാം, നീ ഭാംഗും രക്ഷ വരുത്തും എന്നും നിന്നും എങ്ങനെ അറിയാം? 17 എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും കത്താവും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തപോലെയും ഓരോരുത്തനെ ദൈവം വിളിച്ചതുപോലെയും അവനവൻ നടക്കേടു; ഇങ്ങനെ ആകുന്നു ഞാൻ സകല സകലിലും ആജ്ഞാപാടിക്കുന്നതു. 18 ഒരുത്തൻ പരിച്ഛേദനയോടെ വിളിക്കപ്പെടുവോ? അഗ്രചമ്മം വരുത്തരുതു; ഒരുത്തൻ അഗ്രചമ്മതേതാട വിളിക്കപ്പെടുവോ? പരിച്ഛേദന ഏൽക്കരുതു. 19 പരിച്ഛേദന ഒന്നുമില്ല, അഗ്രചമ്മവും ഒന്നുമില്ല, ദൈവകല്ലന

പ്രമാണിക്കുന്നതത്തേ കാം. 20 ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ വസിച്ചുകൊള്ളുടെ. 21 നീ ഡാസനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവോ? വ്യസനിക്കരുതു. സ്വത്രന്തർ ആകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും അതിൽ തന്നെ ഇരുന്നുകൊൾക്ക. 22 ഡാസനായി കത്താവിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ കത്താവിൻ്റെ സ്വത്രന്തർ ആകുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെ സ്വത്രന്തനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ഡാസനാകുന്നു. 23 നിങ്ങളെ വിലെക്കുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യക്കു ഡാസമാരാകരുതു. 24 സഹോദരമാരെ, ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ദൈവസനിധിയിൽ വസിക്കട്ട. 25 കന്യകമാരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു കത്താവിൻ്റെ കല്പനയില്ല; എങ്കിലും വിശ്വസ്തൻ ആകുവാന്തകവെള്ളും കത്താവിൻ്റെ കരുണ ലഭിച്ചവനായി ഞാൻ അഭിപ്രായം പറയുന്നു. 26 ഇപ്പോഴത്തെ കഷ്ട നിമിത്തം ഞാൻ പറത്തതുപോലെ മനുഷ്യൻ അങ്ങനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതു അവനു നന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 27 നീ ഭായ്യേബു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവോ? വേഗപാടു അനേകിക്കരുതു. നീ ഭായ്യും ഇല്ലാത്തവനോ? ഭായ്യെയും അനേകിക്കരുതു. 28 നീ വിവാഹം ചെയ്താലും ദോഷമില്ല; കന്യകയും വിവാഹം ചെയ്താൽ ദോഷമില്ല; എങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കും ജീവത്തിൽ കഷ്ട ഉണ്ടാകും; അതു നിങ്ങൾക്കു വരവുതു എന്നു എന്റെ ആഗ്രഹം. 29 എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, ഇതൊന്നു ഞാൻ പറയുന്നു: കാലം ചുരുങ്ഗിയിരിക്കുന്നു; 30 ഇനി ഭായ്യമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും സന്നോഷിക്കുന്നവർ സന്നോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും വിലെക്കു വാങ്ങുന്നവർ കൈവശമാകാത്തവരെപ്പോലെയും 31 ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും ആയിരിക്കേണം. ഇല്ല ലോകത്തിൻ്റെ രൂപം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവല്ലോ. 32 നിങ്ങൾ ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാത്തവൻ കത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു കത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; 33 വിവാഹം ചെയ്തവൻ ഭായ്യെയും പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു ലോകത്തിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 34 അതുപോലെ ഭായ്യായവർക്കും കന്യകെകക്കും തമിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. വിവാഹം കഴിയാത്തവർ ശത്രീരത്തിലും ആത്മാവിലും വിശ്വബയാക്കേണ്ടിനു കത്താവിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു; വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർ ദേഹത്തിനുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 35 ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല, യോഗ്യത വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം കുടാതെ കത്താവികൾ സ്ഥിരമായ വസിക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായിട്ടേ പറയുന്നതു. 36 എന്നാൽ ഒരുത്തന്നെ തന്റെ കന്യകെകക്കു പ്രായം കടന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു അയ്യോഗ്യം എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ വേണ്ടിവന്നാൽ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യുടെ; അവൻ ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം ചെയ്യുടെ. 37 എങ്കിലും നിംബന്ധമില്ലാതെ തന്റെ ഇഷ്ടം നടത്തുവാൻ അധികാരമുള്ളവനും ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനുമായ ഒരുവൻ തന്റെ കന്യകയെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊർവ്വാൻ സ്വന്ന ഹൃദയത്തിൽ നിംബന്ധിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യുന്നതു നന്നു. 38 അങ്ങനെ ഒരുത്തന്നെ തന്റെ കന്യകയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു നന്നു; വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു എറാ നന്നു. 39 ദേഹത്വാജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം സ്ത്രീ

ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനുമായി വിവാഹം കഴിവാൻ സ്ഥാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്; കത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായി മാത്രമേ ആകാവു. 40 എന്നാൽ അവൾ അങ്ങനെന്നതനേ പാത്തുകൊണ്ടാൽ ഭാഗ്യമേറിയവൾ എന്നു എന്നേ അഭിപ്രായം; ദൈവാത്മാവു എന്നിക്കും ഉണ്ടു് എന്നു തോന്നുന്നു.

8 വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളുടെ കാല്യം പറഞ്ഞാലോ നമുക്കെല്ലാവക്കും അറിവു ഉണ്ടു് എന്നു നമുക്കു അറിയാം. അറിവു ചീപ്പിക്കുന്നു; സ്നേഹമോ ആത്മികവശ്വന വരുത്തുന്നു. 2 താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്നു രഖുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ ഓന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 3 രഖുത്തൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവനെ ദൈവം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ തിനുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ വിഗ്രഹം ഏതുമില്ല എന്നും ഏകദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു. പല ദേവമാരും പല കത്താക്കമാരും ഉണ്ടു് എന്നു പറയുന്നുവേണ്ടോ. 5 എന്നാൽ ആകാശത്തിലോ ആമിത്തിലോ ദേവമാർ എന്നു പേരുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുവരികില്ലും 6 പിതാവായ ഏക ദൈവമേ നമുക്കുള്ളു; അവൻ സകലത്തിനും കാരണഭൂതനും നാം അവനായി ജീവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കത്താവും നമുക്കു ഉണ്ടു്; അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു. 7 എന്നാൽ എല്ലാവരിലും ഈ അറിവില്ല. ചിലർ ഇന്നുവരെ വിഗ്രഹപരിചയം ഹേതുവായി വിഗ്രഹാപ്പിതം എന്നുവെച്ചു തിനുന്നു; 8 അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി ബലഹീനമാകയാൽ മലിനമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം നമ്മെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കുന്നില്ല; തിനാഞ്ഞാൽ നമുക്കു നഷ്ടമില്ല; തിനാൽ ആദായവുമില്ല. 9 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ സ്വതന്ത്ര്യം ബലഹീനമാക്കു യാതൊരു വിധത്തിലും തടങ്ങൽ ആയി വരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 10 അറിവുള്ളവനായ നീ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുന്നതു രഖുത്തൻ കണ്ണാൽ, ബലഹീനനക്കിൽ അവൻ മനസ്സാക്ഷി വിഗ്രഹാപ്പിതങ്ങളെ തിനുവാൻ തക്കവെള്ളം ഉരൈകയില്ലയോ? 11 ആക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ, ആ ബലഹീനസഹോദരൻ ഇങ്ങനെന്ന നിംബൻ അറിവിനാൽ നശിച്ചു പോകുന്നു. 12 ഇങ്ങനെ സഹോദരമാരുടെ നേരെ പാപം ചെയ്തു, അവരുടെ ബലഹീന മനസ്സാക്ഷിയെ ദണിപ്പിക്കുവോൾ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു പാപം ചെയ്യുന്നു. 13 ആകയാൽ ആഹാരം എന്നേ സഹോദരനു ഇടച്ച് വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ രഖുന്നാളും മാസം തിനുകയില്ല. (അംഗ 9165)

9 ഞാൻ സ്വതന്ത്രൻ അല്ലയോ? ഞാൻ അപ്പോസ്റ്റലൻ അല്ലയോ? നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിനെ ഞാൻ കണ്ണിട്ടില്ലയോ? കത്താവിൽ ഞാൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം നിങ്ങൾ അല്ലയോ? 2 മറ്റുള്ളവക്കു ഞാൻ അപ്പോസ്റ്റലൻ അഭ്യന്നുവരികിൽ എങ്ങനെന്നെയക്കിലും നിങ്ങൾക്കു ആകുന്നു; കത്താവിൽ എന്നേ അപ്പോസ്റ്റലത്തിന്റെ മുട്ട നിങ്ങളേണ്ടോ. 3 എന്നെ വിധിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ പറയുന്ന പ്രതിവാദം ഇതാകുന്നു. 4 തിനുവാനും കൂടിപ്പാനും ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? 5 ശ്രേഷ്ഠം അപ്പോസ്റ്റലമാരും കത്താവിന്റെ സഹോദരമാരും കേഹാവും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഭാർത്തായോരു സഹോദരിയുമായി സഭവരിപ്പാൻ

തങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയോ? 6 അല്ല, വേല ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ എനിക്കും ബന്ധബാസിനും മാത്രം അധികാരമില്ല എന്നുണ്ടോ? 7 സ്വന്ത ചെലവിനേൽ യുദ്ധസേവ ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? മുന്തിരിത്തേതാട്ടും ഉണ്ടാക്കി അതിന്റെ മഹം തിനാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? ആട്ടിന് കൂടുതെ മേയിച്ചു കൂടുതൽനിന്റെ പാൽക്കാണ്ടു ഉപജീവിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? 8 ഞാൻ ഈതു മനുഷ്യരുടെ മയ്യാദപ്രകാരമോ പറയുന്നതു? ന്യായപ്രമാണവും ഇങ്ങനെ പറയുന്നില്ലയോ? 9 “മെതിക്കുന്ന കാളേക്കു മുഖക്കുടാടു കെടുരുതു” എന്നു മോഗ്രയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ; ദൈവം കാളേക്കു വേണ്ടിയോ ചിന്തിക്കുന്നതു? 10 അല്ല, കേവലം നമുക്കു വേണ്ടി പറയുന്നതോ? അതേ, ഉഴുന്നവൻ ആശയോടു ഉഴുകയും മെതിക്കുന്നവൻ പതം കിട്ടും എന്നുള്ള ആശയോടു മെതിക്കയും വേണ്ടതാകയാൽ നമുക്കു വേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതതെന്തു. 11 തങ്ങൾ ആത്മീകമായതു നിങ്ങൾക്കു വിതെച്ചിട്ടു നിങ്ങളുടെ ഷ്ടൈഹികമായതു കൊയ്താൽ വലിയ കാഞ്ഞമോ? 12 മറ്റുള്ളവർക്കു നിങ്ങളുടെ മേൽ ഈ അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ തങ്ങൾക്കു എത്ര അധികാ? എങ്കിലും തങ്ങൾ ഈ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷശത്തിനു യാതൊരു വിഘ്നവും വരുത്താതിരിപ്പാൻ സകലവും പൊറുക്കുന്നു. 13 ദൈവാലയക്കമ്പങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ ദൈവാലയംകാണ്ഡു ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും യാഗപീഠത്തിക്കൽ ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർ യാഗപീഠത്തിലെ വഴിപാടുകളിൽ ഓഹതിക്കാർ ആകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 14 അതുപോലെ കത്താവും സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷതാൽ ഉപജീവിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എങ്കിലും ഈതു ഒന്നും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ഇങ്ങനെ എനിക്കു കിട്ടേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ ഈതു എത്രതുന്നതും അല്ല; ആരെകില്ലോ എന്നെന്ന് പ്രശംസ വൃമാവാക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്ക തന്നെ എനിക്കു നല്കുതു. 16 ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ ഒന്നുമില്ല. നിസ്സുന്നം എന്നെന്ന് മേൽക്കൂരു കുടുംബം എന്നും അറിയിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! 17 ഞാൻ അതു മനസ്പൃഥം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രതിഫലം ഉണ്ടും; മനസ്പൃഥമല്ലെങ്കിലും കാഞ്ഞം എങ്കൽ രേമേല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. 18 എന്നാൽ എന്നെന്ന് പ്രതിഫലം എന്തു? സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നേം സുവിശേഷഭേദാശംകാരത്തിലുള്ള അധികാരം മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കാതെ ഞാൻ സുവിശേഷഭേദാശം ചെലവുകൂടാതെ നടത്തുന്നതു തന്നെ. 19 ഇങ്ങനെ ഞാൻ കേവലം സ്വത്രന്തൻ എങ്കിലും അധികാരപേരെ നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ എന്നെന്നതനെ എല്ലാവക്കും ഭാസനാക്കി. 20 ദയപൂർവ്വാര നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ ദയപൂർവ്വമാക്കു ദയപൂർവ്വനേപ്പാലെ ആയി; ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴുള്ളവരെ നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തിനിരിക്കുന്ന കീഴുള്ളവക്കു ന്യായപ്രമാണത്തിനിരിക്കുന്ന കീഴുള്ളവനേപ്പാലെ ആയി. 21 ദൈവത്തിനു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻ ആകാതെ ക്രിസ്തുവിനു ന്യായപ്രമാണമുള്ളവനായിരിക്കെ, ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻപോലെ ആയി. 22 ബലഹീനമാരെ നേടേണ്ടതിനു ഞാൻ ബലഹീനക്കു ബലഹീനനായി; എത്രവിധത്തിലും ചിലരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ എല്ലാവക്കും എല്ലാമായിത്തിന്റെ.

23 സുവിശേഷത്തിൽ ഒരു പക്കാളിയാക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ സകലവും സുവിശേഷം നിമിത്തം ചെയ്യുന്നു. 24 ഓട്ടകളെത്തിൽ ഓടുന്നവർ എല്ലാവരും ഓടുനു എങ്കിലും ഒരുവേണ വിരുതു പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളും പ്രാപിപ്പാന്തകവെള്ളും ഓടുവിൻ. 25 അങ്ങം പൊരുതുന്നവൻ ഒക്കയും സകലത്തിലും വജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു. അതോ, അവർ വാടുന കിർിടവും നാമോ വാടാത്തതും പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 26 ആകയാൽ ഞാൻ നിശ്ചയമില്ലാത്തവെള്ളമല്ല ഓടുന്നതു; ആകാശത്തെ കുത്തുന്നതുപോലെയല്ല ഞാൻ മുഴുവിയും ചെയ്യുന്നതു. 27 മറുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം ഞാൻ തന്നെ കൊള്ളരുതാത്തവനായി പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു എന്ന് ശരീരത്തെ ദണിപ്പിച്ചു അടിമയാക്കുകയതേ ചെയ്യുന്നതു.

10 സഹോദരനാരെ, നമ്മുടെ പിതാക്കമാർ എല്ലാവരും മേലത്തിന്റെകീഴിൽ ആയിരുന്നു; 2 എല്ലാവരും സമുദ്രത്തുടെ കടനു എല്ലാവരും മേലത്തിലും സമുദ്രത്തിലും സ്നാനം ഏറ്റു; 3 മോശയോടു ചേര്‌ന്നു എല്ലാവരും 4 ഒരേ ആത്മികാഹാരം തിനു എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മീകപാനീയം കൂടിച്ചു -അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച ആത്മീകപാനയിൽനിന്നുണ്ടാ അവർ കൂടിച്ചതു; ആ പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു- 5 എങ്കിലും അവരിൽ മിക്കപേരിലും ദൈവം പ്രസാദിച്ചില്ല, അവരെ മരുഭൂമിയിൽ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 6 ഇതു നമുക്കു ദേഖാന്തമായി സംഭവിച്ചു; അവർ മോഹിപ്പിതുപോലെ നാമും ദുമ്പംാഹികൾ ആകാതിരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. 7 “ജനം തിനുവാനും കുടിപ്പാനും ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം അവരിൽ ചിലരെപോലെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹാരാധികൾ ആകരുതു. 8 അവരിൽ ചിലർ പരസംഗം ചെയ്തു ഒരു ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തുമുഖായിരംപേര് വിഞ്ഞുപോയതുപോലെ നാം പരസംഗം ചെയ്യുന്നതു. 9 അവരിൽ ചിലർ പരിക്ഷിച്ചു സപ്പണങ്ങളാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ നാം കത്താവിനെ പരിക്ഷിക്കരുതു. 10 അവരിൽ ചിലർ പിറുപിറുത്തു സംഹാരിയാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ നിങ്ങൾ പിറുപിറുകയെമരുതു. 11 ഇതു ദേഖാന്തമായിട്ടു അവക്കു സംഭവിച്ചു, ലോകാവസാനം വന്നേത്തിയിരിക്കുന്ന നമുക്കു ബുദ്ധ്യപദ്ധതിനീതിനായി എഴുതിയുമിരിക്കുന്നു. (ശം 416) 12 ആകയാൽ താൻ നിലപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊള്ളെടു. 13 മനുഷ്യക്കു നടപ്പിലാത്ത പരീക്ഷ നിങ്ങൾക്കു നേരിട്ടിട്ടില്ല; ദൈവം വിശ്വന്തൻ; നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു മീതെ പരീക്ഷ നേരിട്ടുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ കഴിയേണ്ടതിനു പരിക്ഷയോടുകൂടെ അവൻ പോകുവശിയും ഉണ്ടാക്കും. 14 അതുകൊണ്ടു പ്രിയനാരെ, വിഗ്രഹാരാധന വിഞ്ചാടുവിൻ. 15 നിങ്ങൾ വിവേകികൾ എന്നുവെച്ചു ഞാൻ പരയുന്നു; ഞാൻ പരയുന്നതു വിവേചിപ്പിൻ. 16 നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? 17 അപ്പം നേരു ആകക്കാണ്ടു പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേ അപ്പത്തിൽ അംഗരികൾ ആകുന്നുവെള്ളു. 18 ജയപ്രകാരമുള്ള തിന്റായേലിനെ നോക്കുവിൻ; യാഗങ്ങൾ ഭൂജിക്കുന്നവർ യാഗപീഠത്തിന്റെ കൂടാളികൾ അല്ലയോ?

19 തൊൻ പരയുന്നതു എന്തു? വിഗ്രഹാപ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? വിഗ്രഹം വല്ലതും ആകുന്നു എന്നോ? 20 അല്ല, ജാതികൾ ബലി കഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല ഭൂതങ്ങൾക്കു കഴിക്കുന്നു എന്നതേ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കുട്ടാളികൾ ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. 21 നിങ്ങൾക്കു കത്താവിന്റെ പാനപാത്രവ്യം ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവ്യം കൂടിപ്പാൻ പാടില്ല; നിങ്ങൾക്കു കത്താവിന്റെ മേശയില്ലും ഭൂതങ്ങളുടെ മേശയില്ലും അംഗികൾ ആകുവാനും പാടില്ല. 22 അല്ല, നാം കത്താവിനു ക്രോധം ജ്യലിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവനെക്കാൾ നാം ബലവാനാരോ? 23 സകലത്തിനും എനിക്കു കത്തവ്യം ഉണ്ടു്; എങ്കിലും സകലവ്യം പ്രയോജനമുള്ളതല്ല. സകലത്തിനും എനിക്കു കത്തവ്യം ഉണ്ടു്; എങ്കിലും സകലവ്യം ആത്മികവശം വരുത്തുന്നില്ല. 24 ഓരോരുത്തിൻ സ്വന്തഗുണമല്ല, മറ്റുള്ളവൻ്റെ ഗുണം അനേകിക്കേണ്ട്. 25 അങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം നേനും അനേകിക്കാം കഴിക്കാതെ തിനുവിൻ. 26 ഭൂമിയും അതിന്റെ പുസ്തകത്വയും കത്താവിനുള്ളതല്ലോ. 27 അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മുസിൽ വിളംബന്നതു എന്തായാലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം നേനും അനേകിക്കാതെ തിനുവിൻ. 28 എങ്കിലും രൂവൻ ഇതു വിഗ്രഹാപ്പിതം എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ ആ അഭിയിച്ചവൻ നിമിത്തവ്യം മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തവ്യം തിനുരുത്തു. 29 മനസ്സാക്ഷി എന്നു തൊൻ പരയുന്നതു തന്റെതല്ല മറ്റൊരുത്തെത്തെ. എന്റെ സ്വാത്രന്ത്യം അന്യമനസ്സാക്ഷിയാൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിനു? 30 നന്ദിയോടെ അനുഭവിച്ചു സ്വന്തോന്തരംചെയ്ത് സാധനംനിമിത്തം തൊൻ ദുഷിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിനു? 31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിനാലും കൂടിച്ചാലും എന്തുചെയ്താലും എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിനായി ചെയ്തിൻ. 32 യെഹുദമാക്കുന്നും യവനമാക്കുന്നും ദൈവസഭക്കും ഇടച്ചയല്ലാത്തവരാകുവിൻ. 33 തൊനും എന്റെ ഗുണമല്ല, പലർ രക്ഷിക്കപ്പെടുണ്ടതിനും അവരുടെ ഗുണം തന്നെ അനേകിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാവരെയും എല്ലാകൊണ്ടു പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നുവെല്ലോ.

11 തൊൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും എന്റെ അനുകാരികൾ ആകുവിൻ. 2 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എന്നെന്ന ഓക്കുകയും തൊൻ നിങ്ങളെ ഏല്ലിച്ച കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും ചെയ്കയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നു. 3 എന്നാൽ ഏതുപുരുഷരെന്തും തല ക്രിസ്തു, സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ തല ദൈവം എന്നു നിങ്ങൾ അഭിയോം എന്നു തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 4 മൃദുപടം ഇടു പ്രാത്മികയോ പ്രവചികയോ ചെയ്യുന്ന എത്തുപുരുഷനും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു. 5 മൃദുപടമില്ലാതെ പ്രാത്മികയോ പ്രവചികയോ ചെയ്യുന്ന ഏതുസ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ അപമാനിക്കുന്നു; അതു അവർ ക്ഷേരം ചെയ്തിപ്പുതോല്യമെല്ലാം. 6 സ്ത്രീ മൃദുപടമിടുനില്ലെങ്കിൽ മുടി കത്തിച്ചുകളയട്ടു. കത്തിക്കുന്നതോ ക്ഷേരം ചെയ്തിക്കുന്നതോ സ്ത്രീക്കു ലജ്ജയെക്കിൽ മൃദുപടം ഇടുകൊള്ളുണ്ട്. 7 പുരുഷൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും ആകയാൽ മൃദുപടം ഇടേണ്ടതല്ല. സ്ത്രീയോ പുരുഷന്റെ തേജസ്സ് ആകുന്നു. 8 പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലെല്ലാം സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നതേ ഉണ്ടായതു. 9 പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കാരിയിട്ടും സ്ത്രീ പുരുഷനായിട്ടും സ്വഷ്ടിക്കപ്പെടുത്തു. 10 ആകയാൽ സ്ത്രീക്കു

ദുതനാർന്നിമിത്തം തലമേൽ അധിനതാലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണെം. 11 എന്നാൽ കത്താവിൽ പുരുഷനെ കൂടാതെ സ്ത്രീയുമില്ല സ്ത്രീയെ കൂടാതെ പുരുഷനുമില്ല. 12 സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നു ഉണ്ടായതുപോലെ പുരുഷനും സ്ത്രീമുഖാന്തരം ഉള്ളവാകുന്നു; എന്നാൽ സകലത്തിനും ദൈവം കാരണഭൂതൻ. 13 നിങ്ങൾ തന്നെ വിഡിപ്പിൻ; സ്ത്രീ മുട്ടപടം ഇടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാത്മികമുന്നൊത്തു യോഗ്യമോ? 14 പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ അതു അവനു അപമാനം എന്നും 15 സ്ത്രീ മുടി നീട്ടിയാലോ അതു മുട്ടപടത്തിനു പകരം നല്കിയിരിക്കുന്നെങ്കു അവർക്കു മാനം ആകുന്നു എന്നും പ്രക്ഷ്യതി തന്നെ നിങ്ങളെ പറിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16 ഒരുത്തൻ തക്കിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ അങ്ങനെയുള്ള മം്ഘാദ ഞങ്ങൾക്കില്ല ദൈവസഭകൾക്കുമില്ല എന്നു ഓക്കെട്. 17 ഇനി ആളുതാപിപ്പാൻ പോകുന്നതിൽ തനാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുനില്ല; നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നതിനാൽ നമ്മുകളു തിരുമ്മകത്തേ ഇടയാകുന്നതു. 18 എന്നാമതു നിങ്ങൾ സഭകൂദ്ദോശർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാണു തനാൻ കേൾക്കുന്നു; ഏതാനും വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളിൽ കൊള്ളാകുന്നവർ വെളിവാകേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടതു. 20 നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നോൾ കത്താവിശ്രൂതി അത്താഴമല്ല കഴിക്കുന്നതു. 21 ഭക്ഷണം കഴിക്കയിൽ ഓരോരുത്തൻ താനാരൂപി അത്താഴം മുന്നെൻ കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെ രൂപവൻ വിശ്വനും മറ്റാരുവൻ ലഹരിപിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. 22 തിനുവാനും കൂടിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു വീടുകൾ ഇല്ലയോ? അപ്പും, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ നിങ്ങൾ തുക്കിക്കിഴും, ഇല്ലാത്തവരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങളോടു എന്തു പറയേണ്ടു? നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയോ? ഇതിൽ തനാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുനില്ല. 23 തനാൻ കത്താവികൾ നിന്നു പ്രാഹിക്കയും നിങ്ങൾക്കു ഏലിക്കയും ചെയ്തതു എന്നെന്നാൽ: കത്താവായ യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ അപ്പും എടുത്തു സ്ത്രോത്രം ചൊല്ലി നുറുക്കി: 24 ഇന്തു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ശരീരം; എന്റെ ഓമുഖംകാഡി ഇന്തു ചെയ്തവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അപ്പുണ്ണം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും എടുത്തു; ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയനിയമം ആകുന്നു; ഇന്തു കൂടിക്കുന്നോഴാക്കയും എന്റെ ഓമുഖംകാഡി ചെയ്തവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ അപ്പും തിനുകയും പാനപാത്രം കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നോഴാക്കയും കത്താവു വരുവോളം അവൻ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 27 അതുകൊണ്ടു അയോഗ്യമായി അപ്പും തിനുകയോ കത്താവിശ്രൂതി പാനപാത്രം കൂടിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം കത്താവിശ്രൂതി ശരീരത്തെ വിവേചിക്കാത്താൽ തനിക്കു ശിക്ഷാവിധി തിനുകയും കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടും വേണം ഈ അപ്പും തിനുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കൂടിക്കയും ചെയ്യവൻ. 29 തിനുകയും കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ശരീരത്തെ വിവേചിക്കാത്താൽ തനിക്കു ശിക്ഷാവിധി തിനുകയും കൂടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 30 ഇന്തു ഹേതുവായി നിങ്ങളിൽ പലരും ബലഹിനരും രോഗികളും ആകുന്നു; അനേകരും നിന്തുകൊള്ളുന്നു. 31 നാം നമ്മുടെ വിഡിച്ചാൽ വിഡിക്കപ്പെടുകയില്ല. 32 വിഡിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലോ നാം ലോകത്തോടുകൂടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പോടാതിരിക്കേണ്ടതിനു കത്താവു നമ്മ സാഖ്യാർഷിക്കണം കഴികയാകുന്നു. 33 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ കൂടുന്നോൾ അനേകാനും കാത്തിരിപ്പിൻ. 34 വല്ലവനും വിശക്കുനു എങ്കിൽ

നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതു ന്യായവിധിക്കു ഹേതുവാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ വീട്ടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കെടു. ശേഷം കാല്യങ്ങളെ തൊൻ വന്നിട്ടു ക്രമപ്പെടുത്തു.

12 സഹോദരമാരെ, ആത്മികവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു

എന്നു തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ ജാതികൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളെ നടത്തിയതുപോലെ ഉറമവിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പോക പതിവായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 3 ആക്കയാൽ ദൈവാത്മാവിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ ആരും യേശു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു പറക്കില്ല; പരിഗൃഹാത്മാവിൽ അല്ലാതെ യേശു കത്താവു എന്നു പറവാൻ ആക്കും കഴിക്കയുംില്ല എന്നു തൊൻ നിങ്ങളെ ശഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 എന്നാൽ ക്യപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്; ആത്മാവു ഒന്നാതെ. 5 ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്; കത്താവു ഒരുവൻ. 6 വിഞ്ഞപ്പവുത്തികളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്; എക്കിലും എല്ലാവർിലും എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തനേ. 7 എന്നാൽ ഓരോരുത്തനു ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശനം പൊതുപ്രയോജനത്തിനായി നല്കപ്പെടുന്നു. 8 ഒരുത്തനു ആത്മാവിനാൽ ഇണ്ടാന്തത്തിന്റെ വചനവും മറ്റാരുത്തനു അതെ ആത്മാവിനാൽ പരിഞ്ചണാന്തത്തിന്റെ വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; 9 വേറൊരുത്തനു അതെ ആത്മാവിനാൽ വിശ്വാസം, മറ്റാരുവനു അതെ ആത്മാവിനാൽ രോഗശാന്തികളുടെ വരം; 10 മറ്റാരുവനു വിഞ്ഞപ്പവുത്തികൾ; മറ്റാരുവനു പ്രവചനം; മറ്റാരുവനു ആത്മാകളുടെ വിവേചനം; വേറൊരുവനു പലവിധ ഭാഷകൾ; മറ്റാരുവനു ഭാഷകളുടെ വ്യാവ്യാസം. 11 എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു താൻ ഇല്ലിക്കുംപോലെ അവനവനു അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവു തനേ. 12 ശർബം ഒന്നും അതിനു അവയവം പലതും ശർബത്തിന്റെ അവയവം പലതായിരിക്കു എല്ലാം ഒരു ശർബവും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു ക്രിസ്തുവും. 13 യൈഹൂദരാഡോ യവനമാരോ ദാസമാരോ സ്വത്രന്തരോ നാം എല്ലാവരും ഏകക്കർശനമാറു ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം ഏറ്റും എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 14 ശർബം ഒരു അവയവമല്ല പലതത്രെ. 15 തൊൻ കൈ അല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ശർബത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു വരികയില്ല. 16 തൊൻ കല്ലു അല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ശർബത്തിലുള്ളതല്ല എന്നു ചെവി പറയുന്നു ഏകിൽ അതിനാൽ അതു ശർബത്തിലുള്ളതല്ല എന്നും വരികയില്ല. 17 ശർബം മുഴുവൻ കല്ലായാൽ ശ്രവണം എവിടെ? മുഴുവൻ ശ്രവണം ആയാൽ ല്ലാണം എവിടെ? 18 ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം അവയവങ്ങളെ ശർബത്തിൽ വെവ്വേറായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. 19 സകലവും ഒരു അവയവം ഏകിൽ ശർബം എവിടെ? 20 എന്നാൽ അവയവങ്ങൾ പലതകിലും ശർബം ഒന്നു തനേ. 21 കല്ലിനു കയ്യോടു് നിന്നെങ്കൊണ്ടു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല എന്നും തലെക്കു കാലുകളോടു്; നിങ്ങളെങ്കൊണ്ടു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല എന്നും പഠിത്തുകൂടാ. 22 ശർബത്തിൽ ബലം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്ന അവയവങ്ങൾ തനേ ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു. 23 ശർബത്തിൽ മാനം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്നവെക്കു നാം അധികം മാനം അണിയിക്കുന്നു; നമ്മിൽ അംഗീകൃത കുറഞ്ഞവെക്കു അധികം അംഗീകൃത വരുത്തുന്നു; 24 നമ്മിൽ അംഗീകൃത അവയവങ്ങൾക്കു അതു ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 25 ശർബത്തിൽ

ഭിന്നത വരാതെ അവയവങ്ങൾ അനേധിയം ഒരുപോലെ കരുതേണ്ടതിനായി ദൈവം കുറഞ്ഞുള്ളതിനു അധികം മാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശർരത്തെ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തിരിക്കുന്നു. 26 അതിനാൽ ഒരു അവയവം കഷ്ണം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കയുംകൂടെ കഷ്ണം അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു അവയവത്തിനു മാനം വന്നാൽ അവയവങ്ങൾ ഒക്കയും കൂടെ സന്നേതാഷിക്കുന്നു. 27 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ശർരവും ഓരോരുത്തിൻ വെള്ളോറി അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 28 ദൈവം സദയിൽ നന്നാമതു അപ്പാസ്തലമാർ, രണ്ടാമതു പ്രവാചകമാർ, മൂന്നാമതു ഉപദേശാക്കമാർ, ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കയും പിന്ന വീഞ്ഞപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാനികളുടെ വരം, സഹായം ചെയ്യാനുള്ള വരം, പർപ്പാലനവരം, വിവിധഭാഷാവരം എന്നിവ നല്കുകയും ചെയ്തു. 29 എല്ലാവരും അപ്പാസ്തലമാരോ? എല്ലാവരും പ്രവാചകമാരോ? എല്ലാവരും ഉപദേശാക്കമാരോ? എല്ലാവരും വീഞ്ഞപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരോ? 30 എല്ലാവർക്കും രോഗശാനിക്കുള്ള വരം ഉണ്ടാ? എല്ലാവരും അനുഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവോ? 31 എല്ലാവരും വ്യാവാനിക്കുന്നവോ? ശ്രേഷ്ഠവരങ്ങളെ വാഞ്ഛിപ്പിക്ക; ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠമായോരു മാറ്റം എന്ന് നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം.

13 എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെയും ദുതന്മാരുടെയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു സ്വന്നഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എന്നാൽ മുഴങ്ങുന്ന ചെന്നേ ചിലന്നുന്ന കൈതത്താളമോ അന്തേ. 2 എനിക്കു പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിട്ടു സകല മമ്മങ്ങളും സകല ജണങ്ങളും സ്വന്നിച്ചാലും മലകളെ നിക്കുവാൻതക്കെ വിശ്വാസം ഉണ്ടായാലും സ്വന്നഹമില്ല എങ്കിൽ എന്നാൽ ഏതുമില്ല. 3 എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അന്നദാനം ചെയ്താലും, എൻ്റെ ശർരം ചുടുവാൻ ഏല്ലിച്ചാലും, സ്വന്നഹം ഇല്ല എങ്കിൽ എനിക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. 4 സ്വന്നഹം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കയും ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു; സ്വന്നഹം സ്വപ്നിക്കുന്നില്ല, 5 സ്വന്നഹം നിഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ചീക്കുന്നില്ല, അയോധ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാത്മം അനേകിക്കുന്നില്ല, ഭേദഭ്യപ്പെടുന്നില്ല, ഭോഷം കണക്കിടുന്നില്ല; 6 അനീതിയിൽ സന്നേതാഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ സന്നേതാഷിക്കുന്നു; 7 എല്ലാം പൊരുക്കുന്നു, എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു; 8 സ്വന്നഹം ഒരുന്നാളും ഉതിന്റുപോകയില്ല. പ്രവചനവരമോ, അതു നിങ്ങിപ്പോകും; ഭാഷാവരമോ, അതു നിന്നുപോകും; ജണങ്ങളുമോ, അതു നിങ്ങിപ്പോകും. 9 അംഗമായി മാത്രം നാം അറിയുന്നു; അംഗമായി മാത്രം പ്രവചിക്കുന്നു; 10 പുണ്ണ്യമായതു വരുമ്പോഴോ അംഗമായതു നിങ്ങിപ്പോകും. 11 എന്നാൽ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ ശിശുവിനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിച്ചു, ശിശുവിനെപ്പോലെ നിരുപ്പിച്ചു; പുരുഷനായ ശേഷമോ എന്നാൽ ശിശുവിനുള്ളതു ത്യജിച്ചുകളിഞ്ഞതു. 12 ഇപ്പോൾ നാം കണ്ണാടിയിൽ കടമാഴിയായി കാണുന്നു; അപ്പോൾ മുഖാമുഖമായി കാണും; ഇപ്പോൾ എന്നാൽ അംഗമായി അറിയുന്നു; അപ്പോഴോ എന്നാൽ അറിയപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെ അറിയും. 13 ആകയാൽ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്വന്നഹം ഇരു മുന്നും നിലനില്ക്കുന്നു; ഇവയിൽ വലിയതോ സ്വന്നഹം തന്നെ.

14 സ്വന്നേഹം ആചരിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിന്! ആത്മികവരങ്ങളും വിശ്രഷാൽ പ്രവചനവരദ്ദും വാഞ്ഛിപ്പിന്. 2 അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവർ മനുഷ്യരോട്ടു ദൈവത്തോടത്രെ സംസാരിക്കുന്നു; ആരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലോ; എങ്കിലും അവൻ ആത്മാവിൽ മമ്മങ്ങളെ സംസാരിക്കുന്നു. 3 പ്രവചിക്കുന്നവനോ ആത്മികവഖ്യനക്കും പ്രഭോധനത്തിനും ആശ്രാസത്തിനുമായി മനുഷ്യരോടും സംസാരിക്കുന്നു. 4 അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ തനിക്കുതാൻ ആത്മികവഖ്യനും വരുത്തുന്നു; പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭക്കു ആത്മികവഖ്യനും വരുത്തുന്നു. 5 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അനൃഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കേണം എന്നും വിശ്രഷാൽ പ്രവചിക്കേണം എന്നും താൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. അനൃഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ സഭക്കു ആത്മികവഖ്യനും ലഭിക്കേണ്ടതിനു വ്യാവ്യാമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനെക്കാൾ വലിയവൻ. 6 സഹോദരരാജേ, താൻ വെളിപ്പുരാത്നിട്ടോ ഇതാനമായിട്ടോ പ്രവചനമായിട്ടോ ഉപദേശമായിട്ടോ നിങ്ങളോടും സംസാരിക്കാതെ അനൃഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനം വരും? 7 കുഴൽ, വിണ എന്നിങ്ങനെന്ന നാദം കൊടുക്കുന്ന നിംഖീവസാധനങ്ങൾ തന്നേയും നാദങ്ങളം കാണിക്കാത്താൽ ഉള്ളിയതോ മീട്ടിയതോ എന്തെന്നു എങ്ങനെ അറിയും; 8 കാഹിളം തെളിവില്ലാത്ത നാദം കൊടുത്താൽ പടക്കു ആർ ഒരുങ്ങും? 9 അതുപോലെ നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു തെളിവായ വാക്കു ഉച്ചറിക്കാത്താൽ സംസാരിക്കുന്നതു എന്തെന്നു എങ്ങനെ അറിയും? നിങ്ങൾ കാറ്റിനോടും സംസാരിക്കുന്നവർ ആകുമ്മെല്ലോ. 10 ലോകത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകൾ അനവധി ഉണ്ടും; അവയിൽ ഒന്നും തെളിവില്ലാത്തതല്ല. 11 താൻ ഭാഷ അറിയാത്താൽ സംസാരിക്കുന്നവനു താൻ ബബ്ചർൻ ആയിരിക്കും; സംസാരിക്കുന്നവൻ എന്നിക്കും ബബ്ചർൻ ആയിരിക്കും. 12 അഘുണ്ണം നിങ്ങളും ആത്മവരങ്ങളുക്കുറിച്ചു വാഞ്ഛിയുള്ളവരാകയാൽ സദയുടെ ആത്മിക വഖ്യനെക്കായി സഫലരാൽ ആകുവാൻ ശ്രമിപ്പിന്. 13 അതുകൊണ്ടു അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ വ്യാവ്യാമവരത്തിനായി പ്രാത്മികക്കട്ട. 14 താൻ അനൃഭാഷയിൽ പ്രാത്മിക്കുന്നു എങ്കിൽ എൻ്റെ ആത്മാവു പ്രാത്മിക്കുന്നു; എൻ്റെ ബുദ്ധിയോ അഹലമായിരിക്കുന്നു. 15 ആകയാൽ എന്തു? താൻ ആത്മാവുകൊണ്ടു പ്രാത്മിക്കും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പ്രാത്മിക്കും; ആത്മാവുകൊണ്ടും പാടും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പാടും. 16 അല്ല, നീ ആത്മാവുകൊണ്ടു സ്വന്നോത്രം ചൊല്ലിയാൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവൻ നീ പറയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കു നിന്റെ സ്വന്നാത്തതിനു എങ്ങനെ ആമേൻ പറയും? 17 നീ നന്നായി സ്വന്നാത്രം ചൊല്ലുന്നു സത്യം; മറ്റൊന്നു ആത്മികവഖ്യനു വരുന്നില്ലതാനും. 18 നിങ്ങളെല്ലാവരിലും അധികം താൻ അനൃഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്വത്തിക്കുന്നു. 19 എങ്കിലും സദയിൽ പതിനായിരം വാക്കു അനൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികം മറ്റുള്ളവരെയും പർപ്പിക്കേണ്ടതിനു ബുദ്ധികൊണ്ടു അഞ്ചുവാക്കു പറവാൻ താൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. 20 സഹോദരരാജേ, ബുദ്ധിയിൽ കൂണ്ടുങ്ങൾ ആകരുതു; തിരെക്കു ശിഗ്രൂക്കൾ ആയിരിപ്പിന്; ബുദ്ധിയിലോ മുതിന്റുവരാക്കുവിന്. 21 “അനൃഭാഷകളാലും അനൃഗമാരുടെ അധികാരങ്ങളാലും താൻ ഇല്ല ജനത്തോടും സംസാരിക്കും എങ്കിലും

അവർ എൻ്റെ വാക്കു കേൾക്കരെറ്റില്ല എന്നു കത്താവു അരുളിച്ചയുന്നു” എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിർക്കുന്നു. 22 അതുകൊണ്ടു അന്യഭാഷകൾ അടയാളമായിരിക്കുന്നതു വിശ്വാസികൾക്കും, അവിശ്വാസികൾക്കതേ; പ്രവചനമോ അവിശ്വാസികൾക്കല്ലോ, വിശ്വാസികൾക്കു തന്നേ. 23 സദ ഒക്കയും ഒരുമിച്ചുകൂടി എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ അവിശ്വാസികളോ അകത്തു വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഭോഗ്യം എന്നു പറകയില്ലയോ? 24 എല്ലാവരും പ്രവചിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവിശ്വാസിയോ ആത്മവരമില്ലാത്തവനോ അകത്തു വന്നാൽ എല്ലാവരുടെ വാക്കിനാലും അവനു പാപമോധം വരും; അവൻ എല്ലാവരാലും വിവേചിക്കപ്പെടും. 25 അവൻ ഹ്യദയരഹസ്യങ്ങളും ബഹിപ്പുവരും; അങ്ങനെ അവൻ കരിഞ്ഞുവിണ്ണു, ദൈവം വാസ്തവമായി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കും. 26 ആകയാൽ എന്നു? സഹോദരരാരെ, നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തനു സകീത്തനം ഉണ്ടു, ഉപദേശം ഉണ്ടു, ബഹിപ്പാടു ഉണ്ടു, അന്യഭാഷ ഉണ്ടു, വ്യഖ്യാനം ഉണ്ടു, സകലവും ആത്മികവാദംനെക്കായി ഉതകട്ട്. 27 അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടു പേരേ ഏറിയാൽ മുന്നുപേരേ ആകട്ട; അവർ ഓരോരുത്തനായി സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ വ്യാവ്യാനിക്കയും ചെയ്യട്ട. 28 വ്യാവ്യാനി ഇല്ലാത്താൽ അന്യഭാഷകാരൻ സദയിൽ മിണ്ണാതെത തന്നോടും ദൈവത്തോടും സംസാരിക്കട്ട്. 29 പ്രവാചകരാർ രണ്ടു മുന്നു പേര് സംസാരിക്കയും മറുള്ളവർ വിവേചിക്കയും ചെയ്യട്ട. 30 ഇരിക്കുന്നവനായ മറ്റാരുവനു ബഹിപ്പാടുണ്ടായാലോ ഒന്നാമത്തവൻ മിണ്ണാതിരിക്കട്ട്. 31 എല്ലാവരും പർപ്പാനും എല്ലാവക്കും പ്രഭോധനം ലഭിപ്പാനുമായി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും ഓരോരുത്തനായി പ്രവചിക്കാമല്ലോ. 32 പ്രവാചകരാരുടെ ആത്മാകൾ പ്രവാചകരാക്ക് കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 33 ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമത്ര. 34 വിശുദ്ധമാരുടെ സർവ്വസഭകളിലും എന്നപോലെ സ്ത്രീകൾ സഭയോഗങ്ങളിൽ മിണ്ണാതിരിക്കട്ട്; ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ അവക്ക് അനുവാദമില്ല. 35 അവർ വല്ലതും പർപ്പാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു എങ്കിൽ വീടിൽവെച്ചു ഭർത്താക്കന്നാരോടു ചോടിച്ചുകൊള്ളട്ട; സ്ത്രീ സദയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു അനുച്ഛിതമല്ലോ. 36 ദൈവവചനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നോ പുറപ്പെട്ടതു? അല്ല, നിങ്ങൾക്കു മാത്രമോ വന്നതു? 37 താൻ പ്രവാചകൻ എന്നോ ആത്മികൻ എന്നോ ഒരുത്തനു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ, താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു കത്താവിന്റെ കല്പന ആകുന്നു എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞതുകൊള്ളട്ട. 38 ഒരുവൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അറിയാതിരിക്കട്ട്. 39 അതുകൊണ്ടു സഹോദരരാരെ, പ്രവചനവരം വാഞ്ചിപ്പിൾ; അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതു വിലക്കുകയുമരുതു. 40 സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും നടക്കട്ട്.

15 എന്നാൽ സഹോദരരാരെ, എന്നാൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതും 2 നിങ്ങൾ വിശ്വാസിച്ചതും വ്യമാവല്ലുന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ എന്നാൽ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളെ ഓപ്പിക്കുന്നു.

3 ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുവൈഴ്വത്തുകളിൽ പ്രകാരം മരിച്ചു
 4 അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവൈഴ്വത്തുകളിൽ പ്രകാരം മുന്നാംനാൾ ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റു
 5 കേഹാവിനും പിനെ പതിരുവക്ക് പ്രത്യക്ഷഗായി എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ
 ശഹിച്ചതു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമായി ഏല്പിച്ചുതന്നുവണ്ണോ. 6 അനന്തരം
 അവൻ അഭ്യന്തരിൽ അധികം സഹോദരമാക്കു രൂമിച്ചു പ്രത്യക്ഷഗായി; അവർ
 മികപേരും ഇന്നുവരെ ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ചിലരോ നിദ്രപാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7
 അനന്തരം അവൻ യാക്കോബിനും പിനെ അപ്പൂസ്തലമാക്കു എല്ലാവക്കും
 പ്രത്യക്ഷഗായി. 8 എല്ലാവക്കും ഒടുവിൽ അകാലപ്രജപോലെയുള്ള എനിക്കും
 പ്രത്യക്ഷഗായി; 9 ഞാൻ അപ്പൂസ്തലമാരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവന്നേണ്ടോ; ദൈവസഭയെ
 ഉപദേശിച്ചതിനാൽ അപ്പൂസ്തലം എന പേരിനു യോഗ്യമല്ല. 10 എങ്കിലും ഞാൻ
 ആകുന്നതു ദൈവക്യപ്രയാൽ ആകുന്നു; എന്നോടുള്ള അവൻകു കൃപ വ്യത്മമായതുമില്ല;
 അവരെല്ലാവരക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം അഭ്യാസിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാന്മു
 എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവക്യപ്രയത്രേ. 11 ഞാനാകട്ട അവരാകട്ട ഇവള്ളും തങ്ങൾ
 പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവള്ളും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 12 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു
 ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റു എന്നു പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന അവസ്ഥക്കു മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം
 ഇല്ല എന്നു നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 13 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല
 എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റിട്ടില്ല. 14 ക്രിസ്തു ഉയിരെത്തശുന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ
 തങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യത്മം, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യത്മം. 15 മരിച്ചവർ
 ഉയിക്കുന്നില്ല എന്നു വർക്കിൽ ദൈവം ഉയിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ
 ഉയിപ്പിച്ചു എന്നു ദൈവത്തിനു വിരോധമായി സാക്ഷ്യം പറക്കാൽ തങ്ങൾ
 ദൈവത്തിനു കളഞ്ഞാക്ഷികൾ എന്നു വരും. 16 മരിച്ചവർ ഉയിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ
 ക്രിസ്തുവും ഉയിരെത്തിട്ടില്ല. 17 ക്രിസ്തു ഉയിരെത്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
 വ്യത്മമത്രേ; നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. 18 ക്രിസ്തുവിൽ
 നിദ്രക്കാണ്ഡവരും നശിച്ചപോയി. 19 നാം ഈ ആയുസ്സിൽ മാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ പ്രത്യാശ
 വെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ സകല മനുഷ്യരിലും അരിച്ചമാരത്രേ. 20 എന്നാൽ ക്രിസ്തു
 നിദ്രക്കാണ്ഡവരിൽ ആദ്യമലമായി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിരെത്തിരിക്കുന്നു. 21
 മനുഷ്യൻ മുലം മരണം ഉണ്ടാക്കാതാൽ മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ മുലം
 ഉണ്ടായി. 22 ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും
 ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടും. 23 ഓരോരുത്തതനും താതാന്ത്രിക നിരയിലത്രേ; ആദ്യമലം ക്രിസ്തു;
 പിനെ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ അവൻകു വരവികൾ; 24 പിനെ അവസാനം; അന്നു
 അവൻ എല്ലാവാഴച്ചക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും നീക്കാം വരുത്തിട്ടു
 രാജ്യം പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും. 25 അവൻ സകലശത്രുക്കെള്ളയും
 കാൽക്കീഴാക്കുവോളം വാഴേണ്ടതാകുന്നു. 26 ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായിട്ടു മരണം
 നീങ്ങിപ്പോകും. 27 സകലത്തെയും അവൻകു കാൽക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടെല്ലോ;
 സകലവും അവനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സകലത്തെയും
 കീഴ്പെട്ടുവന്നേഷം ദൈവം സകലത്തിലും സകലവും ആക്കേണ്ടതിനു പുതൻ
 താനും സകലവും തനിക്കു കീഴാക്കിക്കാട്ടുത്തവനു കീഴ്പെട്ടിരിക്കും. 28 അല്ല,

മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടി സ്നാനം എല്ലാക്കുന്നവർ എന്തു ചെയ്യും? മരിച്ചവർ കേവലം ഉയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവക്കുവേണ്ടി സ്നാനം എല്ലാക്കുന്നതു എന്തിനു? 31 സഹോദരമാരെ, നമ്മുടെ കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവികയെ എനിക്കു നിങ്ങളില്ലെങ്കിൽ പ്രശംസയാണ് എന്നർ ദിവസേന മരിക്കുന്നു. 32 എനാൻ എമെസാസിൽവെച്ചു മൃഗയുഥം ചെയ്തതു വെറും മാനുഷം എന്നുവരികിൽ എനിക്കു എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ ഉയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം തിനുക, കൂടിക്ക, നാളെ ചാകുമല്ലോ. 33 വഞ്ചികപ്പേടുത്തു, “ദുഃഖണാത്താൽ സദാചാരം കെടുപോകുന്നു.” 34 നീതിക്കു നിന്മാദരായി ഉണ്ടുവിൻ; പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; ചിലക്കു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പരിജ്ഞാനമില്ല; എനാൻ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജക്കായി പായുന്നു. 35 പക്ഷേ ഒരുവൻ; മരിച്ചവർ എന്നെന ഉയിക്കുന്നു എന്നും എതുവിധം ശരീരത്തോടെ വരുന്നു എന്നും ചോദിക്കും. 36 മുഖം, നീ വിതെക്കുന്നതു ചതുരിപ്പ് എങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നില്ല. 37 നീ വിതെക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള ശരീരമല്ല, കോതമിരുന്നേയോ മറ്റൊരുവിന്റെയോ വെരും മണിയത്രേ വിതെക്കുന്നതു; 38 ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അതിനു ഒരു ശരീരവും ഓരോ വിത്തിനു അതതിനു ശരീരവും കൊടുക്കുന്നു. 39 സകല മാംസവും ഒരുപോലെയുള്ള മാംസമല്ല; മനുഷ്യരുടെ മാംസം വേരെ, കനുകാലികളുടെ മാംസം വേരെ, പക്ഷികളുടെ മാംസം വേരെ, മത്സ്യങ്ങളുടെ മാംസവും വേരെ. 40 സുഗ്രീയ ശരീരങ്ങളും ഭൗമശരീരങ്ങളും ഉണ്ടും; സുഗ്രീയശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സും വേരെ, ഭൗമ ശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സും വേരെ. 41 സുഞ്ഞൻ തേജസ്സും വേരെ, ചന്ദ്രൻ തേജസ്സും വേരെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സും വേരെ; നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമിൽ തേജസ്സുകാണ്ഡു ദേംബ ഉണ്ടല്ലോ. 42 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും അവുണ്ടം തന്നെ. ദ്രവതുതിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, അദ്വാവതുതിൽ ഉയിക്കുന്നു; 43 അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, തേജസ്സിൽ ഉയിക്കുന്നു; ബലഹിനതയിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ ഉയിക്കുന്നു; 44 പ്രാക്യത്ശരീരം വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മികശരീരം ഉയിക്കുന്നു; പ്രാക്യത്ശരീരം ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മിക ശരീരവും ഉണ്ടും. 45 എന്നാം മനുഷ്യനായ ആദാം ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു എന്നു എഴുതിയുമിക്കുന്നുവല്ലോ; ഒടുക്കത്തെത്ത ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവായി. 46 എന്നാൽ ആത്മികമല്ല പ്രാക്യതമന്ത്രേ എന്നാമത്തെത്തു; ആത്മികം പിന്തേത്തിൽ വരുന്നു. 47 എന്നാം മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ; രണ്ടാം മനുഷ്യൻ സുഗ്രീത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ. 48 മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്പോലെ മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവരും സുഗ്രീയന്പോലെ സുഗ്രീയന്നാരും ആകുന്നു; 49 നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ സുഗ്രീയൻ പ്രതിമയും ധരിക്കും. 50 സഹോദരമാരെ, മാംസരകതങ്ങൾക്കു ദൈവരാജ്യത്തെ അവകാശമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല, ദ്രവതു അദ്വാവതുതെത്ത അവകാശമാക്കുകയുമില്ല എന്നു എനാൻ പറയുന്നു. 51 എനാൻ ഒരു മമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം: നാം എല്ലാവരും നിദ്രക്കാളുകയില്ല; 52 എന്നാൽ അന്ത്യക്കാഹിളനാദത്തികയൽ പെടുന്നു കണ്ണിമെക്കുനിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹിളം ധനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 53 ഈ ദ്രവതുമുള്ളതു അദ്വാവതുതെതയും ഈ മർമ്മായതു അമർത്യതെതയും ധരിക്കേണം. 54 ഈ ദ്രവതുമുള്ളതു അദ്വാവതുതെതയും ഈ

മർത്യമായതു അമർത്യത്വത്തെയും ധരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിൽക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയ വചനം നിവൃത്തിയാക്കും. 55 ഹോ മരണമേ, നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹോ മരണമേ, നിന്റെ വിഷമുള്ളു എവിടെ? (Hadeth 986) 56 മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ളു പാപം; പാപത്തിന്റെ ശക്തിയോ ന്യായപ്രമാണം. 57 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം നമുക്കു ജയം നല്കുന്ന ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതം. 58 ആകയാൽ എന്റെ പ്രിയ സഹോദരരമാരെ, നിങ്ങൾ ഉറപ്പുള്ളവരും കുല്യങ്ങാത്തവരും നിങ്ങളുടെ പ്രയതിം കത്താവിൽ വ്യത്മമല്ല എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ കത്താവിന്റെ വേലയിൽ എപ്പോഴും വല്ലിച്ചുവരുന്നവരും ആകുവിൻ.

16 വിശുദ്ധമാക്കു വേണ്ടിയുള്ള ധമ്മശേഖരത്തിന്റെ കാർത്തിലോ ഞാൻ ഗലാത്യസംക്ഷേപം മാത്രം ശേഖരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു ആംഗീച്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾത്തോറും നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്കു കഴിവുള്ളതു ചരതിച്ചു തന്റെ പകൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നും. 3 ഞാൻ എത്തിയശേഷം നിങ്ങളുടെ ധമ്മം യൈരുശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമുള്ളവരെ ഞാൻ എഴുതേതാടുകൂടു അയക്കും. 4 ഞാനും പോകുവാൻ തക്കവല്ലോ അതു യോഗ്യമായിരുന്നാൽ അവക്കു എന്നോടു കൂടി പോരാം. 5 ഞാൻ മക്കദോന്യയിൽകൂടി കടന്ന ശേഷം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും; മക്കദോന്യയിൽകൂടി ആകുന്നു ഞാൻ വരുന്നതു. 6 ഞാൻ പോകുന്നേടതേക്കു നിങ്ങൾ എന്നെന്ന യാത്ര അയച്ചാൻ തക്കവല്ലോ പക്ഷേ നിങ്ങളോടുകൂടു പാക്കും; ഹിമകാലംകൂടു കഴിക്കുമായിരിക്കും. 7 കത്താവു അനുവദിച്ചാൽ കുറേക്കാലം നിങ്ങളോടുകൂടു പാപ്പാൻ ആശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇള പ്രാവശ്യം കടന്നുപോകുംബിഡിൽ അല്ല നിങ്ങളെ കാണാൻ ഇപ്പിക്കുന്നതു. 8 എഹമസാസിൽ ഞാൻ പെന്തുക്കൊസ്ത് വരെ പാക്കും. 9 എനിക്കു വലിയതും സഹലവുമായോരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു; എതിരാളികളും പലർ ഉണ്ടു. 10 തിമോമെയെഡാ വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിംഭയനായിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; എന്നെപ്പോലെ തന്നെ അവൻ കത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുന്നുവണ്ണോ. 11 ആരും അവനെ അലക്ഷ്യമാക്കരുതു; ഞാൻ സഹോദരമായായി അവനെ കാത്തിരിക്കുകൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ അവനെ സമാധാനത്തോടെ യാത്ര അയപ്പിൻ. 12 സഹോദരനായ അപ്പാണ്ണാസിന്റെ കാർത്തിലോ, അവൻ സഹോദരമാരോടുകൂടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ട എന്നു ഞാൻ അവനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു എക്കിലും ഇപ്പോൾ വരുവാൻ അവനു ഒട്ടും മനസ്സായില്ല; അവസരം കിട്ടിയാൽ അവൻ വരും. 13 ഉണന്നിരിപ്പിൻ; വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്പിൻ; പുരുഷത്തും കാണിപ്പിൻ; ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 14 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ ചെയ്യിൻ. 15 സഹോദരരമാരെ, സ്വത്തുമനാസിന്റെ കുടുംബം അവായയിലെ ആദ്യപലം എന്നും അവർ വിശുദ്ധമാരുടെ ശുശ്രാഷ്ടകു തങ്ങളെള്ളത്തനേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവണ്ണോ. 16 ഇങ്ങനെയുള്ളവക്കും അവരോടുകൂടു പ്രവർത്തിക്കയും അഭ്യാനിക്കയും ചെയ്യുന്ന എവന്നും നിങ്ങളും കീഴ്പെട്ടിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 17 സ്വത്തുമനാസും ഫോത്തുനാതൊസും അവായിക്കൊസും വന്നതു എനിക്കു സന്തോഷമായി. നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്തു

കുറവായിരുന്നതു അവർ നികത്തിയിരിക്കുന്നു. 18 അവർ എൻ്റെ മനസ്സും നിങ്ങളുടെ മനസ്സും തണ്ട്രിച്ചുവല്ലോ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ മാനിച്ചുകൊശ്ശവിൻ. 19 ആസ്യരിലെ സക്കൾ നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു; അക്കിലാവും പ്രിസ്കയും അവരുടെ ഭവനത്തിലെ സഭയോടുകൂടെ കത്താവിൽ നിങ്ങളെ വളരെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു. 20 സകല സഹോദരമാരും നിങ്ങളെ വന്നനു ചെയ്യുന്നു; വിശ്വാസ്യാബന്ധത്താൽ അന്നോന്നും വന്നനു ചെയ്യവിൻ. 21 പെണ്ണലോസായ എൻ്റെ കയ്യാൽ വന്നനു. 22 കത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എവനും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ! നമ്മുടെ കത്താവു വരുന്നു. 23 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ കൂപ് നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കു. 24 നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എൻ്റെ സ്നേഹം. ആമേൻ.

2 കൊരിന്തുർ

1 ദൈവപ്പൂർത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പൂസ്തലവനായ പെട്ടലോസും സഹോദരനായ തിമോമെരയാസും കൊരിന്തിലെ ദൈവസഭക്കും അവായയിൽ എല്ലാടത്തുമുള്ള. സകലവിശ്വലൗഹാക്കും കൂടെ എഴുതുന്നതു്: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾ നിന്നും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കേണ്ട. 3 മനസ്സുലിഖിച്ചുള്ള പിതാവും സർവ്വശ്രാസനവും നല്കുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 4 ദൈവം തന്ത്രങ്ങളെ ആശ്രസിപ്പിക്കുന്ന ആശ്രാസംകാണ്ടു തന്ത്രങ്ങൾ യാതൊരു കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ ആശ്രസിപ്പിപ്പാൻ ശക്തരാക്കേണ്ടതിനു തന്ത്രങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തിൽ ഒക്കയും അവൻ തന്ത്രങ്ങളെ ആശ്രസിപ്പിക്കുന്നു. 5 ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ തന്ത്രങ്ങൾക്കിൽ പെരുകുന്നതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനാൽ തന്ത്രങ്ങളുടെ ആശ്രാസനവും പെരുകുന്നു. 6 തന്ത്രങ്ങൾ കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ ആശ്രാസത്തിനും രക്ഷക്കും ആകുന്നു; തന്ത്രങ്ങൾക്കു ആശ്രാസം വരുന്നു എങ്കിൽ അതു തന്ത്രങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ തന്നെ നിങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ ആശ്രാസത്തിനായി മലിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ ആകുന്നതുപോലെ ആശ്രാസത്തിനും കൂട്ടാളികൾ എന്നറികയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു തന്നെ. 8 സഹോദരന്മാരെ, ആസ്യത്തിൽ തന്ത്രങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടം നിങ്ങൾ അറിയാതിരിപ്പാൻ തന്ത്രങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല; ജീവനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാഗ തോന്ത്രമാറു തന്ത്രൾ ശക്തിക്കു മീതെ അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. 9 അതേ, തന്ത്രങ്ങളിൽ അല്ല, മരിച്ചവരെ ഉയിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ തന്നെ ആശയിപ്പാൻ തക്കവെള്ളും തന്ത്രൾ മരിക്കും എന്നു ഉള്ളിൽ നിന്നുത്തിക്കേണ്ടിവന്നു. 10 ഇതു ദയക്രമരഥന്തതിൽനിന്നു ദൈവം തന്ത്രങ്ങളെ വിടുവിച്ചു, വിടുവികയും ചെയ്യും; അവൻ മേലാലും വിടുവികയും എന്നു തന്ത്രൾ അവനിൽ ആശ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 അതിനു നിങ്ങളും തന്ത്രൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാത്മനയാൽ തുണഞ്ഞുണ്ടാവോ; അങ്ങനെ പലർ മുഖാന്തരം തന്ത്രൾക്കു കിടിയ കുപെക്കു വേണ്ടി പലരാലും തന്ത്രൾനിമിത്തം സ്ത്രോതരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടവരും. 12 തന്ത്രൾ ലോകത്തിൽ, വിശ്രഷാൽ നിങ്ങളോടു, ജയജ്ഞതാനത്തിൽ അല്ല, ദൈവക്കുപയിലത്രെ, ദൈവം നല്കുന്ന വിശുദ്ധിയിലും നിമ്മലതയിലും പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു തന്ത്രങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയിയുടെ സാക്ഷ്യം തന്നെ തന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രശംസ. 13 നിങ്ങൾ വായിക്കുന്നതും ഗഹിക്കുന്നതും അല്ലാതെ മറ്റാനും തന്ത്രൾ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നില്ല; 14 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാളിൽ നിങ്ങൾ തന്ത്രൾക്കു എന്നപോലെ തന്ത്രൾ നിങ്ങൾക്കും പ്രശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്ത്രങ്ങളെ ഏറക്കുറെ ഗഹിച്ചതുപോലെ അവസാനത്തോളം ഗഹിക്കും എന്നു താൻ ആശിക്കുന്നു. 15 ഇങ്ങനെ ഉരുച്ചിട്ടു നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതു ഒരു അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കേണം എന്നുവെച്ചു; 16 മുഖേന നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും ആ വഴിയായി മക്കദോണ്ടുക്കു പോയി പിന്നെയും മക്കദോണ്ടയിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും നിങ്ങളാൽ യൈഹൂദയിലേക്കു യാത്ര അയക്കപ്പെട്ടുവാനും താൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. 17 ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചതിൽ താൻ ചാപല്യം കാണിച്ചുവോ?

അരല്ലുകിൽ എന്നേ വാക്കു ഉള്ളു, ഉള്ളു; ഇല്ല, ഇല്ല എന്നു ആകുവാനകവല്ലോ എന്നേ നിരൂപണം ജയികനിരൂപണമോ? 18 നിങ്ങളോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ വചനം ഏകകൽ ഉള്ളു എന്നും മറ്റാർക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല എന്നതിനു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം സാക്ഷി. 19 എന്നും സില്വാനനാസും തിമോമെയോസും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ച ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു ഏകകൽ ഉള്ളു എന്നും മറ്റാർക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല; അവൻിൽ ഉള്ളു എന്നതേയുള്ളു. 20 ദൈവത്തിന്റെ വാദത്താശൾ എത്ര ഉണ്ടക്കില്ലും അവൻിൽ ഉള്ളു എന്നതേ; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ ദൈവത്തിനു മഹതും ഉണ്ടാകുമാറു അവനിൽ ആമേൻ എന്നും തന്നേ. 21 ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മും അഭിഷേകം ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. 22 അവൻ നമ്മും മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവു എന്ന അച്ചാരം നമ്മുടെ മുദ്രയണ്ണലിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു. 23 എന്നാണ്, നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടുതേ എന്ന ഇതുവരെ കൊരിന്തിൽ വരാഞ്ഞതും; അതിനു ദൈവം സാക്ഷി. 24 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനേൽ ഞങ്ങൾ കത്ത്യത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ സന്നോധത്തിനു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ അതേ; വിശ്വാസസംബന്ധമായി നിങ്ങൾ ഉരുച്ചു നില്ക്കുന്നുവല്ലോ.

2 എന്നാൽ എന്ന വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ അടക്കകൽ വരുന്നതു ദുഃഖത്താടെ
 ആകരുതു എന്നു എന്ന നിശ്ചയിച്ചു. 2 എന്ന നിങ്ങളെ ദുഃഖിച്ചാൽ എന്നാൽ
 ദുഃഖിതനായവൻ അല്ലാതെ എന്ന സന്നോധിപ്പിക്കുന്നതു ആർ? 3 എന്ന ഇതു തന്നേ
 എഴുതിയതു എന്ന വന്നാൽ എന്ന സന്നോധിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുതു
 എന്നുവെച്ചും എന്നേ സന്നോധം നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും സന്നോധം ആയിരിക്കും
 എന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ആകുന്നു. 4 വളരെ
 കാഴ്ചയും മനോഭ്യസനവും ഉണ്ടായിട്ടു വളരെ കണ്ണുനിരോടുകൂടെ എന്ന നിങ്ങൾക്കു
 എഴുതിയതു നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതിനല്ല, എനിക്കു നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ സന്നേഹം
 നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനുതേ. 5 ഒരുവൻ എന്ന ദുഃഖിപ്പു എകിൽ അവൻ എന്നയല്ല
 രഹുവിയത്തിൽ — എന്ന കണക്കിൽ എന്ന പറയരുതല്ലോ — നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും
 ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അവനു ഭൂതിപക്ഷത്താൽ ഉണ്ടായ ഇള ശിക്ഷ മതി. 7 അവൻ
 അതിദ്വാനത്തിൽ മുണ്ടിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ അവനോടു ക്ഷമിക്കയും
 അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കയും തന്നേ വേണ്ടതു. 8 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സന്നേഹം
 അവനു ഉറപ്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ എന്ന നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ
 സകലത്തിലും അനുസരണമുള്ളവരോ എന്നു പരിക്ഷിച്ചിരിയേണ്ടതിനുമായിരുന്നു
 എന്ന എഴുതിയതു. 10 നിങ്ങൾ വല്ലതും ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു എന്നും ക്ഷമിക്കുന്നു;
 എന്നാൽ എന്ന വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എകിൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ
 സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു. 11 സാത്താൻ നമ്മും തോല്പികരുതു; അവൻ തന്റെ
 തന്റെ നാം അറിയാത്തവർല്ലല്ലോ. 12 എന്നാൽ എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
 അറിയിപ്പാൻ ത്രോവാസിൽ വന്നാരെ കത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി എനിക്കു
 ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ 13 എന്നേ സഹാദരനായ തീരെതാനിനെ
 കാണാത്തിട്ടു മനസ്സിൽ സ്വന്നമതയില്ലായ്ക്കയാൽ എന്ന അവനോടു യാത്രപരിത്വു
 മക്കലോന്നുകു പുറപ്പെട്ടു. 14 ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും ജയ്യോത്സവമായി
 നടത്തുകയും എല്ലാടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന

വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതരം. 15 രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗരദ്വാസന ആകുന്നു; 16 ഇവക്ക് മരണത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള വാസന, അവക്കാം ജീവനിൽനിന്നു ജീവക്കലേക്കുള്ള വാസന തന്നേ. എന്നാൽ ഇതിനു ആർ പ്രാപ്തൻ? 17 ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ കൂടുചേക്കുന്ന അനേകരെപ്പോലെ അല്ല, നിന്മല്ലതയോടും ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ക്രിസ്തുവിൽ സംസാരിക്കുന്നു.

3 ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ ഫ്രാഡിപ്പാൻ തുടങ്ങുവോ? അല്ല ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു ഫ്രാഡ്യപത്രം കാണിപ്പാനാകട്ട നിങ്ങളോടു വാങ്ങുവാനാകട്ട ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമോ? 2 ഞങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ എഴുതിയതായി സകലമനുഷ്യരും അറിയുന്നതും വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ പത്രം നിങ്ങൾ തന്നേ. 3 ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിൻ പത്രമായി നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്നുവെല്ലാ. അതു മഷിക്കാണല്ല, ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ അതേ. കല്പലക്കയിൽ അല്ല, ഹ്യാദയമെന്ന മാംസപ്ലക്കയിൽ തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 4 ഈ വിധം ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുവിനാൽ ഉണ്ടു്. 5 ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേ വരുന്നോലെ സ്വയമായി വല്ലതും സകലിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ എന്നല്ല; ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലേ. 6 അവൻ ഞങ്ങളെ പുതുനിയമത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാർ ആകുവാൻ പ്രാപ്തരാകി; അക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരല്ല, ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരത്തേ; അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു, ആത്മാവോ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ കല്ലിൽ അക്ഷരമായി കൊത്തിയിരുന്ന മരണശുശ്രൂഷ, നീകം വരുന്നതായ മോശയുടെ മുവത്തേജസ്സുനിമിത്തം തിരുസായേൽമകൾക്കു അവരുൾ്ളേശ്വരമായി തുടർന്നു മരണശുശ്രൂഷ, അവരുൾ്ളേശ്വരമായ നോക്കിക്കുടാതവണ്ണം 8 തേജസ്സുള്ളതായെങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ അധികം തേജസ്സുള്ളതാകയില്ലയോ? 9 ശ്രിക്ഷാവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷ തേജസ്സുറിയതായിരിക്കും. 10 അതേ, തേജസ്സാടകൂടിയതു ഈ കാര്യത്തിൽ ഈ അതിമഹത്തായ തേജസ്സുനിമിത്തം ഒട്ടും തേജസ്സില്ലാത്തതായി. 11 നീകം വരുന്നതു തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ നിലനില്ക്കുന്നതു എത്ര അധികം തേജസ്സുള്ളതായിരിക്കും! 12 ഈ വിധം പ്രത്യാഗ്രയുള്ളവരായി ഞങ്ങൾ വളരെ പ്രാഗാദ്യത്തോടെ സംസാർിക്കുന്നു. 13 നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്റെ അന്തം തിരുസായേൽ മകൾ കാണാതവണ്ണം മോശ തന്റെ മുവത്തു മൃട്ടപടം ഇടത്തുപോലെ അല്ല. 14 എന്നാൽ അവരുടെ മനസ്സു കറിന്നപ്പെടുപോയി. പഴയനിയമം വായിക്കുന്നോശാക്കയും ആ മൃട്ടപടം നീങ്ങാതെ ഇന്നുവരെ ഇരിക്കുന്നുവെല്ലാ; അതു ക്രിസ്തുവിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. 15 മോശയുടെ പുസ്തകം വായിക്കുന്നോൾ മൃട്ടപടം ഇന്നേയോളം അവരുടെ ഹ്യാദയത്തിനേൽക്കും കിടക്കുന്നു. 16 കത്താവികലേക്കു തിരിയുന്നോൾ മൃട്ടപടം നീങ്ങിപ്പോകും. 17 കത്താവു ആത്മാവാകുന്നു; കത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളേട്ടതു സ്ഥാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്. 18 എന്നാൽ മൃട്ടപടം നീങ്ങിയ മുവത്തു കത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപ്പോലെ

പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ഭാനമായി തേജസ്സിനേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

4 അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു കരുണ ലഭിച്ചിട്ടു ഈ ശുദ്ധോഷ ഉണ്ഡാകയാൽ തങ്ങൾ അബൈയ്യുപ്പെടാതെ 2 ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളെ ത്യജിച്ചു ഉപാധം പ്രയോഗിക്കാതെയും ദൈവവചനത്തിൽ കൂടു ചേക്കാതെയും സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ സകലമനുഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു തങ്ങളെല്ലത്തനേ ബോധ്യമാക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ തങ്ങളുടെ സൃവിശേഷം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്നവക്കുതെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സൃവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സു കുതുംബാക്കി. (അംബ് g165) 5 തങ്ങളെല്ലത്തനേ അല്ല, ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കർത്താവു എന്നും തങ്ങളേയോ യേശു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ ഭാസനാർ എന്നും അതേ തങ്ങൾ പ്രസാർഖിക്കുന്നതു. 6 ഇരുട്ടിൽ നിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണം എന്നും അരുളിച്ചേയ്യതെ ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ളൂ ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിനു തങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യാന്തിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 എങ്കിലും ഈ അത്യന്തശക്തി തങ്ങളുടെ സ്വന്തം എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമത്ര എന്നു വരേണ്ടതിനും ഈ നിക്ഷേപം തങ്ങൾക്കു മൺപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു ഉള്ളതു. 8 തങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുനീവർ എങ്കിലും നിരാഗപ്പെടുന്നില്ല; 9 ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല; വിശ്വാസിക്കുന്നവർ എങ്കിലും നശിച്ചുപോകുന്നില്ല; 10 യേശുവിന്റെ ജീവൻ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ വെളിപ്പേണ്ടെന്തിനു യേശുവിന്റെ മരണം ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു. 11 തങ്ങളുടെ മർഖശരീരത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജീവൻ വെളിപ്പേണ്ടെന്തിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന തങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും യേശുനിമിത്തം മരണത്തിൽ ഏല്ലിക്കപ്പെടുന്നു. 12 അങ്ങനെ തങ്ങളിൽ മരണവും നിങ്ങളിൽ ജീവനും വ്യാപരിക്കുന്നു. 13 “താൻ വിശ്വസിച്ചു, അതുകൊണ്ടു താൻ സംസാരിച്ചു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അതേ ആത്മാവു തങ്ങൾക്കുള്ളതിനാൽ തങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നു. 14 കർത്താവായ യേശുവിനെ ഉയിപ്പിച്ചവൻ തങ്ങളെയും യേശുവോടു കൂടെ ഉയിപ്പിച്ചു നിങ്ങളോടുകൂടെ തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്തുതും എന്നു തങ്ങൾ അറിയുന്നു. 15 ക്യപ പലതിലും പെരുകി ദൈവത്തിന്റെ മഹിമകായി സ്ത്രോതം വദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിനു സകലവും നിങ്ങൾനിമിത്തമല്ലോ ആകുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ അബൈയ്യുപ്പെടാതെ തങ്ങളുടെ പുരാമെയുള്ള മനുഷ്യൻ കഷയിച്ചുപോകുന്നു. 17 ഗൊടിനേരതേതക്കുള്ള തങ്ങളുടെ ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവധിയായി തേജസ്സിന്റെ നിത്യാലങ്ങം തങ്ങൾക്കു കിട്ടുവാൻ ഹേതുവാക്കുന്നു. (അംബ് g166) 18 കാണുന്നതിനെ അല്ല, കാണാത്തതിനെ അതേ തങ്ങൾ നോകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; കാണുന്നതു താൽക്കാലികം, കാണാത്തതോ നിത്യം. (അംബ് g166)

5 കൃംഗരമായ തന്ത്രങ്ങളുടെ ഭേദമഭവനം അംഗിനത്തുപോയാൽ കൈപ്പുണിയല്ലാത്ത നിത്യവെന്മായി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായോരു കെട്ടിടം തന്ത്രങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അറിയുന്നു. (aiónios §166) 2 ഈ കൃംഗരത്തിൽ തന്ത്രങ്ങിക്കൊണ്ടു തന്ത്രങ്ങൾ നശരായിട്ടും ഉടപ്പുള്ളവരായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ 3 സ്വർഗ്ഗയായ തന്ത്രങ്ങളുടെ പാപ്പിടം അതിനു മീതെ ധരിപ്പാൻ വാഞ്ചിക്കുന്നു. 4 ഉത്തിവാന്തം മത്യമായതു ജീവനാൽ നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിനു മീതെ ഉടപ്പാൻ ഇഷ്ടികയാൽ തന്ത്രങ്ങൾ ഈ കൃംഗരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടതോളം ഭാരപ്പെട്ടു തന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. 5 അതിനും തന്ത്രങ്ങൾ ഒരുക്കിയതു ആത്മാവിനെ അച്ചാരമായി തന്നിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നേ. 6 ആകയാൽ തന്ത്രങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും ദൈവമുള്ളു ശരീരത്തിൽ വസിക്കുവോൾ ഒക്കയും കത്താവിനോടു അകനു പരദേശികൾ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു. 7 കാഴ്ചയാൽ അല്ല വിശ്വാസത്താലുതെ തന്ത്രങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. 8 ഇങ്ങനെ തന്ത്രങ്ങൾ ദൈവമുള്ളു ശരീരം വിട്ടു കത്താവിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ വസിച്ചാലും ശരീരം വിട്ടാലും തന്ത്രങ്ങൾ അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ ആകുവാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. 10 അവനുവൻ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുവോൾ ചെയ്തതു നല്കതാകില്ലും തീയതാകില്ലും അതിനു തക്കവണ്ണം പ്രാഹിക്കേണ്ടതിനുനാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ നൃത്യാസനത്തിന്റെ മുഖ്യാകെ വെളിപ്പെടുവണ്ടതാകുന്നു. 11 ആകയാൽ കത്താവിനെ ദേപ്പെടേണം എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും തന്ത്രൾ മനുഷ്യരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിനു തന്ത്രൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷികളില്ലും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 12 തന്ത്രൾ പിനെയും തന്ത്രങ്ങളെത്തന്നേ നീങ്ങളോടു ഫ്രാഡിക്കയും ധ്യുദയം നോക്കിട്ടും, മുഖം നോക്കിട്ടു പ്രശംസിക്കുന്നവരോടു ഉത്തരം പറവാൻ നീങ്ങൾക്കു വക ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു തന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിപ്പാൻ നീങ്ങൾക്കു കാരണം തരികയായെ ചെയ്യുന്നതു. 13 തന്ത്രൾ വിവരണാർ എന്നുവരികിൽ ദൈവത്തിനും സുഖോധ്യമുള്ളവർ എന്നു വർക്കിൽ നീങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നേഹം തന്ത്രങ്ങളെ നിബന്ധനിക്കുന്നു; എല്ലാവക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കു എല്ലാവരും മരിച്ചു എന്നും 15 ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി തന്ത്രൾക്കായിട്ടും തന്ത്രൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു ഉയിൽത്തവന്നായിട്ടു തന്നേ ജീവിക്കേണ്ടതിനു അവൻ എല്ലാവക്കും വേണ്ടി മരിച്ചു എന്നും തന്ത്രൾ നിബന്ധനിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 ആകയാൽ തന്ത്രൾ ഇനുമുതൽ ആരെയും ജയപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല; ക്രിസ്തുവിനെ ജയപ്രകാരം അറിഞ്ഞതു എങ്കിലും ഇനിമേൽ അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല. 17 ഒരുത്തന്ത്ര ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു; പണ്ടതു കഴിഞ്ഞുപോയി, ഇതാ, അതു പുതുതായി തീന്തിരിക്കുന്നു. 18 അതിനെനാക്കയും ദൈവം തന്നേ കാരണഭൂതൾ; അവൻ നമ്മ ക്രിസ്തുമുലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു, നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ തന്ത്രൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. 19 ദൈവം ലോകത്തിനു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു പോന്നു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം തന്ത്രങ്ങളുടെ പകൽ ഭരമേണ്ടിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 20 ആകയാൽ തന്ത്രൾ ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തോടു നിരന്നു കൊശ്വരിൻ എന്നു ക്രിസ്തുവിനു പകരം അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു ദൈവം തന്ത്രൾ മുഖ്യത്തു പ്രശ്നാധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ

ആകുന്നു. 21 പാപം അറിയാത്തവൻ, നാം അവനിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആക്രോട്ടിന്നു, അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആകി.

6 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ലഭിച്ചതു വ്യത്മമായിത്തീരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ സഹപ്രവൃത്തിക്കാരായി നിങ്ങളെ പ്രവോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 “പ്രസാദകാലത്തു താൻ നിന്നുക്കു ഉത്തരം അരുളി; രക്ഷാദിവസത്തിൽ താൻ നിനെ സഹായിച്ചു” എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെഴുതുന്നുവെല്ലാ. ഇപ്പോൾ ആകുന്നു സുപ്രസാദകാലം; ഇപ്പോൾ ആകുന്നു രക്ഷാദിവസം. 3 ശുശ്രൂഷക്കു ആക്രോഷപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും ഇടക്കു ഹേതു കൊടുക്കാതെ സകലത്തിലും ഞങ്ങളെത്തന്നേ 4 ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകമാരായി കാണിക്കുന്നു; ബഹുസഹിഷ്ണന്ത, കഷ്ണം, ബുദ്ധിമുട്ട്, സങ്കടം, തല്ലി, 5 തടവു, കലഹം, അഭ്യാസം, ഉറക്കിജീപ്പു, പട്ടിണി, നിമ്മലത, പരിജ്ഞനാം, 6 ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരിശുദ്ധാത്മാവു, നിർജ്ജാജസ്സന്നേഹം, സത്യവചനം, ദൈവശക്തി 7 എന്നിവയിലും ഇടത്തും നീതിയുടെ ആയുജങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 8 മാനാപമാനങ്ങളും ദുഷ്കിൽത്തിസൽക്കിൽകളും അനുഭവിച്ചും ചതിയമാരെന്നിട്ടും സത്യവാമാർ, 9 ആരും അറിയാത്തവരെന്നിട്ടും എപ്പോവരും നല്ലവെള്ളം അറിയുന്നവർ, മരിക്കുന്നവരെന്നിട്ടും ഇതാ, ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു; ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെന്നിട്ടും കൊല്ലപ്പെടാത്തവർ; 10 ദുഃഖിതരകിലും എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുന്നവർ; ദിനുംരേഖിലും പലരെയും സന്നനർ ആകുന്നവർ; ഒന്നും ഇല്ലാത്തവർ എങ്കിലും എല്ലാം കൈവശമുള്ളവരായിത്തന്നേ. 11 അല്ലായോ കൊരിന്തുരോ, ഞങ്ങളുടെ വായി നിങ്ങളോടു തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹ്യാദയം വിശാലമായിരിക്കുന്നു. 12 ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കു ഇടുക്കമെല്ലു, നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ അന്തേ ഇടുക്കമെല്ലതു. 13 ഇതിനു പ്രതിഫലമായി നിങ്ങളും വിശാലതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്നു താൻ മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14 നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോടു ഇണയല്ലാപ്പിണ കൂട്ടരുതു; നീതിക്കും അധികാരിക്കും തമിൽ എന്തോരു ചേച്ചു? വെളിച്ചത്തിനു ഇരുളോടു എന്തോരു കൂട്ടായ്മ? 15 ക്രിസ്ത്യവിനും ബെലിയാലിനും തമിൽ എന്തു പൊരുത്തം? അല്ല, വിശ്വാസിക്കു അവിശ്വാസിയുമായി എന്തു ഓഹരി? 16 ദൈവാലയത്തിനു വിഗ്രഹങ്ങളോടു എന്തു യോജ്യത? നാം ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലോ. “താൻ അവർത്തി വസിക്കയും അവരുടെ ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; താൻ അവക്കു ദൈവവും അവർ എനിക്കു ജനവും ആകും” എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെഴുതുന്നു.

7 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാദത്തങ്ങൾ നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം ജയത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കമ്പഷവും നീക്കി നമ്മത്തന്നേ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശ്വാദിയെ തികേച്ചുകൊൾക്ക. 2 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഞങ്ങൾക്കു

ഇടം തരുവിൻ; തങ്ങൾ ആരോടും അന്വായം ചെയ്തിട്ടില്ല, ആരെയും കൊടുത്തിട്ടില്ല, ആരോടും ഒന്നും വണ്ണിച്ചെടുത്തിട്ടുമില്ല. 3 കുറും വിധിപ്പാന്ത ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു; ഒരുമിച്ചു മരിപ്പാനും ഒരുമിച്ചു ജീവിപ്പാനും നിങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യാജ്ഞിൽ ഇരിക്കുന്ന എന്നു ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാലോ. 4 നിങ്ങളോടു എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്യം വലിയതു; നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എൻ്റെ പ്രശംസ വലിയതു; ഞാൻ ആശ്വാസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ സകല കഷ്ടതയിലും സന്നോഷം എനിക്കു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 തങ്ങൾ മകദ്ദേശാന്വയിൽ എത്തിയ ശ്രേഷ്ഠവും തങ്ങളുടെ ജയത്തിനു ഒട്ടും സുവമ്പു എല്ലാവിധത്തിലും കഷ്ടമത്രെ ഉണ്ടായതു; പുറത്തു യുഖം, അകത്തു ഭയം. 6 എക്കിലും എളിയവരെ ആശുപിഷ്ടിക്കുന്ന ദൈവം തീരെതാസിന്റെ വരവിനാൽ തങ്ങളെ ആശുപിഷ്ടിച്ചു. 7 അവൻ്റെ വരവിനാൽ മാത്രമല്ല, അവനു നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഭിച്ച ആശ്വാസത്താലുംകൂടെ; നിങ്ങളുടെ വാഞ്ഛയും നിങ്ങളുടെ വിലാപവും എനിക്കായുള്ള നിങ്ങളുടെ എത്രിവും തങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനാൽ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികമായി സന്നോഷിച്ചു. 8 ഞാൻ ലേവന്തതാൽ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു വരികിലും ഞാൻ അനുത്പവിക്കുന്നില്ല; ആ ലേവന്ന നിങ്ങളെ കുറയന്നേരതെക്കും ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടു മുന്നെ അനുത്പവിച്ചു എക്കിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ സന്നോഷിക്കുന്നു; 9 നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതിനാലല്ല, മാനസാന്തരത്തിനായി ദുഃഖിച്ചതിനാൽ അതേ. നിങ്ങൾക്കു തങ്ങളാൽ ഓനിലും ചേതം വരാതവണ്ണം ദൈവഹിതപ്രകാരമല്ലോ നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതു. 10 ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ദുഃഖം അനുതാപം വരാത്ത മാനസാന്തരതെ രക്ഷക്കായി ഉള്ളവാക്കുന്നു; ലോകത്തിന്റെ ദുഃഖമോ മരണതെത്തു ഉള്ളവാക്കുന്നു. 11 ദൈവഹിതപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഇല ദുഃഖം എത്ര ഉത്സാഹം, എത്ര പ്രതിവാദം, എത്ര നീരസം, എത്ര ഭയം, എത്ര വാഞ്ചൾ, എത്ര എത്രിവു, എത്ര പ്രതികാരം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ചു; ഇല കാച്ചിത്തിൽ നിങ്ങൾ നിമ്മലഭാർ എന്നു എല്ലാവിധത്തിലും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു അന്വായം ചെയ്തവൻമിത്തം അല്ല, അന്വായം അനുഭവിച്ചവൻ നിമിത്തവുമല്ല, തങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം ദൈവത്തിന് മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പേടുന്നതിനു തന്നെ. 13 അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം വന്നിരിക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ ആശ്വാസമാഴികെ തീരെതാസിന്റെ മനസ്സിനു നിങ്ങളുംാവരാലും തന്നുപ്പും വന്നതുകൊണ്ടു അവനും അന്വായം അനുഭവിച്ചവൻ നിമിത്തവുമല്ല, തങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം ദൈവത്തിന് മുമ്പാകെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പേടുന്നതിനു തന്നെ. 14 അവനോടു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വല്ലതും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ലജിച്ചു പോയിട്ടില്ല; തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സകലവും സത്യമായി പറഞ്ഞതുപോലെ തീരെതാസിനോടു തങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും സത്യമായി വന്നു. 15 അവനെ ഭയഞ്ഞൊടും വിനയലോടും കൈകൈക്കാണേംതിൽ നിങ്ങളുംാവരും കാണിച്ച അനുസരണം അവൻ ഓക്കുണ്ടോ നിങ്ങളോടുള്ള അവൻ്റെ അനുരാഗം അത്യന്തം വഡ്പിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ കാച്ചിത്തിലും ദൈവംപും ഇടയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ സന്നോഷിക്കുന്നു.

8 സഹോദരന്മാരെ, മകദ്ദേശാന്വയകൾക്കു ലഭിച്ച ദൈവക്കൃപ തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 2 കഷ്ട എന കരിന ശോധനയിൽ ആയിരുന്നിട്ടും

അവരുടെ സന്തോഷസമ്പദിയും മഹാദാതിദ്രവ്യം ധാരാളം ഒറബായ്ക്കും കാണിപ്പാർക്കാരണമായിത്തീർന്നു. 3 വിശുദ്ധമാരുടെ സഹായത്തിനുള്ള ധമ്മവും കൃത്യമയും സംബന്ധിച്ചു അവർ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു 4 പ്രാപ്തിപോലെയും പ്രാപ്തിക്കു മീതെയും സ്വമേധയായി കൊടുത്തു എന്നതിനു ഞാൻ സാക്ഷി. 5 അതും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ല; അവർ മുന്നെ തങ്ങളെത്തന്നേ കത്താവിനും പിനെ ദൈവപ്പഴുത്തിനോത്തവള്ളും ഞങ്ങൾക്കും ഏല്പിച്ചു. 6 അങ്ങങ്ങൻ തീതോസ് ആരംഭിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ധമ്മഗ്രേവരം നിവത്തിക്കേണം എന്നു ഞങ്ങൾ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 7 എന്നാൽ വിശ്വാസം, വചനം, പരിജ്ഞാനം, പുണ്ണജാഗ്രത, ഞങ്ങളോടുള്ള സന്നേഹം ഇങ്ങനെ എല്ലാറില്ലും നിങ്ങൾ മുന്തിയിൽക്കുന്നതുപോലെ ഈ ധമ്മകാർത്തിലും മുന്തിവരുവിൻ. 8 ഞാൻ കല്പനയായിട്ടും, മറുള്ളവരുടെ ജാഗ്രതകാണ്ഡ നിങ്ങളുടെ സ്വന്നഹത്തിന്റെ പരമാർത്ഥത്തും ശ്രാധ ചെയ്യേണ്ടതിനുത്തെ പരയുന്നതു. 9 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സന്ധനൻ ആയിരുന്നിട്ടും അവൻ്റെ ഭാരിദ്രാതാൽ നിങ്ങൾ സന്ധനർ ആക്രോണ്ടതിനു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദിന്തനായിത്തിന് കൂപ് നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 10 ഞാൻ ഇതിൽ എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതുതരുന്നു; ചെയ്യവാൻ മാത്രമല്ല, താല്പര്യപ്പെടുവാനുകൂടും ഒരു ആണ്ഡ മുന്നെ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച നിങ്ങൾക്കു ഇതു യോഗ്യം. 11 എന്നാൽ താല്പര്യപ്പെടുവാൻ മനസ്സാരുകണം ഉണ്ടായതുപോലെ നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവള്ളും നിവൃത്തി ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയും അനുഷ്ഠിപ്പിച്ചിൻ. 12 ഒരുത്തനു മനസ്സാരുകണം ഉണ്ടെങ്കിൽ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതുപോലെയല്ല പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ കൊടുത്താൽ അവനു ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കും. 13 മറുള്ളവർക്കു സുഖിക്കഷവും നിങ്ങൾക്കു ദുഃഖിക്കഷവും വരേണ്ടം എന്നല്ല സമത്വം വേണം എന്നതേ. 14 സമത്വം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവള്ളും അവരുടെ സുഖിക്കം നിങ്ങളുടെ ദുഃഖിക്കത്തിനു ഉതക്കേണ്ടതിനു ഇക്കാലം നിങ്ങൾക്കുള്ള സുഖിക്കം അവരുടെ ദുഃഖിക്കത്തിനു ഉതക്കട. 15 “എറെ പെറുകിയവനു ഏറരെയും കുറെ പെറുകിയവനു കുറവും കണ്ണില്ല” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ. 16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തീതോസിന്റെ ഹ്യദയത്തിലും ഈ ജാഗ്രത നല്കിയ ദൈവത്തിനു സന്തോശം. 17 അവൻ അപേക്ഷ കൈകൈകാണ്ഡ എന്നു മാത്രമല്ല, അത്യുസാഹിത്യാക്രമായാൽ സ്വമേധയായി നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടും ഒരു സഹോദരനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു; സുവിശേഷസംബന്ധമായുള്ള അവൻ്റെ പുക്കച്ച സകലസഭകളിലും പരനിരിക്കുന്നു. 19 ആത്യുമല്ല, കത്താവിന്റെ മഹത്യത്തിനായും നമ്മുടെ മനസ്സാരുകണം കാണിപ്പാനായും ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന ഈ ധമ്മകാർത്തിൽ അവൻ ഞങ്ങൾക്കു കുടുമ്പാത്മകാരനായി സഭകളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു. 20 ഞങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ഈ ധമ്മഗ്രേവരകാർത്തിൽ ആരും ഞങ്ങളെ അപാവാദം പരിയാതിപ്പിച്ചിട്ടും സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു 21 ഞങ്ങൾ കത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ മാത്രമല്ല മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും യോഗ്യമായതു മുൻകരുതുനു. 22 ഞങ്ങൾ പലതിലും പലപ്പോഴും ശ്രാധനചെയ്തു ഉത്സാഹിത്യായി കണ്ണും ഇപ്പോഴോ തനിക്കു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദെയ്തും പെരുകുകയാൽ അത്യുസാഹിത്യമിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ

സഹോദരനെയും അവരോടുകൂടെ അയച്ചിൽക്കുന്നു. 23 തീരൊന്ന് എനിക്കുകുളാളിയും നിങ്ങൾക്കായിട്ടു കൂടുവേലക്കാരനും ആകുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരനൊർ സഭകളുടെ ദുതനാരും ക്രിസ്തുവിനു മഹത്യവും തന്നേ. 24 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തിനും നിങ്ങളെച്ചാലീ ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസനക്കും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം സഭകൾ കാണിക്കുകയാളുണ്ടിന്നു.

9 വിശുദ്ധമാക്കു വേണി നടത്തുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾവരത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 2 അവായ കിഴിഞ്ഞുമുതൽ ഒരുണ്ടിയിൽക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു മക്കദോന്യരോടു പ്രശംസിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ മനസ്സാരുക്കം ഞാൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ എരിവു മികപേജ്‌കും ഉത്സാഹകാരനമായിത്തിന്നിരിക്കുന്നു. 3 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസ ഈ കാല്യത്തിൽ വ്യത്മമാകാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ ഒരുണ്ടിയിൽക്കേണ്ടതിനു തന്നേ ഞാൻ സഹോദരനാരെ അയച്ചു. 4 അരലൂക്കിൽ പക്ഷ മക്കദോന്യർ എന്നോടുകൂടെ വരികയും നിങ്ങളെ ഒരുണ്ടാത്തവരായി കാണുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നല്ല ഞങ്ങൾ തന്നേ ഈ അതിബൈജ്യം നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകുമല്ലോ. 5 ആകയാൽ സഹോദരനാർ ഞങ്ങൾക്കു മുന്നായി അങ്ങോടു വരികയും നിങ്ങൾ മുന്നെ വാദത്തം ചെയ്ത അനുഗ്രഹം പിശുകായിട്ടും അനുഗ്രഹമായിട്ടും ഒരുണ്ടിയിൽപ്പാൻ തക്കവെള്ളം മുന്നുകൂട്ടി ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനു അവരോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യം എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്തി. 6 എന്നാൽ ലോഭമായി വിതെക്കുന്നവൻ ലോഭമായി കൊഞ്ഞു; ധാരാളമായി വിതെക്കുന്നവൻ ധാരാളമായി കൊഞ്ഞും എന്നു ഓത്തുകൊൾവിൻ. 7 അവനവൻ ഹ്യായത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ കൊടുക്കരുടെ സകടത്തോടെ അരുതു; നിംബുധനത്താലുമരുതു; സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും പുണ്ണ്യത്യപ്തിയുള്ളവരായി സകല സൽപ്പവുത്തിയിലും പെരുകി വരുമാറു നിങ്ങളിൽ സകലക്കുപയും പെരുക്കുവാൻ ദൈവം ശക്തൻ ആകുന്നു. 9 “അവൻ വാരിവിതി ദരിദ്രനാക്കു കൊടുക്കുന്നു; അവൻ നിതി എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയിൽക്കുന്നവല്ലോ. (ശാഖ 4165) 10 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവനു വിത്തും കൈച്ചിപ്പാൻ ആഹാരവും നല്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ വിതയും നല്കി പൊലിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ നിതിയുടെ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിനു ഞങ്ങളാൽ സ്ത്രോതരും വരുവാൻ കാരണമായിരിക്കുന്ന ഔദായ്ക്കും ഒക്കയും കാണിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ സകലത്തിലും സന്പന്നനാർ ആകും. 12 ഈ നടത്തുന്ന ധമ്മഗ്രേവരം വിശുദ്ധമാരുടെ ബജ്മിമുട്ടു തിക്കുന്നതുമല്ലാതെ ദൈവത്തിനു അനവധി സ്ത്രോതരും വരുവാൻ കാരണവും ആകുന്നു. 13 ഈ സഹായത്താൽ തെളിയുന്ന സിഖത ഷേത്രവായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച അനുസരണാനിമിത്തവും അവരോടും എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന കൂട്ടായ്മയുടെ ഔദായ്ക്കും നിമിത്തവും അവർ ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തും. 14 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ ദൈവക്കുപനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ കാണാൻ വാഞ്ഛിച്ചു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കും. 15 പറഞ്ഞതുതീരാത്ത ദാനം നിമിത്തം ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതരും.

10 നിങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തു താഴ്മയുള്ളവർ എന്നും അകലത്തിരിക്കേ നിങ്ങളോടു

ഡൈറ്റ്‌പ്ലേറ്റുന്നവർ എന്നുമുള്ള പെഡാലോസായ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗഖ്യതയും ശാന്തതയും ഓഫീച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 തങ്ങൾ ജയത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന ചിലരോടു ഡീരെ കാണിപ്പാൻ ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ വണിയിതമായ ഡൈറ്റ്‌പ്ലേര്റു കാണിപ്പാൻ ഇടവരദയും എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 3 തങ്ങൾ ജയത്തിൽ സഖവിക്കുന്നവർ എങ്കിലും ജയപ്രകാരം പോരാടുന്നില്ല. 4 തങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ ജയിക്കങ്ങൾ അല്ല, കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവ തന്നേ. 5 അവയാൽ തങ്ങൾ സകലങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിഞ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയർത്തും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു, ഏതു വിചാരത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിനായിട്ടു പിടിച്ചടക്കി, 6 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം തിക്കത്തു വരുമ്പോൾ എല്ലാ അനുസരണക്കേടിനും പ്രതികാരം ചെയ്വാൻ ഒരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പുറമെയുള്ളതു നോക്കുന്നു. 7 താൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നു ഒരുത്തൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നപോലെ തങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നു അവൻ പിന്നെയും നിരൂപിക്കട്ടേ. 8 നിങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളവാന്നല്ല പണിവാനത്രെ കത്താവു തങ്ങൾക്കു തന്ന അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു എന്നു അധികം പ്രശംസിച്ചാലും ഞാൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല. 9 ഞാൻ ലേവനങ്ങളെക്കാണ്ടു നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതു. 10 അവൻ ലേവനങ്ങൾ ഘനവും ഉറുവും ഉള്ളവ തന്നേ; ശർബസന്നിധിയോ ബലഹീനവും വാക്കു നിന്ത്യവുമത്രേ എന്നു ചിലർ പരയുന്നുവെല്ലോ. 11 അകലെയിരിക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾ ലേവനങ്ങളാൽ വാക്കിൽ എങ്ങനെയുള്ളവരോ അതികത്തിരിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിയില്ലോ അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നേ എന്നു അങ്ങനെത്തവൻ നിരൂപിക്കട്ടേ. 12 തങ്ങളെത്തന്നേ ഫ്രാഡിക്കുന്ന ചിലരോടു തങ്ങളെത്തന്നേ ചേത്താരുമിപ്പാനോ ഉപമിപ്പാനോ തുനിയുന്നില്ല; അവർ തങ്ങളാൽ തന്നേ തങ്ങളെ അളക്കുകയും തങ്ങളോടു തന്നേ തങ്ങളെ ഉപമികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തിരിച്ചറിവുള്ളവരല്ല. 13 തങ്ങളോ അളവില്ലാത്തവർണ്ണമല്ല, നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്തുമാറു ദൈവം തങ്ങൾക്കു അളന്നുതന്ന അതിന്റെ അളവിനു തത്തവർണ്ണമത്രേ പ്രശംസിക്കുന്നതു. 14 തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്താതെ അതിർ കടന്നു പോകുന്നു എന്നല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം വനിക്കുണ്ടല്ലോ. 15 തങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയത്നമലം കൈവശമാക്കി അളവില്ലാതെ പ്രശംസിക്കുന്നു എന്നുമില്ല. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വച്ചിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ അതിരിന്നകത്തു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്യന്തം വലുതായ മലം പ്രാപിപ്പാനും 16 മറ്റാരുത്തന്റെ അതിരിന്നകത്തു സാധിച്ചതിൽ പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു അപൂരതയുള്ള തിക്കുജ്ഞാളം സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാനും ആശികയെത്ര ചെയ്യുന്നു. 17 പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കത്താവും പുകഴ്ത്തുനവനത്രെ കൊള്ളാക്കുന്നവൻ.

- 11** നിങ്ങൾ എന്ത് പകൽ അസാരം ബുദ്ധിപീനത പൊറുത്തുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ എന്ന പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നുവെല്ലോ.
- 2 ഞാൻ നിങ്ങളുടെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ എതിവോടെ എതിയുന്നു; ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏകപുതുഷനു നിങ്ങളെ നിമ്മലകന്യകയായി എല്ലിപ്പാൻ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 എന്നാൽ സപ്പും ഹയ്യയെ ഉപായത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഏകാഗ്രതയും നിമ്മലയും വിട്ടു വഷഭാതിപ്പോകുമോ എന്നു ഞാൻ ഡേപ്പട്ടുന്നു. 4 രൂത്തൻ വനു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാത്ത മറ്റാരു യേശുവിനെ പ്രസംഗിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാത്ത വേരാരു ആത്മാവൈക്കിലും നിങ്ങൾ കൈകൈക്കാളാത്ത വേരാരു സുവിശേഷമെങ്കിലും ലഭിക്കയോ ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു ആശ്വാസ്തും. 5 ഞാൻ അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള അപ്പുസ്തലമനാരകകാർ ഒട്ടും കുറഞ്ഞവന്നല്ല എന്നു നിരുപ്പിക്കുന്നു. 6 ഞാൻ വാക്സാമത്ത്മധ്യമില്ലാത്തവൻ എങ്കിലും പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനല്ല; ഞങ്ങൾ അതു നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും എല്ലാവിധത്തിലും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 7 അബ്ലൂകിൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്കു സൗജന്യമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉയരേണ്ടതിനു എന്നെന്തെന്നേ താഴ്ത്തുകയാൽ പാപം ചെയ്തുവോ? 8 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ഞാൻ മറ്റു സഭകളെ കവന്നു അവരോടു ചെലവിനു വാങ്ങി. 9 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മട്ടുണ്ടായാരെ ഞാൻ രൂത്തനെന്നും ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല. മക്കലോന്യയിൽനിന്നു വന സഹോദരമാർ അതേ എന്തു മട്ടു തീര്ത്തതു. ഞാൻ ഒരുവിധേനയും നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരാതവള്ളും സുകഷിച്ചു, മേലാലും സുകഷിക്കു. 10 എന്നിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യതാണ അവായപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇള പ്രശംസ എനിക്കു ആരും ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല. 11 അതു എന്തുകൊണ്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കായ്ക്കൊണ്ടോ? ദൈവം അറിയുന്നു. 12 എന്ന നിസ്തിപ്പാൻ കാരണം അനേകിക്കുന്നവക്കു കാരണം അറുത്തുകളയേണ്ടതിനു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു മേലാലും ചെയ്യും; അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ ഞങ്ങളുപോലെ അവരെ കാണുന്നു. 13 ഇങ്ങനെന്നുള്ളവർ കളളയപ്പുസ്തലമനാർ, കപടവേലകാർ, ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പുസ്തലമനാരുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നവരാൽ; അതു ആശ്വാസ്തവമല്ല; 14 സാത്താൻ താനും വെളിച്ചുവരുന്നു വേഷം ധരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 15 ആകയാൽ അവൻ്തെ ശുശ്രൂഷകാർ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷകാരുടെ വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ല; അവരുടെ അവസാനം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ഒത്തതായിരിക്കും. 16 ആരും എന്ന ബുദ്ധിപീനൻ എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും പറയുന്നു; വിചാരിച്ചാലോ ഞാനും അല്ലെങ്കിലും പ്രശംസിക്കേണ്ടതിനും ബുദ്ധിപീനനെപ്പോലെയെങ്കിലും എന്ന കൈകൈകാർവിൻ. 17 ഞാൻ ഇള സംസാരിക്കുന്നതു കത്താവിന്റെ ഹിത്രപകാരമല്ല, പ്രശംസിക്കുന്ന ഇള അതിഡെയ്യത്തോടെ ബുദ്ധിപീനനെപ്പോലെ അതേ സംസാരിക്കുന്നതു. 18 പലരും ജയപ്രകാരം പ്രശംസിക്കയാൽ ഞാനും പ്രശംസിക്കും. 19 നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാനാർ ആകയാൽ ബുദ്ധിപീനരെ സന്നോഷത്തോടെ പൊറുക്കുന്നുവെല്ലോ. 20 നിങ്ങളെ ഒരുവൻ അട്ടിമപ്പെടുത്തിയാലും ഒരുവൻ തിന്നുകളഞ്ഞാലും ഒരുവൻ

പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാലും ഒരുവൻ അഹംകരിച്ചാലും ഒരുവൻ നിങ്ങളെ മുവത്തു അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നുവെല്ലാ. 21 അതിൽ ഞങ്ങൾ ബലഹർിനന്നു എന്നു ഞാൻ മാനംകെട്ടു പറയുന്നു. എന്നാൽ ആരേകിലും ദൈർଘ്യപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിൽ-ഞാൻ ബുദ്ധിമീനന്നായി പറയുന്നു--ഞാനും ദൈർଘ്യപ്പെടുന്നു. 22 അവർ എബോയരോ? ഞാനും അതേ; അവർ യിസ്രായേലുരോ? ഞാനും അതേ; അവർ അബോഹാമിന്റെ സന്തതിയോ? ഞാനും അതേ; 23 ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രാഷ്ടകാരോ? --ഞാൻ ബുദ്ധിമേമായി സംസാരിക്കുന്നു--ഞാൻ അധികം; ഞാൻ ഏറ്റവും അധികം അഭ്യാസിച്ചു, അധികം പ്രാവശ്യം തടവിലായി, അനവധി അടികൊണ്ടു, പലപ്പോഴും പ്രാണാദ്വയത്തിലായി; 24 യൈഹൂദരാൽ ഞാൻ ഒന്നു കുറയ നാല്പതു അടി അഞ്ചുവട്ടംകൊണ്ടു; 25 മുന്നുവട്ടം കോലിനാൽ അടികൊണ്ടു; ഒരിക്കൽ കല്ലേരുകൊണ്ടു, മുന്നുവട്ടം കപ്പൽചേതത്തിൽ അകപ്പെട്ടു, ഒരു രാപ്പകൽ വെള്ളത്തിൽ കഴിച്ചു. 26 ഞാൻ പലപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്തു; നദികളിലെ ആപത്തു, കളഞ്ഞാരാലുള്ള ആപത്തു, സ്വജനത്താലുള്ള ആപത്തു, ജതികളാലുള്ള ആപത്തു, പട്ടണത്തിലെ ആപത്തു, കാട്ടിലെ ആപത്തു, കടലിലെ ആപത്തു, കളഞ്ഞിരോദരമാരാലുള്ള ആപത്തു; 27 അഭ്യാസം, പ്രയാസം, പലവട്ടം ഉറക്കിളപ്പു, പെദ്വാഹം, പലവട്ടം പട്ടിണി, ശ്രിതം, നഗ്നത് 28 എന്നീ അസാധാരണസംഗതികൾ ഭവിച്ചതു കൂടാതെ എന്നിക്കു ദിവസേന സർവ്വസഭകളെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്താഭാരം എന്ന തിരക്കും ഉണ്ടു. 29 ആർ ബലഹർിനന്നായിട്ടും ഞാൻ ബലഹർിനന്നാകാതെ ഇരിക്കുന്നു? ആർ ഇടരിപ്പോയിട്ടും ഞാൻ അഴലാതിരിക്കുന്നു? 30 പ്രശംസിക്കേണമെങ്കിൽ എൻ്റെ ബലഹർിനത്തംസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ പ്രശംസിക്കും. 31 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായി എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ഞാൻ ഭോഷ്കല്പ പറയുന്നതു എന്നറിയുന്നു. (അംഗ 4165) 32 മമസ്കാസിലെ അരേതാരാജാവിന്റെ നാടുവാഴി എന്ന പിടിപ്പാൻ ഇല്ലിച്ചു, മമസ്കപട്ടണത്തെ കാവൽ വെച്ചു കാത്തു. 33 എന്നാൽ അവർ എന്ന മതിലിലുള്ള ഒരു കിളിവാതിൽവഴിയാൽ ഒരു കൊട്ടയിൽ ഇറക്കിവിട്ടു, അങ്ങനെ ഞാൻ അവൻ്റെ കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റി ഓടിപ്പോയി.

12 പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ പ്രയോജനമില്ല എങ്കിലും അതു ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ കത്താവിന്റെ ദർശനങ്ങളെയും വെളിപ്പാടുകളെയും കുറിച്ചു പറവാൻ പോകുന്നു. 2 ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നു: അവൻ പതിനൊല്ല സംവശം മുഖം മുന്നാം സ്വർഗ്ഗത്താളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നുമറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 3 ആ മനുഷ്യൻ പരദീസയോളം എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 4 മനുഷ്യനു ഉച്ചതിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വാക്കുകളെ അവൻ കേടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 5 അവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പ്രശംസിക്കും; എന്നെക്കുറിച്ചോ എൻ്റെ ബലഹർിനത്തെ ഞാൻ പ്രശംസിക്കയില്ല. 6 ഞാൻ പ്രശംസിപ്പാൻ വിചാരിച്ചാലും മുഖനാകയില്ല; സത്യമല്ലോ പറയുന്നതു; എങ്കിലും എന്ന കാണുന്നതിനും എൻ്റെ വായിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതിനും മീതെ ആരും എന്നെക്കുറിച്ചു നിരുപ്പിക്കരുതു എന്നുവെബ്ചു ഞാൻ അടങ്കുന്നു. 7 വെളിപ്പാടുകളുടെ

അധിക്യത്താൽ എന്ന് അതിയായി നിഗളിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ എന്നിക്കു ജയത്തിൽ
 ഒരു ശുലം തന്നിരിക്കുന്നു; എന്ന് നിഗളിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു എന്നെന്ന്
 കൂത്തുവാൻ സാത്താൻ്റെ ദുതനെ തന്നേ. 8 അതു എന്നെന്ന വിട്ടു നീങ്ങേണ്ടതിനു
 എന്ന് മുന്നു വട്ടം കത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 9 അവൻ എന്നോടു: എൻ്റെ
 കൃപ നിന്നക്കുമതി; എൻ്റെ ശക്തി ബലഹിന്തയിൽ തികഞ്ഞതുവരുന്നു എന്നു
 പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൻ്റെ ശക്തി എൻ്റെമേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിനു
 എന്ന് അതിസന്തോഷത്തോടെ എൻ്റെ ബലഹിന്തകളിൽ പ്രശംസിക്കും. 10
 അതുകൊണ്ടു എന്ന് ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി ബലഹിന്ത, കയ്യേറ്റം, ബുദ്ധിമുട്ടു,
 ഉപദേശം, തെരുക്കം എന്നിവ സഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ബലഹിനന്നായിരിക്കുമ്പോൾ
 തന്നെ എന്ന് ശക്തനാകുന്നു. 11 എന്ന് മുഖനായിപ്പോയി; നീങ്ങൾ എന്നെന്ന്
 നിശ്ചയിച്ചു; നീങ്ങൾ എന്നെന്ന ഫ്രാഡിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; എന്ന് ഏതുമില്ല എങ്കിലും
 അതിശ്രദ്ധംതയുള്ള അപേക്ഷാസ്തലമാർത്തൽ ഒക്കും കുറഞ്ഞതവന്നല്ല. 12 അപേക്ഷാസ്തലമാർത്തൽ
 ലക്ഷണങ്ങൾ പുണ്ണി സഹിഷ്ണനതയിലും അടയാളങ്ങളാലും അതുകൊണ്ടാലും
 വിശ്രദിപ്പിച്ചതികളാലും നീങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെടുവന്നുവെള്ളോ. 13 എന്ന്
 നീങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തിന്നില്ല എന്നുള്ളതല്ലാതെ ശ്രഷ്ടം സദകളെക്കാൾ നീങ്ങൾക്കു
 എന്തൊന്നിൽ കുറവു വന്നു? ഈ അന്നായം ക്ഷമിച്ചുകൊർവ്വിൻ. 14 ഈ
 മുന്നാം പ്രാവശ്യം നീങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ എന്ന് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
 നീങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തിരുക്കയുമില്ല; നീങ്ങൾക്കുള്ളതിനെയല്ല നീങ്ങളെത്തന്നേ
 എന്ന് അനേകിക്കുന്നു; മകൾ അമ്മയപ്പുണാക്കല്ല അമ്മയപ്പുണാർ മകൾക്കായിട്ടല്ലോ
 ചരതിക്കേണ്ടതു. 15 എന്ന് അതിസന്തോഷത്തോടെ നീങ്ങളുടെ ജീവനു വേണ്ടി
 ചെലവിട്ടുകയും ചെലവായ്പോകയും ചെയ്യും. എന്ന് നീങ്ങളെ അധികമായി
 സ്നേഹിച്ചാൽ നീങ്ങൾ എന്നെന്ന അല്ലമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? 16 എന്ന് നീങ്ങൾക്കു
 ഭാരമായിത്തിന്നില്ല എങ്കിലും ഉപായിയാകയാൽ കൈശലംകാണ്ഡു നീങ്ങളെല്ല
 കൈവശമാകി എന്നു നീങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. 17 എന്ന് നീങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
 അയച്ചവരിൽ വല്ലവനെക്കാണ്ഡു നീങ്ങളോടു വല്ലതും വണ്ണിച്ചെടുത്തുവോ? 18
 എന്ന് തീരെതാസിനെ പ്രഭോയിപ്പിച്ചു, ആ സഹോദരനെയും കൂടെ അയച്ചിരുന്നു;
 തീരെതാസ് നീങ്ങളോടു വല്ലതും വണ്ണിച്ചെടുത്തുവോ? തങ്ങൾ നടന്നതു അതെ
 ആത്മാവിൽ അല്ലയോ? അതെ കാൽച്ചുവടകളിൽ അല്ലയോ? 19 ഇതുനേരം
 തങ്ങൾ നീങ്ങളോടു പ്രതിവാദിക്കുന്നു എന്നു നീങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ?
 ദൈവത്തിനുവാകുക ക്രിസ്തുവിൽ ആകുന്നു തങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു;
 പ്രിയമുള്ളവരെ, സകലവും നീങ്ങളുടെ ആത്മീകവഖ്യനെക്കായിട്ടതേ. 20 എന്നെന്ന്
 വരുമ്പോൾ എന്ന് ഇഷ്ടിക്കാത്തവിധത്തിൽ നീങ്ങളെ കാണുകയും നീങ്ങൾ
 ഇഷ്ടിക്കാത്ത വിധത്തിൽ എന്നെന്ന കാണുകയും ചെയ്യുമോ എന്നും പിണകം,
 ഇഷ്ടം, ഫ്രോഡം, ശാര്യം, ഏഷണി, കുശുകുശുപ്പു, നിഗളം, കലഹം എന്നിവ
 ഉണ്ടാകുമോ എന്നും 21 എന്നെന്ന വീണും വരുമ്പോൾ എൻ്റെ ദൈവം എന്നെന്ന നീങ്ങളുടെ
 ഇടയിൽ താഴ്ത്തുവാനും പാപംചെയ്തിട്ടു തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച അശുശ്രി, ആന്തപ്പു,
 ആശ്കാമം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു മാനസാന്തരപ്പൊത്താത്ത പലരെയും ചൊല്ലി വേദിപ്പാനും
 സംഗതിവരുമോ എന്നും എന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു.

13 ഈ മുന്നാം പ്രാവശ്യം എന്നർ നിങ്ങളുടെ അടക്കത്തെ വരുന്നുണ്ടു്. “രണ്ടു്

മുന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിയാൽ ഏതുകാഞ്ചിവും ഉറപ്പാകും” 2 എന്നർ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ: എന്നർ വീണഡും വന്നാൽ കഷമിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ എന്നർ ഇപ്പോൾ ദുരത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ആ പാപം ചെയ്തവരോടും മറ്റൊരുവരോടും മുൻകുട്ടി പറയുന്നു. 3 കുംസത്തു എന്നിൽ സംസാരിക്കുന്നു എന്നതിനു നിങ്ങൾ തുന്നു അനേകിക്കുന്നുവെല്ലോ. അവൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ബലഹീനമല്ല, നിങ്ങളിൽ ശക്തൻ തന്നേ. 4 ബലഹീനതയാൽ അവൻ കുശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിയാൽ ജീവിക്കുന്നു; തങ്ങളും അവനിൽ ബലഹീനർ എങ്കിലും അവനോടു കൂടെ ദൈവശക്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവോ എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ പർിക്ഷിപ്പിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ ശോധനചെയ്യിൻ. നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നുവരികിൽ, യേശുക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ അറിയുന്നില്ലയോ? 6 തങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു എന്നർ ആശ്രിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ ഒരു ദോഷവും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു തങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാത്മിക്കുന്നു; തങ്ങൾ കൊള്ളാകുന്നവരായി തോന്നേണ്ടതിനല്ല, തങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ എന്നപോലെ ഇരുന്നാലും നിങ്ങൾ നന്ദ ചെയ്യേണ്ടതിനന്തരെ. 8 സത്യത്തിനു അനുകൂലമല്ലാതെ സത്യത്തിനു പ്രതികൂലമായി തങ്ങൾക്കു എന്നു കഴിവില്ലാണോ. 9 തങ്ങൾ ബലഹീനരും നിങ്ങൾ ശക്തരും ആയിരിക്കുന്നോൾ തങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ധമാസമാനത്തെത്തിനായി തന്നേ തങ്ങൾ പ്രാത്മിക്കുന്നു. 10 അതുനിമിത്തം എന്നർ വന്നെത്തിയാൽ ഇടിച്ചുകളിവാനല്ല പണിവാനതേ കത്താവു തന്ന അധികാരത്തിനു തക്കവല്ലോ വണിതം പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു ദുരത്തുനിന്നു ഇതു എഴുതുന്നു. 11 തീരച്ചക്കു, സഹോദരയാരെ, സന്തോഷിപ്പിൻ; ധമാസമാനപ്പെടുവിൻ; ആശുപിച്ചുകൊൾവിൻ; ഏകമനസ്യുള്ളവരാകുവിൻ; സമാധാനത്തോടെ ഇരിപ്പിൻ; എന്നാൽ സന്നേഹത്തിന്തേയും സമാധാനത്തിന്തേയും ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 12 വിശ്വാദപ്പുംബന്ധനകാണ്ടു അനേകാനും വന്നനും ചെയ്യിൻ. 13 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രപയും ദൈവത്തിന്റെ സന്നേഹവും പതിശ്വാഡാത്മാവിന്റെ കുട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കട്ട.

ഗലാത്യർ

1 മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള മനുഷ്യനാലുമല്ല യേശുക്രിസ്തുവിനാലും അവരെ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിപ്പിച്ച പിതാവായ ദൈവത്താലുമത്രെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പെൻഡാസും 2 കൃഥായുള്ള സകല സഹോദരരാജും ഗലാത്യസഭകൾക്കു എഴുതുന്നതു; 3 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു ക്യപരയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ട, 4 പിതാവായ ദൈവത്തികൾക്ക് നിന്നും നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവെൻ്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇപ്പോഴെന്തെ ദുഷ്ടലോകത്തിൽനിന്നു നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമൊന്തിന്നു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾനിന്മിത്തം തന്നെത്താൻ എല്ലിച്ചുകൊടുത്തവനായി നമ്മുടെ. (അംഗം 4165) 5 അവനു എന്നെന്നേക്കും മഹത്യം. ആമേൻ. (അംഗം 4165) 6 ക്രിസ്തുവിഞ്ചേരു ക്യപരയാൽ നിങ്ങളെ വിജിച്ചുവരെ വിട്ടു നിങ്ങൾ ഇത്രവേഗത്തിൽ വേരോരു സുവിശേഷത്തിലേക്കു മറിയുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആശ്വാസ്ത്രപ്പെടുന്നു. 7 അതു വേരോരു സുവിശേഷം എന്നല്ല, ചിലർ നിങ്ങളെ കലക്കി ക്രിസ്തുവിഞ്ചേരു സുവിശേഷം മരിച്ചുകളവാൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു എന്നതേ. 8 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനു വിപരിതമായി ഞങ്ങൾ ആകട്ട സ്വർത്തിൽനിന്നു ഒരു ദുതനാകട്ട നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 9 തങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പിന്നെയും പരയുന്നു: നിങ്ങൾ കൈകൈക്കാണ്ട് സുവിശേഷത്തിനു വിപരിതമായി ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 10 ഇപ്പോൾ ഞാൻ മനുഷ്യരെയോ ദൈവത്തെയോ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു? അല്ല, ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നുവോ? ഇന്നും ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിഞ്ചേരു ഭാസനായിരിക്കയെല്ല. 11 സഹോദരരാരെ, ഞാൻ അറിയിച്ച സുവിശേഷം മാനുഷമല്ല എന്നു നിങ്ങളെ ഓപ്പിക്കുന്നു. 12 അതു ഞാൻ മനുഷ്യരോടു പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല പഠിച്ചിട്ടില്ല, യേശുക്രിസ്തുവിഞ്ചേരു വെളിപ്പാടിനാൽ അന്തേ പ്രാപിച്ചതു. 13 യൈഹൂദമതത്തിലെ എന്തേ മുന്നതെ നടപ്പ് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടാണ്ടല്ലോ. ഞാൻ ദൈവത്തിഞ്ചേരു സദേശ അത്യന്തം ഉപദേശിച്ചു മുടിക്കയും 14 എന്തേ പിതൃപാരശ്വയ്ക്കെത്തക്കുറിച്ചു അത്യന്തം എറിവേൻ, എന്തേ സ്വജനത്തിൽ സമ്പാധക്കാരായ പലരെക്കാലും യൈഹൂദമതത്തിൽ അധികകം മുതിരുകയും ചെയ്തുപോന്നു. 15 എങ്കിലും എന്തേ ജനനം മുതൽ എന്ന വേർത്തിരിച്ചു തന്റെ ക്യപരയാൽ വിജിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം 16 തന്തേ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം ഞാൻ ജാതിക്കളുടെ ഇടയിൽ അറിയിക്കേണ്ടിനു അവരെ എന്നിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ മാംസരക്തങ്ങളോടു ആശോചപിക്കയോ 17 എന്നിക്കു മുന്നെ അപ്പോസ്റ്റലനാരാധാരവരുടെ അടുക്കൽ യൈരുശലേമിലേക്കു പോകയോ ചെയ്യാതെ നേരെ അറബിയിലേക്കു പോകയും ദമസ്കൊസ്റ്റിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. 18 മുവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു കേഫാവുമായി മുവപരിചയമാകേണ്ടിനു യൈരുശലേമിലേക്കു പോയി പതിനഞ്ചുദിവസം അവനോടുകൂടെ പാത്തു. 19 എന്നാൽ കത്താവിഞ്ചേരു സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അല്ലാതെ അപ്പോസ്റ്റലനാരിൽ വേരോരുത്തനെയും കണ്ണില്ല. 20 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു ഭോഷ്കല്പ എന്നതിനു ദൈവം സാക്ഷി. 21 പിന്നെ ഞാൻ സുന്നിയ കിലിക്കു തിക്കുകളിലേക്കു പോയി. 22 യൈഹൂദയിലെ ക്രിസ്തുസഭകൾക്കോ ഞാൻ മുവപരിചയം ഇല്ലാത്തവൻ

ആയിരുന്നു; 23 മുന്നെ നമ്മു ഉപദ്രവിച്ചവൻ താൻ മുന്നെ മുടിച്ച വിശ്വാസത്തെ ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം 24 അവർ കേട്ടു എന്നെഴാല്ലി ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തി.

2 പതിനൊല്ലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ബന്ധംബാസ്യമായി തീരെതാസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വീണ്ടും തയ്യാറലേഭിലേക്കു പോയി. 2 ഞാൻ ഒരു വെളിപ്പാടു അനുസരിച്ചുതെ പോയതു; ഞാൻ ഓടുന്നതോ ഓടിയതോ വെറുതെ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന സുവിശേഷം അവരോടു, വിശേഷാൽ പ്രമാണികളോടു വിവരിച്ചു. 3 എൻ്റെ കൂടുതയുള്ള തീരെതാസ് യവനൻ എക്കിലും പരിച്ഛേദം എല്ലാൻ അവരെ ആരും നിസ്സുണ്ണിച്ചില്ല. 4 അതോ, നൃഥഞ്ഞവന കളിള്ളുഹോദരമാർ നിമിത്തമായിരുന്നു; അവർ നമ്മു അടിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുയേശ്വരിൽ നമ്മുക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരുന്നോക്കുവാൻ നൃഥഞ്ഞവനിരുന്നു. 5 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം നിങ്ങളോടുകൂടു നിലനിൽക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾ അവക്കു ഒരു നാഴികപോലും വഴിക്കൊണ്ടതില്ല. 6 പ്രമാണികളായവരോ അവർ പണ്ടു എങ്ങനെന്നയുള്ളവർ ആയിരുന്നാലും എന്നിക്കു എത്തുമില്ല; ദൈവം മനുഷ്യരെ മുഖം നോക്കുന്നില്ല; പ്രമാണികൾ എന്നിക്കു എന്നും ഗ്രഹിപ്പിച്ചാതെനിട്ടില്ല. 7 നേരെ മരിച്ചു പരിച്ഛേദനയുടെ അപ്പോസ്റ്റലത്തുത്തിനായി പത്രാസിനോടുകൂടു വ്യാപരിച്ചവൻ ജാതികൾക്കായി എന്നോടുകൂടുതയും വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടു 8 പത്രാസിനു പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലെ സുവിശേഷശേഖണ്ടം എന്നപോലെ എന്നിക്കു അഗ്രചമ്മക്കാരുടെ ഇടയിലെ സുവിശേഷശേഖണ്ടം 9 ഭരമേലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടും എന്നിക്കു ലഭിച്ച ക്ഷുപ്ത അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തുണ്ടുകളായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്ന യാക്കൊബും കേഫാവും ഡോഫനാനും ഞങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിലും അവർ പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലും സുവിശേഷം അറിയിപ്പാനുകൂലും എന്നിക്കും ബന്ധംബാസിനും കൂട്ടായ്മയുടെ വലക്കേ തന്നു. 10 ദരിദ്രരെ ഞങ്ങൾ ഓത്സാഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 എന്നാൽ കേഫാവു അനന്ത്യാക്രയിൽ വന്നാറെ അവനിൽ കൂറും കാണുകയാൽ ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവനോടു എതിരെന്തുനിന്നു. 12 യാക്കൊബിന്റെ അടക്കൽ നിന്നു ചിലർ വരും മുന്നെ അവൻ ജാതികളോടുകൂടു തിനു പോന്നു; അവർ വന്നപ്പോഴോ അവൻ പരിച്ഛേദനക്കാരെ ദയപ്പെട്ടു പിന്നവാങ്ങി പിരിഞ്ഞു നിന്നു. 13 ശേഷം തയ്യാറമാരും അവനോടു കൂടു കപടം കാണിച്ചതുകൊണ്ടു ബന്ധംബാസും അവരുടെ കപടത്താൽ തെറ്റിപ്പോവാൻ ഇടവന്നു. 14 അവർ സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം അനുസരിച്ചു ചൊവ്വായി നടക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടിട്ടു ഞാൻ എല്ലാവരും കേൾക്കേ കേഫാവിനോടു പാഠത്തു; തയ്യാറമായ നീ തയ്യാറമായപ്രകാരമല്ല ജാതികളുടെ മാറ്റാദ്വകാരം ജീവിക്കുന്നു എക്കിൽ നീ ജാതികളെ തയ്യാറമാറ്റാദ അനുസരിപ്പാൻ നിബന്ധിക്കുന്നതു എന്തു? 15 നാം സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള പാപികളല്ല, തയ്യാറമാരത്തെ; 16 എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താലല്ലാതെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ മനുഷ്യർ നീതികൾക്കെപ്പെടുന്നില്ല എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കൊണ്ടു നാമും ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാലല്ല ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ തന്നെ

നീതീകരിക്കപ്പേഡണ്ടതിനു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു; ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജയവും നീതീകരിക്കപ്പേടുകയില്ലാണോ. 17 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ നീതീകരണം അഭ്യേഷിക്കയിൽ നാമും പാപികൾ എന്നു വരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ ശുദ്ധോഷകാരൻ എന്നോ? ഒരുനാളം അല്ല. 18 എന്നാൽ പൊളിച്ചതു വിണ്ടും പണിതാൽ എന്ന് ലാംഗനക്കാരൻ എന്നു എന്നെന്നത്തെനേ തെളിയിക്കുന്നു. 19 എന്നാൽ ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണത്താൽ ന്യായപ്രമാണ സംബന്ധമായി മരിച്ചു. 20 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ കുർഖിക്കപ്പറ്റിരിക്കുന്നു; ഈ ജീവിക്കുന്നതു എന്നല്ല ക്രിസ്തുവത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഈപ്പോൾ എന്നാൽ ജയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെന്ന സ്ഥാപിച്ചു എന്നിക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ എല്ലിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രകലുള്ള വിശ്വാസത്താലെത്തു ജീവിക്കുന്നതു 21 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ വ്യമാവാക്കുന്നില്ല ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതിവരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചതു വരുതെയെല്ലാ.

3 ഹാ ബുദ്ധില്ലാത്ത ഗലാത്യരെ, യേശുക്രിസ്തു കുർഖിക്കപ്പെട്ടവനായി നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനു മുന്പിൽ വരെച്ചുകിട്ടിയിരിക്കേ നിങ്ങളെ ക്ഷുദ്രംചെയ്തു മയക്കിയതു ആർ? 2 എന്നാൽ ഇതൊന്നു മാത്രം നിങ്ങളോടു ശ്രദ്ധിപ്പാർ ഇല്ലിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവു ലഭിച്ചതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടതിനാലോ? 3 നിങ്ങൾ ഇതു ബുദ്ധിക്കെട്ടുവരോ? ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരാഞ്ചിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ജയംക്കാണോ സമാപിക്കുന്നതു? ഇതു എല്ലാം വരുതെ അനുഭവിച്ചുവോ? 4 വരുതെ അതേ എന്നു വരികിൽ. 5 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനെ നല്കി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിച്ചുപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗത്താലോ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു? 6 അഭ്യാഹാ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നുണ്ടെല്ലാ. 7 അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ അതേ അഭ്യാഹാമിന്റെ മകൾ എന്നു അറിവിൽ. 8 എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസംമുലം ജാതികളെ നീതീകരിക്കുന്നു എന്നു തിരുവൈഴുതു മുൻകണ്ണിട്ടു: “നിന്നിൽ സകലജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” എന്നുള്ള സുവിശേഷം അഭ്യാഹാമിനോടു മുമ്പുകൂടി അറിയിച്ചു. 9 അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ അഭ്യാഹാമിനോടുകൂടുതെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. 10 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏവരും ശാപത്തിന് കീഴാക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണപ്പറ്റതക്കണിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കയും ചെയ്യാൻ തക്കവണ്ണം അതിൽ നിലനിൽക്കാതെവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 11 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്താൽ ആരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതു സ്പഷ്ടം; “നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും” എന്നെല്ലാ ഉള്ളതു. 12 ന്യായപ്രമാണത്തിനോ വിശ്വാസമല്ല ആധാരമായിരിക്കുന്നതു; “അതു ചെയ്യുന്നവൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും” എന്നുണ്ടെല്ലാ. 13 “മരത്തിനേൽ തുഞ്ഞുന്നവൻ എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വിലെക്കു വാങ്ങി. 14 അഭ്യാഹാമിന്റെ അനുഗ്രഹം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ജാതികൾക്കു വരേണ്ടതിനു നാം ആത്മാവെന്ന

വാദത്തവിഷയം വിശ്വാസത്താൽ പ്രാപിപ്പാൻ തന്നേ. 15 സഹോദരന്മാരെ, എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു ദ്രോജ്ഞതം പറയാം: ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം ആയാലും അതിനും ഉപയോഗം ആരും ദുർഘട്ടമാക്കുകയോ അതിനോടു വല്ലതും കൂട്ടിക്കല്ലീകരയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 16 എന്നാൽ അഭോധാമിനും അവരെന്തെ സന്തതിക്കും വാദത്താണുൾ ലഭിച്ചു; സന്തതികൾക്കും എന്നു അനേകരക്കുറിച്ചല്ല, നിന്റെ സന്തതിക്കും എന്നു ഏകനേകക്കുറിച്ചതേ പറയുന്നതും; അതു കുറിപ്പെടുത്തു തന്നേ. 17 എന്നാൽ പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യമേ: നാനുറിമുപ്പതു അഭോധ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളായ ന്യായപ്രമാണം വാദത്തതെത്ത നീക്കുവാൻ തക്കവള്ളും അതു ദൈവം മുമ്പു ഉപ്പാകിയ നിയമത്തെ ദുർഘട്ടമാക്കുന്നില്ല. 18 അവകാശം ന്യായപ്രമാണത്താൽ എങ്കിൽ വാദത്തതാലല്ല വരുന്നതും; അഭോധാമിനോ ദൈവം അതിനെ വാദത്തം മുലം നല്കി. 19 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം എന്തിനു? വാദത്തം ലഭിച്ച സന്തതിവരുവോളും അതു ധാരംനാണുൾ നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേര്ത്തതും ദുർത്താർ മുഖാന്തരം മദ്യസ്ഥമന്തെ കയ്യിൽ ഏപ്പിച്ചതുമത്രേ. 20 ഒരുത്തൻ മാത്രം എങ്കിൽ മദ്യസ്ഥൻ വേണ്ടിവരികയില്ല; ദൈവമോ ഒരുത്തൻ മാത്രം. 21 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണം ദൈവവാദത്താണുൾക്കു വിരോധമോ? ഒരുന്നാളും അല്ല; ജീവിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു ന്യായപ്രമാണം നല്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം വാസ്തവമായി നീതിക്കു ആയാരമാകുമായിരുന്നു. 22 എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു വാദത്തം യേശുക്രിസ്തുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ ലഭിക്കേണ്ടതിനു തിരുവെബഴുതു എല്ലാവരുതും പാപത്തിന് കീഴടക്കുകള്ളുതു. 23 വിശ്വാസം വരുമുഖേന നമ്മെ വെളിപ്പെടുവാനിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനായിക്കാണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിക്കീഴ് അഭേദച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. 24 അങ്ങനെ നാം വിശ്വാസത്താൽ നീതികരിക്കപ്പേണ്ടതിനു ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു നടത്തുവാൻ നമുക്കു ശിശുപാലകനായി ഭവിച്ചു. 25 വിശ്വാസം വന്ന ശേഷമോ നാം ഇനി ശിശുപാലകൻറെ കീഴിൽ അല്ല. 26 ക്രിസ്തുയേശുവിലെ വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. 27 ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 28 അതിൽ യെഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല, ഭാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെൺകും എന്നുമില്ല; നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ. 29 ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എങ്കിലോ നിങ്ങൾ അഭോധാമിന്റെ സന്തതിയും വാദത്തപ്രകാരം അവകാശികളും ആകുന്നു.

4 അവകാശി സമ്പ്രതിനും യജമാനൻ എങ്കിലും ശിശുവായിരിക്കുന്നേടതോളം ആസനെക്കാർ ഒട്ടും വിശ്വേഷതയുള്ളവന്നല്ല, 2 പിതാവു നിശ്വയിച്ച അവധിയോളം രക്ഷക്കണാക്കും ശൃംഗാരകക്കണാക്കും കീഴ്ചപ്പട്ടവനത്രെ എന്നു എന്നാൽ പറയുന്നു. 3 അതുപോലെ നാമും ശിശുകൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ആദി പാംങ്ങളിൽ കീഴ് അടിമപ്പട്ടിരുന്നു. 4 എന്നാൽ കാലസന്ധ്യാഭ്രതവനപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ചവനായി ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴ് ജനിച്ചവനായി നിയോഗിച്ചയച്ചതു 5 അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴുള്ളവരെ വിലൈക്കു വാങ്ങിട്ടു നാം പുത്രത്വം ഹാപിക്കേണ്ടതിനു തന്നേ. 6 നിങ്ങൾ മകൻ ആക്കകാണ്ടു അഭോ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുന്ന സ്വപ്നതന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ

അയച്ചു. 7 അങ്ങനെ നീ ഇനി ഭാസന്മാപ്തനത്രെ: പുത്രനെക്കിലോ ദൈവഹിതത്താൽ അവകാശിയും ആകുന്നു. 8 എന്നാൽ അനു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അറിയാതെ സ്വഭാവത്താൽ ദൈവങ്ങളുടെവക്കു അടിമപ്പട്ടിരുന്നു. 9 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞും വിശ്വേഷാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കു നിങ്ങൾ പിന്നെയും ബലപ്പീനവും ദിവ്യവുമായ ആദിപാദങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു അബൈക്കു പുതുതായി അടിമപ്പട്ടവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 10 നിങ്ങൾ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കാലങ്ങളും ആണ്ണുകളും പ്രമാണിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അഖ്യാനിച്ചതു വെറുതെയായി എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പട്ടുന്നു. 12 സഹോദരമാരെ, ഞാൻ നിങ്ങളേപ്പോലെ ആകയാൽ നിങ്ങളും എന്നപ്പോലെ ആകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടു ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല. 13 ഞാൻ ശർണ്ണത്തിലെ ബലപ്പീനതനിമിത്തം ഓനാമതു നിങ്ങളോടു സൃഷ്ടിശ്രേഷ്ഠം അറിയിപ്പാൻ സംഗതിവന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 14 എന്തേന്തിനും ശർണ്ണസംബന്ധമായി നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ പരീക്ഷനിമിത്തം നിങ്ങൾ നിന്നയോ വെറുപ്പോ കാണിക്കാതെ ദൈവപുതനപ്പോലെ, ക്രിസ്ത്യുമെന്റുവിനപ്പോലെ എന്ന കൈകൊൾക്കയത്രെ ചെയ്തതു. 15 നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യപ്രശംസ എവിടെ? കഴിയും എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കരുളും ചുന്നെടുത്തു എനിക്കു തരുമായിരുന്നു എന്നതിനു ഞാൻ സാക്ഷി. 16 അങ്ങനെയിരിക്കെ നിങ്ങളോടു സത്യം പറക്കുകാണു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിപ്പോയോ? 17 അവർ നിങ്ങളെക്കരിച്ചു എതിവു കാണിക്കുന്നതു ഗുണത്തിനായിട്ടില്ല; നിങ്ങളും അവരെക്കുരിച്ചു എതിവു കാണിക്കേണ്ടതിനു അവർ നിങ്ങളെ പുറത്തിട്ടു അടച്ചുകളിവാൻ ഇപ്പിക്കയെത്ര ചെയ്യുന്നതു. 18 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നോൾ മാത്രമല്ല എല്ലായ്പോഴും നല്ല കാഞ്ഞത്തിൽ എതിവു കാണിക്കുന്നതു നന്നു. 19 ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉരുവാകുവോളം ഞാൻ പിന്നെയും പ്രസവവേദനപ്പട്ടനവരായ എന്തേന്തുകൂടി കുണ്ടുങ്ങളേ, 20 ഇന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഉരുന്നു എന്തേ ശശ്വം മാറ്റുവൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുരിച്ചു വിഷമിക്കുന്നു. 21 ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴിലിപ്പാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവരെ, നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നില്ലയോ? 22 എന്നോടു പറിവിൻ. അബോഹാമിനു രണ്ടു പുത്രനാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുവൻ ഭാസി പ്രസവിച്ചവൻ, ഒരുവൻ സ്വത്രന്ത പ്രസവിച്ചവൻ എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23 ഭാസിയുടെ മകൻ ജയപ്രകാരവും സ്വത്രന്തയുടെ മകനോ വാദത്തത്താലും ജനിച്ചിരുന്നു. 24 ഇതു സാദൃശ്യമാകുന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ രണ്ടു നിയമങ്ങൾ അതേ; ഒന്നു സീനായ്മലയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി അടിമകളെ പ്രസവിക്കുന്നു; അതു ഹാഗർ. 25 ഹാഗർ എന്നതു അറബിദേശത്തു സീനായ്മലയെക്കുറിക്കുന്നു. അതു ഇപ്പോഴെത്തെ തയരുശലേമിനോടു കുഞ്ഞു; അതു തന്ത്ര മകളോടുകൂടെ അടിമയിലഭ്ലോ ഇരിക്കുന്നതു. 26 മീതെയുള്ള തയരുശലേമോ സ്വത്രന്തയാകുന്നു. അവൾ തന്നെ നമ്മുടെ അമ്മ. 27 “പ്രസവിക്കാതെ മച്ചിയേ, ആനന്ദിക്ക; നോവുകിട്ടാതെവജ്ഞേ, പൊട്ടി ആക്കുക; എകാകിനിയുടെ മകൾ ദണ്ഡാവുള്ളവളുടെ മകളെക്കാൾ അധികം” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 28 നാമോ സഹോദരമാരെ, ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ വാദത്തത്താൽ ജനിച്ച മകൾ ആകുന്നു. 29 എന്നാൽ അന്നു ജയപ്രകാരം ജനിച്ചവൻ ആത്മപ്രകാരം ജനിച്ചവനെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ ഇന്നും കാണുന്നു. 30 തിരുവെഴുതേതാ

എന്തുപറയുന്നു ഭാസിരെയയും മകനെയും പുറത്താക്കിക്കളേക്ക്; ഭാസിയുടെ മകൻ സ്വത്രന്ത്യുടെ മകനോടുകൂടെ അവകാശി ആകയില്ല. 3 അങ്ങെനെ സഫോറമാരെ, നാം ഭാസിയുടെ മകളെല്ല സ്വത്രന്ത്യുടെ മകളെത്തേ.

5 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായിട്ടു ക്രിസ്തു നമ്മ സ്വത്രന്തരാക്കി; ആകയാൽ അതിൽ ഉരുച്ചുനില്ലിൻ; അടിമനുകത്തിൽ പിനെയും കുടുങ്ഗിപ്പോകരുതു. 2 നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദം എറ്റാൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കാണു നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു പെഡലൊസായ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പഠയുന്നു. 3 പരിച്ഛേദം എപ്പുകുന്ന ഏതു മനുഷ്യനോടു: അവൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും നിവർത്തിപ്പാൻ കടമെപട്ടിളിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പിനെയും സാക്ഷികരിക്കുന്നു. 4 ന്യായപ്രമാണത്താൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇല്ലിക്കുന്ന നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു വെറുപെട്ടുപോയി; നിങ്ങൾ കൂപയിൽനിന്നു വീണുപോയി. 5 എങ്ങളോ വിശ്വാസത്താൽ നീതി ലഭിക്കും എന്നുള്ള പ്രത്യാശാനിവ്യതിരെ ആത്മാവിനാൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പരിച്ഛേദംയല്ല അഗ്രചന്ദ്രവുമല്ല സ്വന്നേഹത്താൽ വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമാദ്ധേയകാര്യം. 7 നിങ്ങൾ നനായി ഓടിയിരുന്നു; സത്യം അനുസരിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങളെ ആരു തട്ടുത്തു കളഞ്ഞു? 8 ഇങ്ങെനെ നിങ്ങളെ അനുസരിപ്പിച്ചതു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തിയില്ല. 9 അസാരം പുളിമാവു പിണ്യത്തെ മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകയില്ല എന്നു ഞാൻ കത്താവിൽ ഉരച്ചിത്തിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ ആരായാലും ശിക്ഷാവിധി ചുമക്കും. 11 എന്നോ, സഫോറമാരെ, ഇപ്പോഴും പരിച്ഛേദം പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ ഇന്നിയും ഉപദ്രവം സഹിക്കുന്നതു എന്തു? അങ്ങെനെ എങ്കിൽ കുറിഞ്ഞ ഇടച്ച നിങ്ങിപ്പോയല്ലോ. 12 നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ അംഗച്ഛേദം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 13 സഫോറമാരെ, നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി വിളിക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ജയത്തിനു അവസരമാക്കുക മാത്രം ചെയ്യാതെ സ്വന്നേഹത്താൽ അനേധിയും സേവിപ്പിൻ. 14 കുടുകാരനെ നിനെപ്പോലെ തന്നെ സ്വന്നേഹിക്കേണം. എന്നുള്ള ഏകവാക്യത്തിൽ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അനേധിയും കടികയേം തിനുകളുകയും ചെയ്താലോ ഒരുവനാൽ ഒരുവൻ എങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 16 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ജയത്തിന്റെ മോഹം നിവർത്തിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 17 ജയാഭിലാഷം ആത്മാവിനും ആത്മാഭിലാഷം ജയത്തിനും വിരോധമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഇല്ലിക്കുന്നതു ചെയ്യാതവല്ലോ അവ തമിൽ പ്രതികുലമല്ലോ. 18 ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴുളിവരല്ല. 19 ജയത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളോ ദുന്ദപ്പു, അശുദ്ധി, ദുഷ്കാമം, വിഗ്രഹാരാധന, 20 ആദിച്ചാരം, പക, പിണകം, ജാരശക, ക്രോധം, ശാര്യം, 21 ദ്രവ്യപക്ഷം, ഭിന്നത, അസുയ, മദ്യപാനം, വൈറിക്കുത്തു മുതലായവ എന്നു വെളിവാക്കുന്നു; ഈ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ മുന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 22 ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്വന്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ഭീമക്ഷമ, ദയ,

പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, 23 ഇന്ത്രയജയം; ഈ വകെക്കു വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാണവുമീലി. 24 ക്രിസ്തുയേശുവിനുള്ളവർ ജഡത്തെ അതിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളാടും കുടെ ക്രൂഷിച്ചീരിക്കുന്നു. 25 ആത്മാവിനാൽ നാം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്ക്ക. 26 നാം അന്നോന്നം പോരിന്നു വിജിച്ചും അന്നോന്നം അസൂയപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു വ്യമാദിമാനികൾ ആകരുതു.

6 സഹോദരമാരെ, ഒരു മനുഷ്യൻ വല്ലത്തറിലും അകപ്പെട്ടപോരെയകിൽ ആത്മികരായ നിങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ളവനെ സൗമ്യതയുടെ ആത്മാവിൽ യമാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവിൻ; നീയും പരിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിപ്പാൻ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട്. 2 തമിൽ തമിൽ ഭാരങ്ങളെ ചുമപ്പിൻ; ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നിവത്തിപ്പിൻ. 3 താൻ അല്ലന്നായിരിക്കേ മഹാൻ ആകുന്നു എന്നു ഒരുത്തൻ നിരുപ്പിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ വണ്ണിക്കുന്നു. 4 ഓരോരുത്തൻ താനാൻ പ്രവൃത്തി ശ്രോധന ചെയ്യട്ട; എന്നാൽ അവൻ തന്റെ പ്രശംസ മറ്റാരുത്തനെ കാണിക്കാതെ തനിൽ തന്നെ അടക്കി വെക്കും. 5 ഓരോരുത്തൻ താനാൻ ചുമടു ചുമക്കുമ്പോ. 6 വചനം പരിക്കുന്നവൻ പരിപ്പിക്കുന്നവനു എല്ലാന്നമയിലും ഓഹരി കൊടുക്കേണം. 7 വഞ്ചനപ്പെടാതിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ പരിഹസിച്ചുകൂടാ; മനുഷ്യൻ വിതെക്കുന്നതു തന്നെ കൊയ്യും. 8 ജയത്തിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ജയത്തിൽനിന്നു നാശം കൊയ്യും; ആത്മാവിൽ വിതെക്കുന്നവൻ ആത്മാവിൽ നിന്നു നിത്യജീവനെ കൊയ്യും. (śōnios §166) 9 നമ ചെയ്ക്കയിൽ നാം മട്ടത്തുപോകരുതു; തള്ളന്തുപോകാതെതാൽ തക്കസമയത്തു നാം കൊയ്യും. 10 ആകയാൽ അവസരം കിട്ടുപോലെ നാം എല്ലാവക്കും, വിശേഷാൽ സഹവിശ്വാസികൾക്കും നമ ചെയ്ക്ക. 11 നോക്കുവിൻ: എത്ര വലിയ അക്ഷരമായി താൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തകൈകൊണ്ടു തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 12 ജയത്തിൽ സുമുഖം കാണിപ്പാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവർ കൈയെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂഷുനിമിത്തം ഉപദ്രവം സഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു മാത്രം നിങ്ങളെ പരിപ്പേരു എല്ലാൻ നിബന്ധനിക്കുന്നു. 13 പരിപ്പേരുകാർ തന്നെയും ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ലപ്പോ; നിങ്ങളുടെ ജയത്തിൽ പ്രശംസിക്കേണം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ പരിപ്പേരു എല്ലാൻ അവർ ഇപ്പിക്കുന്നതെയുള്ള. 14 എനിക്കോ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂഷിൽ അല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരുതു; അവനാൽ ലോകം എനിക്കും താൻ ലോകത്തിനും ക്രൂഷികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 15 പരിപ്പേരുനയല്ല അഗ്രചന്ദ്രവുമല്ല പുതിയ സൃഷ്ടിയത്രേ കാഞ്ഞം. 16 ഈ പ്രമാണം അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന ഏവക്കും ദൈവത്തിന്റെ തിസ്രായേലിനും സമാധാനവും കരുണയും ഉണ്ടാക്കട്ട. 17 ഈ ആരും എനിക്കു പ്രയാസം വരുത്തരുതു; താൻ യേശുവിന്റെ ചുട്ടായാളം എന്റെ ശരീരത്തിൽ വഹിക്കുന്നു. 18 സഹോദരമാരെ, നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്യപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇതിക്കുമാറാകട്ട. ആമേൻ.

എഫെസ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടതാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പെണ്ലോസ് എഫെസോസിൽ ഉള്ള വിശുദ്ധമാരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വാസികളുമായവക്കു എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിന്നും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. 3 നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്ങരും ആകേണ്ടതിനു അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പെ നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും 5 തിരുഹിതത്തിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം യേശുക്രിസ്തമുഖാന്തരം നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിനു 6 അവൻ പ്രിയനായവനിൽ നമുക്കു സെജ്ജന്യമായി നല്കിയ തന്റെ കൃപാമഹത്യത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായി സ്നേഹത്തിൽ നമ്മുടെ മുന്നിയമിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ. 7 അവനിൽ നമുക്കു അവൻറെ രക്തതാൽ അതിക്രമങ്ങളുടെ മോചനമെന്ന വീണേടക്കപ്പേണ്ടുണ്ട് ഉണ്ടു. 8 അതു അവൻ നമുക്കു താൻ ധാരാളമായി കാണിച്ച കൃപാധനപ്രകാരം സകലജ്ഞതാനവും വിഭേദക്കുമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു. 9 അവനിൽ താൻ മുന്നിണ്ണയിച്ച തന്റെ പ്രസാദത്തിനു തക്കവല്ലും തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ മമ്മം അവൻ നമേംടു അറിയിച്ചു. 10 അതു സ്വർത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു എല്ലാം പിന്നെന്നും ക്രിസ്തുവിൽ നന്നായിച്ചേക്ക എന്നിങ്ങനെ കാലസസ്യണ്ണതയിലെ വ്യവസ്ഥകായികകാണ്ഡു തന്നേ. 11 അവനിൽ നാം അവകാശവും പ്രാപിച്ചു, തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ സകലവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ്റെ 12 നിണ്ണയപ്രകാരം മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു മുന്നിൽകൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ ആശവെച്ചവരായ നിങ്ങൾ അവൻറെ മഹത്യത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കാകേണ്ടതിനു തന്നേ. 13 അവനിൽ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം എന്ന സത്യവചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടു, 14 തന്റെ സ്വന്നജനത്തിന്റെ വീണേടക്കപ്പീനു വേണ്ടി തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായിട്ടു നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റെ അച്ചാരമായ വാദത്തത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. 15 അതുനിമിത്തം നൊന്നും നിങ്ങൾക്കു കത്താവായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെന്നും സകലവിശുദ്ധമാരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തെന്നും കൂറിച്ചു കേട്ടിട്ടു, 16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ സ്ത്രോതരംചെയ്തു എൻ്റെ പ്രാത്മനയിൽ നിങ്ങളെ ഓത്തുംകൊണ്ടു 17 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും മഹത്യമുള്ള പിതാവുമായവൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെക്കാവുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞനാനത്തിൽ ഒരുപാതയുണ്ടായിരുന്നു വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ തരേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഹ്യാദയദുഷ്ടി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടു 18 അവൻറെ വിജിയാലുള്ള ആശ ഇന്നത്തെന്നും വിശുദ്ധമാരിൽ അവൻറെ അവകാശത്തിന്റെ മഹിമാധനം ഇന്നത്തെന്നും 19 അവൻറെ ബലത്തിന് വല്ലഭത്തിന്റെ വ്യാപാരത്താൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി വ്യാപരിക്കുന്ന അവൻറെ ശക്തിയുടെ അളവറ്റ വലിപ്പം ഇന്നത്തെന്നും നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനും പ്രാത്മികകുന്നു. 20 അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിലും

വ്യാപതിച്ചു അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിപ്പിക്കയും സ്വർത്തിൽ തന്റെ വലതുഭാഗത്തു 21 എല്ലാ വാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും കൽപ്പനയുടെത്തിനും ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതില്ലോ വിളിക്കപ്പെടുന്ന സകലനാമത്തിനും അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും (അംഗ 165) 22 സമ്പ്രവും അവൻറെ കാൽക്കണ്ണാക്കിവെച്ചു അവനെ സ്വീതത്തിനും മീതെ തലയാക്കി 23 എല്ലാറില്ലും എല്ലാം നിരോക്കുന്നവൻറെ നിറവായിരിക്കുന്ന അവൻറെ ശരീരമായ സഭക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2 അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെല്ലയും അവൻ ഉയിപ്പിച്ചു. 2 അവയിൽ നിങ്ങൾ മുഖേ ഈ ലോകത്തിന്റെ കാലഗതിയെയും ആകാശത്തിലെ അധികാരത്തിനും അനുസരണക്കേടിന്റെ മകളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപതിക്കുന്ന ആത്മാവിനും അധിപതിയായവനെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു. (അംഗ 165) 3 അവരുടെ ഇടയിൽ നാം എല്ലാവരും മുഖേ നമ്മുടെ ജയമോഹങ്ങളിൽ നടന്നു ജയത്തിനും മനോവികാരങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടമായതു ചെയ്തുംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പ്രക്രതിയാൽ കോപത്തിന്റെ മകൾ ആയിരുന്നു. 4 കരുണാസന്ധനനായ ദൈവമോ നമ്മു സ്നേഹിച്ച മഹാസന്ധേഹാനിമിത്തം 5 അതിക്രമങ്ങളാൽ മരിച്ചവരായിരുന്ന നമ്മു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിക്കയും — ക്യപ്രയാലത്രെ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു — 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവനോടുകൂടെ ഉയിരെന്ത്രജ്ഞനേപ്പിച്ചു സ്വർത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു, 7 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമ്മുക്കുംപുള്ളിയായി ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവനോടുകൂടെ ഉയിരെന്ത്രജ്ഞനേപ്പിച്ചു സ്വർത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു, 8 ക്യപ്രയാലല്ലോ നിങ്ങൾ വിശ്വാസംമുഖം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; അതിനും നിങ്ങൾ കാരണമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമത്രയാകുന്നു. 9 ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രവൃത്തികളും കാരണമല്ല. 10 നാം അവൻറെ കൈപ്പണിയായി സൽപ്പവത്തികൾക്കായിട്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ സ്വീക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നാം ചെയ്തുപോരേണ്ടതിനു ദൈവം അവ മുന്നൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ മുഖേ പ്രക്രതിയാൽ ജാതികളായിരുന്നു; ജയത്തിൽ കയ്യാലുള്ള പരിഛേദന എറ്റു പരിഛേദനകാർ എന്നു പേരുള്ളവരാൽ അഗ്രചമ്മകാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; 12 അക്കാലത്തു നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ളവരും തിന്റെയേൽപ്പാരതയോടു സംബന്ധമില്ലാത്തവരും വാദത്തത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു അന്വരും പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരും ലോകത്തിൽ ദൈവമില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു എന്നു ഓത്തുകൊൾവിൻ. 13 മുഖേ ദുരസ്ഥരായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ സമീപസ്ഥരായിരിക്കുന്നു. 14 അവൻ നമ്മുടെ സമാധാനം; അവൻ ഇരുപക്ഷത്തെയും ഓനാക്കി, ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളുമായ ന്യായപ്രമാണം എന്ന ശത്രുതും തന്റെ ജയത്താൽ നീക്കി വേപ്പാടിന്റെ നടപ്പുവർ ഇടപ്പെടുകളണ്ടതു 15 സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിക്കാണ്ടു ഇരുപക്ഷത്തെയും തനിൽ ഒരേ പുതുമനുഷ്യനാക്കി സ്വീപ്പാനും 16 കുശിനേതവെച്ചു ശത്രുതും ഇല്ലാതാക്കി അതിനാൽ ഇരുപക്ഷത്തെയും എക്കർത്തിരിത്തിൽ ദൈവത്തോടു നിർപ്പിപ്പാനും തന്നേ. 17 അവൻ വന്നു ദുരത്തായിരുന്ന നിങ്ങൾക്കു സമാധാനവും സമീപത്തുള്ളവക്കു

സമാധാനവും സുവിശ്വഷിച്ചു. 18 അവൻമുഖാന്തരം നമുക്കു ഇരുപക്ഷക്കാക്കും എകാതമാവിനാൽ പിതാവിക്കലേക്കു പ്രവേശനം ഉണ്ടു്. 19 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇനി അന്യൂനാരും പരദേശികളുമല്ല വിശുദ്ധമാരുടെ സഹപൈതൃരമാരും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനക്കാരുമായി. 20 ക്രിസ്തുയേശു തന്നെ മുലകല്ലായിരിക്കു നിങ്ങളെ അപ്പാസ്തലമാരും പ്രവാചകമാരും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിനേൽക്കു പണിതിരിക്കുന്നു. 21 അവനിൽ കെട്ടിടം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേന്നു കത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ത്രമായി വരുന്നു. 22 അവനിൽ നിങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാക്കേണ്ടതിനു ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു.

3 അതുനിമിത്തം പെറലോസ് എന്ന ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനായിരിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾക്കായി എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവക്കൂപയുടെ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു 3 ഞാൻ മീതെ ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു മമ്മം അറിയായ്വനു എന്നു നിങ്ങൾ കെട്ടിട്ടുണ്ടോളോ. 4 നിങ്ങൾ അതു വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മമ്മത്തിൽ എനിക്കുള്ള ബോധം നിങ്ങൾക്കു ഗഹിക്കാം. 5 ആ മമ്മം ഇപ്പോൾ അവൻ്റെ വിശുദ്ധ അപ്പാസ്തലമാക്കും പ്രവാചകമാക്കും ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെട്ടുപോലെ പുംബുകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യക്കു അറിയായ്വനിരുന്നില്ല. 6 അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂടുവകാർക്കളും എക്ഷർഡിന്ദമരും വാദത്തത്തിൽ പകാളികളും ആക്കേണം എന്നുള്ളതു തന്നെ. 7 ആ സുവിശേഷത്തിനു ഞാൻ അവൻ്റെ ശക്തിയുടെ വ്യാപാരപ്രകാരം എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ക്യപാദാനത്താൽ ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീർന്നു. 8 സകല വിശുദ്ധമാരിലും എററവും ചെറിയവനായ എനിക്കു ജാതികളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്രമേയധനത്തക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിപ്പാനും 9 സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിൽ അനാദികാലം മുതൽ മരണത്തുകിടന്ന മമ്മത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ ഇന്നതെനു എല്ലാവക്കും പ്രകാശിപ്പിപ്പാനുമായി ഈ കൂപ് നല്കിയിരിക്കുന്നു. (അംഗം 9165) 10 അങ്ങനെ ഇപ്പോൾ സ്വർത്തതിൽ വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ ബഹുപിഡമായ ജീവനം, 11 അവൻ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിവത്തിച്ച അനാദിനിർന്നയപ്രകാരം സദമുഖാന്തരം അറിയായ്വരുന്നു. (അംഗം 9165) 12 അവനിൽ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവക്കല്യാളം വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ദൈയൻഡ്രൂവും പ്രവേശനവും ഉണ്ടു്. 13 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന കഷ്ണങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മഹത്യമാകയാൽ അവനിമിത്തം അദൈയൻഡ്രൂപ്പുപോകരുതു എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14 അതുനിമിത്തം ഞാൻ സ്വർത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല കൂടുംബത്തിനും 15 പേര് വരുവാൻ കാരണമായ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുട്ടകുത്തുന്നു. 16 അവൻ തന്റെ മഹത്യത്തിന്റെ ധനത്തിനും തത്തവണ്ണം അവൻ്റെ ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങൾ അക്കത്തെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശക്തിയോടെ ബലപ്പെടേണ്ടതിനും 17 ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കേണ്ടതിനും വരം നല്കേണം എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ വേരുന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി 18 വീതിയും നീളവും ഉയരവും ആഴവും എന്നു എന്നു സകല വിശുദ്ധമാരോടുംകൂടെ ഗഹിപ്പാനും 19 പരിജ്ഞനത്തെത്ത കവിയുന്ന

ക്രിസ്തുവിൻ സ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരാകയും ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ നിറവിനോളം നിറഞ്ഞുവരികയും വേണം എന്നും പ്രാത്മികമുന്നു. 20 എന്നാൽ നാ ചോദിക്കുന്നതിലും നിന്നെങ്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി ചെയ്യാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരികമുന്ന് ശക്തിയാൽ കഴിയുന്നവനു 21 സദയിലും ക്രിസ്തുയേശുവിലും എന്നേക്കും തലമുറിതലമുറയായും മഹത്യം ഉണ്ടാക്കട്ട. ആമേൻ. (അംഗ 4165)

4 കത്ത്യസേവനിമിത്തം ബഹുനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ പ്രഭോയിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിക്കു യോഗ്യമാവെന്നും 2 പുണ്ണ്യവിനധനേന്നാട്ടും സൗമ്യതയോടും തീർക്കഷമയോടുകൂടെ നടക്കയും സ്നേഹത്തിൽ അന്വേഷാനും പൊറുകയും 3 അത്മാവിന്റെ ഏകൃത സമാധാനബന്ധത്തിൽ കാപ്പാൻ ശ്രമികയും ചെയ്യിൻ. 4 നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഏകപ്രത്യാഗ്രശക്കായി നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ ശരീരം ഒന്നു, അത്മാവു ഒന്നു, 5 കത്താവു ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സന്നാനം ഒന്നു, എല്ലാവക്കും മീതെയുള്ളവനും 6 എല്ലാവരിലും കൂടി വ്യാപരികമുന്നവനും എല്ലാവർിലും ഇരിക്കുന്നവനുമായി എല്ലാവക്കും ദൈവവും പിതാവുമായവൻ ഒരുവൻ. 7 എന്നാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തനു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാന്തിന്റെ അളവിനു ഒത്തവെന്നും ക്യപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അതുകൊണ്ട്: “അവൻ ബഹുമാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പോയി ഉയരത്തിൽ കയറി മനുഷ്യക്കു ഭാന്തിയെല്ല കൊടുത്തു” എന്നു പറയുന്നു. 9 കയറി എന്നതിനാൽ അവൻ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു ഇരഞ്ഞി എന്നു വരുന്നില്ലെന്നു? 10 ഇരഞ്ഞിയവൻ സകലത്തെയും നിരോധണത്തിനു സുന്ധായിസ്വർത്തതിനു മീതെ കയറിയവനും ആകുന്നു. 11 അവൻ ചിലരെ അപ്പാസ്തലമാരായും ചിലരെ പ്രവാചകമാരായും ചിലരെ സുവിശേഷകമാരായും ചിലരെ ഇടയമാരായും ഉപദേശംകരമാരായും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; 12 അതു നാം എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിലും ദൈവപുത്രതനക്കുരിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഏകൃതയും തിക്കണ്ണ പുരുഷത്തുവും ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദുൺ്നതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവും പ്രാപികമുവോളം 13 വിശുദ്ധമാരുടെ തമാസമാനത്തുത്തിനായുള്ള ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അത്മികവംബനക്കും ആകുന്നു. 14 അങ്ങനെ നാം ഇൻ മനുഷ്യരുടെ ചതിയാലും ഉപായത്താലും തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന തന്ത്രങ്ങളിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോകുവാൻ തകബവെന്നും ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞുഴലുന്ന ശിശുകൾ ആയിരിക്കാതെ 15 സ്നേഹത്തിൽ സത്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിന്തു എന്ന തലയോളം സകലത്തിലും വളരുവാൻ ഇടയാകും. 16 ശരീരം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേന്നും ഏകീഭവിച്ചും ഓരോ അംഗത്തിന്റെ അത്തു വ്യാപാരത്തിനു ഒത്തവെന്നും ഉതവി ലഭിപ്പാനുള്ള ഏതു സന്ധിയാലും സ്നേഹത്തിലുള്ള വംബനക്കായി അവനിൽ നിന്നു വളച്ച് പ്രാപികമുന്നു. 17 ആകയാൽ ഞാൻ കത്താവിൽ സാക്ഷികരിച്ചു പറയുന്നതു എന്നെന്നാൽ: ജാതികൾ തങ്ങളുടെ വ്യത്മബുദ്ധി അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ഇൻ നടകരുതു. 18 അവർ അന്യബുദ്ധികളായി അജ്ഞന്താനം നിമിത്തം, ഖുദയകാരിന്നും നിമിത്തം തന്നെ, 19 ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ നിന്നു അകന്നു മന തശ്നിച്ചു പോയവർ ആകയാൽ അത്യാഗ്രഹത്തോടെ സകല അശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ ആശ്രക്കാമത്തിനു തങ്ങളെത്തന്നെ ഏലിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളോ യേശുവിൽ സത്യം ഉള്ളതുപോലെ

അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു അവനിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചു എങ്കിൽ 21 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെയല്ല പറിച്ചതു. 22 മുമ്പിലത്തെ നടപ്പ് സംബന്ധിച്ചു ചതിമോഹങ്ങളാൽ വഷഭായിപ്പോകുന്ന പശ്യ മനുഷ്യരെ ഉപേക്ഷിച്ചു 23 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവു സംബന്ധമായി പുതുക്കം ഹ്രാപിച്ചു 24 സത്യത്തിന്റെ ഫലമായ നീതിയിലും വിശുലിയിലും ദൈവാനുരൂപമായി സ്വാധീകരണപ്പെട്ട പുതുമനുഷ്യരെ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 25 ആകയാൽ ഭോഷ്കു ഉപേക്ഷിച്ചു ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കുടുക്കാരനോടു സത്യം സംസാരിപ്പിക്കുന്നു; നാം തമിൽ അവയവങ്ങളും. 26 കോപിച്ചാൽ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിക്കുന്നു. സുത്തിൽ അസ്തമിക്കുവോളും നിങ്ങൾ കോപം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു. 27 പിശാചിനു ഇടം കൊടുക്കരുതു. 28 കളളിൽ ഇനി കക്കാതെ മുട്ടുള്ളവനു ഭാനം ചെയ്യാൻ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനു കൈകൊണ്ടു നഘ്തു പ്രവർത്തിച്ചു അല്ലെങ്കിലെത്തേരേ വേണ്ടതു. 29 കേൾക്കുന്നവക്ക് കൃപ ലഭിക്കേണ്ടതിനു ആവശ്യപ്പോലെ ആത്മികവംശനെക്കായി നല്ല വാക്കല്ലാതെ ആകാത്തതു ഒന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടരുതു. 30 ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഖാത്മാവിനെ ദേഖിപ്പിക്കരുതു; അവനാലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു വിജേഞ്കപ്പുന്നാളി മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നതു. 31 എല്ലാ കൈപ്പും കോപവും കേരാവവും കുറ്റാരവും ദുഷണവും സകലദുർജ്ജണവുമായി നിങ്ങളെ വിട്ടു ഉണ്ടാക്കുന്നു. 32 നിങ്ങൾ തമിൽ ദയയും മനസ്സിലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അനേകാനും ക്ഷമിപ്പിക്കുന്നു.

5 ആകയാൽ പ്രിയമകൾ എന്നപോലെ ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിക്കുന്നു. 2

ക്രിസ്തുവും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിനു സൗഖ്യവാസനയായ വഴിപാടും യാഗവുമായി അപ്പിച്ചതുപോലെ സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിക്കുന്നു. 3 ദുന്തപ്പും യാതൊരു അശുദ്ധിയും അത്യാഗ്രഹവും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പേരു പറക്കപ്പോലും അരുതു; 4 അങ്ങനെ ആകുന്ന വിശുദ്ധാക്ക് ഉചിതം. ചീതത്തതരം, പൊടച്ചോൽ, കളിവാക്കു ഇങ്ങനെ ചേച്ചയല്ലാത്തവ ഒന്നും അരുതു; സ്ത്രോതമത്രെ വേണ്ടതു. 5 ദുന്തപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ, വിഗ്രഹാരാധിയായ ദ്രവ്യാഗ്രഹി ഇവക്ക് ആക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 6 വ്യത്യവാക്കുകളാൽ ആരും നിങ്ങളെ ചതികരുതു; ഈ വക നിമിത്തമല്ലോ ദൈവക്കോപം അനുസരണം കെട്ടവരുടെ മേൽ വരുന്നു. 7 നിങ്ങൾ അവരുടെ കുട്ടാളികൾ ആകരുതു. 8 മുന്നു നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ കത്താവിൽ വെളിച്ചും ആകുന്നു. 9 കത്താവിനു പ്രസാദമായതു എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളിച്ചതിലുള്ളവരായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 10 സകല സലംഗംവും നീതിയും സത്യവുമല്ലോ വെളിച്ചതിന്റെ ഫലം. 11 ഇരുട്ടിന്റെ നിഷ്പമലപ്രവർത്തികളിൽ കുട്ടാളികൾ ആകരുതു; അവയെ ശാസിക്ക അതേ വേണ്ടതു. 12 അവർ ശുശ്മായി ചെയ്യുന്നതു പറവാൻ പോലും ലജ്ജയാകുന്നു. 13 അവയെ ശാസിക്കുന്നോഴോ സകലത്തെയും കുറിച്ചു വെളിച്ചത്താൽ ബോധം വരും; ബോധം വരുന്നതെല്ലാം വെളിച്ചുപോലെ തെളിവല്ലോ. 14 അതുകൊണ്ട്: “ഉറങ്ങുന്നവനേ, ഉണന്നു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽക്കു; എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും” എന്നു ചൊല്ലുന്നു. 15 ആകയാൽ സുക്ഷ്മതേതാട, അജ്ഞതാനികളായിട്ടല്ല ഇതാനികളായിട്ടതേ

നടപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 16 ഇതു ദുഷ്കാലമാകയാൽ സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ. 17 ബുദ്ധിപരിനരാകാതെ കത്താവിഞ്ഞേ ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു ശഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 18 വിശ്രദ്ധ കുടിച്ചു മതതരാകരുതു; അതിനാൽ ദുന്ദപ്പ ഉണ്ടാകുമ്പ്ലോ. ആത്മാവു നിരഞ്ഞവരായി സക്ഷിത്തനങ്ങളാലും 19 സ്ത്രീകളാലും ആത്മിക ഗീതങ്ങളാലും തമിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കത്താവിനു പാടിയും കീത്തനം ചെയ്തും 20 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിഞ്ഞേ നാമത്തിൽ ദൈവവും പിതാവുമായവനു എല്ലായ്പോഴും എല്ലാറിനുവേണ്ടിയും സ്ത്രോതരം ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 21 ക്രിസ്തുവിഞ്ഞേ ഭയത്തിൽ അന്വോന്യു കീഴപെട്ടിരിപ്പിൻ. 22 ഭായ്മാരെ, കത്താവിനു എന്നപോലെ സ്വന്ത ഭർത്താക്കന്നാക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. 23 ക്രിസ്തു ശർഖത്തിഞ്ഞേ രക്ഷിതാവായി സാഭകു തലയാക്കുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭായ്ക്കു തലയാക്കുന്നു. 24 എന്നാൽ സഭ ക്രിസ്തുവിനു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭായ്മാരും ഭർത്താക്കന്നാക്കു സകലത്തിലും കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണം. 25 ഭർത്താക്കന്നാരെ, ക്രിസ്തുവും സദയ സ്ത്രേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭായ്മാരെ സ്ത്രേഹിപ്പിൻ. 26 അവൻ അവരെ വചനത്തോടുകൂടിയ ജലസന്നാനത്താൽ വെടിപ്പാകി വിശുദ്ധികരിക്കേണ്ടതിനും 27 കറ, ചുളുക്കം മുതലായതു ഒന്നും ഇല്ലാതെ സദയ ശുശ്രയും നിഷ്ക്കളക്കയുമായി തനിക്കു തന്നേ തേജസ്സുടെ മുന്നിറുത്തേണ്ടതിനും തന്നെത്താൻ അവർക്കു വേണ്ടി ഏല്ലിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവുണ്ണം ഭർത്താക്കന്നാരും തങ്ങളുടെ ഭായ്മാരെ സ്വന്ത ശർഖങ്ങളുപോലെ സ്ത്രേഹിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. ഭായ്യെ സ്ത്രേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ സ്ത്രേഹിക്കുന്നു. 29 ആരും തന്റേ ജയത്തെ ഒരുന്നാളും പക്കച്ചിട്ടില്ലോ; ക്രിസ്തുവും സദയ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതിനെ പോറ്റി പുലത്തുകയറ്റേ ചെയ്യുന്നതു. 30 നാം അവരെ ശർഖത്തിഞ്ഞേ അവയവങ്ങളും. 31 അതു നിമിത്തം ഒരു മനുഷ്യൻ അപൂനേയയും അമ്മയെയയും വിട്ടു ഭായ്യേഡു പറിച്ചേരു; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തിരും. 32 ഈ മമ്മം വലിയതു; താൻ ക്രിസ്തുവിനെയും സദയയും ഉദ്ദേശിച്ചതേ പറയുന്നതു. 33 എന്നാൽ നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ ഓരോരുത്തൻ താനാർഥം ഭായ്യെയെ തന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്ത്രേഹിക്കേണം. ഭായ്യോ ഭർത്താവിനെ ദേഹപ്പേണ്ടതാക്കുന്നു.

6 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പുമാരെ കത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ; അതു ന്യായമ്പ്ലോ.

2 “നിന്നക്കു നന്ന ഉണ്ടാകുവാനും നീ ഭൂമിയിൽ തീമ്പായുണ്ടാടിപ്പാനും 3 നിഞ്ഞേ അപൂനേയയും അമ്മയെയയും ബഹുമാനിക്കു” എന്നതു വാദത്തത്തോടുകൂടിയ ആദ്യകല്പന ആകുന്നു. 4 പിതാക്കന്നാരെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ കത്താവിഞ്ഞേ ബാലശിക്ഷയിലും പത്രേധ്യാപദ്ധതിലും പോറ്റി വള്ളത്തുവിൻ. 5 ഭാസമാരെ, ജയപ്രകാരം യജമാനനാരായവരെ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നേ ഹൃദയത്തിഞ്ഞേ ഏകാഗ്രതയിൽ ദേഹത്തോടും വിറയലോടും കുടു അനുസരിപ്പിൻ. 6 മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദൃഷ്ടിശേഖരയാൽ അല്ല, ക്രിസ്തുവിഞ്ഞേ ഭാസമാരെപ്പോലെ ദൈവപ്പം മനസ്സും നിങ്ങളുടെ ചെയ്തും 7 മനുഷ്യരെയെല്ല കത്താവിനെ തന്നേ പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചുംകൊണ്ടു അനുസരിപ്പിൻ. 8 ഭാസനോ സ്വതന്ത്രനോ ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന നന്ദകു കത്താവിൽനിന്നു പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നവല്ലോ. 9 യജമാനനാരെ, അവരുടെയും നിങ്ങളുടെയും യജമാനൻ

സുർത്തിൽ ഉണ്ടനും അവരെ പകൽ മുവപക്ഷം ഇല്ലെന്നും അറിത്തുകൊണ്ടു
അങ്ങനെ തന്നെ അവരോടു പെരുമാറുകയും ഭീഷണിവാക്കു ഒഴികയും ചെയ്വിൻ.
10 ഒക്യവിൽ കത്താവിലും അവരെ അമിതവലത്തിലും ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 11
പിശാചിരെ തന്റെജ്ഞാടു എതിത്തുനില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിരെ
സ്വർഘയുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. 12 നമുക്കു പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങജ്ഞാട്ടം,
വാഴചക്കജ്ഞാട്ടം അധികാരങ്ങജ്ഞാട്ടം തും അധ്യകാരത്തിരെ ലോകാധിപതിക്കജ്ഞാട്ടം
സഫ്രാക്കങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും അന്തേ. (അം 9165) 13 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ദുർഘ്രിവസ്ത്രിൽ എതിപ്പാനും സകലവും സമാപിച്ചിട്ടു ഉരെച്ചു നില്പാനും കഴിയേണ്ടതിനു
ദൈവത്തിരെ സ്വർഘയുധവർഗ്ഗം എടുത്തുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങളുടെ അരാക്കു
സത്യം കെട്ടിയും നീതി എന കവചം ധരിച്ചും 15 സമാധാനസ്വിശ്വഷത്തിനായുള്ള
ഒരുക്കം 16 കാലിനു ചെറിപ്പാക്കിയും എല്ലാറ്റിനും മീതെ ദുഷ്ടരെ തീയന്നുകൈളു
ഞക്കയും കെടുക്കുവാന്തകതായ വിശ്വാസം എന പരിച എടുത്തുകൊണ്ടും
നില്പിൻ. 17 രക്ഷ എന ശിരസ്ത്രവും ദൈവവചനം എന ആത്മാവിരെ വാളും
കൈകക്കാൾവിൻ. 18 സകലപ്രാത്മനയാലും യാചനയാലും ഏതു നേരത്തും
ആത്മാവിൽ പ്രാത്മിച്ചും അതിനായി ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടു സകലവിശുദ്ധമാക്കും
എനിക്കുംവേണ്ടി പ്രാത്മനയിൽ പുണ്ണ്യസ്ഥിരത കാണിപ്പിൻ. 19 ഞാൻ ചങ്ങല
ധരിച്ചു സ്ഥാനാപതിയായി സേവിക്കുന്ന സൃവിശ്വഷത്തിരെ മംം പ്രാഗത്ത്യത്തോടെ
അറിയിപ്പാൻ എരെ വായി തുറക്കുണ്ടാൾ എനിക്കു വചനം നല്കപ്പെടേണ്ടതിനും 20
ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം അതിൽ പ്രാഗത്ത്യത്തോടെ സംസാരിക്കേണ്ടതിനും
പ്രാത്മിപ്പിൻ. 21 ഞാൻ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു എരെ അവസ്ഥ നിങ്ങളും
അറിയേണ്ടതിനു പ്രിയ സഹോദരനും കത്താവിൽ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനുമായ
തിഹിക്കോസ് നിങ്ങളാടു സകലവും അറിയിക്കും. 22 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
വസ്തുത അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്രസിപ്പിപ്പാനുമായി
ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 പിതാവായ
ദൈവത്തിക്കൽനിനും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിക്കൽ നിനും സഹോദരമാക്കു
സമാധാനവും വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹവും എല്ലാവരോടും കൂടെ കൂപ
ഇരിക്കുമാറാക്കു.

പിലിപ്പർ

1 കീസ്തുയേശുവിൻ്റെ ഭാസമാരായ പെണ്ഠലാസ്യം തിമോമെത്യാസ്യം പിലിപ്പിയിൽ കീസ്തുയേശുവിലുള്ള സകലവിശുദ്ധമാക്കും അഖ്യക്ഷമാക്കും ശുദ്ധേഷകമാക്കും കുടക എഴുതുന്നത്: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തികൽനിന്നും കത്താവായ കീസ്തുയേശുവികൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു ക്യപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന സകലപ്രാത്മനയില്ലും എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ പ്രാത്മിച്ചും 4 നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രീസ്തുവിൻ്റെ നാജോളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 5 ഒന്നാം നാശമുതൽ ഇതുവരെയും സുവിശേഷജ്ഞാപണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള കുട്ടായ്മനിമിത്തം 6 ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓക്കുനോശ ഒക്കെയും എൻ്റെ ദൈവത്തിനു സ്ത്രോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 ക്യപയിൽ എനിക്കു കുട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ ഒക്കെയും എൻ്റെ ബന്ധനങ്ങളിലും സുവിശേഷത്തിൻ്റെ പ്രതിവാദത്തിലും സ്ഥിരികരണത്തിലും ഞാൻ എൻ്റെ ഹ്യദയത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്നും അങ്ങനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നതു എനിക്കു ന്യായമല്ലോ. 8 കീസ്തുയേശുവിൻ്റെ ആദ്രത്തോടെ ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണുന്ന എത്ര വാഞ്ഛിക്കുന്നു എന്നതിനു ദൈവം സാക്ഷി. 9 നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം മേല്ക്കുമേൽ പരിജ്ഞനാനത്തിലും സകലവിവേകത്തിലും വംഡിച്ചു വന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ഭേദാദ്വേജങ്ങളും വിവേചിപ്പാരാക്കും എന്നും കീസ്തുവിൻ്റെ നാജിലേക്കു നിമ്മലമാരും ഇടച്ചയില്ലാത്തവരും 11 ദൈവത്തിൻ്റെ മഹത്യത്തിനും പുകഴചെക്കുമായിട്ടു യേശുക്രീസ്തുവിനാൽ നിതിഫലം നിരന്തരവരുമായി തീരേണ്ടു എന്നും ഞാൻ പ്രാത്മികകുന്നു. 12 സഹോദരനാരെ, എനിക്കു ഭവിച്ചതു സുവിശേഷത്തിൻ്റെ അഭിവ്യഥിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ ഞാൻ ഇള്ളിക്കുന്നു. 13 എൻ്റെ ബന്ധനങ്ങൾ കീസ്തുനിമിത്തമാകുന്നു എന്നു അകന്ദിപട്ടാളത്തിൽ ഒക്കെയും ശേഷം എല്ലാവക്കും തെളിവായി വർക്കയും 14 സഹോദരനാർ മികപേരും എൻ്റെ ബന്ധനങ്ങളാൽ കത്താവിൽ ബൈഥും പുണ്യ ദൈവത്തിൻ്റെ വചനം ഭയംകൂടാതെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ അധികം തുനിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ചിലർ കീസ്തുവിനെ അസൂയയും പിണകവുംനിമിത്തം പ്രസംഗിക്കുന്നു; 16 ചിലരേ നല്ല മനസ്സുാടെ തന്നെ. അവർ സുവിശേഷത്തിൻ്റെ പ്രതിവാദത്തിനായിട്ടു ഞാൻ ഇവിടെ കീടകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടും അതു സ്നേഹത്താൽ ചെയ്യുന്നു. 17 മറ്റവരേ എൻ്റെ ബന്ധനങ്ങളിൽ എനിക്കു ചേശം വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു നിമ്മലതയോടെയല്ല ശാംഖതാൽ അത്രെ കീസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. 18 പിന്നെ എത്തു? നാട്യമായിട്ടോ പരമാത്മമായിട്ടോ ഏതുവിധമായാലും കീസ്തുവിനെ അല്ലോ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. ഇതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; ഇനിയും സന്തോഷിക്കും. 19 നിങ്ങളുടെ പ്രാത്മനയാലും യേശുക്രീസ്തുവിൻ്റെ ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും അതു എനിക്കു രക്ഷാകാരനാമായിത്തീരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 20 അങ്ങനെ ഞാൻ നേരിലും ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ പുണ്ണം ബൈഥും കീസ്തു എൻ്റെ ശരീരത്തികൽ ജീവനാൽ ആകടു മരണത്താൽ ആകടു എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും

മഹിമപ്പട്ടകേയുള്ള എന്നു പ്രതീക്ഷികയും പ്രത്യാഗ്രികയും ചെയ്യുന്നു. 21 എനിക്കും ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നതു ലാഭവും ആകുന്നു. 22 എന്നാൽ ജയത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എൻ്റെ വേലക്കു മലം വരുമെങ്കിൽ ഏതു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. 23 ഇവ രണ്ടിനാലും ഞാൻ തെരുങ്ങുന്നു; വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്കു കാംക്ഷയുണ്ടു്; അതു അതുപരമല്ലോ. 24 എന്നാൽ ഞാൻ ജയത്തിൽ ഇതിക്കുന്നതു നിങ്ങൾനിമിത്തം ഏറെ ആവശ്യം. 25 ഇങ്ങനെ ഉരച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭിവ്യാദിക്കും സന്തോഷത്തിനുമായി തന്നെ ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കും എന്നും നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടുകൂടെ ഇതിക്കും എന്നും അറിയുന്നു. 26 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുന്നതിനാൽ എന്നക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശ്നസ ക്രിസ്തുയേശ്വരിൽ വല്ലിപ്പാൻ ഇടയാകും. 27 ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു കണ്ടിട്ടോ ദുരത്തിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കേട്ടിട്ടോ നിങ്ങൾ ഏകാത്മാവിൽ നിലനിന്നു എതിരാളികളാൽ നന്നില്ലം കുല്യങ്ങിപ്പാകാതെ ഏകമന്മൈയും സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിനായി പോരാട്ടു കഴിക്കുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിനു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു യോഗ്യമാംവണ്ണു മാത്രം നടപ്പിൽ. 28 ഇതു അവരുടെ നാശത്തിനും നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും രൂ അടയാളമാകുന്നു; 29 അതു ദൈവം തന്നെ വെച്ചതാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിപ്പാൻ മാത്രമല്ല അവനു വേണ്ടി കഴും അനുവോദ്ധാനും കൂടെ നിങ്ങൾക്കു വരു നല്കിയിരിക്കുന്നു. 30 നിങ്ങൾ ഏകൽ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ എന്നക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതുമായ അതേ പോരാട്ടു നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാല്ലോ.

2 ക്രിസ്തുവിൽ വല്ല പ്രഭ്രാധനവും ഉണ്ടക്കിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ വല്ല ആശ്വാസവും ഉണ്ടക്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ വല്ല കൃത്യമയും ഉണ്ടക്കിൽ, വല്ല ആദ്ധ്യതയും മനസ്സിലിവും ഉണ്ടക്കിൽ, 2 നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സിള്ളവരായി ഏകസ്നേഹം പുണ്ഡു ഒച്ചകമത്യപ്പെട്ടു ഏകഭാവമുള്ളവരായി ഇങ്ങനെ എൻ്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. 3 ശാംതതാലോ ദുരഭീമാനത്താലോ നന്നു ചെയ്യാതെ താഴ്മയോടെ ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാർ ശ്രേഷ്ഠം എന്നു എണ്ണിക്കൊണ്ടവിൻ. 4 ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണവും കൂടെ നോക്കേണം. 5 ക്രിസ്തുയേശ്വരിലുള്ള ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുടെ. 6 അവൻ ദൈവരുപത്തിൽ ഇരിക്കേ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു വിചാരിക്കാതെ 7 ദാസതുപം ഏടുത്തു മനുഷ്യസാദ്യശ്രദ്ധത്തിലായി തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ചു വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി 8 തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മരണത്തോളം ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നെ, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു ദൈവവും അവനെ ഏറ്റവും ഉയർത്തി സകലനാമത്തിനും മേലായ നാമം നല്കി; 10 അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ നാമത്തിക്കുൽ സ്വല്പാകരുടെയും ഭൂലോകരുടെയും അഡ്യാലോകരുടെയും മുഴക്കാൽ ഒക്കയും മടങ്ങുകയും 11 എല്ലാനാവും “യേശുക്രിസ്തു കത്താവു്” എന്നു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യത്തിനായി ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. 12 അതുകൊണ്ടു, പ്രിയമുള്ളവരെ, നിങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും അനുസരിച്ചതുപോലെ ഞാൻ അതിക്കത്തിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല ഇന്നു ദുരത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും അധികമായി ദയത്തോടും വിനയലോടും കൂടെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി പ്രവർത്തിപ്പിൻ. 13 ഇപ്പിക്ക

എന്നതും പ്രവർത്തിക്കെ എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവമല്ലോ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 14 വക്രതയും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടപിൽ നിങ്ങൾ അനിദ്യരൂപ പരമാത്മികളും ദൈവത്തിന്റെ നിഷ്കളക്കമകളും ആകേണ്ടതിനു എല്ലാം പിറുപിറുപ്പും വാദവും കൂടാതെ ചെയ്യിൻ. 15 അവരുടെ ഉടയിൽ നിങ്ങൾ ജീവൻസേ വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ജോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു. 16 അങ്ങനെ ഞാൻ ഓടിയതും അഭ്യാസിച്ചതും വെറുതെയായില്ല എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ എനിക്കു പ്രശാസ ഉണ്ടാകും. 17 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന യാഗം അപ്പിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ എന്റെ രക്തം ഒഴിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞാൻ സന്നോഷിക്കും; നിങ്ങളോടു എല്ലാവരോടും കൂടെ സന്നോഷിക്കും. 18 അങ്ങനെ തന്നെ നിങ്ങളും സന്നോഷിപ്പിൻ; എന്നോടുകൂടെ സന്നോഷിപ്പിൻ; 19 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വന്നതുത അഡിണ്ടിട്ടു എനിക്കു മനം തന്നുകേണ്ടതിനു തിമോമെയൊസിനെ വേഗത്തിൽ അങ്ങാടു അയക്കാം എന്നു കത്താവായ യേശുവിൽ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പരമാത്മമായി കരുതുവാൻ തുല്യചിത്തനായി എനിക്കു മറ്റാരുമില്ല. 21 യേശുക്രിസ്തവിന്റെ കായ്മല്ല സ്വന്ത് കായ്മത്രെ എല്ലാവരും നോക്കുന്നു. 22 അവനോ മകൻ അപ്പനു ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്നോടുകൂടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ സേവചെയ്തു എന്നുള്ള അവരെന്റെ സിഖിത നിങ്ങൾ അഡിയുന്നുവല്ലോ. 23 ആകയാൽ എന്റെ കായ്മം എങ്ങനെ ആകും എന്നു അഡിണ്ടെ ഉടനെ ഞാൻ അവനെ അയച്ചാൻ ആശിക്കുന്നു. 24 ഞാനും വേഗം വരും എന്നു കത്താവിൽ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 എന്നാൽ എന്റെ സഹോദരനും കൃത്യവേലക്കാരനും സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ആത്മനും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിനു ശുശ്രൂഷിച്ചവനുമായ എപ്പറമ്പാദിത്തൊസിനെ നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ അയക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നു എനിക്കു തോന്തി. 26 അവൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണുന്ന വാഞ്ഛിച്ചും താൻ ഭീമായി കിടന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടതുകൊണ്ടു വ്യസനിച്ചുമിരുന്നു. 27 അവൻ ഭീമം പിടിച്ചു മരിപ്പാറിരുന്നു സത്യം; എക്കിലും ദൈവം അവനോടു കരുണാചെയ്തു; അവനോടു മാത്രമല്ല, എനിക്കു ആവത്തിനേൽ ആഖാരം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നോടും കരുണാചെയ്തു. 28 ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ വീണ്ടും കണ്ടു സന്നോഷിപ്പാനും എനിക്കു ആഖാരം കുറവാനും ഞാൻ അവനെ അധികം ജാഗ്രതയോടെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. 29 അവനെ കത്താവിൽ പുണ്ണ്ണസന്നോഷത്തോടെ കൈകൈകാശവിൻ; ഇങ്ങനെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ കുറവു തീപ്പാനല്ലോ അവൻ തന്റെ പ്രാണനേപ്പോലും കരുതാതെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലനിമിത്തം മരണത്തോളം ആയ്പോയതു.

3 എവിൽ എന്റെ സഹോദരനാരെ, കത്താവിൽ സന്നോഷിപ്പിൻ. അതേ കായ്മം നിങ്ങൾക്കു പിനെന്നയും എഴുതുന്നതിൽ എനിക്കു മടപ്പില്ല; നിങ്ങൾക്കു അതു ഉറപ്പുമാകുന്നു 2 നായ്ക്കളെ സുക്ഷിപ്പിൻ; ആകാത്ത വേലക്കാരെ സുക്ഷിപ്പിൻ; വിശ്വദനക്കാരെ സുക്ഷിപ്പിൻ. 3 നാമല്ലോ പരിശേഖനക്കാർ; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു ആരാധിക്കയും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പ്രശാസിക്കയും ജയത്തിൽ ആശയിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാം തന്നെ. 4 പക്ഷേ എനിക്കു ജയത്തിലും ആശയിപ്പാൻ വകയുണ്ടു്; മറ്റാക്കാനും ജയത്തിൽ ആശയിക്കാം എന്നു

തോന്തിയാൽ എനിക്കു അധികം; ۵ എട്ടാം നാളിൽ പരിപ്രേഖന ഏറ്റവൻ; തിന്റെയേൽജാതിക്കാരൻ; ബൈന്മീനിൻ ശോത്രക്കാരൻ; എബോയർിൽനിന്നു ജനിച്ച എബോയൻ; ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു പരിശൻ; 6 ശുഷ്കകാന്തി സംബന്ധിച്ചു സഭയെ ഉപദ്രവിച്ചവൻ; ന്യായപ്രമാണത്തിലെ നീതി സംബന്ധിച്ചു അനിസ്യൻ. 7 എകിലും എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു ഒക്കയും ഞാൻ ക്രിസ്തുനിമിത്തം ചേതം എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 8 അത്യയുമ്പു, എന്തേ കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിനെന്തേ ശ്രേഷ്ഠതമിന്ത്യം ഞാൻ ഇപ്പോഴും എണ്ണാം ചേതം എന്നു എണ്ണുന്നു. 9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിന്നും ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള എണ്ണേസ്വന്തനിതിയല്ല, ക്രിസ്തുവികലുള്ള വിശ്വാസംമുലം ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവക്കു നൽകുന്ന നീതി തന്നെ ലഭിച്ചു 10 അവനിൽ ഇൻകേണ്ടതിന്നും അവൻ്തേ മാനന്തോടു അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ടു അവനെയും അവൻ്തേ പുനരുത്ഥാനത്തിനെന്തേ ശക്തിയെയും 11 അവൻ്തേ കഷ്ണാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയെയും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതിന്നും ഇങ്ങനെ വല്ലവിധേനയും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കേണം എന്നുവെച്ചും ഞാൻ അവൻ്തേനിമിത്തം എണ്ണാം ഉപേക്ഷിച്ചു ചവറു എന്നു എണ്ണുന്നു. 12 ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നോ തിക്കണ്ണവനായി എന്നോ അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുയേശുവിനാൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കും അതു പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ചു പിന്തുടരുന്നതെയുള്ളു. 13 സഹോദരന്മാരെ, ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്നില്ല. 14 ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിന്നിലുള്ളതു മനനും മുന്നിലുള്ളതിനു അത്തെല്ലാംകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിനെന്തേ പരമവിളിയുടെ വിരുതിനായി ലാക്കിലേക്കു ഓടുന്നു. 15 നമ്മിൽ തിക്കണ്ണവർ ഒക്കയും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊൾക്ക; വല്ലതില്ലോ നിങ്ങൾ വേരു വിധമായി ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം അതുവും നിങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. 16 എന്നാൽ നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിജ്ഞാനം തന്നെ അനുസരിച്ചുനടക്കുക. 17 സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ എണ്ണാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിൻ; തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു മാതൃകപ്രകാരം നടക്കുന്നവരെയും കൂടിക്കൊൾവിൻ. 18 ഞാൻ പലപ്പോഴും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അനേകർ ക്രിസ്തുവിനെന്തേ ക്രൂഷിനും ശത്രുക്കളെയായി നടക്കുന്നു എന്നു ഇപ്പോൾ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 19 അവരുടെ അവസാനം നാശം; അവരുടെ ദൈവം വയറു; ലജ്ജയായതിൽ അവക്കു മാനം തോന്നുന്നു; അവർ ഭൂമിയിലുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 20 നമ്മുടെ പെണ്ണത്തുമോ സ്വർത്തതിൽ ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു കത്താവായ യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും എന്നു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. 21 അവൻ സകലവും തനിക്കു കീഴ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന തന്റേ വ്യാപാരഗ്രാമത്തിനെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റേ മഹത്യമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

4 അതുകൊണ്ടു എന്തേ പ്രിയരും വാഞ്ഛിത്തരുമായ സഹോദരന്മാരെ, എന്തേ സന്തോഷവും കിരീടവുമായുള്ളേണ്ടാരെ, ഇങ്ങനെ കത്താവിൽ നിലനില്പിൻ, പ്രിയമുള്ളവരേ. 2 കത്താവിൽ എക്കച്ചിന്തയാടിരിപ്പാൻ ഞാൻ യുവൊദ്യായയും സുന്തുകരയും പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 സാക്ഷാൽ ഇണയാളിയായുള്ളേണ്ടാവേ, അവക്കു തുണ നിലക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു; ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള ചേമന്ത് മുതലായ എന്തേ കൂടുവേലക്കാരുമായി ആ

സ്ത്രീകൾ എന്നോടുകൂടെ സുവിശേഷജോഷണത്തിൽ പോരാടിയിരിക്കുന്നു. 4
 കത്താവിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ പിനെയും
 പറയുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ സൗമ്യത സകലമനുശ്ശരും അറിയുടെ; കത്താവു വരുവാൻ
 അടുത്തിരിക്കുന്നു. 6 ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിചാരപ്പെടരുതു; എല്ലാറില്ലും പ്രാത്മനയാലും
 അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സ്ത്രോതത്തോടുകൂടെ ദൈവങ്ങളാടു
 അറിയിക്കയെത്ര വേണ്ടതു. 7 എന്നാൽ സകലബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവ
 സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹ്യത്യാന്തരജ്ഞയും നിന്നവുകരജ്ഞയും ക്രിസ്തുയേശുവിഖ്യൻ
 കാക്കും. 8 എടുവിൽ സഹോദരന്മാരെ, സത്യമായതു ഒക്കെയും ഘടനമായതു
 ഒക്കെയും നീതിയായതു ഒക്കെയും നിമ്മലമായതു ഒക്കെയും രമ്യമായതു ഒക്കെയും
 സല്ലക്കിൽത്തിയായതു ഒക്കെയും സർഗ്ഗണമോ പുകഴ്ചയോ അതു ഒക്കെയും
 ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 9 എന്നോടു പറിച്ചും ശമിച്ചും കേട്ടും കണ്ണുമുള്ളതു
 പ്രവർത്തിപ്പിൻ; എന്നാൽ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും.
 10 നിങ്ങൾ പിനെയും എനിക്കു വേണ്ടി വിചാരിപ്പിൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ ഞാൻ
 കത്താവിൽ പള്ളരെ സന്തോഷിച്ചു; മുമ്പു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു.
 എങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയില്ല. 11 ബുദ്ധിമുട്ടു നിമിത്തമല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു;
 ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ അലംഭാവത്തേടാടിരിപ്പാൻ ഞാൻ പറിച്ചിട്ടുണ്ടു. 12 താഴ്ചയിൽ
 ഇരിപ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും എനിക്കു അറിയാം; തൃപ്തനായിരിപ്പാനും
 വിശനിരിപ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും ബുദ്ധിമുട്ടു അനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം
 ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 എന്നെന്ന ശക്തനാക്കുന്നവർമ്മവാനരം ഞാൻ
 സകലത്തിനും മതിയാക്കുന്നു. 14 എങ്കിലും എന്റെ കാശ്ചതയിൽ നിങ്ങൾ കൂട്ടായ്മ
 കാണിച്ചതു നന്നായി. 15 ഫിലിപ്പീരേ, സുവിശേഷജോഷണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
 ഞാൻ മക്കലെന്നായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാൻ നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ ഒരു സഭയും
 വരവുചെലവുകായ്ത്തിൽ എന്നോടു കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചില്ല എന്നു നിങ്ങളും അറിയുന്നു.
 16 തെസ്റ്റലോനിക്കൃതിലും എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഒന്നു രണ്ടു
 വട്ടം അയച്ചുതന്നുവരുമ്പോ. 17 ഞാൻ ദാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ
 കണക്കിലേക്കു എറുന്ന ഫലം അതേതു ആഗ്രഹിക്കുന്നതു. 18 ഇപ്പോൾ എനിക്കു
 വേണ്ടുന്നതു എല്ലാം ഉണ്ടു; സമൃദ്ധിയായുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അയച്ചുതന്നു
 സൗരഭ്യവാസനയായി ദൈവത്തിനു പ്രസാദവും സുഗ്രാഹ്യവുമായ യാഗമായി
 എപ്പേരുമാറിതെത്താസിന്റെ കയ്യാൽ ഞാൻ പ്രതിഗ്രഹിച്ചു തൃപ്തനായിരിക്കുന്നു.
 19 എന്റെ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു ഒക്കെയും മഹത്യത്തോടെ തന്റെ
 ധനത്തിനൊന്നാത്തവല്ലോ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പുരുഷമായി തീർത്തുതരും. 20 നമ്മുടെ
 ദൈവവും പിതാവുമായവനു എന്നെന്നേക്കും മഹത്തം. ആമേൻ. (ശിഖ 4165) 21
 ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനെന്നും വന്നുനും ചെയ്യിൻ. എന്നോടുകൂടെയുള്ള
 സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്നുനും ചെയ്യുന്നു. 22 വിശുദ്ധമാർ എല്ലാവരും വിശേഷാൽ
 ഒക്കെസ്തുവും അരമനയിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ വന്നുനും ചെയ്യുന്നു. 23 കത്താവായ
 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂപ് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കും.

കൊല്ലാസ്യർ

1 ദൈവശ്ശത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പാസ്തലനായ പേരലോസും സഹോദരനായ തിമോമെയോസും കൊല്ലാസ്യത്തിലുള്ള വിശുദ്ധമാരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വന്ത സഹോദരരാമായവക്കു എഴുതുന്നതു്; 2 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിക്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു ക്യപത്യും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു്. 3 സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ നിങ്ങൾ മുസു കേടുതായി സ്വർത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശനിമിത്തം, 4 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സകലവിശുദ്ധമാരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു തെങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാത്മികരയിൽ എപ്പോഴും 5 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുകീസ്തവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നു. 6 ആ സുവിശേഷം സ്വർദ്ധാക്കത്തിലും എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ അടുകലെും എത്തി; നിങ്ങൾ ദൈവക്യപരയ യമാത്മമായി കേടുവിഞ്ഞ നാർമ്മതൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്നപോലെ സ്വർദ്ധാക്കത്തിലും മലം കായിച്ചും വഡിച്ചും വരുന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ തെങ്ങളുടെ പ്രിയ സഹായ്യത്തായ എഴുഫ്രാസിനോടു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ; 8 അവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വന്ത ശുശ്രാഷകനും നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനാലുള്ള സ്നേഹം തെങ്ങളോടു അറിയിച്ചവനും ആകുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു തെങ്ങൾ അതു കേടു നാൾ മുതൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ പ്രാത്മികവുന്നു. 10 നിങ്ങൾ പുണ്ണ്യപ്രസാദത്തിനായി കത്താവിന്നു യോഗ്യമാക്കുംവരുണ്ണം നടന്നു, ആത്മികമായ സകല ജാതാനത്തിലും വിവേകത്തിലും അവൻ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിരന്തരവരേണും എന്നും സകല സർപ്പവ്യത്തിയിലും മലം കായിച്ചു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരേണ്ടെന്നും 11 സകല സഹിഷ്ണുതക്കും തീർഖക്ഷമമക്കുമായി അവൻ മഹത്യത്തിന്റെ വല്ലഭത്തിന്നും ഏതൊക്കെനും പുണ്ണ്യശക്തിയോടെ ബലപ്പേണ്ടെന്നും 12 വിശുദ്ധമാക്കും വെളിച്ചത്തിലുള്ള അവകാശത്തിനായി നമ്മ പ്രാപ്തനാരാക്കുകയും 13 നമ്മ ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു വിടുവിച്ചു തന്റെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിലാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്ത പിതാവിന്നു സന്നോധത്തോടെ സ്ത്രോതരം ചെയ്യുന്നവരാക്കേണും എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14 അവനിൽ നമുക്കു പാപമോചനമെന്ന പീണണടക്കപ്പും ഉണ്ടു്. 15 അവൻ അദ്യശ്രൂനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും സ്വർസ്യശ്രീക്കും ആദ്യജാതനും ആകുന്നു. 16 സ്വർത്തതിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ദ്വശ്രമായതും അദ്യശ്രമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ ആകടു കത്തുത്തുങ്ങൾ ആകടു വാഴ്ചകൾ ആകടു അധികാരങ്ങൾ ആകടു സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു്; അവൻ മുഖാന്തരവും അവന്നായിട്ടും സകലവും സ്വഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 17 അവൻ സ്വർത്തതിന്നും മുന്നോട്ടുവൻ; അവൻ സകലത്തിന്നും ആധാരമായിരിക്കുന്നു. 18 അവൻ സദ എന്ന ശരീരത്തിന്റെ തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും താൻ മുന്നനാക്കണംതിന്നു അവൻ ആരംഭവും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ആദ്യനായി എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു. 19 അവനിൽ സർവ്സസ്വർത്തയും വസിപ്പാനും 20 അവൻ ക്രൂഷിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തംകൊണ്ടു അവന്നുമുഖാന്തരം സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭൂമിയിലുള്ളതോ സ്വർത്തതിലുള്ളതോ സകലത്തെയും

അവനെക്കാണ്ടു തനോടു നിരപ്പിപ്പാനും പിതാവിനും പ്രസാദം തോനി. 21 മുന്നെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകാണ്ടു അകന്നവരും ശത്രുകളുമായിരുന്ന നിങ്ങളെ 22 അവൻ മുന്നിൽ വിശ്വലഭരും നിഷ്കളുകൾ കുറമില്ലാത്തവരുമായി നിറുത്തേണ്ടതിനു അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജയശർിതത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ നിരപ്പിച്ചു. 23 ആകാശത്തിന്കീഴെ സകലസ്യാശ്വികളുടെയും ഇടയിൽ ഓലാഷിച്ചും പെത്രലോസ് എന്ന തൊൻ ശുശ്രൂഷകനായിത്തീന്തും നിങ്ങൾ കേടുമിരിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ഇളകാതെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരും സ്ഥിരതയുള്ളവരുമായി വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ടാൽ അങ്ങനെ അവൻ മുന്നിൽ നില്ക്കും. 24 ഇപ്പോൾ തൊൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള കഴാനുഡവങ്ങളിൽ സന്തോഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ കഴഞ്ഞളിൽ കുറവായുള്ളതു എൻ്റെ ജയത്തിൽ സഭയായ അവൻ ശത്രീതതിനുവേണ്ടി പൂർപ്പിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ദൈവം എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗപ്രകാരം ദൈവപചനാശണം നിവർത്തിക്കേണ്ടതിനു തൊൻ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു. 26 അതു പുസ്തകാലങ്ങൾക്കും തലമറികൾക്കും മറഞ്ഞുകിടന്ന മമ്മം ഏകില്ലും ഇപ്പോൾ അവൻ വിശ്വലഭരും വെളിപ്പേട്ടിരിക്കുന്നു. (അം 416) 27 അവരോടു ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഈ മമ്മതിന്റെ മഹിമാധാനം എന്തെന്നു അറിയിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു ഇഷ്ടമായി; ആ മമ്മം മഹത്യത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു തന്നേ. 28 അവനെ തങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഏതു മനുഷ്യനെന്നും ക്രിസ്തുവിൽ തിക്കണ്ടവനായി നിറുത്തേണ്ടതിനു ഏതു മനുഷ്യനെന്നും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ഏതു മനുഷ്യനോടും സകല ജനങ്ങന്തെതാടും കൂടെ ഉപദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 29 അതിനായി തൊൻ എന്നിൽ ബലത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്ന അവൻ വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവള്ളം പോരാടിക്കൊണ്ടു അഭ്യാസിക്കുന്നു.

2 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യയിലുള്ളവക്കും ജയത്തിൽ എൻ്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാവക്കും വേണ്ടി, 2 അവർ ക്രിസ്തുവെന്ന ദൈവമമ്മതിന്റെ പരിജ്ഞാനവും വിവേകപുസ്തകതയ്യുടെ സമ്പത്തും പ്രാപിപ്പാന്തകവെള്ളം സ്നേഹത്തിൽ ഏകീവിച്ചിട്ടു ഹ്യദയങ്ങൾക്കു ആദ്യാസം ലഭിക്കേണം എന്നുവെച്ചും തൊൻ ഏതു വലിയ പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിവാൻ തൊൻ ഇഞ്ചിക്കുന്നു. 3 അവനിൽ ജനങ്ങന്തിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ ഒക്കയും ഗൃഹത്തമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു. 4 വർഷികരണവാക്കുകാണ്ടു ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ തൊൻ ഇതു പറയുന്നു. 5 തൊൻ ശർഀരംകൊണ്ടു ആരംഭമനേകിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു കൂടെയുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ ക്രമവും ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കളുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയും കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു. 6 ആകയാൽ നിങ്ങൾ കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കൈകൈകാണ്ടതുപോലെ അവൻ കുട്ടായ്മയിൽ നടപ്പിൽ; 7 അവനിൽ വേരുന്നിയും ആത്മികവല്ലന പ്രാപിച്ചും നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നിനു ഒത്തവള്ളം വിശ്വാസത്താൽ ഉരേച്ചും സന്തോത്തത്തിൽ കവിഞ്ഞും ഇഞ്ചിപ്പിൽ. 8 തത്രജനങ്ങന്നവും വെറും വഞ്ചനയുംകൊണ്ടു ആരും നിങ്ങളെ കവന്നുകളയാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിപ്പിൽ; അതു മനുഷ്യരുടെ സന്ധാരയത്തിനു ഒത്തവള്ളം, ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്കു ഒത്തവള്ളം അല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിനു

ഒത്തവള്ളമുള്ളതല്ല. 9 അവനിലല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ സർസവുള്ളതയും ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നതു. 10 എല്ലാവാഴച്ചെകക്കും അധികാരത്തിനും തലയായ അവനിൽ നിങ്ങൾ പരിപുണ്ണരായിരിക്കുന്നു. 11 അവനിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിപ്രേക്ഷന്തയാൽ ജ്യാഗ്രരിൽ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞതിനാൽ തന്നെ കൈകൊണ്ടില്ലാത്ത പരിപ്രേക്ഷന്തയും ലഭിച്ചു. 12 സന്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടു അടക്കപ്പെടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഉയിരെത്തശുനേന്മലിച്ച ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ അവനോടുകൂടു നിങ്ങളും ഉയിരെത്തശുനേന്മലിക്കയും ചെയ്തു, 13 അതിക്രമങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ ജ്യാഗ്രരിൽ അഗ്രചമ്മത്തിലും മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ, അവനോടുകൂടു ജീവിപ്പിച്ചു; 14 അതിക്രമങ്ങൾ ഒക്കയും നമ്മാടു കഷമിച്ചു ചട്ടങ്ങളാൽ നമുക്കു വിത്രോധ്യവും പ്രതികുലവുമായിരുന്ന കാര്യാത്മക മായിച്ചു കുറിൽ തന്റെ നടവിൽനിന്നു നീക്കികക്കുന്നതു; 15 വാഴച്ചെക്കളെയും അധികാരങ്ങളെയും ആയുധവർഗ്ഗം വെച്ചിച്ചു കുറിൽ അവരുടെമേൽ ജയ്യോത്സവം കൊണ്ടാടി അവരെ പരസ്യമായ കാഴ്ചയാക്കി. 16 അതുകൊണ്ടു കൈഷണപാനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു പെരുന്നാൾ വാവു ശമ്പളത്ത് എന്നീ കായ്ക്കിയിലോ ആരും നിങ്ങളെ വിധിക്കരുതു. 17 ഇവ വരുവാനിരുന്നവയുടെ നിശ്ചലത്രേ; ദേഹം എന്നതോ ക്രിസ്തുവിനുള്ളതു. 18 താഴ്മയിലും ദുരന്താരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ചു സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കയും തന്റെ ജ്യാമനസ്തിനാൽ വെറുതെ ചീകരയും തലയെ മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരും നിങ്ങളെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുതു. 19 തലയായവനിൽ നിന്നല്ലോ ശരിരം മുഴുവൻ സന്ധികളാലും തന്റെ കൂടുലും ചെവതന്നും ലഭിച്ചും ഏകീനവിച്ചും ദൈവികമായ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടു ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു ഏകിൽ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെപ്പോലെ 21 മാനുഷക്ലൂനകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും അനുസരണയായി: പിടിക്കരുതു, രൂചിക്കരുതു, തൊടരുതു എന്നുള്ള ചട്ടങ്ങൾക്കു കീഴപെടുന്നതു എന്തു? 22 ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ നശിച്ചു പോകുന്നതതേരെ. 23 അതു ഒക്കയും സേപ്പാരാധനയിലും താഴ്മയിലും ശരിരത്തിന്റെ ഉപേക്ഷയിലും രസിക്കുന്നവക്കും ഇതാന്തരത്തിന്റെ പേരു മാത്രമുള്ളതു; ജ്യാഗ്രിലാഷം അടക്കുവാനോ പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.

3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടു ഉയിരെത്തശുനേന്മലിക്കുന്നു ഏകിൽ ക്രിസ്തുദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു അന്നേപ്പിപ്പിൻ. 2 ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല ഉയരത്തിലുള്ളതു തന്നെ ചിന്തിപ്പിൻ. 3 നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടു ദൈവത്തിൽ മരണതിരിക്കുന്നു. 4 നമ്മുടെ ജീവനായ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുന്നോൾ നിങ്ങളും അവനോടുകൂടു തേജസ്സിൽ വെളിപ്പെടും. 5 ആകയാൽ ദുന്ദർപ്പം, അശുഖി, അതിരാഗം, ദുഃഖം, വിഗ്രഹാരാധനയായ അത്യാഗഹം ഇങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ മരിപ്പിപ്പിൻ. 6 ഈ വകനിമിത്തം ദൈവക്കോപം അനുസരണം കെടുവരുടെമേൽ വരുന്നു. 7 അവയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം നിങ്ങളും മുഖം അവയിൽ നടന്നുപോന്നു. 8 ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളും കോപം, ക്രോധം, ഇന്ത്യ, വായിൽനിന്നു വരുന്ന ദുഷണം, ദുംബാഷണം ഇവ ഒക്കയും വിട്ടുകളിവിൻ. 9 അന്നോന്നും ഭോഷ്കു പറയരുതു; നിങ്ങൾ പഴയമനുഷ്യനെ

അവൻ്റെ പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ ഉരിഞ്ഞുകളെത്തു, 10 തന്നെ സ്വീച്ചിച്ചവൻ്റെ പ്രതിമപ്രകാരം പരിജ്ഞാനത്തിനായി പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെല്ലാ. 11 അതിൽ യവനനും തയഹുദനും എന്നില്ല, പരിപ്പേദനയും അഗ്രചന്നവും എന്നില്ല, ബഘുരൻ, ശകൻ, ഭാസൻ, സുതര്തൻ എന്നുമില്ല; കുംഭത്തുവത്രെ എല്ലാവർിലും എല്ലാം ആകുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വ്യത്യാസം വിശ്വാസം പ്രിയരുമായി മനസ്സിലിവു, ദയ, താഴ്മ, സൗമ്യത, ഭീഷ്മക്ഷമ എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 13 അന്നോന്നും പൊറുകയെല്ലാം ഒരുവനോടു ഒരുവനു വഴക്കുണ്ടായാൽ തമിൽ കഷമികയും ചെയ്യവിൻ; കത്താവു നിങ്ങളോടു കഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യവിൻ. 14 എല്ലാർത്തിനും മീതെ സമ്പ്രാർത്ഥയുടെ ബന്ധമായ സ്നേഹം ധരിപ്പിൻ. 15 ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴെട്ട്; അതിന്നും നിങ്ങൾ ഏകശർശിരമായി വിജിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നതു; നന്ദിയുള്ളവരായും ഇരിപ്പിൻ. 16 സക്കിൽത്തനങ്ങളാലും സ്ത്രുതികളാലും ആത്മികഗീതങ്ങളാലും തമിൽ പദിപ്പിച്ചും ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചും നന്ദിയോടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു പാടിയും ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം എഴുശ്രദ്ധമായി സകലജ്ഞത്വത്തോടുകൂടെ നിങ്ങളിൽ വസിക്കെട്ട്. 17 വാക്കിനാലോ ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താലും സകലവും കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്തും അവൻമുഖാന്തരം പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്നേഹത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 18 ഭായ്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ദേശാക്കന്നാക്കു കത്താവിൽ ഉചിതമാക്കുവാനും കീഴടങ്ങുവിൻ. 19 ദേശാക്കന്നാരെ, നിങ്ങളുടെ ഭായ്മാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ; അവരോടു കൈപ്പായിരിക്കയുമരുതു. 20 മകഞ്ഞേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പമാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ. ഇതു കത്താവിന്റെ ശ്രിഷ്ടമാരിൽ കണ്ണാൽ പ്രസാദകരമല്ലോ. 21 പിതാക്കന്നാരെ, നിങ്ങളുടെ മകശ്രീഡയാരുമുള്ള യജമാനമാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ; മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദുഷ്ടിജോവകളും കത്താവിനെ ദയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മുദ്യത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയോടെ അന്തേ അനുസരിക്കേണ്ടതു. 23 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു കൈയെല്ലാം മനുഷ്യക്കന്നല്ല കത്താവിനും എന്നപോലെ മനസ്സാടു ചെയ്യവിൻ. 24 അവകാശമെന്ന പ്രതിഫലം കത്താവു തരും എന്നവിന്നെത്തു കത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിപ്പിൻ. 25 അന്നായം ചെയ്യുന്നവൻ താൻ ചെയ്ത അന്നായത്തിനു ഒരുത്തു പ്രാപിക്കും; മുവപക്ഷം ഇല്ല.

4 യജമാനമാരെ, നിങ്ങൾക്കും സ്വർത്തനിൽ യജമാനൻ ഉണ്ടു എന്നിന്നെത്തു ഭാസമാരോടു നീതിയും ന്യായവും ആചരിപ്പിൻ. 2 പ്രാത്മനയിൽ ഉറ്റിതിപ്പിൻ; സ്നേഹത്രയോടെ അതിൽ ജാഗരിപ്പിൻ. 3 എനിക്കു ബന്ധനകാരണമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മമ്മം പ്രസ്താവിപ്പാൻ തകബവണ്ണം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വചനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതരികയും 4 താൻ സംസാരിക്കേണ്ടുവണ്ണം അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനും ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാത്മപ്പിൻ. 5 സമയം തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുള്ളവരോടു ഇണ്ടാനത്വാടെ പെരുമാറ്റുവിൻ. 6 ഓരോയത്തനോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉത്തരം പറയേണ്ണം എന്നു അറിയേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ വാക്കു എപ്പോഴും ക്യപയോടുകൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ

രൂചിവരുത്തിയതും ആയിരിക്കെട്ട്. 7 എന്ന് അവസ്ഥ ഒക്കെയും കത്താവിൽ പ്രിയസപ്പോദരനും വിശ്വസ്തശ്രദ്ധിഷ്ഠകനും സഹഭ്യതനുമായ തിഹിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും. 8 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യാനാളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി 9 എന്ന് അവനെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായ ഒന്നേപിരോന്ന് എന്ന വിശ്വസ്തതനും പ്രിയനുമായ സഹോദരനോടുകൂടും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടത്തെ അവസ്ഥ എല്ലാം അവർ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും. 10 എന്ന് സഹബവഹനായ അതിസ്തമ്പാസ്യം ബന്ധബാനിന്റെ മച്ചുനനായ മക്കാസ്യം — അവനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന കിട്ടുണ്ടെല്ലോ; അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവനെ കൈകൈകാൾവിൻ — 11 യുന്നതൊന്ന് എന്നു പറയുന്ന തേശവും നിങ്ങളെ വന്നനാം ചെയ്യുന്നു; പരിപ്പേദനക്കാർഡിൽ ഇവർ മാത്രം ദൈവരാജ്യത്തിനു കൂടുവേലക്കാരായിട്ടു എന്നിക്കു ആശ്വാസമായിത്തീർന്നു. 12 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ഭാസനായ എപ്പുമ്മാസ് നിങ്ങളെ വന്നനാം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ തിക്കണ്ണവരും ദൈവഹിതം സംബന്ധിച്ചാക്കെയും പുണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവരുമായി നില്ക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രാത്മനയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പോരാടുന്നു. 13 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യകാക്കും ധിയരപൊലിക്കാക്കും വേണ്ടി അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിനു എന്ന സാക്ഷി. 14 ദൈവനായ പ്രിയ ലൂക്കാസ്യും ദേമാസ്യും നിങ്ങളെ വന്നനാം ചെയ്യുന്നു. 15 ലവുദിക്യത്തിലെ സഹോദരനാക്കും നൂംഫെക്കും അവളുടെ വിശ്വിലെ സഭക്കും വന്നനാം ചൊല്ലുവിൻ. 16 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ലേവനും വായിച്ചു തീന്നശേഷം ലവുദിക്യസഭയിൽ കൂടെ വായിപ്പിക്കെയും ലവുദിക്യത്തിനിനുള്ളതു നിങ്ങളും വായിക്കെയും ചെയ്യിൻ. 17 അപ്പിരപ്പുസിനോടു കത്താവിൽ ലഭിച്ച ശുശ്രൂഷ നിവത്തിപ്പാൻ നോക്കേണ്ണം എന്നു പറവിൻ. 18 പെഞ്ചലോസായ എന്ന് സ്വന്തകയ്യാലെ വന്നനാം; എന്ന് ബന്ധനങ്ങളെ ഓത്തുകൊശവിൻ. ക്യപ നിങ്ങളോടുകൂടും ഇരിക്കുമാറാക്കെട്ട്.

1 തെസ്റ്റുലോനിക്കൂർ

1 പെപ്പലോസും സില്യാറോസും തിമോഫേയാസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ഉള്ള തെസ്റ്റുലോനിക്കൂസഭക്കു എഴുതുന്നതു്: നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 2 ഞങ്ങളുടെ ഫ്രാദ്മന്ത്യിൽ നിങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വേലയും സ്നേഹപ്രയത്നവും 3 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയുടെ സ്ഥിരതയും ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവൻ്തെ സന്നിധിത്തിൽ ഓത്തു 4 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവക്കും വേണ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തിനു സ്ത്രോത്രം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്താൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടു സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 5 ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല, ശക്തിയോടും പരിശുഭാത്മാവോടും ബഹുനിശ്ചയത്തേതാടും കൂടെ ആയിരുന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു; നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എങ്ങനെ പെരുമാറിയിരുന്നു എന്നു അറിയുന്നുവെല്ലോ. 6 ബഹുകഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടിവനിട്ടും നിങ്ങൾ പരിശുഭാത്മാവിന്റെ സന്തോഷത്തേതാടെ വചനം കൈകെക്കാണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും കത്താവിനും അനുകാരികളായിത്തീർന്നു. 7 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മക്കലെഡാന്തയിലും അവായയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവക്കും എല്ലാവക്കും മാത്രക്രയായിത്തീർന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു കത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങിച്ചുന്നതു മക്കലെഡാന്തയിലും അവായയിലും മാത്രമല്ല, എല്ലാടവും നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഒന്നും പറവാൻ ആവശ്യമില്ല. 9 ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എങ്ങനെന്നെയുള്ള പ്രവേശനം സാധിച്ചു എന്നും ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാനും 10 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിപ്പിച്ച തന്റെ പുത്രനും വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു നമ്മ വിട്ടുവിക്കുന്നവനുമായ യേശു സ്വർത്തത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു കാത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ വിട്ടു ദൈവത്തിക്കലേക്കു എങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുവന്നു എന്നും അവൻ തന്നെ പറയുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു വ്യത്മമായില്ല എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 2 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ മിലിപ്പിയിൽവെച്ചു കഷ്ണവും അപമാനവും അനുഭവിച്ചിട്ടും വലിയ പോരാട്ടത്തേതാടെ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ ദൈയുള്ളപ്പട്ടിരുന്നു. 3 ഞങ്ങളുടെ പ്രഭോധനം അബുദ്ധത്തിൽനിന്നോ അശുദ്ധിയിൽനിന്നോ വ്രാജത്തോടയോ വന്നതല്ല. 4 ഞങ്ങളെ സുവിശേഷം ഭരമേല്ലിക്കേണ്ടതിനും ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കൊള്ളാക്കുന്നവരായി തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ മനസ്സുരെയല്ല ഞങ്ങളുടെ ഹ്യദയം ശോധനചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ അത്രെ പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സാസാരിക്കുന്നതു. 5 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ ഏകകലും മുവസ്തുതിയോ ആവ്യാഗഹത്തിന്റെ ഉപായമോ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം സാക്ഷി. 6 ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പാസ്തലമനാർ എന്ന അവസ്ഥക്കു ഘടനത്തോടയിരിപ്പാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങൾ

മനുഷ്യരോടു, നിങ്ങളോടാകട്ടു മറ്റുള്ളവരോടാകട്ടു മാനം അനേഷിച്ചില്ല; 7
 ഒരു അമ്മ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറുന്നപോലെ എങ്ങൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
 ആദ്ദെത്യുള്ളവരായിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെന്ന എങ്ങൻ നിങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു
 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ
 എങ്ങൻ കു പ്രിയരാകയാൽ എങ്ങളുടെ പ്രാണനു കുടെ വെച്ചുതരുവാൻ
 ഒരുക്കമായിരുന്നു. 9 സഹോദരമാരെ, എങ്ങളുടെ അഭ്യാനവും പ്രയാസവും
 നിങ്ങൾ ഓക്കുന്നുവെല്ലോ; നിങ്ങളിൽ ആക്കും ഭാരമായിത്തിരരുതു എന്നു വെച്ചു
 എങ്ങൻ രാവും പകലും വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു ദൈവത്തിന്റെ
 സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. 10 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എങ്ങൻ എത്ര
 പരിത്രമായും നിതിയായും അറിയുമായും നടന്നു എന്നതിനു നിങ്ങളും ദൈവവും
 സാക്ഷി. 11 തന്റെ രാജ്യത്തിനും മഹത്യത്തിനും നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു
 യോഗ്യമായി നടപ്പാൻ തക്കവെള്ളും 12 എങ്ങൻ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെ അപ്പൻ
 മക്കളെ എന്നപോലെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഉത്സാഹിപ്പിച്ചും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും
 പോന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമെല്ലോ. 13 എങ്ങൻ പ്രസംഗിച്ചു ദൈവവചനം
 നിങ്ങൾ കേട്ടു, മനുഷ്യൻ്റെ വചനമായിട്ടും സാക്ഷാൽ ആകുന്നതുപോലെ
 ദൈവവചനമായിട്ടും തന്നെ കൈകൈബാണ്ടതിനാൽ എങ്ങൻ ദൈവത്തെ ഇടവിടാതെ
 സ്ത്രീകുന്നു; വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ അതു വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 14
 സഹോദരമാരെ, യൈഹൃദയയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ദൈവസഭകൾക്കു നിങ്ങൾ
 അനുകാതികളായിത്തിന്നു. അവർ യൈഹൃദരാൽ അനുവേണ്ടിച്ചതു തന്നെ നിങ്ങളും
 സ്വജാതികകാരാൽ അനുവേണ്ടിച്ചുവെല്ലോ. 15 യൈഹൃദർ കത്താവായ യേശുവിനെയും
 സ്വന്തപ്രവാചകക്രമാരയും കൊന്നവരും എങ്ങളെ ഓടിച്ചുകളിഞ്ഞതെവരും ദൈവത്തെ
 പ്രസാദിപ്പിക്കാതെവരും സകലമനുഷ്യക്കും വിരോധികളും 16 ജാതികൾ
 രക്ഷിക്കപ്പേണ്ടെതിനായി എങ്ങൻ അവരോടു പ്രസംഗിക്കുന്നതു വിലക്കുന്നവരും
 ആകുന്നു; അങ്ങനെ അവർ എങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ എഴുപ്പാഴും പുരിക്കുന്നു. എന്നാൽ
 ദൈവക്രോധം അവരുടെമേൽ മുഴുവന്തുവനിരിക്കുന്നു. 17 സഹോദരമാരെ, എങ്ങൻ
 അല്ലെന്നെതെങ്കു ഹ്യത്യാക്കാണ്ടല്ല, മുഖംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടു
 ബഹു കാംക്ഷയോടെ നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണാൻ എറുവും അധികം ശ്രമിച്ചു. 18
 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ എങ്ങൻ, വിശേഷാൽ പെണ്ണല്ലാസായ
 എന്നു, ഒന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം വിച്ചാരിച്ചു; എന്നാൽ സാത്താൻ എങ്ങളെ തടുത്തു.
 19 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ മുസ്വാകെ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ എങ്ങളുടെ
 ആശയോ സന്തോഷമോ പ്രശംസാകിരിട്ടോ ആർ ആകുന്നു? നിങ്ങളും അല്ലയോ? 20
 എങ്ങളുടെ മഹത്യവും സന്തോഷവും നിങ്ങൾ തന്നെ.

3 ആകയാൽ സഹിച്ചുകൂടാതെന്നിട്ടു എങ്ങൻ അമേനയിൽ തനിച്ചു
 ഇരിക്കേണ്ടിവന്നാലും വേണ്ടതില്ല എന്നുവെച്ചു ഇല കഷ്ണങ്ങളിൽ 2 ആരും
 കുലുങ്ഗിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങളുടെ
 വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പാനുമായിട്ടു നമ്മുടെ സഹോദരനും
 ക്രിസ്തവിന്റെ സുവിശേഷശ്രേഷ്ഠപ്പണ്ടതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനുമായ
 തിമോമെയൊസിനെ അയച്ചു. 3 കഷ്ണം അനുവേണ്ടാൻ നാം നിയമിക്കപ്പട്ടിക്കുന്നു

എന്നു നിങ്ങൾ തനേ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 4 നാം കഷ്ണമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു തന്മാർ നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ മുമ്പുകുട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു; അവുണ്ടാണെന്നു സംഭവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 5 ഇതുനിമിത്തം എനിക്കു ഒക്കും സഹിച്ചുകൂടാണ്ടിട്ടു പരിക്ഷീകരിക്കുവോ എന്നുള്ളുടെ പ്രയതിം വെറുതെയായിപ്പോയോ എന്നു ദയപ്പെട്ടു എന്ന് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വസ്തുത അറിയേണ്ടിനു ആളുയച്ചു. 6 ഇപ്പോഴോ, തിമോമെയൊസ് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും സ്നേഹത്തെയും പറിയും തന്മാർ നിങ്ങളെ കാണ്ണാൻ വാഞ്ഛിക്കുവെന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ തന്മാളെയും കാണ്ണാൻ വാഞ്ഛിക്കുകൊണ്ടു തന്മാളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും നല്ല ഓൺ എന്നും തന്മാളോടു സഖ്യത്താനും അറിയിച്ചു കാണണ്ടതാൽ, 7 സഹോദരരാജൈ, തന്മാളുടെ സകല കഷ്ണത്തിലും സകടത്തിലും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഹേതുവായി തന്മാർ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു. 8 നിങ്ങൾ കത്താവിൽ നിലനില്ക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു തന്മാർ വീണും ജീവിക്കുന്നു. 9 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെപ്പാലി തന്മാർ സന്നോഷിക്കുന്ന സകല സന്നോഷത്തിനും തകതായി ദൈവത്തിനു എന്നൊരു സ്ത്രോതരം ചെയ്യാൻ തന്മാളാൽ കഴിയും? 10 ഇനി നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്ണാനും നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു തീപ്പാനുമായി തന്മാർ രാവും പകലും വളരെ താല്പര്യത്തോടെ പ്രാത്മിച്ചുപോരുന്നു. 11 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവും തന്മാർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വഴിനിരത്തിത്തരുമാറാക്കുടെ. 12 എന്നാൽ തന്മാർക്കു നിങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ കത്താവു നിങ്ങൾക്കു തന്മിലും എല്ലാവരോടുമുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കവിയുമാറാക്കുകയും 13 ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശു തന്റെ സകലവിശ്വബന്ധാരുമായി വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുഖാകെ വിശുദ്ധികരണത്തിൽ അനിന്ന്യരായി വെളിപ്പെട്ടുവരുണ്ടാണെന്നു നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യന്തരങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാക്കുടെ.

4 ഒരുവിൽ സഹോദരരാജൈ, ദൈവ പ്രസാദം ലഭിപ്പാന്തക്കവെള്ളം നിങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കേണം എന്നു തന്മാളോടു ശഹിച്ചതുപോലെ — നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതുപോലെ തനേ — ഇനിയും അധികം വർദ്ധിച്ചു വരുണ്ടതിനു തന്മാർ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 തന്മാർ കത്താവായ യേശുവിന്റെ ആളംഞ്ഞയാൽ ഇന്ന കല്പനകളെ തന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 3 ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുഖീകരണം തനേ. നിങ്ങൾ ദുർഘ്ഗ്യ വിട്ടുണ്ടിന്തു 4 ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത ജാതിക്കളെപ്പോലെ കാമവികാരംതില്ല, 5 വിശുദ്ധികരണത്തിലും മാനനത്തിലും താന്തരാന്തേ പാതയെത്തെ നേടിക്കൊള്ളുക്കുടെ. 6 ഇല്ല കാംത്തിൽ ആരും അതിക്രമിക്കയും സഹോദരനെ ചതിക്കയും അരുതു; തന്മാർ നിങ്ങളോടു മുഖവു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇല്ല വകെക്കു ഏകയെയും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ കത്താവെല്ലോ. 7 ദൈവം നമ്മു അശുദ്ധിക്കല്ലെ വിശുദ്ധികരണത്തിന്തെ വിളിച്ചുതു; 8 അരുകയാൽ തൃപ്തികർക്കുന്നവൻ മനുഷ്യനെ അല്ല, തന്റെ പരിശുഖാത്മാവിനെ നിങ്ങൾക്കു

തരുന്ന ദൈവത്തെ തനേ തുച്ഛികർക്കുന്നു. 9 സഹോദരന്മീതിയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ അവധിമില്ല; അന്വോന്യും സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്താൽ ഉപദേശം പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ 10 മക്കലെന്നാന്തിൽ എങ്ങുമുള്ള സഹോദരമാരോടു ഒക്കെയും അങ്ങനെ ആചരിച്ചും പോരുന്നുവെല്ലോ. എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, അതിൽ നിങ്ങൾ അധികമായി വലിച്ചുവരേണം എന്നും 11 പുറത്തുള്ളവരോടു മഞ്ഞദയായി നടപ്പാനും ഓനിന്നും മുട്ടില്ലാതിരിപ്പാനും വേണ്ടി 12 തങ്ങൾ നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപാലിച്ചതുപോലെ അടങ്കിപ്പാപ്പാനും സ്വന്തകാര്യം നോക്കുവാനും സ്വന്തകൈകൈകാണ്ഡു വേല ചെയ്വാനും അഭിമാനം തോന്നേണം എന്നും നിങ്ങളെ പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. 13 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങൾ പ്രത്യാഗതില്ലാത്ത മറുള്ളവരെപ്പോലെ ദൃഢിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിദ്രക്കാളിള്ളനവരക്കുറിച്ചു അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു എന്നു തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യേശു മരിക്കയും ജീവിച്ചുനേണ്ടുകയും ചെയ്തു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്ങനെ തനേ ദൈവം നിദ്രക്കാണ്ഡവരെയും യേശുമുഖബന്ധം അവനോടുകൂടെ വരുത്തും. 15 കത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്നവരായ നാം നിദ്രക്കാണ്ഡവക്കു മുന്നാകയില്ല എന്നു തങ്ങൾ കത്താവിന്റെ പചനത്താൽ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 16 കത്താവു താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും പ്രധാനദ്വാരത്തെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടുകൂടെ സൃഷ്ടത്തിൽനിന്നു ഇങ്ങനീവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുന്നെ ഉയിരെതിന്ത്യുനേണ്ടുകയും ചെയ്യും. 17 പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ കത്താവിനെ എതിരേപ്പാൻ മോഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെട്ടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 18 ഈ പചനങ്ങളെക്കാണ്ഡു അന്വോന്യും ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊർവിൻ.

5 സഹോദരമാരെ, കാലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങളെ എഴുതിയിരിപ്പാൻ അവധിമില്ല. 2 കളിളൻ രാത്രിയിൽ വരുന്നോലെ കത്താവിന്റെ നാൾ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തനേ നന്നായി അറിയുന്നുവെല്ലോ. 3 അവർ സമാധാനമനും നിംഫയമനും പറയുന്നോൾ ഗംഗിനിക്കു പ്രസവവേദന വരുന്നോലെ അവക്കു പെട്ടു നാശം വന്നു ഭവിക്കും; അവക്കു തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല. 4 എന്നാൽ സഹോദരമാരെ, ആ നാൾ കളിളൻ എന്നപോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഇരുട്ടില്ലള്ളവരല്ല; 5 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വെളിച്ചത്തിന്റെ മകളും പകലിന്റെ മകളും ആകുന്നു; നാം രാത്രിക്കും ഇരുട്ടിന്നുമുള്ളവരല്ല. 6 ആകയാൽ നാം ശേഷമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ ഉണ്ട് സുഖവായമായുമിരിക്ക. 7 ഉറങ്ങുന്നവർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു; മദ്യപിക്കുന്നവർ രാത്രിയിൽ മദ്യപിക്കുന്നു. 8 നാമോ പകലിന്നുള്ളവരാകയാൽ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന കവചവും ശ്രിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാഗയും ധർച്ചക്കാണ്ഡ സുഖവായമായിരിക്ക. 9 ദൈവം നമ്മ കോപത്തിനല്ല, 10 നാം ഉണ്ടിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനതേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. 11 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ അന്വോന്യും പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചും തമിൽ ആത്മിക വഖ്യനവരുത്തിയും പോരുവിൻ. 12 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ

ഇടയിൽ അല്പാനികയും കത്താവിൽ നിങ്ങളെ ഭരികയും പ്രബോധിപ്പികയും ചെയ്യുന്നവരെ അറിഞ്ഞു അവരുടെ വേലൻമിത്തം 13 എററവും സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിക്കേണം എന്നു നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. തമിൽ സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 14 സഹോദരമാരെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ക്രമം കെട്ടവരെ ബുദ്ധിയുപദേശിപ്പിൻ; ഉർക്കരുത്തില്ലാത്തവരെ ദൈയത്തുപ്പുടാത്തവിൻ; ബലഹീനരെ താങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരോടും ഭീഷ്മകഷമ കാണിപ്പിൻ. 15 ആരും തിന്മക്കു പകരം തിന്മ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ; തമിലും എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; 16 എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; 17 ഇടവിടാതെ പ്രാത്മിപ്പിൻ 18 എല്ലാറ്റിനും സന്തോതം ചെയ്വിൻ; ഇതല്ലോ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തുയേഗുവിൽ ഒരവേഷം. 19 ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു. 20 പ്രവചനം തൃഷ്ണികരിക്കരുതു. 21 സകലവും ശോധന ചെയ്തു നല്ലതു മുരുകെ പിടിപ്പിൻ. 22 സകലവിധാഷവും വിശ്വകല്യവിൻ. 23 സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും ശുഭീകരിക്കുമാറാകട്ട; നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ഭേദഹവും അന്വേഷം നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്യമായി വെളിപ്പെടുവണ്ണം കാക്കപ്പെടുമാറാകട്ട. 24 നിങ്ങളെ വിജിക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു; അവൻ അതു നിവർത്തിക്കും. 25 സഹോദരമാരെ, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാത്മിപ്പിൻ. 26 സകല സഹോദരമാരെയും വിശുദ്ധചുംബന്നത്താൽ വന്നനു ചെയ്വിൻ. 27 കത്താവാണ, സഹോദരമാരെ ഒക്കയും ഇം ലേവനും വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണം. 28 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്യപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട.

2 തെസ്റ്റുലോനിക്യർ

1 പെറലോസും സില്വാനോസും തിമോമെതോസും പിതാവായ ദൈവത്തിലും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുമുള്ള തെസ്റ്റുലോനിക്യസഭക്കു എഴുതുന്നതു; 2 പിതാവായ ദൈവത്തികൾ നിന്മും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്മും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ട്. 3 സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഏറ്റവും വല്ലിച്ചും ആളാപ്രതി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും അനേയാന്യം സ്നേഹം പെരുക്കിയും വരികയാൽ തെങ്ങൾ യോഗ്യമാക്കുവാൻബും ദൈവത്തിനു എപ്പോഴും നിങ്ങളെളക്കുവിച്ചു സ്ന്തോത്രം ചെയ്യാൻ കടമെട്ടിരിക്കുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന സകല ഉപദേശങ്ങളിലും കഷ്ണങ്ങളിലുമുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹിഷ്ണനതയും വിശ്വാസവും നിമിത്തം തെങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെളച്ചുല്ലി പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 അതു നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഹേതുവായിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിനു നിങ്ങളെ യോഗ്യമാരായി എല്ലും എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധിക്കു അടയാളം ആകുന്നു. 6 കത്താവായ യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള ആത്മാരൂമായി സ്വർത്തിൽ നിന്മും അഖിജ്ഞാലയിൽ പ്രത്യക്ഷനായി 7 ദൈവത്തെ അറിയാത്തവക്കും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവക്കും പ്രതികാരം കൊടുക്കുവോൾ 8 നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവക്കു പീഡയും പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു തെങ്ങളോടു കൂടെ ആശ്രാസവും പകരം നല്കുന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയല്ലോ. 9 ആ നാളിൽ അവൻ തന്റെ വിശ്വാസമാർത്ഥിക്കുന്ന മഹത്യപ്പെടേണ്ടതിനും തെങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിച്ച എല്ലാവർിലും താൻ അതിശയവിഷയം ആകേണ്ടതിനും 10 വരുവോൾ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർ കത്താവിന്റെ സന്നിധാനവും അവൻ വല്ലതെത്തോടുകൂടിയ മഹത്യവും വിട്കന്നു നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കും. (st. 16) 11 അതുകൊണ്ടു തെങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും കൃപയാൽ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെ നാശം നിങ്ങൾ അവനിലും നിങ്ങൾ അവനിലും മഹത്യപ്പെടേണ്ടതിനും 12 നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ തന്റെ വിളിക്കു യോഗ്യരായി എല്ലാം സർവ്വസന്തിലുള്ള സകലതാല്പത്രവും വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും ശക്തിയോടെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരേണും എന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പ്രാത്മിക്കുന്നു.

2 ഇനി സഹോദരമാരെ, നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും അവൻ അടുകലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും സംബന്ധിച്ചു തെങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു; 2 കത്താവിന്റെ നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ വല്ല ആത്മാവിനാലോ വചനത്താലോ തെങ്ങൾ എഴുതി എന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ലേവന്തതാലോ സുഖവോധംവിട്ടു വേഗത്തിൽ ഇളക്കുകയും തെളിപ്പോകയുമരുതു. 3 ആരും ആത്മവിഡേനയും നിങ്ങളെ ചതികരുതു; ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കയും നാശയോഗ്യനും അധമമുത്തിയുമായവൻ വെളിപ്പെടുകയും വേണം. 4 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവം എന്നു നടിച്ചു, ദൈവം എന്നോ പുജാവിഷയം എന്നോ പേരുള്ള സകലത്തിനും മീതെ തന്നെത്താൻ

ഉയർത്തുന്ന എതിരാളി അംഗേ. 5 നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഓക്കുന്നില്ലയോ? 6 അവൻ സമയത്തിനു മുമ്പ് വെളിപ്പുടാതിരിക്കേണ്ടതിനു ഇപ്പോൾ തട്ടുകുന്നതു എന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 7 അധിക്ഷീലനവും മമ്മം ഇപ്പോഴേ വ്യാപതിക്കുന്നുണ്ടോ; ഇതുവരെ തട്ടുകുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു നിങ്ങളിപ്പോക മാത്രം വേണം. 8 അപ്പോൾ അധിക്ഷീലനവും വെളിപ്പുടുവരും; അവനെ കത്താവായ യേശു തന്റെ വായിലെ ശ്രാസത്താൽ ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷയ്യുടെ പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പിക്കും. 9 അധിക്ഷീലനവും പ്രത്യക്ഷത നശിപ്പിപ്പോകുന്നവക്കു സാത്താൻ വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം വ്യാജമായ സകലശക്തിയോടു അടയാളങ്ങളോടു അതിടുതങ്ങളോടു അനീതിയുടെ സകല വഞ്ഞനയോടു കൂടെ ആയിരിക്കും; 10 അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവാനക്കവണ്ണം സത്യത്തെ സ്ഥാപിച്ചു കൈകൈക്കാള്ളായ്ക്കയാൽ തന്നെ അങ്ങനെ ദിവിക്കും. 11 സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിനു 12 ദൈവം അവക്കു ഭോഷ്ക്കു വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി അയക്കുന്നു. 13 എങ്ങളോ, കത്താവിനു പ്രിയരായ സഹോദരന്മാരെ, ദൈവം നിങ്ങളെ ആദിമുതൽ ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും രക്ഷക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തെ എപ്പോഴും സ്ത്രീപ്പാൾ കടന്നുവരിക്കുന്നു. 14 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം പ്രാപിപ്പാന്മോ അവൻ എങ്ങളുടെ സുവിശേഷജ്ഞാശംതാൽ നിങ്ങളെ രക്ഷക്കു വിളിച്ചതു. 15 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങൾ ഉരൈച്ചുനിന്നു എത്തിയതുപോലെ ലേവന്നതാലോ ഉപദേശിച്ചുതന്ന പ്രമാണങ്ങളെ മുറുക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 16 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുതാനും നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവവും (σπέντεος p166) 17 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശുസ്ഥിപ്പിച്ചു എല്ലാ നല്ല പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുമാറാക്കു.

3 ഒരുവിൽ സഹോദരന്മാരെ, കത്താവിന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തിയതുപോലെ വേഗം വ്യാപിച്ചു മഹത്വപ്പെടുവാനും 2 വലുതാത്തവരും ആളുമാരുമായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു എങ്ങൻ വിടുവിക്കപ്പെടുവാനും എങ്ങൻകുവേണ്ടി പ്രാത്മപ്പിന്; വിശ്വാസം എല്ലാവക്കും ഇല്ലല്ലോ. 3 കത്താവോ വിശ്വസ്തൻ; അവൻ നിങ്ങളെ ഉപ്പിച്ചു ആഴ്ചൻ കയ്യിൽ അകപ്പൊതവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളും. 4 എങ്ങൻ ആജ്ഞാവിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നും മേലാലും ചെയ്യും എന്നും എങ്ങൻ എങ്ങൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു കത്താവിൽ ഉരൈച്ചിരിക്കുന്നു. 5 കത്താവു താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാപിത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണനതയിലേക്കും തിരിക്കുമാറാക്കു. 6 സഹോദരന്മാരെ, എങ്ങളോടു പ്രാപിച്ച പ്രമാണം വിട്ടു ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്ന ഏതു സഹോദരനോടും അകന്നുകൊള്ളണം എന്നു നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എങ്ങൻ നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാവിക്കുന്നു. 7 എങ്ങൻ അനുകരിക്കേണ്ടിയതു എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ അറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്ങൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ക്രമം കുട്ടു നടന്നിട്ടില്ല, 8 ആരുടെയും ആഹാരം വെറുതെ അനുവോച്ചിട്ടുമില്ല;

നിങ്ങളിൽ ആക്കും ഭാരമായിത്തിരുത്തു എന്നുവെച്ചു തെങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടും പ്രധാനസ്ഥാനത്തോടും കൂടും റാപ്പകൾ വേലചെയ്തു പോന്നതു 9 അധികാരമില്ലാത്തിട്ടുണ്ട്, അനുകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു തെങ്ങളെ മാത്യകയാക്കിത്തരേണ്ടതിനാൽ. 10 വേലചെയ്വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർ തിന്നുകയുമരുതു എന്നു തെങ്ങൾ നിങ്ങളോടുകൂടും ഇരിക്കുന്നവർ തന്നെ ആജഞ്ചാപിച്ചിട്ടുണ്ടോളോ. 11 നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും വേല ചെയ്യാതെ പരകായ്യും നോക്കി ക്രമംകുട്ടു നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. 12 ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു: സാവധാനത്തോടു വേല ചെയ്തു അഹോവ്യത്തി കഴിക്കേണം എന്നു കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ തെങ്ങൾ ആജഞ്ചാപിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളോ, സഹോദരരാമ, നമ ചെയ്യുന്നതിൽ തള്ളീറ്റു പോകരുതു. 14 ഈ ലേവന്തതിലുള്ള തെങ്ങളുടെ വാക്കു അനുസരിക്കാത്തവർ നാണിക്കേണ്ടതിനു അവന്നോടുള്ള സംസ്ക്രം വിട്ടു അവനെ വേറുതിരിപ്പിൻ. 15 എങ്കിലും ശത്രു എന്നു വിചാരിക്കാതെ സഹോദരൻ എന്നുവെച്ചു അവനെ ബുദ്ധിയുപദേശിക്കയെന്തെ വേണ്ടതു. 16 സമാധാനത്തിന്റെ കത്താവായവർ താൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും സകലവിധത്തിലും സമാധാനം നല്കുമാറാക്കു; കത്താവു നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടും ഇരിക്കുമാറാക്കു. 17 പെൻഡാസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്നും; സകല ലേവന്തതിലും ഇതുതന്നെ അടയാളം; ഇങ്ങനെ താൻ എഴുതുന്നു. 18 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്യപ നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടും ഇരിക്കുമാറാക്കു.

1 തിമോമെരയാസ്

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ പ്രത്യാഗ്രയായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെയും കല്പനപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനന്നായ പൊലോസ് 2 വിശ്വാസത്തിൽ നിജപ്പുത്രനായ തിമോമെരയാസിന്നു എഴുതുന്നതു; പിതാവായ ദൈവത്തികൾക്കിന്നും നമ്മുടെ കത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവികൾക്കിന്നും നിന്നും നിന്നക്കു കൃപയും കനിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കട്ടെ. 3 അന്യമാ ഉപദേശികൾരുതെന്നും വിശ്വാസം എന്ന ദൈവവ്യവസ്ഥമെല്ലു തക്കങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉതകുന്ന കെട്ടുകുമകളെയും അന്തമില്ലാത്ത വംശാവലികളെയും ശുഭികരുതെന്നും ചിലരോടു ആജിത്താപിക്കേണ്ടതിന്നു 4 നീ എഹേമസോസിൽ താമസിക്കേണെന്നു എന്നു ഞാൻ മക്കദോബന്ധക്കു പോകുമ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു. 5 ആജിത്തയുടെ ഉദ്ദേശമോ: ശുഭപ്രയത്യം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർബ്രാജവിശ്വാസം എന്നിവയാൽ ഉള്ളവകുന്ന സ്നേഹം തന്നെ. ചീലർ ഇവ വിട്ടുമാറി വ്യാമാവാദത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു 7 ധമ്മാപദേശക്കന്നാരായിരിപ്പാൻ ഇപ്പിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നും ശഹിക്കുന്നില്ലതാനും. 8 ന്യായപ്രമാണമോ നീതിമാന്നല്ല, അധ്യാത്മികൾ, അഭക്തർ, അനുസരണാക്കട്ടവർ, പാപികൾ, അശുദ്ധർ, ബാഹ്യരാർ, പിത്യഹന്താകൾ, മാത്യഹന്താകൾ, കുലപാതകൾ, 9 ആന്തപ്പുക്കാർ, പുരുഷമെമ്മുനക്കാർ, നരമോഷ്യാകൾ, ഭോഷ്കുപരിയുന്നവർ, കളള്ളിത്യം ചെയ്യുന്നവർ എന്നിവകക്കാക്കും 10 പത്രേമ്യാപദേശത്തിന്നു വിപരിതമായ മറ്റു എതിന്നും അതേ വെച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു ശഹിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ന്യായോചിതമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു തന്നെ എന്നു നാം അഭിയുന്നു. 11 ഈ പതിജ്ഞനാം, എങ്കൽ രേമേല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതായി ധന്യനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്യമുള്ള സുവിശേഷത്തിന്നു അനുസാരമായതു തന്നെ. 12 എന്നിക്കു ശക്തി നല്കിയ ക്രിസ്തുയേശു എന്ന നമ്മുടെ കത്താവു എന്നെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എള്ളി ശുശ്രൂഷക്കു ആക്കിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവെനെ സ്തുതിക്കുന്നു. 13 മുഖ്യ ഞാൻ ദ്വാഷകനും ഉപദ്രവിയും നിഷ്ഠുരനും ആയിരുന്നു; എകില്ലും അവിശ്വാസത്തിൽ അഭിരാതെ ചെയ്തതാകകൊണ്ടു എന്നിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു; 14 നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ കൃപ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അത്യന്തരം വലിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 15 ക്രിസ്തുയേശു പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസവും എല്ലാവരും അബ്രീക്കിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം തന്നെ; ആ പാപികളിൽ ഞാൻ ഒന്നാമൻ. 16 എന്നിട്ടും യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവനായിക്കൊണ്ടു തന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവക്കു ദ്വാഷാന്തത്തിനായി സകലദീഘക്ഷമയും ഓനാമനായ എന്നിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു എന്നിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു. (st. 166) 17 നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും അദ്യശ്രദ്ധനുമായ ഏകദൈവത്തിന്നു എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്യവും ആമേൻ. (st. 165) 18 മകൻ, തിമോമെരയാസേ, നിന്നെന്നുകൊണ്ടു മുന്നുണ്ടായ പ്രവചനങ്ങൾക്കു ഒത്തവള്ളും ഞാൻ ഈ ആജിത്ത നിന്നക്കു ഏല്ലിക്കുന്നു; നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവനായി അവരെ അനുസരിച്ചു നല്ല യുദ്ധസേവ ചെയ്ക്ക. 19 ചീലർ നല്ല മനസ്സാക്ഷി തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടും അവരുടെ വിശ്വാസകപ്പെട്ട തകന്തുപോയി; 20 ഹൃമനയോസും

അലൈക്സന്റരും ഇള കുട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു; അവർ ദുഷ്ടണം പറയാതിരിപ്പുൻ പറിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ അവരെ സാത്താനെ എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 എന്നാൽ സകലമനുഷ്യങ്ങും നാം സർജ്ജക്കതിയോടും ഘടനത്തോടുകൂടെ സാധാരണതയും സ്വന്മതയുമുള്ള ജീവനം കഴിക്കേണ്ടതിനു വിശ്രഷ്ടാൽ രാജാക്കന്നാക്കും സകലങ്ങൾക്കാരം സമാക്ഷിക്കുന്ന വേണ്ടി 2 യാചനയും പ്രാത്മനയും പക്ഷവാദവും സ്വന്മതയും ചെയ്യേണം എന്നു ഞാൻ സകലത്തിനും മുന്നെ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 അതു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നഘ്തവും പ്രസാദകരവും ആകുന്നു. 4 അവൻ സകലമനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും ഇച്ചിക്കുന്നു. 5 ദൈവം ഒരുവന്മേം; ദൈവത്തിനും മനുഷ്യങ്ങും മല്യസമനും ഒരുവൻ; 6 എല്ലാവക്കും വേണ്ടി മറുവിലയായി തന്നെതാൻ കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ക്രിസ്ത്യുദയേശു തന്നേ. 7 തകസമമയത്തു അറിയിക്കേണ്ടിയ ഇള സാക്ഷ്യത്തിനായി ഞാൻ പ്രസംഗിയും അപ്പാസ്തലനുമായി -- ഭോഷ്കള്ളു, പരമാത്മം തന്നേ പറയുന്നു -- ജാതികളെ വിശ്വാസവും സത്യവും ഉപദേശിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 ആകയാൽ പുരുഷമാർ എല്ലാടത്തും കോപവും വാഗ്യാദവും വിട്ടകനു വിശ്വലക്കെകകളെ ഉയർത്തി പ്രാത്മിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 9 അവുണ്ണം സ്ത്രീകളും യോഗ്യമായ വസ്ത്രം ധരിച്ചു ലജജാഗ്രിലത്തോടും സുഖോധയത്തോടുകൂടെ തങ്ങളെ അലക്കരിക്കേണം. 10 പിനിയ തലമുടി, പൊന്ന്, മുത്തു, വിലയേറിയ വസ്ത്രം എന്നിവകൊണ്ടെല്ലു, ദൈവക്കേരിയ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ഉചിതമാക്കുവണ്ണും സൽപ്പവൃത്തികളെക്കാണ്ടത്രെ അലക്കരിക്കേണ്ടതു. 11 സ്ത്രീ മെംഗമായിരുന്നു പുണ്ണാനുസരണത്തോടും കുടെ പരിക്കെടു. 12 മെംഗമായിരിപ്പാൻ അല്ലാതെ ഉപദേശിപ്പാനോ പുരുഷങ്ങൾമേൽ അധികാരം നടത്തുവാനോ ഞാൻ സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 13 ആദാം ആദ്യം നിന്മിക്കപ്പെട്ടു, പിനെ ഹിന്ദു; 14 ആദാം അല്ല, സ്ത്രീ അന്തേ വണ്ണിക്കപ്പെട്ടു ലാജനത്തിൽ അകപ്പെട്ടതു. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിലും സന്നേഹത്തിലും വിശുദ്ധികരണത്തിലും സുഖോധയത്തോടെ പാക്കുന്നു എങ്കിൽ അവർ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കും

3 ഒരുവൻ അഭ്യക്ഷസമാനം കാംക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നഘ്ന വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസയോഗ്യം ആകുന്നു. 2 എന്നാൽ അഭ്യക്ഷൻ നിരപ്പവാദനായി ഏകഭായ്യുടെ ഭന്താവും നിന്മദനും ജിതേദ്വിയന്നും സുശ്രീപത്നും അതിമിശ്രിയന്നും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും ആയിരിക്കേണം; 3 മദ്യപ്രിയന്നും തല്ലുകാരനും അരുതു; ശാന്തനും കലഹിക്കാത്തവനും ഭവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും 4 സ്വന്തകുടുംബത്തെ നന്നായി ഭരിക്കുന്നവനും മക്കളെ പുണ്ണംഗ്രഹിരവത്തോടെ അനുസരണത്തിൽ പാലിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കേണം. 5 സ്വന്തകുടുംബത്തെ ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ദൈവസദയെ എങ്ങനെ പരിപാലിക്കും? 6 നിഗ്രഹിച്ചിട്ടു പിശാചിനും വന്ന ശ്രിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പുതിയ ശ്രിജ്ഞനും അരുതു. 7 നിന്നയിലും പിശാചിന്റെ കണിയിലും കുടുങ്ങാതിരിപ്പാൻ പുറമെയുള്ളത്വരേണ്ടു നഘ്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചുവന്നും ആയിരിക്കേണം. 8 അവുണ്ണം ശുശ്രൂഷകമാർ ഘനശാലികളായിരിക്കേണം; ഇരുവാക്കുകാരും മദ്യപമാരും ദുർഘാടമോഹികളും

അരുതു. 9 അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ മമ്മം ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നവർ ആയിരിക്കേണം. 10 അവരെ ആദ്യം പർക്കിക്കേണം; അനിന്ദ്രായി കണ്ണാട് അവർ ശുദ്ധുഷ ഏല്ലോട്ടെടു. 11 അപ്പെണ്ണും സ്ത്രീകളും ഘലന്നശാലികളായി ഏഷ്ണി പറയാതെ നിമ്മദമാരും എല്ലാറില്ലും വിശ്വസ്തമാരുമായിരിക്കേണം. 12 ശുദ്ധുഷകനാർ ഏകഭായ്യുള്ള ഭർത്താക്കന്നാരും മകാളെയും സ്വന്തകുടുംബങ്ങളെയും നന്നായി ഭരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണം. 13 നന്നായി ശുദ്ധുഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും ക്രിസ്തുയേശുവിള്ളുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ വളരെ പ്രാഗ്രഭ്യവും സന്ധാദിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ വരും എന്നു ആശിക്കുന്നു; 15 താമസിച്ചുപോയാലോ സത്യത്തിന്റെ തുണ്ണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു നീ അറിയേണ്ടതിനു ഇതു എഴുതുന്നു. 16 അവൻ ജയത്തിൽ വെളിപ്പുട്ടു; ആത്മാവിൽ നിന്തിക്കരിക്കപ്പുട്ടു; ദുതമാക്കു പ്രത്യക്ഷനായി; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പുട്ടു; ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പുട്ടു; തേജസ്സിൽ എടുക്കപ്പുട്ടു എന്നിങ്ങനെ ദൈവഭക്തിയുടെ മമ്മം സമ്മതമാംവരും വലിയതാകുന്നു.

4 എന്നാൽ ഭാവികാലത്തു ചിലർ വ്യാജാത്മാക്കാളെയും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും ആശയിച്ചു ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം ത്യജിക്കും എന്നു ആത്മാവു തെളിവായി പറയുന്നു. 2 അവർ സൃഷ്ടമനസ്സാക്ഷിയിൽ ചുടുവെച്ചവരായി 3 വിഖാഹം വിലക്കുകയും സത്യത്തെ ഗഹിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ സ്ത്രോതരത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ വജ്ജിക്കേണം എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 4 എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എല്ലാം നല്ലതു; സ്ത്രോതരത്തോടെ അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഒന്നും വജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല; 5 ദൈവവചനത്താലും പ്രാത്മനയാലും വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നവല്ലോ. 6 ഇതു സഹോദരമാരെ ഗഹിപ്പിച്ചാൽ നീ അനുസരിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും സദുപദേശത്തിന്റെയും വചനത്താൽ പോഷണം ലഭിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിനു നല്ല ശുദ്ധുഷകൾ ആകും. 7 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ കിഴവികമെക്കളെ ഒഴിച്ചു ദൈവഭക്തിക്കു തകഖ്യാം അഭ്യാസം ചെയ്ക്ക. 8 ശർତ്താഭ്യാസം അല്പപ്രയോജനമുള്ളതത്തേ; ദൈവഭക്തിയോ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവന്റെയും വരുവാനിർക്കുന്നതിന്റെയും വാദത്തമുള്ളതാകയാൽ സകലത്തിനും പ്രയോജനകരമാകുന്നു. 9 ഇതു വിശ്വാസ്യവും എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ വചനം. 10 അതിനായിട്ടു തന്നെ നാം സകലമനസ്സുചൂരുവെടയും പ്രത്യേകം വിശ്വാസികളുടെയും രക്ഷിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ ആശവെച്ചു അഭ്യാസിച്ചും പോരാടിയും വരുന്നു. 11 ഇതു നീ ആളഞ്ഞാപിക്കയും ഉപദേശികയും ചെയ്ക്ക. 12 ആരും നിന്റെ തയ്യവനും തുച്ഛികരിക്കരുതു; വാക്കില്ലും നടപ്പില്ലും സ്നേഹത്തില്ലും വിശ്വാസത്തില്ലും നിമ്മലതയില്ലും വിശ്വാസികൾക്കു മാത്യകയായിരിക്ക. 13 ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധന, ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്ക. 14 മുപ്പരായുടെ കൈവെപ്പോടുകൂടുടെ പ്രവചനത്താൽ നിനക്കു ലഭിച്ചതായി നിന്നില്ലെങ്കും കൃപാവരം 15 ഉപേക്ഷയായി വിചാരിക്കാതെ നിന്റെ അഭിവ്യാദി എല്ലാവക്കും പ്രസിദ്ധമായിത്തീരേണ്ടതിനു ഇതു കരുതുക, ഉത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്നുകൊശ്രക്. 16

നിന്നെന്തെന്നേയും ഉപദേശത്തെയും സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക; ഇതിൽ ഉരൈച്ചുനില്ക്കു; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ നിന്നെന്നും നിരുൾ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കു.

5 മുത്തവനെ   ഭത്സിക്കാതെ   അപേന്നപ്പോലെയും   ഇളയവരെ
സഹോദരന്മാരപ്പോലെയും 2 മുത്ത സ്ത്രീകളെ അമ്മമാരപ്പോലെയും
ഇളയ സ്ത്രീകളെ പുണ്ണനിംലതയോടെ സഹോദരികളപ്പോലെയും
പ്രബോധിപ്പിക്ക. 3 സാക്ഷാൽ വിധവമാരായിരിക്കുന്ന വിധവമാരെ മാനിക്ക. 4 വല്ല
വിധവെക്കും പുത്രപെട്ടത്രമാർ ഉണ്ടങ്കിൽ അവർ മുന്നു സ്വന്തകുട്ടംബത്തിൽ
കേൽ കാണിച്ചു അമ്മയപ്പുമാക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്വാൻ പറിക്കെട;
ഇതു ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രസാദകരമാകുന്നു. 5 സാക്ഷാൽ വിധവയും
എകാകിയുമായവർ ദൈവത്തിൽ ആശവൈച്ചു രാപ്പകൾ യാചനയിലും പ്രാത്മനയിലും
ഉറുപാക്കുന്നു. 6 കാമുകിയായവരെന്തോ ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തനേ ചതുവശ്. 7 അവർ
നിരപ്പവാദ്യമാരായിരിക്കേണ്ടതിനു നീ ഇതു ആശാപാപിക. 8 തനിക്കുള്ളവക്കും
പ്രത്യേകം സ്വന്ത കുട്ടംബക്കും വേണ്ടി കരുതാത്തവൻ വിശ്വാസം തള്ളിക്കളിൽനു
അവിശ്വാസിയെക്കാർ അധമനായിരിക്കുന്നു. 9 സൽപ്പവൃത്തികളാൽ ശുതിപ്പെട്ടു
എക്കെന്ത്താവിഞ്ഞ ഭായ്യായിരുന്നു അരുപതു വയസ്സിനു താഴെയല്ലാത്ത വിധവ 10
മക്കളെ വളർത്തുകയോ അതിമിക്കളെ സൽക്കരിക്കയോ വിശ്വാസമാരുടെ കാല്യകളെ
കഴുകുകയോ തെരുക്കമുള്ളവക്കു മുട്ടുതീക്കുകയോ സ്വർസൽപ്പവൃത്തിയും
ചെയ്തുപോരുകയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ അവളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. 11 ഇളയ
വിധവമാരെ ഒഴികെ; അവർ ക്രിസ്തുവിനു വിരോധമായി പുളേച്ചു മതിക്കുന്നോൾ
വിവാഹം ചെയ്വാൻ ഇഷ്ടിക്കും. 12 ആരുദ്ധരിശ്വാസം തള്ളുകയാൽ അവക്കു
ശ്രിക്ഷാവിധി ഉണ്ടു്. 13 അത്രയുമല്ല അവർ വീടുതോറും നടന്നു മിനക്കടുവാനും
ശ്രിലിക്കും; മിനക്കടുകമാത്രമല്ല വാധാടികളും പരകായ്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവരുമായി
അരുതാത്തത്തു സംസാരിക്കും. 14 ആകയാൽ ഇളയവർ വിവാഹം ചെയ്കയും
പുത്രസന്ത്വാനക്കയും ഭവനം രക്ഷിക്കയും വിരോധിക്കു അപവാദത്തിനു
അവസരം ഒന്നും കൊടുക്കാതിരിക്കയും വേണു എന്നു താൻ ഇഷ്ടിക്കുന്നു. 15
ഇപ്പോൾ തനേ ചിലർ സാത്താന്റെ പിന്നാലെ പോയല്ലോ. 16 ഒരു വിശ്വാസിനിക്കു
വിധവമാർ ഉണ്ടങ്കിൽ അവർ തനേ അവക്കു മുട്ടുതീക്കെടു; സഭക്കു ഭാരം
വരരുതു; സാക്ഷാൽ വിധവമാരായവക്കു മുട്ടുതീപ്പാനുഭദ്ദല്ലോ. 17 നന്നായി ഭരിക്കുന്ന
മുപ്പുമാരെ, പ്രത്യേകം വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും അഖ്യാനിക്കുന്നവരെ തനേ,
ഇരു മാനത്തിനു യോഗ്യരായി എണ്ണുക. 18 മെതിക്കുന്ന കാളുക്കു മുവക്കാടു
കെട്ടരുതു എന്നു തിരുവൈഴുത്തു പറയുന്നു; വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യൻ
എന്നും ഉണ്ടല്ലോ. 19 രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുവേനയല്ലാതെ ഒരു മുപ്പുരുൾ നേരെ
അന്നായം എടുക്കരുതു. 20 പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ളവക്കും ഭയത്തിനായി
എല്ലാവരും കേൾക്കു ശാസിക്ക. 21 നീ പക്ഷമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെക്കണ്ണു
സിഖാന്തം കുടാതെ ഇവ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു താൻ ദൈവത്തെയും
ക്രിസ്തുയേശ്വരിനെയും ശ്രേഷ്ഠത്തുമാരെയും സാക്ഷിയാക്കി നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. 22
യാതൊരുത്തന്റെ മേലും വേഗത്തിൽ കൈവെക്കരുതു; അന്നുമാരുടെ പാപങ്ങളിൽ
ഓഹരിക്കാരനാകയുമരുതു. നിന്നെന്തെനേ നിമ്മലനായി കാത്തുകൊൾക്ക. 23

മേലാൽ വെള്ളം മാത്രം കുടിക്കാതെ നിന്റെ അജിപ്പറ്റതയും കുടക്കുവേദയുള്ള കഷിണതയും നിമിത്തം അല്ലെങ്കിലും സേവിച്ചുകൊൾക്ക. 24 ചില മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ വിസ്താരത്തിനു മുമ്പെ തന്നെ വെളിവായിരിക്കുന്നു; ചിലരുടെ പാപങ്ങളോ ക്രമേണയാൽ. 25 സർവ്വപ്രയത്നികളും അങ്ങനെ തന്നെ വെളിവാകുന്നു; വെളിവാകാത്തവയും മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

6 നുകത്തിന്കിഴിൽ ഭാസമാരായിരിക്കുന്നവർ ഒക്കയും ദൈവനാമവും ഉപദേശവും ദ്യോഹരിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ യജമാനമാരെ സകലമാനത്തിനും യോഗ്യമാർ എന്നു എന്നേണ്ണംതാകുന്നു. 2 വിശ്വാസികളായ യജമാനമാരുള്ളവർ അവരെ സഹോദരമാർ എന്നുവെച്ചു അലക്ഷ്യമാക്കരുതു; തങ്ങളെക്കാണ്ഡുള്ള ഉപകാരം അനുഭവിക്കുന്നവർ വിശ്വാസികളും പ്രിയരും ആക്കക്കാണ്ഡു അവരെ വിശ്വേഷാൽ സേവിക്കയെത്തേ വേണ്ടതു; ഇതു നീ ഉപദേശിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്ക. 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പത്മവചനവും ഭക്തിക്കൊത്തൽ ഉപദേശവും അനുസരിക്കാതെ അസ്യാമ ഉപദേശിക്കുന്നവൻ 4 എന്നും തിരിച്ചറിയാതെ തക്കത്തിന്റെയും വാഗ്യാദത്തിന്റെയും ഭാരതു പിടിച്ചു ചീത്തിരിക്കുന്നു; അവധാരം അസ്യു, ശബ്ദം, ദൃഷ്ടിം, ദൃഥിം, ദൃഥിം, ദൃഥിം, 5 ദൃശ്യംവികളും സത്യത്യാഗികളുമായ മനുഷ്യരുടെ വ്യത്യാദം എന്നിവ ഉള്ളവാകുന്നു; അവർ ദൈവഭക്തി ആരാധനസ്തരം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 6 അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി വലുതായ ആദായം ആകുന്നതാനും. 7 ഇഹലോകത്തിലേക്കു നാം എന്നും കൊണ്ടുവന്നില്ല; ഇവിടെനിന്നു ധാതോന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 8 ഉണ്മാനും ഉടപ്പുനും ഉണ്ണേക്കിൽ മതി എന്നു നാം വിചാരിക്ക. 9 ധനികരാരാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പരിക്ഷയിലും കണ്ണിയിലും കൂടുങ്ങുകയും മനുഷ്യർ സംഹാരമാശങ്ങളിൽ മുണ്ടിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മെംഡിംഗും ഭോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 10 ഭവ്യാഗ്രഹം സകലവിധദാഷ്ടത്തിനും മുലമല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു വിശ്വാസം പിടിച്ചുന്നു ബഹുദൂഢിവാദശിഖരകു അധിനരായിത്തിന്തിരിക്കുന്നു. 11 നീയോ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളാവേ, അതു വിട്ടോടി നീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം, സ്നേഹം, ക്ഷമ, സൗമ്യത എന്നിവയെ പിന്തുടരുക. 12 വിശ്വാസത്തിന്റെ നല്ല പോർ പൊരുതുക; നിത്യജീവനെ പിടിച്ചുകൊൾക്ക; അതിനായി നീ വിശ്വാസപ്പെട്ടു അനേകം സാക്ഷികളുടെ മുന്നാകെ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചുവള്ളോ. (അംബോസ് 166) 13 നീ നിഷ്കളജ്ജനും നിരപ്പാദ്യനുമായി ഇലക്കന്ന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളണം 14 എന്നിങ്ങനെ സകലത്തെത്തയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തെത്തയും പൊന്തിയെന്നാം പീലാത്തൊസിന്റെ മുന്പിൽ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ച കിസ്തുയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു ഞാൻ നിന്നൊടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 15 ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും 16 താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവനും അടുത്തുകൂടാതെ വെളിച്ചതിൽ വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും കാണാത്തവനും കാണ്ണാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ തക്കസമയത്തു ആ പ്രത്യക്ഷതവരുത്തും. അവനും ബഹുമാനവും നിത്യബലവും ഉണ്ടാക്കുട്ട. ആമേൻ. (അംബോസ് 166) 17 ഇല ലോകത്തിലെ ധനവാനരാജു ഉന്നത ഭാവം കൂടാതെയിരിപ്പാനും നിശ്ചയമില്ലാത്ത ധനത്തിലല്ല, നമുക്കു സകലവും ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന ദൈവത്തിൽ

(അംഗ 9165) 18 ആശവൈപ്പാനും നമചെയ്വാനും സൽപ്രവ്യത്തികളിൽ സന്ദരഭായി അന്തിലരും ഒരായുമുള്ളവരുമായി 19 സാക്ഷാല്പുള്ള ജീവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളണ്ടതിനു വരുംകാലത്തേക്കു നല്ലാരു അടിസ്ഥാനം നിക്ഷേപിച്ചുകൊൾവാനും ആജഞ്ചാപിക്ക. 20 അല്ലയോ തിമോമെയൊസേ, നിരുൾ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപനിധി കാത്തുകൊണ്ടു ഇണ്ടാനം എന്നു വ്യാജമായി പേര് പറയുന്നതിന്റെ ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യമാലാപങ്ങളെയും തക്സസുത്രങ്ങളെയും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്ക. 21 ആ ഇണ്ടാനം ചിലർ സ്വീകരിച്ചു വിശ്വാസം വിട്ടു തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ക്യപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കട്ട.

2 തിമോമെരയാസ്

1 ക്രിസ്തുയേശുവില്ലേഴ്സ് ജീവൻ വാഗ്തത പ്രകാരം ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പാസ്തലനായ പൊലെബാസ് പ്രിയമകനായ തിമോമെരയാസിനു എഴുതുന്നതു: 2 പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിനും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിനും നിനക്കു ക്യപയും കറിവും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 3 എന്റെ പ്രാത്മനയിൽ രാവും പകല്ലും ഇടവിടാതെ നിനെ സ്മർച്ചു നിന്റെ ക്രിസ്തുനിൽ ഓത്തും നിനെ കണ്ണു സന്ദേശപുസ്ത്രനാക്കുവാൻ വാഞ്ഛിച്ചും കൊണ്ടു 4 എന്നാൽ പുസ്ത്രമാരുടെ ദുഷ്കാനം അനുസരിച്ചു നിംബലമനസ്സാക്ഷിയോടെ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു നിന്റെ നിപ്യാജവിശ്വാസത്തിന്റെ ഓമ്മനിമിത്തം സ്ത്രോത്രം ചെയ്യുന്നു. 5 ആ വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയമ ലോഹിസില്ലും അമു യൂനിക്കയില്ലും ഉണ്ടായിരുന്നു; നിന്നില്ലും ഉണ്ടായും എന്ന ഉരോച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു എന്റെ കൈവെച്ചിനാൽ നിന്നില്ലേഴ്സ് ദൈവത്തിന്റെ ക്യപാവരം ജൂലിപ്പിക്കേണ്ടും എന്നു നിനെ ഓമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. 7 ഭീരുത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുഖോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെന്നതെ ദൈവം നമുക്കു തന്നതു. 8 അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും അവൻ ബഹുനായ എന്നയും കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ സുവിശേഷത്തിനായി ദൈവശക്തിക്കു തെത്വഭ്യം നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ണം സഹിക്ക. 9 അവൻ നന്മ രക്ഷിക്കയും വിശ്വലുവിളിക്കൊണ്ടു വിളിക്കയും ചെയ്തതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തമല്ല, സകലകാലത്തിനും മുമ്പെ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നതും (Antioch p166) 10 ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും സുവിശേഷം കൊണ്ടു ജീവനും അക്ഷയതയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ തന്റെ സ്വന്ത നിശ്ചയത്തിനും ക്യപെക്കും ഒത്തവഭ്യമത്രേ. 11 ആ സുവിശേഷത്തിനു എന്ന പ്രസംഗിയും അപ്പാസ്തലനും ഉപദേശാവുമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12 അതുനിമിത്തം തന്നെ എന്ന ഇത്താക്കയും സഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; എന്ന ആരെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നിയുന്നു; അവൻ എന്റെ ഉപനിധി ആ ദിവസംവരെ സുക്ഷിപ്പാൻ ശക്തൻ എന്നു ഉറച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13 എന്നോടു കേടു പത്ര്യവചനം നീ ക്രിസ്തുയേശുവില്ലേഴ്സ് വിശ്വാസത്തില്ലും സ്നേഹത്തില്ലും മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക്ക. 14 ആ നല്ല ഉപനിധി നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുഖ്യാത്മാവിനാൽ സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. 15 ആസ്യകാർ എല്ലാവരും എന്നെ വിട്ടുപൊയക്കളെഞ്ഞതു എന്നു നീ അറിയുന്നവല്ലോ; ഹൃഗലോസും ഹൈമൺഗനേസും ആ കുടുത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു. 16 പലപ്പോഴും എന്നെ തണ്ടുപ്പിച്ചവനായ ഒന്നേസിഹോരാസിന്റെ കുട്ടാംബത്തിനു കത്താവു കരുണ നല്കുമാറാക്കു. 17 അവൻ എന്റെ ചങ്ങലയെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ എന്ന രോമയിൽ എത്തിയ ഉടനെ താല്പര്യത്തോടെ എന്നെ തിരഞ്ഞെടു കണ്ണടത്തുകയും ചെയ്തു. 18 ആ ദിവസത്തിൽ കത്താവിന്റെ പകൽ കരുണ കണ്ണടത്തുവാൻ കത്താവു അവനു സംഗതിവരുത്തുക്കു. എഹമസാസിൽവെച്ചു അവൻ എന്നിക്കു എന്തല്ലാം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു എന്നു നീ നല്ലവഭ്യം അറിയുന്നവല്ലോ.

2 എന്ത് മകനെ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള കൃപയാൽ ശക്തിപ്പെടുക. 2 നീ പല സാക്ഷികളുടെ മുന്നാകെ എന്നോടു കേടുതെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥരായ വിശ്വസ്യമനുഷ്യരെ രേഖേലിക്കു. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ നല്ല ഭക്തായി നീയും എന്നോടുകൂടെ കഷ്ണം സഹിക്കു. 4 പട ചേത്തവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിനു യാതൊരു പടയാളിയും ജീവനകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു. 5 ഒരുത്തൻ മല്ലുകെട്ടിയാലും ചട്ടപ്രകാരം പൊരായ്ക്കിൽ കിരിടം പ്രാപിക്കയില്ല. 6 അല്പാനിക്കുന്ന ക്യശിക്കാൻ ആകുന്നു അതും മലം അനുവേദിക്കേണ്ടതു. 7 തൊൻ പരയുന്നതു ചിന്തിച്ചുകൊൾക്ക. കത്താവു സകലത്തിലും നിന്നക്കു ബുദ്ധി നല്കുമ്പ്ലോ; 8 അവിഡിന്റെ സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരിച്ചിട്ടു ഉയിരെന്ത്തുനേരിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓത്തുകൊൾക്ക. 9 അതു ആകുന്നു എന്തെ സുവിശേഷം. അതു അറിയിക്കുന്നതിൽ തൊൻ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ എന്നപോലെ ചങ്ങല ധരിച്ചു കഷ്ണം സഹിക്കുന്നു; ദൈവപചനത്തിനോ ബന്ധനം ഇല്ല. 10 അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള രക്ഷ നിത്യത്തേജസ്സോടുകൂടെ വ്യത്യാക്കു കിട്ടേണ്ടതിനു തൊൻ അവകായി സകലവും സഹിക്കുന്നു. (st. Bonaventure p166) 11 നാം അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ കൂടെ ജീവിക്കും; സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കൂടെ വാഴും; 12 നാം തജ്ജിപ്പിയും എങ്കിൽ അവൻ നമ്മയും തജ്ജിപ്പിയും. 13 നാം അവിശ്വസ്തരായിത്തീന്താലും അവൻ വിശ്വസ്തനായി പാക്കുന്നു; തന്റെ സ്വഭാവം ത്രജിപ്പാൻ അവനു കഴിക്കയില്ലപ്ലോ; ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യമാകുന്നു. 14 കേൾക്കുന്നവരെ മരിച്ചുകളയുന്നതിന്നല്ലാതെ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത വാഗ്യാദം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ണെമെന്നു കത്താവിനെ സാക്ഷിയാക്കി അവരെ ഓമ്പ്പെടുത്തുക. 15 സത്യവചനത്തെ യമാത്മമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു ലജ്ജിപ്പാൻ സാഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിനു കൊള്ളാക്കുന്നവനായി നില്ലാൻ ശ്രമിക്കു. 16 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യമാലാപങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കു; ആ വക്കാക്കു അഭക്തി അധികം മുതിന്നുവരും; 17 അവരുടെ വാക്കു അഞ്ചുദിവ്യാധിപോലെ തിനുകൊണ്ടിരിക്കും. 18 ഹുമനയോസ്യം ഫിലേവത്തൊസ്യം അവരുടെ കുടുതലിൽ ഉള്ളവരാകുന്നു; അവർ സത്യം വിട്ടു തെറ്റി: പുനരുത്ഥമാനം കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു ചിലരുടെ വിശ്വാസം മരിച്ചു കളയുന്നു. 19 എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കത്താവു തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു എന്നും കത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അനീതി വിടകനുകൊള്ളേണ്ട എന്നും ആകുന്നു അതിന്റെ മുദ്ര. 20 എന്നാൽ ഒരു വലിയ വീട്ടിൽ പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും ഉണ്ടു; ചിലതു മാനുകായ്ത്തതിനും ചിലതു ഹീനകായ്ത്തതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. 21 ഇവരെ വിടകനും തന്നെത്താൻ വെടിപ്പാക്കുന്നവൻ വിശ്വലവും ഉടമസ്ഥനും ഉപയോഗവുമായി നല്ല വേലക്കു ഒക്കെയും രൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാനപാത്രം ആയിരിക്കും. 22 യെഉവനമോഹങ്ങളെ വിട്ടോടി നീതിയും വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ശുശ്വര്യത്തോടെ കത്താവിനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും സമാധാനവും ആചരിക്കു. 23 ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൗണ്യത്തക്കം ശബ്ദം ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നിണ്ടതു അതു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കു. 24 കത്താവിന്റെ ഭാസൻ ശബ്ദം ഇടാതെ എല്ലാവരോടും ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും ദോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി അന്തേ ഇരിക്കേണ്ടതു.

25 വിരോധികൾക്കു ദൈവം സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനായി മാനസാന്തരം നല്കുമോ എന്നും 26 പിശാചിനാൽ പിടിപെട്ടു കുടുങ്ങിയവരാകയാൽ അവർ സുഖാദായം പ്രാപിച്ചു അവൻ്റെ കണികയിൽ നിന്നു ഷിഖത്തു ദൈവേഷ്ഠം ചെയ്യുമോ എന്നും വെച്ചു അവരെ സൗമ്യതയോടെ പരിപ്പിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

3 അന്ത്യകാലത്തു ഭൂമ്പടസമയങ്ങൾ വരും എന്നറിക. 2 മനുഷ്യർ സ്വന്നനേഹികളും ഭ്രാഗ്രഹികളും വസ്യ പരയുന്നവരും അഹക്കാരികളും ഭൂഷക്കരാരും അമ്മയപ്പന്നാരെ അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികേട്ടവരും അശൃംഖരും 3 വാതസ്ല്യമില്ലാത്തവരും ഇണങ്ങാത്തവരും ഏഷ്ണിക്കാരും അജിത്രേദിയമാരും ഉഗ്രമാരും 4 സർഗ്ഗബന്ധേഷികളും ഭ്രാഹികളും ധാഷ്യക്കാരും നിഗ്രഹികളുമായി ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ ഭോഗപ്രിയരായി 5 ക്രതിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു അതിന്റെ ശക്തി ത്രജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിട്ടൊഴിയുക. 6 വീടുകളിൽ നുണ്ടുകടക്കയും പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടുനാനാ മോഹങ്ങൾക്കും അധിനരായി 7 എപ്പോഴും പരിച്ഛിട്ടും എൻകലേഡിയോളിപ്പും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പെണ്ണുങ്ങളെ സ്വാധീനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഈ കുടുതിലുള്ളവർ ആകുന്നു. 8 യന്നേസ്യു യാദ്രോസ്യു മോഹരേയാടു എതിത്തുനിന്നതുപോലെ തന്നെ ഇവരും സത്യത്തോടു മുമ്പുനില്ക്കുന്നു; ഭൂഖ്യാദികളും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു കൊള്ളരുതാത്തവരുമുണ്ട്. 9 അവർ അധികം മുഴുക്കയില്ല; മേല്പുരത്തവരുടെ ബുദ്ധികേടു എല്ലാവക്കും വെളിപ്പേട്ടതുപോലെ ഇവരുടെ ബുദ്ധികേടു വെളിപ്പേട്ടു. 10 നീയോ എൻ്റെ ഉപദേശം, നടപ്പ്, ഉദ്ദേശം, വിശ്വാസം, തീർക്ക്ഷം, സ്വന്നഹം, സഹിഷ്ണനത എന്നിവയും 11 അന്ത്യാക്യയിലും ഇക്കാന്നന്ത്യിലും ലുസ്ത്രത്തിലും എനിക്കു സംഭവിച്ച ഉപദ്രവം കഷ്ടാനുഭവവും കണ്ണറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്നെല്ലാം ഉപദ്രവം സഹിച്ചു; അതിലെല്ലാറിൽ നിന്നും കത്താവു എന്ന വിടുവിച്ചു. 12 എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രതിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു എല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും. 13 ഭൂമംസുഖ്യരും മാതാവികളും വഞ്ചിച്ചും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മേൽക്കുമേൽ ഭോഷത്തിൽ മുതിന്റു വരും. 14 നീയോ ഇന്നവരോടു പരിച്ചു എന്നു ഓക്കുകയും ക്രിസ്തുയേശുവികലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെന്ന രക്ഷക്കു ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ മതിയായ തിരുവൈഴ്യത്തുകളെ ബാല്യംമുതൽ അറികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 15 നീ പരിച്ചും നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതിൽ നിലനില്ക്കു. 16 എല്ലാതിരുവൈഴ്യത്തും ദൈവശാസ്ത്രിയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സകല സർപ്പവൈഴ്യത്തിക്കും വക പ്രാപിച്ചു തിക്കണ്ണതവൻ ആകേണ്ടിനും 17 ഉപദേശത്തിനും ശാസനത്തിനും ഗുണീകരണത്തിനും നീതിയിലെ അഭ്യാസത്തിനും പ്രയോജനമുള്ളതും ആകുന്നു.

4 ഞാൻ ദൈവത്തെയും ജീവികൾക്കും മരിച്ചവക്കും ന്യായവിന്താരം നടത്തുവാനുള്ള ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു അവൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയും രാജ്യവും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു കല്പിക്കുന്നതു; 2 വചനം പ്രസംഗിക്ക; സമയത്തിലും അസമയത്തിലും ഒരുങ്ങിനില്ക്ക; സകല തീർക്ക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടും കുടുംബം ശാസ്ത്രിക; തജ്ജനം ചെയ്ക; പ്രഭോധിപ്പിക്ക. 3 അവർ പരമ്യാപദേശം പൊറുക്കാതെ

കണ്ണരസമാകുമാറു സ്വന്ത മോഹങ്ങൾക്കാത്തവല്ലോം ഉപദേശ്യാക്കന്നാരെ
 പെരുക്കുകയും 4 സത്യതിനു ചെവിക്കൊടുക്കാതെ കെടുക്കമ കേൾപ്പാൻ തിരികയും
 ചെയ്യുന്ന കാലം വരും. 5 നീയോ സകലതിലും നിംഭൻ ആയിരിക്ക; കഷ്ണം സഹിക്ക;
 സുവിശേഷകൾ പ്രവൃത്തിചെയ്ക; നിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിറപടിയായി നിവർത്തിക്ക. 6
 ഞാനോ ഇപ്പോൾതന്നേ പാനീയാഗമായി ശിക്കപ്പെടുന്നു; എന്റെ നിഞ്ചാണകാലവും
 അടുത്തിരിക്കുന്നു. 7 ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം തികെച്ചു, വിശ്വാസം
 കാത്തു. 8 ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നീതിയുള്ള
 ന്യായാധിപതിയായ കത്താവു ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നല്കും; എനിക്കു
 മാത്രമല്ല, അവൻ്റെ പ്രത്യുക്ഷതയിൽ പ്രിയംവെച്ച ഏവക്കൂംകൂടെ. 9 വേഗത്തിൽ എന്റെ
 അടുക്കൽ വരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 10 ദേമാന്സ് ഇള ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ടും എന്ന
 വിട്ടു തെള്ളിലെനിക്കയിലേക്കു പോയി. ക്രേസ്കേസ് ഗലാതെരുക്കും തീതാസ്
 ദേശാത്മകവും പോയി; (അംഗ 165) 11 ലുക്കൊസ് മാത്രമേ എനോടുകൂടെ ഉള്ളു; മക്കാസ്
 എനിക്കു ശുശ്രൂഷക്കായി ഉപയോഗമുള്ളവൻ ആകയാൽ അവനെ കൂട്ടിക്കാണ്ടു
 വരിക. 12 തിഹിക്കൊസിനെ ഞാൻ എഫൈസാസിലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ
 ത്രോവാസിൽ കപ്പാസിന്റെ പകൽ വെച്ചേച്ചു പോന പുതപ്പും പുസ്തകങ്ങളും
 വിശേഷാൽ ചമ്മലിവിത്തങ്ങളും നീ വരുന്നോൾ കൊണ്ടുവരിക. 14 ചെന്നുപണിക്കാരൻ
 അലെക്സന്ദർ എനിക്കു വളരെ ദോഷം ചെയ്തു; അവൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
 തകരവല്ലോം കത്താവു അവനു പകരം ചെയ്യും. 15 അവൻ നമ്മുടെ പ്രസംഗതോടു
 അത്യന്തം എതിർത്തുനിന്നതുകൊണ്ടു നീയും അവനെ സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. 16
 എന്റെ ഓനാം പ്രതിവാദത്തിൽ ആരും എനിക്കു തുണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും എന്ന
 കൈവിട്ടു; അതു അവർക്കു കണക്കിടാതിരിക്കരു. 17 കത്താവോ എനിക്കു തുണനിനു
 പ്രസംഗം എന്നെക്കാണ്ടു നിവർത്തിപ്പാനും സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും
 എന്ന ശക്തികരിച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിനു രക്ഷ
 പ്രാപിച്ചു. 18 കത്താവു എന്ന സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിനും വിടുവിച്ചു തന്റെ
 സൃഷ്ടിയരാജ്യത്തിനായി രക്ഷിക്കും; അവനു എന്നെന്നേക്കും മഹത്യം. അമേൻ. (അംഗ
 9165) 19 പ്രിസ്കൈക്കും അക്കിലാവിനും ഒന്നേസിഹോരാസിന്റെ കുടുംബത്തിനും
 വന്നനു ചൊല്ലുക. 20 എരസ്തൊസ് കൊരിന്തിൽ താമസിച്ചു ത്രോഹിമോസിനെ ഞാൻ
 മിലേത്തിൽ രോഗിയായി വിടുച്ചുപോനു. 21 ശ്രീതകാലത്തിനു മുമ്പെ വരുവാൻ
 ശമിക്ക. യുഖുലോസും പുദേസും ലീനോസും ചുള്ളിയയും സഫോദരനാർ
 എല്ലാവരും നിന്നുക്കു വന്നനു ചൊല്ലുന്നു. 22 യേശുക്രിസ്തു നിന്റെ ആത്മാവോടുകൂടെ
 ഇരിക്കരു. ക്യപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കട്ടെ.

തീരെത്താസ്

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരം എന്ന ഭരമേളിച്ച പ്രസംഗത്താൽ തക്കസമയത്തു തന്റെ വചനം വെളിപ്പെടുത്തിയ 2 ദോഷക്കില്ലാത്ത ദൈവം സകലകാലത്തിനും മുമ്പ് വാദത്താ ചെയ്ത നിത്യജീവൻ‌³ പ്രത്യാഗഹേതുവായി (αισθίος p166) 3 തന്റെ വ്യത്കാരുടെ വിശ്വാസത്തിനും ഒക്തിക്കനുസാരമായ സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനുമായി ദൈവത്തിന്റെ 4 ഭാസനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൂർവ്വതലനുമായ പെണ്ണലൊസ് പൊതുവിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രത്തോടു തീരെത്താസിനു എഴുതുന്നതു: പിതാവായ ദൈവത്തികൾനിനും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിക്രാന്തിനും നിനക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ട. 5 എന്ന് ഫ്രെത്തയിൽ നിന്നെൻ വിട്ടേഴുപോന്നതു: ശ്രേഷ്ഠിച്ച കാർഡാങ്ങളെ ക്രമത്തിലാക്കേണ്ടതിനും എന്ന് നിന്നോടു ആളഞ്ഞാപിച്ചതുപോലെ പട്ടണംതോറും മുപ്പുമാരെ ആക്കിവെക്കേണ്ടതിനും തന്നേ. 6 മുപ്പൻ കുറുമില്ലാത്തവനും ഏകദാഖ്യത്യുള്ളവനും ദുന്ദപ്പിന്റെ ശുതിയോ അനുസരണക്കേണ്ടോ ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസികളായ മകളുള്ളവനും ആയിരിക്കേണ്ടും. 7 അഭ്യക്ഷൻ ദൈവത്തിന്റെ ശ്രദ്ധവിച്ചാരകനാകയാൽ അനിസ്യനായിരിക്കേണ്ടും; തന്നിഷ്കാരനും കോപിയും മദ്യപ്രിയനും തല്ലുകാരനും ദുർഘടമോഹിയും അരുതു. 8 അതിമില്ലപ്രിയനും സർവ്വജീവിയനും സുഖവോധിലെന്നും നീതിമാനും നിമ്മലനും ജിതേന്ത്രിയനും 9 പത്രേധ്യാപദേശത്താൽ പ്രഭാവിപ്പിപ്പാനും വിരോധികർക്കു ബോധം വരുത്തുവാനും ശക്തനാക്കേണ്ടതിനു ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസ്യവചനം മുറുക്കപ്പിടിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കേണ്ടും. 10 വ്യാമാവാചാലനാരും മനോവഞ്ചകനാരുമായി വഴിനാത്തവരായ പലരും ഉണ്ടാക്കും; വിശേഷാൽ പരിപ്പുവനക്കാർ തന്നേ. 11 അവരുടെ വായ് അടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർ ദുരാദായം വിചാരിച്ചു അരുതാത്തതു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും മരിച്ചുകളയുന്നു. 12 ഫ്രെത്തർ സർവ്വാ അസത്യവാദികളും ദുഷ്കാശത്യുകളും മടിയന്നാരായ പെരുവയറന്നാരും അരേതേ എന്നു അവരിൽ ഒരുവൻ, അവരുടെ ഒരു വിദ്യാർ തന്നേ, പരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 13 ഇ സാക്ഷ്യം നേർ തന്നേ; അതുനിമിത്തം അവർ വിശ്വാസത്തിൽ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിത്തീരേണ്ടതിനും 14 യെഹൂദകമകളെയും സത്യം വിട്ടകല്പന മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെയും ശ്രദ്ധകാതിരിക്കേണ്ടതിനും അവരെ കരിനമായി ശാസ്ത്രികൾ. 15 ശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു എല്ലാം ശുശ്വാം തന്നേ; എന്നാൽ മലിനമാക്കും അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുശ്വമല്ല; അവരുടെ ചിത്തവും മനസ്സാക്ഷിയും മലിനമായി തീന്തിരിക്കുന്നു. 16 അവർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളാൽ അവനെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. അവർ അടുക്കേതെങ്കിലും അനുസരണം കെട്ടവരും യാതൊരു നല്കകാർത്തതിനും കൊള്ളരുതാത്തവരുമാകുന്നു.

2 നീയോ പത്രേധ്യാപദേശത്തിനു ചേരുന്നതു പ്രസ്താവിക്ക. 2 വ്യഖ്യാർ നിന്മദിവും ഗൗരവവും സുഖവോധവും ഉള്ളവരും വിശ്വാസത്തിലും സന്നേഹത്തിലും സഹിഷ്ണുതയിലും ആരോഗ്യമുള്ളവരും ആയിരിക്കേണ്ടും എന്നും 3 വ്യഖ്യാരും

അങ്ങനെ തന്നെ നടപ്പിൽ പരിത്യോഗമാരും ഏഷ്ണി പറയാത്തവരും വീണ്ടിനു അടിമപ്പടാത്തവരുമായിരിക്കേണെ എന്നും 4 ദൈവവചനം ദുഷ്കികപ്പടാതിരിക്കേണ്ടതിനു ദയവനക്കാരത്തികളെ ഭർത്യപ്രിയമാരും പുത്രപ്രിയമാരും 5 സുഖബോധവും പാതിപ്രവൃത്യവുമുള്ളവരും വീടുകാൽ നോക്കുന്നവരും ദയയുള്ളവരും ഭർത്താക്കന്മാർക്ക് കീഴ്പെടുന്നവരും ആയിരിപ്പാൻ ശീലപ്പിക്കേണ്ടതിനു നന്ദി ഉപദേശിക്കുന്നവരായിരിക്കേണെ എന്നും പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കു. 6 അവുണ്ണം ദയവനക്കാരരെയും സുഖബോധമുള്ളവരായിരിപ്പാൻ പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കു. 7 വിരോധി നമ്മക്കാണ്ഡു ഒരു തിനയും പറവാൻ വകയില്ലാതെ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനു സകലത്തിലും നിന്നെന്നതനേ സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു മാതൃകയാക്കി കാണിക്കു. 8 ഉപദേശത്തിൽ നിന്മലതയും ഗൗരവവും ആക്ഷേപിച്ചുകൂടാതെ പത്മവചനവും ഉള്ളവൻ ആയിരിക്കു. 9 ഭാസമാർ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ സകലത്തിലും അലങ്കരിക്കേണ്ടതിനു യജമാനന്മാർക്ക് കീഴടങ്ങി സകലവിധത്തിലും പ്രസാദം വരുത്തുന്നവരും 10 എതിർ പരക്കയോ വഞ്ചിച്ചെടുക്കാതേയോ ചെയ്യാതെ സകലത്തിലും നല്ല വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നവരുമായി ഇരിപ്പാൻ (കല്പിക്കു). 11 സകലമനുഷ്യക്കും രക്ഷാകരമായ ദൈവക്കുപ ഉദിച്ചുവള്ളോ; 12 ക്ഷേത്രിക്കേടും പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള ലോകത്തിൽ സുഖബോധത്തോടും നീതിയോടും ദൈവക്ഷേത്രിയോടുംകൂടെ ജീവിച്ചുപോരേണ്ടതിനു അതു നമ്മ ശ്രിക്ഷീച്ചുവള്ളുന്നു, (അംഗം 9165) 13 നാം ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാഗ്രഹകായിട്ടും മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതകായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു. 14 അവൻ നമ്മ സകലഘയമന്ത്തിൽനിന്നും വീണ്ടുതുതു സൽപ്രവൃത്തികളിൽ ശൃംഖകാന്തിയുള്ളേളാരു സ്വന്തജനമായി തനിക്കു ശുഭീകരിക്കേണ്ടതിനു തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തു. 15 ഇതു പുണ്ണ്ണഗൗരവത്തോടെ പ്രസംഗിക്കയും പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കയും ശാസ്ത്രയും ചെയ്ക്കു. ആരും നിന്നെ തുള്ളിക്കരിക്കരുതു.

3 വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങി അനുസരിപ്പാനും സകലസൽപ്രവൃത്തിക്കും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാനും 2 ആരുരക്കാണ്ഡും ദുഷ്ണം പറയാതെയും കലഹിക്കാതെയും ശാന്തമാരായി സകലമനുഷ്യരോടും പുണ്ണ്ണസൗമ്യത കാണിപ്പാനും അവരെ ഓമ്പംപ്പട്ടുത്തുക. 3 മുഖ്യ നാമും ബുദ്ധികൗഢവരും അനുസരണമില്ലാതെവരും വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരും നാനാമോഹങ്ങൾക്കും ഭോഗങ്ങൾക്കും അധിനന്ദനയും ഇഷ്യത്തിലും അസുയതയിലും കാലം കഴിക്കുന്നവരും ദേവിതരും അന്വേഷാന്വും പക്കക്കുന്നവരും ആയിരുന്നുവള്ളോ. 4 എന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഭയയും മനുഷ്യന്റിയും ഉദിച്ചപ്പോൾ 5 അവൻ നമ്മ നാം ചെയ്ത നീതിപ്രവൃത്തികളാല്ലെ, തന്റെ കരുണപ്രകാരമന്തെ രക്ഷിച്ചതു. 6 നാം അവന്റെ കൃപയാൽ നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടും 7 പ്രത്യാഗ്രഹപ്രകാരം നിത്യജീവന്റെ അവകാശികളായിത്തീരേണ്ടതിനും പുനഃജനനസ്ഥാനം കൊണ്ടും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുമുലം നമ്മുടെമേൽ ധാരാളമായി പകർന്ന പരിശുദ്ധതാമാവിന്റെ നവീകരണംകാണ്ഡും തന്നെ. (അംഗം 9166) 8 ഇയ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യം; ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുവർ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ

ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ കരുതേണ്ടതിനു നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചുപറയേണും എന്നു ഞാൻ ഇല്ലിക്കുന്നു. ഇതു ശുദ്ധവും മനുഷ്യർക്കു ഉപകാരവും ആകുന്നു. 9 മെമ്പഡ്യതക്രബ്ബും വംശാവലികളും കലഹവും ന്യായപ്രമാണത്തക്കുറിച്ചുള്ള വാദവും ഒഴിവന്തുനില്ക്കു. ഇവ നിഷ്പ്രയോജനവും വ്യത്മവുമില്ലോ. 10 സഭയിൽ ഭിന്നത വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനോടു കൗരണ്യവും വട്ടം ബുദ്ധിപറഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം അവവന ഒഴികെ; 11 ഇങ്ങനെന്നയുള്ളവർ വക്രബ്യുഖിയായി പാപം ചെയ്തു തന്നെത്താൻ കൂറം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിന്നകു അറിയാമല്ലോ. 12 ഞാൻ അതെത്തമാസിനെന്നേയാ തിഹികകാസിനെന്നേയാ അങ്ങോടു അയക്കുമ്പോൾ നികകാപ്പാലിസിൽ വന്നു എന്നോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിക്ക. അവിടെ ഞാൻ ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ന്യായശാസ്ത്രിയായ സേനാസിനും അപ്പാലോസിനും ഒരു മുട്ടും വരാതവ്വേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചു വഴിയാതെ അയക്ക. 14 നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവർ ആകാതെ അത്യാവശ്യസംഗതികളിൽ സൽപ്പവ്യത്തികൾക്കു മുന്നരായിരിപ്പാൻ പറിക്കേടു. 15 എന്നോടുകൂടുതയുള്ളവർ എല്ലാവരും നിന്നകു വന്നനും ചൊല്ലുന്നു. ഞങ്ങൾ വിശ്വാസത്തിൽ സ്നേഹികകുന്നവർക്കു വന്നനും ചൊല്ലുക. കൃപ നിങ്ങളോടല്ലാവരോടുംകൂടും ഇരിക്കുമാറാക്കേടു.

പിലേമോൻ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനായ പെണ്ണലൊസും സഹോദരനായ തിമോമെത്യാസും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയനും കൃദുവേലക്കാരനുമായ പിലേമോൻ എന്ന നിന്മക്കും 2 സഹോദരിയായ അപ്പിയേക്കും ഞങ്ങളുടെ സഹഭടനായ അക്കിഡ്പോനിനും നിന്മ വീട്ടിലെ സഭക്കും എഴുതുന്നതു; 3 നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിക്കൽനിനും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിക്കൽനിനും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 4 കത്താവായ യേശുവിനോടും സകലവിശുദ്ധമാരോടും നിന്മക്കുള്ള സ്ഥനേഹത്തയും വിശ്വാസത്തയും കുറിച്ചു താൻ കേട്ടിട്ടു 5 നമ്മിലുള്ള എല്ലാനുമയുടെയും പരിജ്ഞാനത്താൽ നിന്മ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൃടായ്മ ക്രിസ്തുവിനോയി സഹലമാക്കേണ്ടതിനു 6 എന്റെ പ്രാത്മനയിൽ നിന്നെ ഓത്തു എപ്പോഴും എന്റെ ദൈവത്തിനു സ്ഥനോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 സഹോദരാ, വിശുദ്ധമാരുടെ ഹ്യാദയം നീ തണ്ടുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്മ സ്ഥനേഹത്തിൽ എനിക്കു വളരെ സന്നോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി. 8 ആകയാൽ തുകതമായതു നിനോടു കല്ലിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കു വളരെ ഡെയൽം ഉണ്ടെങ്കിലും 9 പെണ്ണലൊസ് എന്ന വയസ്സും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബഹുനുമായിരിക്കുന്ന ഇല താൻ സ്ഥനേഹം നിമിത്തം അപേക്ഷിക്കയതേ ചെയ്യുന്നതു. 10 തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ താൻ ജനിപ്പിച്ച എന്റെ മകനായ ഒന്നേസിമൊസിനു വേണ്ടി ആകുന്നു നിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 11 അവൻ മുഖേ നിന്മക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്തവൻ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ നിന്മക്കും എനിക്കും നല്ല പ്രയോജനമുള്ളവൻ തനേ. 12 എനിക്കു പ്രാണപ്രിയനായ അവനെ താൻ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 സുവിശ്രഷ്ടംനിമിത്തമുള്ള തടവിൽ എന്ന ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിനു അവനെ നിന്മക്കു പകരം എന്റെ അടുക്കൽ തനേ നിൽക്കിക്കൊൾവാൻ എനിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. 14 എക്കിലും നിന്മ ഗുണം നിംബുന്നയത്താൽ എന്നപോലെ അല്ല, മനസ്സും അകേണ്ടതിനു നിന്മ സമ്മതം കൃടാതെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 15 അവൻ അല്പകാലം വേറുവിട്ടുപോയതു അവനെ സദാകാലത്തേക്കും നിന്മക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിനു അയയിരിക്കും; (16) 16 അവൻ ഇനി ദാസനല്ല, ദാസനും മീതെ പ്രിയസഹോദരൻ തനേ; അവൻ വിശ്രഷാൽ എനിക്കു ഫിയൻ എക്കിൽ നിന്മക്കു ജ്യസംബന്ധമായും കത്തുസംബന്ധമായും എത്ര അഡിക്കം? 17 ആകയാൽ നീ എന്ന കൃടാളി എന്നു കരുതുന്നു എക്കിൽ അവനെ എന്നപ്പോലെ ചേര്ത്തുകൊൾക്ക. 18 അവൻ നിനോടു വള്ളതും അനുബന്ധം ചെയ്തിട്ടോ കടംപെട്ടിട്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു എന്റെ പേരിൽ കണക്കിട്ടുകൊൾക്ക. 19 പെണ്ണലൊസ് എന്ന താൻ സ്വന്തകയ്യാൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു; താൻ തന്നു തീക്കാം. നീ നിന്നെന്നതനേ എനിക്കു തരുവാൻ കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു താൻ പരയേണു എനില്ലല്ലോ. 20 അതേ സഹോദരാ, നിന്നെന്നക്കാണ്ടു എനിക്കു കത്താവിൽ ഒരുപുഡിം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിൽ എന്റെ ഹ്യാദയം തണ്ടുപ്പിക്ക. 21 നിന്മ അനുസരണത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു നിശ്വയം ഉണ്ടും; താൻ പരയുന്നതിലുമധികം നീ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞതിട്ടാകുന്നു താൻ എഴുതുന്നതു. 22 ഇത്തല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പ്രാത്മനയാൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെടും എന്നു പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകക്കാണ്ടു എനിക്കു പാപ്പിടം ഏകക്കിക്കാശക. 23 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സഹബാദ്ധനായ

എപ്പുമൊസും 24 എന്റെ കൃത്യവേലക്കാരനായ മക്കാസും അർജിസ്തക്കാസും ദേമാസും ലുക്കാസും നിനക്കു വന്നുനം ചൊല്ലുന്നു. 25 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്ഷപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവോടുകൂടുടെ ഇതിക്കുമാറാകട്ട. ആമേൻ.

എബ്രായർ

1 ദൈവം പണ്ഡു ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും പ്രവാചകനാർമ്മവാന്തരം പിതാക്കന്നാരോടു അരുളിച്ചെഴുത്തിട്ടു 2 ഈ അന്ത്യകാലത്തു പുത്രൻ മുഖാന്തരം നഞ്ചാടു അരുളിച്ചെഴുത്തിൽക്കുന്നു. അവനെ താൻ സകലത്തിനും അവകാശിയാക്കി വെച്ചു; അവൻ മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും ഉണ്ടാക്കി. (അം പ165) 3 അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രദയും തത്ത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലത്തെയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും ആക്കക്കാണ്ഡു പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും 4 അവൻ ദൈവദുതനാരകകാൾ വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിനും അവകാശിയായതിനും തന്തവല്ലും അവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തിരുക്കയും ചെയ്തു. 5 “നീ എന്നറ്റ് പുത്രൻ; താൻ ഇന്നു നിനെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നും “ഞാൻ അവനു പിതാവും അവൻ എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും” എന്നും ദുതനാരിൽ ആരോടെക്കില്ലും വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചെഴുത്തിട്ടുണ്ടോ? 6 ആദ്യജാതനെ പിനെന്നും ഭൂതലത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവേണാർ: “ദൈവത്തിന്റെ സകലദുതനാരും അവനെ നമസ്കരിക്കേണാം” എന്നു താൻ അരുളിച്ചെഴുത്തിനും. 7 “അവൻ കാറുകളെ തന്റെ ദുതനാരും അഥിജ്വാലയെ തന്റെ ശുശ്രൂഷകനാരും ആക്കുന്നു” എന്നും ദുതനാരകകുറിച്ചു പറയുന്നു. 8 പുത്രനോടോ: “ദൈവമേ, നിന്റെ സിംഹാസനം എന്നും എന്നേക്കമുള്ളതു; നിന്റെ രാജത്തുത്തിന്റെ ചെങ്കാൽ നേരുള്ള ചെങ്കാൽ. (അം പ165) 9 നീ നീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകയും ദുഷ്ടതയെ ദേഹികയും ചെയ്തിരിക്കയെൽ ദൈവമേ, നിന്റെ ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പരമായി നിനെ ആനന്ദതെലംകാണ്ഡു അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നും 10 “കത്താവേ, നീ പുമ്പുകാലത്തു ഭൂമിക്കു അടിസ്ഥാനം ഇടു, ആകാശവും നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. 11 അവ നശിക്കും; നീയോ നിലനില്ക്കും; അവ എല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ പചകിപ്പോകും; 12 ഉട്പുപ്പോലെ നീ അവരെ ചുരുട്ടും; വസ്ത്രംപോലെ അവ മാറിപ്പോകും; നീയോ അനന്നും; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ അവസാനിക്കയുമില്ല” എന്നും പറയുന്നു. 13 “ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിനക്കു പാദപീംമാക്കുവോളും നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കു” എന്നും ദുതനാരിൽ ആരോടെക്കില്ലും വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചെഴുത്തിട്ടുണ്ടോ? 14 അവർ കൈയെയും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷകു അയക്കപ്പെട്ടുന സേവകാത്മാക്കളുണ്ടോ?

2 അതുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും ഷൈകിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിനു കേട്ടു അധികം ശ്രദ്ധയോടെ കരുതിക്കൊശവാൻ ആവശ്യമാകുന്നു. 2 ദുതനാർമ്മവാന്തരം അരുളിച്ചെഴുത്ത് വചനം സ്ഥിരമായിരിക്കയും ഓരോരോ ലംഘനത്തിനും അനുസരണക്കേണ്ടിനും ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിൽ 3 കത്താവു താൻ പാഠത്തുതുടങ്ങിയതും ദൈവം അടയാളങ്ങളാലും അതുതങ്ങളാലും വിവിധവിഘ്നപ്രവൃത്തികളാലും തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നല്കിക്കൊണ്ടും സാക്ഷി നിന്നതും കേട്ടവർ 4 നമുക്കു ഉറപ്പിച്ചുതന്നുമായ ഇതു വലിയ രക്ഷ നാം ഗണ്യമാക്കാതെ പോയാൽ എങ്ങനെന തെറ്റി ഒഴിയും? 5 നാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാവിലോകത്തെ അവൻ ദുതനാക്കല്ലോ കീഴ്പെടുത്തിയതു.

6 എന്നാൽ “മനുഷ്യരെ നീ ഓക്സിജന്തിനു അവൻ എന്തു? മനുഷ്യപുത്രരെ സന്ദർഭിക്കേണ്ടതിനു അവൻ എന്തുമാത്രം? 7 നീ അവനെ ദൃതമാരകകാൾ അല്ലോ മാത്രം താഴ്ത്തി; തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവർത്തികൾക്കു നീ അവനെ അധിപതി ആക്കി, 8 സകലവും അവൻറെ കാൽക്കണ്ണാക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു രൈവൻ ഒരേത്തു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. സകലവും അവനു കീഴാക്കിയതിൽ നനിനെന്നും കീഴപ്പെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സകലവും അവനു കീഴപ്പെട്ടായി കാണുന്നില്ല. 9 എങ്കിലും ദൈവക്യപ്രയാൽ എല്ലാവക്കും വേണ്ടി മരണം ആസൗഢിപ്പാൻ ദൃതമാരിലും അല്ലോ ഒരു താഴ്ചവനവനവനയ യേശു മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു അവനെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും അണിഞ്ഞതവനായി നാം കാണുന്നു. 10 സകലത്തിനും ലാക്കും സകലത്തിനും കാരണഭൂതനുമായവൻ അനേകം പുത്രരെ തേജസ്സിലേക്കു നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനായകനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ തികഞ്ഞതവനാക്കുന്നതു യുക്തം ആയിരുന്നു. 11 വിശുദ്ധികരിക്കുന്നവനും വിശുദ്ധികരിക്കപ്പെടുന്നവക്കും എല്ലാം രൈവനല്ലോ പിതാവും; അതു ഹേതുവായി അവൻ അവരെ സഹോദരനാർ എന്നു വിജിപ്പാൻ ലജ്ജിക്കാതെ: 12 “ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്നെന്ത് സഹോദരനാരോടു കീത്തിക്കും; സദാമദ്ദേശം ഞാൻ നിന്നെന്ന സ്ത്രുതിക്കും” 13 എന്നും “ഞാൻ അവനിൽ ആഗ്രഹിക്കും” എന്നും “ഇതാ, ഞാനും ദൈവം എന്നിക്കു തന്ന മകളും” എന്നും പറയുന്നു. 14 മകൾ ജയരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവർ ആകകൊണ്ടു അവനും അവരെപ്പോലെ ജയരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ 15 തന്റെ മരണത്താൽ നീകി ജീവപത്രം മരണഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കയും വിട്ടുവിച്ചു. 16 ദൃതമാരെ സംരക്ഷണചെയ്വാനല്ല അഭോഗാമിന്റെ സന്തതിയെ സംരക്ഷണ ചെയ്വാനത്രെ അവൻ വന്നതു. 17 അതുകൊണ്ടു ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്രിതത്തം വരുത്തുവാൻ അവൻ കരുണയുള്ളവനും ദൈവകാർത്തികൾ വിശ്വസ്തമഹാപുരോഹിതനും ആകേണ്ടതിനും സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരനാരോടു സദ്യശനായിത്തീരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. 18 താൻ തന്നേ പരിക്ഷിതനായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചിരിക്കയെങ്കിൽ പരിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവക്കും സഹായിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു.

3 അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ സഹോദരനാരെ, സ്വർഗ്ഗയിലിക്കു ഓഹരിക്കാരായുള്ളാരെ, നാം സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പോസ്റ്റലനും മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവിൻ. 2 മോശെ ദൈവവെന്നതിൽ ഒക്കയും വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുപോലെ യേശുവും തന്നെ നിയമിച്ചാക്കിയവനും വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. 3 ഭവനത്തെക്കാളും ഭവനം ചമുച്ചവനും അധികം മാനമുള്ളതുപോലെ യേശുവും മോശെയെക്കാൾ അധികം മഹത്വത്തിനു യോഗ്യൻ എന്നു എല്ലായിരിക്കുന്നു. 4 എത്തു ഭവനവും ചമുച്ചപ്പാൻ ഒരാൾ വേണം; സർവ്വവും ചമുച്ചവൻ ദൈവം തന്നേ. 5 അവൻറെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും മോശെ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതു അരുളിച്ചെയ്യവാനിരുന്നതിനും സാക്ഷ്യം പറയുന്ന ഭ്രതനായിട്ടാൽ. 6 ക്രിസ്തവോ അവൻറെ ഭവനത്തിനും അധികാരിയായ പുത്രനായിട്ടും പ്രത്യാശയുടെ യെയ്യുവും പ്രശംസയും നാം അവസാനത്തോളം മുറുകെപ്പീടിച്ചുകൊണ്ടാൽ

നാം തന്നെ അവൻ്റെ ഭവനം ആകുന്നു. 7 അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ: “ഇന്നു നിങ്ങൾ അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ 8 മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു പരിഷ്കാരിവസന്തതിലെ മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയം കർന്മാകരുതു. 9 അവിടെവെച്ചു നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്നാർ എന്ന പരിഷ്കാരിച്ചു നാല്പതു ആണ്ടു എൻ്റെ പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടും എന്ന ശോധനചെയ്യുതു. 10 അതുകൊണ്ടു എന്നിക്കു ആ തലമുറയോടു നീരസം ഉണ്ടായി. അവർ എപ്പോഴും തെറ്റിപ്പോകുന്ന ഹ്യദയമുള്ളവർ എന്നും എൻ്റെ വഴികളെ അറിയാത്തവർ എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു: 11 അവർ എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയീല്ല എന്നു ഞാൻ എൻ്റെ ക്രോധത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുതു.” 12 സഹോദരന്മാരെ, ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവിശ്വാസമുള്ള ദൃഢംഹ്യദയം നിങ്ങളിൽ ആക്കരും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 13 നിങ്ങൾ ആരും പാപത്തിൻ്റെ ചതിയാൽ കർന്മപ്പടാതിരിക്കേണ്ടതിനു “ഇന്നു” എന്നു പറയുന്നേടതേതാളം നാൾതോറും അന്നോന്നും പ്രഭോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടവിൻ. 14 ആദ്യവിശ്വാസം അവസാനതേതാളം മുറുക്കപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം ക്രിസ്തുവിൽ പക്ഷാളികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 15 “ഇന്നു നിങ്ങൾ അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ മത്സരത്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയങ്ങളെ കർന്മാകരുതു” എന്നു പറയുന്നതിൽ 16 ആരാകുന്നു കേട്ടിട്ടു മത്സരിച്ചുവർ? മിസ്റ്റിമിൽനിന്നു മോശെ മുഖാന്തരം പുരപ്പെട്ടുവന്നവർ എല്ലാവരുമുണ്ടോ. 17 നാല്പതു ആണ്ടു ആരോടു ക്രൂഡിച്ചു? പാപം ചെയ്തവരോടല്ലയോ? 18 അവരുടെ ശവങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ വീണ്ടുപോയി. എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയീല്ല എന്നു ആണ്ടിട്ടു ആനുസരണംകെട്ടവരോടല്ലാതെ പിന്ന ആരോടാകുന്നു? 19 ഇങ്ങനെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു നാം കാണുന്നു.

4 അവൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള വാദത്തം ശേഷിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങളിൽ ആക്കങ്ങില്ലും അതു ലഭിക്കാതെപോയി എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നാം ദയപ്പെടുക. 2 അവരെപ്പോലെ നാമും ഒരു സദ്യത്തമാനം കേട്ടവർ ആകുന്നു; എങ്കിലും കേട്ടവരിൽ വിശ്വാസമായി പരിണമിക്കായ്ക്കൊണ്ടു കേട്ട വചനം അവക്കു ഉപകാരമായി വന്നില്ല. 3 വിശ്വസിച്ചവരായ നാമല്ലോ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു; ലോകസ്ഥാപനത്തികൾ പ്രവൃത്തികൾ തീന്തുപോയശേഷവും: “അവർ എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കയീല്ല എന്നു ഞാൻ എൻ്റെ കോപത്തിൽ സത്യം ചെയ്യു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്യൽത്തിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 “എഴാം നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായി” എന്നു എഴാം നാളിനെക്കുറിച്ചു ഒരേത്തതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 “എൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവർ പ്രവേശിക്കയീല്ല” എന്നു ഇവിടെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു ചിലർ അതിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചിരിക്കയാലും മുഖേ സദ്യത്തമാനം കേട്ടവർ അനുസരണക്കേടുന്നിമിത്തം പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും 7 ഇതു കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവിദ് മുഖാന്തരം: “ഇന്നു അവൻ്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഹ്യദയം കർന്മാകരുതു” എന്നു മുഖേ പറഞ്ഞതുപോലെ “ഇന്നു” എന്നൊരു ദിവസം പിന്നെയും നിശ്ചയിക്കുന്നു. 8 യോഗ്യവ അവക്കു സ്വസ്ഥ വരുത്തി

എക്കിൽ മറ്റാരു ഭിവസത്തെക്കുറിച്ചു പിന്നതേതതിൽ കല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു. 9 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിനു ഒരു ശമ്പൂത്തന്നുഡെം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 ദൈവം തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു എന്നപോലെ അവൻ്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ താനും തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായിത്തീർന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു ആരും അനുസരണക്കേടിന്റെ സമദ്യശാന്തതയിൽനാതവള്ളും വിശാതിരിക്കേണ്ടതിനു നാം ആ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കു. 12 ദൈവത്തിന്റെ പചനം ജീവനും ചെതനയുമുള്ളതായി ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു വാളിനെക്കാളും മുച്ചുയേറിയതും പ്രാണനെന്നയും ആത്മാവിനെന്നയും സന്ധിമജ്ജകളെയും വേറുവിടുവിക്കുംവരെ തുഞ്ചുചെല്ലുന്നതും ഹ്യദയത്തിലെ ചിന്തനങ്ങളെയും ഭാവങ്ങളെയും വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു. 13 അവനു മരിയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു സ്വാഖ്യിയമില്ല; സകലവും അവൻ്റെ കണ്ണിനു നന്ദവും മലന്ത്രതുമായി കിടക്കുന്നു; അവനുമായിട്ടാകുന്നു നമുക്കു കാഞ്ഞുമുള്ളതു. 14 ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ യേശു ആകാശത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയോരു ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ സ്വീകാരം മുറുക്കപ്പിടിച്ചുകൊൾക്കു. 15 നമുക്കുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവന്നല്ല; പാപം കഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവന്തെ നമുക്കുള്ളതു. 16 അതുകൊണ്ടു കരുണ ലഭിപ്പാനും തസ്മയത്തു സഹായത്തിനുള്ള കൃപ പ്രാപിപ്പാനുമായി നാം ദൈർଘ്യത്താട കൃപാസനത്തിനു അടുത്തു ചെല്ലുക.

5 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എടുക്കുന്ന ഏതു മഹാപുരോഹിതനും പാപങ്ങൾക്കായി വഴിപാടും താഗവും അപ്പിപ്പാൻ ദൈവകാഞ്ഞത്തിൽ മനുഷ്യക്കു വേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്നു. 2 താനും ബലഹീനത പൂണ്ടവനാകയാൽ അവില്ലാത്തവരോടും വഴി തെറ്റിപ്പോകുന്നവരോടും സഹതാപം കാണിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനും 3 ബലഹീനതനിമിത്തം ജനത്തിനു വേണ്ടി എന്നപോലെ തനിക്കു വേണ്ടിയും പാപയാഗം അപ്പിക്കേണ്ടിയായവനും ആകുന്നു. 4 എന്നാൽ അഹരോനെന്നപ്പോലെ ദൈവം വിജിക്കുന്നവന്നല്ലാതെ ആരും ആ സ്ഥാനം സ്വതവെ എടുക്കുന്നില്ല. 5 അമൃഥം ക്രിസ്തുവും മഹാപുരോഹിതൻ ആകുവാനുള്ള മഹത്വം സ്വതവെ എടുത്തിട്ടില്ല; “നീ എൻ്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിനെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചേയ്തവൻ അവനു കൊടുത്തതാണെ. 6 അങ്ങനെ മറ്റാരേതത്തും: “നീ മൽക്കീസേബകിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ” എന്നു പറയുന്നു. (അംബ് p165) 7 ക്രിസ്തു തന്റെ എന്നഹിക ജീവകാലത്തു തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോടു ഉരുച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ അപേക്ഷയും അഭ്യയാചനയും കഴിക്കയും ദയക്കി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്തു. 8 പുത്രൻ എക്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ണങ്ങളാൽ അനുസരണം പറിച്ചു തിക്കണ്ടവനായി 9 തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന ഏവക്കൂം നിത്യരക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനായിത്തീർന്നു. (അംബ് p166) 10 മൽക്കീസേബകിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ എന്നുള്ള നാമം ദൈവത്താൽ ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇതിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങൾക്കു വളരെ പറവാനുണ്ടു്; എക്കിലും

നിങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ മാറ്റമുള്ളവരായി തീന്തുകൊണ്ടു തെളിയിച്ചുതരുവാൻ വിഷമം. 12 കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേശാക്കന്നാർ അതിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പട്ടകളുടെ അത്യപാംഞ്ചലെ തന്നെ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ അവശ്യമായിരിക്കുന്നു; കട്ടിയായുള്ള അഹാരമല്ല, പാലത്രെ നിങ്ങൾക്കു അവശ്യമെന്നു വനിക്കിക്കുന്നു. 13 പാൽ കൂടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിയുടെ വചനത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവന്തെ; അവൻ ശിശുവില്ലോ. 14 കട്ടിയായുള്ള അഹാരം നമ്മിക്കളെ തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ത്യയുള്ളവരായി പ്രായം തിക്കണ്ടവകേൾ പറ്റുകയുള്ളൂ.

6 അതുകൊണ്ടു നിജ്ജിവപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള മാനസാന്തരം, ദൈവത്തികൾ വിശ്വാസം, സ്നാനങ്ങളുകുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവെപ്പു, മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം, 2 നിന്തുപിക്കാവിധി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും ഇടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അത്യപചനം വിട്ടു പരിജ്ഞാനപൂർത്തി പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുക. (അംബോസിസ് p166) 3 ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം നാം അതു ചെയ്യും. 4 ഒരിക്കൽ പ്രകാശനം ലഭിച്ചിട്ടു സ്വർഗ്ഗിയദാനം ആസുദികയും പരിശുഭ്യാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയും 5 ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വചനവും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ ശക്തിയും ആസുദികയും ചെയ്തവർ പിന്നാറിപ്പോയാൽ (അംബോസിസ് p165) 6 തങ്ങൾക്കു തന്നെ ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും ക്രുഷിക്കുന്നവരും അവനു ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും അകക്കൊണ്ടു അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. 7 പലപ്പോഴും പെയ്ത മഴ കൂടിച്ചിട്ടു ഭൂമി കൂഷി ചെയ്യുന്നവർക്കു ഹിതമായ സസ്യാദികളെ വിളയിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു. 8 മുള്ളും തെതിഞ്ഞിലും മുഖപ്പിച്ചാലോ അതു കൊള്ളൽരൂതാത്തതും ശാപത്തിനു അടുത്തതും അകുന്നു; ചട്ടകളുക അഭ്യന്തരം അതിന്റെ അവസാനം. 9 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, തങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുകുറിച്ചു ശുഭമേറിയതും രക്ഷകളും ഉതകുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നു. 10 ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും വിശുദ്ധമാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ നാമത്തോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും മറന്നുകളവാൻ തകബെണ്ണും അനീതിയുള്ളവനല്ല. 11 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ പ്രത്യാശയുടെ പുണ്ണനിശ്ചയം പ്രാപിപ്പാൻ അവസാനത്തോളം ഒരുപോലെ ഉത്സാഹം കാണിക്കേണമെന്നു തങ്ങൾ അഗ്രഹിക്കുന്നു. 12 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മന്തയുള്ളവരാകാതെ വിശ്വാസത്താലും ഭീഷ്മക്ഷമയാലും വാദത്താങ്ങളെ അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ അനുകാരികളായിരിക്കും. 13 ദൈവം അഭ്യോഹാമിനോടു വാദത്തം ചെയ്യുന്നോൾ തന്നെക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യാൻ ഇല്ലാത്തതിട്ടു തന്നെക്കാണ്ടു തന്നെ സത്യം ചെയ്തു: 14 “തൊൻ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ വല്ലിപ്പിക്കയും ചെയ്യു” എന്നു അരുളിച്ചേയ്തു. 15 അങ്ങനെ അവൻ ഭീഷ്മക്ഷമയോടിരുന്നു വാദത്തവിഷയം പ്രാപിച്ചു. 16 തങ്ങളുക്കാൾ വലിയവനെക്കൊണ്ടല്ലോ മനുഷ്യർ സത്യം ചെയ്യുന്നതു; അണ അവക്കു ഉറപ്പിനായി സകലവാദത്തിന്റെയും തീച്ച്യാകുന്നു. 17 അതുകൊണ്ടു ദൈവം വാദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ അലോചന മാറാത്തതു എന്നു അധികം സ്വപ്നമായി

കാൺസ്പീസ് ഇപ്പിച്ചു ഒരു അഞ്ചാലും ഉറപ്പുകൊടുത്തു. 18 അങ്ങനെന നമ്മുടെ മുന്നിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യാശ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ ശരണത്തിനായി ഓടിവന നാം മാറിപ്പോകാത്തതും ദൈവത്തിനു ഭോഷ്കുപറവാൻ കഴിയാത്തതുമായ രണ്ടു കാഞ്ഞങ്ങളാൽ ശക്തിയുള്ള പ്രഖ്യായനം പ്രാപിച്ചാൻ ഇടവരുന്നു. 19 അതു പ്രത്യാശ നമുക്കു ആത്മാവിന്റെ ഒരു നക്കുറം തന്നെ; അതു നിശ്ചയവും സ്ഥിരവും തിരുന്നിലെക്കുതെക്കു കടക്കുന്നതുമാകുന്നു. 20 അവിടെക്കു യേശു മൽക്കിണേസേഡെക്കിഞ്ഞു ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായി മുമ്പുകൂട്ടി നമ്മുക്കുവേണ്ടി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (അംഗ 165)

7 ശാലോംരാജാവും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമായ ഇതു മൽക്കിണേസേഡക്ക് രാജാക്കന്നാരെ ജയിച്ചു 2 മടങ്ങിവരുന്ന അബ്രാഹാമിനെ എതിരേറു അനുഗ്രഹിച്ചു; അബ്രാഹാം അവനു സകലത്തിലും പത്തിലൊനു കൊടുത്തു. അവൻ പേരിനു ആദ്യം നീതിയുടെ രാജാവെന്നും പിന്നെ ശാലോംരാജാവു എന്നുവെച്ചാൽ സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവു എന്നും അതും. 3 അവനു പിതാവില്ല, മാതാവില്ല, വംശാവലിയില്ല, ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവും ഇല്ല; അവൻ ദൈവപുത്രനു തുല്യനായി എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. 4 ഇവൻ എത്ര മഹാൻ എന്നു നോക്കുവിൻ; ഗോത്രപിതാവായ അബ്രാഹാം കൂടെയും അവനു കൊള്ളയുടെ വിശ്രേഷണാധനങ്ങളിൽ പത്തിലൊനു കൊടുത്തുവാളും. 5 ലേവിപുത്രന്മാരിൽ പെണ്ണരോഹിത്യം ലഭിക്കുന്നവക്കു ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ജനത്തോടു ദശാംശം വാങ്ങുവാൻ കല്പന ഉണ്ടും; അതു അബ്രാഹാമിന്റെ കടിപ്രദേശത്തിൽനിന്നു ഉത്തരവിച്ച സഹോദരമാരോടു ആകുന്നു വാങ്ങുന്നതു. 6 എന്നാൽ അവരുടെ വംശാവലിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവൻ അബ്രാഹാമിനോടു തന്നെ ദശാംശം വാങ്ങിയും വാദത്താൽ പ്രാപിച്ചവനെ അനുഗ്രഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 ഉയർന്നവൻ താണവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിനു തക്കം ഏതുമില്ലാളും. 8 ഇവിടെ മരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ദശാംശം വാങ്ങുന്നു; അവിടെയോ ജീവിക്കുന്നു എന്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ തന്നെ. 9 ദശാംശം വാങ്ങുന്ന ലേവിയും അബ്രാഹാം മുഖാന്തരം ദശാംശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു വിധത്തിൽ പറയാം. 10 അവൻ പിതാവിനെ മൽക്കിണേസേഡക്ക് എതിരേറുപ്പോൾ ലേവി അവൻ കടിപ്രദേശത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവാളും. 11 ലേവുപെണ്ണരോഹിത്യത്താൽ സമ്പൂർണ്ണത വന്നുകിൽ — അതിൻ കീഴ്ദിം ജനം ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചതു — അഹരോന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നു പറയാതെ മൽക്കിണേസേഡക്കിഞ്ഞു ക്രമപ്രകാരം വേണാൽ പുരോഹിതൻ വരുവാൻ എന്നതാരാവശ്യം? 12 പെണ്ണരോഹിത്യം മാറിപ്പോകുന്ന പക്ഷം ന്യായപ്രമാണത്തിനുംകൂടെ മാറ്റം വരുവാൻ ആവശ്യം. 13 എന്നാൽ ഈതു ആരക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവൻ വേണാൽ ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ; അതു ഗോത്രത്തിൽ ആരും യാഗപീഠത്തിക്കൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടില്ല. 14 യൈഹൂദയിൽനിന്നു നമ്മുടെ കത്താവു ഉദിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമാണെന്നു പറയാതെ മാറ്റം വരുവാൻ ആവശ്യം. 15 ജയസംബന്ധമായ കല്പനയുടെ പ്രമാണത്താൽ അല്ല, അഴിന്തുപോകാതെ ജീവൻ ശക്തിയാൽ ഉള്ളവായ വേരെ ഒരു പുരോഹിതന് 16 മൽക്കിണേസേഡക്കിനു സദ്യശാനകയി ഉദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ഏറ്റവും അധികം തെളിയുന്നു. 17 നീ മൽക്കിണേസേഡക്കിഞ്ഞു ക്രമപ്രകാരം

എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നല്ലോ സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു. (അംഗ165) 18 മുമ്പിലത്തെ കല്പനെക്കും അതിന്റെ ബലഹിന്തയും നിഷ്പ്രയോജനവുംനിമിത്തം 19 നീകവും — ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഒന്നും പുത്തിപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ — നാം ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നതിനുള്ള ഏറെനല്ലു പ്രത്യാശക്കു സ്ഥാപനവും വന്നിരിക്കുന്നു. 20 അവർ ആണ കുടാതെ പുരോഹിതനാരാധിത്തിന്. 21 ഇവനോ: “നീ എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നു കത്താവു സത്യം ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല” എന്നു തന്നോടു അരുളിച്ചേയ്തവൻ ഇട ആണെങ്കാടുകുടെ തന്നെ. (അംഗ165) 22 അഉണ കുടാതെയല്ല എന്നതിനു ഒത്തവല്ലോ വിശ്രേഷമേഖല നിയമത്തിനു യേശു ഉത്തരവാദിയായി തീസ്തിക്കുന്നു. 23 മരണാനിമിത്തം അവക്കു നിലനില്ലാൻ മുടക്കം വരികകാണ്ഡു പുരോഹിതനാർ ആയിത്തീർവ്വാൻ അനേകൾ ആകുന്നു. 24 ഇവനോ, എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുകാണ്ഡു മാറ്റത്തെ പെയ്രോഹിത്യം ആകുന്നു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. (അംഗ165) 25 അരുകൊകാണ്ഡു താൻ മുഖാന്തരമായി ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നവക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യാൻ സദാ ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ അവരെ പൂഞ്ഞമായി രക്ഷിപ്പാൻ അവൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു. 26 ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരോഹിതനല്ലോ നമുക്കു വേണ്ടിയതു: പവിത്രൻ, നിദ്രാഷൻ, നിമ്മലൻ, പാപികളോടു വേറുവിട്ടവൻ, സ്വർത്തതകാർ ഉന്നതനായിത്തീർവ്വാൻ; 27 ആ മഹാപുരോഹിതനാരെപ്പോലെ ആദ്യം സ്വന്തപാപങ്ങൾക്കായും പിനെ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായും തിനംപ്രതി യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവൻ തന്നെ. അരു അവൻ തന്നെത്താൻ അപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ദിക്കലായിട്ടു ചെയ്തുവല്ലോ. 28 ന്യായപ്രമാണം ബലഹിന്മനുഷ്യരെ മഹാപുരോഹിതനാരാക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തിനു പിന്നുള്ള ആണ്ടുകൂടെ വചനമോ എന്നേക്കും തിക്കണ്ണതവനായിത്തീർ പുത്രനെ പുരോഹിതനാക്കുന്നു. (അംഗ165)

8 നാം ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്നെന്നാൽ: സ്വർത്തതിൽ മഹിമാസനത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നവനായി, 2 വിശ്രൂദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും മനുഷ്യനല്ല കത്താവു സ്ഥാപിച്ച സത്യകുടാരത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകനായ മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ഡു. 3 ഏതു മഹാപുരോഹിതനും വഴിപാടും യാഗവും അപ്പിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നു; ആകയാൽ അപ്പിപ്പാൻ ഇവനും വലുന്നു വലുതും വേണും. 4 അവൻ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ ആകയില്ലായിരുന്നു; ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വഴിപാടു അപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ. 5 കുടാരം തീപ്പാൻ മോശെ ആരാംപിച്ചപ്പോൾ “പസ്തത്തിൽ നിനക്കു കാണിച്ച മാതൃക പ്രകാരം നീ സകലവും ചെയ്വാൻ നോക്കുക” എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചേയ്തത്തുപോലെ അവർ സ്വർത്തയിൽന്റെ ദ്രുഢാന്തവും നിശ്വലമായതിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. 6 അവനോ വിശ്രേഷതയേറിയ വാദത്താങ്ങളിനേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ മദ്യസ്ഥനാകയാൽ അതിന്റെ വിശ്രേഷതക്കു ഒത്തവല്ലോ വിശ്രേഷതയേറിയ ശുശ്രൂഷയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 ഒന്നാമത്തെ നിയമം കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെത്തിനു ഇടം അനേകിക്കയില്ലായിരുന്നു. 8 എന്നാൽ അവൻ അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചേയ്യുന്നതു: “ഞാൻ തിസായേൽഗ്യഹത്തോടും യഹൂദാഗ്യഹത്തോടും പുതിയോരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 9 ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കമ്മാരെ കൈക്കു പിടിച്ചു മിസ്തിനേശത്തുന്നിനു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ ഞാൻ അവരോടു

ചെയ്ത നിയമംപോലെ അല്ല; അവർ എന്ന് നിയമത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; എന്ന് അവരെ ആദരിച്ചതുമില്ല എന്നു കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു. 10 ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം എന്ന് യിസ്രായേൽഗ്രഹത്വാടു ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു: എന്ന് എന്ന് ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹ്യാദയങ്ങളിൽ എഴുതും; എന്ന് അവക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും. 11 ഈനി അവരിൽ ആരും തന്റെ കുടുകാരനെന്നും തന്റെ സഹാദരനെന്നും കത്താവിനെ അറിക്കുന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതില്ല; അവർ ആബാലവ്യഖ്യാ എല്ലാവരും എന്നെന്ന അറിയും. 12 എന്ന് അവരുടെ അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരുണായുള്ളവൻ ആകും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഈനി ഓക്കെയുമില്ല എന്നു കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.” 13 പുതിയതു എന്നു പഠ്യുന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെത്തിനെ പായതാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ പായതാക്കുന്നതും ജീറ്റിക്കുന്നതും എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

9 എന്നാൽ ആദ്യനിയമത്തിനും ആരാധനക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലെളകിക്കമായ വിശുദ്ധമന്ത്രിവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 ഒരു കുടാരം ചെമെച്ചു; അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു നിലവിളക്കും മേശയും കാഴ്ചയപ്പെടുവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു പേര്. 3 രണ്ടാം തിരുപ്പിലെക്കു പിന്നിലോ അതിവിശുദ്ധം എന്ന കുടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകലശവും മുഴുവനും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ നിയമപെട്ടകവും അതിനുകത്തു മന ഇടുവെച്ച പൊൻപാത്രവും അഹാരാന്റെ തലിൽത്തവടിയും നിയമത്തിന്റെ കല്പലകകളും 5 അതിനു മീതെ ക്ഷപാസനത്തെ മുട്ടന തേജസ്സിന്റെ കൈരുണ്ടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇപ്പോൾ ഓരോന്നായി വിവരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 6 ഇവ ഇങ്ങനെ തീന് ശേഷം പുരോഹിതമാർ നിത്യം മുൻകുടാരത്തിൽ ചെന്നു ശുശ്രൂഷ കഴിക്കും. 7 രണ്ടാമത്തെത്തിലോ ആണ്ടിൽ ഏകക്കെൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം കുടാതെ അല്ല; അതു അവൻ തന്റെയും ജനത്തിന്റെയും അബദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അപ്പിക്കും. 8 മുകുടാരം നില്ക്കുന്നേടതെതാളം വിശുദ്ധമന്ത്രിത്തിലേക്കുള്ള വഴി വെളിപ്പെട്ടില്ല എന്നു പരിശുഭാത്മാവു ഇതിനാൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 9 ആ കുടാരം ഇല കാലത്തെക്കു ഒരു സാദ്യശ്രമത്രെ. അതിനു ഒത്തവള്ളം ആരാധനക്കാരനുമനസ്സാക്ഷിയിൽ പൂഞ്ഞ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വഴിപാടും യാഗവും അപ്പിച്ചു പോരുന്നു. 10 അവ ക്രഷ്ണൻ, പാനീയങ്ങൾ, വിവിധ സ്നാനങ്ങൾ എനിവയോടു കൂടെ ഗുണീകരണകാലത്തോളം ചുമത്തിയിരുന്ന ജയികനിയമങ്ങളത്രെ. 11 ക്രിസ്തുവോ വരുവാനുള്ള നമകളുടെ മഹാപുരോഹിതനായി വന്നിട്ടും കൈപ്പണിയല്ലാത്തതായി, എന്നുവെച്ചാൽ ഈ സൂഷ്യിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി വലിപ്പുവും തികവുമേരിയ 12 ഒരു കുടാരത്തിൽകൂടി ആട്ടക്കാറുന്നാരുടെയും പരുക്കിടാകളുടെയും രക്തത്താല്ലു, സുന്ത രക്തത്താൽ തന്നെ ഏകലൈഡിട്ടു വിശുദ്ധമന്ത്രിത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നേക്കുമുള്ളൊരു പീണിടുപ്പു സാധിപ്പിച്ചു. (അംബോസിസ് g166) 13 ആട്ടക്കാറുന്നാരുടെയും കാളകളുടെയും രക്തവും മലിനപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ തളിക്കുന്ന പരുക്കിടാകളുടെയും 14 ജയിക്കശുഖി വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ നിത്യാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിനു തന്നെത്താൻ നിഷ്കളജനകായി അപ്പിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ നീങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ നിജങ്ങിവ്യുത്തികളെ പോകി എത്ര അധികം ശുശ്രീകരിക്കും? (അംബോസിസ് g166) 15

അതുനിമിത്തം ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വീണെട്ടപ്പിനായി ഒരു മരണം ഉണ്ടായിട്ടു് നിത്യാവകാശത്തിന്റെ വാദത്തം വിജികപ്പേട്ടവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിനു അവൻ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ആകുന്നു. (അംഖി 916) 16 നിയമം ഉള്ളേടത്തു നിയമകത്താവിന്റെ മരണം തെളിവാൻ ആവശ്യം. 17 മരിച്ചശേഷമല്ലോ നിയമം സ്ഥിരമാക്കുന്നതു; നിയമകത്താവിന്റെ ജീവകാലത്തോളം അതിനു ഉറപ്പില്ല. 18 അതുകൊണ്ടു ആദ്യനിയമവും രക്തം കൂടാതെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല. 19 മോശെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കല്പന ഒക്കയും സകലജനത്തോടും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം പശുക്കിടാകളുടെയും ആടുകൊടുമാരുടെയും രക്തത്തെ വെള്ളവും ചുവന്ന അട്ടുരോമവും ഇംഗ്ലോപ്പുമായി എടുത്തു പുസ്തകത്തിനേലും സകലജനത്തിനേലും തലിച്ചു; 20 “ഈ ദൈവം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച നിയമത്തിന്റെ രക്തം” എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ തന്നെ അവൻ കൂടാരത്തിനേലും ആരാധനക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളിനേലും എല്ലാം രക്തം തലിച്ചു. 22 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഏകദേശം സകലവും രക്തത്താൽ ശുഭ്യികരിക്കപ്പെടുന്നു; രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോചനമില്ല. 23 ആകയാൽ സ്വർത്തിലിപ്പിച്ചതയുടെ പ്രതിബിംബങ്ങളെ ഇംഗ്ലോപ്പുമാക്കുന്നതു ആവശ്യം. സ്വർത്തിയമായവേക്കോ ഇവയെക്കാൾ നല്ല യാഗങ്ങൾ ആവശ്യം. 24 ക്രിസ്തു വാസ്തവമായതിന്റെ പ്രതിബിംബമായി കൈപ്പണിയായ വിശുദ്ധ മന്ത്രത്തിലേക്കല്ലോ, ഇപ്പോൾ നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷനാവാൻ സ്വർത്തിലേക്കതേ പ്രവേശിച്ചതു. 25 മഹാപുരോഹിതൻ ആണ്ടുതോറും അനുരക്തത്തോടുകൂടെ വിശുദ്ധമന്ത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ തന്നെത്താൻ കുടക്കുടെ അപ്പിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 26 അങ്ങനെന്നയായാൽ ലോകസ്ഥാപനം മുതല്ലക്കു അവൻ പലപ്പോഴും കഷ്ണമന്ത്രവിക്രോണിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ലോകാവസാനത്തിൽ സ്വന്ത യാഗംകൊണ്ടു പാപപരിഹാരം വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി. (അംഖി 916) 27 ഒരിക്കൽ മരികയും പിന്നെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യക്കു നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ 28 ക്രിസ്തുവും അങ്ങനെ തന്നെ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ ചുമപ്പാൻ ഒരിക്കൽ അപ്പിക്കപ്പെട്ടു തനിക്കായി കാത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ രക്ഷക്കായി അവൻ പാപം കൂടാതെ രണ്ടാമതു പ്രത്യക്ഷനാക്കും.

10 ന്യായപ്രമാണം വരുവാനുള്ള നമകളുടെ നിശ്ചലപ്പാതെ കായ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ സൃഷ്ടപമല്ലായ്ക്കൊണ്ടു ആണ്ടുതോരും ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുവരുന്ന അന്തേ യാഗങ്ങളാൽ അടുത്തുവരുന്നവക്കു സത്ത്വാണപുത്രൻ വരുത്തുവാൻ ഒരുന്നാളും കഴിവുള്ളതല്ല. 2 അഭ്യുക്തിൽ ആരാധനക്കാർക്കു ഒരിക്കൽ ശുഭ്യിവന്നതിന്റെ ശേഷം പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനോഭ്യാസം പിന്നെ ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ടു യാഗം കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകയില്ലയോ? 3 ഇപ്പോഴോ ആണ്ടുതോരും അവയാൽ പാപങ്ങളുടെ ഓമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. 4 കാളകളുടെയും ആടുകൊടുമാരുടെയും രക്തത്തിനു പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 5 ആകയാൽ ലോകത്തിൽ വരുണ്ടോൾ: “ഹനനയാഗവും വഴിപാടും നീ ഇല്ലിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശരീരം നീ എനിക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 6 സർവ്വാഗ ഹോമങ്ങളിലും പാപയാഗങ്ങളിലും നീ പ്രസാദിച്ചില്ല. 7 അപ്പോൾ തനാൻ പറഞ്ഞു; ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു; പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഞാൻ വരുന്നു” എന്നു

അവൻ പറയുന്നു. 8 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കഴിച്ചുവരുന്ന യാഗങ്ങളും വഴിപാടും സർവാംഗഹോമങ്ങളും പാപത്യാഗങ്ങളും നീ ഇഷ്ടിച്ചില്ല അവയിൽ പ്രസാദിച്ചതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞതശേഷം: 9 ഇതാ, എന്ന നിരന്തര ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ രണ്ടാമത്തേതിനെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ഒന്നാമത്തേതിനെ നീകിക്കുകയുന്നു. 10 ആ ഇഷ്ടത്തിൽ നാം, യേശുക്രിസ്തു ദിക്കലായി കഴിച്ച ശത്രിയാഗത്താൽ വിശ്വബീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 11 ഏതു പുരോഹിതനും ദിവിസേന ശുശ്രാഷ്ട്രിച്ചും പാപങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാൻ രൂപനാളും കഴിയാത്ത അന്തേ യാഗങ്ങളെ കൂടക്കുടെ കഴിച്ചുംകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. 12 യേശുവോ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഏകയാഗം കഴിച്ചിട്ടു എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു 13 തന്റെ ശത്രുക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം അകുഖോളം കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 ഏകയാഗത്താൽ അവൻ വിശ്വബീകരിക്കപ്പെട്ടുനുംവരും സദാകാലത്തേക്കും സൽഗുണപുത്തി വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15 അതു പരിശുഭാത്മാവും നമുക്കു സാക്ഷിക്കരിക്കുന്നു. 16 “ഈ കാലം കഴിഞ്ഞതശേഷം എന്ന അവരോടു ചെയ്യാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെന്നയാകുന്നു: എന്തെന്നു ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും എന്നു കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു” എന്നു അരുളിച്ചേയ്തതശേഷം: 17 “അവരുടെ പാപങ്ങളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും എന്ന ഇനി ഓക്കരുമില്ല” എന്നു അരുളിച്ചേയ്യുന്നു. 18 എന്നാൽ ഇവയുടെ മോചനം ഉള്ളേടത്തു ഇനിമേൽ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു യാഗവും അവശ്യമില്ല. 19 അതുകൊണ്ടു സഹോദരമാരെ, യേശു തന്റെ ദേഹം എന തിരുപ്പിലയിൽകൂടി നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച ജീവനുള്ള പുതുവഴിയായി, 20 തന്റെ രക്തത്താൽ വിശ്വശമനിരതിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനു 21 ബെയ്യ്‌വും ദൈവാലയത്തിനേൽക്കു ഒരു മഹാപുരോഹിതനും നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു 22 നാം ദുമ്പന്ധാക്ഷി നീങ്ങുമാറു ഹൃദയങ്ങളിൽ തളിക്കപ്പെട്ടവരും ശുശ്രവേള്ളത്താൽ ശരിരം കഴുകപ്പെട്ടവരുമായി വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണിശ്വയം പൂണ്ടു പരമാത്മഹ്യദയനേതാട അടുത്തു ചെല്ലുക. 23 പ്രത്യാശയുടെ സ്വീകാരം നാം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക്ക; വാദത്തം ചെയ്തവൻ വിശ്വസ്തന്മല്ലോ. 24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ സഭാധ്യാഗങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തമ്മിൽ പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സന്നേഹത്തിനും 25 സൽപ്പവുത്തികർക്കും ഉത്സാഹം വഞ്ചിപ്പിപ്പാൻ അനേകാനും സുക്ഷിച്ചുകൊൾക്ക. നാശം സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതോറും അതു അധികമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 26 സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞനാനം ലഭിച്ചേണ്ടം നാം മനഃപൂർണ്ണം പാപം ചെയ്താൽ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി ഒരു യാഗവും ശേഷിക്കാതെ 27 ന്യായവിധിക്കായി ഭയകരമായോരു പ്രതീക്ഷയും എതിരിക്കുകയുള്ള ക്രോധാശ്വരന്മാരുമുണ്ടും ക്ഷേമയുള്ളും, 28 മോശേയുടെ ന്യായപ്രമാണം അനുസരിക്കാത്തവനു കരുണ കൂടാതെ രണ്ടു മുന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമാശിക്കേടു മരണശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നുവെല്ലോ. 29 ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടികളുകളായും തന്നെ വിശ്വബീകരിച്ച നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരുപ്പിക്കയും ക്ഷേപയുടെ അത്മാവിനെ നിന്തിക്കയും ചെയ്തവൻ എത്ര കർന്മേറിയ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിന്. 30 “പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു, എന്ന പകരം വീട്ടും” എന്നും “കത്താവു തന്റെ ജനത്തെ ന്യായം വിധിക്കും” എന്നും അരുളിച്ചേയ്തവനെ നാം അറിയുന്നുവെല്ലോ.

31 ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു ഭയകരം. 32 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രകാശനം ലഭിച്ചശേഷം നിന്നുകളാലും പീഡകളാലും കുട്ടകാഴ്ചയായി ഭവിച്ചും 33 ആ വക അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് കുട്ടാളികളായിത്തിന്റും ഇങ്ങനെ കഷ്ണങ്ങളാൽ വളരെ പോരാട്ടം കഴിച്ച പുറ്റകാലം ഓത്തുകൊൾവിൻ. 34 തടവുകാരോടു നിങ്ങൾ സഹിതാപം കാണിച്ചതല്ലാതെ സ്വർത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു ഉത്തമസന്ധത്തു നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടു എന്നറിഞ്ഞു സന്ധത്തുകളുടെ അപഹാരവും സന്നോഷത്തോടെ സഹിച്ചുവല്ലോ. 35 അതുകൊണ്ടു മഹാ പ്രതിഫലമുള്ള നിങ്ങളുടെ ദൈയും തള്ളികളെയരുതു. 36 ദൈവേഷം ചെയ്തു വാദത്തം പ്രാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണുത നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം. 37 “ഇനി എത്രയും അല്പകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു വരുവാനുള്ളവൻ വരും താമസിക്കയുമില്ല;” 38 എന്നാൽ “എൻ്റെ നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും; പിൻമാറുന്നു എങ്കിൽ എൻ്റെ ഉള്ളത്തിനു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല.” 39 നാമോ നാശത്തിലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ കുട്ടത്തിലല്ല, വിശ്വസിച്ചു ജീവരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ കുട്ടത്തിലതേ ആകുന്നു.

11 വിശ്വാസം എന്നതോ, ആശിക്കുന്നതിന്റെ ഉറപ്പും കാണാതെ കാർണ്ണങ്ങളുടെ നിശ്ചയവും ആകുന്നു. 2 അതിനാലല്ലോ പുർണ്ണാർക്കു സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചതു. 3 ഈ കാണുന ലോകത്തിനു ദ്ര൶്യമായതല്ല കാരണം എന്നു വരുമാറു ലോകം ദൈവത്തിന്റെ വചനത്താൽ നിന്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാ വിശ്വാസത്താൽ അറിയുന്നു. (അംഗ 9165) 4 വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ ദൈവത്തിനു കയിന്റെതിലും ഉത്തമമായ യാഗം കഴിച്ചു; അതിനാൽ അവനു നീതിമാൻ എന സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം അവന്റെ വഴിപാടിനു സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു. മരിച്ചശേഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 വിശ്വാസത്താൽ ഹനോക്ക് മരണം കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി. അവൻ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്നു അവൻ എടുക്കപ്പെട്ടതിനു മുമ്പ് സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചു. 6 എന്നാൽ വിശ്വാസം കുടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവൻ ദൈവം ഉണ്ടു എന്നും തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ. 7 വിശ്വാസത്താൽ നോഹാ അതുവരെ കാണാത്തവരെക്കുറിച്ചു അരുളപ്പാടായിട്ടു ഭയക്കി പുണ്ഡു തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷക്കായിട്ടു ഒരു പെട്ടകം തീർത്തു; അതിനാൽ അവൻ ലോകത്തെ കുറ്റം വിഡിച്ചു വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിക്കു അവകാശിയായിത്തിന്റും. 8 വിശ്വാസത്താൽ അബോഹാ തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തെക്കു യാത്രയാഥാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാരെ അനുസരിച്ചു എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. 9 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ വാദത്താദേശത്തു ഒരു അന്യദേശത്തു എന്നപോലെ ചെന്നു വാദത്തത്തിനു കുട്ടവകാശികളായ റിസ്പാക്കിനോടും യാക്കോണിനോടുംകൂടെ കുടാരങ്ങളിൽ പാത്തുകൊണ്ടു 10 ദൈവം ശില്പിയായി നിന്മിച്ചതും അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതുമായ നഗരത്തിനായി കാത്തിരുന്നു. 11 വിശ്വാസത്താൽ സാറയും വാദത്തം ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടും പുത്രോല്ലാദനത്തിനു ശക്തി പ്രാപിച്ചു. 12 അതുകൊണ്ടു ഒരുവനു, മൃതച്ചായനായവനു തന്നെ, പെരുപ്പത്തിൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും കടല്ലുറത്തെ എണ്ണിക്കുടാതെ

മന്ത്രപോലെയും സന്തതി ജനിച്ചു. 13 ഇവർ എല്ലാവരും വാദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിക്കാതെ ആരത്തുനിന്നു അതു കണ്ണു അഭിവൃദ്ധിചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ അന്നറും പരദേശികളും എന്നു ഏറ്റുപറഞ്ഞുംകാണ്ഡു വിശ്വാസത്തിൽ മരിച്ചു. 14 ഇങ്ങനെ പറയുന്നവർ ഒരു പിത്യദേശം അനേകിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു. 15 അവർ വിട്ടുപോന്നതിനെന്ന ഓത്തു എങ്കിൽ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇട ഉണ്ടായിരുന്നുവെല്ലോ. 16 അവരോ അധികം നല്പിനെ, സ്വർഗ്ഗിയമായതിനെന്ന തന്നെ, കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു; ആകയാൽ ദൈവം അവരുടെ ദൈവം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; അവൻ അവക്കായി ഒരു നഗരം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 17 വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം താൻ പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടുപോൾ തിന്ന് അപ്പിച്ചു. 18 തിന്റെ കാംക്ഷിക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടും എന്നു അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചു വാദത്തജ്ഞരെ കൈകൈകാണവൻ തന്റെ ഏകജാതനെ അപ്പിച്ചു; 19 മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിസ്തിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തൻ എന്നു എല്ലുകയും അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റവനെപ്പോലെ അവനെ തിരികെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 20 വിശ്വാസത്താൽ തിന്റെ യാക്കോബിനെയും ഏഴാവിനെയും ഭാവികാലം സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു. 21 വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ് മരണകാലത്തിക്കൽ യോസേഫിന്റെ മക്കളെ ഇരുവരെയും അനുഗ്രഹിക്കയും തന്റെ വടിയുടെ അറ്റത്തു ചാരിക്കൊണ്ടു നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 22 വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് താൻ മരിപ്പാറായപ്പോൾ തിന്നായെൽക്കലുടെ പുറപ്പാടിന്റെ കാൽം ഓപ്പിച്ചു, തന്റെ അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു കല്പനകൊടുത്തു. 23 വിശ്വാസത്താൽ മോശയുടെ ജനനത്തിക്കൽ ശിശു സുന്ദരൻ എന്നു അമ്മയപ്പമാർ കണ്ണു: രാജാവിന്റെ കല്പന ഭയപ്പെടാതെ അവനെ മുന്നു മാസം ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു. 24 വിശ്വാസത്താൽ മോശ താൻ വളർപ്പോൾ പാപത്തിന്റെ തൽക്കാലഭ്രാഗത്തകാളും ദൈവജനത്താടു കൂടു കഷ്ണമനുഭവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു, 25 പ്രതിഫലം നോകിയതുകാണ്ഡു ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതു നിരസിക്കയും 26 മിസ്റ്ററിമിലെ നികേഷപങ്ങളെക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ന് വലിയ ധനം എന്നു എല്ലുകയും ചെയ്തു. 27 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ അരുൾഗുഡൈവത്തെ കണ്ണത്തുപോലെ ഉരെച്ചുനിൽക്കയാൽ രാജാവിന്റെ കോപം ഭയപ്പെടാതെ മിസ്റ്ററി വിട്ടുപോന്നു. 28 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ കടിനെത്തുലുകളുടെ സംഹാരകൾ അവരെ തൊടാതിരിപ്പാൻ പെസഹയും ചോരത്തളിയും ആചരിച്ചു. 29 വിശ്വാസത്താൽ അവർ കരയിൽ എന്നപോലെ ചെകാലിൽ കൂടി കടന്നു; അതു മിസ്റ്ററി ചെയ്യാൻ നോക്കിട്ടു മുണ്ടിപ്പോയി. 30 വിശ്വാസത്താൽ അവർ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിനന്നപ്പോൾ ദയൻഹോമതിൽ ഇടിനെത്തുവിണ്ടു. 31 വിശ്വാസത്താൽ റാഹാബ് എന്ന വേശ്യ ദ്രുക്കാരെ സമാധാനത്താടെ കൈകൈകാണ്ഡു അവിശ്വാസികളോടുകൂടു നശിക്കാതിരുന്നു. 32 ഈ എന്തുപറയേണ്ടു? ശില്പ്പാൻ, ബാരാക്ക്, ശിംഗോൻ, തിപ്പത്താഹ്, ഭാവിച്ച് എന്നവരെയും ശമുഖേൽ മുതലായ പ്രവാചകരായും കൂറിച്ചു വിവർപ്പാൻ സമയം പോരാ. 33 വിശ്വാസത്താൽ അവർ രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതി നടത്തി, വാദത്തം പ്രാപിച്ചു, സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടുച്ചു, 34 തീയുടെ ബലം കെടുത്തു, വാളിന്റെ വായ്ക്കു തെറ്റി, ബലപീനതയിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു, തുഡിയതിൽ വിരുന്നാരായ്ക്കിന്നു,

അനുഗ്രാരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ഓടിച്ചു. 35 സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ മർച്ചവരെ ഉയിരത്തശ്ശേന്നേപ്പിനാൽ തിരികെ കിട്ടി; മറ്റു ചിലർ ഏറ്റവും നല്ലാരു കൈകെടാള്ളാതെ ഭേദ്യോ ഏറ്റു. 36 വേരെ ചിലർ പരിഹാസം, ചമ്മടി, ചങ്ങല, തടവു ഇവയാലുള്ള പരിക്ഷ അനുഭവിച്ചു. 37 കല്ലേറു ഏറ്റു, ഇളച്ചവാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു, പരിക്ഷികപ്പെട്ടു, വാളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ജടയാട്ടുകളുടെയും കോലാട്ടുകളുടെയും തോൽ ധരിച്ചു, ബുല്ലിമുട്ടും ഉപദ്രവവും കഷ്ണവും സഹിച്ചു. 38 കാടുകളിലും മലകളിലും ഗുഹകളിലും ഭൂമിയുടെ പിളപ്പുകളിലും ഉഴനു വലഞ്ഞു; ലോകം അവക്കു യോഗ്യമായിരുന്നില്ല. 39 അവർ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദാനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചില്ല. 40 അവർ നമ്മുടെ രക്ഷാപുത്രി പ്രാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം നമുക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതാനു മുൻകരുതിയിരുന്നു.

12 ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇതു വലിയോരു സമുച്ചം നമുക്കു ചുറ്റും നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകല ഭാരവും മറുകൈ പറുന്ന പാപവും പിട്ടു നമുക്കു മുന്നിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടു സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക. 2 വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പുത്തിവരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക; തന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചിരുന്ന സന്നോഷം ഓത്തു അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ സഹിക്കയും ദൈവസിനിഹാസനത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും ചെയ്തു. 3 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ക്ഷീണിച്ചു മട്ടക്കാതിരിപ്പാൻ പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള വിരോധം സഹിച്ചവനെ യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 4 പാപത്തോടു പോരാട്ടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ പ്രാണത്യാഗത്തോളം ഏതിൽക്കൂടും നിന്നിട്ടില്ല. 5 “മകനേ, കത്താവിന്റെ ശിക്ഷ നിരസിക്കരുതു; അവൻ ശാസിക്കുന്നേം മുഴീകയുമരുതു. 6 കത്താവു താൻ സ്കേഡിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നു; താൻ കൈകെടാള്ളുന്ന ഏതു മകനയും തല്ലുന്നു” എന്നിങ്ങനെ മകജോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രവോധനം നിങ്ങൾ മറന്നുകളഞ്ഞതുവോ? 7 നിങ്ങൾ ബാലഗ്രിക്ക സഹിച്ചാൽ ദൈവം മകജോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പെരുമാറുന്നു; അപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കാത്ത മകൻ ഏപിരെയുള്ളു? 8 എല്ലാവരും പ്രാപിക്കുന്ന ബാലഗ്രിക്ക കൂടാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ മകജോടു കൊല്ലപ്പെടുത്തുന്നതാൽ മകൻ ഏപിരെയുള്ളു? 9 നമ്മുടെ ജയസംബന്ധമായ പിതാക്കരാർ നമ്മുടെ ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം അവരെ വണ്ണണിപ്പോന്നുവണ്ണു; ആത്മാകളുടെ പിതാവിനു ഏറ്റവും അധികമായി കീഴടങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതല്ലോ? 10 അവർ ശിക്ഷിച്ചതു കുറെക്കാലവും തങ്ങൾക്കു ബോധിച്ചപ്രകാരവുമത്രെ; അവനോ, നാം അവൻ വിശ്വലി പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു നമ്മുടെ ഗുണത്തിനായി തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു. 11 ഏതു ശിക്ഷയും തൽക്കാലം സന്നോഷകരമല്ല ദ്രോവകരമത്രെ എന്നു തോന്നു; പിന്നതേത്തിലോ അതിനാൽ അഭ്യാസം വന്നവക്കു നീതി ഏന്ന സമാധാന ഫലം ലഭിക്കും. 12 ആകയാൽ തള്ള് കയ്യും കൂഴണ്ട മുഴക്കാലും നിവിൽത്തുവിൻ. 13 മുടത്തുള്ളതു ഉള്ളകിപ്പോകാതെ ഭേദമാക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ കാലിനു പാത നിരത്തുവിൻ. 14 എല്ലാവരോടും സമാധാനം ആചർച്ചു ശുഖികരണം പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ. ശുഖികരണം കൂടാതെ ആരും കത്താവിനെ കാണുകയില്ല. 15 ആരും ദൈവക്കുപ വിട്ടു പിന്മാറുകയും വല്ല കൈപ്പുള്ളി വേരും മുള്ളിച്ചു

കലകമുണ്ടാക്കി അനേകർ അതിനാൽ മലിനപ്പെടുകയും ആരും ഭൗമപ്പുകാരനോ, 16 ഒരു ഉള്ളിനു ജേഷ്ഠാവകാശം വിറുകളിൽ എശാവിനെപ്പോലെ അഭക്തനോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾവിൻ. 17 അവൻ പിന്തേതതിൽ അനുഗ്രഹം ലഭിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു കണ്ണുനീരോടുകൂടെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും തഞ്ചപ്പെട്ടു മാനസാന്തരത്തിനു ഇട കണ്ണിലും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 18 സ്ഥുലമായതും തീ കത്തുന്നതുമായ പദ്ധതത്തിനും മേഖലയ്ക്ക്, കുറിരുട്ട്, കൊടുക്കാറും, കാഹളനാഡു, വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം എന്നിവെക്കും അടുക്കൽ അല്ലെല്ലാ നിങ്ങൾ വനിക്കിക്കുന്നതു. 19 ആ ശബ്ദം കേടുവർ ഇനി ഒരു വചനവും തങ്ങളോടു പറയരുതെ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 20 ഒരു മുഗം എക്കിലും പദ്ധതം തൊട്ടാൽ അതിനെ കബുഡിത്തു കൊണ്ടുണം എന്നുള്ള കല്പന അവർക്കു സഹിച്ചുകൂടാതെ. 21 ഞാൻ അതുനും പേടിച്ചു വിരെക്കുന്നു എന്നു മോശൈയും പറയത്തക്കവല്ലും ആ കാഴ്ച ദയകരമായിരുന്നു. 22 പിന്നെയോ സിയോൻ പദ്ധതത്തിനും ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരമായ സുഗ്രീയതയരുശലേമിനും അനേകായിരം ഭൂതമാരുടെ സ്വന്നംഘത്തിനും സ്വർത്തിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന 23 ആദ്യജാതമാരുടെ സഭക്കും എല്ലാവരുടെയും ദൈവമായ ന്യായാധിപതിക്കും സിഖമാരായ നിതിമാനാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കും 24 പുതുനിയമത്തിന്റെ മല്യസ്ഥനായ യേശുവിനും ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തെക്കാൾ ഗുണകരമായി സംസാരിക്കുന്ന പുണ്യാഹരകത്തത്തിനും അടുക്കലെത്തേ നിങ്ങൾ വനിക്കിക്കുന്നതു. 25 അരുളിച്ചെഴുയുന്നവനെ നിരസിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കവിൻ. ഭൂമിയിൽ അരുളിച്ചെയ്യത്വവനെ നിരസിച്ചവർ തെറ്റി ഒഴിയാതിരുന്നു എക്കിൽ സ്വർത്തിൽനിന്നു അരുളിച്ചെഴുയുന്നവനെ നാം വിട്ടുമാറിയാൽ എത്ര അധികം. 26 അവരെ ശബ്ദം അനും ഭൂമിയെ ഇളക്കി; ഇപ്പോഴോ “ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ മാത്രമല്ല, ആകാശത്തെയും ഇളക്കും” എന്നു അവൻ വാഴത്തം ചെയ്തു. 27 “ഇനി ഒരിക്കൽ” എന്നതു, ഇളക്കമെല്ലാത്തതു നിലനിൽക്കേണ്ടതിനു നിന്മിതമായ ഇളക്കമെല്ലാത്തിനു മാറ്റം വരും എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 28 ആകയാൽ ഇളക്കാത്ത രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം നന്ദിയുള്ളവരായി ദൈവത്തിനു പ്രസാദംവരുമാറു കേൽഡിയോടും ദയത്തോടുകൂടെ സേവ ചെയ്ക്ക. 29 നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അശ്വിയല്ലോ.

13 സഹോദരപ്രീതി നിലനിൽക്കട്ടെ, അതിമിസൽക്കാരം മറക്കരുതു. 2 അതിനാൽ പിലർ അഡിയാരത ദൈവദ്വാതര സൽക്കാരിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 3 നിങ്ങളും തടവുകാർ എന്നപോലെ തടവുകാരയും നിങ്ങളും ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകയാൽ കാശമനുഭവിക്കുന്നവരയും ഓത്തുകൊൾവിൻ. 4 വിവാഹം എല്ലാവക്കും മാന്യവും കിടക്കു നിന്മലവും ആയിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ ഭൗമപ്പുകാരയും വ്യാദിച്ചാർിക്കളിലും ദൈവം വിധിക്കും. 5 നിങ്ങളുടെ നടപ്പു ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ; ഉള്ളതുകൊണ്ടു ത്യപ്തിപ്പെടുവിൻ: “ഞാൻ നിനെ ഒരുന്നാളും കൈ വിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കയെത്തുമില്ല” എന്നു അവൻ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്യതിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 6 ആകയാൽ “കത്താവു എനിക്കു തുണം; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ എന്നോടു എന്നു ചെയ്യും” എന്നു നമ്മുക്കു ദെയ്യതോടെ പറയാം. 7 നിങ്ങളോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓത്തുകൊൾവിൻ; അവരുടെ

ജീവാവസാനം ഓത്തു അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ. 8 യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെന്നേക്കും അനന്തരം തന്നെ. (അം 9165) 9 വിവിധവും അന്യവുമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ ആരും നിങ്ങളെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു; ആചരിച്ചുപോന്നവക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഭോജനനിയമങ്ങളാലല്ല, കൃപയാൽ തന്നെ ഹ്യാദയം ഉറപ്പിക്കുന്നതു നല്ലതു. 10 കുടാരത്തിൽ ശുശ്രാഷ്ടിക്കുന്നവക്കു അഹോവ്യത്തി കഴിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്ത രൂ യാഗപീഠം നമുക്കുണ്ടു. 11 മഹാപുരോഹിതൻ പാപപരിഹാരമായി രക്തം വിശുദ്ധമന്തിരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മുഗങ്ങളുടെ ഉടൽ പാളയത്തിനു പുറത്തുവെച്ചു ചട്ടുകളയുന്നു. 12 അങ്ങെനെ യേശുവും സ്വന്തരക്തത്താൽ ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിനു നശരവാതിലിനു പുറത്തുവെച്ചു കഷ്ണം അനുഭവിച്ചു. 13 ആകയാൽ നാം അവരെ നിന്ന് ചുമനുകൊണ്ടു പാളയത്തിനു പുറത്തു അവരെ അടക്കൽ ചെല്ലുക. 14 ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന നശരമില്ലല്ലോ, വരുവാനുള്ളതു അന്തേ നാം അനേഖിക്കുന്നതു. 15 അതുകൊണ്ടു അവൻ മുഖാന്തരം നാം ദൈവത്തിനു അവരെ നാമത്തെ ഏറ്റു പറയുന്ന അധികാരം എന്ന സ്ത്രോതയാഗം ഇടവിടാതെ അപ്പിക്കുക. 16 നമ്മുൾച്ചെല്ലാം കുട്ടായ്മ കാണിപ്പാനും മറകരുതു. ഇംവക യാഗത്തിലല്ലോ ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു. 17 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാകൾക്കുവേണ്ടി ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു അവർ തന്ത്രങ്ങിക്കൊണ്ടു സന്നോഷത്തോടെ ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തുവിൻ; അല്ലാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല. 18 തന്ത്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാത്മപ്പിൻ. സകലത്തിലും നല്ലവരായി നടപ്പാൻ ഇപ്പിക്കൊണ്ടു തന്ത്രങ്ങൾക്കു നല്ല മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്നു തന്ത്രങ്ങൾ ഉച്ചിരിക്കുന്നു. 19 എന്ന നിങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ വീണ്ടും കിട്ടേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ പ്രാത്മിക്കേണം എന്നു ഞാൻ വിശ്രഷ്ടാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 20 നിന്ത്യനിയമത്തിന്റെ രക്തത്താൽ ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയനായ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചുവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തിയ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം (അം 9166) 21 നിങ്ങളെ അവരെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ തകഖവണ്ണം എല്ലാന്നയിലും യമാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തനിക്കു പ്രസാദമുള്ളതു യേശുക്രിസ്തുമുഖം വരുത്തിയാക്കുക; അവനു എന്നേക്കും മഹത്മം. ആമേൻ. (അം 9165) 22 സഹോദരന്മാരെ, ഈ പ്രഭോധനവാക്യം പൊറുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു; ചുരുക്കമായിട്ടുണ്ടോ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 23 സഹോദരനായ തിമോമെയോസ് തടവിൽനിന്നു ഇരഞ്ഞി എന്നു അറിവിൻ. അവൻ വേഗത്തിൽ വന്നാൽ ഞാൻ അവനുമായി നിങ്ങളെ വന്നുകൊണ്ടു. 24 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവക്കു എല്ലാവക്കും സകലവിശുദ്ധമാക്കും വന്നും ചൊല്ലുവിൻ. ഇതല്ലക്കാർ നിങ്ങൾക്കു വന്നും ചൊല്ലുന്നു. 25 കൃപ നിങ്ങളോടുംവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കട്ട. ആമേൻ.

യാക്കോബ്

1 ദൈവത്തിന്റെയും കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും ഭാസനായ യാക്കോബ് എഴുതുന്നതു്: ചിതറിപ്പൂർക്കുന്ന പ്രതിബന്ധ ഗ്രാത്രങ്ങൾക്കും വന്നനം. 2 എൻ്റെ സഹോദരരാറെ, നിങ്ങൾ വിവിധപരീക്ഷകളിൽ അക്ക്ലേപ്പട്ടമോൾ 3 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന സ്ഥിരത ഉള്ളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞെങ്കും അതു അശേഷം സന്നേതാഷം എന്നു എണ്ണുവിൻ. 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും കുറവില്ലാതെ തിക്കണ്ണതവരും സന്മുഖ്യരും ആക്കേണ്ടതിനു സ്ഥിരതെക്കു തിക്കണ്ണത പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാക്കു. 5 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും ഇംതാനും കുറവാക്കുന്നു എങ്കിൽ ഭർസിക്കാതെ എല്ലാവക്കും ഒരാളുമായി കൊടുക്കുന്നവനായ ദൈവത്തോടു യാചിക്കരു; അപ്പോൾ അവനു ലഭിക്കും. 6 എന്നാൽ അവൻ ഒന്നും സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ യാചിക്കേണെ; സംശയിക്കുന്നവൻ കാറ്റിച്ചു അലയുന്ന കടൽത്തിരക്കു സമൻ. 7 ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യൻ കത്താവികളിനു പല്ലതും ലഭിക്കും എന്നു നിരൂപിക്കരുതു. 8 ഇരുമനസ്സുള്ള മനുഷ്യൻ തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും അസ്ഥിരൻ ആകുന്നു. 9 എന്നാൽ എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ ഉയച്ചയിലും 10 ധനവാനോ പുല്ലിന്റെ പുപ്പോലെ ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവനാകയാൽ തന്റെ എളിമയിലും പ്രശംസിക്കരു. 11 സുച്ചൻ ഉൾജ്ഞകാറ്റാട ഉദിച്ചിട്ടു പുല്ലു ഉണ്ണണി പുവുതിന്റെ അതിന്റെ രൂപദംഗി കെട്ടുപോകുന്നു. അതുപോലെ ധനവാനും തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ വാടിപോകും. 12 പരീക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ കൊള്ളാക്കുന്നവനായി തെളിഞ്ഞ ശ്രേഷ്ഠം കത്താവു തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവക്കു വാദത്തം ചെയ്ത ജീവകിരിം പ്രാപിക്കും. 13 പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടമോൾ ഞാൻ ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു ആരും പറയുതു. ദൈവം ഓശങ്ങളാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു; താൻ ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല. 14 ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു സ്വന്മോഹത്താൽ ആകഷിച്ചു വഴികർക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. 15 മോഹം ഗംഡം ധരിച്ചു പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു; പാപം മുഴുത്തിട്ടു മരണത്തെ പെറുന്നു. 16 എൻ്റെ പ്രിയസഹോദരരാറെ, വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു. 17 എല്ലാ ന്റു ഭാനവും തിക്കണ്ണത വരം ഒക്കെയും ഉയരത്തിൽനിന്നു വെളിച്ചുങ്ങളുടെ പിതാവികളും നിന്നു ഇരഞ്ഞിവരുന്നു. അവനു വികാരമോ ഗതിദേവതാലുള്ള ആചരാദനമോ ഇല്ല. 18 നാം അവൻ്റെ സുഖ്മികളിൽ ഒരുവിധം ആദ്യപദ്മാക്കേണ്ടതിനു അവൻ തന്റെ ഇല്ലം ഹേതുവായി സത്യത്തിന്റെ വചനത്താൽ നമും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 19 പ്രിയസഹോദരരാറെ, നിങ്ങൾ അതു അറിയുന്നവല്ലോ. എന്നാൽ എത്തു മനുഷ്യനും കേൾപ്പാൻ വേഗതയും പറവാൻ താമസവും കോപത്തിനു താമസവുമുള്ളവൻ ആയിരിക്കരു. 20 മനുഷ്യൻ്റെ കോപം ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. 21 ആകയാൽ എല്ലാ അഴുക്കും ദുഷ്കരയുടെ ആധിക്യവും വിട്ടു നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കലെ രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതും ഉൾനട്ടുമായ വചനം സൗമ്യതയോടെ കൈകൈകാൾവിൻ. 22 എങ്കിലും വചനം കേൾക്കു മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളെ തന്നെ ചതിക്കാതെ അതിനെ ചെയ്യുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ. 23 ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കിലും ചെയ്യാത്തവനായിരുന്നാൽ അവൻ തന്റെ സ്വഭാവിക മുഖം കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുന്ന ആളോടു കുമുനു. 24 അവൻ തന്നെത്താൻ കണ്ടു പുറപ്പെട്ടു താൻ ഇന്ന രൂപം

ആയിരുന്നു എന്നു ഉടനെ മറന്നുപോകുന്നു. 25 സ്വാത്രന്ത്യത്തിന്റെ തിക്കണ്ണ ന്യായപ്രമാണം ഉറുന്നേക്കി അതിൽ നിലനില്ക്കുന്നവനോ കേടു മറക്കുന്നവന്നല്ല, പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനായി താൻ ചെയ്യുന്നതിൽ ഭാഗ്യവാൻ ആകും. 26 നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തന്റെ നാബിനു കടിഞ്ഞാണെതെ തന്റെ ഫുദയത്തെ വണ്ണിച്ചുകൊണ്ടു താൻ ഭക്തൻ എന്നു നിരുപ്പിച്ചാൽ അവൻ്റെ ഭക്തി വ്യത്മം അന്തേ. 27 പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നാകെ ശുഖവും നിമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ: അനാമരയും വിധവമാരയും അവരുടെ സ്ഫടത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും ലോകത്താല്ലെങ്കിൽ കളക്കം പറ്റാതവണ്ണം തന്നെത്താൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരെ, തേജസ്സുള്ളവനായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ മുവപക്ഷം കാണിക്കരുതും. 2 നിങ്ങളുടെ പജ്ഞിയിൽ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചും പൊന്നാതിരം ഇട്ടുംകാണും ഒരുത്തനും മുച്ചിന്ത വസ്ത്രം ധരിച്ചോരു ദരിദ്രനും വന്നാൽ 3 നിങ്ങൾ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചുവനെ നോകി: ഇവിടെ സുവേന ഇരുന്നാലും എന്നും ദരിദ്രനോടു: നീ അവിടെ നിൽക്കു; അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ പാദപീഠത്തിക്കൽ ഇരിക്കു എന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ 4 നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി വിധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? 5 പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, കേൾപ്പിന്: ദൈവം ലോകത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സന്പന്നരും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഴത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാകേണ്ടതിനു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ദയവാനാർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ പിഡിപ്പിക്കുന്നതു? അവർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ഇഴച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതു? 7 നിങ്ങളുടെമേൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നാമത്തെ അവർ അല്ലയോ ആഷിക്കുന്നതു? 8 എന്നാൽ “കുടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം” എന്ന തിരുവൈഴ്വത്തിനു ഒത്തവണ്ണം രാജകീയന്യായപ്രമാണം നിങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്നു. 9 മുവപക്ഷം കാണിച്ചാലോ പാപം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലാഘവകാർ എന്നും ന്യായപ്രമാണത്താൽ തെളിയുന്നു. 10 ഒരുത്തൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു നടന്നിട്ടും ഓന്നിൽ തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിനും കുറക്കാരനായിത്തീർന്നു. 11 വ്യക്തിചാരം ചെയ്യുതു എന്നു കല്പിച്ചവൻ കൊല ചെയ്യുതു എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ വ്യക്തിചാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും കൊല ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം ലാംഗിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നു. 12 സ്വാത്രന്ത്യത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവരെപ്പോലെ സംസാരികയും പ്രവർത്തികയും ചെയ്യവിന്. 13 കരുണ കാണിക്കാതവനു കരുണയില്ലാത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും; കരുണ ന്യായവിധിയെ ജയിച്ചു പ്രശംസിക്കുന്നു. 14 സഹോദരന്മാരെ, ഒരുത്തൻ തനിക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടു എന്നു പറകയും പ്രവർത്തികൾ ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉപകാരം എന്തു? ആ വിശ്വാസത്താൽ അവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുമോ? 15 ഒരു സഹോദരനോ, സഹോദരിയോ നശരും അഹോവ്യത്തിക്കു വക ഇല്ലാതവരുമായിരിക്കെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ അവരോടു: 16 സമാധാനത്തോടെ പോയി തീ കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും ചെയ്യവിന് എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ ദേഹരക്ഷക്കു ആവശ്യമുള്ളതു അവക്കു കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ ഉപകാരം എന്തു? 17

അങ്ങനെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതായാൽ സ്വതവെ നിജ്ജീവമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ ഒരുത്തൻ: നിന്നക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടോ; എന്നിക്കു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടോ എന്നു പറയുമായിരിക്കും. നിന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ കാണിച്ചുത്തരിക; തൊന്തും എന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികളാൽ കാണിച്ചു തരാം. 19 ദൈവം ഏകൻ എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ; കൊള്ളാം; പിശാചകളും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കയും വിബോധയും ചെയ്യുന്നു. 20 വ്യത്മമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസം നിഷ്ഠലമെന്നു ശഹിപ്പാൻ നിന്നക്കു മനസ്സുണ്ടോ? 21 നമ്മുടെ പിതാവായ അബോഹാം തന്റെ മകനായ തിന്റുടർന്നിരിക്കുന്നു പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ നീതികർക്കപ്പെടുത്തു? 22 അവൻ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടെ വിശ്വാസം വ്യാപരിച്ചു എന്നും പ്രവൃത്തിയാൽ വിശ്വാസം പുന്നുമായി എന്നും നീ കാണുന്നുവല്ലോ. 23 അബോഹാം ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു അവനു നീതിയായി കണക്കിടുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നീവൃതിയായി അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ എന്നു പേര് പ്രാപിച്ചു. 24 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ വെറും വിശ്വാസത്താല്ല പ്രവൃത്തികളാൽ തന്നെ നീതികർക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നു. 25 അപൂണ്ണം രാഹാബ് എന വേഗത്തും ദുരതര കൈകൈക്കാൾകയും വേരൊരു വഴിയായി പറഞ്ഞതയകയും ചെയ്തതിൽ പ്രവൃത്തികളാൽ അല്ലയോ നീതികർക്കപ്പെടുത്തു? 26 ഇങ്ങനെ ആത്മാവില്ലാത്ത ശരീരം നിജ്ജീവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസവും നിജ്ജീവമാകുന്നു.

3 സഹോദരമാരെ, അധികം ശിക്ഷാവിധിവരും എന്നു അറിഞ്ഞെന്നു നിങ്ങളിൽ അനേകർ ഉപദേശാക്കമാർ ആകരുതു. 2 നാം എല്ലാവരും പലതില്ലും തെറ്റിപോകുന്നു; ഒരുത്തൻ വാക്കിൽ തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവൻ ശരീരത്തെ മുഴുവനും കടിഞ്ഞാണിട്ടും നടത്തുവാൻ ശക്തനായി സൽഗുണപുത്തിയുള്ള പുരുഷൻ ആകുന്നു. 3 കുതിരയെ അധിനമാക്കുവാൻ വായിൽ കടിഞ്ഞാണ് ഇട്ടു അതിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും തിരികുന്നുവല്ലോ. 4 കപ്പലും എത്ര വലിയതു ആയാലും കൊടുക്കാറടിച്ചു ഓട്ടുന്നതായാലും അമരക്കാരൻ ഏറ്റവും ചെറിയ ചുക്കാൻകൊണ്ടു തനിക്കും ബോധിച്ചിട്ടിലേക്കു തിരികുന്നു. 5 അങ്ങനെ തന്നെ നാവും ചെറിയ അവയവം എക്കിലും വളരെ വസ്തു പറയുന്നു. കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ കാടു കത്തിക്കുന്നു; 6 നാവും ഒരു തീ തന്നെ; അതു നമ്മുടെ അംഗങ്ങളുടെ കൂടുതൽ അനീതിലോകമായി ഭേദത്തെ മുഴുവൻ മലിനമാകി ജീവചക്രത്തിനു തീ കൊള്ളുത്തുകയും നരകത്താൽ അതിനു തീ പിടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. (Geenna g1067) 7 മുഖം, പക്ഷി, ഇഴജാതി, ജലജന്തു ഇലവക എല്ലാം മനുഷ്യജാതിയോടു മരുഞ്ഞുന്നു, മരുഞ്ഞിയുമിരിക്കുന്നു. 8 നാവിനെയോ മനുഷ്യകാക്കും മരുക്കാവത്തലും; അതു അടങ്ങാതെ ഭോഷം; മരണകരമായ വിഷം നിറഞ്ഞതും. 9 അതിനാൽ നാം കത്താവും പിതാവുമായവനെ സ്തുതിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിക്കുന്നു. 10 ഒരു വായിൽനിന്നു തന്നെ സ്ത്രോതവും ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു. സഹോദരമാരെ, ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല. 11 ഉറവിന്റെ ഒരേ ഭാരത്തിൽനിന്നു മധുരവും കൈപ്പുമുള്ള വെള്ളം പുറപ്പെട്ടു വരുമോ? 12 സഹോദരമാരെ, അത്തിവ്യക്ഷം ലഭിവുപഴവും മുന്തിരിവള്ളി അത്തിപ്പുഴവും കായിക്കുമോ? ഉപുറവിൽനിന്നു മധുരമുള്ള

വെള്ളം പുറപ്പെടുകയുമില്ല. 13 നിങ്ങളിൽ ഇതാനിയും വിവേകിയുമായവൻ ആർ? അവൻ ഇതാനെലക്ഷണമായ സൗഖ്യതയോടെ നല്കുന്നപ്പിൽ തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കാണിക്കേണ്ട്. 14 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയത്തിൽ കൈപ്പുള്ള ഇളംച്ചും ശാര്യവും ഉണ്ടെങ്കിൽ സത്യത്തിനു വിരോധമായി പ്രശംസിക്കയും ഭോഷ്കു പറകയുമരുതു. 15 ഇതു ഉയരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ഇതാനമല്ല, ഭേദമികവും പ്രാക്കൃതവും പെപ്പാചികവും ആയതതേ. 16 ഇളംച്ചും ശാര്യവും ഉള്ളേട്ടതു കലകവും സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടു. 17 ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ഇതാനമോ ഒന്നാമതു നിന്മലവും പിന്ന സമാധാനവും ശാന്തതയും അനുസരണവുമുള്ളതും കരുണയും സൽപ്പലവും നിറഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും കപടവും ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുന്നവർ സമാധാനത്തിൽ വിതെച്ചു നീതി എന്ന ഫലം കൊയ്യും.

4 നിങ്ങളിൽ ശബ്ദംയും കലഹവും എവിടെ നിന്നു? നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളിൽ പോരാട്ടുന്ന ഭോഗേപ്പുകളിൽ നിന്നല്ലയോ? 2 നിങ്ങൾ മോഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും അസുയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടും ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കലഹിക്കയും ശബ്ദംയിട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടും യാചികായ്ക്കൊണ്ടു കിട്ടുന്നില്ല. 3 നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഭോഗങ്ങളിൽ ചെലവിടേണ്ടതിനു വല്ലാതെ യാചിക്കൊണ്ടു ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. 4 വ്യാദിചാരിണികളായുള്ളാരെ, ലോകസ്ഥാനം ദൈവത്തോടു ശത്രുതും ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥാനപിതറൻ ആകുവാൻ ഇളിക്കുന്നവന്നല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. 5 അല്ലെങ്കിൽ തിരുവൈഴുതു വെറുതെ സംസാരിക്കുന്നു എന്നു തോന്തുന്നുവോ? അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുമാറാക്കിയ ആത്മാവു അസുയയകായി കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ? 6 എന്നാൽ അവൻ അധികം കൃപ നല്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് “ദൈവം നിഗ്രഹിക്കോടു എതിര്ത്തുനിൽക്കയും താഴ്മയുള്ളവക്ക് കൃപ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനു കീഴടങ്ങുവിൻ; പിശാചിനോടു എതിര്ത്തുനില്ലിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 8 ദൈവത്തോടു അടുത്തു ചെല്ലുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു അടുത്തുവരും. പാപികളേ, കൈകളെ വെടിപ്പാക്കുവിൻ; ഇരുമന്നല്ലാരെ, ഹൃദയങ്ങളെ ശുശ്വരിപ്പിൻ; 9 സകടപ്പെട്ട ദുഃഖിച്ചു കരവിൻ; നിങ്ങളുടെ ചിരി ദുഃഖമായും സന്തോഷം വിഷാദമായും തീരുക്കു. 10 കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളു ഉയർത്തും. 11 സഹോദരനാരെ, അന്നോന്നും ദുഷ്കിരുതു; തന്റെ സഹോദരനെ ദുഷ്കിക്കയും വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുഷ്കിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവന്നല്ല, വിധിക്കുന്നവനതേ. 12 ന്യായപ്രമാണകത്താവും ന്യാധാരിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളു; രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായവൻ തന്നെ; കുടുകാരനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? 13 ഇന്നോ നാളെയോ തങ്ങൾ ഇന്ന പട്ടണത്തിൽ പോയി അവിടെ ഒരാൺടു കഴിച്ചു വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഡം ഉണ്ടാക്കും എന്നു പറയുന്നവരെ, കേൾപ്പിൻ; 14 നാളെത്തെതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എങ്ങനെയുള്ളതു? അല്ലനേരതേക്കു കാണുന്നതും പിന്ന

മരണതുപോകുന്നതുമായ ആവിയല്ലോ. 15 കത്താവിനു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങനെ ജീവിച്ചിരുന്നു ഇന്നിന്നതു ചെയ്യും എന്നല്ലയോ പറയേണ്ടതു. 16 നിങ്ങളോ വന്നു പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുന്നു; ഇവക പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം ആകുന്നു. 17 നന്മ ചെയ്വാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവനു അതു പാപം തന്നെ.

5 അല്ലയോ ധനവാമാരെ, നിങ്ങളുടെമേൽ വരുന്ന ദുരിതങ്ങൾ നിമിത്തം കരഞ്ഞു മുറയിട്ടുവിൻ. 2 നിങ്ങളുടെ ധനം ദ്രവിച്ചും ഉടപ്പും പുഴുവരിച്ചും പോയി. 3 നിങ്ങളുടെ പൊന്നും ബെള്ളിയും കുപിടിച്ചും; ആ കു നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും; അതു തീപോലെ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തെ തിന്നുകളയും. അന്ത്യകാലത്തു നിങ്ങൾ നിക്ഷേപങ്ങളെ ശ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു. 4 നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കൊയ്ത് വേലക്കാരുടെ കുലി നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവല്ലോ; അതു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു നിലവിളിക്കുന്നു. കൊയ്ത്തവരുടെ മുറവിളി സെന്റ്യൂണ്ടുടെ കത്താവിന്റെ ചെവിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആധംബരരേതാരെ സുവിച്ചു പുശ്രൂപം കൊല്പിവസ്തിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ നീതിമാനെ കുറംവിധിച്ചു കൊന്നു; അവൻ നിങ്ങളോടു മുതൽക്കുന്നതുമില്ല. 7 എന്നാൽ സഹോദരരൂപേ, കത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ ദീംകഷമയോടിരിപ്പിൻ; ക്ഷുണ്ണിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ വിലയേറിയ ഫലത്തിനു കാത്തുകൊണ്ടു മുമ്പിയും പിമ്പിയും അതിനു കിട്ടുവോളും ദീംകഷമയോടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8 നിങ്ങളും ദീംകഷമയോടിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സ്ഥിരമാക്കുവിൻ; കത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 സഹോദരരൂപേ, വിധിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരുവൻറെ നേരെ ഒരുവൻ തെരഞ്ഞീപ്പോകരുതു; ഇതാ, ന്യായാധിപതി വാതിൽക്കൽ നിലക്കുന്നു. 10 സഹോദരരൂപേ, കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച പ്രവാചകനാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനും ദീംകഷമെക്കും ഭൂഷാന്തമായി വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ. 11 സഹിഷ്ണന്ത കാണിച്ചവരെ നാം ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു പുകഴ്ത്തുന്നു. യോബിന്റെ സഹിഷ്ണന്ത നിങ്ങൾ കേടും കത്താവു വരുത്തിയ അവസാന കണ്ണുമിരിക്കുന്നു. കത്താവു മഹാകരുണയും മനസ്സിലിവുമുള്ളവന്നല്ലോ. 12 വിശ്രേഷാൽ സഹോദരരൂപേ, സ്വർഗ്ഗത്തയോ ഭൂമിയൈയോ മറ്റു യാതൊനിന്നുമോ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യരുതു; ശ്രീകഷ്വാവിധിയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉള്ളു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉള്ളു എന്നും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇല്ല എന്നും ഇതികടക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളിൽ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവൻ പ്രാത്മികടക്കുന്നു; സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവൻ പാട്ടു പാടടക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളിൽ ദീനമായി കിടക്കുന്നവൻ സദയിലെ മുപ്പുന്നാരെ വരുത്തിക്കടക്കുന്നു. അവൻ കത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ എല്ലാ പുശ്രി അവനു വേണ്ടി പ്രാത്മികടക്കുന്നു. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാത്മന ദീനക്കാരനെ രക്ഷിക്കും; കത്താവു അവനെ എഴുന്നേണ്ടിക്കൂടാം; അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു കഷ്ടമിക്കും. 16 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു രോഗശാന്തി വരേണ്ടതിനു തമിൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപാഠത്തു ഒരുവനു വേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാത്മിപ്പിൻ. നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയാട്ടുകൂടിയ പ്രാത്മന വളരെ ഫലിക്കുന്നു. 17 ഏലിയാവു നമുക്കു സമസ്യാവാവമുള്ള മനുഷ്യൻ ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ പ്രാത്മനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു; മുന്നു സംവത്സരവും ആരു മാസവും ദേശത്തു മഴ പെയ്തില്ല. 18 അവൻ വീണ്ടും

പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്നു മഴ പെയ്തു, ഭൂമിയിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു. 19 സഹോദരനാരെ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ സത്യംവിട്ടു തെറ്റിപ്പോകയും അവനെ ഒരുവൻ തിരിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്താൽ 20 പാപിരൈ നേർ്യ്യിക്കു ആക്കുന്നവൻ അവൻ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കയും പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്യം മരൊക്കയും ചെയ്യും എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേടു.

1 പത്രാസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പോസ്റ്റലനായ പത്രാസ് പൊന്തൊസിലും ഗലാതയിലും ക്രിസ്തുവാക്യത്തിലും അസ്യത്തിലും ബിമുന്നയിലും ചിതറിപ്പാക്കുന്ന പരദേശികളും 2 പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നൻവിനു ദൈവങ്ങൾ അത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധികരണം പ്രാപിച്ചു അനുസരണം കാണിപ്പാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ തളിക്കപ്പെടുവാനുമായി വ്യത്കാരുമായവക്സ് എഴുതുന്നതു; നിങ്ങൾക്കു ക്രൂപയും സമാധാനവും വർഷിക്കുമാറാക്കു. 3 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതരം. അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ തന്റെ കരുണാധിക്യപ്രകാരം നമ്മുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാശാശക്തായി, 4 അന്ത്യകാലത്തിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ രൂപിയിരിക്കുന്ന രക്ഷക്കു വിശ്വാസത്താൽ ദൈവഗ്രഹത്തിൽ കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സൃഷ്ടിയിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു; 5 ക്ഷയം, മാലിന്യം, വാട്ട്, എന്നിവ ഇല്ലാത്തതുമായ അവകാശത്തിനായി തന്നെ വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അല്ലെന്നേതേതക്കു നാനാപരിക്കഷകളാൽ ദേഹിച്ചിരിക്കേണ്ടിവന്നാലും അനുസരിക്കുന്നു. 7 അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും തീയിൽ ശ്രാധയ കഴിക്കുന്നതുമായ പൊന്നിനെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശ്രാധ വിലയേറിയതു എന്നു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പുക്കൾച്ചക്കും തേജസ്സിനും മാനത്തിനുമായി കാണമാൻ അങ്ങനെ ഇടവരും. 8 അവനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു 9 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുമായ അത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കയും പറഞ്ഞുതീരാത്തതും മഹിമയുള്ളതുമായ സന്നോഷത്തോടെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന ക്രൂപയക്ഷിച്ചു പ്രവചിച്ച പ്രവാചകനാർ ഈ രക്ഷയെ അരാഞ്ഞു അനേഷ്ടിച്ചിരുന്നു. 11 അവൻിലുള്ള ക്രിസ്തുവിൻ അത്മാവു ക്രിസ്തുവിനു വരേണ്ടിയ കഷ്ണങ്ങളെയും പിന്നവരുന്ന മഹിമയെയും മുന്പിൽകൂട്ടി സാക്ഷികരിച്ചപ്പോൾ സുചിപ്പിച്ച സമയം എന്തോ എങ്ങിനെയുള്ളതോ എന്നു പ്രവാചകനാർ അരാഞ്ഞുനോക്കി, 12 തങ്ങൾക്കായിട്ടും നിങ്ങൾക്കായിട്ടേരെ തങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്നു അവക്സു വെളിപ്പെടു; സൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു അയച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അഭിയിച്ചവർ അതു ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ശഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ദൈവാദുത്തമാരും കുനിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നു. 13 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു നിമ്മദരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിക്കൽ നിങ്ങൾക്കു വരുവാനുള്ള ക്രൂപയിൽ പൂണ്ട് പ്രത്യാശ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 14 പണ്ഡു നിങ്ങളുടെ അജ്ഞനാക്കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാതെ 15 നിങ്ങളെ വിജിച്ച വിശുദ്ധനു ദൈവങ്ങൾ അനുസരണമുള്ള മകളായി എല്ലാന്തപ്പിലും വിശുദ്ധരാക്കുവിൻ. 16 “ഞാൻ വിശുദ്ധനു ആകയാൽ നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 17 മുവപക്ഷം കുടാതെ ഓരോരുത്തരെ പ്രവൃത്തിക്കു തകവെള്ളം ന്യായം വിധിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ പിതാവു എന്നു വിജിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവാസകാലം ദൈവത്താടെ കഴിപ്പിൻ. 18 വ്യത്മവും പിതൃപാരശ്വവുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വിശേഷിക്കുന്നതു

പൊന്നു, വെള്ളി മുതലായ അഴിത്തുപോകുന്ന വസ്തുക്കളെക്കാണഡ്പു, 19 കിസ്തു എന നിംബും നിഷ്കളജ്ഞവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടതേ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവെല്ലോ. 20 അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുഖ്യ മുന്നറയിപ്പുവനും അവൻ മുഖ്യത്തിൽ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അഭ്യക്താലത്തു വെളിപ്പുവനും ആകുന്നു. 21 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും പ്രത്യാഗ്രയും ദൈവത്തിൽ വെച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേളിച്ചു, അവനു തേജസ്സു കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 22 എന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അത്മാക്കളെ നിർബാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി നിമ്മലീകരിച്ചിരിക്കുന്നും ഹൃദയപും അന്നോന്നും ഉറുപ്പുനേഹിപ്പിൻ. 23 കെടുന സീജത്താല്ലെ കെടാത്തത്തിനാൽ, ജീവനുള്ളതും നിലനില്ക്കുന്നതുമായ ദൈവവചനത്താൽ തന്നെ, നിങ്ങൾ വിണ്കും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. (അംഗ 4165) 24 “സകലജയവും പുല്ലുപോലെയും അതിന്റെ ഡംഗി എല്ലാം പുല്ലിന്റെ പുപോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലു വാടി, പുവുതിന്നുപോയി; 25 കത്താവിന്റെ വചനമോ എന്നക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.” അതു ആകുന്നു നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിച്ച വചനം. (അംഗ 4165)

2 ആകയാൽ സകലജുഷ്ടതയും എല്ലാ ചതിവും വ്യാജഭാവവും അസുയയും എല്ലാനുണ്ടായും നീക്കിക്കളേണ്ടു 2 ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുക്കളെപ്പോലെ രക്ഷക്കായി വളരുവാൻ വചനം എന മായമില്ലാത്ത പാൽ കുടിപ്പാൻ വാഞ്ഛിപ്പിൻ. 3 കത്താവു ദയാലു എന്നു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. 4 മനുഷ്യർ തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ ശ്രേഷ്ഠവും മാനുവുമായ ജീവനുള്ള കല്പായ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു 5 നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്പകൾ എന്നപോലെ ആത്മികഗൃഹമായി യേശുക്രിസ്തു മുഖ്യത്തിൽ ദൈവത്തിനു പ്രസാദമുള്ള ആത്മികയാഗം കഴിപ്പാതക വിശുദ്ധപുരോഹിതവർമ്മാക്കേണ്ടതിനു പണിയപ്പെടുന്നു. 6 “ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠവും മാനുവുമായോരു മുലകല്ലു സീയോനിൽ ഇടുന്നു; അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല” എന്നു തിരുവൈശുത്തിൽ കാണുന്നുവെല്ലോ. 7 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ മാനുതയുണ്ട്; വിശ്വസിക്കാത്തവക്കേം “വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളേണ്ട കല്പു തന്നെ മുലകല്ലും ഇടക്കണ്ണും തടങ്ങൽ പാറയുമായിത്തീന്ന്.” 8 അവർ വചനം അനുസരിക്കായ്ക്കയാൽ ഇടൻപ്പോകുന്നു; അതിനു അവരെ വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങളോ അധ്യക്കാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അതിനു പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിജിച്ചുവരുന്ന സർഗ്ഗാണങ്ങളെ ഔഷാഷിപ്പാതകവെല്ലോ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജാതിയും രാജകീയപുരോഹിതവർമ്മവും വിശുദ്ധവാശവും സ്വന്നജനവും ആകുന്നു. 10 മുഖ്യ നിങ്ങൾ ജനമല്ലാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ ജനം; കരുണാ ലഭിക്കാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണാ ലഭിച്ചുവർ തന്നെ. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, പ്രവാസികളും പരദേശികളുമായ നിങ്ങളെ ആത്മാവിനോടു പോരാടുന്ന ജയമോഹങ്ങളെ വിടുക്കുന്നു 12 ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ എന്നു ദുഷ്പിക്കുന്നോരും നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ണിഞ്ഞിട്ടു സന്ദർഭനിവസത്തിൽ ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നടപ്പു നന്നായിരിക്കേണ്ടും എന്നുണ്ടാണ് പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. 13 സകല മാനുഷനിയമത്തിനും കത്താവിൻ നിമിത്തം കീഴടങ്ങുവിൻ. 14 ശ്രേഷ്ഠാധികാരി എന്നുവെച്ചു രാജാവിനും

ആശ്പ്രവ്യത്തിക്കാരുടെ ഭണ്ഡനത്തിനും സർപ്പവ്യത്തിക്കാരുടെ മാനത്തിനുമായി അവനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവർ എന്നുംവച്ചു നാടുവാഴികൾക്കും കീഴടങ്ങുവിൻ. 15 നിങ്ങൾ നമ്പെയ്ത്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ ദോഷത്വം മിണഡാതാക്കേണം എന്നുള്ളതു ദൈവേഷം ആകുന്നു. 16 സ്വത്രന്തരായും സ്വാത്രന്ത്രം ആശ്വത്തക്കു മറയാക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസമാരായും നടപ്പിൻ. 17 എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ; സഹോദരവർഗ്ഗത്തെ സ്വന്നവിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ ദേഹപ്പെടുവിൻ; രാജാവിനെ ബഹുമാനിപ്പിൻ. 18 വേലക്കാരെ, പുണ്ണഭയത്തോടെ യജമാനമാക്കു, നല്ലവക്കും ശാന്തമാക്കും മാത്രമല്ല, മുഖമാക്കും കൂടെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 19 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം നിമിത്തം അന്യായമായി കഷ്ടവും ആശവവും സഹിച്ചാൽ അതു പ്രസാദം ആകുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കൂടും ചെയ്തിട്ടു അടിക്കാളിക്കുന്നതു സഹിച്ചാൽ എന്തു യശസ്വിള്ളു? അല്ല, നമ ചെയ്തിട്ടു കഷ്ടം സഹിച്ചാൽ അതു ദൈവത്തിനു പ്രസാദം. 21 അതിനായിട്ടുണ്ടാ നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു. ക്രിസ്തുവും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു, നിങ്ങൾ അവൻ്റെ കാൽച്ചുവടു പിന്തുരുവാൻ ഒരു മാത്രകു വെച്ചേച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. 22 അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല; അവൻ്റെ വായിൽ വഞ്ചന ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 23 തന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടു പകരം ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു ഭീഷണം പറയാതെയും ന്യായമായി വിധിക്കുന്നവകൽ കാഞ്ഞം ഭരമേലിക്കയതെ ചെയ്തതു. 24 നാം പാപം സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു നീതിക്കു ജീവിക്കേണ്ടതിനു അവൻ തന്റെ ശർത്തത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു ക്രൂശിമേൽ കയറി; അവൻ്റെ അടിപ്പിണ്ണരാൽ നിങ്ങൾക്കു സൗഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾ തെറ്റി ഉചല്പന്നം ആട്ടുകളപ്പോലെ ആയിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ആത്മാകളുടെ ഇടയനും അല്ലെങ്കിലും മാന്യിവനിരിക്കുന്നു.

3 ഭായ്മാരെ, നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കമൊക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവരിൽ വല്ലവരും വചനം അനുസരിക്കാതെപക്ഷം ദേതേതാടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ നിമ്മലമായ നടപ്പു കണ്ണറിഞ്ഞു 2 വചനം കുടാതെ ഭായ്മാരുടെ നടപ്പിനാൽ ചേന്നുവരുവാൻ ശുഡയാകും. 3 നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല, 4 സൗഖ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സു എന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹ്യദയത്തിന്റെ ഗുണമനുഷ്യൻ തന്നെ ആയിരിക്കേണെം; അതു ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയെല്ലാ പണ്ഡു ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവൈച്ചിരുന്ന വിശ്വാദംതീകൾ തങ്ങളെത്തന്നേ അലങ്കരിച്ചു ഭർത്താക്കമൊക്കു കീഴടങ്ങിയിരുന്നതു. 6 അങ്ങനെ സാരാ അഭ്യാഹാമിനെ യജമാനൻ എന്നു വിളിച്ചു അനുസരിച്ചിരുന്നു; നമ ചെയ്തു ധാതൊരു ഭീഷണിയും പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അവളുടെ മകൾ ആയിരത്തിന്. 7 അങ്ങനെ തന്നെ ഭർത്താക്കമൊരു, നിങ്ങളുടെ പ്രാത്മനേക്കു മുടക്കം വരാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിവേകതേതാടെ ഭായ്മാരോടുകൂടെ വസിച്ചു, സ്ത്രീജനം ബലപാനപാത്രം എന്നും അവർ ജീവൻ്റെ കൃപെക്കു കൂടുവകാശികൾ എന്നും ഓത്തു അവക്കു ബഹുമാനം കൊടുപ്പിൻ. 8 തീച്ഛ്വകു എല്ലാവരും ഏകമത്യവും സഹതാപവും സഹോദരപ്രീതിയും മനസ്സലിവും വിനയബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 9 ദോഷത്തിനു ദോഷവും ശകാരത്തിനു

ശകാരവും പകരം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനു വിളിക്കപ്പെട്ടതുകാണ്ടു അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ. 10 “ജീവനെ ആഗ്രഹിക്കയും ശുദ്ധകാലം കാണ്ണാൻ ഇല്ലിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ദോഷം ചെയ്യാതെ തന്റെ നാവിനെയും വ്യാജം പറയാതെ അധരത്തെയും അടക്കിക്കൊള്ളുക്കു. 11 അവൻ ദോഷം വിട്ടുന്നു ഗുണം ചെയ്യകയും സമാധാനം അനേകിച്ചിച്ചു പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക. 12 കത്താവിന്റെ കണ്ണു നീതിമാന്മാരുടെ മേലും അവൻ ചെവി അവരുടെ പ്രാത്മനെക്കും തുറന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ കത്താവിന്റെ മുഖം ദുഷ്പ്രവ്യത്തിക്കാക്കു പ്രതികുലമായിരിക്കുന്നു.” 13 നിങ്ങൾ നമ ചെയ്യുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവർ ആകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആൽ? 14 നീതിനിമിത്തം കഷ്ണം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും നിങ്ങൾ ഭാഗവാനാർ. അവരുടെ ഭീഷണത്തികൾ ദയപ്പട്ടകയും കലങ്ങുകയുമരുതു; എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെന്ന നിങ്ങളുടെ ഹ്യത്വങ്ങളിൽ കത്താവായി വിശുദ്ധികരിപ്പിൻ. 15 നിങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു ന്യായം ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൗഖ്യതയും ഭയക്കതിയും പുണ്ഡു പ്രതിബാദം പറവാൻ എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 16 ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല നടപ്പിനെ ദുഷ്പിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിനു നല്ലമനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 17 നിങ്ങൾ കഷ്ണം സഹിക്കേണെ എന്നു ദൈവഹിതമെങ്കിൽ തിരു ചെയ്തിട്ടല്ല, നമ ചെയ്തിട്ടു സഹിക്കുന്നതു എററവും നന്നു. 18 ക്രിസ്തുവും നമ്മുണ്ടു ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കേണ്ടതിനു നീതിമാനായി നീതികെട്ടുവക്കു വേണ്ടി പാപാനിമിത്തം തിക്കൽ കഷ്ണം അനുഭവിച്ചു, ജയത്തിൽ മരണശിക്ഷ എൽക്കയെയും ആത്മാവിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. 19 ആത്മാവിൽ അവൻ ചെന്നു, പണ്ടു നോഹയ്യുടെ കാലത്തു പെട്ടുകൂടം ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം ഭീഷ്മക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നോൾ അനുസരിക്കാത്തവരായി തടവിലുള്ള ആത്മാക്ലോടു പ്രസംഗിച്ചു. 20 ആ പെട്ടുത്തിൽ അല്ലജനം, എന്നുവെച്ചാൽ എടുപ്പേർ, വെള്ളത്തിൽകൂടി രക്ഷ ഫ്രാപിച്ചു. 21 അതു സ്ഥാനത്തിനു ഒരു മുൻകൂറി. സ്ഥാനമോ ഇപ്പോൾ ജയത്തിന്റെ അഴുകുകു കളയുന്നതായിട്ടല്ല, ദൈവത്തോടും നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കായുള്ള അപേക്ഷയായിട്ടുതേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ നമ്മുടെ രക്ഷിക്കുന്നു. 22 അവൻ സ്വർത്തിലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദുതനാരും അധികാരങ്ങളും ശക്തികളും അവനു കീഴ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു.

4 ക്രിസ്തു ജയത്തിൽ കഷ്ണമനുഭവിച്ചതുകാണ്ടു നിങ്ങളും ആ ഭാവം തന്നെ ആയുധമായി ധരിപ്പിൻ. 2 ജയത്തിൽ കഷ്ണമനുഭവിച്ചവൻ ജയത്തിൽ ശേഷച്ചിത്രിക്കുന്നകാലം ഇനി മനുഷ്യരുടെ മോഹങ്ങൾക്കല്ലു, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നതെ ജീവിക്കേണ്ടതിനു പാപം വിട്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു. 3 കാമാത്തികളിലും മോഹങ്ങളിലും വീണ്ടുകൂടിയിലും വെറിക്കുത്തുകളിലും മദ്യപാനത്തിലും ധന്വിരുലുമായ വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്നു ജാതികളുടെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം പോക്കിയതു മതി. 4 ദുന്നടപ്പിന്റെ അതേ കവിച്ചലിൽ നിങ്ങൾ അവരോടു ചേന്നു നടക്കാതിരിക്കുന്നതു അപേക്ഷം എന്നുവെച്ചു അവർ ദുഷ്പിക്കുന്നു. 5 ജീവിക്കുളയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവനു അവർ

കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 6 ഇതിനായിട്ടും മർച്ചവരോടും സുവിശേഷം അഭിയിച്ചതു. അവർ ജയസംബന്ധമായി മനുഷ്യരെപ്പോലെ വിധിക്കപ്പെട്ടുകയും ആത്മാവുസംബന്ധമായി ദൈവത്തിനൊത്തവെള്ളും ജീവിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനു തന്നെ. 7 എന്നാൽ എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാനം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ പ്രാത്മനെക്കു സുഖവോധമുള്ളവരും നിമ്നതരുമായിരിപ്പിൻ. 8 സകലത്തിനും മുഖ്യ തമിൽ ഉറ്റസ്ഥേഹം ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ. സ്ഥേഹം പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്യത്തെ മരിക്കുന്നു. 9 പിറുപിറുപ്പു കൂടാതെ തമിൽ അതിമിസൽക്കാരം ആചരിപ്പിൻ. 10 ഓരോരുത്തനും വരം ലഭിച്ചതുപോലെ വിവിധമായുള്ള ദൈവക്കുപയുടെ നല്ല ഗൃഹവിചാരകനാരായി അതിനെക്കൊണ്ടു അന്വോന്നും ശുശ്രൂഷിപ്പിൻ. 11 ഏതെന്ത് പ്രസാർഗ്ഗിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു പ്രന്താവിക്കുന്നു എന്നപോലെയും ഏതെന്ത് ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം നല്കുന്ന പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവെള്ളവും ആകട്ട. എല്ലാറ്റിലും ദൈവം യേശുക്രിസ്തുമുലം മഹത്യപ്പെടുവാൻ ഇടവരട്ട. മഹത്യവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും അവനുള്ളതു. ആമേൻ. (ശിഖ 165) 12 പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾക്കു പരീക്ഷകായി സംഖിച്ചിരിക്കുന്ന അശ്വിശോധനയിക്കൽ ഒരു അപൂർവ്വകാര്യം നിങ്ങൾക്കു വനുകൂടി എന്നു വച്ചു അതിശയിച്ചുപോകരുതു. 13 ക്രിസ്തുവിന്റെ കാഴ്ചയെങ്കു പക്ഷുള്ളവരാകുന്നേരാറും സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ ഇടവരും. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ഹേതുവായി നിന്ന് സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാഹാർ; മഹത്യത്തിന്റെ ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവു നിങ്ങളുടെമേൽ ആവസിക്കുന്നവല്ലോ. 15 നിങ്ങളിൽ ആരും കുലപാതകനോ കളിളനോ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരനോ ആയിട്ടു കാശം സഹിക്കേണ്ടതു; പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവനായിട്ടുമല്ല; 16 ക്രിസ്തുനിരായിട്ടു കാശം സഹക്രൈഡിവനാലോ ലജ്ജിക്കരുതു; ഈ നാമം ധരിച്ചിട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്യപ്പെടുത്തുകയതേരേ വേണ്ടതു. 17 ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ. അതു നമ്മിൽ തുടങ്ങിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം അനുസരിക്കാതെവരുടെ അവസാനം എന്നതാകും? 18 നീതിമാർ പ്രയാസേന രക്ഷപ്രാപ്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ അങ്കേതന്റെയും പാപിയുടെയും ഗതി എന്നതാകും? 19 അതുകൊണ്ടു ദൈവേഷ്യപ്രകാരം കാശം സഹിക്കുന്നവർ നന്ന ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ വിശ്രദിപ്പിക്കൽ രേഖേലിക്കരട്ട.

5 നിങ്ങളിലുള്ള മുപ്പുമാരെ ഒരു കുടുമ്പപ്പനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാഴ്ചയുമായ ഞാൻ പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നതു; 2 നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. നിബ്രഹ്മത്താലല്ല, ദൈവത്തിനും ഹിതമാംവെള്ളും മനഃപൂർമ്മായും ദുരാഗഹന്തൊടെയല്ല, ഉന്നേഷതൊടെയും 3 ഇടവകകളുടെമേൽ കത്തുത്തം നടത്തുന്നവരായിട്ടല്ല, ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിനും മാതൃകകളായിത്തീന്തുകൊണ്ടും അഭ്യക്ഷത ചെയ്തിരിപ്പിൻ. 4 എന്നാൽ ഇടയശ്രേഷ്ഠം പ്രത്യക്ഷനാക്കുന്നോൾ നിങ്ങൾ തേജസ്സിന്റെ വാകാത്ത കിരിടം പ്രാപിക്കും. 5 അവുണ്ണം ഇളയവരേ, മുപ്പുമാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. എല്ലാവരും തമിൽ തമിൽ കീഴടങ്ങി താഴ്മ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; ദൈവം നിഗമിക്കേണ്ട എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു; താഴ്മയുള്ളവക്കും ക്രൂപ നല്കുന്നു.

6 അതുകൊണ്ടു അവൻ തകസമയത്തു നിങ്ങളെ ഉയർത്തുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലമുള്ള കൈകൾിൽ താണിരിപ്പിൻ. 7 അവൻ നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്തകൂലവും അവൻ മേൽ ഇടുകൊൾവിൻ. 8 നിന്മദരായിരിപ്പിൻ; ഉണന്നിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാചു അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞെ ചുറ്റിനടക്കുന്നു. 9 ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരവർത്തിനു ആവക കഷ്ടപ്പാടുകൾ തന്നെ പുത്തിയായി വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമുള്ളവരായി അവനോടു എതിരെ നില്പിൻ. 10 എന്നാൽ അല്പകാലതേതക്കു കഷ്ടം സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ നിത്യത്തേജസ്സിനായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വക്ഷ്യപാലുവായ ദൈവം തന്നെ യമാധിനമ്പട്ടത്തി ഉറപ്പിച്ചു ശക്തികർഖും. (അംബിസ് p166) 11 ബലം എന്നനേനക്കും അവനുള്ളതു. ആമേൻ. (അംബിസ് p165) 12 നിങ്ങളെ പ്രഭോയിപ്പിച്ചും നിങ്ങൾ ഇല്ല നില്ക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യക്യപയിൽ ആകുന്നു എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചുംകൊണ്ടു എന്ന നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തസഹാദരൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന സില്വാനോസ് മുഖാന്തരം ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 13 നിങ്ങളുടെ സഹവ്യതയായ സാഖിയോനിലെ സദയും എനിക്കു മകനായ മക്കാസും നിങ്ങൾക്കു വന്നനു ചൊല്ലുന്നു. 14 സ്നേഹചുബന്ധത്താൽ തമിൽ വന്നനു ചെയ്വിൻ. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാക്കു.

2 പത്രാസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസന്മായ അപ്പൂസ്തലനുമായ ശിമോൻ പത്രാസ്, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും നീതിയാൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ അതേ വിലയേറിയ വിശ്വാസം ലഭിച്ചവക്ക് എഴുതുന്നതു്: 2 ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുവിന്റെയും പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷുപയും സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാക്കു. 3 തന്റെ മഹത്യത്താലും വിഞ്ഞത്താലും നമ്മുടെ വിജിച്ചവക്കു പരിജ്ഞാനത്താൽ അവന്റെ ദിവ്യശക്തി ജീവന്മാ ഭക്തിക്കും വേണ്ടിയതു ക്ഷേത്രയും നമുക്കു ഭാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെല്ലോ. 4 അവധാരം അവൻ നമുക്കു വിലയേറിയതും അതിമഹത്യമായ വാദത്താണെങ്കിലും നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവധാരം നിങ്ങൾ ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള നാശം വിട്ടോഴിഞ്ഞിട്ടു് ദിവ്യസ്വഭാവത്തിനു കൂട്ടാളികളായിത്തീരുവാൻ ഇടവരുന്നു. 5 അതുനിമിത്തം തന്നെ നിങ്ങൾ സകലഉത്സാഹവും കഴിച്ചു, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു വീഞ്ഞവും വീഞ്ഞത്തോടു പരിജ്ഞാനവും പെരിജ്ഞാനത്തോടു ഇന്തിയജയവും ഇന്തിയജയത്തോടു സ്ഥിരതയും സ്ഥിരതയോടു ഭക്തിയും 7 ഭക്തിയോടു സഹോദരപ്രീതിയും സഹോദരപ്രീതിയോടു സ്വന്നഹിവും കൂട്ടിക്കൊശിവിൻ. 8 ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വർദ്ധിക്കുന്നു ഏകിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ചു ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിഷ്പമലന്നരും ആയിരിക്കയില്ല. 9 അവയില്ലാത്തവനോ കുരുക്കൻ അന്നേ; അവൻ ഗ്രസ്യദ്വാരിയുള്ളവനും തന്റെ മുന്നിലഭ്യത പാപങ്ങളുടെ ശുഖികരണം മറന്നവനും തന്നെ. 10 അതുകൊണ്ടു സഹോദരമാരെ, നിങ്ങളുടെ വിജയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പുകുവാൻ അധികം ശ്രമിപ്പിൻ. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുന്നാളും ഇടറിപ്പോകാതെ 11 നമ്മുടെ കത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ധാരാളമായി പ്രാപിക്കും.

(alios 516) 12 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും ലഭിച്ച സത്യത്തിൽ ഉരച്ചു നില്ക്കുന്നവരും എന്നു വരികില്ലും ഇതു നിങ്ങളെ എപ്പോഴും ഓപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും. 13 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എന്നിക്കു അറിവു തന്നതുപോലെ എന്റെ കൂടാരം പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ 14 ഞാൻ ഈ കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടതെന്നും നിങ്ങളെ ഓപ്പിച്ചുണ്ടത്തുക യുക്തം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അതു എന്റെ നിഞ്ഞാണത്തിന്റെശേഷം എപ്പോഴും ഓത്തു കൊൾവാനക്കവെള്ളും ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കും. 16 ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയും പ്രത്യക്ഷതയും നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു നിമ്മിതകമകളെ പ്രമാണിച്ചിട്ടും, അവന്റെ മഹിമ കണ്ണ സാക്ഷികളായിരിക്കിട്ടു. 17 “ഈവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവക്കൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള ശബ്ദം അതി ശ്രേഷ്ഠത്തേജസ്സിക്കൽ നിന്നു വന്നപ്പോൾ പിതാവായ ദൈവത്താൽ അവന്നു മാനവും തേജസ്സും ലഭിച്ചു. 18 ഞങ്ങൾ അവന്നോടുകൂടെ വിശുദ്ധപ്പെട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേം സ്വർത്തനയിൽ നിന്നും ഇംഗ്രേസിലും ഉണ്ടായതു കേട്ടു. 19 പ്രവാചകവാക്യവും അധികം സ്ഥിരമായിട്ടു നമുക്കുണ്ടു. നേരം വെളുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഹ്രദയങ്ങളിൽ ഉറയനക്ഷത്രം ഉദിക്കയും ചെയ്വോളം ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന വിജക്കുപോലെ അതിനെ കരുതിക്കൊണ്ടാൽ നന്നു.

20 തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രവചനം ഒന്നും സ്വയമായ വ്യാവസ്ഥാനത്താൽ ഉള്ളവാക്കുന്നതല്ല എന്നു ആദ്യം തന്നേ അറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. 21 പ്രവചനം ഏകലൈംഗം മനുഷ്യർ പരിശുഭാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടു സംസാരിച്ചതത്രേ.

2 എന്നാൽ കളിപ്പവാചകമാരും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും ദുരുപദ്ധേഷ്യാക്കമാർ ഉണ്ടാകും; അവർ നാശകരമായ മതദേശങ്ങളെ നൃഥയിച്ചു തങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയ നാമനെ തളളിപ്പിഞ്ഞെന്നു തങ്ങൾക്കു തന്നേ ശ്രീലധനാശം വരുത്തും. 2 അവരുടെ ദുഷ്കാമ്പവ്യത്തികളെ പലരും അനുകരിക്കും; അവർ നിമിത്തം സത്യമാർഗ്ഗം ദുഷ്കിക്കപ്പെടുകും. 3 അവർ ദ്രോഗഹത്തിൽ കൈഉശലവാക്കു പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വാണിംഗം ആക്കും. അവക്കു പുർഖാലാമുതൽ ന്യായവിധി താമസിയാതെ വരുന്നു; അവരുടെ നാശം ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. 4 പാപം ചെയ്ത ദുതമാരെ ദേവം ആദരിക്കാതെ അധ്യതമസ്തിന്റെ ചങ്ങലയിട്ടു നരകത്തിലാക്കി ന്യായവിധിക്കായി കാപ്പാൻ ഏല്ലിക്കയും (Tartaror g5020) 5 പുരാതനലോകത്തെയും ആദരിക്കാതെ ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ജ്യഥപ്രഭൂയം വരുത്തിയപ്പോൾ നിതിപ്രസംഗിയായ നോഹരയ ഏഴു പ്രേരണാടക്കുടെ പാലിക്കയും 6 സൊദോം ശാമോറ എന്ന പട്ടണങ്ങളെ ഭന്ധമികരിച്ചു ഉമ്മുലനാശത്താൽ ന്യായം വിധിച്ചു മേലാൽ ഭക്തികെട്ടു നടക്കുന്നവക്കു 7 ദുഷ്കാന്തമാക്കിവെക്കയും അധ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നോൾ നാശത്തോറും അധ്യാത്മപ്രവൃത്തി കണ്ണും കേട്ടും തന്റെ നിതിയുള്ള മനസ്സിൽ നാന്നും 8 അവരുടെ ദുഷ്കാമ്പവ്യത്തിയാൽ വലഞ്ഞുപോയ നിതിമാനായ ലോത്തിനെ വിടുവിക്കയും ചെയ്തു. 9 കത്താവു ഭക്തമാരെ പരിക്ഷയിൽനിന്നു വിടുവിപ്പാനും നിതികെട്ടവരെ, വിശേഷാൽ മലിന മോഹംകാണ്ഡു ജയത്തെ അനുസരിച്ചു നടക്കയും കത്തുത്തുത്തെ നിന്തിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ തന്നേ, 10 ന്യായവിധിവസ്ത്തിലെ ദണ്ഡനത്തിനായി കാപ്പാനും അറിയുന്നവല്ലോ. 11 ബലവും ശക്തിയും ഏറിയ ദുതമാർ കത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അവരുടെ നേരെ ദുഷ്കാന്തിയി ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കു, ആ ധാർശ്യമുള്ള തന്നിഷ്ടകാർ മഹിമകളെ ദുഷ്കിപ്പാൻ ശക്തിക്കുന്നില്ല. 12 ജാത്യാ പിടിപെട്ടു നശിപ്പാൻ പിറന്ന ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജനുകളെപ്പാലെ അവർ അറിയാത്തതിനെ ദുഷ്കിക്കയാൽ അനീതിയുടെ കൂലി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു സൃഷ്ട വഷളത്തുത്താൽ നശിച്ചുപോകും. 13 അവർ താൽക്കാലിക ഭോഗത്യപ്തി സൃഷ്ടം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ നിങ്ങളോടുകൂടു വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു പുളുക്കുന്ന കരകളും കളക്കങ്ങളും ആകുന്നു. 14 അവർ വ്യാപിച്ചാരിണിയെ കണ്ണു തസിക്കയും പാപം കണ്ണു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരമില്ലാത്ത ദേഹികളെ വശികരിക്കുന്നവരും ദ്രോഗഹത്തിൽ അഭ്യാസം തിക്കണ്ണ ഹൃദയമുള്ളവരുമായ ശാപയോഗ്യമാർ. 15 അവർ നേർവശി വിട്ടു തെറ്റി ബെയ്യോരിന്റെ മകനായ ബിലെയാമിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു. 16 അവൻ അനീതിയുടെ കൂലി കൊതിച്ചു എക്കിലും തന്റെ അകൃത്യത്തിനു ശാസന കിട്ടി; ഉരിയാടാകഴുത മനുഷ്യവാക്കായി ഉരിയാടി പ്രവാചകന്റെ ബുദ്ധിമേത്തെ തട്ടുത്തുവല്ലോ. 17 അവർ വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളും കൊടുക്കാറുകൊണ്ടു ഓടുന്ന മണ്ണത്തുമോലങ്ങളും ആകുന്നു; അവക്കു കുറിച്ചു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (questioned) 18

വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരോടു ഇപ്പോൾ അകന്നുവന്നവരെ ഇവർ വെറും വന്മുച്ചെന്തു ദുഷ്കാമവൃത്തികളാൽ കാമദോഗങ്ങളിൽ കുടകുന്നു. 19 തങ്ങൾ തന്നെ നാശത്തിന്റെ അടിമകളായിരിക്കു മറ്റവക്സും സ്വാത്രന്ത്രത്തെ വാശത്തം ചെയ്യുന്നു. ഏതുതന്നെ ഏതിനോടു തോല്പക്കുന്നുവോ അതിനു അടിമപ്പട്ടികകുന്നു. 20 കത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനാന്തരാൽ ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യം വിഭ്രാടിയവർ അതിൽ വീണ്ടും കുടുങ്ങി തോറുപോയാൽ അവരുടെ ഒടുവിലതെത്ത സ്ഥിതി ആദ്യത്തെത്തിനെക്കാൾ അധികം വഷജായിപ്പോയി. 21 തങ്ങൾക്കു ഏല്ലിച്ചുകിട്ടിയ വിശ്വാസകല്പനയെ നീതിയുടെ വഴി അറിഞ്ഞതേണ്ടും വിട്ടുകളയുന്നതിനെക്കാൾ അതു അറിയാതിരിക്കുന്നതു അവക്സു നന്നായിരുന്നു. 22 എന്നാൽ സ്വന്ത് ചാർജ്ജിക്കു തിരിഞ്ഞ നായുന്നു കൂളിച്ചിട്ടു ചളിത്തിൽ ഉരള്യവാൻ തിരിഞ്ഞ പനിയെന്നും ഉള്ള സത്യമായ പഴഞ്ഞാല്ലുപോലെ അവക്സു സംഭവിച്ചു.

3 പ്രിയമുള്ളവരേ, എന്നാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഏഴുതുന്നതു രണ്ടാം ലേവനമല്ലോ.

2 വിശ്വാസ പ്രവാചകനാർ മുൻപാറ്റെത്ത പചനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അപൂർവ്വാസ്തവനാർ മുഖാന്തരം കത്താവും രക്ഷിതാവുമായവരും തന്ന കല്പനയും ഓത്തുകൊള്ളുമ്പെന്നു ഇള ലേവനം രണ്ടിനാലും എന്ന നിങ്ങളെ ഓമ്പുടുത്തി നിങ്ങളുടെ പരമാത്മമന്നും ഉണ്ടത്തുന്നു. 3 അവരെന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാശത്തം ഏവിടെ? 4 പിതാക്കനാർ നിങ്ങളെക്കാണ്ടശേഷം സകലവും സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇൻകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു സ്വന്തമോഹങ്ങളെ അനുസാരിച്ചുനടക്കുന്ന പരിഹാസികൾ പരിഹാസത്തോടെ അന്ത്യകാലത്തു വരുമെന്നു വിശ്വേഷാൽ അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5 ആകാശവും വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്താലും ഉള്ളവായ ഭൂമിയും പണ്ഡു ദൈവത്തിന്റെ പചനത്താൽ ഉണ്ടായി എന്നും 6 അതിനാൽ അനുള്ള ലോകം ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങി നശിച്ചു എന്നും 7 ഇപ്പോഴത്തെ ആകാശവും ഭൂമിയും അതെ പചനത്താൽ തീക്കായി സുക്ഷിച്ചും ന്യായവിഡിയും ഭക്തികൈട്ട് മനുഷ്യരുടെ നാശവും സംഖിപ്പാനുള്ള ദിവസതേതക്കു കാത്തുമിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ മന്ദ്രാടെ മിന്നുകളയുന്നു. 8 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, കത്താവിനും ഒരു ദിവസം ആയിരം സംവത്സരംപോലെയും ആയിരം സംവത്സരം ഒരു ദിവസംപോലെയും ഇൻകുന്നു എന്നീ കാണ്റം നിങ്ങൾ മറക്കരുതു. 9 ചിലർ താമസം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ കത്താവു തന്റെ വാശത്തം നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നില്ല. ആരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവരും മാനസാന്തരശപ്ദവാൻ അവൻ ഇല്ലിച്ചു നിങ്ങളോടു ദിംഖക്ഷമ കാണിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. 10 കത്താവിന്റെ ദിവസമോ കള്ളനെപ്പോലെ വരും. അനും ആകാശം കൊടുമുഴുക്കതേതോടെ ഒഴിഞ്ഞതു പോകും; മൂലപദാത്മങ്ങൾ കത്തിയശികയും ഭൂമിയും അതിലുള്ള പണികളും വെന്നുപോകയും ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ഇവ ഒക്കയും അഴിവാനുള്ളത്തായിരിക്കയാൽ ആകാശം ചട്ടിവാനും മൂലപദാത്മങ്ങൾ വെന്നുരുക്കുവാനും ഉള്ള ദൈവദിവസത്തിന്റെ വരവു കാത്തിരുന്നും ബഹുപ്പൂട്ടത്തിയുംകൊണ്ടു 12 നിങ്ങൾ എത്ര വിശ്വാസജീവനവും ഭക്തിയും ഉള്ളവർ ആയിരിക്കേണം. 13 എന്നാൽ നാം അവരെന്റെ വാശത്തപ്രകാരം നീതി വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിനും പുതിയ ഭൂമിക്കുമായിച്ചു കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ ഇവെക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ അവൻ

നിങ്ങളെ കരയും കളക്കവും ഇല്ലാത്തവരായി സമാധാനത്തോടെ കാണ്ണാൻ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടു 15 നമ്മുടെ കത്താവിഞ്ഞ് ദീർഘക്ഷമരയ രക്ഷ എന്നു വിചാരിപ്പിന്. അങ്ങനെ തന്നെ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരനായ പൗലലാസും തനിക്കു ലഭിച്ച ജ്ഞാനത്തിനു തക്കവെള്ളും നിങ്ങൾക്കും 16 ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സകല ലേവനങ്ങളിലും എഴുതിട്ടുണ്ടാലോ. അവയിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു ചിലതുണ്ടു. അഡിവില്ലാത്തവരും അസ്ഥിരമാരുമായവർ ശ്രഷ്ടം തിരുവൈഴുത്തുകളെപ്പോലെ അതും തങ്ങളുടെ നാഗരത്തിനായി കോട്ടിക്കളെയുന്നു. 17 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ മുന്നുകൂട്ടി അഡിന്തിരിക്കുന്നു അധികാരികളുടെ വഖ്യാനയിൽ കുടുങ്ങി സ്വന്ത സ്ഥിരതവിട്ടു വീണ്ടും പോകാതിരിപ്പാൻ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 18 ക്യപയിലും നമ്മുടെ കത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിഞ്ഞ് പരിജ്ഞാനത്തിലും വളരുവിൻ.

അവനു ഇപ്പോഴും എന്നെന്നെക്കും മഹത്തും ആമേൻ. (അംഗ 165)

1 യോഹനാൻ

1 ആദിമുതലുള്ളതും തെങ്ങൾ കേടുതും സ്വന്തക്ല്യാക്കാണ്ടു കണ്ടതും തെങ്ങൾ നോക്കിയതും 2 തെങ്ങളുടെ കൈ തൊടുതും ആയ ജീവൻ്റെ പചനം സംബന്ധിച്ചു — ജീവൻ പ്രത്യക്ഷമായി, തെങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷികൾക്കയും പിതാവിനോടുകൂടുന്നു തെങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു — (John 1:16) 3 തെങ്ങൾ കണ്ടും കേടുമുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു തെങ്ങളോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു നിങ്ങളോടും അറിയിക്കുന്നു. തെങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവൻ്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ആകുന്നു. 4 നമ്മുടെ സന്നോഷം പുണ്ണമാകുവാൻ തെങ്ങൾ ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 5 ദൈവം വെളിച്ചും ആകുന്നു; അവനിൽ ഇരുട്ടു ഒട്ടും ഇല്ല എന്നുള്ളതു തെങ്ങൾ അവനോടു കേടു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന ദുതാകുന്നു. 6 അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു എന്നു പറകയും ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്താൽ നാം ഭോഷ്കു പറയുന്നു; സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമില്ല. 7 അവൻ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു തമിൽ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു; അവൻ്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ രക്തം സകലപാപവും പോക്കി നമ്മുണ്ടു ശുശ്വരിക്കിക്കുന്നു. 8 നമുക്കു പാപം ഇല്ല എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുത്തന്നേ വഞ്ചിക്കുന്നു; സത്യം നമിൽ ഇല്ലാതെയായി. 9 നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ എറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ അവൻ നമ്മോടു പാപങ്ങൾക്കു ക്ഷമിച്ചു സകലഞ്ഞിതിയും പോക്കി നമ്മുണ്ടു ശുശ്വരിപ്പാൻ തക്കവല്ലോ വിശ്വസ്തനും നിതിമാനും ആകുന്നു. 10 നാം പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു; അവൻ്റെ വചനം നമിൽ ഇല്ലാതെയായി.

2 എൻ്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ താൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ഒരുത്തൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നിതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാഞ്ഞമമർ നമുക്കു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടു. 2 അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്വിത്തം ആകുന്നു; നമ്മുടെതിനു മാത്രം അല്ല, സർവ്വലാക്ഷത്തിന്റെ പാപത്തിനും തന്നെ. 3 അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയുന്നു. 4 അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ കളിള് ആകുന്നു; സത്യം അവനിൽ ഇല്ല. 5 എന്നാൽ ആരൈക്കിലും അവൻ്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനിൽ ദൈവസ്ഥനേഹം വാസ്തവമായി തിക്കഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം അവനിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. 7 പ്രിയമുള്ളവരേ, പുതിയോരു കല്പനയല്ല ആദിമുതൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പനയത്രെ താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു. ആ പഴയ കല്പന നിങ്ങൾ കേടു വചനം തന്നെ. 8 പുതിയോരു കല്പന താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു എന്നും പറയാം. അതു അവനിലും നിങ്ങളിലും സത്യമായിരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടു നീങ്ങിപ്പോകുന്നു; സത്യവെളിച്ചും ഇതാ പ്രകാശിക്കുന്നു. 9 വെളിച്ചത്തിൽ

ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും സഹോദരനെ പകെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നൊയോളം ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. 10 സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചതിൽ വസിക്കുന്നു; ഇടപ്പ്ക്കു അവനിൽ കാരണമില്ല. 11 സഹോദരനെ പകെക്കുന്നവനോ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുട്ടു അവൻ ക്രിസ്തീയനാശക്കു അവനിൽ കാരണമില്ല. 12 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു അവനെ നാമംനിമിത്തം പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കയാൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 13 പിതാക്കമ്മാരെ, ആദിമുതല്യജ്ഞവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ബാല്യക്കമ്മാരെ, നിങ്ങൾ ദുഷ്കരം ജയിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പിതാവിനെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 14 പിതാക്കമ്മാരെ, ആദിമുതല്യജ്ഞവനെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ബാല്യക്കമ്മാരെ, നിങ്ങൾ ശക്തരാകയാലും ദൈവപചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കയാലും നിങ്ങൾ ദുഷ്കരം ജയിച്ചിരിക്കയാലും താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 15 ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതിനെയും സ്നേഹിക്കരുതു. ഒരുവൻ ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. 16 ജയമോഹം, കണ്ണമോഹം, ജീവന്തതിന്റെ പ്രതാപം ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതു എല്ലാം പിതാവിൽനിന്നും, ലോകത്തിൽനിന്നുതേ ആകുന്നു. 17 ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും ഉണ്ടാക്കുന്നു; ദൈവേഷ്മം ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു. (അംഗ 165)

18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇതു അന്ത്യനാഴിക ആകുന്നു; എതിർക്കിസ്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ. ഇപ്പോൾ അനേകം എതിർക്കിസ്തുകൾ എഴുന്നേറിക്കയാൽ അന്ത്യനാഴിക ആകുന്നു എന്നു നമുക്കു അറിയാം. 19 അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എകിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല; അവർ നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു എകിൽ നമ്മോടുകൂടെ പാക്കമുായിരുന്നു; എന്നാൽ എല്ലാവരും നമുക്കുള്ളവരല്ല എന്നു പ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതല്ലോ. 20 നിങ്ങളോ പരിശുഖനാൽ അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചു സകലവും അറിയുന്നു. 21 നിങ്ങൾ സത്യം അറിയായ്ക്കുകാണും, നിങ്ങൾ അതു അറിക്കയാലും ഭോഷ്ക്കു ഒന്നും സത്യത്തിൽനിന്നു വരായ്ക്കയാലുമത്രെ താൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 22 യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവല്ല എന്നു നിഷ്ഠയിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ കളിൽ ആർ ആകുന്നു? പിതാവിനെയും പുത്രനെയും നിഷ്ഠയിക്കുന്നവൻ തന്നെ എതിർക്കിസ്തു ആകുന്നു. 23 പുത്രനെ നിഷ്ഠയിക്കുന്നവനു പിതാവുമില്ല; പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവനു പിതാവും ഉണ്ടു. 24 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു. ആദിമുതൽ കേട്ടതു നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എകിൽ നിങ്ങൾ പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കുന്നു. 25 ഇതാകുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന വാദത്തം: നിത്യജീവൻ തന്നെ. (അംഗം 166) 26 നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നവരെ ഓത്തു താൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 27 അവനാൽ പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു; ആരും നിങ്ങളെ ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല; അവൻ അഭിഷേകം തന്നെ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചുതരിക്കയാലും അതു ഭോഷ്കല്ല സത്യം തന്നെ ആയിരിക്കയാലും അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വസിപ്പിൻ. 28 ഇന്നിയും കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അവൻ പ്രത്യക്ഷനാക്കുണ്ടാൾ നാം അവൻ സന്നിധിയിൽ

ലജിച്ചുപോകാതെ അവൻ്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമുക്കു ദെയൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനു അവനിൽ വസിപ്പിൻ. 2 അവൻ നീതിമാൻ എന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കയും അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.

3 കാണിൻ, നാം ദൈവമകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവാൻ പിതാവു നമുക്കു എത്ര വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെന തന്നെ നാം ആകുന്നു. ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്ക്കൊണ്ടു നമ്മയും അറിയുന്നില്ല. 2 പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം ഇപ്പോൾ ദൈവമകൾ ആകുന്നു. നാം ഇന്നതു ആകും എന്നു ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അവൻ പ്രത്യക്ഷനാക്കുവോൾ നാം അവനെ താൻ ഇതിക്കുപോലെ തന്നെ കാണുന്നതാകകൊണ്ടു അവനോടു സദ്ഗ്രാഹാർ ആകും എന്നു നാം അറിയുന്നു. 3 അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശയുള്ളവൻ എല്ലാം അവൻ നിമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെത്തന്നെ നിമ്മലീകരിക്കുന്നു. 4 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അധ്യംവും ചെയ്യുന്നു; പാപം അധ്യം തന്നെ. 5 പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; അവനിൽ പാപം ഇല്ല. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണ്ടിട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 7 കുണ്ഠതുങ്ങളേ, ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റികരുതു; അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീതി ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാൻ ആകുന്നു. 8 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. പിശാചു ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നവല്ലോ. പിശാചിന്റെ പ്രവ്യതികളെ അഴിപ്പാൻ തന്നെ ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി. 9 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവൻ്റെ വിത്തു അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനാൽ അവനു പാപം ചെയ്യാൻ കഴികയുമില്ല. 10 ദൈവത്തിന്റെ മകൾ ആരെന്നും പിശാചിന്റെ മകൾ ആരെന്നും ഇതിനാൽ തെളിയുന്നു; നീതി പ്രവത്തിക്കാതവെൻ ആരും സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാതവനും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവന്നല്ല. 11 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേടു ദുതു; നാം അന്നോന്നും സ്നേഹിക്കേണം എന്നല്ലോ ആകുന്നു. 12 കയ്യിൻ ദുഷ്ടനിൽനിന്നുള്ളവനായി സഹോദരനെ കൊന്നതുപോലെ അല്ല; അവനെ കൊല്ലുവാൻ സംഗതി എന്തു? തന്റെ പ്രവ്യതി ഭോഷ്യവും സഹോദരന്റെതു നീതിയുമുള്ളതാകകൊണ്ടതേ. 13 സഹോദരമാരെ, ലോകം നിങ്ങളെ പക്കക്കുന്നു എങ്കിൽ ആശയത്തെപ്പെടരുതു. 14 നാം മരണം വിടു ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സഹോദരമാരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം. സ്നേഹിക്കാതവെൻ മരണത്തിൽ വസിക്കുന്നു. 15 സഹോദരനെ പക്കക്കുന്നവൻ എല്ലാം കുലപാതകൻ ആകുന്നു. യാതാരു കുലപാതകനും നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. (anthios 916) 16 അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ നാം സ്നേഹം എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാമും സഹോദരനാക്കു വേണ്ടി പ്രാണനെ വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 17 എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ ആരെങ്കിലും തന്റെ സഹോദരനും മുട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടു അവനോടു മനസ്സിലിവു കാണിക്കാത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങനെ വസിക്കും? 18 കുണ്ഠതുങ്ങളേ, നാം വാക്കിനാലും നാവിനാലും അല്ല,

പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിലും തന്നെ സ്നേഹിക്കുക. 19 നാം സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നില്ക്കുന്നവർ എന്നു ഇതിനാൽ അറിയും; 20 ഹ്യദയം നമ്മുടെ ഹ്യദയത്തെക്കാൾ എങ്കിൽ ദൈവം നമ്മുടെ ഹ്യദയത്തെക്കാൾ വലിയവനും എല്ലാം അറിയുന്നവനും എന്നു നമ്മുടെ ഹ്യദയത്തെ അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ ഉറപ്പിക്കാം. 21 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഹ്യദയം നമ്മുടെ കുറി വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാശ്ടദ്യം ഉണ്ടു്. 22 അവൻ്റെ കല്പനകളെ നാം പ്രമാണിച്ചു അവനു പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്നു യാചിച്ചാലും അവക്കൽനിന്നു ലഭിക്കും. 23 അവൻ്റെ കല്പനയോ, അവൻ്റെ പുതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കയും അവൻ നമുക്കു കല്പന തന്നതുപോലെ അനേധിന്യം സ്നേഹിക്കയും വേണം എന്നുള്ളതു തന്നെ. 24 അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നവൻ അവനിലും അവൻ ഇവനിലും വസിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന ആത്മാവിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

4 പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകരാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയോൽ എത്ര ആത്മാവിനെന്നും വിശ്വസിക്കാതെ ആത്മാകൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശ്രോധന ചെയ്തിരിം. 2 ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം: യേശുക്രിസ്തു ജയത്തിൽ വന്നു എന്നു സ്ഥികരിക്കുന്ന ആത്മാവോകയും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതു്. 3 യേശുവിനെ സ്ഥികരിക്കാതെ യാതൊരു ആത്മാവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു എതിർക്കിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു തന്നെ; അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ; അതു ഇപ്പോൾ തന്നെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു്. 4 കുണ്ഠതുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ ആകുന്നു; അവരെ ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിലുംുള്ളവൻ ലോകത്തിൽ ഉള്ളവനെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. 5 അവൻ ലെഖകിക്കരാർ ആകയാൽ ലെഖകികമായതു സംസാരിക്കുന്നു; ലോകം അവരുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു; ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എത്രു എന്നും വണ്ണുന്നയും ആത്മാവു എത്രു എന്നും നമുക്കു ഇതിനാൽ അറിയാം. 7 പ്രയമുള്ളവരേ, നാം അനേധിന്യം സ്നേഹിക്കും; സ്നേഹിക്കുന്നവനെന്നല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു ദൈവത്തെ അറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 8 സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ. 9 ദൈവം തന്റെ എക്കജാതനായ പുത്രനെ നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിനു ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു എന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിനു നമ്മാട്ടുള്ള സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി. 10 നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ നമ്മുടെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്വിത്തം ആകുവാൻ അയച്ചതു തന്നെ സാക്ഷാൽ സ്നേഹം ആകുന്നു. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, ദൈവം നമ്മുടെ ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു എങ്കിൽ നാമും അനേധിന്യം സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 12 ദൈവത്തെ ആരും ഏരുന്നാളും കണ്ടിട്ടില്ല. നാം അനേധിന്യം സ്നേഹിക്കുന്നുവെക്കിൽ ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവൻ്റെ സ്നേഹം നമ്മിൽ തിക്കണ്ടതുമിരിക്കുന്നു. 13 നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ തന്നതിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

14 പിതാവു പുത്രനെ ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തെങ്ങൾ കണ്ണു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 15 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു സീക്രിക്കുന്നവനിൽ ദൈവവും അവൻ ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. 16 ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിനു നമ്മാട്ടുള്ള സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം അവനിലും വസിക്കുന്നു. 17 ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നമുക്കു ദയയ്ക്കും ഉണ്ടാവാൻ തക്കവെള്ളം ഇതിനാൽ സ്നേഹം നമ്മാട്ടു തിക്കണ്ണിക്കുന്നു. അവൻ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ലോകത്തിൽ നാമും ഇരിക്കുന്നു. 18 സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിനു ദണ്ഡനം ഉള്ളതിനാൽ തിക്കണ്ണ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളുത്തുന്നു; ഭയപൂട്ടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തിക്കണ്ണവന്നു. 19 അവൻ ആദ്യം നമ്മും സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം സ്നേഹിക്കുന്നു. 20 എന്നാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറകയും തന്റെ സഹോദരനെ പക്കക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ കളിളന്നാകുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. 21 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സഹോദരനെയും സ്നേഹിക്കേണം എന്നീ കല്പന നമുക്കു അവക്കൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

5 യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനിപ്പിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെന്നും സ്നേഹിക്കുന്നു. 2 നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു അവൻ്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നോൾ ദൈവമക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ അറിയാം. 3 അവൻ്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം; അവൻ്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല. 4 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതോക്കെയും ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു; ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ നമ്മുടെ വിശ്വാസം തന്നെ. 5 യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ ആരാക്കുന്നു ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവൻ? 6 ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്നവൻ ഇവൻ ആകുന്നു; യേശുക്രിസ്തു തന്നെ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല, ജലത്താലും രക്തത്താലും തന്നെ. 7 ആത്മാവും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ആത്മാവു സത്യമല്ലോ. 8 സാക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മുവർ ഉണ്ടു്; ആത്മാവു, ജലം, രക്തം; ഇരു മുന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം ഒന്നു തന്നെ. 9 നാം മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം കൈകൈക്കാളിള്ളുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അതിലും വല്ലതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെ. 10 ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ഉള്ളിൽ ആ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു്. ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം വിശ്വസിക്കായ്ക്കാൽ അവനെ അസ്ഥാദിയാക്കുന്നു. 11 ആ സാക്ഷ്യമോ ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവൻ തന്നു; ആ ജീവൻ അവൻ്റെ പുത്രനിൽ ഉണ്ടു് എന്നുള്ളതു തന്നെ. (അംബോസിസ് 5:166) 12 പുത്രനുള്ളവനു ജീവൻ ഉണ്ടു്; ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവനു ജീവൻ ഇല്ല. 13 ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു താണ് ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിനു തന്നെ. (അംബോസിസ് 5:166) 14 അവൻ്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നാം എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നുള്ളതു

നമുക്കു അവനോടുള്ള ദയയ്ക്കും ആകുന്നു. 15 നാം എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു കഴിച്ച് അപേക്ഷ നമുക്കു ലഭിച്ചു എന്നും അറിയുന്നു. 16 സഹോദരൻ മരണത്തിന്റെത്ത പാപം ചെയ്യുന്നതു ആരെകില്ലും കണ്ണാൽ അപേക്ഷിക്കാം; ദൈവം അവനു ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തിന്റെത്ത പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കു തന്നെ; മരണത്തിനുള്ള പാപം ഉണ്ടു്; അതിനെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണം എന്നു എന്നർ പറയുന്നില്ല. 17 എത്ര അനീതിയും പാപം ആകുന്നു; മരണത്തിന്റെത്ത പാപം ഉണ്ടു് താനും. 18 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നവർ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നും നാം അറിയുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവർ തന്നെത്താൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; ദുഷ്ടർ അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല. 19 നാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ എന്നു നാം അറിയുന്നു. സർവ്വലാക്ഷ്യം ദുഷ്ടരെ അധിനിതയിൽ കിടക്കുന്നു. 20 ദൈവപ്രസ്തരൻ വന്നു എന്നും സത്യദൈവത്തെ അറിവാൻ നമുക്കു വിവേകം തന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു; നാം സത്യദൈവവപ്പും നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (αἵσθιος §166) 21 കുണ്ഠതുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളോടു അകന്നു സൃഷ്ടിച്ചുകൊർവിൻ.

2 യോഹനാൻ

1 നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോടുകൂടെ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുമായ സത്യംനിമിത്തം ഞാൻ മാത്രമല്ല, (അംഗ 5165) 2 സത്യത്തെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന മാന്യനായകിയാൽപ്പോൾ മകൾക്കും മുഴുനായ ഞാൻ എഴുതുന്നതു്: 3 പിതാവായ ദൈവത്തിക്കൽനിന്നും പിതാവിന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിക്കൽനിന്നും സ്ഥാപിത്തിലും സത്യത്തിലും ക്യപയും കനിവും സമാധാനവും നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കുന്നു. 4 നമുക്കു പിതാവിക്കൽനിന്നു കല്പന ലഭിച്ചതുപോലെ അവിടത്തെ മകളിൽ ചിലർ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു അത്യുന്നം സന്നോഷിച്ചു. 5 ഇനി നായകിയാരെ, നാം അനോന്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ണം എന്നു പുതിയ കല്പനയായിട്ടും, ആദിമുതൽ നമുക്കു ഉള്ളതായിട്ടു തന്നെ ഞാൻ അവിടത്തെക്കു എഴുതി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 6 നാം അവൻ്റെ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതു തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു ആകുന്നു. നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേടുതുപോലെ അനുസരിച്ചുനടപ്പാനുള്ള കല്പന ഇത്തരെ. 7 യേശുക്രിസ്തുവിനെ ജയത്തിൽ വന്നവൻ എന്നു സ്വീകർക്കാതെ വഞ്ചകമാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവുമെല്ലാ. വഞ്ചകനും എതിർക്കിസ്തുവും ഇങ്ങനെന്നയുള്ളവൻ ആകുന്നു. 8 തങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലം കളയാതെ പുണ്ണ്യപ്രതിഫലം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9 ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ അതിർ കടന്നുപോകുന്ന രൂത്തന്നും ദൈവം ഇല്ല; ഉപദേശത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവനോ പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു്. 10 രൂത്തൻ ഇള ഉപദേശവുംകൊണ്ടു അല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ വീടിൽ കൈകൈക്കാളിരുതു്; അവനു കുശലം പറകയും അരുതു്. 11 അവനു കുശലം പറയുന്നവൻ അവൻ്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു കൂട്ടാളിയില്ലോ. 12 നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ പലതും ഉണ്ടു്; എങ്കിലും കടലാസ്തിലും മഷിക്കാണ്ഡും എഴുതുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. നിങ്ങളുടെ സന്നോഷം പുണ്ണ്യമാകേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു മുഖാമുഖമായി സംസാരിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 13 അവിടത്തെ മാന്യസഹാദരിയുടെ മകൾ വന്നും ചൊല്ലുന്നു.

3 യോഹനാൻ

1 മുപ്പന്നായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ സ്കേപ്പിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായോസിനു എഴുതുന്നതു:

2 പ്രിയനേ, നിന്റെ അത്മാവു ശുഭമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും സുഖമായും ഉളിക്കേണാം എന്നു ഞാൻ പ്രാർഥിക്കുന്നു. 3 സഹോദരരാർ വന്നു, നീ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു നിന്റെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം പറക്കയാൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 4 എന്റെ മകൾ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സന്തോഷം എനിക്കില്ലു. 5 പ്രിയനേ, നീ സഹോദരരാർക്കും വിശ്വഷാൽ അതിമികർക്കും വേണ്ടി അഭ്യാസിക്കുന്നതിൽ ഒക്കയും വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നു. 6 അവർ സദയുടെ മുസാക്ക നിന്റെ സ്കേപ്പാത്തിനു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ അവരെ ദൈവത്തിനു യോഗ്യമാക്കുന്നവല്ലോ യാത്ര അയച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. 7 തിരുനാമം നിമിത്തമല്ലോ അവർ ജാതിക്ക്ലോടു എന്നും വാങ്ങാതെ പുറപ്പെട്ടതു. 8 ആക്കയാൽ നാം സത്യത്തിനു കൂടുവേലക്കാർ ആക്കേണ്ടതിനു ഉണ്ടെന്നയുള്ളവരെ സല്ലക്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 9 സഭക്കു ഞാൻ ഒന്നാഴുതിയിരുന്നു: എങ്കിലും അവരിൽ പ്രധാനിയാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിനയാരത്രമേസ് തെങ്ങെല്ല കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. 10 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വന്നാൽ അവൻ തെങ്ങെല്ല ആർപ്പാക്കു പറഞ്ഞു ശകാർച്ചുകാണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി അവനു ഓർമ്മവരുത്തും. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പോരാ എന്നുവെച്ചു താൻ സഹോദരരാർ ഒക്കക്കാളളാതിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, അതിനു മനസ്സുള്ളവരെ വിരോധിക്കയും സദയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 11 പ്രിയനേ, നമ്മയ്ക്കാതെ തിന്മ അനുകരിക്കരുതു; നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ ആകുന്നു; തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ കണ്ണിട്ടില്ല. 12 ദൈമേത്രിയോസിനു എല്ലാവരാലും സത്യത്താൽ തന്നേയും സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടേ; തെങ്ങെല്ലും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; തെങ്ങെല്ലുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നീ അറിയുന്നു. 13 എഴുതി അയച്ചാൻ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മഷിയും തുവലുംകാണ്ടു എഴുതുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലു. 14 വേഗത്തിൽ നിന്നെ കാണമാൻ ആശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു മുഖാമുഖമായി സംസാരിക്കാം. നിന്നുകു സമാധാനം. സ്കേപ്പിത്തമാർ നിന്നുകു വന്നു ചൊല്ലുന്നു. സ്കേപ്പിത്തമാക്കു പേരുപേരായി വന്നു ചൊല്ലുക.

യുദ്ധം

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഭാസന്മാംഗം യാക്കോബിന്റെ സഹോദരന്മായ യുദ്ധം, പിതാവായ ദൈവത്തിൽ സ്നേഹികപ്പെട്ടും യേശുക്രിസ്തുവിനായി സുക്ഷികപ്പെട്ടും ഇൻകുന്നവരായ വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് എഴുതുന്നതു; 2 നിങ്ങൾക്കു കരുന്നത്യും സമാധാനവും സ്നേഹാവും വഡിക്കുമാറാക്കും. 3 ഫ്രിയരേ, നമുക്കു പൊതുവിലുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ സകലപ്രയത്നവും ചെയ്കയിൽ വിശുദ്ധമാക്കും ഒരിക്കലായിട്ടു രേമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി പോരാട്ടണ്ടതിനു പ്രഭോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ ആവശ്യം എന്നു എനിക്കു തോനി. 4 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ ദുഷ്കാമവൃത്തിക്കു ഹേതുവാക്കി ഏകനാമന്മാം നമ്മുടെ കത്താവധാരം യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിശ്ചയിക്കുന്ന അഭക്തതയായ ചില മനുഷ്യർ നൃഥത്തു വനിതിക്കുന്നു; അവരുടെ ഈ ശിക്ഷാവിധി പണ്ഡു തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളോ സകലവും ഒരിക്കൽ അഭിഭൂതവെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഓപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഇപ്പിക്കുന്നതെന്നെന്നാൽ: കത്താവും ജനത്തെ മിസ്യേമിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടും വിശ്വസിക്കാതെവരെ പിന്തേത്തിൽ നശിപ്പിച്ചു. 6 തങ്ങളുടെ വാഴപ്പാതയിൽ കാത്തുകൊള്ളാതെ സ്വന്തവാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദുതമാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ടും അസ്യകാരത്തിന് കീഴിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (aidios p126) 7 അതുപോലെ സൗഖ്യാമും ശാമോന്ത്രയും ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അവർക്കു സമമായി ദുന്ദപ്പും ആചരിച്ചും അന്യജന്യം മോഹിച്ചും നടന്നതിനാൽ നിത്യാശിയുടെ ശിക്ഷാവിധി സഹിച്ചുകൊണ്ടു ദുഷ്കാമവയായി കിടക്കുന്നു. (aidios p166) 8 അങ്ങനെ തന്നെ ഇവരും സ്വപ്നാവസ്ഥയിലായി ജയത്തെ മലിനമാക്കുകയും കത്തുതുതെത്തുപ്പിക്കിക്കുകയും മഹിമകളെ ദുഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 9 എന്നാൽ പ്രധാനദുതനായ മീബായേൽ മോശേയുടെ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു പിശാചിനോടു തന്ത്രിച്ചു വാദിക്കുന്നോൾ ഒരു ദുഷ്കാമവിധി ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ: കത്താവും നിനെ ദേശികന്ദു എന്നു പറഞ്ഞതെ ഉള്ളൂ. 10 ഇവരോ തങ്ങൾ അഭിയാതത്തു എല്ലാം ദുഷിക്കുന്നു; ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മുഗങ്ങളെല്ലപ്പോലെ സ്വാദാവികമായി ഗഹിക്കുന്നവയാൽ ഒക്കയും തങ്ങളെത്തന്നെ വഷഭാക്കുന്നു. 11 അവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! അവർ കയിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കയും കൂലി കൊതിച്ചു ബിലെയാമിന്റെ വഞ്ചനയിൽ തങ്ങളെത്തന്നെ എല്ലിക്കയും കോരഹിന്റെ മത്സരത്തിൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു. 12 ഇവർ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ മഠത്തുകിടക്കുന്ന പാരകൾ; നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു ദേംകുടാതെ തങ്ങളെത്തന്നെ തീരുന്നവർ; കാറുകൊണ്ടു ഓട്ടുന വെള്ളമില്ലാത്ത മോലങ്ങൾ; ഇലകൊഴിഞ്ഞും ഘലമില്ലാതെയും രണ്ടുരു ചത്തും വേരറ്റുപോയ വൃക്ഷങ്ങൾ; 13 തങ്ങളുടെ നാണക്കേടു നുരെചും തള്ളുന കൊടിയ കടൽത്തിരകൾ; സദാകാലത്തേക്കവും അസ്യതമന്നും സുക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വക്രഗതിയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നെ. (aidos p165) 14 ആദാമമുതൽ എഴാമനായ ഫനോക്കും ഇവരക്കുറിച്ചു: 15 “ഈതാ കത്താവു എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത കേതിവിരുദ്ധമായ സകലപ്രവ്യത്തികളുംനിമിത്തം കേതികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പറഞ്ഞെ സകലനിഷ്ഠാരങ്ങളുംനിമിത്തവും കേതികെട്ടവരെ ഒക്കയും ബോധം വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരു വിശുദ്ധമാരോടു കൂടെ വനിതിക്കുന്നു”

എന്നു പ്രവചിച്ചു. 16 അവർ പിറുപിറുപ്പകാരും തങ്ങളുടെ ഗതിയെക്കുറിച്ചു ആവലായി പറയുന്നവരുമായി സ്വന്മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു. അവരുടെ വായ് വസ്യപറത്യുന്നു; കാഞ്ഞസാഖ്യത്തിനൊരി അവർ മുവസ്തുതി പ്രയോഗിക്കുന്നു. 17 നിങ്ങളോ, പ്രിയരേ, നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പാസ്തലമാർ മുൻപാണതെ വാക്കുകളെ ഓപ്പിൻ. 18 അന്ത്യകാലത്തു ഭക്തികൈട മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന പതിഹാസികൾ ഉണ്ടാകും എന്നു അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവെള്ളു. 19 അവർ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുന്നവർ, പ്രാക്യതമാർ, ആത്മാവില്ലാത്തവർ. 20 നിങ്ങളോ, പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധവിശ്രാസത്തെ ആധാരമാക്കി നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ആത്മികവബ്സന വരുത്തിയും പതിശുഡ്യാത്മാവിൽ പ്രാത്മിച്ചും 21 നിത്യജീവനായിട്ടു നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കരുണാകരായി കാത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിൻ.

(അംബോസിസ g166) 22 സംശയിക്കുന്നവരായ ചിലരോടു കരുണ ചെയ്യിൻ; 23 ചിലരെ തീയിൽനിന്നു വലിച്ചെടുത്തു രക്ഷിപ്പിൻ; ജയത്താൽ കരപിടിച്ച അക്കിപോലും പക്ഷച്ചുകൊണ്ടു ചിലക്കു ഭയത്തോടെ കരുണ കാണിപ്പിൻ. 24 വീഴാതവള്ളും നിങ്ങളെ സുക്ഷിച്ചു, തന്റെ മഹിമാസനിധിയിൽ കളക്കമില്ലാത്തവരായി ആനന്ദത്തോടെ നിറുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളവനു, 25 നമ്മുടെ കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖബന്ധം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ഏകദൈവത്തിനു തന്നെ, സർവ്വകാലത്തിനു മുമ്പും ഇപ്പോഴും സദാകാലത്തോളവും തേജസ്സും മഹിമയും ബലവും അധികാരവും ഉണ്ടാകുമാറാക്കു.

ആമേൻ. (അംബോസിസ g165)

വൈജ്ഞാപാട്

1 യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ വൈജ്ഞാപാട്: വേഗത്തിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു തന്റെ ദാസ്യാരക കാണിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അതു അവനു കൊടുത്തു. അവൻ അതു തന്റെ മുതൽ മുഖാന്തരം അയച്ചു തന്റെ ദാസനായ യോഹന്നാനു ഫറർപ്പിച്ചു. 2 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനവും യേശുക്രിസ്തുവിൻ്റെ സാക്ഷ്യവുമായി താൻ കണ്ടതു ഒക്കയും സാക്ഷികൾച്ചു. 3 ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വാക്കുകളെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പ്രമാണിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാമാർ; സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 4 യോഹന്നാൻ ആസ്യയിലെ ഏഴു സഭകൾക്കും എഴുതുന്നതു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായവകൽ നിന്നും അവൻ്റെ സിംഹാസനത്തിനുണ്ടില്ലെങ്കിൽ ഏഴു ആത്മാക്ലൈഡ് പകൽനിന്നും 5 വിശ്വസ്തസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ ആദ്യജാതനും ഭൂരാജാക്കമൊക്കും അധിപതിയും ആയ യേശുക്രിസ്തുവികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കു. 6 നമ്മുടെ പാപം പോകി നമ്മുടെ തന്റെ രക്തത്താൽ വിടുവിച്ചു തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനും നമ്മുടെ രാജ്യവും പുരോഹിതമാരും ആക്കരിത്തിന്ത്വനുമായവനും എന്നെന്നേക്കും മഹത്യവും ബലവും; ആമേൻ. (ശം 516) 7 ഇതാ, അവൻ മേഘാരുഷനായി വരുന്നു; ഏതു കണ്ണും, അവനെ കുത്തിത്തുള്ളൂവരും അവനെ കാണും; ഭൂമിയിലെ ഗോത്രങ്ങൾ ഒക്കയും അവനെച്ചാലി വിലപിക്കും. ഉള്ളു, ആമേൻ. 8 ഞാൻ അംഗമായും മെമരയും ആകുന്നു എന്നു ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി സർജക്കിയുള്ള ദൈവമായ കത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 നിങ്ങളുടെ സഹോദരനും യേശുവിൻ്റെ കഷ്ടത്തിലും രാജ്യത്തിലും സഹിഷ്ണനതയിലും കൂടാളിയുമായ യോഹന്നാൻ എന്ന ഞാൻ ദൈവവചനവും യേശുവിൻ്റെ സാക്ഷ്യവും നിമിത്തം പത്രമാസ് എന്ന ദീപിൽ ആയിരുന്നു. 10 കത്തുദിവസത്തിൽ ഞാൻ ആത്മവിവരനായി: 11 നീ കാണുന്നതു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി എഫെസോസ്, സ്മുന്ദ്രാ; പെട്ടെന്നാസ്, തുയമെമരാ, സത്രിസ്, മിലരേൽഫ്രൂ, ലബോദിക്ക്യാ എന്ന ഏഴു സഭകൾക്കും അയക്കുക എന്നിങ്ങനെ കാഹളത്തിനൊന്തതു ഒരു മഹാനാഡു എന്റെ പുരുക്കിൽ കേടു. 12 എന്നോടു സംസാരിച്ച നാദു എന്തു എന്നു കാണ്ണാൻ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു. 13 തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏഴു പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും നിലവിളക്കുകളുടെ നടവിൽ നിലയകി ധരിച്ചു മാറ്റു പൊൻകച്ച കെട്ടിയവനായി മനുഷ്യപ്രയത്നങ്ങാടു സദ്ഗണ്യായവനെയും കണ്ടു. 14 അവൻ തലയും തലമുടിയും വെള്ളത്തെ പണ്ടിപോാലെ ഹിമത്തോളം വെള്ളയും കണ്ണു അഗ്രിജാലെക്കു ഒത്തതും 15 കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടു പഴുപ്പിച്ച വെള്ളാട്ടിനും സദ്ഗണ്യവും അവൻ ശബ്ദം പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരുച്ചൽപോലെയും ആയിരുന്നു. അവൻ വലക്കളിൽ ഏഴു നക്ഷത്രം ഉണ്ടു്; 16 അവൻ വായിൽ നിന്നു മുച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവൻ മുഖം സുംഖം ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. 17 അവനെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മരിച്ചവനെപ്പോലെ അവൻ കാല്പക്കൽ വിണ്ണു. അവൻ വലക്കെ എന്റെ മേൽ വെച്ചു; ദേപ്പേണഭാ, ഞാൻ ആദ്യനും അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു. 18 ഞാൻ മരിച്ചവനയിരുന്നു; എന്നാൽ ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും

താക്കോൽ എന്റെ കൈവഴമുണ്ട്. (അംഗ 9165, Hades 986) 19 നീ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും ഇനി സംഭവിപ്പുന്നിരിക്കുന്നതും 20 എന്റെ വലകയീൽ കണ്ട എഴു നക്ഷത്രത്തിന്റെ മന്ദിരം എഴു പൊൻനിലവിളക്കിന്റെ വിവരവും എഴുതുക. എഴു നക്ഷത്രം എഴു സഭകളുടെ ദുതനാരാക്കുന്നു; എഴു നിലവിളക്കു എഴു സഭകൾ ആകുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു.

2 എഹേസാസിലെ സദയുടെ ദുതനു എഴുതുക: എഴു നക്ഷത്രം വലകയീൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു എഴു പൊൻനിലവിളക്കുകളുടെ നടവിൽ നടക്കുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 2 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും പ്രയത്നവും സഹിഷ്ണനതയും കൊള്ളരുതാത്തവരെ നിന്നു സഹിച്ചുകൂടാത്തതും അപ്പൊസ്തലമാരല്ലാതിരിക്കു തങ്ങൾ അപ്പൊസ്തലമാർ എന്നു പറയുന്നവരെ നീ പതിക്ഷിച്ചു കള്ളം അനുംതിച്ചു കണ്ടതും 3 നിന്നു സഹിഷ്ണനതയുള്ളതും എന്റെ നാമാനിമിത്തം നീ സഹിച്ചുതും തളന്നുപോകാത്തതും ഞാൻ അറിയുന്നു. 4 എക്കിലും നിന്റെ ആദ്യസന്നഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു ഒരു കൂറും നിന്നു കുറിച്ചു പറിവാനുണ്ടു്. 5 നീ എതിർത്തിനു വീണിരിക്കുന്നു എന്നു ഓത്തു മാനസാന്തരപ്പുടു ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി ചെയ്ക; അല്ലാത്താൽ ഞാൻ വരികയും നീ മാനസാന്തരപ്പൊന്താൽ നിന്റെ നിലവിളക്കു അതിന്റെ നിലയിൽനിന്നു നീക്കുകയും ചെയ്യും. 6 എക്കിലും നികുലാവ്യരുടെ നടപ്പു നീ പക്കക്കുന്നു എന്നൊരു നന്ന നിന്നു കുറിച്ചു. 7 അതു ഞാനും പക്കക്കുന്നു. ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുന്നു. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പരബീസയിൽ ഉള്ള ജീവവുകൾത്തിന്റെ ഫലം തിരാൻ കൊടുക്കും. 8 സ്മൃതിയിലെ സദയുടെ ദുതനു എഴുതുക: മരിച്ചവനായിരുന്നു വീണും ജീവിക്കയും ചെയ്ത ആദ്യനും അന്ത്യനുമായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 9 ഞാൻ നിന്റെ കാഴ്ചയും ഭാരിയുവും — നീ ധനവാനാകുന്നു താനും — തങ്ങൾ ദയപ്പുദർ എന്നു പറയുന്നുവെക്കിലും ദയപ്പുദർല്ല, സാത്താൻ പള്ളിക്കാരായവരുടെ ദുഷ്ടനിവും അറിയുന്നു. 10 നീ സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണാം; നിങ്ങളെ പരിക്ഷിക്കേണ്ടതിനു പിരാച്ചു നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ പോകുന്നു; പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണ പാശം വിശ്വസ്തനായിരിക്കു; എന്നാൽ ഞാൻ ജീവ കിരിടം നിന്നു തരും. 11 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുന്നു. ജയിക്കുന്നവനു രണ്ടാം മരണത്താൽ ദോഷം വരികയില്ല. 12 പെട്ടെന്നാസിലെ സദയുടെ ദുതനു എഴുതുക: മുച്ചുയേരിയ ഇരുവായ്ത്തലവാൾ ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 13 നീ എവിടെ പാക്കുന്നു എന്നും അതു സാത്താൻ സിംഹാസനം ഉള്ളേം എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു; നീ എന്റെ നാമം മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, സാത്താൻ പാക്കുന്നേടത്തു തന്നെ, എന്റെ സാക്ഷിയും വിശ്വസ്തനുമായ അന്തിപ്പാസിനെ കൊന്ന കാലത്തുപോലും നീ എക്കല്ലുള്ള വിശ്വാസം നിഷ്യഡിച്ചിട്ടില്ല. 14 എക്കിലും നിന്നു കുറിച്ചു കുറഞ്ഞതാരു കൂറും പറിവാൻ ഉണ്ടു്; തിനായേൽമകൾ വിഗ്രഹാസ്തിം തിനേണ്ടതിനും ദുർദ്ദസ്തു ആചർക്കേണ്ടതിനും അവരുടെ മുൻഭിൽ ഇടച്ചുവെച്ചാൻ ബാലാക്കിനു ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിന്നുണ്ടു്. 15 അവുണ്ടു് നികുലാവ്യരുടെ ഉപദേശം കൈകൊള്ളുന്നവർ

നിന്നക്കും ഉണ്ടു. 16 ആകയാൽ മാനസാന്തരപ്പുടുക; അല്ലാത്തതാൽ ഞാൻ വേഗത്തിൽ വന്നു എന്ന് വായിലെ വാളുകൊണ്ടു അവരോടു പോരാടു. 17 ആത്മാവു സങ്കല്ലോടു പറയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കെട്ട്. ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മന കൊടുക്കും; ഞാൻ അവനു വെള്ളക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവന്നാതെ ആരും അറിയാത്തതും ആ കല്ലിമേരൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ പുതിയ പേരും കൊടുക്കും. 18 തുയമെമരയിലെ സദ്യുടെ ദൃതനു എഴുതുക: അശിഖാലൈക്കു ഒത്ത കണ്ണും വെള്ളോട്ടിനു സദ്യശമായ കാലും ഉള്ള ദൈവപ്പുതർ അരുളിചെയ്യുന്നതു; 19 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും നിന്റെ സ്ഥാനം, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ, സഹിഷ്ണന്ത എന്നിവയും നിന്റെ ഓവിലഭ്യത പ്രവൃത്തി ആദ്യത്തെതിലും എന്നെന്നെന്നും അറിയുന്നു. 20 എക്കിലും താൻ പ്രവാചകി എന്നു പാഠത്തു ദുർട്ടപ്പു ആചർപ്പിപ്പാനും വിഗ്രഹാപ്പിതം തിനാനും എന്ന് ഭാസമാരെ ഉപദേശിക്കയും തെറ്റിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് എന സ്ത്രീരൈ നീ അനുവദിക്കുന്നു എന്നൊരു കൂട്ടം നിന്നെന്നക്കുറിച്ചു പറവാൻ ഉണ്ടു. 21 ഞാൻ അവർക്കു മാനസാന്തരപ്പുടുവാൻ സമയം കൊടുത്തിട്ടും ദുർട്ടപ്പുവിട്ടു മാനസാന്തരപ്പുടുവാൻ അവർക്കു മനസ്സിലും 22 ഞാൻ അവരെ കിടപ്പിലും അവളുമായി വ്യാപിച്ചരിക്കുന്നവരെ അവളുടെ നടപ്പും വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പടാതിരുന്നാൽ വലിയ കഷ്ടതയിലും ആകരിക്കളയും. 23 അവളുടെ മക്കളെയും ഞാൻ കൊന്നുകളയും; ഞാൻ ഉൾപ്പെടുകളെയും ഹ്യാത്യാനഭ്യും ആരാധ്യനാവൻ എന്നു സകലസങ്കളയും അറിയും; നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു തകബെണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എവർക്കും പകരം ചെയ്യും. 24 എനാൽ ഇത് ഉപദേശം കൈകൈകാളാതെയും അവർ പറയുന്നപോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടിപ്പാതെയും തുയമെമരയിലെ ശ്രഷ്ടാവും പ്രേരാടു: വേരാരു ഭാരം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തുനില്ല; 25 എക്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ഞാൻ വരുംവരെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു ഞാൻ കല്ലിക്കുന്നു. 26 ജയിക്കയും ഞാൻ കല്ലിച്ച പ്രവൃത്തികളെ അവസാനത്തോളം അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു എന്ന് പിതാവു എനിക്കു തന്നതുപോലെ ഞാൻ ജാതികളുടെ മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും. 27 അവൻ ഇതിന്ദുകോൽക്കാണ്ഡു അവരെ മെയിക്കും; അവർ കുറവാൻ പാത്രങ്ങൾപോലെ നുറുങ്ങിപ്പോകും. 28 ഞാൻ അവനു ഉദയനക്ഷത്രവും കൊടുക്കും. 29 ആത്മാവു സങ്കല്ലോടു പരയുന്നതു എന്നെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കെട്ട്.

3 സദ്ഗിരിലെ സദയുടെ ദൃതനു എഴുതുക: ദൈവത്തിന്റെ എഴശാത്മാവും എഴു നക്ഷത്രവും ഉള്ളവൻ അരുളിചെയ്യുന്നതു; ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു. ജീവനുള്ളവൻ എന്നു നിനക്കു പേര് ഉണ്ടു എക്കിലും നീ മരിച്ചവനാകുന്നു. 2 ഉണന്ന്കോൾക്ക; ചാവാരായ ശേഷിപ്പുകളെ ശക്തികരിക്ക; ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പുണ്ണ്യതയുള്ളതായി കണ്ടില്ല. 3 ആകയാൽ നീ പ്രാപിക്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു എങ്ങനെ എന്നു ഓത്തു അതു കാത്തുകൊൾക്കയും മാനസാന്തരപ്പുടുകയും ചെയ്ക. നീ ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കളഞ്ഞപ്പോലെ വരു; എത്തു നാഴികെക്കു നിന്റെമേൽ വരും എന്നു നീ അറികയും ഇല്ല. 4 എക്കിലും ഉടപ്പു മലിനമാകാത്ത കുറേ പേര് സദ്ഗിരി നിനക്കുണ്ടു. 5 അവർ തോഗ്രമാരാകയാൽ വെള്ളയരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ നടക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ളയുടപ്പു ധരിക്കും; അവൻ പേര് ഞാൻ

ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകളയാതെ എൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ സന്നിധിയില്ലോ അവൻ്റെ ദുതമാരുടെ മുന്നില്ലോ അവൻ്റെ പേര് എറുപറയും. 6 ആത്മാവു സങ്കളാടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുന്നു. 7 മിലബദ്ധമായിലെ സഭയുടെ ദുതന്നു എഴുതുക: വിശുദ്ധനും സത്യവാനും അവിഭിന്നന്റെ താങ്കൊല്ലുള്ളവനും ആയി ആരും അടക്കാതവള്ളും തുറക്കുകയും ആരും തുറക്കാതവള്ളും അടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 8 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവർത്തി അറിയുന്നു. ഈതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുന്നിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു ആക്കും അടക്കുടാ. നിന്നക്കു അല്ലെങ്കിലും ശക്തിയുള്ള എക്കില്ലും നീ എൻ്റെ വചനം കാത്തു, എൻ്റെ നാമം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 9 യൈഹൗദരിക്കാതിരക്കെ യൈഹൗദരനു കളവായി പറയുന്ന ചിലരു ഞാൻ സാത്താൻ പള്ളിയിൽ നിന്നു വരുത്തും; അവൻ നിന്റെ കാൽക്കൽ വന്നു നമസ്കരിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നെന്ന സ്ഥനേഹിച്ചു എന്നു അറിവാനും സംഗതി വരുത്തും. 10 സഹിഷ്ണനതയെക്കരിച്ചുള്ള എൻ്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനും ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്തു ഞാനും നിന്നെന്ന കാക്കും. 11 ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരിടം ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാനെക്കവള്ളും നിന്നക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊണ്ടു; 12 ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു തൃണാക്കും; അവൻ ഒരിക്കലും അവിടെനിന്നു പോകയില്ല; എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ നാമവും എൻ്റെ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നു, സൃംതതിൽനിന്നു തനേ, ഇങ്ങനെ പുതിയ ദൈവശലേം എന്ന എൻ്റെ ദൈവത്തിൻ്റെ നഗരത്തിന്റെ നാമവും എൻ്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ അവൻ്റെ മേൽ എഴുതും. 13 ആത്മാവു സങ്കളാടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുന്നു. 14 ലഭവാദിക്ക്യയിലെ സഭയുടെ ദുതന്നു എഴുതുക: വിശുസ്തനും സത്യവാനുമായ സാക്ഷിയായി ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭായ ആമേൻ എന്നുള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 15 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവർത്തി അറിയുന്നു; നീ ഉഷ്ണാവാനുമല്ല; ശ്രീതവാനുമല്ല; ശ്രീതവാനോ ഉഷ്ണാവാനോ ആയിരുന്നു എക്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 16 ഇങ്ങനെ ശ്രീതവാനുമല്ല ഉഷ്ണാവാനുമല്ല, ശ്രീതോഷ്ണാവാനാകയാൽ നിന്നെ എൻ്റെ വായിൽ നിന്നു ഉമില്ലുകളയും. 17 ഞാൻ ധനവാൻ; സന്ധനനായിരിക്കുന്നു; എനിക്കു ഓന്നിനും മുട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീ നിംഖാഗ്യനും ദതിദ്രോനും കുരുട്ടനും നഗന്നും എന്നു അറിയാതിരിക്കയാൽ 18 നീ സന്ധനവാൻ ആകേണ്ടതിനു തീയിൽ ഉള്ളിക്കഴിച്ച പൊന്നും നിന്റെ നഗന്തയുടെ ലജ്ജ വെളിവാകാതവള്ളും യതിക്കേണ്ടതിനും വെള്ളയുടുപ്പും നിന്നക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതിനും കണ്ണിൽ എഴുതുവാൻ ലേപവും എന്നോടു വിലെക്കുവാങ്ങുവാൻ ഞാൻ നിന്നോടു ബുദ്ധിപറയുന്നു. 19 എനിക്കു പ്രിയമുള്ളവരെ കൈയ്യെയും ഞാൻ ശാസികയും ശിക്ഷികയും ചെയ്യുന്നു; ആകയാൽ നീ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക; മാനസാന്തരപ്പട്ടക. 20 ഞാൻ വാതില്ക്കൽ നിന്നു മുട്ടുനും; ആരൈക്കില്ലും എൻ്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ അവൻ്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടും അവൻ എന്നോടും കുടുംബം അത്താഴം കഴിക്കും. 21 ജയിക്കുന്നവനും ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ എൻ്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരും നല്കും; ഞാനും ജയിച്ചു എൻ്റെ

പിതാവിനോടുകൂടെ അവൻ്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ തന്നെ. 22 ആത്മാവു സഭകളോടു പഠയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുന്നു.

4 അനന്തരം സ്വർത്തത്തിൽ ഒരു വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; കാഹാളനാദപോലെ എന്നോടു സംസാരിച്ചു കേടു ആദ്യത്തെ ശബ്ദം എന്നോടു: ഇവിടെ കയറിവരിക; മേലാൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാംഎന്നു കല്പിച്ചു. 2 ഉടനെ ഞാൻ ആത്മവിവശനായി സ്വർത്തത്തിൽ ഒരുവൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണു. 3 ഇരിക്കുന്നവൻ കാഴ്ചെക്കു സുമ്പുകാനത്തേതാടും പത്രരാഗത്തേതാടും സദ്യശരൻ; സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരക്കത്തേതാടു സദ്യശരമായോരു പച്ചവില്ലു; 4 സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റില്ലും ഇരുപത്തുനാലും സിംഹാസനം; വെള്ളയുള്ളപ്പും ധരിച്ചുകൊണ്ടു സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലും മുപ്പുണ്ട്; അവരുടെ തലയിൽ പൊൻകിരിടം; 5 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിനലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആത്മാകളായ ഏഴുവീപ്പങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുന്നിൽ ജുലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; 6 സിംഹാസനത്തിന്റെ മുന്നിൽ പള്ളക്കിനോന്തര കണ്ണാടികടക്കൽ; സിംഹാസനത്തിന്റെ നടവില്ലും സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റില്ലും നാലു ജീവികൾ; അവൈക്കു മുമ്പുവും പിന്നുവും കണ്ണു നിരീതിിരിക്കുന്നു. 7 നേനാം ജീവി സിംഹത്തിനു സദ്യശരം; രണ്ടാം ജീവി കാലൈക്കു സദ്യശരം മുന്നാം ജീവി മനുഷ്യനെപ്പോലെ മുവമുള്ളതും; നാലാം ജീവി പരക്കുന്ന കഴുകിനു സദ്യശരം. 8 നാലു ജീവികളും ഒരോന്നിനു ആറാറു ചിരകുള്ളതായി ചുറ്റില്ലും അകത്തും കണ്ണു നിരീതിിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി സർശകതിയുള്ള കത്താവായ ദൈവം പരിശുഖൻ, പരിശുഖൻ, പരിശുഖൻ എന്നു അവർ രാപുകൾ വിശ്രമം കൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9 എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും ആ ജീവികൾ മഹത്വും ബഹുമാനവും സ്വന്താത്വവും കൊടുക്കുവേണാക്കുന്നും (അംഗ 165) 10 ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പുമാരും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ മുന്നിൽ വീണു, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നമസ്കരിച്ചു: (അംഗ 165) 11 കത്താവേ, നീ സർവ്വവും സ്വാംഖ്യിച്ചവനും എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടംഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും സ്വാംഖ്യികപ്പെട്ടതും ആകയാൽ മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും കൈകൈകാൾവാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കിൽിങ്ങളെ സിംഹാസനത്തിൽ മുന്നിൽ ഇടും.

5 ഞാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ വലകയ്ക്കിൽ അകത്തും പുറത്തും എഴുത്തുള്ളതായി ഏഴു മുദ്രയാൽ മുദ്രയിട്ടാരു പുസ്തകം കണ്ണു. 2 അ പുസ്തകം തുറപ്പാനും അതിന്റെ മുട്ട പൊട്ടിപ്പാനും യോഗ്യൻ ആരുള്ളു എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ ഷേളാഷ്ടിക്കുന്ന ശക്തനായോരു ദുതനെയും കണ്ണു. 3 പുസ്തകം തുറപ്പാനോ നോക്കുവാനോ സ്വർത്തതില്ലും ഭൂമിയില്ലും ഭൂമിക്കു കീഴില്ലും ആക്കവും കഴിഞ്ഞില്ല. 4 പുസ്തകം തുറന്നു വായിപ്പാനെങ്കിലും അതു നോക്കുവാനെങ്കിലും യോഗ്യനായി ആരെയും കാണായ്ക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 5 അഞ്ചൂർ മുപ്പുമാരിൽ രൂതന്തർ എന്നോടു: കരയേണ്ട; തെഹുദാഗോത്രത്തിലെ

സിംഹവും ഭാവിൽന്ന് വേരുമായവൻ പുസ്തകവും അതിന്റെ ഏഴുമുദ്രയും തുറപ്പാൻ തകവെള്ളം ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 എന്ന് സിംഹാസനത്തിന്നെല്ലാം നാലു ജീവികളുടെയും നടവിലും മുപ്പൊരുടെ മലബ്രത്തിലും ഒരു കുണ്ടാടു അറുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു: അതിനു ഏഴു കൊസ്യും സമ്പ്രഭുമിയിലേക്കും അയച്ചിരിക്കുന്ന ഏഴു ദൈവാത്മകൾ ആയ ഏഴു കണ്ണും ഉണ്ണു. 7 അവൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ വലകയും നിന്നു പുസ്തകം വാങ്ങി. 8 വാങ്ങിയപ്പോൾ നാലുജീവികളും ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പൊരു ഓരോരുത്തൻ വിണയും വിശ്വുലമാരുടെ പ്രാത്മന എന്ന ധൂപവർദ്ധം നിന്നെന്ന പൊൻകലശവും പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുണ്ടാടിന്റെ മുന്നാകെ വീണു. 9 പുസ്തകം വാങ്ങുവാനും അതിന്റെ മുട്ടെ പൊട്ടിപ്പാനും നീ യോഗ്യൻ; നീ അറുകപ്പെട്ടു നിന്റെ രക്തംകൊണ്ടു സമ്പ്രഭോത്തതിലും ഓഷയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും നിന്നുള്ളവരെ ദൈവത്തിനായി വിലെക്കു വാങ്ങി; 10 എങ്ങനെയും ദൈവത്തിനു അവരെ രാജ്യവും പുരോഹിതമാരും ആക്കിവെച്ചു; അവർ ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നു എന്നൊരു പുതിയ പാടു അവർ പാടുന്നു. 11 പിന്നെ എന്ന് ദർന്മത്തിൽ സിംഹാസനത്തിന്നെല്ലാം ജീവികളുടെയും മുപ്പൊരുടെയും ചുറ്റിലും ഏറിയ ദുതമാരുടെ ശബ്ദം കേടു; അവരുടെ എള്ളും പതിനായിരം പതിനായിരവും ആയിരം ആയിരവും ആയിരുന്നു. 12 അവർ അത്യുചൃത്തിൽ: അറുകപ്പെട്ടു കുണ്ടാടു ശക്തിയും ധനവും ഇംഗ്രാവും സ്വലഭവും ബഹുമാനവും മഹത്യവും സ്വന്താത്മവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 സൃഷ്ടത്തിലും ഭൂമിക്കു കീഴിലും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സ്വാശ്ചിയും അവയിലുള്ളതു ഒക്കെയും: സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും കുണ്ടാടിനും സ്വന്താത്മവും ബഹുമാനവും മഹത്യവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടാക്കുക കേടു. (അം 416) 14 നാലു ജീവികളും: ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു; മുപ്പൊരു വീണു നമസ്കരിച്ചു.

6 കുണ്ടാടു മുട്ടെകളിൽ ഒന്നു പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: നീ വതിക എന്നു നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു ഇടി മുഴക്കംപോലെ പറയുന്നതു എന്ന് കേടു. 2 അപ്പോൾ എന്ന് ഒരു വെള്ളക്കുതിരയെ കണ്ണു; അതിനേൽക്കു ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ കയ്യിൽ ഒരു വില്ലുണ്ണു; അവനു ഒരു കിരീടവും ലഭിച്ചു; അവൻ ജയിക്കുന്നവനായും ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ടു. 3 അവൻ രണ്ടാം മുട്ടെ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു രണ്ടാം ജീവി പറയുന്നതു എന്ന് കേടു. 4 അപ്പോൾ ചുവന്നതായ മരുരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു; അതിന്റെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവനു മനുഷ്യർ അന്നോന്നും കൊല്ലുവാൻ തകവെള്ളം ഭൂമിയിൽ നിന്നു സമാധാനം എടുത്തുകളയേണ്ടതിനു അധികാരം ലഭിച്ചു; ഒരു വലിയ വാളും അവനു കിട്ടി. 5 മുന്നാം മുട്ടെപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു മുന്നാം ജീവി പറയുന്നതു എന്ന് കേടു. അപ്പോൾ എന്ന് ഒരു കുറുത്ത കുതിരയെ കണ്ണു; അതിനേൽക്കു ഇരിക്കുന്നവൻ ഒരു തുലാസു കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 6 ഒരു പണ്ടത്തിനു ഒരിടങ്ങൾ കോതസ്യും ഒരു പണ്ടത്തിനു മുന്നിടങ്ങൾ യഥാം; എന്നാൽ എരെണ്ണക്കും വീഞ്ഞതിനും കേടു വരുത്തരുതു എന്നു നാലു ജീവികളുടെയും നടവിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദം എന്ന് കേടു. 7 നാലാം മുട്ടെ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു നാലാം ജീവി പറയുന്നതു എന്ന് കേടു. 8 അപ്പോൾ എന്ന് മത്തനിറമുണ്ടാരു കുതിരയെ കണ്ണു; അതിനേൽക്കു ഇരിക്കുന്നവനു മരണം

എന്നു പേര്; പാതാളം അവനെ പിന്തുടർബു; അവക്കു വാളുകൊണ്ടും കഷാമംകൊണ്ടും മഹാവ്യാധികൊണ്ടും ഭൂമിയിലെ കാട്ടുമുഗങ്ങളെക്കാണ്ടും കൊന്നുകളുവാൻ ഭൂമിയുടെ കാലംശത്തിനേൽ അധികാരം ലഭിച്ചു. (Had̄es 486) 9 അവൻ അഞ്ചാം മുട്ടേ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ പറഞ്ഞത് സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും അറുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്രാന്തിയെ അധികാരിച്ചു; 10 വിശ്വലുന്നും സത്യവാനും ആയ നാമാ, ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരോടു തങ്ങളുടെ രക്തത്തെക്കുറിച്ചു സീ എത്രതോളം ന്യായവിധിയും പ്രതികാരവും നടത്താതെയിരിക്കും എന്നു അവർ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 11 അപ്പോൾ അവരിൽ ഓരോരുത്തനും വെള്ളനിലയക്കി കൊടുത്തു; അവരെപ്പോലെ കൊള്ളപ്പെടുവാനിൽക്കുന്ന സഹഭ്യതയും സഹോദരിയും വന്നുതിക്കയുവോളം അല്ലകാലം കൂടെ സ്വന്മമായി പാങ്ക്രണം എന്നു അവക്കു അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 12 ആറാം മുട്ടേ പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ വഥിയോരു ഭൂകമം ഉണ്ടായി; സുച്ഛിൻ കരിവടംപോലെ കരുത്തു; ചട്ടൻ മഴുവാനും രക്തതുല്യമായിത്തീർന്നു. 13 അത്തിവ്യക്ഷം പെരുക്കാറുകൊണ്ടുകുല്യാജിട്ടു കായി ഉതിക്കുണ്ടാലെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വിണ്ണു. 14 പുസ്തകച്ചുരുൾ ചുരുട്ടുംപോലെ ആകാശം മാറിപ്പോയി; ഏല്ലാമലയും ഭീപ്പും സ്വന്മാനത്തുനിന്നു ഇളക്കിപ്പോയി. 15 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും മഹത്തുക്കളും സഹസ്രാധിപന്മാരും ധനവാന്മാരും ബലവാന്മാരും സകലദാസനും സ്വത്രനും ഗൃഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും ഇളിച്ചുകൊണ്ടു മലകളോടും പാറകളോടും; 16 തങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ്റെ മുഖം കാണാതവള്ളാവും കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ കോപം തട്ടാതവള്ളാവും തങ്ങളെ മരുപ്പിൻ. 17 അവരുടെ മഹാകോപാദിവസം വന്നു; ആക്കു നില്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

7 അതിനേരും ഭൂമിമേലും കടലിനേലും യാത്രാരു വൃക്ഷത്തിനേലും കാറു ഉള്ളതാതിരിക്കേണ്ടതിനു നാലു ദുതനാർ ഭൂമിയിലെ നാലു കാറും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയുടെ നാലു കോൺഡിലും നില്ക്കുന്നതു തൊൻ കണ്ടു. 2 മറ്റാരു ദുതൻ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിനേൽ മുട്ടയുമായി കിഴക്കുനിന്നു കയറുന്നതും കണ്ടു. അവൻ ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും കേടുവരുത്തുവാൻ അധികാരം ലഭിച്ച നാലു ദുതനാരോടു; 3 നമ്മുടെ ദൈവത്തിനേൽ ഭാസമാരുടെ നെറ്റിയിൽ തങ്ങൾ മുദ്രയിട്ടു കഴിയുവോളം ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും വൃക്ഷങ്ങൾക്കും കേടുവരുത്തരുതു എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 4 മുട്ടയേറുവരുടെ ഏല്ലാവും തൊൻ കേടു; തിസ്രായേൽമകളുടെ സകല ഗോത്രത്തിലും നിന്നു മുട്ടയേറുവർ നൃത്യിനാലും താലായിരിം പേര്. 5 ദയവുംഗോത്രത്തിൽ മുട്ടയേറുവർ പന്തിരായിരം; രൂഖേബൻ ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ശാം ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 6 ആശേർഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; നപ്താലിഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; മനഭ്രഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 7 ശരിമയോൻ ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ലേവി ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; അഡ്രാവാർ ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; 8 സെബുപ്പോൻ ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; യോസേഫ് ഗോത്രത്തിൽ പന്തിരായിരം; ബൈന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ മുട്ടയേറുവർ പന്തിരായിരം പേര്. 9 ഇതിനേൽ ശേഷം സകല ജാതികളിലും ഗോത്രങ്ങളിലും വംശങ്ങളിലും ഭാഷകളിലുംനിന്നു ഉള്ളതായി ആക്കും ഏറ്റവുംകൂടാതെ ഒരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ചു കയ്യിൽ കുറുത്താലയുമായി സിംഹാസനത്തിനും കുഞ്ഞാട്ടിനും മുന്നാകെ

നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 10 രക്ഷ എന്നുള്ളതു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും ഭാഗം എന്നു അവർ അത്യച്ചത്തിൽ ആത്മകാണ്ഡിരുന്നു. 11 സകലദുതനാരും സിംഹാസനത്തിന്റെയും മുപ്പൊരുടെയും നാലു ജീവികളുടെയും ചുറ്റും നിന്നു സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കവിയ്ക്കു വീണു; ആമേൻ; 12 നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു എന്നെന്നേക്കും സ്ത്രീയും മഹത്യവും ജനാനവും സ്ത്രോതവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും ബലവും; ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു. (ശിഖ 165) 13 മുപ്പൊരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടു; വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവർ ആർ? എവിടെ നിന്നു വനു എന്നു ചോദിച്ചു. 14 യജമാനൻ അറിയുമല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു; ഇവർ മഹാകഷ്ണത്തിൽനിന്നു വന്നവർ; കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അങ്കി അലക്കി വെളുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 അതുകൊണ്ടു അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന് മുമ്പിൽ ഇരുന്നു അവൻ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൾ അവനെ ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അവക്കു കുടാരം ആയിരിക്കും. 16 ഇനി അവക്കു വിശകയിലു ഭാഗികയും ഇല്ല; വെയിലും ധാതാരു ചുടും അവരുടെ മേൽ തട്ടുകയുമില്ല. 17 സിംഹാസനത്തിന്റെ മദ്ദേശ ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മേച്ചു ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവുകളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളകയും ചെയ്യും.

8 അവൻ എഴാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ സ്വർത്തന്തിൽ എക്കരേശം അര മൺക്കരോളം മെഡന്ത ഉണ്ടായി. 2 അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ എഴു ദുതനാർ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവക്കു എഴു കാഹിളം ലഭിച്ചു. 3 മറ്റാരു ദുതൻ ഒരു സ്വർണ്ണധൂപകലശവുമായി വന്നു ധാഗപീഠത്തിനരികെ നിന്നു. സിംഹാസനത്തിന് മുമ്പിലുള്ള സ്വർണ്ണപീഠത്തിന് മേൽ സകലവിശുദ്ധമാരുടെയും പ്രാത്മനയോടു ചേക്കേണ്ടതിനു വളരെ യുപവർം അവനു കൊടുത്തു. 4 ധൂപവർത്തന്തിന്റെ പുക വിശുദ്ധമാരുടെ പ്രാത്മനയോടുകൂടെ ദുതൻ കയ്യിൽനിന്നു ദൈവസന്നിധിലേക്കു കയറി. 5 ദുതൻ ധൂപകലശം എടുത്തു ധാഗപീഠത്തിലെ കനൽ നിരീച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു; ഉടനെ ഇടിമുഴുകവും നാദവും മിന്നലും ഭുക്കവും ഉണ്ടായി. 6 എഴു കാഹിളമുള്ള ദുതനാർ എഴുവരും കാഹിളം ഉള്ളവാൻ ഏങ്കണ്ടിന്നു. 7 ഓനാമത്തവൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ രക്തം കലൻ കല്മം തീയും ഭൂമിമേൽ ചൊരിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിയിൽ മുന്നിലെണ്ണു വെന്നുപോയി; വ്യക്ഷങ്ങളിൽ മുന്നിലെണ്ണു വെന്നുപോയി; എല്ലാ പച്ചപ്പുല്ലും വെന്നുപോയി. 8 രണ്ടാമത്തെ ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ തീ കത്തുന വന്നമലപോലെയെന്നു സമുദ്രത്തിലേക്കു എറിഞ്ഞിട്ടു കടലിൽ മുന്നിലെണ്ണു രക്തമായിത്തീർന്നു. 9 സമുദ്രത്തിൽ പ്രാണനുള്ള സ്വർണ്ണികളിൽ മുന്നിലെണ്ണു ചത്തുപോയി; കപ്പലുകളിലും മുന്നിലെണ്ണു ചേതം വന്നു. 10 മുന്നാമത്തെ ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ ദീപാപോലെ ജ്യലിക്കുന്ന ഒരു മഹാ നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു വീണു; നദികളിൽ മുന്നിലെണ്ണിമേലും നീരുവുകളിമേലും ആയിരുന്നു വീണ്ടു. 11 ആ നക്ഷത്രത്തിനു കാണ്ടിരം എന്നു പേര്; വെള്ളത്തിൽ മുന്നിലെണ്ണു കാണ്ടിരംപോലെ ആയി; വെള്ളം കൈപ്പായതിനാൽ മനുഷ്യരിൽ പലരും മരിച്ചുപോയി. 12 നാലാമത്തെ ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ സുച്ചനിൽ മുന്നിലെണ്ണിനു ചട്ടനിൽ മുന്നിലെണ്ണിനു

നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മൂന്നിലൊന്നിനും ബാധ തട്ടി; അവയിൽ മൂന്നിലൊന്നു ഇരുണ്ടുപോയി രാവും പകലും മൂന്നിലൊന്നു വെളിച്ചമില്ലാതെയായി. 13 അനന്തരം ഒരു കഷ്ണകു: ഈ കാഹിളം ഉള്ളവാനുള്ള മുന്നു ദുതമാരുടെ കാഹിളനാഡു ഹേതുവായി ഭൂവാസികൾക്കു കഷ്ണം, കഷ്ണം, കഷ്ണം എന്നു ഉറക്ക പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആകാശമദ്ദേശ്യ പറക്കുന്നതു താൻ കാണ്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തു.

9 അഞ്ചാമത്തെ ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിൽ വീണ്ടുകിടക്കുന്നതു താൻ കണ്ടു; അവനു അഗാധകുപത്രിഞ്ചേരു താക്കോൽ ലഭിച്ചു. (Abyssos g12) 2 അവൻ അഗാധകുപം തുറന്നു; ഉടനെ പെരുഞ്ഞുള്ളയിലെ പുകപോലെ കുപത്രിഞ്ചിനു പുകപൊഞ്ചി; കുപത്രിഞ്ചേരു പുകയാൽ സുംധരനും ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. (Abyssos g12) 3 പുകയിൽക്കിനു വെട്ടുകൾിൽ ഭൂമിയിൽ പുരപ്പെട്ട അതിനു ഭൂമിയിലെ തേളിനുള്ള ശക്തി ലഭിച്ചു. 4 നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിഞ്ചേരു മുദ്രയില്ലാത്ത മനുഷ്യക്ക്ലോതെ ഭൂമിയിലെ പുല്ലിനും പച്ചയായതൊന്നിനും ധാതൊരു വ്യക്ഷത്തിനും കേടുവരുത്തരുതു എന്നു അതിനു കല്പന ഉണ്ടായി. 5 അവരെ കൊല്ലുവാനാണ്, അഞ്ചാമാസം ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനതേരു അതിനു അധികാരം ലഭിച്ചതു; അവരുടെ വേദന, തേൾ മനുഷ്യനെ കുത്തുവോൾ ഉള്ള വേദനപോലെ തന്നെ. 6 ആ കാലത്തു മനുഷ്യർ മരണം അനേകാശിക്കും; കാണ്കകയില്ലതാനു; മരിപ്പാൻ കൊതിക്കും; മരണം അവരെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 7 വെട്ടുകിളിയുടെ രൂപം യുദ്ധത്തിനു ചമയിച്ച കൃതിരെക്കു സമം; തലയിൽ പൊൻകിടിം ഉള്ളതുപോലെയും മുഖം മാനുഷമുഖവോലെയും ആയിരുന്നു. 8 സ്ത്രീകളുടെ മുടിപോലെ അതിനു മുടി ഉണ്ടു; പല്ലു സിംഹത്തിഞ്ചേരു പല്ലുപോലെ ആയിരുന്നു. 9 ഇതിനുകവചംപോലെ കവചം ഉണ്ടു; ചിറകിഞ്ചേരു പടകകു ഓടുന അനേകം കൃതിരത്തേരുകളുടെ ചുപ്പോലെ ആയിരുന്നു. 10 തേളിനുള്ളതുപോലെ വാലും വിഷമുള്ളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചാമാസം ഉപദ്രവിപ്പാൻ അതിനുള്ള ശക്തി വാലിൽ ആയിരുന്നു. 11 അഗാധദുതൻ അതിനു രാജാവായിരുന്നു; അവനു എബ്ബായാശയിൽ അബദ്വോൻ എന്നു തവനാശയിൽ അപ്പോല്ലുവോൻ എന്നു പേര്. (Abyssos g12) 12 കഷ്ണം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ഇനി രണ്ടു കഷ്ണം പിന്നാലെ വരുന്നു. 13 ആറാമത്തെ ദുതൻ ഉള്ളതി; അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിലെ സ്വർണ്ണ പീഠത്തിഞ്ചേരു കൊന്നുകളിൽക്കിനു ഒരു ശണ്മു കാഹിളമുള്ള ആറാം ദുതനോടു; 14 യുഹ്മാതേതസ് എന മഹാന്തിരത്തു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന നാലു ദുതമാരെയും അഴിച്ചുവിടുക എന്നു പറയുന്നതു താൻ കേട്ടു. 15 ഉടനെ മനുഷ്യൻിൽ മൂന്നിലൊന്നിനെ കൊല്ലുവാൻ ഇന ആണ്ടു, മാസം, ദിവസം, നാഴികെക്കകു ഏരുങ്ങിയിരുന്ന നാലു ദുതമാരെയും അഴിച്ചുവിട്ടു. 16 കൃതിരപ്പടയുടെ സംവ്യപതിനായിരു മടങ്ങു ഇരുപതിനായിരു എന്നു താനു കേട്ടു. 17 താൻ കൃതിരകളെയും കൃതിരപ്പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവരെയും ദർന്നത്തിൽ കണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നാൽ: അവക്കു തീനിറവും രക്തനിലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമായ കവചം ഉണ്ടായിരുന്നു; കൃതിരകളുടെ തല സിംഹങ്ങളുടെ തലപോലെ ആയിരുന്നു; വായിൽ നിന്നു തീയും പുകയും ഗന്ധകവും പുരപ്പെട്ടു. 18 വായിൽ നിന്നു പറപ്പെട്ട തീ, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ മുന്നു ബാധയാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നു മരിച്ചുപോയി. 19 കൃതിരകളുടെ ശക്തി വായിലും വാലിലും ആയിരുന്നു; വാലോ സപ്പത്തെപ്പോലെയും തലയുള്ളതും ആയിരുന്നു; 20 ഇവയാലതേരു

കേടു വരുത്തുന്നതു. ഈ ബാധകളാൽ മരിച്ചുപോകാത്ത ശ്രേഷ്ഠം മനുഷ്യരോ ദുർഭ്വയൈജെളിയും, കാണ്ണാനും കേൾപ്പാനും നടപ്പാനും വഹിയാത്ത പൊന്നു, വെള്ളി, ചെന്നു, കല്ലു, മരം ഇവക്കാണഭൂമി സിംഖങ്ങളെയും നമസ്കരിക്കാതവ്വെള്ളം തങ്ങളുടെ കൈപ്പണി വിട്ടു മാനസാന്തരശപുട്ടില്ല. 21 തങ്ങളുടെ കുലപാതകം, കഷ്ടം, ദുന്ദപ്പു, മോഷണം എന്നിവ വിട്ടു മാനസാന്തരശപുട്ടതുമില്ല.

10 ബലവാനായ മറ്റാരു ദുതൻ സ്വർത്തിൽനിനിങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു. അവൻ മേഖം ഉടുത്തും തലയിൽ ആകാശവില്ലായിരിച്ചും മുഖം സുംഖം നേരുപ്പാലെയും കാൽ തീതുണ്ണുപോലെയും ഉള്ളവൻ. 2 അവൻ കയ്യിൽ തുറന്നൊരു ചെറുപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വലജാൽ സമുദ്രത്തിനേലും 3 ഇടക്കാൽ ദുമിമേലും വെച്ചു, സിംഹം അലറുംപോലെ അത്യചൃത്തിൽ ആത്ത്; ആത്തപോൾ ഏഴു ഇടിയും നാദം മുഴക്കി. 4 ഏഴു ഇടി നാദം മുഴക്കിയപോൾ ഞാൻ ഏഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചു; എന്നാൽ ഏഴു ഇടി മുഴക്കിയതു ഏഴുതാതെ മുദ്രയിടുക്കെ എന്നു സ്വർത്തിൽനിന്നു ഒരുശബ്ദം കേടു. 5 സമുദ്രത്തിനേലും ദുമിമേലും നില്ക്കുന്നവനായി ഞാൻ കണ്ണ ദുതൻ വലക്കെ ആകാശത്തെക്കു ഉയർത്തി: 6 ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ല; ഏഴാമതെത്ത ദുതൻ കാഹളം ഉത്തവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിനേരു കാലത്തു ദൈവത്തിനേരു മമ്മം അവൻ തന്റെ ദാസമാരായ പ്രവാചകരാക്കു അറിയിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ നിവൃത്തിയാകുമെന്നു ആകാശവും അതിലുള്ളതും 7 ദുമിയും അതിലുള്ളതും സമുദ്രവും അതിലുള്ളതും സുഖിച്ചവനായി എന്നെന്നെക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെചൂട്ടി സത്യം ചെയ്തു. (അംഗ 916)

8 ഞാൻ സ്വർത്തിൽ നിന്നു കേടു ശശ്നൂ പിനെന്നയും എന്നോടു സംസാരിച്ചു; നീ ചെന്നു സമുദ്രത്തിനേലും ദുമിമേലും നില്ക്കുന്ന ദുതൻ കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങുക എന്നു കല്പിച്ചു. 9 ഞാൻ ദുതൻ ആടുക്കൽ ചെന്നു ആ ചെറുപുസ്തകം തരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നോടു: നീ ഇതു വാങ്ങി തിനുക; അതു നിന്റെ വയറ്റിനെ കൈപ്പിക്കും ഏകിലും വായിൽ തേൻപോലെ മധുരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ ദുതൻ കയ്യിൽ നിന്നു ചെറുപുസ്തകം വാങ്ങിതിനു; അതു എന്റെ വായിൽ തേൻപോലെ മധുരമായിരുന്നു; തിനു കഴിഞ്ഞപോൾ എന്റെ വയറു കൈച്ചുപോയി. 11 അവൻ എന്നോടു: നീ ഇനിയും അനേകം വംശങ്ങളെയും ജാതികളെയും ഭോഷകളെയും രാജാക്കന്നാരെയും കുറിച്ചു പ്രവചിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പിന്ന ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു കോൽ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടി കല്ലന ലഭിച്ചതു: നീ ഏഴുന്നേറ്റു ദൈവത്തിനേരു ആലയത്തെത്തയും ധാഗപീതത്തെയും അതിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും അളക്കുക. 2 ആലയത്തിനു പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം അളക്കാതെ വിടുക്കു; അതു ജാതികൾക്കു കൊടുത്തതിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം ചവിട്ടും. 3 അന്നു ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികൾക്കും വരു നല്കും; അവർ രട്ട് ഉടുത്തുകൊണ്ടു ആയിരത്തിരുന്നുറുപതു ദിവസം പ്രവചിക്കും. 4 അവർ ദുമിയുടെ കത്താവിനേരു സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന രണ്ടു ലീവ് വൃക്ഷവും രണ്ടു നിലവിളക്കും ആകുന്നു. 5 ആരക്കെല്ലാം അവക്കു ഭോഷം ചെയ്യാൻ ഇപ്പിച്ചാൽ അവരുടെ വായിൽ നിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ ശത്രുക്കളെ അപിപ്പിച്ചുകളയും; അവക്കു ഭോഷം വരുത്തുവാൻ ഇപ്പിക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരിക്കേണ്ടിവരും. 6 അവരുടെ പ്രവചനകാലത്തു മഴപെയ്യാതവ്വെള്ളം ആകാശം

അംഗച്ചുകളവാൻ അവർക്കു അധികാരം ഉണ്ടു്. വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കുവാനും ഇല്ലിക്കുണ്ടാക്കാതെയും സകലബാധകാണ്ഡം ഭൂമിയെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു്. 7 അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തിക്കച്ചേരേഷം ആഴത്തിൽ നിന്നു കയറി വരുന്ന മുഗം അവരോടു പടബട്ടി അവരെ ജയിച്ചു കൊന്നുകളയും. (Abyssos p12) 8 അവരുടെ കത്താവു കുശിക്കപ്പെട്ടതും ആത്മകമായി സൊദോം എന്നും മിസ്റ്റിം എന്നും പേരുള്ളതുമായ മഹാനഗരത്തിന്റെ വീമിയിൽ അവരുടെ ശവം കിടക്കും. 9 സകലവശക്കാരും ഗോത്രക്കാരും ഭാഷക്കാരും ജാതിക്കാരും അവരുടെ ശവം മുന്നരദിവസം കാണും; അവരുടെ ശവം കല്പിതിൽ വെപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല. 10 ഈ പ്രവാചകനാർ ഇരുവരും ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഭൂവാസികൾ അവർ നിന്മിത്തം സന്ദേശിച്ചു ആനന്ദിക്കയും അന്വോന്നും സമ്മാനം കൊടുത്തയകയും ചെയ്യും. 11 മുന്നര ഭിവസം കഴിഞ്ഞത്തോഴേഷം ദൈവത്തിൽനിന്നു ജീവശ്വാസം അവർത്തിൽ വന്നു അവർ കാൽ ഉള്ളിനിന്നു — അവരെ കണ്ടവർ ദയപരവരഗരായിത്തിന്റു് — 12 ഇവിടെ കയറിവരുവിൻ എന്നു സ്വർത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതു കേട്ടു, അവർ മേഖത്തിൽ സ്വർത്തിലേക്കു കയറി; അവരുടെ ശത്രുകൾ അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 13 ആ നാശികയിൽ വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; നഗരത്തിൽ പത്തിലൊന്നു ഇടിഞ്ഞുവീണ്ടു്; ഭൂകമ്പത്തിൽ ഏഴായിരം പേര് മരിച്ചുപോയി; ശ്രേഷ്ഠചുവർ ദയപരവരഗരായി സ്വർത്തിലെ ദൈവത്തിനു മഹത്തും കൊടുത്തതു്. 14 രണ്ടാമതെത കഷ്ണം കഴിഞ്ഞു; മുന്നാമതെത കഷ്ണം വേഗം വരുന്നു. 15 ഏഴാമതെത ദൃതൻ ഉത്തരിപ്പോൾ: ലോകരാജത്വം നമ്മുടെ കത്താവിന്നും അവൻ്തേ ക്രിസ്തുവിന്നും ആയിരത്തിന്റീരിക്കുന്നു; അവൻ എന്നെന്നേക്കും വാഴും എന്നു സ്വർത്തിൽ ഒരു മഹാശ്വേഷം ഉണ്ടായി. (ശം p165) 16 ദൈവസന്നിധിയിൽ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പത്താരും കവിജ്ഞുവീണു ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു പറഞ്ഞത്തു്: 17 സർഘകതിയുള്ള കത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായുജ്ജോഡേ, നി മഹാശക്തി ധരിച്ചു വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെന്ന സ്തുതിക്കുന്നു. 18 ജാതികൾ കോപിച്ചു്: നിന്റെ കോപവും വന്നു: മരിച്ചവരെ ന്യായം വിഡിപ്പാനും നിന്റെ ഭാസമാരായ പ്രവാചകനാക്കും വിശ്വഖനാക്കും ചെറിയവരും വലിയവരുമായി നിന്റെ ഭക്തമാക്കും പ്രതിഫലം കൊടുപ്പാനും ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിപ്പാനും ഉള്ള കാലവും വന്നു. 19 അപ്പോൾ സ്വർത്തിലെ ദൈവാലയം തുറന്നു, അവൻ്തേ നിയമപ്പെട്ടുകും അവൻ്തേ ആലയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി; മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും ഭൂകമ്പവും വലിയ കമ്പയും ഉണ്ടായി.

12 സ്വർത്തിൽ വലിയോരു അടയാളം കാണായി: സുസ്ഥിനെ അണിഞ്ഞെന്നൊരു സ്ത്രീ; അവളുടെ കാൽക്കലിച്ച ചുറന്നും അവളുടെ തലയിൽ പ്രത്രണ്ടു നക്ഷത്രങ്ങളാക്കി കിരിടവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ ശിശിനിയായി നോവുകട്ടി വേദനപ്പെട്ടു നിലവിച്ചു. 3 സ്വർത്തിൽ മദ്രാരു അടയാളം കാണായി: ഏഴു തലയും പത്തു കൊസ്യും തലയിൽ ഏഴു രാജമുടിയുമായി തീനിനിമുജ്ജോരു മഹാസ്പും. 4 അതിന്റെ വാൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ മുന്നിലെണ്ണിനെ വലിച്ചുകൂട്ടി ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പ്രസവിപ്പാരായ സ്ത്രീ പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുടിയെ തിന്നുകളവാൻ മഹാസ്പും അവളുടെ മുന്നിൽ നിന്നു. 5 അവൻ സകലജാതികളെല്ലയും ഇരിസ്യുകോൽക്കാണ്ഡു

മേൽപ്പാനുള്ളാരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു; കൂട്ടി ദൈവത്തിന്റെ അടക്കലേക്കും അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കും പെട്ടെന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു. 6 സ്ത്രീ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; അവിടെ അവളെ ആയിരത്തിരുന്നുറുപതു ദിവസം പോറ്റേണ്ടതിനു ദൈവം ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം അവർക്കുവുണ്ടു്. 7 പിന്നെ സ്വർത്തത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി; മീബായേലും അവന്റെ ദുതനാരും മഹാസപ്പത്രതാടു പടവെട്ടി; തന്റെ ദുതനാരുമായി മഹാസപ്പവും പടവെട്ടി ജയിച്ചില്ലതാനും. 8 സ്വർത്തത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥലം പിന്നെ കണ്ടതുമില്ല. 9 ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയ്യുന്ന പിശാച്ചും സാത്താനും എന്ന മഹാസപ്പമായ പഴയ പാനിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളികളെന്നതു; അവന്റെ ദുതനാരെയും അവനോടു കൂടെ തള്ളികളെന്നതു. 10 അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർത്തത്തിൽ ഒരു മഹാശഖാം പറത്തുകേടുതു; ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയും ശക്തിയും രാജ്യവും അവന്റെ ക്രിസ്തവുമിന്റെ ആധിപത്യവും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരനാരെ രാപ്പുകൾ ദൈവ സന്നിധിയിൽ കുറം ചുമതലുന്ന അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുകളെന്നതുവേണ്ടും. 11 അവർ അവനെ കുണ്ടാടിന്റെ രക്തം ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു; മരണപര്യന്തം തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ സ്നേഹിച്ചതുമില്ല. 12 ആകയാൽ സ്വർത്തവും അതിൽ വസിക്കുന്നവരുമായുള്ളാരെ, ആനന്ദപ്പിൾ; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും അയ്യോ കഷ്ണം; പിശാച്ചു തനിക്കു അഭ്യകാലമേയുള്ളു എന്നു അറിഞ്ഞു മഹാക്രോധത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടക്കണ്ണ ഇനങ്ങിവനിന്റെക്കുന്നു. 13 തന്നെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളികളെന്നതു എന്നു മഹാസപ്പം കണ്ണിട്ടു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചുസ്തീയെ ഉപദേവിച്ചുതുടങ്ങി. 14 അപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ സ്ഥലത്തെക്കു പറന്നുപോകേണ്ടതിനു വലിയ കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകുലഭിച്ചു; അവിടെ അവളെ സപ്പത്രതാടു അക്കലെ ഒരുക്കാലവും ഇരുക്കാലവും അരക്കാലവും പോറ്റി രക്ഷിച്ചു. 15 സപ്പം സ്ത്രീയെ ഷുക്കിക്കളെയെണ്ടതിനും അവളുടെ പിന്നാലെ തന്റെ വായിൽ നിന്നു നദിപോലെ വെള്ളം ചാടിച്ചു. 16 എന്നാൽ ഭൂമി സ്ത്രീക്കു തുണണിനും; മഹാസപ്പം വായിൽനിന്നു ചാടിച്ച നദിയെ ഭൂമി വായ്തുന്നു വിഴുങ്ങിക്കളെന്നതു. 17 മഹാസപ്പം സ്ത്രീയോടു കോപിച്ചു, ദൈവകളുടെ പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി അവളുടെ സന്തതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവരോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കടല്ലൂറത്തെ മണ്ണലിനേൽ നിന്നു.

13 അപ്പോൾ പത്രത്തുകൊണ്ടു ഏഴു തലയും കൊന്നുകളിൽ പത്രതു രാജമുടിയും തലയിൽ ദുഷ്ടനാമങ്ങളും ഉള്ളാരു മുഗം സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 2 ഞാൻ കണ്ട മുഗം പുള്ളിപ്പുലിക്കു സദ്ഗവും അതിന്റെ കാൽ കരടിയുടെ കാൽപോലെയും വായ് സിംഹത്തിന്റെ വായ്പോലെയും ആയിരുന്നു. അതിനും മഹാസപ്പം തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസനവും വലിയ അധികാരവും കൊടുത്തു. 3 അതിന്റെ തലകളിൽ ഒന്നു മരണകരമായ മുറിവേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്റെ മരണകരമായ മുറിവു പൊറുത്തുപോയി; സംഘമിയും മുഗത്തെ കണ്ടു വിസ്തരിച്ചു. 4 മുഗത്തിനും അധികാരം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു അവർ മഹാസപ്പത്തെ നമസ്കരിച്ചു; മുഗത്തോടു തുല്യൻ ആർ? അതിനോടു പൊരുവാൻ ആക്കു കഴിയും എന്നു പറത്തു മുഗത്തയും നമസ്കരിച്ചു. 5

വന്നും ദുഷ്ടനാഡും സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതിനു ലഭിച്ചു; നാല്പത്തിരഞ്ഞു മാസം പ്രവർത്തിപ്പാൻ അധികാരവും ലഭിച്ചു. 6 അതു ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെയും അവൻ്റെ കൃംഗരത്തെയും സ്വർത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ദുഷ്ടപ്പാൻ ദൈവദുഷ്ടന്തതിനായി വായ്തുറിനു. 7 വിശുദ്ധമാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ ജയിപ്പാനും അതിനു അധികാരം ലഭിച്ചു; സകല ഗ്രാത്രതിനേമല്ലും വംശത്തിനേമല്ലും ഭാഷമേലും ജാതിമേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു. 8 ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ അറുക്കപ്പെട്ട കുണ്ഠാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേര് എഴുതിട്ടില്ലാത്ത ഭൂവാസികൾ ഒക്കയും അതിനെ നമസ്കരിക്കും. 9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കേണ്ടും. 10 അടിമയാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ അടിമയായിപ്പോകും; വാർക്കാണ്ടു കൊല്ലുന്നവൻ വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും; ഇവിടെ വിശുദ്ധമാരുടെ സഹിഷ്ണുതയും വിശ്വാസവും കൊണ്ടു ആവശ്യം. 11 മദ്രാസു മുഗം ഭൂമിയിൽ നിന്നു കയറുന്നതു തൊൻ കണ്ണു; അതിനു കുണ്ഠാടിനുള്ളിലുപോലെ രണ്ടു കൊന്ദമായിരുന്നു; അതു മഹാസപ്പ് എന്നപോലെ സംസാരിച്ചു. 12 അതു ഓനാമത്തെ മുഗത്തിന്റെ മുസ്നാകെ അതിന്റെ അധികാരം എല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയെയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും മരണകരമായ മുറിവു പൊറുത്തുപോയ ഓനാം മുഗത്തെ നമസ്കരിക്കുമ്പാറാക്കുന്നു. 13 അതു മനുഷ്യർ കാൺകെ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ ഇരങ്ങുമാറു വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കയും 14 മുഗത്തിന്റെ മുസ്നിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തനിക്കു ബലം കിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കാണ്ടു ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും വാളാൽ മുറിവേറ്റിട്ടും ജീവിച്ച മുഗത്തിനു പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറകയും ചെയ്യുന്നു. 15 മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമ സംസാരിക്കേണ്ടതിനും മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമരയെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ ഒക്കയും കൊല്ലിക്കേണ്ടതിനും മുഗത്തിന്റെ പ്രതിമരകു ആത്മാവിനെ കൊടുപ്പാൻ അതിനു ബലം ലഭിച്ചു. 16 അതു ചെറിയവരും വലിയവരും സന്പന്നമാരും ദരിദ്രമാരും സ്വത്രന്തമാരും ഭാസമാരുമായ എല്ലാവക്കും വലക്കേമേലോ നെറ്റിയിലോ മുട കിട്ടുമാറും 17 മുഗത്തിന്റെ പേരോ പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവന്മാരെ വാങ്ങുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്യാൻ വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു. 18 ഇവിടെ ഔന്താനംകാണ്ടു ആവശ്യം. ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മുഗത്തിന്റെ സംഖ്യ ശണിക്കേണ്ടും. അതു ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ സംഖ്യയത്രെ. അതിന്റെ സംഖ്യ അറുനുറുപത്താണു.

14 പിന്നെ തൊൻ സീയോൻമലയിൽ കുണ്ഠാടും അവനോടുകൂടെ നെറ്റിയിൽ അവൻ്റെ നാമവും പിതാവിന്റെ നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരം പേരും നില്ക്കുന്നതു കണ്ണു. 2 പെരുവൈള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും വലിയോരു ഇടിമുഴക്കംപോലെയും സ്വർത്തിൽനിന്നു ഒരു ഷേഘം കേട്ടു; തൊൻ കേടു ഷേഘം വെവണിക്കാർ വീണമീട്ടുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു. 3 അവർ സിംഹാസനത്തിനും നാലു ജീവികൾക്കും മുപ്പുമാക്കും മുസ്നാകെ ഒരു പുതിയ പാടുപാടി; ഭൂമിയിൽ നിന്നു വിലെക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരം പേക്കല്ലാതെ ആക്കും ആ പാടു പറിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 4 അവർ കന്യകമാരാകയാൽ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ. കുണ്ഠാടുപോകുന്നേംതൊക്കെയും അവർ അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു; അവരെ ദൈവത്തിനും കുണ്ഠാടിനും ആദ്യഹലമായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു

വിശേഷക്കുത്തിരിക്കുന്നു. 5 ഭോഷ്കു അവരുടെ വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ കളുകമില്ലാത്തവർ തന്നേ. 6 വേബൊരു ദുതൻ ആകാശമേഖല പറക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു; ഭൂവാസികളായ സകലജാതിയും ഗോത്രവും ഭാഷയും വംശവും ആയവരോടു അറിയിപ്പാൻ അവന്റെ പകൽ ഒരു നിത്യസുവിശ്വേഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. (അംബോസ് g166) 7 ദൈവത്തെ ദയപ്പെട്ടു അവനു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വനിതിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവകളും ഉണ്ടാക്കിയവനെ നമസ്കരിപ്പിൻ എന്നു അവൻ അത്യചൃത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 രണ്ടാമതു വേബൊരു ദുതൻ പിൻചെന്നു: വിശ്വപോതി; തന്റെ ദുർഡപ്പിന്റെ ക്രോധമദ്യം സകലജാതികളെയും കൂടിപ്പിച്ച മഹതിയാം ബാബിലോൻ വിശ്വപോതി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 മൂന്നാമതു വേബൊരു ദുതൻ അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു അത്യചൃത്തിൽ പറഞ്ഞു: മുഗത്തെത്തയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുട്ടെ ഏല്പക്കുന്നവൻ 10 ദൈവക്കോപത്തിന്റെ പാതയ്ക്കിൽ കലപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം കൂടിക്കേണ്ടിവരും; വിശുദ്ധദുതമാക്കും കൂൺതാടിനും മുന്പാകെ അശ്വിനിയുക്കും ദണ്ഡനം അനുഭവിക്കും. 11 അവരുടെ ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക എന്നെന്നേക്കും പോങ്ങും; മുഗത്തെത്തയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്കരിക്കുന്നവക്കും അതിന്റെ പേരിന്റെ മുട്ടെ ഏല്പക്കുന്ന ഏവന്നും രാവും പകല്പും ഒരു സ്വന്ധതയും ഉണ്ടാകയില്ല. (അംബ് g165) 12 ദൈവക്ലൂനയും യേശൂവികലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധമാരുടെ സഹിഷ്ണുതകൊണ്ടു ഇവിടെ ആവശ്യം. 13 ഞാൻ സ്വർത്തിക്കിന്നു ഒരു ശണ്മുകേട്ടു; അതു പറഞ്ഞു: എഴുതുക: ഇന്നുമുതൽ കത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മുത്തമാർ ഭാഗ്യവാമാർ; അതേ, അവർ തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നു വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവൃത്തി അവരെ പിന്തുടരുന്നു എന്നു ആത്മാവു പറയുന്നു. 14 പിനെ ഞാൻ വെള്ളത്തോരു മേഖവും മേഖത്തിനേൽ മനുഷ്യപുത്രനും സദ്യമനായ രൂതത്തൻ തലയിൽ പൊൻകിർിടവും കരും മുച്ചയുള്ള അരിവാളുമായി ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണു. 15 മറ്റാരു ദുതൻ ദൈവാലത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മേഖത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവനോടു: കൊയ്ത്തിനും സമയം വന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ അരിവാൾ അയച്ചു കൊയ്ക്ക; ഭൂമിയിലെ വിളവു വിളഞ്ഞുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 16 മേഖത്തിനേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അരിവാൾ ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ കൊയ്ത്തു നടന്നു. 17 മറ്റാരു ദുതൻ സ്വർത്തിലെ ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അവൻ മുച്ചയുള്ളാരു കോക്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നു. 18 തീയുടെമേൽ അധികാരമുള്ള വേബൊരു ദുതൻ യാഗപീഠത്തികൾ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മുച്ചയുള്ള കോക്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നവനോടു: ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിങ്ങെ പഴുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ മുച്ചയുള്ള കോക്കത്തി അയച്ചു മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കുല അരുക്കുക എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 19 ദുതൻ കോക്കത്തി ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിക്കുല അനുത്തു, ദൈവക്കോപത്തിന്റെ വലിയ ചക്രിൽ ഇട്ടു. 20 ചക്രു നഗരത്തിനു പുറത്തുവെച്ചു മെതിച്ചു; ചക്രിൽനിന്നു രക്തം കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം പൊങ്ങി ഇരുന്നു നാഴിക ദുരന്തതാളം ഓട്ടുകി.

15 താൻ വലുതും അതഭുതവുമായ മറ്റാരു അടയാളം സ്വർത്തിൽ കണ്ണു;

ഒടുക്കത്തെ ഏഴു ബാധയുമുള്ള ഏഴു ദുതനാരെ തനേ; അതോടുകൂടെ ദൈവക്രോധം തീന്നു. 2 തീ കലൻ പള്ളക്കടലപോലെ ഓന്നും മുഗ്രതേഠാടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ ദൈവത്തിന്റെ വിശേഷശ്രദ്ധ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു പള്ളക്കടലിനരികെ നിലക്കുന്നതും താൻ കണ്ണു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ ഭാസനായ മോശേയുടെ പാട്ടും കുഞ്ഞതാടിന്റെ പാട്ടും പാടി ചൊല്ലിയതു; സ്വർഘക്കതിയുള്ള ദൈവമായ കത്താവേ, നിന്റെ പ്രവ്യതികൾ വലുതും അതഭുതവുമായവ; സ്വർജ്ജാതികളുടെയും രാജാവേ, നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും സത്യവുമുള്ളവ. 4 കത്താവേ, ആരു നിന്റെ നാമത്തെ ദേഹപ്പടാതെയും മഹത്വപ്പെടുത്താതെയും ഇരിക്കോ? നീയല്ലോ ഏകപരിശുദ്ധന്; നിന്റെ ന്യായവിഡികൾ വിളങ്ങിവന്നതിനാൽ സകല ജാതികളും വന്നു തിരുസന്നിധിയിൽ നമസ്കരിക്കും. 5 ഇതിന്റെ ശേഷം സ്വർത്തിലെ സാക്ഷ്യകൂടാരമായ ദൈവാലയം തുറന്നതു താൻ കണ്ണു. 6 ഏഴു ബാധയുള്ള ഏഴു ദുതനാരും ശുശ്വരവും ശുശ്വരമായുള്ള ശബ്ദവസ്ത്രം ധരിച്ചും മാറ്റതു പൊൻകച്ച കെട്ടിയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുവന്നു. 7 അപ്പോൾ നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു എന്നുന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം നിറഞ്ഞ ഏഴു പൊൻകലശം ആ ഏഴു ദുതനാർക്കു കൊടുത്തു. (അം പ165)

8 ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും ശക്തിയും ഹേതുവായിട്ടു ദൈവാലയം പുകകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; ഏഴു ദുതനാരുടെ ബാധ ഏഴും കഴിയുവോളം ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ ആക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

16 നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധകലശം ഏഴും ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചുകളിവിൻ എന്നു ഒരു

മഹാ ശബ്ദം ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു ഏഴു ദുതനാരോടും പറയുന്നതു താൻ കേട്ടു. 2 ഒന്നാമത്തവൻ പോയി തന്റെ കലശം ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ മുഗ്രത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളവരും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യങ്ങൾ വല്ലാതെ ദുറ്റണം ഉണ്ടായി. 3 രണ്ടാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതു മരിച്ചവന്റെ രക്തംപോലെ ആയിത്തിന്നു; സമുദ്രത്തിലെ ജീവജന്തു ക്ഷേത്രങ്ങും ചത്തുപോയി. 4 മൂന്നാമത്തെ ദുതൻ തന്റെ കലശം നടക്കളിലും നീരുവുകളിലും ഒഴിച്ചു, അവ രക്തമായിത്തിന്നു. 5 അപ്പോൾ ജലാധിപതിയായ ദുതൻ ഇവള്ളും പറയുന്നതു താൻ കേട്ടു; ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി പലിശുശ്വരനായുള്ളാവേ, നീ ഇങ്ങനെ ന്യായം വിഡിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിമാൻ ആകുന്നു. 6 വിശുശ്വരനാരുടെയും പ്രവാചകനാരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അവക്കു രക്തം കൂടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതിനും അവർ യോഗ്യർ തനേ. 7 അവള്ളും ധാഹപീഠവും; അതേ, സ്വർഘക്കതിയുള്ള ദൈവമായ കത്താവേ, നിന്റെ ന്യായവിഡികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ എന്നു പറയുന്നതു താൻ കേട്ടു. 8 നാലാമത്തവൻ തന്റെ കലശം സുര്യനിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ തീകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ ചുടുവാൻ തകബെള്ളും അതിനും അധികാരം ലഭിച്ചു. 9 മനുഷ്യർ അത്യുഷ്ണത്താൽ വെന്നുപോയി; ഈ ബാധകളുടെമേൽ അധികാരമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ ദുഷ്ക്രിച്ചതല്ലാതെ അവനും മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ തകബെള്ളും മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 10 അഞ്ചാമത്തവൻ തന്റെ കലശം മുഗ്രത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനേൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ

അതിന്റെ രാജ്യം ഉള്ളണ്ടുപോയി. 11 അവർ കഷ്ണതനിമിത്തം നാവു കടിച്ചുംകൊണ്ടു കഷ്ണങ്ങളും വണ്ണങ്ങളും ഹേതുവാൽ സ്വർത്തിലെ ദൈവത്തെ ദുഷ്ക്ഷിതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ പ്രധാനത്തിക്കുള്ള വിട്ടു മാനസാന്തരംപെട്ടില്ല. 12 ആറാമത്തുവൻ തന്റെ കലശം യുദ്ധാത്മകസ്തവ് എന്ന മഹാനദിയിൽ ഒഴിച്ചു; കിഴക്കു നിന്നു വരുന്ന രാജാക്കന്നാക്കു വഴി ദയവേണ്ടിന്നീനു അതിലെ വെള്ളം വരിപ്പോയി. 13 മഹാസ്പൃത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും മുഗ്രത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നും കളിപ്പുവാചകന്റെ വായിൽന്നീനും തവളയെപ്പോലെ മുന്നു അശുദ്ധാത്മാകൾ പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 14 ഈ സ്വർഖത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്നാരെ സ്വർഗക്കതനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിനു കൂട്ടിച്ചേപ്പാൻ അതഭൂതങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരുടെ അടുക്കലപോക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാകൾ തന്നെ.— 15 ഞാൻ കളിപ്പുവാലെ വരും; തന്റെ ലജ്ജകാണുമാറു നന്നായി നടക്കാതിരിപ്പാൻ തന്റെ ഉടുപ്പു സുകഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.— 16 അവ അവരെ എബ്രായഭാഷയിൽ ഹംഗംഗദ്വോൻ എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തു. 17 ഏഴാമത്തുവൻ തന്റെ കലശം ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപോർഷം: സംഭവിച്ചുതീന്തു എന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവലായത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നു. 18 മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ ഭൂക്കമവും ഉണ്ടായി; ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ അത്ര വലുതായോരു ഭൂക്കമം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 19 മഹാനഗരം മുന്നംഗമായി പിരിഞ്ഞു; ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു പോയി; ദൈവക്കോപത്തിന്റെ ഫ്രോധമദ്യമുള്ള പാതയം മഹാബാബിലോനു കൊടുക്കേണ്ടതിനു അവരെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓത്തു. 20 സകലദ്വീപും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ കാണ്ണാനില്ലാതെയായി. 21 താലന്തോളം ഘനമുള്ള കല്ലായി വലിയ കനമഴ ആകാശത്തു നിന്നു മനുഷ്യരുടെ മേൽ പെയ്തു; കമ്പയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകക്കൊണ്ടു മനുഷ്യർ ആ ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ ദുഷ്ക്ഷിച്ചു.

17 പിന്ന ഏഴു കലശമുള്ള ഏഴു ഭൂതനാരിൽ രൈവൻ വന്നു എന്നോടു സംസാർിച്ചു: വരിക, ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാരോടു വേശ്യാവ്യത്തി ചെയ്തു തന്റെ വേശ്യാവ്യത്തിയുടെ മദ്യത്താൽ 2 ഭൂവാസികളെ മത്തരാക്കിയെള്ളായി പെരുവെള്ളത്തിനിന്തെ ഇരിക്കുന്ന മഹാവേശ്യരുടെ ന്രായവിധി ഞാൻ കാണ്ടിച്ചുതരം എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ എന്നെ ആത്മാവിൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അപോർഷം ഏഴു തലയും പത്തു കൊഡ്യും ഉള്ളതായി ഭൂഷണനാമങ്ങൾ നിരഞ്ഞു കടുഞ്ഞവുപെട്ടോരു മുഗ്രത്തിനേൽക്കു ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 4 ആ സ്ത്രീ ധൂമരവല്ലിയും കടുഞ്ഞവുപെട്ടു നിരവും ഉള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവെള്ളായി തന്റെ വേശ്യാവ്യത്തിയുടെ ഭേദപ്പെട്ടയും അശുദ്ധിയും നിരഞ്ഞ സ്വർണ്ണപാനപാതരം കയറിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 5 മം്മാം: മഹതിയാം ബാബിലോൻ; വേശ്യമാരുടെയും മേഖലകളുടെയും മാതാവു എന്നൊരു പേര് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ എഴുതിട്ടുണ്ടു. 6 വിശുദ്ധനാരുടെ രക്തവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളുടെ രക്തവും കൂടിച്ചു സ്ത്രീ മത്തയായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അവരെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം ആശ്വാസ്ത്രപ്പെട്ടു. 7 ഭൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു; നീ ആശ്വാസ്ത്രപ്പെടുന്നതു എന്തു? ഇള സ്ത്രീയുടെയും ഏഴു തലയും പത്തു കൊഡ്യും ഉള്ളതായി അവരെ ചുമക്കുന്ന മുഗ്രത്തിന്റെയും മം്മാം ഞാൻ പറഞ്ഞുതുരാം. 8 നീ കണ്ണ മുഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നതും

ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു കയറി നാശത്തിലേക്കു പോകുവാൻ ഇരിക്കുന്നതും ആകുന്നു; ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതും വരുവാനുള്ളതുമായ മുഗ്ധത്തെ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേര് എഴുതാതിരിക്കുന്ന ഭൂവാസികൾ കണ്ണു അതിശയിക്കും. (Abyssos 412) 9 ഇവിടെ ഇത്താന ബുദ്ധി ഉണ്ടു്; തല ഏഴും സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന ഏഴും മലയാകുന്നു. 10 അവ ഏഴും രാജാക്കന്നാരും ആകുന്നു; അഞ്ചുപേര് വീണുപോയി; ഒരുത്തൻ ഉണ്ടു്; മറ്റവൻ ഇതുവരെ വനിട്ടില്ല; വനാൽ പിനെ അവൻ കുറഞ്ഞതാനു ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലാത്തതുമായ മുഗ്ധം എടുമത്തവനും എഴുവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും തനേ; അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. 12 നീ കണ്ണ പത്തു കൊന്ദു പത്തു രാജാക്കന്നാർ; അവർ ഇതുവരെ രാജത്തും പ്രാഹിച്ചിട്ടില്ല; മുഗ്ധത്താടു ഓനിച്ചു ഒരു നാഴിക നേരത്തെക്കു രാജാക്കന്നാരേപ്പോലെ അധികാരം പ്രാഹിക്കും താനും. 13 ഇവർ ഒരേ അഭിപ്രായമുള്ളവർ; തങ്ങളുടെ ശക്തിയും അധികാരവും മുഗ്ധത്തിനു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. 14 അവർ കുണ്ടാടിനോടു പോരാടു; താൻ കത്താധികത്താവും രാജാധിരാജാവും ആകകൊണ്ടു കുണ്ടാടു തനോടുകൂടുതയുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും വിശ്വസ്തരുമായി അവരെ ജയിക്കും. 15 പിനെ അവൻ ഏനോടു പറഞ്ഞതു്: നീ കണ്ണതും വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതുമായ വെള്ളം വാംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും അതേ. 16 നീ കണ്ണ പത്തു കൊന്ദും മുഗ്ധവും വേശ്യരെ ഭ്രംഖിച്ചു ശൃംഗവും നശവുമാകി അവളുടെ മാംസം തിനുകളയും; അവളെ തീകൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 17 ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിവൃത്തിയാക്കുവോളം തന്റെ ഫിതം ചെയ്വാനും ഒരേ അഭിപ്രായം നടത്തുവാനും തങ്ങുടെ രാജത്തും മുഗ്ധത്തിനു കൊടുപ്പാനും ദൈവം അവരുടെ ഹ്യത്യയ്ക്കിൽ തോനിച്ചു. 18 നീ കണ്ണ സ്ത്രീയോ ഭൂരാജാക്കന്നാരുടെ മേൽ രാജത്തുമുള്ള മഹാന്ദരം തനേ.

18 അനന്തരം ഞാൻ വലിയ അധികാരമുള്ള മറ്റാരു ഭൂതൻ സ്വർത്തിൽനിന്നു

ഇരിങ്ങുന്നതു കണ്ണു; അവരെ തേജസ്സിനാൽ ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു. 2 അവൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു്: വീണുപോയി: മഹതിയാം ബാണിലോൻ വീണുപോയി; ദുംഭത്തേങ്ങളുടെ പാപ്പിടവും സകല അശുഖ്യാത്മാകളുടെയും തടവും അശുഖ്യിയും അപേപ്പുമുള്ള സകലപക്ഷികളുടെയും തടവുമായിത്തീർന്നു. 3 അവളുടെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ ഫ്രോധമദ്യം സകലജാതികളും കൂടിച്ചു; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്നാർ അവളാടു വേശ്യാസാധം ചെയ്കയും ഭൂമിയിലെ വ്യാപാർികൾ അവളുടെ പുള്ളിപ്പേരു ആധിക്യത്താൽ സന്പന്നരാകയും ചെയ്തു. 4 വേരോരു ശബ്ദം സ്വർത്തിൽ നിന്നു പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു്: എൻ്റെ ജനമായുള്ളാരെ, അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാക്കാതെയും അവളുടെ ബാധകളിൽ ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ അവളെ വിട്ടു പോരുവിൻ. 5 അവളുടെ പാപം ആകാശത്തൊളം കുന്നിച്ചിറിക്കുന്നു; അവളുടെ അകൃത്യം ദൈവം ഓത്തിട്ടുമുണ്ടു്. 6 അവർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ അവർക്കു പകരം ചെയ്വിൻ; അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തകബൈണ്ണം അവർക്കു ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ; അവർ കലക്കിത്തന പാനപാത്രത്തിൽ അവർക്കു ഇരട്ടി കലക്കിക്കൊടുപ്പിൻ; 7 അവർ തന്നെത്താൻ മഹത്തുപെടുത്തി പുള്ളിച്ചേടതോളം അവർക്കു പീഡയും ദുഃഖവും കൊടുപ്പിൻ. രാജത്തിയായിട്ടു ഞാൻ ഇരിക്കുന്നു;

ഞാൻ വിധവയല്ല; ദുഃഖം കാണിക്കയുമില്ല എന്നു അവൾ ഹ്യദയംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 8 അതുനിമിത്തം മരണം, ദുഃഖം, കഷാമം എന്നിങ്ങനെന അവളുടെ ബാധകൾ ഒരു ദിവസത്തിൽ തന്നെ വരും; അവളെ തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളയും; അവളെ ന്യായം വിധിച്ച ദൈവമായ കർത്താവു ശക്തന്മല്ലോ. 9 അവളോടു കൂടെ വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു പുജേച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂതാജാക്കനാർ അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു ദുരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ പുക കാണുമ്പോൾ അവളെച്ചാല്ലി കരണ്ടും മാറ്റത്തിപ്പുകൊണ്ടു: 10 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമായ ബാബിലോനേ, ബലമേറിയ പട്ടണമേ, ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നിന്റെ ന്യായവിധി വന്മല്ലോ എന്നു പറയും 11 ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, രത്നം, മുത്തു, നേരിയ തുണി, ധൂമ വസ്ത്രം, പട്ടം, കടുഞ്ഞുവപ്പും, ചന്ദനത്തരങ്ങൾ, 12 ആനന്ദാബ്യകൊണ്ടുള്ള സകലവിധ സാമാനങ്ങൾ, വിലയേറിയ മരവും പിച്ചുള്ളും ഇരിസ്യും മന്മരക്കല്ലുംകൊണ്ടുള്ള ഓരോ സാമാനം, 13 ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർം, മുരു, കുന്തുരുക്കം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ, നേരിയ മാവു, കോതന്പു, കനുകകാലി, ആട്ടു, കുതിര, രമം, മാനുഷദേഹം, മാനുഷപ്രാണൻ എന്നി ചരക്കു ഇനി ആരും വാങ്ങായ്ക്കയാൽ അവളെച്ചാല്ലി കരണ്ടു ദുഃഖിക്കുന്നു. 14 നീ കൊതിച്ചു കായ്ക്കനിയും നിനെ വിട്ടുപോയി; സ്വാദും ശോദയും ഉള്ളതെല്ലാം നിനക്കു ഇല്ലാതെയായി; നീ ഇനി അവയെ തീക്കല്ലു കാണുകയില്ല. 15 ഇന്ന വകകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു അവളാൽ സന്പന്നരായവർ അവർക്കുള്ള പീഡ ദേഹപ്പെട്ടു ദുരത്തുനിന്നു: 16 അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമേ, നേരിയ തുണിയും ധൂമവള്ളവും കടുഞ്ഞുവപ്പും ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞതവളേ, ഇതേവലിയ സന്പത്തു ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നശിച്ചുപോയമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു കരണ്ടു ദുഃഖിക്കു. 17 എത്തു മാലുമിയും ഓരോ ദിക്കിലേക്കു കപ്പലേറി പോകുന്ന ഏവന്നും കപ്പല്ലക്കാരും കടലിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരോകയും 18 ദുരത്തുനിന്നു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ പുക കണ്ടു: മഹാനഗരത്തോടു തുല്യമായ നഗരം ഏതു എന്നു നിലവിലിച്ചുപറിഞ്ഞു. 19 അവർ തലയിൽ പുഴി വാതിയിട്ടുകൊണ്ടു: അയ്യോ, അയ്യോ, കടലിൽ കപ്പലുള്ളവർക്കു എല്ലാം തന്റെ ഏഴുമുക്കുത്താൽ സന്പത്തു വർദ്ധിച്ചു മഹാനഗരം ഒരു മൺിക്കുറുക്കൊണ്ടു നശിച്ചു പോയമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു കരണ്ടും ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു നിലവിലിച്ചു. 20 സ്വർഗ്ഗമേ, വിശുദ്ധമാരും അപ്പോസ്റ്റലത്താരും പ്രവാചകരാരുമായുള്ളാരെ, ദൈവം അവളോടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തിയതുകൊണ്ടു അവളെച്ചാല്ലി ആനന്ദപ്പിൻ. 21 പിനെ ശക്തനായോരു ദുതൻ തിരിക്കല്ലോ വലുതായോരു കല്ലു എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞതു പറഞ്ഞതു: ഇങ്ങിനെ ബാബിലോൺ മഹാനഗരത്തെ ഹേമത്രേതാട എറിഞ്ഞതുകളയും; ഇനി അതിനെ കാണുകയില്ല. 22 വൈണികമാർ, വാദ്യകാരർ, കുഴലുത്തുകാർ, കാഹിളകാർ എന്നിവരുടെ സ്വരം നിന്നിൽ ഇനി കേൾക്കയില്ല; യാതൊരു കൈഞ്ഞലപ്പണിയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ശില്പിയെയും നിന്നിൽ ഇനി കാണുകയില്ല; തിരികല്ലീം ഒച്ച ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല. 23 വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചും ഇനി നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കയില്ല; മനവാളണ്ണയും മനവാട്ടിയും സ്വരം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല; നിന്റെ വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുകൾ ആയിരുന്നു; നിന്റെ കഷ്ടങ്ങളാൽ സകലജാതികളും

വൾക്കരികപ്പെട്ടിരുന്നു. 24 പ്രവാചകനാരുടെയും വിശുദ്ധമാരുടെയും ഭൂമിയിൽവെച്ചു കൊന്നുകളെത്തു എല്ലാവരുടെയും രക്തം അവളിൽ അല്ലോ കണ്ടതു.

19 അനന്തരം ഞാൻ സ്വർത്തിൽ വലിയോരു പുരുഷാരത്തിന്റെ മഹാഖ്യാപംപോലെ കേട്ടതു്: എല്ലുല്ലായുാ! രക്ഷയും മഹത്യവും ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിനുള്ളതു്.

2 വേശ്യാവ്യത്തികൊണ്ടു ഭൂമിയെ വഷളാക്കിയ മഹാവേശ്യക്കു അവൻ ശിക്ഷ വിധിച്ചു തന്റെ ഭാസമാരുടെ രക്തം അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിച്ചു പ്രതികാരം ചെയ്ക്കൊണ്ടു അവൻ ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ. 3 അവൻ പിന്നുയും: എല്ലുല്ലായുാ! അവളുടെ പുക എന്നെന്നേക്കും പൊങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

(അംഗ 4165) 4 ഇരുപത്തുനാലു മുപ്പുനാരും നാലു ജീവികളും: ആമേൻ, എല്ലുല്ലായുാ!

എന്നു പറഞ്ഞു സിംഹാസനത്തിൽ ഇതിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വീണ്ടും നമസ്കരിച്ചു. 5

നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ സകലദാസമാരും ക്രതമാരുമായി ചെറിയവരും വലിയവരും ആയുള്ളാരെ, അവനെ വാഴ്ത്തുവിൻ്റെ എന്നു പറയുന്നോരു ശബ്ദം സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു.

6 അപ്പോൾ വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും തക്കത്ത് ഇടിമുഖക്കംപോലെയും ഞാൻ കേട്ടതു്; എല്ലുല്ലായുാ! സ്വർഗ്ഗക്കിയുള്ള നമ്മുടെ ദൈവമായ കത്താവു രാജത്യം ഏറ്റിരിക്കുന്നു.

7 നാം സന്നോധിച്ചു ഉള്ളസിച്ചു അവനു മഹത്യം കൊടുക്കുക; കൂൺതാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവള്ളോ; അവൻ കാന്തയും തന്നെത്താൻ രൂക്ഷിയിരിക്കുന്നു.

8 അവർക്കു ശുദ്ധവും ശുദ്ധവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം ധരിപ്പാൻ കൂപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ വിശേഷവസ്ത്രം വിശുദ്ധമാരുടെ നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നേ.

9 പിന്നു അവൻ എന്നോടു്: കൂൺതാടിന്റെ കല്യാണസദ്യക്കു ക്ഷണികപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാനാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവചനം എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിനു അവൻ കാല്പക്കൽ വീണ്ടു്; അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു്: അതരുതു്; ഞാൻ നിനക്കും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള നിന്റെ സഹോദരനാക്കും സഹഭ്യതയുണ്ടെന്നു; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യമോ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അനന്തരം സ്വർം തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു്; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി; അതിനേക്കൽ ഇതിക്കുന്നവനു വിശ്രൂതിക്കും സത്യവാനും എന്നും പേര്. അവൻ നീതിയോടെ വിധിക്കയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. 12 അവൻ കണ്ണു് അശിഖ്യാല; തലയിൽ അനേകം രജമുടികൾ; എഴുതീടുള്ള ഒരു നാമവും അവനുണ്ടു്; അതു അവന്നല്ലാതെ ആക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. 13 അവൻ രക്തം തളിച്ചു ഉടപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനു ദൈവവചനം എന്നു പേര് പറയുന്നു. 14 സ്വർത്തിലെ സൈന്യം നിമ്മലവും ശുദ്ധവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 15 ജാതിക്കാളെ വെട്ടുവാൻ അവൻ വായിൽ നിന്നു മുച്ചയുള്ളവാൾ പുറപ്പെടുന്നു; അവൻ ഇരിസ്യുകോൽ കൊണ്ടു അവരെ മേയ്ക്കും; സ്വർഗ്ഗക്കിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കോപവും ക്രോധവുമായ മദ്യത്തിന്റെ ചക്കു അവൻ മെതിക്കുന്നു. 16 രാജാധിരാജാവും കത്താധികത്താവും എന നാമം അവൻ ഉടപ്പിനേലവും തുടമേലവും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17 ഒരു ആത്മൻ സുംഗിൽ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു്; അവൻ ആകാശമലേഡ്യ പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികളോടും:

18 രാജാക്കന്നാരുടെ മാംസവും സഹസ്രാധിപനാരുടെ മാംസവും വീരന്നാരുടെ മാംസവും കുതിരകളുടെയും കുതിരപ്പുറത്തിർക്കുന്നവരുടെയും മാംസവും സ്വത്രന്നനാരും ദാസന്നാരും ചെറിയവരും വലിയവരുമായ എല്ലാവരുടെയും മാംസവും തിന്നാൻ മഹാദൈവത്തിന്റെ അത്താഴത്തിനു വന്നു കുടുമ്പിൽ എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19 കുതിരപ്പുറത്തിൽക്കുന്നവനോടും അവരെ ദാസന്നാരും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മുഗ്രവും ഭൂരാജാക്കന്നാരും അവരുടെ ദാസന്നങ്ങളും ഒന്നിച്ചു വന്നു കൂടിയതു ഞാൻ കണ്ണു. 20 മുഗ്രത്തെയും അതിന്റെ മുഖാകെ താൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു മുഗ്രത്തിന്റെ മുടേ ഏല്ലിക്കയും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിപ്പിക്കയും ചെയ്ത കളളപ്രവാചകനെയും പിടിച്ചു കെട്ടി ഇരുവരെയും ഗണകം കത്തുന്ന തീപ്പായ്ക്കയിൽ ജീവനോടെ തള്ളിക്കളെന്നു. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 ശേഷിച്ചവരെ കുതിരപ്പുറത്തിൽക്കുന്നവൻ്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാൾക്കാണ്ണു കൊന്നു അവരുടെ മാംസം തിന്നു സകല പക്ഷികൾക്കും തുപ്പതിവന്നു.

20 അനന്തരം ഒരു ദുതൻ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ണു സൃഷ്ടത്തിൽ നിന്നു ഇരഞ്ഞുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു. (Abyssos g12) 2 അവൻ പിശാച്ചു സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമായ മഹാസ്പത്രതു പിടിച്ചു ആയിരം ആഞ്ചേരക്കു ചങ്ങലയിട്ടു. 3 ആയിരം ആണ്ണു കഴിയുവോളം ജാതികളെ വണ്ണിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ അഗാധത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു അടച്ചുപെടുകയും മിതെ മുദ്രയിട്ടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം അവനെ അല്പകാലത്തേക്കു അഴിച്ചു വിഡേണ്ടതാക്കുന്നു. (Abyssos g12) 4 ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ണു; അവയിൽ ഇരിക്കുന്നവക്കു ന്യായവിധിയുടെ അധികാരം കൊടുത്തു; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല ചേറിക്കപ്പെട്ടവരും മുഗ്രത്തെയോ അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതിരുന്നവരും നെറ്റിയിലും കൈമേലും അതിന്റെ മുടേ കൈകൊള്ളാതിരുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ണു; അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ണു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി വാണ്ണു. 5 മരിച്ചവർിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ണു കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല. 6 ഈതു ഓനാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം. ഓനാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പകുള്ളവൻ ദേശവാനും വിശ്വാസനും ആകുന്നു; അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിനു അധികാരം ഇല്ല; അവർ ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും പുരോഹിതമാരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം ആണ്ണു വാഴും. 7 ആയിരം ആണ്ണു കഴിയുവോണ്ടോ സാത്താനെ തടവിൽ നിന്നു അഴിച്ചുവിട്ടും. 8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കിലുമുള്ള ജാതികളായി സംബന്ധിതിൽ കടല്ലുറത്തെ മണൽപോലെയുള്ള ഗോഗ്, മാഗോഗ് എന്നവരെ തുല്യതയിനായി കൂട്ടിച്ചേരേണ്ടതിനു വർഷികരിപ്പാൻ പുറപ്പെടും. 9 അവർ ഭൂമിയിൽ പരക്കെ ചെന്നു വിശുദ്ധനാരുടെ പാളയത്തെയും പ്രിയനഗരത്തെയും വളയും; എന്നാൽ ആകാശത്തു നിന്നു തീ ഇരഞ്ഞി അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. 10 അവരെ വഞ്ചിച്ച പിശാചിനെ മുഗ്രവും കളളപ്രവാചകനും കിടക്കുന്ന ഗണകത്തീപ്പായ്ക്കയിലേക്കു തള്ളിയിട്ടും; അവർ എന്നെന്നേക്കും രാപ്പകൽ ദണ്ഡനം സഹിക്കേണ്ടിവരും. (അം g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ഞാൻ വലിയോരു വെള്ളസിംഹാസനവും അതിൽ ശൈത്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണു; അവൻറെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും ആകാശവും ഓടിപ്പോയി;

അവരെ പിന്ന കണ്ടില്ല. 12 മരിച്ചവർ ആബാലവും സിംഹാസനത്തിൽ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു; ജീവൻ്റെ പുസ്തകം എന്ന മരാരു പുസ്തകവും തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിനു ഒരുവണ്ണം മരിച്ചവക്കു അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കുടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. 13 സമുദ്രം തന്നില്ലെങ്കിൽ മരിച്ചവരെ ഏലിച്ചുകൊടുത്തു; മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലും മരിച്ചവരെ ഏലിച്ചുകൊടുത്തു; ഓരോരുത്തനു അവനവൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കുടുത്ത വിധി ഉണ്ടായി. (Hadēs g86) 14 മരണത്തെയും പാതാളത്തെയും തീപ്പായ്ക്കയിൽ തളളിയിട്ടും; ഈ തീപ്പായ്ക്ക രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരേഴുതിക്കാണാതെ ഏവനെയും തീപ്പായ്ക്കയിൽ തളളിയിട്ടും. (Limnē Pyr g3041 g4442)

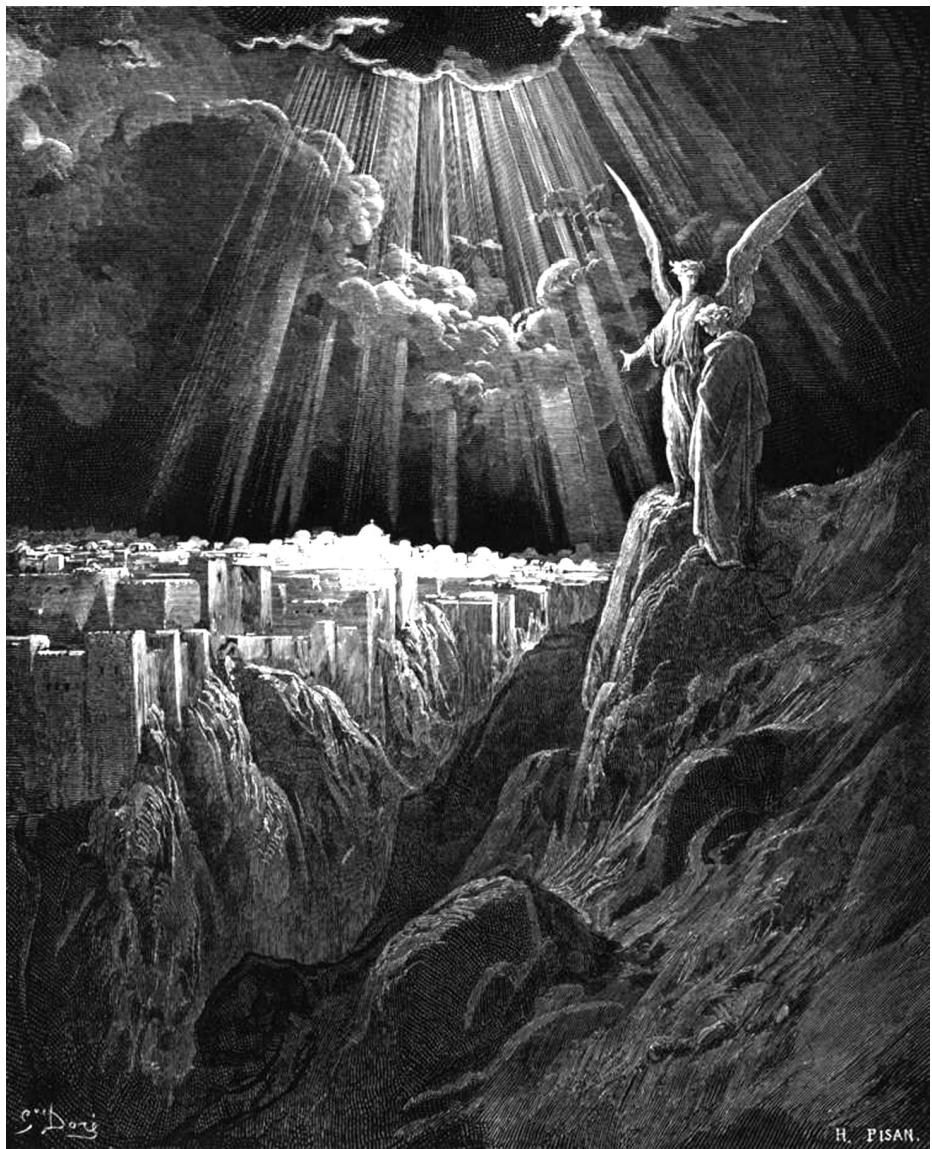
21 ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു; ഓന്നാമത്തെ ആകാശവും ഓന്നാമത്തെ ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി; സമുദ്രവും ഇനി ഇല്ല. 2 പുതിയ ദൈരുഗലേം എന വിശ്വഭഗവാനും ഭർത്താവിനും അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുജീ സ്വർത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നെ, ഇരങ്ങുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. 3 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശഖും പറയുന്നതായി ഞാൻ കേടുതും ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടു ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടു വനിക്കും; അവൻ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടു ഇരിക്കും. 4 അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളിയും. 5 ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടത്തും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ഓന്നാമത്തെതു കഴിഞ്ഞുപോയി; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ; ഇതാ, ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു എന്നു അരുളിച്ചേയ്യതു. എഴുതുക, ഈ പചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു. 6 പിന്നെയും അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചേയ്യത്തു; സംഭവിച്ചതിന്റും; ഞാൻ അല്പമായും ഓമേശയും ആദിയും അനവും ആകുന്നു; ദാഹിക്കുന്നവനും ഞാൻ ജീവനീരുവിൽ നിന്നു സൗജന്യമായി കൊടുക്കും. 7 ജയിക്കുന്നവനും ഇതു അവകാശമായി ലഭിക്കും; ഞാൻ അവനു ദൈവവും അവൻ എനിക്കു മകനുമായിരിക്കും. 8 എന്നാൽ ഭീരുകൾ, അവിശ്വാസികൾ, അരീക്കപ്പെട്ടുവർ, കുലപാതകക്കാർ, ഭൂന്തപ്പുക്കാർ, കഷ്ടക്കാർ, സിംഖാരാധികൾ എന്നിവക്കും ഭോഷ്കുപറയുന്ന ഏവക്കും ഉള്ള ഓഹരി തീയും ഗധകവും കത്തുന്ന പോയ്ക്കയിലഭ്രതു; അതു രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 അന്ത്യബാധ എഴും നിരന്തര എഴു കലശം ഉണ്ടായിരുന്ന എഴു ദുതമാരിൽ രൂത്തന്നെ വന്നു എന്നോടു; വരിക, കുഞ്ഞാടിന്റെ കാന്തയായ മണവാട്ടിയെ കാണിച്ചുതരം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ എന്നെ ആത്മവിവശതയിൽ ഉയന്നോരു വമലയിൽ കൊണ്ടുപോയി, ദൈരുഗലേമെന്ന വിശ്വഭഗവാനും സ്വർത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നെ, ദൈവത്തേജസ്സുള്ളതായി ഇരങ്ങുന്നതു കാണിച്ചുതന്നു. 11 അതിന്റെ ജോതിസ്സു ഏറ്റവും വിലയേറിയ രത്തതിനു തുല്യമായി സ്പർശിക്കസ്ഥിതയുള്ള സുംഖകാന്തംപോലെ ആയിരുന്നു. 12 അതിനു പൊക്കമുള്ള വമതിലും പ്രതിബന്ധം ശോപുരവും ശോപുരങ്ങളിൽ പ്രതിബന്ധം ദുതമാരും ഉണ്ടു; യിസായേൽമകളുടെ പ്രതിബന്ധം ശോപുരവും പ്രതിബന്ധം, തെക്കു മുന്നു ശോപുരം, പടിഞ്ഞാറു മുന്നു ശോപുരം, വടക്കു മുന്നു ശോപുരം, തെക്കു മുന്നു ശോപുരം, പടിഞ്ഞാറു മുന്നു ശോപുരം, 14

നഗരത്തിന്റെ മതിലിനു പറ്റണ്ടു അടിസ്ഥാനവും അതിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ പറ്റണ്ടു അപ്പാസ്തലമാരുടെ പറ്റണ്ടു പേരും ഉണ്ടു്. 15 എന്നോടു സംസാർച്ചവനു നഗരത്തെയും അതിന്റെ ശോപുരങ്ങളെയും മതിലിനെയും അളക്കേണ്ടതിനു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അളവുകേകാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 16 നഗരം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു; അതിന്റെ വീതിയും നീളവും സമം. അളവുകേകാൽക്കാണ്ടു അവൻ നഗരത്തെ അളന്നു, ആയിരത്തിരുന്നുവു നാശിക കണ്ടു; അതിന്റെ നീളവും വീതിയും ഉയരവും സമം തനേ. 17 അതിന്റെ മതിൽ അളന്നു; മനുഷ്യന്റെ അളവിനു എന്നുവെച്ചാൽ ദുതന്റെ അളവിനു തനേ, നൃത്രിനാല്പുത്തിനാലു മുഴം ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 മതിലിന്റെ പണി സൃംകാന്തവും നഗരം സ്വാച്ചസ്ഥടിക്കത്തിനൊന്നതെ തകവും ആയിരുന്നു. 19 നഗരമതിലിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകല രതാവുംകൊണ്ടു അലകൾച്ചിരിക്കുന്നു; ഓനാം അടിസ്ഥാനം സൃംകാന്തം രണ്ടാമതേതതു നീലരതാം, മുന്നാമതേതതു മാണിക്യം, നാലാമതേതതു മരതകം, 20 അഞ്ചാമതേതതു നവവർണ്ണി, ആറാമതേതതു ചുവപ്പുകല്ലു; ഏടാമതേതതു പിതരതാം, ഏടാമതേതതു ഗ്രാമേദകം, ഒപ്പതാമതേതതു പുഷ്പരാഗം, പത്രതാമതേതതു വൈശ്വര്യം, പതിനൊന്നാമതേതതു പത്രരാഗം, പറ്റണ്ഡാമതേതതു സുഗസിരതാം. 21 പറ്റണ്ഡു ശോപുരവും പറ്റണ്ഡു മുത്തു; ഓരോ ശോപുരം ഓരോ മുത്തുകൊണ്ടുള്ളതുകും നഗരത്തിന്റെ വീമി സ്വാച്ചസ്ഥടിക്കത്തിനു തുല്യമായ തകവും ആയിരുന്നു. 22 മനിരം അതിൽ കണ്ടില്ല; സർശക്കിയുള്ള ദൈവമായ കത്താവും കുഞ്ഞാടും അതിന്റെ മനിരം ആകുന്നു. 23 നഗരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പാൻ സൃംഗും ചട്ടനും ആവശ്യമില്ല; ദൈവത്തേജസ്സു അതിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു; കുഞ്ഞാടു അതിന്റെ വിളക്കു ആകുന്നു. 24 ജാതികൾ അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കും; ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്നാർ തങ്ങളുടെ മഹത്വം അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 25 അതിന്റെ ശോപുരങ്ങൾ പകൽക്കാലത്തു അടുക്കുകയില്ല; രാത്രി അവിടെ ഇല്ലപ്പോ. 26 ജാതികളുടെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 27 കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ അശുഖമായതു യാതൊന്നും മേളച്ചതയും ഭോഷ്ക്കും പ്രവത്തിക്കുന്നവൻ ആരും അതിൽ കടകയില്ല.

22 വീമിയുടെ നടവിൽ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ

നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതായി പള്ളക്കുപോലെ ശുദ്ധമായ ജീവജലനദിയും അവൻ എന്ന കാണിച്ചു. 2 നദിക്കു ഇക്കരെയും അക്കരെയും ജീവവുകൾ ഉണ്ടു്; അതു പറ്റണ്ഡുവിധം മഹം കായിച്ചു മാസാതോരും അതതു മഹം കൊടുക്കുന്നു; വ്യക്ഷത്തിന്റെ ഇല ജാതികളുടെ രോഗശാന്തിക്കു ഉതകുന്നു. 3 യാതൊരു ശാപവും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും; അവൻ ദാസന്നാർ അവനെ ആരാധിക്കും. 4 അവർ അവൻ മുഖംകൊണ്ടു്; അവൻ നാമം അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കും. 5 ഇനി രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവമായ കത്താവു അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമോ സൃംഗം വെളിച്ചമോ അവക്കു ആവശ്യമില്ല. അവർ എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്നാരായിരിക്കും. (ശാഖ 4165) 6 പിന്ന അവൻ എന്നോടു് ഇള വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു; പ്രവാചകമാരുടെ ആത്മാക്കളുടെ ദൈവമായ കത്താവു വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതു തന്റെ ദാസന്നാക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ തന്റെ ദുതനെ

അയച്ചു 7 ഇതാ, എന്നാൻ വേഗത്തിൽ വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഇതു കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തതു യോഹനാൻ എന്ന എന്നു തന്നേ. കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്തതേണ്ടം അതു എന്നിക്കു കാണിച്ചുതന്ന ദുതന്റെ കാൽക്കൽ എന്ന് വീണു നമസ്കരിച്ചു. 9 എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു: അതരുതു: എന്ന നിംഗളിയും നിംഗൾ സഹോദരമാരായ പ്രവാചകമാരുടെയും ഈ പുസ്തകത്തിലെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവരുടെയും സഹഭ്യത്യന്തേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ പിന്നെയും എന്നോടു പറഞ്ഞതു: സമയം അടുത്തിരിക്കയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം മുദ്രയിടരുതു. 11 അനീതിചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അനീതി ചെയ്യരു; അഴുകുള്ളവൻ ഇനിയും അഴുക്കാടരു; നീതിമാൻ ഇനിയും നീതിചെയ്യരു; വിശ്വലൻ ഇനിയും തന്നെ വിശ്വലീകരിക്കരു. 12 ഇതാ, എന്നാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തന്നും അവനവൻ്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവള്ളും കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എന്റെ പകൽ ഉണ്ടു. 13 എന്ന അപ്പമയും ഓമേഗയും ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തെവന്നും ആദിയും അന്തവും ആകുന്നു. 14 ജീവൻ്റെ വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധികാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനും ഗ്രാപുരങ്ങളിൽ കൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാനാർ. 15 നായ്ക്കലും കഷുദ്രക്കാരും ദുന്ദപ്പുകാരും കുലപാതകമാരും ബിംബാരാധികളും ദോഷകിൽ പ്രിയപ്പെടുകയും അതിനെ പ്രവത്തികയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും പുറത്തു തന്നേ. 16 യേശു എന്ന എന്ന സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോടു ഇതു സാക്ഷീകരിപ്പാൻ എന്റെ ദുതനെ അയച്ചു; എന്ന അവിഭിന്നേ വേരും വംശവും ശുദ്ധമായ ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു. 17 വരിക എന്നു ആത്മാവും മനവാടിയും പരയുന്നു; കേൾക്കുന്നവും: വരിക എന്നു പരയരു; അഹിക്കുന്നവൻ വരരു; ഇപ്പിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സൗജന്യമായി വാങ്ങരു. 18 ഈ പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും എന്ന സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്നെന്നാൽ: അതിനോടു ആരാക്കിലും കൂട്ടിയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ബാധകളെ ദൈവം അവനു വരുത്തു. 19 ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ പചനത്തിൽ നിന്നു ആരാക്കിലും വല്ലതും നീക്കിക്കളെന്നൊരു ഇതു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവ്യക്ഷത്തിലും വിശ്വലുനഗരത്തിലും അവനുള്ള അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളെയും. 20 ഇതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ: അതേ, എന്ന വേഗം വരുന്നു എന്നു അരുളിച്ചേയ്യുന്നു; ആമേൻ, കത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ, 21 കത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂപ് നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ട; ആമേൻ.

പുതിയ തെരുവലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭേദാവിനായി അലങ്കിച്ചിട്ടുള്ള
മണവാടിരയപ്പോലെ രൈങ്കി സ്വർത്തനിൽനിന്നു, ദൈവസനിധിയിൽനിന്നു
തനേ, ഇരഞ്ഞുന്നതും എന്നാൻ കണക്ക്. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശസ്ത്രം
പറയുന്നതായി എന്നാൻ കേടുതു: ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം;
അവാൻ അവരോടുകൂടെ വന്നിക്കും; അവർ അവരെ ജനമായിരിക്കും;
ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.

വെളിപാട് 21:2-3

അനിയൻ ഗ്രന്ഥാലോറ്റ്

മലയാളം at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

ഏയോസറി

മലയാളം at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ദ്രോസറി +

AionianBible.org/Bibles/Malayalam---Malayalam-Bible-1910/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ലുക്കേഡാൻ 8:31
രോമർ 10:7
വെള്ളിപാട് 9:1
വെള്ളിപാട് 9:2
വെള്ളിപാട് 9:11
വെള്ളിപാട് 11:7
വെള്ളിപാട് 17:8
വെള്ളിപാട് 20:1
വെള്ളിപാട് 20:3

aīdios

രോമർ 1:20
യൂദ 1:6

aiōn

മത്തായി 12:32
മത്തായി 13:22
മത്തായി 13:39
മത്തായി 13:40
മത്തായി 13:49
മത്തായി 21:19
മത്തായി 24:3
മത്തായി 28:20
മർക്കോറാൻ 3:29
മർക്കോറാൻ 4:19
മർക്കോറാൻ 10:30
മർക്കോറാൻ 11:14
ലുക്കേഡാൻ 1:33
ലുക്കേഡാൻ 1:55*
ലുക്കേഡാൻ 1:70*
ലുക്കേഡാൻ 16:8
ലുക്കേഡാൻ 18:30
ലുക്കേഡാൻ 20:34
ലുക്കേഡാൻ 20:35
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 6:51
യോഹന്നാൻ 6:58
യോഹന്നാൻ 8:35
യോഹന്നാൻ 8:51
യോഹന്നാൻ 8:52
യോഹന്നാൻ 9:32
യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 11:26
യോഹന്നാൻ 12:34
യോഹന്നാൻ 13:8
യോഹന്നാൻ 14:16

അപ്പു. പ്രവ്യതികൾ 3:21
അപ്പു. പ്രവ്യതികൾ 15:18
രോമർ 1:25
രോമർ 9:5
രോമർ 11:36
രോമർ 12:2
രോമർ 16:27
1 കൊരിന്തുർ 1:20
1 കൊരിന്തുർ 2:6
1 കൊരിന്തുർ 2:7
1 കൊരിന്തുർ 2:8
1 കൊരിന്തുർ 3:18
1 കൊരിന്തുർ 8:13
1 കൊരിന്തുർ 10:11
2 കൊരിന്തുർ 4:4
2 കൊരിന്തുർ 9:9
2 കൊരിന്തുർ 11:31
ഗലാത്യർ 1:4
ഗലാത്യർ 1:5
എഫെസർ 1:21
എഫെസർ 2:2
എഫെസർ 2:7
എഫെസർ 3:9
എഫെസർ 3:11
എഫെസർ 3:21
എഫെസർ 6:12
ഫിലിപ്പുർ 4:20
കൈലഭാസ്സുർ 1:26
1 തിമോസമദയാൻ 1:17
1 തിമോസമദയാൻ 6:17
2 തിമോസമദയാൻ 4:10
2 തിമോസമദയാൻ 4:18
തിരേതാൻ 2:12
എബ്രായർ 1:2
എബ്രായർ 1:8
എബ്രായർ 5:6
എബ്രായർ 6:5
എബ്രായർ 6:20
എബ്രായർ 7:17
എബ്രായർ 7:21
എബ്രായർ 7:24
എബ്രായർ 7:28
എബ്രായർ 9:26
എബ്രായർ 11:3
എബ്രായർ 13:8
എബ്രായർ 13:21
1 പരതാൻ 1:23
1 പരതാൻ 1:25
1 പരതാൻ 4:11
1 പരതാൻ 5:11
2 പരതാൻ 3:18
1 ഫോഹന്നാൻ 2:17
2 ഫോഹന്നാൻ 1:2*
യൂദ 1:13
യൂദ 1:25
ബെള്ളിപാട് 1:6
ബെള്ളിപാട് 1:18
ബെള്ളിപാട് 4:9
ബെള്ളിപാട് 4:10
ബെള്ളിപാട് 5:13
ബെള്ളിപാട് 7:12
ബെള്ളിപാട് 10:6*
ബെള്ളിപാട് 11:15
ബെള്ളിപാട് 14:11
ബെള്ളിപാട് 15:7
ബെള്ളിപാട് 19:3
ബെള്ളിപാട് 20:10
ബെള്ളിപാട് 22:5
മത്തായി 18:8
മത്തായി 19:16
മത്തായി 19:29
മത്തായി 25:41
മത്തായി 25:46
മർക്കോറാൻ 3:29
മർക്കോറാൻ 10:17
മർക്കോറാൻ 10:30
ലുക്കേഡാൻ 10:25
ലുക്കേഡാൻ 16:9
ലുക്കേഡാൻ 18:18
ലുക്കേഡാൻ 18:30
യോഹന്നാൻ 3:15
യോഹന്നാൻ 3:16
യോഹന്നാൻ 3:36
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 4:36
യോഹന്നാൻ 5:24
യോഹന്നാൻ 5:39
യോഹന്നാൻ 6:27
യോഹന്നാൻ 6:40
യോഹന്നാൻ 6:47
യോഹന്നാൻ 6:54
യോഹന്നാൻ 6:68

யോഹനനാൻ 10:28
യോഹനനാൻ 12:25
യോഹനനാൻ 12:50
യോഹനനാൻ 17:2
യോഹനനാൻ 17:3
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 13:46
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 13:48
റോമർ 2:7
റോമർ 5:21
റോമർ 6:22
റോമർ 6:23
റോമർ 16:25
റോമർ 16:26
2 കൊവിംഗ്യർ 4:17
2 കൊവിംഗ്യർ 4:18
2 കൊവിംഗ്യർ 5:1
ഗലാത്യർ 6:8
2 തെസ്ലോവാനിക്യർ 1:9*
2 തെസ്ലോവാനിക്യർ 2:16
1 തിരുമാമദരയാൻ 1:16
1 തിരുമാമദരയാൻ 6:12
1 തിരുമാമദരയാൻ 6:16
2 തിരുമാമദരയാൻ 1:9
2 തിരുമാമദരയാൻ 2:10
തീരത്താന് 1:2
തീരത്താന് 3:7
ഫിലോമാൻ 1:15
എബ്രായർ 5:9
എബ്രായർ 6:2
എബ്രായർ 9:12
എബ്രായർ 9:14
എബ്രായർ 9:15
എബ്രായർ 13:20
1 പദ്മാന് 5:10
2 പദ്മാന് 1:11
1 യോഹനനാൻ 1:2
1 യോഹനനാൻ 2:25
1 യോഹനനാൻ 3:15
1 യോഹനനാൻ 5:11
1 യോഹനനാൻ 5:13
1 യോഹനനാൻ 5:20
യുദ 1:7
യുദ 1:21
വെളിപാട് 14:6

eleēsē

റോമർ 11:32

Geenna

മത്തായി 5:22
മത്തായി 5:29
മത്തായി 5:30
മത്തായി 10:28
മത്തായി 18:9
മത്തായി 23:15
മത്തായി 23:33
മർക്കാന് 9:43*

മർക്കാന് 9:45*

മർക്കാന് 9:47
ലുക്കാന് 12:5
യാക്കോബ് 3:6

Hadēs

മത്തായി 11:23
മത്തായി 16:18
ലുക്കാന് 10:15
ലുക്കാന് 16:23
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 2:27
അപ്പു. പ്രവൃത്തികൾ 2:31
1 കൊതിനുൾ 15:55
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 6:8
വെളിപാട് 20:13
വെളിപാട് 20:14

Limnē Pyr

വെളിപാട് 19:20
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 20:15
വെളിപാട് 21:8

Sheol

ഉല്പത്തി 37:35
ഉല്പത്തി 42:38
ഉല്പത്തി 44:29
ഉല്പത്തി 44:31
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:30
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:33
ആവർത്തനപുസ്തകം 32:22
1 ശമുഖവൽ 2:6
2 ശമുഖവൽ 22:6
1 രാജാക്കന്നാർ 2:6
1 രാജാക്കന്നാർ 2:9
ഇയ്യോബ് 7:9
ഇയ്യോബ് 11:8
ഇയ്യോബ് 14:13
ഇയ്യോബ് 17:13
ഇയ്യോബ് 17:16
ഇയ്യോബ് 21:13
ഇയ്യോബ് 24:19
ഇയ്യോബ് 26:6

സകീർത്തനങ്ങൾ 6:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 9:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 16:10
സകീർത്തനങ്ങൾ 18:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 30:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 31:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:14
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 55:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 86:13
സകീർത്തനങ്ങൾ 88:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 89:48

സകീർത്തനങ്ങൾ 116:3

സകീർത്തനങ്ങൾ 139:8
സകീർത്തനങ്ങൾ 141:7

സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 1:12
സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 5:5

സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 7:27
സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 9:18

സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 15:11
സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 15:24

സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 23:14
സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 27:20

സദ്ഗ്രാഹകങ്ങൾ 30:16
സദ്ഗ്രാഹിനി 9:10

ഉത്തമഗ്രിതം 8:6
വയഗ്രാവ് 5:14

വയഗ്രാവ് 7:11
വയഗ്രാവ് 14:9

വയഗ്രാവ് 14:11
വയഗ്രാവ് 14:15

വയഗ്രാവ് 28:15
വയഗ്രാവ് 28:18

വയഗ്രാവ് 38:10
വയഗ്രാവ് 38:18

വയഗ്രാവ് 57:9
വയഹാസ്കേൽ 31:15

വയഹാസ്കേൽ 31:16
വയഹാസ്കേൽ 31:17

വയഹാസ്കേൽ 32:21
വയഹാസ്കേൽ 32:27

ഹോസ്തയ 13:14
ആമോൻ 9:2

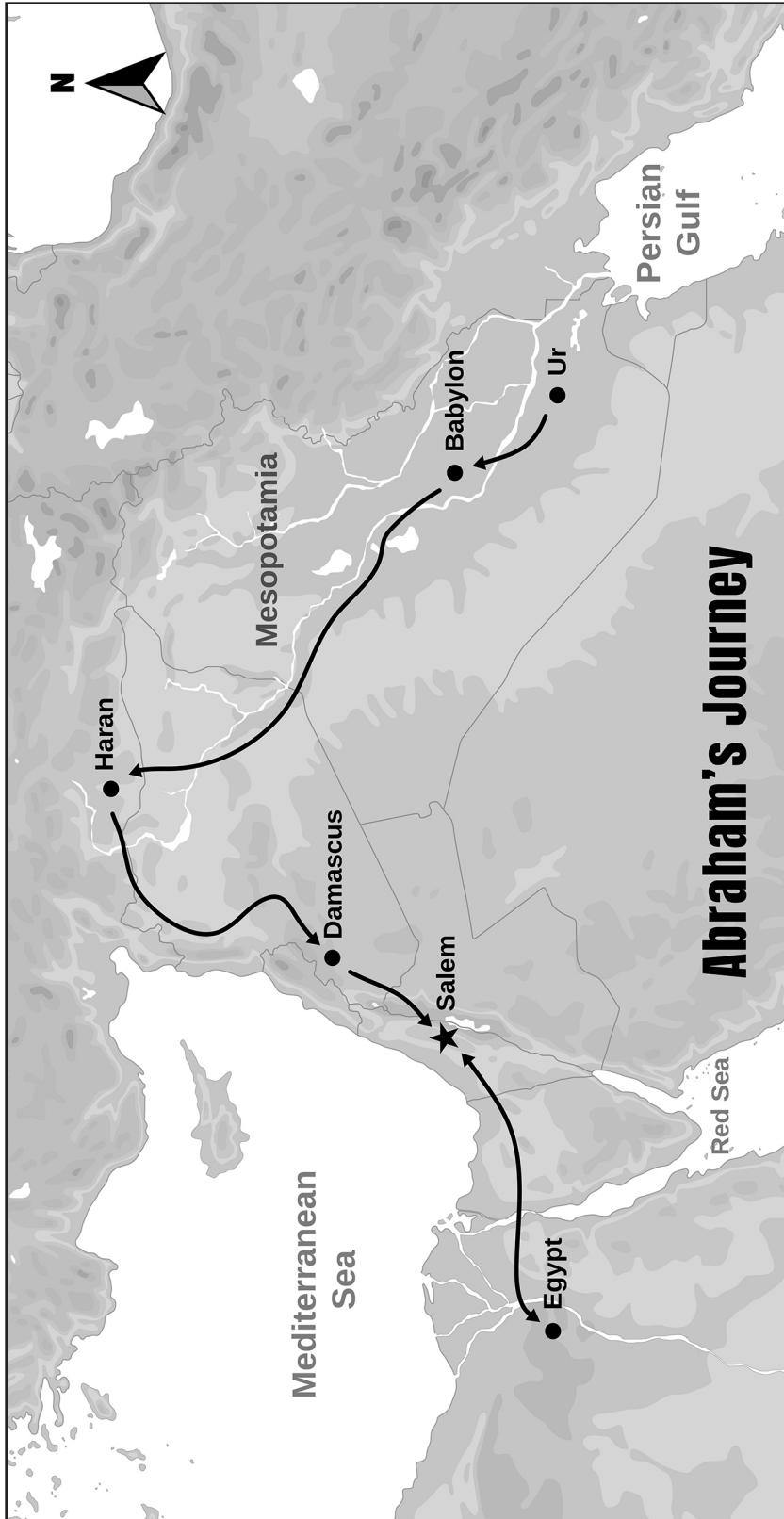
ദേബാനാ 2:2
ഹബക്കുക്സ് 2:5

Thartaroō

2 പദ്മാന് 2:4

Questioned

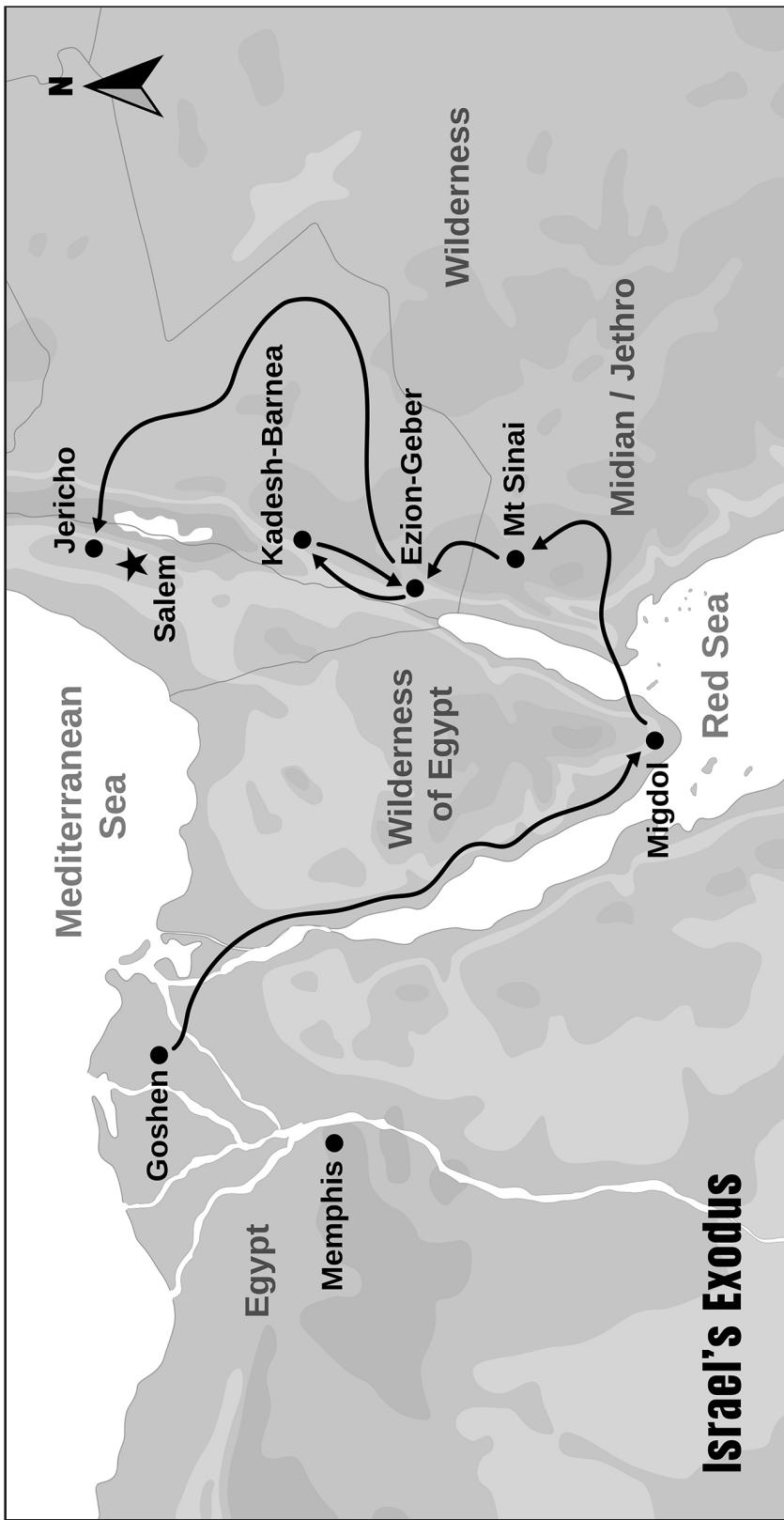
2 പദ്മാന് 2:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 6:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 9:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 16:10
സകീർത്തനങ്ങൾ 18:5
സകീർത്തനങ്ങൾ 30:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 31:17
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:14
സകീർത്തനങ്ങൾ 49:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 55:15
സകീർത്തനങ്ങൾ 86:13
സകീർത്തനങ്ങൾ 88:3
സകീർത്തനങ്ങൾ 89:48

Abraham's Journey

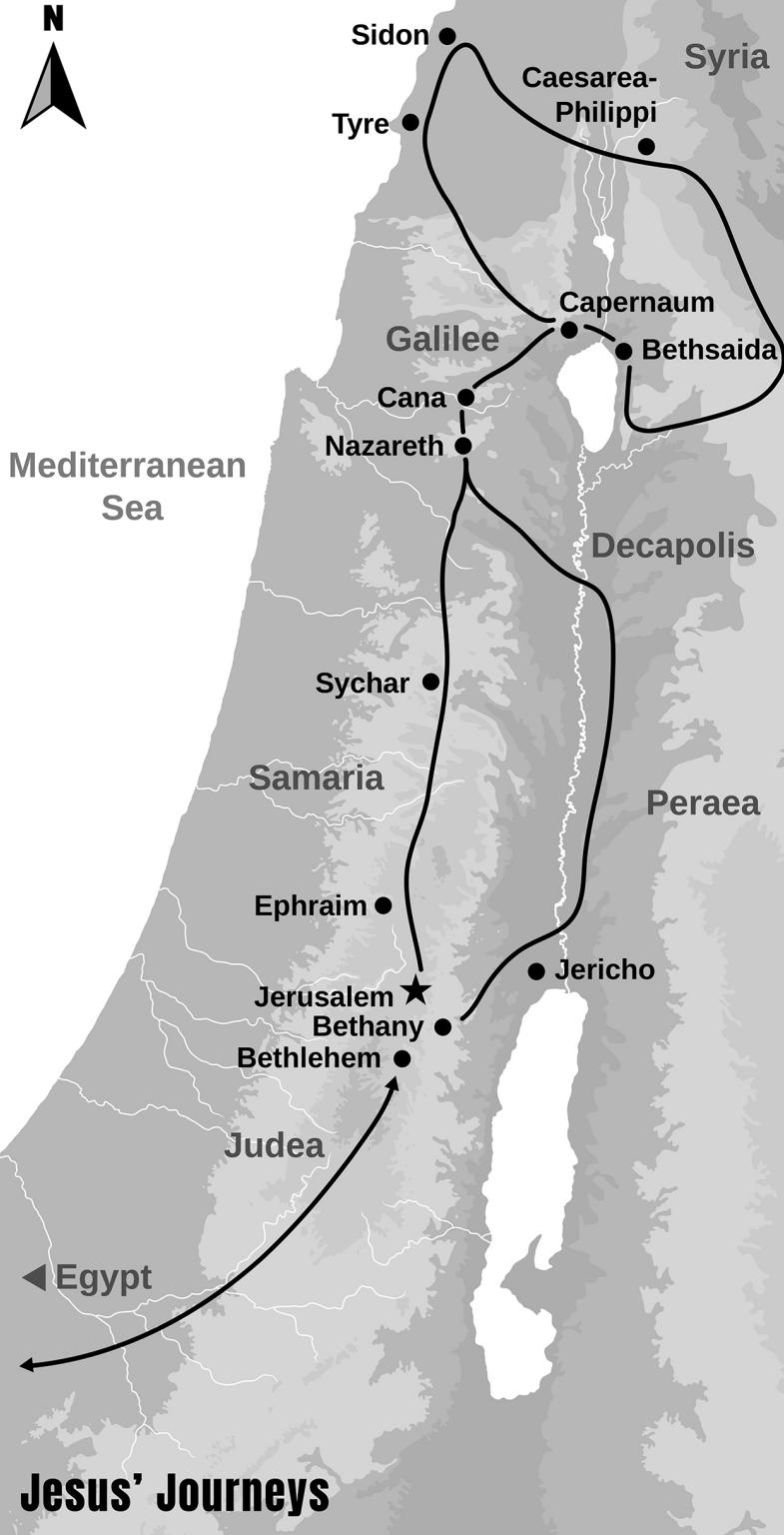
വിശ്വാസത്താർ അഭരാഹാം തനിക്കു അവക്കാശമായി കീഴുവാനിരുന്ന അവന്റെക്കു യാത്രയാഥാൻ വിളിക്കാറുണ്ട്. അനുസാരിച്ച് എവിടേക്കു വോകുന്നു എന്നാൽത്തന്നെ വ്യാപ്തി. - ഏബ്രാഹാം 11:8

Israel's Exodus

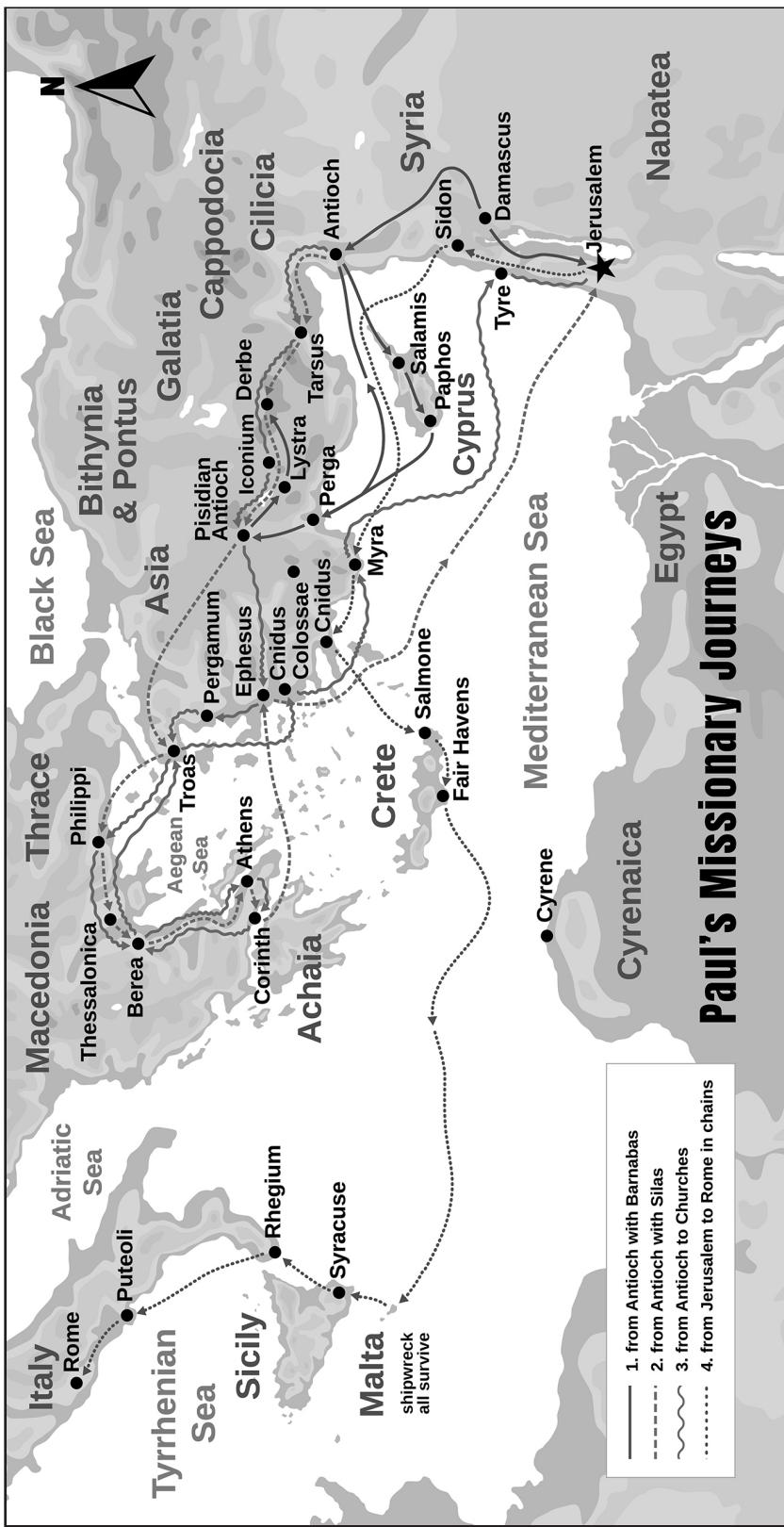
ഇറാജവാൻ ജനങ്ങളെ വിട്ടുകൾ അരുപ്പം ലൈബിയൻ ദ്രോഗ്രസ് ദേഹത്തു കൂടിയുള്ള വഴി അടുത്തു എന്നുവാൻകിലും ജനാ തൃപ്തം കാണുന്നേം പാക്കു അനുത്താൻമായി
എസ്റ്റാന്റിനിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോന്തൊടുച്ചു വെദ്ദും അവരുടെ അതിലെ കൂർഞ്ഞുപോയതിലും - എസ്റ്റാൻ്റ് 13:17

മനസ്ത്വാന്തരം സ്ഥിരതയുണ്ടാക്കാൻ അനുഭവമുണ്ടോ എന്ന് ജീവിച്ചെന്നതിൽ ഒരു പുനർന്നുണ്ടായിരുന്നു - മർക്കോറാൻ 10:45

Jesus' Journeys

Paul's Missionary Journeys

വിശ്വാസരഹിതം തണ്ട് പ്രാബല്യത്വം മുന്നാറാൻ മുമ്പുകൂട്ടു വാദരത്നം ചെയ്തെങ്കിലും വിളിക്കേണ്ട അഭ്യർഹംതന്നെ
അയൾക്കിൻസ്റ്റൈലിന്റെ അസാധ്യമായ സ്വന്തമാണ് - ദോഖൻ 1.2

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

വിഡി

മലയാളം at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

അരുക്കയാൽ നിങ്ങൾ പുന്നശ്വരി, വിത്താവിഭാഗത്തും പുത്രരാജ്യത്തും പരിശുദ്ധാത്മഹിബാറ്റും നാഥൻിൽ നാനാനാം കഴിപ്പിച്ചു - മത്തായി 28:19

